

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΟΥΜΕ ΣΤΟ ΘΕΟ

Ο Δημήτρης ρώτησε κάποτε έναν άθεο αν ποτέ είχε παλέψει, έστω και για λίγα λεπτά, με τη σκέψη ότι μπορεί να υπάρχει Θεός. «Και βέβαια» είπε ο άθεος προς έκπληξη του Δημήτρη.

«Χρόνια πριν, όταν είχε γεννηθεί το πρώτο μας παιδί, σχεδόν πίστεψα στο Θεό.

Καθώς έβλεπα αυτή τη μικροσκοπική αλλά τέλεια ανθρώπινη ύπαρξη στην κούνια, καθώς παρατηρούσα αυτά τα λεπτά, εύθραυστα δαχτυλάκια και έβλεπα τα μικρά ματάκια που ξεκινούσαν να διερευνήσουν τον περίγυρο, πέρασα μια περίοδο πολλών μηνών κατά την οποία είχα σταματήσει να είμαι άθεος. Βλέποντας αυτό το παιδάκι, σχεδόν είχα πεισθεί ότι υπάρχει Θεός.

1. ΚΑΘΕ ΤΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΟ ΕΧΕΙ ΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗ

Ο σχεδιασμός του ανθρώπινου σώματος απαιτεί ένα σχεδιαστή.

Έχεις ποτέ αναλογισθεί όλα όσα εμπεριέχονται στην απλή πράξη ενός βλέμματος; Οι επιστήμονες λένε ότι ο κερατοειδής χιτώνας και ο φακός του ματιού κάνουν να φαίνεται ακόμη και η πιο προηγμένη φωτογραφική μηχανή σαν παιδικό παιχνίδι. Οι μικροσκοπικοί μοχλοί και κώνοι στο μάτι μεταβάλλουν το φως σε ηλεκτροχημικές ωθήσεις μέσα από μια διαδικασία που δεν μπορεί να αναπαράγει και το πιο περίπλοκο εργαστήριο. Και τα εγκεφαλικά κύτταρα μετατρέπουν αυτές τις ηλεκτρικές ωθήσεις στο θαύμα της αντίληψης - κάτι που και ένας υπολογιστής υψηλής τεχνολογίας δεν μπορεί να το επιτύχει.

Μηχανική, χημεία, επεξεργασία πληροφοριών - όλα εμπεριέχονται σε ένα ανοιγοκλείσιμο των ματιών. Ο Κάρολος Δαρβίνος κάποτε δήλωσε ότι αρρώστησε στη σκέψη πώς η ανθρώπινη όραση μπορεί να παραχθεί με φυσική επιλογή. Και να, γιατί.

Το ανθρώπινο μάτι δε θα μπορούσε να εξελιχθεί μέσα από μακροχρόνιες περιόδους, επειδή θα ήταν απολύτως άχρηστο αν δεν ήταν πλήρες. Οι φακοί που εστιάζουν το φως, θα ήταν άχρηστοι χωρίς τον αμφιβληστροειδή χιτώνα ο οποίος αισθάνεται το φως. Και το λαμβανόμενο φως δε θα εξυπηρετούσε σε τίποτε χωρίς τις νευρικές ίνες που μεταφέρουν τα σήματα στον εγκέφαλο.

Η όραση περιλαμβάνει ένα πλήρες σύστημα οργάνων - όλα αλληλένδετα, λεπτομερώς σχεδιασμένα. Η ίδια αρχή ισχύει για ολόκληρο το σώμα. Οι πνεύμονες και η καρδιά, τα νεύρα και οι μύς, όλα επιτελούν απίστευτα περίπλοκες εργασίες οι οποίες εξαρτώνται από άλλες εξίσου περίπλοκες εργασίες.

Να, γιατί ο ψαλμωδός μιλώντας για τον Ποιητή του αναφωνεί:

«Θέλω σε υμνεί, διότι φοβερώς και θαυμασίως επλάσθην. Θαυμάσια είναι τα έργα σου. και η ψυχή μου κάλλιστα γνωρίζει τούτο.» Ψαλμοί [ρλθ'] 139:14.

Δε χρειάζεται να πάμε μακριά για να βρούμε τα έργα του Δημιουργού. Το ίδιο το σώμα μας μιλάει για έναν απείρως επιδέξιο Σχεδιαστή.

Αν έπρεπε να σημειώσεις δέκα κέρματα από το ένα μέχρι το δέκα, να τα ρίξεις στην τσέπη σου, να τα ανακατέψεις και έπειτα να τα βγάλεις το ένα μετά το άλλο, ποια ήταν η πιθανότητα να ακολουθήσεις την ίδια αριθμητική σειρά; Ο νόμος των πιθανοτήτων δίνει μόνο μια περίπτωση στα δέκα δισεκατομμύρια να βγάλεις τα κέρματα με τη σειρά από το ένα μέχρι το δέκα.

Τώρα λάβε υπόψη τις πιθανότητες για το στομάχι, το μυαλό, την καρδιά, τους πνεύμονες, τις αρτηρίες, τις φλέβες, τα νεφρά, τα αυτιά, τα μάτια και τα δόντια, όλα να διαμορφώνονται μαζί και να αρχίσουν να λειτουργούν στην ίδια στιγμή του χρόνου.

Ποια είναι η πιο λογική εξήγηση για το σχεδιασμό του ανθρώπινου σώματος;

«Και είπε ο Θεός, Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών. . . Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού . κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν. άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς.»

Γένεσις [α'] 1:26,27.

Ο πρώτος άνδρας και η πρώτη γυναίκα δε βρέθηκαν τυχαία. Η Γραφή βεβαιώνει ότι ο Θεός μάς σχεδίασε κατά την εικόνα Του. Αυτός είναι η μεγάλη Μηχανική Διάνοια που μας συνέλαβε στη σκέψη Του και μας έφερε σε ύπαρξη.

2. ΚΑΘΕΤΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟ ΕΧΕΙ ΕΝΑΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ

Αλλά η απόδειξη για το Θεό δεν περιορίζεται μόνο στο σχεδιασμό του σώματός μας. είναι διάχυτη πέρα ως πέρα στους ουρανούς. Άφησε τα φώτα της πόλης και πήγαινε στην ύπαιθρο. Δες τον ουρανό τη νύχτα. Εκείνο το γαλακτώδες σύννεφο πέρα από τα άστρα που ονομάζουμε Γαλαξία, αποτελείται από δισεκατομμύρια αστραφτερούς ήλιους σαν το δικό μας. Στην πραγματικότητα, ο δικός μας ήλιος με τους πλανήτες του αποτελεί μέρος του γαλαξία.

Τώρα κοίταξε τον αστερισμό της Ανδρομέδας. Δες το θαμπό φως. Αν κοιτάξεις μέσα από το τηλεσκόπιο θα δεις ότι είναι ένας ολόκληρος γαλαξίας, που αποτελείται και αυτός από δισεκατομμύρια γιγάντιους ήλιους.

Υπολογίζεται ότι υπάρχουν ένα δισεκατομμύριο γαλαξίες ορατοί με γιγαντιαία τηλεσκόπια, από τους οποίους ένας είναι η Ανδρομέδα. Οι αστρονόμοι μάς λένε ότι μερικοί από αυτούς τους γαλαξίες κινούνται ο ένας σε σχέση με τον άλλον με αδιανόητη ταχύτητα και τέλεια ισορροπία στο διάστημα.

Όπωςδήποτε όλη αυτή η κίνηση είναι συγχρονισμένη. Όλες οι τροχιές μέσα σε τροχιές συνεχίζουν στο διάβα του χρόνου. Καθόλου παράξενο που ο ψαλμωδός συμπεραίνει ότι τα άστρα μιλούν για έναν ένδοξο Κατασκευαστή:

«Οι ουρανοί διηγούνται την δόξαν του Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το έργον των χειρών αυτού. Η ημέρα προς την ημέραν λαλεί λόγον, και η νύξ προς την νύκτα αναγγέλλει γνώσιν. Δεν είναι λαλιά, ουδέ λόγος, των οποίων η φωνή δεν ακούεται.» Ψαλμοί [107] 19:1-3.

Ποιο πρέπει να είναι και το δικό μας λογικό συμπέρασμα βλέποντας τον περίπλοκο σχεδιασμό και το αχανές του σύμπαντος;

«Και αυτός (ο Χριστός) είναι προ πάντων, και τα πάντα συντηρούνται δι' αυτού.» Κολοσσαείς [α'] 1:17.

Όλη η κτίση υψηλόφωνα δηλώνει:

«Ο Θεός σχεδίασε! Ο Θεός δημιούργησε!»

Από την τέλεια ισορροπία του πρωτονίου και ηλεκτρονίου μέσα στο άτομο, μέχρι το στροβίλισμα των πλανητών γύρω από τον ήλιο βρίσκουμε απόδειξη ενός αριστοτεχνικού σχεδίου, ενός υπέρτατου στοχαστή, ενός Αρχιτέκτονα και Δημιουργού Θεού.

Όταν ένας ανθρωπολόγος σκάβοντας στην άμμο του Νέου Μεξικού βρίσκει τυχαία μια πέτρα σε τριγωνικό σχήμα, την εξετάζει με πολλή προσοχή. Αν δει σημάδια επάνω στην πέτρα ως ένδειξη ότι έχει χαραχθεί σ' αυτή τη μορφή, αμέσως συμπεραίνει ότι ένας Ινδιάνος δημιούργησε αυτό το αντικείμενο. Μάλιστα, θα επιδιώξει να προσδιορίσει τη χρονολογία της διαμόρφωσης της πέτρας και να καθορίσει σε ποια φυλή ανήκει αυτή.

Κανένας ανθρωπολόγος, άξιος του ονόματός του, δεν ισχυρίζεται ότι αυτή η διαμόρφωση έγινε κατά τύχη. Κανένας δεν αποπειράθηκε να δώσει σαν εξήγηση ότι ο κεραυνός, ο άνεμος και το νερό διαμόρφωσαν αυτά τα αντικείμενα. Είναι ολοφάνερο στον καθένα μας ότι κάποιος άνθρωπος τα δημιούργησε.

Ενώ πολλοί επιστήμονες ανευρίσκουν απολιθώματα που αποδεικνύουν την ύπαρξη της ζωής στο παρελθόν, καταλήγουν σε διαφορετικές υποθέσεις. Δε βλέπουν το

χέρι του Θεού. συμπεραίνουν ότι αυτά τα πλάσματα πρέπει να έχουν δημιουργηθεί από τις τυφλές δυνάμεις της φύσης, ότι εξελίχθηκαν φυσιολογικά.

Τα απολιθώματα των ζώων που ανακαλύπτουμε - ακόμη και τα θαμμένα στα βαθύτερα γεωλογικά στρώματα, αντιπροσωπεύουν πλάσματα απείρως περίπλοκα από οποιαδήποτε χάραξη. Τότε γιατί να μη καταλήξουν στο αβίαστο συμπέρασμα ότι κάποιος τα έχει δημιουργήσει; Η Γραφή προτείνει μια λογική απάντηση στην ερώτηση της προέλευσης:

«Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην.» Γένεσις [α'] 1:1.

Σε αυτά τα απλά λόγια «εν αρχή εποίησεν ο Θεός» βρίσκουμε την απάντηση στο μυστήριο της ζωής. Η πρώτη διδασκαλία που έχει καταχωρηθεί στη Γραφή είναι ότι υπάρχει ένας Θεός. πραγματικά, το πρώτο εδάφιο της Γραφής μάς μιλάει για την ισχυρή πράξη της δημιουργίας. Ο Δρ. Άρθουρ Κόμπτον, νομπελίστας της φυσικής, σχολιάζοντας αυτό το εδάφιο της Γραφής είπε κάποτε:

«Για μένα η πίστη αρχίζει με τη συνειδητοποίηση ότι μια υπέρτατη διάνοια έφερε σε ύπαρξη το σύμπαν και δημιούργησε τον άνθρωπο. Δεν μου είναι δύσκολο να έχω αυτή την πίστη, γιατί είναι αδιαμφισβήτητο πως όπου υπάρχει σχέδιο, υπάρχει διάνοια. Ένα σύμπαν με ευταξία απλωμένο βεβαιώνει την αλήθεια της μέγιστης δήλωσης που έχει ποτέ προφερθεί: ‘Εν αρχή ο Θεός’.»

Πολλές επιστημονικές διάνοιες σήμερα πιστεύουν στο Θεό. Το βιβλίο «Behind the Dim Unknown» (Πίσω από το Θολό Άγνωστο) που εκδόθηκε από τον Ιωάννη Κλόβερ Μόσμα (New York: G. P. Putnam's Sons), περιέχει είκοσι έξι κεφάλαια, το καθένα γραμμένο από έναν επιστήμονα-ερευνητή, ειδικευμένο στον τομέα του και χριστιανό. Ο κάθε συγγραφέας δίνει έμφαση στην ίδια θεμελιώδη αρχή - υπάρχει Θεός.

Στις λέξεις «εν αρχή εποίησεν ο Θεός» βρίσκουμε το θεμέλιο κάθε ύπαρξης. Η Γραφή δεν επιδιώκει να αποδείξει το Θεό. διακηρύττει την ύπαρξή Του. Ότι ο Θεός υπάρχει, αποδεικνύεται από τη δική μας ύπαρξη και επίσης από την ύπαρξη των πραγμάτων που μας περιβάλλουν. Κάθε αποτέλεσμα πρέπει να έχει μια επαρκή αιτία. Εφόσον υπάρχει σχέδιο σε αυτόν τον κόσμο, κατά συνέπεια υπάρχει και σχεδιαστής. Όλα τα πράγματα πρέπει να έχουν δημιουργηθεί από κάποια ύπαρξη, και αυτή η ύπαρξη είναι ο Θεός.

Ο Δρ. Άρθουρ Κόνκλιν, βιολόγος κάποτε στο Πανεπιστήμιο του Πρίνσετον, έγραψε: «Η πιθανότητα να προήλθε η ζωή από ένα τυχαίο γεγονός συγκρίνεται με την πιθανότητα να δημιουργήθηκε ένα ολοκληρωμένο λεξικό τυχαία ως αποτέλεσμα μιας έκρηξης σε τυπογραφείο.»

Ξέρουμε ότι οι άνθρωποι δεν μπορούν να δημιουργήσουν κάτι από το τίποτε. Μπορούμε να κατασκευάσουμε πράγματα, να εφεύρουμε πράγματα, να συναρμολογήσουμε πράγματα, να τα κάνουμε να λειτουργήσουν, αλλά - με όλη μας τη σοφία - ποτέ δε θα φέρουμε σε ύπαρξη από το μηδέν ακόμη και τον ελάχιστο μίσχο χόρτου ή το πιο μικροσκοπικό βατραχάκι ή το απλούστερο λουλούδι.

Τότε ποιος έκανε όλα αυτά τα πράγματα; Ποιος τα δημιούργησε στην αρχή; Ποιος έδωσε σε αυτά το ξεκίνημα; Υπάρχει μια μόνον ικανοποιητική απάντηση - ο Θεός.

Όλα γύρω μας αναφωνούν ότι ο Θεός σχεδίασε, ο Θεός δημιούργησε, ο Θεός συντηρεί. Μόνον η ζωή - ή η υπέρτατη Πηγή της - δημιουργεί ζωή. Η μόνη εύλογη απάντηση για την προέλευση του σύμπαντος, αυτού του κόσμου και των ανθρώπων είναι ο Θεός.

3. Ο ΘΕΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Ο Θεός που δημιούργησε τον έναστρο ουρανό, που δημιούργησε το σύμπαν, έρχεται σε προσωπική επαφή με τους ανθρώπους. Βαθιά στη διάνοια και στην καρδιά του κάθε ατόμου ο Θεός έχει εμφυτέψει την ενστικτώδη γνώση για την ύπαρξή Του. Αυτός είναι «το φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον» (Ιωάννην [α΄] 1:9).

Η Γραφή βεβαιώνει ότι ο Δημιουργός μας επιζητεί προσωπική επαφή με μας. Ο Αβραάμ «φίλος Θεού ωνομάσθη» (Ιακώβου [β΄] 2:23). «Ελάλει ο Κύριος προς τον Μωυσήν . . . καθώς λαλεί άνθρωπος προς τον φίλον αυτού» (Έξοδος [λγ΄] 33:11). Ο Θεός θέλει να έρθει σε προσωπική επαφή και με σένα. να γίνει φίλος σου. Ο Ιησούς είπε στους οπαδούς Του: «Σεις είσθε φίλοι μου» (Ιωάννην [ιε΄] 15:14).

Η ίδια η ανθρώπινη ύπαρξη υποστηρίζει την ύπαρξη ενός προσωπικού Θεού. Όλοι γνωρίζουμε ότι σε αυτή τη γη υπάρχει ανθρώπινη προσωπικότητα. Εμείς είμαστε πρόσωπα, οι φίλοι μας είναι πρόσωπα. Εφόσον υπάρχει προσωπικότητα, ως εκ τούτου πρέπει να υπάρχει ένας προσωπικός Θεός. Είναι αδύνατο να υπάρχουν άνθρωποι χωρίς να υπάρχει πίσω από αυτούς ένας προσωπικός Δημιουργός. Εφόσον υπάρχει ατομική προσωπικότητα, είναι λογικό να συμπεραίνουμε ότι ένας Θεός που είναι πρόσωπο, δημιούργησε τις προσωπικότητες.

Είναι γνωστά τα λόγια του Πλάτωνα ότι άνθρωπος είναι ένα δίποδο ζώο και η αντιπαράθεση του κυνικού Διογένη που παρουσίασε έναν κόκορα και είπε: «Ίδου ο άνθρωπος του Πλάτωνα». Πρόσθεσε όμως ότι ο άνθρωπος είναι και φιλόδοξο ζώο. Εμείς όμως θα πούμε ότι ο άνθρωπος είναι και μια θρησκευόμενη ύπαρξη.

Πραγματικά, η ανθρωπότητα είναι αθεράπευτα θρησκευόμενη. Μόνον εμείς - οι άνθρωποι - αισθανόμαστε την ανάγκη μιας Ανώτερης Δύναμης. Όλοι, άθεοι ή ευσεβείς, παλεύουμε με την ιδέα του Θεού. Διαφέρουμε από τα ζώα γιατί έχουμε φαντασία και λογική, καθώς και τη βούληση να εκλέξουμε το ορθό ή το λάθος. Κανένα ζώο ποτέ δεν έστησε θυσιαστήριο για λατρεία. Όπου κι αν βρείτε ανθρώπους, θα τους βρείτε λατρευτές. Βαθιά μέσα σε κάθε ανθρώπινη καρδιά υπάρχει η έμφυτη επιθυμία για λατρεία.

Ο Θεός τοποθέτησε μέσα σε όλους μας την επιθυμία να έχουμε μια συντροφικότητα μαζί Του. Όταν ανταποκρινόμαστε στην επιθυμία μας και βρίσκουμε το Θεό, δε μένει πια αμφιβολία για την ύπαρξή Του και τις ανάγκες μας.

Στη δεκαετία του 1990 εκατομμύρια αθεϊστές στη Ρωσία αρνήθηκαν τον αθεϊσμό και επέστρεψαν στο Θεό. Ένας καθηγητής πανεπιστημίου στην Αγία Πετρούπολη, του οποίου η ειδικότητα είναι η αστρονομία, έκανε μια δήλωση που είναι πανομοιότυπη με τις δηλώσεις πολλών άλλοτε αθεϊστών της πρώην Σοβιετικής Ένωσης:

«Αναζήτησα μια έννοια ζωής στις επιστημονικές μου έρευνες, αλλά δε βρήκα τίποτε που να μου δημιουργήσει εμπιστοσύνη. Οι επιστήμονες γύρω μου αισθάνονται το ίδιο κενό. Καθώς παρατηρούσα το αχανές του σύμπαντος στις αστρονομικές μελέτες μου και μαζί το κενό της ψυχής μου, αισθανόμουν ότι πρέπει να υπάρχει κάποιο νόημα. Μετά, όταν πήρα τη Γραφή που μου δώσατε και άρχισα να τη μελετάω, το κενό στη ζωή μου γέμισε. Δέχθηκα τον Ιησού ως Σωτήρα μου και βρήκα αληθινή ειρήνη, παρηγοριά και ικανοποίηση στη ζωή.»

Ο Χριστιανός πιστεύει στο Θεό γιατί κοντά Του ανακαλύπτει ότι Αυτός ικανοποιεί τις βαθύτερες ανάγκες της καρδιάς του. Ο Θεός, την ύπαρξη του οποίου οι Χριστιανοί έχουν ανακαλύψει, μας δίνει νέες προοπτικές, νέο νόημα, νέα κίνητρα, νέες προθέσεις, νέες χαρές.

Ο Θεός δε μας υπόσχεται μια ζωή απαλλαγμένη από δυσκολίες και αγώνες, αλλά μας βεβαιώνει ότι θα μας κατευθύνει και θα μας στηρίξει αν έρθουμε σε προσωπική επαφή μαζί Του. Και εκατομμύρια Χριστιανοί βεβαιώνουν ότι θα εγκατέλειπαν οτιδήποτε παρά να επιστρέψουν σε μια ζωή χωρίς Θεό.

Αυτός είναι ο μέγιστος θαυμασμός όλων, ότι ο Παντοδύναμος, ο οποίος σχεδίασε όλα τα πλάσματα και δημιούργησε και συντηρεί τους γαλαξίες, επιθυμεί επίσης μια προσωπική σχέση με τον κάθε άνδρα και την κάθε γυναίκα, με το κάθε αγόρι και το κάθε κορίτσι. Ο Δαβίδ, όλος θαυμασμό, έγραψε:

«Όταν θεωρώ τους ουρανούς σου, το έργον των δακτύλων σου, την σελήνην και τους αστέρες, τα οποία συ εθεμελίωσας, τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να ενθυμήσαι αυτόν;» Ψαλμοί [η'] 8:3,4.

Ο Δημιουργός μας έχει την έγνοια του καθένα μας. Ενδιαφέρεται προσωπικά για σένα σαν να ήσουν η μόνη ύπαρξη που είχε δημιουργήσει.

Έτσι, μπορούμε να πιστεύουμε στο Θεό:

1. Για τον περίπλοκο σχεδιασμό των πάντων που δημιούργησε γύρω μας.
2. Για τη λαχτάρα να Τον γνωρίσουμε, που μας κρατάει ανήσυχους μέχρι να βρούμε την ησυχία μας κοντά Του.

3. Και επειδή όταν Τον αναζητούμε και Τον βρίσκουμε, ο Θεός ικανοποιεί κάθε ανάγκη μας και κάθε λαχτάρα μας στο έπακρον!

Τώρα, το μόνο λογικό είναι ότι ένας προσωπικός Θεός θα επιθυμούσε να αποκαλύψει τον εαυτό Του στα πλάσματά Του, όπως ένας πατέρας θέλει να τον γνωρίζουν τα παιδιά του. Και ο Θεός μάς αποκαλύπτεται μέσα από τη Γραφή. (Το 2ο Τεύχος θα δώσει αποδείξεις ότι η Γραφή είναι το αξιόπιστο βιβλίο που έδωσε για μας ο Θεός ο οποίος μας δημιούργησε).

4. ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ; ΣΤΗ ΓΡΑΦΗ Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ ΛΕΓΕΙ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ

Ποιο πρότυπο χρησιμοποίησε ο Θεός για να πλάσσει τον άνδρα και τη γυναίκα;

«Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού. κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν. άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς.» Γένεσις [α'] 1:27.

Σύμφωνα με τη Γραφή, δημιουργηθήκαμε κατά την εικόνα του Θεού. Να, γιατί μπορούμε να έχουμε προσωπική σχέση με Αυτόν. Η ικανότητά μας να σκεπτόμαστε και να αισθανόμαστε, να θυμόμαστε και να ελπίζουμε, να συλλογίζομαστε και να αναλύουμε - όλα απορρέουν από Αυτόν.

Αν και ο Θεός είναι Πνεύμα, είναι όμως μια πραγματική ύπαρξη με σωματική μορφή. (Διάβασε Έξοδος [λα'] 31:18, [λγ'] 33:11).

Εφόσον ο Θεός είναι προσωπικότητα, ποιο είναι το δεσπόζον χαρακτηριστικό Του;

«Ο Θεός είναι αγάπη.» Α' Ιωάννου [δ'] 4:8.

Ο Θεός συνδέεται με τις ανθρώπινες υπάρξεις με μια καρδιά από την οποία αναβλύζει αγάπη. Δεν έκανε τίποτε και ούτε θα κάνει κάτι που να μην έχει κίνητρο την αγάπη.

5. ΠΩΣ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΜΕ ΤΙ ΜΟΙΑΖΕΙ Ο ΘΕΟΣ

Ποιο μέλος της οικογένειας μας βοηθάει να καταλάβουμε τι είναι ο Θεός;

«Δεν είναι εἰς ο πατήρ πάντων ημών; δεν έπλασεν ημάς εἰς Θεός;» Μαλαχίας [β'] 2:10.

Στη Γραφή ο Θεός επανειλημμένως αναφέρει τον εαυτό Του ως Πατέρα.

Μερικές από τις μορφές των πατεράδων σήμερα είναι κάθε άλλο παρά επιθυμητές. Υπάρχουν πατέρες αμελείς, πατέρες που δεν συντηρούν την οικογένεια, πατέρες που βρίζουν. Ο Θεός όμως είναι ένας Πατέρας γεμάτος ευαισθησίες και φροντίδες. Ανήκει στο είδος του πατέρα που του

αρέσει να ασχολείται με τα παιδιά του και τα γοητεύει με θαυμάσιες ιστορίες πριν πάνε για ύπνο.

Ο Θεός, ο αγαπημένος Πατέρας μας, ήθελε να γνωριστεί μαζί μας περισσότερο από ό,τι αποκαλύπτεται μέσα από τα λόγια της Γραφής. Ξέρει ότι για μας τους ανθρώπους, ένα πρόσωπο με το οποίο ζούμε είναι πιο πραγματικό για μας από ό,τι ένα άλλο για το οποίο έχουμε μόνο διαβάσει σε βιβλίο. Στο πρόσωπο του ενσαρκωμένου Χριστού, ο Θεός έγινε μια πραγματικότητα για μας. Κατέβηκε στο επίπεδό μας - έγινε όπως εμείς - και μας δίδαξε πώς να ζούμε και να είμαστε ευτυχισμένοι, για να μπορέσουμε να Τον δούμε όπως πραγματικά είναι.

Πώς ο Θεός επισκέφθηκε τον κόσμο προσωπικά;

«Οστις (ο Ιησούς) είναι εικόν του Θεού του αοράτου.» Κολοσσαείς [α'] 1:15.

Ένα αγοράκι και ο μεγαλύτερος αδερφός του στέκονταν μπροστά στη φωτογραφία του πατέρα τους που είχε πεθάνει όταν ο μικρός ήταν ακόμη μωράκι.

«Πες μου,» είπε ο μικρός αδερφός, «πώς ήταν ο μπαμπάς;»

Το μεγάλο αγόρι προσπάθησε κάπως να περιγράψει τον πατέρα στο αδερφάκι του. Μίλησε για τη δύναμή του, είπε ότι ήταν καλός άνθρωπος, ευγενικός και ωραίος. Ήταν φιλικός και όλοι ζητούσαν την παρέα του. Με τη μαμά ήταν πολύ τρυφερός και έκανε τους γύρω του ευτυχισμένους.

Όσα και αν είπε ο μεγάλος αδερφός, ο μικρός δεν μπορούσε να σχηματίσει μια ικανοποιητική εικόνα για τον πατέρα του. Ήθελε τόσο πολύ να ξέρει πώς ήταν ο πατέρας του! Τελικά, διέκοψε τον αδερφό του με την ερώτηση: «Πες μου ένα πράγμα, Χάρη, ο

μπαμπάς ήταν κάτι σαν εσένα;»

Το μεγάλο αγόρι δίστασε για λίγο, και έπειτα είπε: «Οι φίλοι μας που γνώριζαν τον μπαμπά καλύτερα, λένε ότι είμαι η ζωντανή εικόνα του. Το ίδιο λέει και η μαμά.»

Ολόχαρο το αγοράκι έφυγε λέγοντας: «Τώρα ξέρω ακριβώς σε ποιον έμοιαζε ο μπαμπάς. Ήταν σαν τον αδερφό μου το Χάρη.»

Ο Ιησούς ήρθε στον κόσμο μας ως Θεός περιβεβλημένος με ανθρώπινη σάρκα. Ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού (Μάρκον [ιε'] 15:39). Ο Θεός έγινε ορατός και η σκέψη Του έγινε φωνή. Ο Ιησούς ο ίδιος είπε: «Οστις είδεν εμέ, είδε τον Πατέρα» (Ιωάννην [ιδ'] 14:9). Έτσι, αν δεις τον Ιησού, είδες το Θεό τον ίδιο. Όποτε θέλεις να γνωρίσεις το Θεό, ατένισε στον Ιησού όπως Τον αποκαλύπτει η Γραφή.

Καθώς διαβάζεις την ιστορία του Ιησού στα τέσσερα ευαγγέλια, θα ανακαλύψεις μια μαγευτική προσωπογραφία του ουράνιου Πατέρα μας. Τραχείς ψαράδες με πολλή αυτοπεποίθηση,

εγκατέλειψαν τα δίχτυά τους για να ακολουθήσουν το Χριστό, και μικρά παιδιά Τον περιτριγύριζαν για να πάρουν την ευλογία Του. Μπορούσε να ανακουφίζει τους απελπισμένους αμαρτωλούς και να αποπλίζει τους πιο αυτοδικαιούμενους υποκριτές. Θεράπευε τα πάντα, από την τυφλότητα μέχρι τη λέπρα με την ατάραχη βεβαιότητα του γιατρού που δίνει δυο ασπιρίνες. Η μονολεκτική εντολή Του «ησύχασον» ανάγκασε μια ισχυρή θύελλα να ηρεμήσει όπως ένα άτακτο παιδί που ξαφνικά έρχεται στα συγκαλά του. Με κάθε πράξη Του ο Ιησούς αποδείκνυε ότι ο Θεός είναι αγάπη! Αντιμετώπιζε τις ανθρώπινες ανάγκες με τρόπο που κανένας δεν το είχε κάνει πριν από Αυτόν - ούτε και μετά.

Η τελική ένδοξη αποκάλυψη του Χριστού για το τι είναι ο Θεός, πραγματοποιήθηκε στο σταυρό. Εκεί ήταν όπου ο Χριστός πέθανε για μας, ώστε να μην πεθάνουμε εμείς για πάντα.

Πως θα ωφεληθούμε από το θάνατο του Χριστού;

«Διότι τόσο ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.» Ιωάννην [γ'] 3:16.

Ο Ιησούς πέθανε όχι μόνο για να μας δώσει μια ευτυχέστερη ζωή τώρα, αλλά και για να μας δώσει αιώνια ζωή. Ο Ιησούς - ο μονογενής Υιός του Θεού - είναι μοναδικός, η μοναδική ύπαρξη που είναι συγχρόνως τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος.

Για ατέλειωτους αιώνες οι άνθρωποι ήθελαν να μάθουν για το Θεό, έλπιζαν σε Αυτόν, Τον ονειρεύονταν. Έβλεπαν τα έργα Του στον ουρανό και στις ομορφιές της φύσης. Μερικοί σκέφτονταν μέσα τους: «Μήπως ο Θεός είναι έτσι; Μήπως ο Θεός είναι αλλιώς;» Αλλά στο σταυρό ο Ιησούς έσπασε τη σιωπή των αιώνων, και οι άνθρωποι βρέθηκαν να ενατενίζουν κατά πρόσωπο το Θεό, βλέποντάς Τον όπως πραγματικά είναι - αγάπη, αιώνια και αθάνατη αγάπη!

Μπορείς να ανακαλύψεις τώρα το Θεό, όπως Τον αποκάλυψε ο Ιησούς. Αυτή η ανακάλυψη θα σε οδηγήσει σε μια πολύ προσωπική επιβεβαίωση: «Πατέρα, Σε αγαπώ!»

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΟΥΜΕ ΣΤΗ ΓΡΑΦΗ

Οι περίφημοι στασιαστές που βύθισαν το βρετανικό πλοίο Μπάουντυ, τελικά εγκαταστάθηκαν με τις ντόπιες συζύγους τους στο ερημικό νησί Πίτκερν. Την ομάδα αποτελούσαν εννέα Βρετανοί ναυτικοί, έξι Ταϊτινοί άνδρες, δέκα Ταϊτινές γυναίκες και ένα δεκαπεντάχρονο κορίτσι. Ένας από τους άνδρες ανακάλυψε πώς να κάνει απόσταξη οινοπνεύματος, και γρήγορα η μέθη διέφθειρε τη νησιώτικη αποικία. Οι διαμάχες μεταξύ ανδρών και γυναικών κατέληξαν να είναι βίαιες.

Τελικά, επέζησε μόνον ένας από τους πρώτους άνδρες που είχαν φθάσει στο νησί. Και αυτός ο άνδρας, ο Αλέξανδρος Σμιθ, ανακάλυψε μια Αγία Γραφή σε μια από τις κασέλες που είχε πάρει από το πλοίο. Άρχισε να τη διαβάζει και να μεταδίδει στους άλλους τα διδάγματά της. Έτσι, άλλαξε η δική του ζωή και τελικά η ζωή όλων των νησιωτών.

Αυτοί οι νησιώτες ήταν τελείως αποκομμένοι από τον έξω κόσμο, μέχρι που έφθασε το πλοίο Τοπάζ το 1808, από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Το πλήρωμά του βρήκε στο νησί μια ευδόκιμη και ευημερούσα κοινωνία χωρίς οινοπνευματώδη, φυλακές και εγκλήματα. Η Γραφή είχε αλλάξει το νησί από επίγεια κόλαση σε ένα υπόδειγμα που ο Θεός θα ήθελε να είναι όλος ο κόσμος.

Και εξακολουθεί να είναι μέχρι σήμερα. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Φωνή της Ελπίδας είναι σε επαφή με το νησί μέσα από το ράδιο στα βραχέα κύματα. Ο Θωμάς Κρίστιαν, απόγονος του επαναστάτη στο Μπάουντυ, Φλέτσερ Κρίστιαν έχει έναν ερασιτεχνικό σταθμό και επικοινωνεί μαζί μας κάθε εβδομάδα.

Εξακολουθεί ο Θεός να μιλάει στους ανθρώπους μέσα από τις σελίδες της Αγίας Γραφής; Φυσικά μιλάει. Να, τι έγραψε κάποιος που παρακολούθησε μια παλαιότερη σειρά μαθημάτων: «Είμαι μελλοθάνατος στις φυλακές Γιούτα των Η.Π.Α. Πριν αρχίσω τα βιβλικά μαθήματα ήμουν χαμένος, αλλά τώρα έχω κάτι στο οποίο προσβλέπω και βρήκα μια νέα αγάπη.»

Η Γραφή έχει μέσα της μια δύναμη που μπορεί να μεταβάλει τη ζωή των ανθρώπων. Οπουδήποτε οι άνθρωποι ξεκινούν να μελετούν τη Γραφή, η ζωή τους αλλάζει εκ βάθρων.

1. ΠΩΣ ΜΑΣ ΜΙΛΑΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΡΑΦΗ;

Αφού δημιούργησε τον Αδάμ και την Εύα - το πρώτο ζευγάρι στη γη - ο Θεός τους μιλούσε πρόσωπο προς πρόσωπο. Αλλά όταν τους επισκέφθηκε μετά την πτώση τους στην αμαρτία, τι έκαναν αυτοί;

«Και ήκουσαν την φωνήν Κυρίου του Θεού, περιπατούντος εν τω παραδείσω προς το δειλινόν. και εκρύφθησαν ο Αδάμ

και η γυνή αυτού από πρόσωπου Κυρίου του Θεού, μεταξύ των δένδρων του παραδείσου.»
Γένεσις [γ'] 3:8.

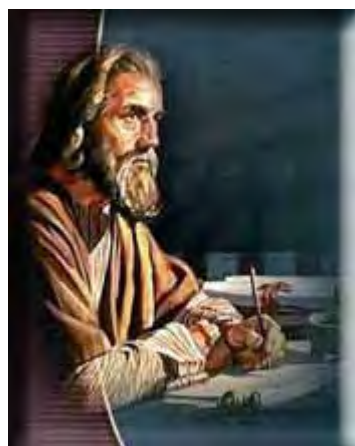
Η αμαρτία διέκοψε την επαφή με το Θεό πρόσωπο προς πρόσωπο.

Πώς επικοινωνεί ο Θεός με τους ανθρώπους από τότε που η αμαρτία μπήκε στον κόσμο;

«Βεβαίως Κύριος ο Θεός δεν θέλει κάμει ουδέν, χωρίς να αποκαλύψη το απόκρυφον αυτού εις τους δούλους αυτού τους προφήτας.» Αμώς [γ'] 3:7.

Ο Θεός δε μας άφησε στο σκοτάδι σχετικά με τη ζωή και το νόημά της. Χρησιμοποιώντας τους προφήτες Του - άτομα που ο Ίδιος κάλεσε να μιλήσουν και να γράψουν γι' Αυτόν - αποκάλυψε τις απαντήσεις Του για τα μεγάλα ερωτήματα της ζωής.

2. ΠΟΙΟΙ ΕΓΓΡΑΨΑΝ ΤΗ ΓΡΑΦΗ;

Οι προφήτες έδιναν τα μηνύματα του Θεού και προφορικά και γραπτά όσο ζούσαν, και μετά το θάνατό τους επέζησαν τα γραπτά τους. Αυτά τα προφητικά μηνύματα στη συνέχεια συγκεντρώθηκαν, με θεία καθοδήγηση, σε ένα βιβλίο που ονομάζουμε Αγία Γραφή.

Αλλά πόσο αξιόπιστα είναι τα γραπτά τους;

«Τούτο πρώτον εξεύροντες ότι ουδεμία προφητεία της γραφής γίνεται εξ ιδίας του προφητεύοντος διασαφήσεως. Διότι δεν ήλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ' υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού.» Β' Πέτρου [α'] 1:20,21.

Το Άγιο Πνεύμα αποκάλυψε στους προφήτες τα μηνύματα της Γραφής. Οι συγγραφείς της Βίβλου δεν έγραψαν κατά τη δική τους θέληση ή ιδιοτροπία, αλλά καθοδηγούμενοι από το Άγιο Πνεύμα. Η Γραφή είναι το βιβλίο του Θεού.

Στη Γραφή ο Θεός μας μιλάει για τον εαυτό Του και μας αποκαλύπτει τις προθέσεις Του για την ανθρώπινη φυλή. Η Γραφή είναι βιβλίο ιστορίας, προφητειών και υποσχέσεων που δίνει όλο το περίγραμμα του θείου σχεδίου της σωτηρίας. Δε δείχνει μόνο τις προθέσεις του Θεού στο παρελθόν, αλλά ανοίγει και το μέλλον, λέγοντάς μας πως τελικά θα λυθεί το πρόβλημα της αμαρτίας και πως η ειρήνη θα βασιλέψει στον κόσμο μας.

Είναι όλη η Γραφή ένα μήνυμα από το Θεό;

«Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος, και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγchon, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης. διά να είναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν.» Β' Τιμόθεον [γ'] 3:16,17.

Η Αγία Γραφή αγγίζει τις ανθρώπινες υπάρξεις πολύ βαθιά, επειδή «όλη η γραφή είναι θεόπνευστος». Είναι περισσότερο από μια όμορφη συλλογή ηθικών αρχών. Είναι περισσότερο από ένα μεγάλο βιβλίο. Είναι ένα εμπνευσμένο έγγραφο, το Βιβλίο του Θεού. Οι προφήτες καταχώρησαν σε ανθρώπινη γλώσσα ό,τι είδαν και άκουσαν, αλλά το μήνυμα τους ήρθε κατευθείαν από το Θεό.

Αν θέλεις να γνωρίσεις όσα αφορούν στη ζωή, διάβασε με ειλικρίνεια και προσευχή την Αγία Γραφή. Θα δεις βαθμιαία να αλλάζει η διαγωγή σου και η εξωτερική όψη σου. Όσο περισσότερο μελετάς - και βρίσκεσαι έτσι κάτω από την επιρροή του Αγίου Πνεύματος που είναι και ο εμπνευστής της Γραφής - τόσο περισσότερο έχεις την εμπειρία της ειρήνης του πνεύματός σου.

3. Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

Η Γραφή στην πραγματικότητα είναι μια βιβλιοθήκη με εξήντα έξι βιβλία. Τα τριάντα εννιά βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης γράφηκαν μεταξύ το 1400 και το 400 π.Χ., και τα είκοσι επτά βιβλία της Καινής Διαθήκης γράφηκαν μεταξύ το 50 και το 100 μ.Χ.

Ο Μωσής ξεκίνησε να γράφει τα πρώτα πέντε βιβλία της Γραφής λίγο πριν από τα 1400 π.Χ. Ο Ιωάννης έγραψε το τελευταίο βιβλίο της Γραφής - την Αποκάλυψη - γύρω στο 95 μ.Χ. Κατά τα 1500 χρόνια μεταξύ της συγγραφής του πρώτου και του τελευταίου βιβλίου της Γραφής, τουλάχιστον τριάντα οκτώ άλλοι προφήτες έδωσαν τη συμβολή τους.

Οι διάφοροι συγγραφείς της Βίβλου έζησαν σε διαφορετικές εποχές, μερικούς από τους οποίους χωρίζουν εκατοντάδες χρόνια. Σε πολλές περιπτώσεις είναι τελείως ξένοι ο ένας προς τον άλλον. Μερικοί ήταν επιχειρηματίες ή έμποροι, άλλοι βοσκοί, ψαράδες, στρατιωτικοί, γιατροί, κήρυκες, βασιλιάδες - άνθρωποι από όλα τα κοινωνικά στρώματα. Υπηρέτησαν κάτω από διαφορετικές κυβερνήσεις και έζησαν κάτω από αντίθετους πολιτισμούς και φιλοσοφικά συστήματα. Αλλά εδώ είναι το αξιοθαύμαστο: Όταν

τα εξήντα έξι βιβλία της Γραφής με τα 1.189 κεφάλαια που συνθέτουν 31.173 εδάφια ενωθούν, βρίσκουμε μια τέλεια αρμονία στο μήνυμα που μεταδίνουν. Όπως και ο μεγάλος λόγιος Φ. Φ. Μπρους δήλωσε: «Η Γραφή δεν είναι απλώς μια ανθολογία. Υπάρχει μια ενότητα που τη δένει ολόκληρη.»

Υπόθεσε ότι ένας άνθρωπος χτυπάει την πόρτα σου, και όταν τον προσκαλείς μέσα, τοποθετεί στο σαλόνι σου ένα κομμάτι μάρμαρο, περίεργα διαμορφωμένο, και φεύγει χωρίς να πει τίποτε. Άλλοι επισκέπτες ακολουθούν διαδοχικά, μέχρι που σαράντα άτομα έχουν τοποθετήσει το αριθμημένο μάρμαρό τους το ένα επάνω στο άλλο.

Όταν και ο τελευταίος φεύγει, με έκπληξη βλέπεις μπροστά σου ένα ωραίο άγαλμα. Τότε πληροφορείσαι ότι οι περισσότεροι γλύπτες δεν είχαν συναντηθεί ποτέ, ερχόμενοι από τις πέντε Ηπείρους. Σε ποιο συμπέρασμα καταλήγεις; Ότι κάποιος είχε σχεδιάσει το άγαλμα και έστειλε ακριβείς προδιαγραφές στον καθένα πώς θα σχεδιάσει το κομμάτι του μαρμάρου του.

Η Γραφή σαν σύνολο γνωστοποιεί ένα μήνυμα με συνοχή - όπως ακριβώς ένα τέλειο μαρμάρινο άγαλμα. Μια διάνοια σχεδίασε όλο αυτό - η διάνοια του Θεού. Η αξιοσημείωτη ενότητα της Γραφής αποτελεί απόδειξη ότι δεν είναι απλώς ανθρώπινη φιλολογία, αλλά πραγματικά ο Λόγος του Θεού. Οι άνθρωποι έγραψαν τις σκέψεις και τις λέξεις, αλλά ήταν εμπνευσμένοι από το Θεό.

4. ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΕΙΣ ΤΗ ΓΡΑΦΗ

1. Η διατήρηση της Γραφής είναι αξιοσημείωτη. Όλα τα πρώτα χειρόγραφα της Βίβλου αντιγράφονταν με το χέρι προτού ανακαλυφθεί η τυπογραφία. Γραφείς αντέγραφαν από τα πρωτότυπα χειρόγραφα και τα μοίραζαν. Εκατοντάδες αντίγραφα από αυτά τα χειρόγραφα ή τμήματά τους διασώθηκαν.

Εβραϊκά χειρόγραφα χρονολογούμενα 150 με 200 χρόνια προ Χριστού βρέθηκαν κοντά στη Νεκρά Θάλασσα το 1947. Είναι θαυμαστό ότι αυτοί οι κύλινδροι, ηλικίας πάνω από 2.000 ετών, περιέχουν ακριβώς τις ίδιες αλήθειες όπως βρίσκουμε στην Παλαιά Διαθήκη, στις τυπωμένες Γραφές σήμερα. Ισχυρή απόδειξη ότι ο Λόγος του Θεού μεταβιβάστηκε σε μας αξιόπιστα.

Οι απόστολοι κατά πρώτον έγραψαν το περισσότερο τμήμα της Καινής διαθήκης σε μορφή επιστολών που τις έστειλαν στις εκκλησίες οι οποίες δημιουργήθηκαν μετά την ανάληψη του Χριστού (Κολοσσαείς [δ'] 4:16). Περισσότερα από 4.500 χειρόγραφα ολόκληρης ή μέρος της Καινής Διαθήκης είναι εκτεθειμένα σε μεγάλα μουσεία ή βιβλιοθήκες της Ευρώπης και της Αμερικής. Μερικά χρονολογούνται από το δεύτερο αιώνα. Συγκρίνοντας αυτά τα αρχαία χειρόγραφα με τη σημερινή Γραφή, μπορούμε εύκολα να δούμε ότι η Καινή Διαθήκη παραμένει ουσιαστικά αναλλοίωτη από τότε που πρωτογράφηκε. Πολύ σημαντικό, είμαστε περισσότερο βέβαιοι για το πρωτότυπο κείμενο της Γραφής από ό,τι για το πρωτότυπο κείμενο των έργων του Σαίξπηρ ή των αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων.

Ο σερ Φρέντερικ Κέννον, άλλοτε διευθυντής του βρετανικού μουσείου στο βιβλίο του «Our Bible and the Ancient Manuscripts» (Η Γραφή μας και τα Αρχαία Χειρόγραφα) μας βεβαιώνει: «Ο Χριστιανός μπορεί να πάρει ολόκληρη τη Γραφή στα χέρια του και να πει χωρίς φόβο και αμφιβολία ότι κρατάει τον αληθινό Λόγο του Θεού, που παραδόθηκε χωρίς ουσιαστικές ελλείψεις από γενιά σε γενιά στο διάβα των αιώνων.»

Σήμερα η Γραφή ή τμήματά της έχουν μεταφραστεί σε πάνω από 2.060 γλώσσες και διαλέκτους. Ο Λόγος του Θεού παραμένει το παγκόσμιο μπεστ σέλερ με πάνω από 150 εκατομμύρια ετήσιες πωλήσεις ολόκληρης της Γραφής ή μέρος αυτής.

2. Αξιοσημείωτη είναι και η ιστορική ακρίβεια των βιβλικών αφηγήσεων. Πριν μερικούς αιώνες, πολλοί ήταν σκεπτικιστές σχετικά με την αξιοπιστία της Γραφής. Αμφέβαλλαν για τις αφηγήσεις της, επειδή τα βιβλικά γεγονότα δεν αποδεικνύονταν με ιστορικά τεκμήρια. Η Γραφή μιλούσε για μάχες, για πόλεις, ακόμη και για πολιτισμούς που οι ιστορικοί δεν ανέφεραν. Σήμερα πολλές αρχαιολογικές ανακαλύψεις έχουν βεβαιώσει την αξιοπιστία των βιβλικών αφηγήσεων.

Ιστορικοί ανακάλυψαν πήλινες πλάκες και πέτρινα μνημεία που έφεραν στο φως ονόματα, τόπους και γεγονότα γνωστά μέχρι τότε μόνο στη Γραφή.

Για παράδειγμα, σύμφωνα με τη Γένεση [ια΄] 11:31 ο Αβραάμ και η οικογένειά του «εξήλθον ομού από της Ουρ των Χαλδαίων διά να υπάγωσιν εις την γην Χαναάν.» Επειδή μόνον η Γραφή ανέφερε την Ουρ, μερικοί διανοούμενοι δήλωσαν ότι δεν υπήρξε τέτοια πόλη. Έπειτα, οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν έναν πύργο ναού στα νότια του Ιράκ με ένα κύλινδρο γραμμένο σε σφηνοειδή γραφή που περιείχε το όνομα Ουρ. Μεταγενέστερα ευρήματα ανακάλυψαν την Ουρ ως ευημερούσα μητρόπολη ενός αναπτυσσόμενου πολιτισμού. Η ταυτότητα αυτής της πόλης λησμονήθηκε και χάθηκε από τους μεταγενέστερους ιστορικούς. Μόνον η Γραφή διατήρησε το όνομά της, μέχρι που η αρχαιολογική σκαπάνη βεβαίωσε την αυθεντικότητά της.

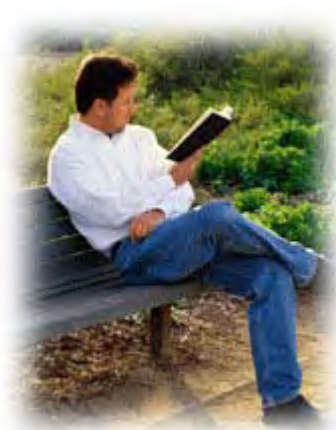
Η Ουρ αποτελεί ένα από τα παραδείγματα αρχαιολογικών πληροφοριών το οποίο βεβαιώνει την αξιοπιστία της βιβλικής αφήγησης. Μπορείς να βρεις συναρπαστικά βιβλία σχετικά με τη βιβλική αρχαιολογία σε δημοτικές βιβλιοθήκες και σε βιβλιοπωλεία, που δίνουν πολλά άλλα παραδείγματα από την ιστορία, τα οποία βεβαιώνουν την αξιοπιστία της Αγίας Γραφής.

3. Η ακριβής εκπλήρωση των βιβλικών προφητειών αποτελεί απόδειξη ότι μπορείς να εμπιστευθείς την Αγία Γραφή. Η εμπιστοσύνη μας στο Λόγο του Θεού ενισχύεται με ένα βλέμμα στις βιβλικές προφητείες. Η Γραφή περιέχει πολλές αξιοσημείωτες προρρήσεις των μελλοντικών γεγονότων που τώρα έχουν εκπληρωθεί μπροστά στα ίδια μας τα μάτια. Θα εξετάσεις μια από αυτές τις συναρπαστικές προφητείες στο Τεύχος 7. Θα ανακαλύψεις ότι ο Θεός αποκάλυψε εκ των προτέρων όλη τη μελλοντική διαδρομή της ιστορίας από το 606 π.Χ. μέχρι την εποχή μας. Αυτή η προφητεία εισχωρεί ακόμη στο μέλλον και μας λέει τι επίκειται στο σημερινό μας κόσμο.

5. ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΙΣ ΤΗ ΓΡΑΦΗ

Να θυμάσαι ότι η Γραφή δεν είναι ένα ιστορικό έγγραφο που μόνον οι διανοούμενοι μπορούν να κατανοήσουν. Κάποιες από τις πιο συναρπαστικές βιβλικές γνώσεις προήλθαν από κοινούς ανθρώπους με λίγη μόρφωση, οι οποίοι απλώς αποδέχθηκαν τη Γραφή σαν προσωπική επιστολή από τον Ιησού. Καθώς ερευνάς το Λόγο του Θεού, να έχεις υπόψη σου επτά σπουδαίες αρχές.

1. Ξεκίνησε τη μελέτη της Γραφής με προσευχή. Αν ανοίξεις τη Γραφή με καρδιά και διάνοια προετοιμασμένες από την προσευχή, αυτή σε φέρνει σε προσωπική επαφή με τον Ιησού. Και ακόμη, όταν ανοίξεις τη Γραφή, κάλεσε το Άγιο Πνεύμα ως δάσκαλό σου.

«Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας. . . θέλει σας

αναγγεΐλει τα μέλλοντα. Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει, και αναγγεΐλει προς εσάς» Ιωάννην [ις΄] 16:13,14.

2. Μελέτα τη Γραφή καθημερινά. Ο Παύλος επαινεί τους Βεροίους χριστιανούς «καθότι εδέχθησαν τον λόγον μετά πάσης προθυμίας, εξετάζοντες καθ' ημέραν τας γραφάς, αν ούτως έχωσι ταύτα» (Πράξεις [ιζ΄] 17:11). Η καθημερινή μελέτη της Γραφής είναι το κλειδί για δύναμη στη ζωή μας (Ρωμαίους [α΄] 1:16).

3. Διάβαζε τη Γραφή με επιμέλεια. Ο Παύλος είπε στον Τιμόθεο: «Σπούδασον να παραστήσεις σεαυτόν δόκιμον εις τον Θεόν, εργάτην ανεπαίσχυντον, ορθοτομούντα τον λόγον της αληθείας» (Β΄ Τιμόθεον [β΄] 2:15). Μη γαντζώνεσαι από ένα εδάφιο που μοιάζει να συμφωνεί με τις απόψεις σου και να το δέσεις κόμπο. Κοίταξε όσο γίνεται προσεκτικά και αντικειμενικά σε τι αναφέρεται αυτό το κείμενο. Διαβάζοντας τη Γραφή, συναντιέσαι με τη διάνοια του Θεού.

4. Διάβασε τη Γραφή εδάφιο με εδάφιο, κεφάλαιο με κεφάλαιο, βιβλίο με βιβλίο. Καθώς τη διαβάζεις, άφησε η Γραφή να μιλήσει για τον εαυτό της. Εφόσον η Γραφή είναι ένα μήνυμα από τον Ιησού, δεν είναι μόνον αληθινή, αλλά και η λυδία λίθος της αλήθειας (Ησαΐας [η΄] 8:20). Έτσι, δεν πρέπει να αφήσουμε οποιαδήποτε θρησκευτική δοξασία να δώσει κάποια εξήγηση για οποιοδήποτε τμήμα της Γραφής. Οι άνθρωποι προσπαθώντας να προσαρμόσουν τη Γραφή σε προκατασκευασμένες ιδέες, τη στρεβλώνουν «προς την ιδίαν αυτών απώλειαν» (Β΄ Πέτρου [γ΄] 3:16).

Βεβαιώσου ότι κατανόησες κάθε δήλωση της Γραφής κάτω από το φως των συμφραζομένων: για ποιον μιλάει, σε ποιο πρόβλημα αναφέρεται, ποιες άλλες δηλώσεις το περιβάλλουν κ.τ.λ. Η κύρια ερώτηση είναι: Τι θέλει να πει ο βιβλικός συγγραφέας; Όλοι πρέπει να μάθουμε να ξεχωρίζουμε τις δικές μας υποκειμενικές εντυπώσεις για τα λεγόμενα του συγγραφέα από αυτά που ο βιβλικός συγγραφέας θέλει να πει. Αφού συλλάβουμε την έννοια του κειμένου, μπορούμε να την εφαρμόσουμε συνετά στη ζωή μας σήμερα.

5. Μελέτα τη Γραφή κατά θέματα. Για να κατανοήσεις πραγματικά τις αλήθειες της Γραφής, άφησε η ίδια να τις ερμηνεύσει. Πώς; Συγκρίνοντας εδάφιο προς εδάφιο. Ο Ιησούς χρησιμοποίησε αυτή τη μέθοδο για να αποδείξει ότι ήταν ο Μεσσίας:

«Και αρχίσας από Μωυσέως και από πάντων των προφητών, διηρμήνευεν εις αυτούς τα περί εαυτού γεγραμμένα εν πάσαις ταις γραφαίς.» Λουκά [κδ΄] 24:27.

Συγκρίνοντας όσα η Γραφή λέει για ένα θέμα, αποκτούμε μια ισορροπημένη άποψη. μπορούμε με περισσότερη ακρίβεια να κατανοήσουμε τα θεία λόγια. Σαν παράδειγμα, πώς μπορείς να βρεις τα μυστικά μιας αποτελεσματικής προσευχής; Συγκέντρωσε όλες τις δηλώσεις του Ιησού και των αποστόλων, τις υποσχέσεις και τις αρχές που έδωσαν σχετικά με την προσευχή και τις απαντήσεις της. (Αυτό ιδιαίτερα το κάνουμε στο Τεύχος 14). Όταν με προσευχή αφήνουμε τη Γραφή να εξηγήσει τον εαυτό της, κατορθώνουμε να κατανοήσουμε τι ο Θεός εννοεί, και όχι τι σκέπτεται ένα πρόσωπο ή τι υποστηρίζει το πιστεύω μιας εκκλησίας.

6. Μελέτησε τη Γραφή για να λάβεις δύναμη να ζήσεις για το Χριστό. Ο Λόγος του Θεού περιγράφεται στην επιστολή προς Εβραίους [δ'] 4:12 ως «κοπτερότερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν.» Δεν είναι απλώς λέξεις πάνω σε χαρτί, είναι ζωντανό σπαθί στα χέρια μας με το οποίο μπορούμε να βγάλουμε εκτός μάχης και τους πιο επίμονους πειρασμούς.

7. Άκουσε καθώς ο Ιησούς σου μιλάει μέσα από το Λόγο Του. Αν ένας θέλει να γνωρίσει τη βιβλική αλήθεια σχετικά με κάποιο θέμα, πρέπει πρόθυμα να ακολουθήσει τη διδασκαλία της.

«Εάν τις θέλη να κάμη το θέλημα αυτού, θέλει γνωρίσει περί της διδαχής αν ήναι εκ του Θεού, ή αν εγώ λαλώ απ' εμαυτού.» Ιωάννην [ζ'] 7:17.

Ο ψαλμωδός εξήγησε με παράδειγμα την ορθή διαγωγή:

«Τίνι τρόπω θέλει καθαρίζει ο νέος την οδόν αυτού; Φυλάττων τους λόγους σου.» Ψαλμοί [ριθ'] 119:9.

6. Η ΓΡΑΦΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ

Ποια είναι η επίδραση της Γραφής επάνω στη ζωή του ανθρώπου;

«Η φανέρωσις των λόγων σου φωτίζει. συνεντίζει τους απλούς.» Ψαλμοί [ριθ'] 119:130.

Η μελέτη της Γραφής θα δυναμώσει τη σύνεση και τη διάνοια όσο κανένα άλλο βιβλίο. Αν εξετάσεις βαθιά τη Γραφή και κάνεις τη διδασκαλία της βίωμά σου, αυτή θα σου δώσει δύναμη να νικήσεις τις βλαβερές συνήθειες και θα σε ικανώσει να αναπτύξεις προσωπικότητα στο φυσικό, διανοητικό, ηθικό και πνευματικό τομέα.

Η Γραφή μιλάει στην καρδιά. Ασχολείται με τις εμπειρίες της ανθρωπότητας - γέννηση, αγάπη, γάμος, μητρότητα, πατρότητα, θάνατος. Αυτή θεραπεύει και την πιο βαθιά πληγή στην ανθρώπινη φύση, που είναι η πτώση της στην αμαρτία και η αθλιότητα που απορρέει από αυτήν.

Με την κατάρρευση του τείχους του Βερολίνου, μια μεγάλη αφύπνιση άρχισε να ταρακουνάει την αθεϊστική Ρωσία. Εκατομμύρια δέχθηκαν τη Γραφή ως τον εμπνευσμένο Λόγο του Θεού και έγιναν χριστιανοί. Η Γκαλένα, μια γυναίκα στο Νίσι Νοβογκορόντ, το άλλοτε Γκόρκι, παρακολουθούσε τις συναθροίσεις ενός ιεροκήρυκα. Με δάκρυα που έτρεχαν στα μάγουλά της είπε: «Πριν έρθω σε αυτές τις συναθροίσεις, ήμουν άθεη. Δεν πίστευα στο Θεό. Τώρα δέχθηκα τον Ιησού και είμαι εσωτερικά ένας καινούριος άνθρωπος. Οι αλήθειες που μου διδάξατε από τη Γραφή, άνοιξαν τα μάτια μου.»

Ο Λόγος του Θεού δεν είναι ένα βιβλίο για μια φυλή, για μια ηλικία, για ένα έθνος ή για έναν πολιτισμό. Αν και γράφηκε - κατά το πλείστον - στη Μέση Ανατολή, απευθύνεται στους ανθρώπους όλης της Υδρογείου. Η Γραφή εισέρχεται στην καλύβα του φτωχού και στη βίλα του πλουσίου. Τα παιδιά αγαπούν τις συναρπαστικές ιστορίες της. Οι ήρωές της εμπνέουν τους

νέους. Οι γονείς βρίσκουν σε αυτή σοφία για να αναθρέψουν τα παιδιά τους. Οι άρρωστοι, οι μονήρεις, οι ηλικιωμένοι ανακαλύπτουν σε αυτήν παρηγοριά και ελπίδα για μια καλύτερη ζωή.

Η Γραφή έχει μεγάλη δύναμη. Θρυμματίζει ακόμη και καρδιές σκληρές προς κάθε ανθρώπινο συναίσθημα, τις απαλύνει και τις γεμίζει με αγάπη. Έχουμε δει η Γραφή να αλλάζει τον άλλοτε ληστή και ναρκομανή σε ένθερμο κήρυκα. Είδαμε η Γραφή να μετατρέπει έναν ψεύτη και απατεώνα σε τίμιο και ακέραιο δάσκαλο. Και είδαμε αυτό το Βιβλίο να αποσπάει ανθρώπους από το χείλος της αυτοκτονίας και να τους δίνει ένα ελπιδοφόρο νέο ξεκίνημα. Η Γραφή αφυπνίζει την αγάπη μεταξύ των εχθρών. Κάνει τον περήφανο ταπεινό και τον ιδιοτελή γενναιόδωρο. Η Γραφή στις αδυναμίες μας ενδυναμώνει, στη μελαγχολία μας χαροποιεί, στη λύπη μας παρηγορεί, στην αβεβαιότητα μας βγάζει σε ξέφωτο, στην κούραση μας κατευνάζει. Δείχνει στους ανθρώπους πώς να ζουν με θάρρος και να πεθαίνουν χωρίς φόβο.

Το Βιβλίο του Θεού - η Γραφή - μπορεί να αλλάξει και τη δική σου ζωή. Αυτό θα το διαπιστώσεις όλο και περισσότερο καθώς συνεχίζεις να μελετάς τα Τεύχη της σειράς ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΩ.

Για ποιο λόγο γράφηκε η Βίβλος για μας; Ο Ιησούς απαντάει:

«Εκείνοι (αι γραφαί) είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού.» Ιωάννην [ε΄] 5:39.

«Ταύτα δε (οι βιβλικές αλήθειες) εγράφησαν διά να πιστεύσητε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντες να έχητε ζωήν εν τω ονόματι αυτού.» Ιωάννην [κ΄] 20:31.

Η υπέρτατη αιτία για την οποία πρέπει να εξοικειωθούμε με τη Γραφή είναι ότι αφθονεί σε εικόνες που αποκαλύπτουν τον Ιησού Χριστό και μας βεβαιώνουν για την αιώνια ζωή. Ενατενίζοντας στο Χριστό μέσα από τη Γραφή, μεταμορφωνόμαστε προς την εικόνα Του (Β΄ Κορινθίους [γ΄] 3:18). Αυτός είναι ο πραγματικός σκοπός της Γραφής. Αυτό θα γίνει σαφέστερο καθώς θα μελετάς τα Τεύχη 3 μέχρι 6.

Άρχισε τώρα να ανακαλύπτεις το γραπτό Λόγο, το ζωντανό Λόγο, ως τη δύναμη που μπορεί να σε εξομοιώσει περισσότερο με το Χριστό.

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΟ ΘΕΟ;

Μερικά πρωινά ο κόσμος μοιάζει παράδεισος. Ξυπνάς, παίρνεις αναπνοή μπροστά στο παράθυρο και βλέπεις τις χρυσές ακτίνες να χρωματίζουν τα δέντρα. Μερικές φορές η ζωή φαίνεται τόσο πολύτιμη: το πρόσωπο ενός αγαπημένου φίλου καθώς σε χαιρετάει, ένα υπέροχο μουσικό κομμάτι που ταιριάζει απόλυτα με τη διάθεσή σου, η απρόσμενη τρυφερότητα ενός μικρού παιδιού.

Άλλο πρωινό πάλι ο κόσμος φαίνεται σαν ένας φρικτός τόπος. Σε ταρακουνάνε οι τίτλοι της εφημερίδας που κραυγάζουν για μια ακόμη βομβιστική ενέργεια η οποία ακρωτηρίασε ή τύφλωσε ένα παιδάκι, ακόμη ένα φονικό επεισόδιο με το δέκατο θύμα του, ακόμη μια πείνα ή ένας πόλεμος ή ένας σεισμός. Υπάρχουν στιγμές που τίποτε πια δεν κάνει εντύπωση, τίποτε δε φαίνεται δίκαιο. Ακούς για νεαρούς ιεραποστόλους που φονεύθηκαν από ιθαγενείς, ενώ παράλληλα μαθαίνεις ότι τα αφεντικά της μαφίας καλοπερνούν με τα εγγόνια τους σε πολυτελείς βίλες.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Τι νόημα μπορούμε να βγάλουμε από τον θαυμάσιο και συνάμα τρομερό κόσμο μας; Ο Θεός έχει κάποιο σκοπό γι' αυτόν; Γιατί είμαστε εδώ; Η ζωή μου ενδιαφέρει πραγματικά το Θεό ή είμαι απλώς το ελάχιστο γρανάτζι σε κάποια τεράστια κοσμική μηχανή;

1. Ο ΘΕΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΕΝΑΝ ΤΕΛΕΙΟ ΚΟΣΜΟ

Ας ξεκινήσουμε από το γεγονός ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός, ο Αρχιτέκτονας και Σχεδιαστής όλων όσα υπάρχουν, από τα αστρικά συστήματα μέχρι τα φτερά της πεταλούδας.

Πόσον καιρό διέθεσε ο Θεός για να επιτελέσει αυτό το μεγαλειώδες θαύμα της δημιουργίας;

«Με τον λόγον του Κυρίου έγειναν οι ουρανοί, και διά της πνοής του στόματος αυτού πάσα η στρατιά αυτών . . . Διότι αυτός είπε, και έγεινεν. αυτός προσέταξε, και εστερεώθη.» Ψαλμοί [λγ'] 33:6-9.

Ο Θεός απλώς μίλησε, και τα ηλεκτρόνια, τα πρωτόνια, τα νετρόνια συγκεντρώνονται να υπακούσουν στο θέλημά Του. Είναι πρόδηλο ότι ο Θεός δε χρειάστηκε μακρόχρονη περίοδο για να επιτελέσει τις προθέσεις Του. Περιορίζουμε τη δύναμή Του αν πούμε ότι απαιτήθηκαν εκατομμύρια χρόνια για να επιφέρει την εξέλιξη του κόσμου ή των

δημιουργημάτων επάνω σε αυτόν. Μπορεί να χρησιμοποιήσει το χρόνο, αν το κρίνει, ή να ενεργήσει χωρίς αυτόν.

2. ΕΞΙ ΗΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΤΙΣΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ

Πόσον καιρό αποφάσισε ο Θεός να διαθέσει για να δημιουργήσει τον κόσμο μας;

«Εις ἕξ ἡμέρας ἐποίησεν ὁ Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ κατέπαυσε. διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.»
Ἔξοδος [κ'] 20:11.

Ο αιώνιος, παντοδύναμος Δημιουργός μπορούσε να είχε διαμορφώσει τον κόσμο σε μια στιγμή «διά της πνοής του στόματος αυτού». Αλλά όταν αποφάσισε να δημιουργήσει τον κόσμο, θέλησε να διαθέσει ἕξι ἡμέρες για να τον κάνει. Δεν Του χρειαζόταν ἕξι ἡμέρες. ἕξι λεπτά ήταν αρκετά, ἢ και δευτερόλεπτα.

Το πρώτο κεφάλαιο της Βίβλου, Γένεσις, περιγράφει τι ο Θεός δημιούργησε σε κάθε ἡμέρα της δημιουργικής εβδομάδας.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πρώτη Ἡμέρα:

φως - διαδοχή νύχτας, ἡμέρας.

Δεύτερη Ἡμέρα:

ατμόσφαιρα τῆς γῆς.

Τρίτη Ἡμέρα:

ξηρά, βλάστηση.

Τέταρτη Ἡμέρα:

εμφανίζονται ἥλιος, φεγγάρι, ἄστρα.

Πέμπτη Ἡμέρα:

πουλιά, ψάρια.

Ἑκτη Ἡμέρα:

ζῶα, ἄνθρωποι.

Ἑβδομη Ἡμέρα:

το Σάββατο.

Ποια αριστουργηματική κορωνίδα της δημιουργίας έφερε σε ύπαρξη ο Θεός την έκτη ημέρα;

«Και είπε ο Θεός, Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών. και ας εξουσιάξη . . . επί πάσης της γης . . . Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν. άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς.» Γένεσις [α'] 1:26,27.

Ο Θεός αποφάσισε να δημιουργήσει άτομα όπως τον εαυτό Του, που να έχουν λογική, αίσθημα, αγάπη. Κάθε ανθρώπινη ύπαρξη είναι πλασμένη «κατ' εικόνα Θεού». Αυτά είναι τα πρώτα καλά νέα από τη Γραφή που θα μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε τον εαυτό μας.

«Έπλασε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον από χώματος εκ της γης. και ενεφύσησεν εις τους μυκτήρας αυτού πνοήν ζωής, και έγεινεν ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν.» Γένεσις [β'] 2:7.

Την έκτη ημέρα ο κόσμος είχε πλημμυρίσει από φυτά και ζώα, και ο Θεός ήταν έτοιμος να εισάγει το αριστούργημα της δημιουργίας Του. ο Παντοδύναμος δημιούργησε το σώμα του Αδάμ από το χώμα της γης. Και όταν εμφύσησε «πνοήν ζωής» στους μυκτήρες του, ο άνθρωπος έγινε «ψυχή ζώσα» - δηλαδή ήρθε στη ζωή.

Ο Θεός ονόμασε τον πρώτο άνθρωπο Αδάμ, μια λέξη που απλώς σημαίνει «άνθρωπος». Και για να ολοκληρώσει το δημιουργικό έργο Του με ανθρώπους κατά την εικόνα Του, ο Θεός έκανε την πρώτη γυναίκα και την ονόμασε Εύα που σημαίνει «ζωή». Σαν πρώτο δώρο Του ο Θεός δημιούργησε την ανθρώπινη συντροφικότητα.

Μόλις βγήκαν από τα χέρια του Θεού, ο Αδάμ και η Εύα αντανακλούσαν την εικόνα Του. Ο Ύψιστος μπορούσε να είχε προγραμματίσει υπάρξεις να περιφέρονται ευχαριστημένοι στον κήπο της Εδέμ και να υψώνουν τα χέρια τους σε ένδειξη λατρείας. Μπορούσε να είχε δημιουργήσει ηθοποιούς να παίζουν αψεγάδιαστους ρόλους γι' Αυτόν. Αλλά ο Θεός ήθελε περισσότερο: την αληθινή σχέση. Τα ζώα μπορούν να χτίσουν φωλιά, αλλά δεν μπορούν να συνεχίσουν μια ενδιαφέρουσα συζήτηση. Τα ρομπότ μπορούν να χαμογελάσουν, να μιλήσουν ευγενικά, ακόμη και να πλύνουν πιάτα, αλλά δεν μπορούν να αγαπήσουν.

Γι' αυτό ο Θεός έκανε ανθρώπους. Δεν μπορούσε να τους δώσει μεγαλύτερη τιμή από του να δημιουργήσει αυτούς κατά την εικόνα Του, με την ικανότητα να σκέφτονται και να αποφασίζουν, να εκλέγουν και να θυμούνται, να καταλαβαίνουν και να αγαπούν. Ο Αδάμ και η Εύα ήταν η κορωνίδα της δημιουργίας του Θεού. Ήταν παιδιά Του και γι' αυτό απεριγράπτα αγαπητοί.

3. Ο ΠΟΝΗΡΟΣ ΗΡΘΕ ΣΕ ΕΝΑΝ ΤΕΛΕΙΟ ΚΟΣΜΟ

Δημιουργημένοι από το Θεό, ο Αδάμ και η Εύα είχαν τα πάντα για να είναι ευτυχισμένοι. Απολάμβαναν τέλεια φυσική και διανοητική υγεία, ζώντας σε μια ωραιότατη εδεμική κατοικία σε έναν τέλειο κόσμο (Γένεσις [β΄] 2:8). Ο Θεός τους υποσχέθηκε παιδιά, την ικανότητα να έχουν δημιουργικές σκέψεις και να βρίσκουν ικανοποίηση στα έργα των χεριών τους (Γένεσις [α΄] 1:28). Είχαν την εμπειρία της καθημερινής προσωπικής συντροφιάς με το Δημιουργό τους. Κανένα ίχνος στεναχώριας, φόβου, ασθένειας δεν κατέστρεφε τις ευδαίμονες μέρες τους.

Ακόμη και τώρα, κατά διαστήματα συλλαμβάνουμε κάποια ηχώ από την αρχική Εδέμ σε στιγμές που η ζωή φαίνεται απεριγράπτα πολύτιμη. Αλλά τι συμβαίνει με την άλλη πλευρά της ζωής; Πώς ο κόσμος τόσο απότομα μεταβλήθηκε σε τόπο συμφοράς και τραγωδίας; Το δεύτερο και το τρίτο κεφάλαιο της Γένεσης μας μιλούν για όλη την ιστορία πώς η αμαρτία μπήκε στον κόσμο. Διάβασέ τα κάποια στιγμή. Εδώ υπάρχει μόνο συνοπτικά το περιεχόμενό τους.

Κάποτε, αφού ο Θεός εγκατέστησε έναν τέλειο κόσμο, ο πονηρός ήρθε στον κήπο της Εδέμ να πειράξει τον Αδάμ και την Εύα για να παρακούσουν στο Δημιουργό τους. Ο Θεός είχε περιορίσει τη σφαίρα επιρροής του πονηρού σε ένα δέντρο στον κήπο - «το ξύλον της γνώσεως του καλού και του κακού». Και κατέστησε προσεκτικό το πρώτο ανθρώπινο ζευγάρι να είναι μακριά από αυτό το δέντρο και να μη φάει από τον καρπό του, γιατί το αποτέλεσμα θα ήταν θάνατος.

Αλλά μια μέρα η Εύα περιφερόταν γύρω από το απαγορευμένο δέντρο. Ο πονηρός αμέσως αποδύθηκε στο σκοτεινό έργο του. Διατεινόταν ότι ο Θεός της λείει ψέματα και πως αν έτρωγε από τον καρπό του δέντρου δε θα πέθαινε, αλλά θα γινόταν σοφή σαν το Θεό, γνωρίζοντας το καλό και το κακό. Μέχρι τότε, ο Αδάμ και η Εύα ήξεραν μόνο το καλό. Κατά

τρόπο τραγικό η Εύα επέτρεψε στον πονηρό να συζητήσει μαζί της, και μετά αυτή και ο Αδάμ δοκίμασαν τον απαγορευμένο καρπό - σπάζοντας έτσι το δεσμό εμπιστοσύνης και υπακοής τους στο Θεό.

Ο Θεός είχε προγραμματίσει για τον Αδάμ και την Εύα να κυβερνούν όλο τον κόσμο ως διαχειριστές των δημιουργημάτων Του (Γένεσις [α΄] 1:26). Επειδή παρέβησαν την υπόσχεσή τους προς το Θεό - και κάνοντάς το επέλεξαν το διάβολο να είναι ο νέος αρχηγός τους - έχασαν τα δικαιώματά τους. Αυτό ήταν το πρώτο κρίσιμο βήμα που, κατά συνέπεια, οδήγησε τον πλανήτη στην επανάσταση κατά του Θεού. Σήμερα ο πονηρός διεκδικεί τον κόσμο σαν κτήμα του και κάνει ό,τι μπορεί για να σκλαβώσει τους ανθρώπους.

Πολλές φορές συλλαμβάνουμε τον εαυτό μας να κάνουμε κάτι ιδιοτελές ή ακόμη και απάνθρωπο, ενώ στην πραγματικότητα θέλουμε να κάνουμε το αντίθετο. Γιατί; Επειδή υπάρχει μια πονηρή δύναμη που δρα στον κόσμο. Ο αόρατος εχθρός - ο πονηρός - εργάζεται για να οδηγήσει τους ανθρώπους στην ανηθικότητα. Πολλά από τα παράλογα, ακόλαστα εγκλήματα που διαβάζουμε με κατάπληξη, διαπράττονται από άτομα τα οποία ενσυνείδητα ή όχι πέρασαν στον έλεγχο αυτής της σατανικής δύναμης, και συλλαμβάνουν τον εαυτό τους να κάνουν πράγματα που ούτε τα είχαν φαντασθεί.

Καθώς διαβάζεις το τρίτο κεφάλαιο της Γένεσης, θα ανακαλύψεις ότι η αμαρτία οδήγησε τον Αδάμ και την Εύα φοβισμένοι να κρυφθούν από το Θεό. Η αμαρτία επηρέασε όλη τη φύση αρνητικά. Είναι σαν να έριξαν ένα βαρύ εργαλείο μέσα σε μια μηχανή που λειτουργούσε απαλά. Αγκάθια ξεπετάχτηκαν ανάμεσα στα λουλούδια. Το έδαφος υπέφερε από ανομβρία και η γεωργία έγινε κουραστική. Οι ασθένειες άρχισαν να χτυπούν όπου τύχει. Ο φθόνος και η εχθρότητα, οι υποψίες και η απληστία άρχισαν να πολλαπλασιάζουν τις ανθρώπινες αθλιότητες. Και το χειρότερο από όλα, με την αμαρτία ήρθε και ο θάνατος.

4. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΠΟΥ ΜΟΛΥΝΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ;

Η Καινή Διαθήκη αναφέρει τον πονηρό ή Σατανά περίπου 100 φορές. Η Γραφή με σαφήνεια λέει ότι ο πονηρός είναι ένα πραγματικό πρόσωπο.

Ποια εικόνα μας δίνει ο Χριστός για το χαρακτήρα του πονηρού;

«Εκείνος (ο πονηρός) ήτο απ' αρχής ανθρωποκτόνος, και δεν μένει εν τη αληθεία. διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν αυτό. Όταν λαλή το ψεύδος, εκ των ιδίων λαλεί. διότι είναι ψεύστης, και ο πατήρ αυτού του ψεύδους.» Ιωάννην [η'] 8:44.

Όπως εξηγεί ο Ιησούς, ο διάβολος είναι ο πρωτεργάτης της αμαρτίας στο σύμπαν, ο «πατήρ» της αμαρτίας και κατά συνέπεια του φόνου και του ψεύδους.

Ο Θωμάς Κάρλαϊλ - ο μεγάλος Άγγλος φιλόσοφος, κάποτε οδήγησε τον Ράλφ Βάλντο Έμερσον σε κάποιους κακόφημους δρόμους του Λονδίνου. Καθώς περπατούσαν παρακολουθώντας σιωπηλά την αθλιότητα και την κακία γύρω τους, ο Κάρλαϊλ τελικά ρώτησε: «Πιστεύεις τώρα ότι υπάρχει διάβολος;» Πρέπει να επεκτείνουμε μια τέτοια οδοιπορία και προς τα νοσοκομεία, τις φυλακές, το κέντρο των πόλεων, ή να παρακολουθήσουμε από την τηλεόραση μάχες όπου ακρωτηριάζονται και φονεύονται αθώοι πολίτες, και τότε να ρωτήσουμε: «Πιστεύεις στην ύπαρξη του πονηρού σήμερα;»

5. Ο ΘΕΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΤΟΝ ΠΟΝΗΡΟ;

Από πού, λέει ο Ιησούς ότι ήρθε ο πονηρός;

«Εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα.» Λουκά [ι'] 10:18.

Πώς περιγράφει η Βίβλος την πτώση του πονηρού από τον ουρανό;

«Και έγεινε πόλεμος εν τω ουρανώ. ο Μιχαήλ και οι άγγελοι αυτού επολέμησαν κατά του δράκοντος, και ο

δράκων επολέμησε και οι άγγελοι αυτού. Και δεν υπερίσχυσαν, ουδέ ευρέθη πλέον τόπος αυτών εν τω ουρανώ. Και ερρίφθη ο δράκων ο μέγας, ο όφιος ο αρχαίος, ο καλούμενος Διάβολος, και ο Σατανάς, ο πλανών την οικουμένην όλην, ερρίφθη εις την γην. και οι άγγελοι αυτού ερρίφθησαν μετ' αυτού.» Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:7-9.

Ο Θεός δημιούργησε τον πονηρό; Όχι! Ό,τι δημιούργησε ο Θεός είναι τέλειο. Ένας καλός Θεός δε θα κατασκεύαζε έναν πονηρό. Και ακόμη, η Γραφή δηλώνει ότι ο πονηρός μαζί με τους αγγέλους που παρέσυρε, έχασε τη θέση του στον ουρανό και ήρθε στη γη μας, όπου με ένα επιτυχημένο πραξικόπημα απέσπασε τη διαχείριση του κόσμου από τον Αδάμ και την Εύα.

Από πού ήρθε ο πονηρός; Πώς επιδίωξε την πρώτη θέση στον ουρανό;

«Ήσο χερούβ κεχρισμένον, διά να επισκιάζης. και εγώ σε έστησα. ήσο εν τω όρει τω αγίω του Θεού. περιεπάταις εν μέσω λίθων πυρίνων. Ήσο τέλειος εν ταις οδοίς σου αφ' ης ημέρας εκτίσθης, εωσού ευρέθη αδικία εν σοι.» Ιεζεκιήλ [κη΄] 28:14,15.

Σύμφωνα με τη Γραφή, ο Θεός δε δημιούργησε τον πονηρό. Δημιούργησε έναν τέλειο άγγελο, και αυτός ο άγγελος βαθμιαία μετατράπηκε σε πονηρό. Πραγματικά, ο Σατανάς ξεκίνησε τη σταδιοδρομία του ως ένας από τους αρχηγούς των αγγέλων, ιστάμενος δίπλα στο θρόνο του Θεού. Αλλά έπειτα αμάρτησε - «ευρέθη αδικία» σε αυτόν. Εκδιώχθηκε από τον ουρανό, και, παριστάνοντας το φίλο στον Αδάμ και την Εύα, έγινε ο πιο θανάσιμος εχθρός της ανθρωπότητας.

Όταν βλέπεις παραστάσεις του διαβόλου με κέρατα, με ουρά και με σχιστές οπλές στα πόδια, να θυμάσαι ότι η Γραφή δεν είναι τόσο αφελής. Αυτή μας λέει ότι ο μεγάλος εχθρός του Θεού κάποτε ήταν ο ωραιότερος και σοφότερος των αγγέλων.

6. ΓΙΑΤΙ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΑΜΑΡΤΗΣΕ;

Αν ο Θεός δημιούργησε το Διάβολο ως ένα τέλειο άγγελο, γιατί αυτός αμάρτησε;

«Πώς έπεσες εκ του ουρανού, Εωσφόρε, υιέ της αυγής! Συνετρίφθης καταγής, συ ο καταπατών τα έθνη! Συ δε έλεγες εν τη καρδιά σου, Θέλω αναβή εις τον ουρανό, θέλω υψώσει τον θρόνον μου υπεράνω των άστρων του Θεού. και θέλω καθίσει επί το όρος της συνάξεως, προς τα μέρη του βορρά. θέλω αναβή επί τα ύψη των νεφελών. θέλω είσθαι όμοιος του Υψίστου.» Ησαΐας [ιδ΄] 14:12-14.

Η ύπαρξη που έγινε διάβολος, στην αρχή ονομαζόταν Εωσφόρος, που σημαίνει αυτός που φέρνει την αυγή. (Εώς στα αρχαία ελληνικά σημαίνει αυγή). Για κάποιον αδιανόητο λόγο, στην καρδιά αυτού του αγγέλου η ματαιότητα και η φιλοδοξία άρχισαν να παίρνουν τη θέση της λατρείας. Το σπέρμα της περηφάνιας αναπτύχθηκε σε έμμονη ιδέα να πάρει τη θέση του Θεού. Ήδη ο Θεός του είχε δώσει μια πολύ υψηλή θέση στον ουρανό, να είναι ο αρχηγός των αγγέλων. Αλλά αυτός ήθελε ακόμη περισσότερα.

Όσο αυξανόταν ο φθόνος του για το Θεό, επιζητούσε να κυριέψει το θρόνο Του.

Ο Εωσφόρος θα δούλεψε σκληρά για να πείσει και άλλες ουράνιες υπάρξεις ότι αυτός έχει καλύτερα σχέδια, ότι ο Θεός έκρυβε κάτι από αυτούς και ότι οι θείοι νόμοι ήταν περιοριστικοί. Προσπάθησε να περιγράψει το Θεό ως έναν αδιάφορο μονάρχη. Δυσφήμιζε το όνομα Εκείνου, του οποίου ο χαρακτήρας δίνει τον ορισμό τι είναι αγάπη.

Πού κατέληξε αυτή η επανάσταση στον ουρανό;

«Η καρδιά σου υψώθη διά το κάλλος σου. έφθειρας την σοφίαν σου διά την λαμπρότητά σου. θέλω σε ρίψει καταγής.» Ιεζεκιήλ [κη'] 28:17.

Όταν ο Εωσφόρος περηφανεύθηκε και επαναστάτησε, ο Θεός αναγκάστηκε να τον διώξει από τον ουρανό. Γιατί; Επειδή η περηφάνια και ο εγωισμός, που είναι αμαρτία και η ρίζα κάθε αμαρτίας, δεν μπορούν να υπάρχουν στην παρουσία του Θεού.

Ο Εωσφόρος έστρεψε την αγάπη για το Θεό σε μια νοσηρή αγάπη για το εγώ. Η ζήλια μετέβαλε τον αρχηγό των αγγέλων σε διάβολο ή Σατανά. Και για να διατηρηθεί η ειρήνη και η αρμονία στον ουρανό, αυτός και το τρίτο των αγγέλων στον ουρανό - αυτοί που είχαν ενωθεί στην επανάσταση - έπρεπε να εκδιωχθούν (Αποκάλυψις [ιβ'] 12:7-9).

7. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ;

Γιατί ο Θεός δε δημιούργησε υπάρξεις που να μη μπορούν να αμαρτήσουν; Αν το έκαμνε, δε θα υπήρχε πρόβλημα κακού στον κόσμο μας.

Για να απαντήσουμε σε αυτή την ερώτηση, πρέπει να πάμε πίσω, γιατί ο Θεός μας δημιούργησε κατά πρότυπο. Ήθελε οι άνθρωποι να έχουν ενσυνείδητες σχέσεις. Έτσι, ο Θεός έκανε κάτι που μόνον Εκείνος θα το σκεπτόταν: «Εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού» (Γένεσις [α'] 1:27).

Αυτό σημαίνει ότι είμαστε ελεύθεροι και υπεύθυνοι. Μπορούμε να αποφασίσουμε να αγαπούμε το Θεό ή να Του στρέψουμε τα νώτα μας.

Ποια ιδιαίτερη ικανότητα έδωσε ο Θεός στους ανθρώπους και στους αγγέλους η οποία τους ξεχωρίζει από τα ζώα;

«Εκλέξατε σήμερα ποίον θέλετε να λατρεύετε.» Ιησούς του Ναυή [κδ'] 24:15.

Ο Θεός έδωσε στους αγγέλους και δίνει στους ανθρώπους κάθε γενιάς το διανοητικό και την ικανότητα της κρίσης. Δίνει την ευκαιρία στα πλάσματα που δημιούργησε κατά την εικόνα Του να κάνουν επιλογή του ορθού, γιατί η δύναμη της λογικής τους υπαγορεύει ότι «ο δρόμος του Θεού είναι ο καλύτερος». Και ακόμη, να αποστραφούν το κακό, επειδή η δύναμη της λογικής τους προειδοποιεί για τα αποτελέσματα της ανυπακοής και της αμαρτίας.

Ο Θεός δεν ήταν υποχρεωμένος να μας κάνει ελεύθερα όντα. Αλλά μόνον υπάρξεις με την ικανότητα να κρίνουν και να εκλέγουν, μπορούν να έχουν την εμπειρία της αληθινής αγάπης. Ο Θεός ήθελε να δημιουργήσει άτομα που να καταλαβαίνουν και να εκτιμούν το χαρακτήρα Του, πρόθυμα να ανταποκρίνονται σε Αυτόν με αγάπη και η ίδια αγάπη να ξεχειλίζει και για τους άλλους.

Ο Θεός επιθυμούσε τόσο πολύ να μοιρασθεί την αγάπη Του, που πρόθυμα διακινδύνεψε δημιουργώντας ανθρώπους με τη δύναμη εκλογής. Γνώριζε πως ήταν δυνατό κάποια μέρα ένα από τα πλάσματά Του να αρνηθεί να Τον λατρεύει. Ο διάβολος ήταν το πρώτο πλάσμα στο σύμπαν που έκανε αυτή την τρομερή εκλογή. Η τραγωδία της αμαρτίας άρχισε με αυτόν (Ιωάννην [η΄] 8:44, Α΄ Ιωάννου [γ΄] 3:8).

8. Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΘΙΣΤΑ ΕΦΙΚΤΗ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Αλλά γιατί η τραγωδία της αμαρτίας δε σταμάτησε με τον Εωσφόρο; Γιατί ο Θεός δεν τον κατέστρεψε πριν αυτός διασκορπίσει την ασθένεια της αμαρτίας; Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι ο Εωσφόρος είχε προκαλέσει τη δικαιοσύνη της κυβέρνησης του Θεού. Είχε πει ψέματα για το Θεό. Η ιδέα να ψευστούν ποτέ δεν είχε έρθει στη διάνοια των αγγέλων. Φυσικά δεν είχαν καταλάβει όλα όσα κρύβονταν πίσω από τις απάτες του Εωσφόρου.

Αν ο Θεός είχε καταστρέψει αμέσως τον Εωσφόρο, οι άγγελοι θα λάτρευαν το Θεό από φόβο και όχι από αγάπη. Αυτό θα ματαίωνε την πρόθεση που είχε ο Θεός δημιουργώντας υπάρξεις με πρώτο γνώρισμα τη δύναμη της εκλογής.

Πώς ο καθένας γνώριζε πραγματικά ότι ο δρόμος του Θεού είναι ο καλύτερος; Κανένας δεν είχε διανοηθεί κάποια επιλογή. Ο Θεός έδωσε στο Σατανά την ευκαιρία να παρουσιάσει το εναλλακτικό του σύστημα. Να, γιατί του δόθηκε η ευκαιρία να κάνει μια συναλλαγή με τον Αδάμ και την Εύα.

Αυτός ο πλανήτης έγινε έδαφος δοκιμής, όπου ο χαρακτήρας του Σατανά και η φύση της βασιλείας του ήρθαν σε αντίθεση με το χαρακτήρα του Θεού και τη φύση της βασιλείας Του. Ποιος έχει το δίκαιο; Σε ποιον τελικά να εμπιστευθούμε; Αυτά είναι τα θέματα που η μεγάλη διαμάχη μεταξύ Χριστού και Σατανά πρέπει να λύσει.

Τόσο απατηλός ήταν ο Εωσφόρος, ώστε μπροστά σε όλο το σύμπαν μπορούσε να γίνει πειστικός. Χρειάστηκε καιρός για να καταλάβει ο καθένας πόσο καταστροφική ήταν η εναλλακτική λύση του Σατανά. Αλλά τελικά ο καθένας θα δει ότι «ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, το δε χάρισμα του Θεού, ζωή αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών» (Ρωμαίους [ς΄] 6:23).

Τότε κάθε πλάσμα σε όλο τον κόσμο θα δηλώσει:

«Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε Θεέ Παντοκράτωρ. δίκαιαι και αληθινά αι οδοί σου, βασιλεύ των αγίων. Τίς δεν θέλει σε φοβηθή, Κύριε, και δοξάσει το όνομά σου;

Διότι είσαι μόνος όσιος, διότι πάντα τα έθνη θέλουνιν ελθει και προσκυνήσει ενώπιόν σου, διότι αι κρίσεις σου εφανερώθησαν.» Αποκάλυψις [ιε΄] 15:3,4.

Αφού ο καθένας κατανοήσει τη θανάσιμη φύση της αμαρτίας και την καταστροφική φύση της φιλοσοφίας του Σατανά, τότε ο Θεός μπορεί να καταστρέψει το Σατανά και την αμαρτία. Επίσης θα καταστρέψει εκείνους οι οποίοι πεισματικά αντιστέκονται στη χάρη Του και προσκολλώνται στην εναλλακτική λύση του Σατανά. (Περισσότερα γι' αυτό το θέμα στα Τεύχη 22 και 23).

Ο Θεός βιάζεται βέβαια να λύσει το πρόβλημα της αμαρτίας και της θλίψης. Αλλά περιμένει μέχρις ότου το κάνει σε μόνιμη βάση, και συνάμα να προστατέψει την ελεύθερη βούλησή μας, και να εμποδίσει το κακό να επανεμφανισθεί.

Πόσο βέβαιο μπορούμε να είμαστε ότι ο Θεός θα καταστρέψει την αμαρτία για πάντα;

«Θέλει δε ελθει η ημέρα του Κυρίου, ως κλέπτης εν νυκτί. καθ' ην οι ουρανοί θέλουνι παρέλθει με συριγμόν, τα στοιχεία δε πυρακτούμενα θέλουνι διαλυθή, και η γη και τα εν αυτή έργα θέλουνι κατακαή. . . Κατά δε την υπόσχεσιν αυτού νέους ουρανούς και νέαν γην προσμένομεν, εν οίς δικαιοσύνη κατοικεί.» Β΄ Πέτρου [γ΄] 3:10,13.

Όταν τελικά ο Θεός θα πει για την αμαρτία «ετελέσθη» (Αποκάλυψις [ις΄] 16:17), τότε αυτή πραγματικά θα εξαλειφθεί για πάντα. Δε θα ξαναμολύνει το σύμπαν. Τα τραγικά αποτελέσματα της αμαρτίας θα είναι τόσο σαφή, που η ανυπακοή στο Θεό θα φαίνεται απεχθής στην αιωνιότητα.

Τι καθιστά εφικτή την τελική καταστροφή του διαβόλου και της αμαρτίας;

«Επειδή λοιπόν τα παιδιά εμέθεξαν από σαρκός και αίματος, και αυτός παρομοίως μετέλαβεν από των αυτών, διά να καταργήση διά του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι τον διάβολον, και ελευθερώση εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν,» Εβραίους [β΄] 2:14,15.

Στο σταυρό όλο το σύμπαν έβλεπε το Σατανά, το τι ήταν - απατεώνας, ψεύτης, φονιάς. Εκεί αποκάλυψε τον αληθινό χαρακτήρα του συνωμοτώντας με τους ανθρώπους για να φονεύσει τον αθώο Υιόν του Θεού. Οι κάτοικοι όλου του σύμπαντος είδαν πόσο πραγματικά παράλογη και απάνθρωπη είναι η αμαρτία. Ο σταυρός ξεσκέπασε τα κίνητρα του Σατανά. Σαν αποτέλεσμα, ακόμα και όταν ο Θεός καταστρέψει το Διάβολο και αυτούς που επιμένουν στην αμαρτία, όλοι θα αναγνωρίσουν ότι ο Θεός είναι δίκαιος.

Ο θάνατος του Ιησού στο σταυρό εξάλειψε την αμαρτία από το σύμπαν για πάντα. Ο θάνατός Του παρουσίασε τις αληθινές προθέσεις

του Σατανά μπροστά σε όλα τα πλάσματα (Ιωάννην [ιβ΄] 12:31,32). Ο σταυρός επίσης αποκάλυψε τι είναι ο Χριστός - ο Σωτήρας του κόσμου. Στο Γολγοθά η δύναμη της αγάπης ορθώθηκε σε χτυπητή αντίθεση με την αγάπη της δύναμης. Πέρα από κάθε αμφιβολία, ο σταυρός απέδειξε ότι η αυτοθυσιαζόμενη αγάπη του Θεού είναι το κίνητρο για τη στάση Του απέναντι στο Σατανά, στην αμαρτία και στους αμαρτωλούς ανθρώπους.

Στο σταυρό η εύγλωττη απόδειξη του Χριστού για την ανεπιφύλακτη αγάπη του Θεού υπερνίκησε τα χειρίστα που οι άνθρωποι και ο Σατανάς μπορούσαν να κάνουν. Ο διάβολος ηττήθηκε ανεπανόρθωτα. Η μάχη ήταν για το ποιος θα κυβερνήσει τον κόσμο - ο Χριστός ή ο Σατανάς. Αλλά ο σταυρός καθόρισε μια για πάντα: ο Χριστός θα ήταν υπεράνω πάντων.

Ανακάλυψες μια σχέση με το Σωτήρα ο οποίος πέθανε για να αποκαλύψει την αναλλοίωτη και απaráμιλλη αγάπη Του; Πώς αισθάνεσαι για Εκείνον που ήρθε στον κόσμο μας σε ανθρώπινη μορφή και πέθανε στη θέση σου για να σε λυτρώσει από τις συνέπειες της αμαρτίας; Θέλεις να σκύψεις το κεφάλι σου τώρα ακριβώς και να ευχαριστήσεις τον Ιησού, και στη συνέχεια να Του ζητήσεις να μπει στη ζωή σου και να την κυβερνήσει;

Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα, Σε ευχαριστώ για τη νίκη του Ιησού κατά του Σατανά σε αυτόν τον κόσμο. Σε ευχαριστώ για τη συγχώρηση που με τόση απλοχεριά πρόσφερες από το σταυρό. Σε παρακαλώ έλα στην καρδιά μου ακριβώς τώρα και πολέμησε στη θέση μου κατά του κακού που φωλιάζει μέσα μου. Σε παρακαλώ, κάνε κτήμα σου όλη την ύπαρξή μου. Βοήθησέ με να στέκομαι κοντά στον Ιησού κάθε μέρα. Σε ευχαριστώ που άκουσες την προσευχή μου στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

ΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ

Αφού τελείωσε την ομιλία του ένας ιεροκήρυκας με θέμα «Γιατί πιστεύω στον Ιησού», τον επισκέφθηκε κάποιος νέος στο γραφείο του και του είπε: «Η ομιλία σας σήμερα το βράδυ ήταν ενδιαφέρουσα, αλλά ό,τι είπατε για τον Ιησού Χριστό, το αποδείξατε μόνο από τη Γραφή σας. Πείτε μου, αν ο Ιησούς πραγματικά έζησε σε αυτή τη γη, γιατί η ιστορία δεν Τον αναφέρει;»

«Αυτή είναι μια σωστή ερώτηση», απάντησε ο ιεροκήρυκας, καθώς γύρισε και κατέβασε αρκετά βιβλία, και συνέχισε: «Και βέβαια η ιστορία μιλάει για τον Ιησού Χριστό.» «Αυτό θα ήθελα να το διαπιστώσω μόνος μου», απάντησε ο νέος.

«Εδώ υπάρχει η επιστολή 97 του βιβλίου 10 Επιστολές του Πλινίου του Νεωτέρου, Ρωμαίου ανθύπατου της Βιθυνίας, επαρχίας της Μικράς Ασίας. Ο Πλίνιος έγραφε στον αυτοκράτορα Τραϊανό αναφερόμενος στα γεγονότα της επαρχίας του. Κοίταξε, εδώ ζητάει συμβουλή πως να αντιμετωπίσει μια νέα αίρεση - τους Χριστιανούς. Μιλάει για τη γρήγορη εξάπλωσή τους και ότι ψέλνουν ύμνους που συνέθεσαν για τον αρχηγό τους, το Χριστό. Ο Πλίνιος έστειλε το γράμμα του γύρω στα 110 μ.Χ. Η επιστολή του Πλινίου αποτελεί ιστορική απόδειξη για τον άνθρωπο Χριστό και για τη διάδοση της πίστης Του στην εποχή των αποστόλων.»

Εκπληκτος ο νέος είπε: «Μιλήστε μου περισσότερο». Καθώς ο ιεροκήρυκας φυλλομετρούσε ένα άλλο βιβλίο, πρόσθεσε: «Ένας μεγάλος ιστορικός, σύγχρονος του Πλινίου, ήταν ο Τάκιτος. Στα Χρονικά του (βιβλίο 15, κεφάλαιο 44), μιλάει για το μίσος του Νέρωνα και για το διωγμό κατά των Χριστιανών στην εποχή που κάηκε η Ρώμη. Ο Τάκιτος εξηγεί ότι η λέξη Χριστιανός προέρχεται από το όνομα Χριστός. Αναφέρει ότι ο Ιησούς Χριστός, ο ιδρυτής της χριστιανικής θρησκείας είχε καταδικασθεί σε θάνατο από τον Πόντιο Πιλάτο, τον κυβερνήτη της Ιουδαίας, κατά τη βασιλεία του αυτοκράτορα Τιβερίου. Όλες αυτές τις λεπτομέρειες σχετικά με τα γεγονότα, τα ονόματα και τα τοπωνύμια ο Τάκιτος τις αναφέρει με την ίδια ακρίβεια που δίνεται και από τη Γραφή.»

«Ποιμένα, δεν ήξερα ότι παρόμοια γεγονότα είναι καταχωρημένα στην Ιστορία», αναφώνησε ο επισκέπτης.

Και καθώς μιλούσαν, ο ιεροκήρυκας πρόσθεσε: «Θέλω να σημειώσω ότι γύρω στα 180 μ.Χ. ο Κέλσος έγραψε ένα βιβλίο επιτιθέμενος στους Χριστιανούς και επισημαίνοντας ότι ο Χριστιανισμός εκείνη την εποχή είχε γίνει υπολογίσιμη δύναμη. Αν αμφιβάλλετε ακόμη, θυμηθείτε ότι τα τέσσερα ευαγγέλια είναι εξίσου ιστορία, όπως και αυτά τα κοσμικά βιβλία.»

Αυτός ο νέος έφυγε πεπεισμένος ότι ο Ιησούς Χριστός είναι πραγματικά ιστορική μορφή.

Τόσο η ιερά ιστορία, όσο και η κοσμική ιστορία συμφωνούν ότι ο Ιησούς έζησε ως άνθρωπος στη γη.

Οι πληροφορίες για τα ανωτέρω ιστορικά στοιχεία βρίσκονται στα ακόλουθα βιβλία: *Documents of the Christian Church, selected and edited by Henry Bettenson* (London, Oxford University Press); *Joseph Cullen Ayer, A Source Book for Ancient Church History* (New York: Charles Scribner's Sons); *Origen: Contra Celsum, translated by Henry Chadwick* (Cambridge: University Press); *F.F. Bruce, The New Testament Documents: Are They Reliable? 5th ed., revised* (Grand Rapids: William B. Eerdmans Publishing Co); and *R.T. France, The Evidence for Jesus* (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press)

1. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

Σύμφωνα με τη Γραφή, ο Χριστός δεν ήταν απλώς ένας καλός άνθρωπος. Ήταν και Θεός. Τι λέει ο Χριστός σχετικά με τη θεότητά Του;

«Εάν γνωρίζετε εμέ, και τον Πατέρα μου ηθέλετε γνωρίσει, και από του νυν γνωρίζετε αυτόν, και είδατε αυτόν. . . Όστις είδεν εμέ, είδε τον Πατέρα.» Ιωάννην [ιδ΄] 14:7-9.

«Εγώ και ο Πατήρ εν είμεθα.» Ιωάννην [ι΄] 10:30.

Αν επιθυμείτε να γνωρίσετε την απάντηση στην ερώτηση «Ποιος είναι ο Πατέρας και σε τι μοιάζει», απλώς κοιτάξτε τον Ιησού. Ο Πατέρας μοιράζεται την ίδια αγάπη και φροντίδα για κάθε άνθρωπο την οποία έδειξε ο Ιησούς κατά την ανθρώπινη ζωή Του

στη γη.

Ποια παρόμοια δήλωση έκανε ο Ιωάννης σχετικά με τη θεότητα του Χριστού;

«Εν αρχή ήτο ο Λόγος (ο Χριστός), και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. Πάντα δι' αυτού έγιναν, και χωρίς αυτού δεν έγινεν ουδέ έν το οποίον έγινε.»

«Και ο Λόγος έγινε σαρξ, και κατώκησε μεταξύ ημών, και είδομεν την δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενούς παρά του Πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας.» Ιωάννην [α΄] 1:1-3,14.

Ο Ιησούς - ο Λόγος - είναι το ίδιο Θεός όπως και ο Πατέρας. Ο Ιησούς ήταν με τον Πατέρα Θεό «εν αρχή». Είναι Αυτός που έφερε σε ύπαρξη τα πάντα.

Από πότε συνυπάρχουν ο Πατέρας και ο Υιός;

«Περί δε του Υιού, ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος, σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου.» Εβραίους [α΄] 1:8.

Ο Θεός Πατέρας και ο Ιησούς συνυπήρχαν από την αιωνιότητα. Δεν υπήρξε καιρός που ο Ιησούς να μην είναι ένα με τον Πατέρα.

2. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

Εκείνο που κάνει την απόλυτη μοναδικότητα στο Χριστό, είναι η βιογραφία Του που γράφηκε πριν Αυτός γεννηθεί στη γη. Η ζωή του Χριστού είναι εκπλήρωση της προφητείας. Οι προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης εκ των προτέρων παρουσίασαν το περίγραμμα της ζωής του Χριστού. Η αφήγηση της ζωής του Χριστού στην Καινή Διαθήκη αποτελεί εκπλήρωση.

Γνωρίζουμε ότι η συγγραφή της Παλαιάς Διαθήκης ολοκληρώθηκε τουλάχιστον 250 χρόνια πριν από τη γέννηση του Χριστού, εφόσον η Μετάφραση των Εβδομήκοντα (μετάφραση από τα εβραϊκά στα αρχαία ελληνικά) υπάρχει από εκείνη την εποχή. Καθόλου παράξενο ότι γράφοντας τα ευαγγέλια της Καινής Διαθήκης οι μαθητές του Χριστού με κατάπληξη έβλεπαν πως λεπτομέρειες από τη ζωή του Δασκάλου τους ήταν εκπλήρωση των προφητειών της Παλαιάς Διαθήκης.

Διαβάζοντας προσεκτικά την Παλαιά Διαθήκη, ανακαλύπτουμε τη συνεχή αναφορά στην έλευση του Μεσσία. Όταν ο Αδάμ και η Εύα αμάρτησαν, ο Θεός αμέσως τους υποσχέθηκε ότι θα έστελνε κάποιον στον κόσμο να συντρίψει το διάβολο (Γένεσις [γ'] 3:15). Η Γραφή στη συνέχεια αποκαλύπτει ότι αυτό το πρόσωπο θα ήταν ο Μεσσίας. Η εβραϊκή λέξη «Μεσσίας» στην Παλαιά Διαθήκη σημαίνει «κεχρισμένος», και ανταποκρίνεται στην ελληνική λέξη «Χριστός» της Καινής Διαθήκης (Ιωάννην [α'] 1:12, [δ'] 4:25). Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Μεσσίας. Αυτός είναι το κεντρικό θέμα της Καινής Διαθήκης.

Έχοντας ζήσει 500 μέχρι 1.000 χρόνια πριν από τη γέννηση του Χριστού, οι προφήτες έγραψαν με ακρίβεια για τη ζωή του Μεσσία. Ακόμη, προσδιορίζουν την πόλη της γέννησης του Χριστού, το όνομά Του, και το έργο της ζωής Του. Αποκαλύπτουν λεπτομέρειες από τη δίκη και τα γεγονότα σχετικά με το θάνατό Του. Οι προφητείες δείχνουν πως όταν θα φερόταν στο δικαστήριο δε θα πρόβαλε καμιά αντίσταση, και ακόμη προλέγουν τις λέξεις που θα πρόφερε την ώρα του θανάτου. Επίσης, καταχωρήθηκαν ο χρόνος, η ημέρα και η ώρα του θανάτου Του. Οι μεσσιανικές προφητείες αναφέρουν ότι θα επανερχόταν στη ζωή την τρίτη ημέρα.

Στην αρχή της επίγειας διακονίας του Χριστού, καθώς οι άνθρωποι σύγκριναν τη ζωή Του με τις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης, σε ποιο συμπέρασμα κατέληξαν;

«Εκείνον τον οποίον έγραψεν ο Μωυσής εν τω νόμω και οι προφήται, ευρήκαμεν, Ιησούν τον υιόν του Ιωσήφ, τον από Ναζαρέτ.» Ιωάννην [α'] 1:45.

Κατά την πρώτη δημόσια εμφάνισή Του, ο Σωτήρας αναφέρθηκε στην προφητεία για να παρουσιάσει την ταυτότητά Του. Αφού διάβασε το σχετικό κείμενο από την Παλαιά Διαθήκη, δήλωσε:

«Σήμερον επληρώθη η γραφή αύτη εις τα ότα υμών.» Λουκά [δ'] 4:21.

Λίγο μετά την ανάστασή Του, με ποια λόγια ο Ιησούς και πάλι υπενθύμισε σε δύο από τους μαθητές Του για την εκπλήρωση των προφητειών σχετικά με τον εαυτό Του;

«Είπε προς αυτούς, Ω ανόητοι και βραδείς την καρδίαν εις το να πιστεύητε εις πάντα όσα ελάλησαν οι προφήται. Δεν έπρεπε να πάθη ταύτα ο Χριστός, και να εισέλθη εις την δόξαν αυτού; Και αρχίσας από Μωυσέως και από πάντων των προφητών, διηρμήνευεν εις αυτούς τα περί εαυτού γεγραμμένα εν πάσαις ταις γραφαίς.» Λουκά [κδ'] 24:25-27.

Οι εκπληρωθείσες προφητείες αποτελούν πειστική απόδειξη ότι ο Ιησούς ήταν ο αναμενόμενος Μεσσίας.

3. Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΜΙΑ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

Ας δούμε μερικές από τις περικοπές της Παλαιάς Διαθήκης, και την εκπλήρωσή τους στην περιγραφή της ζωής του Χριστού στην Καινή Διαθήκη.

Ο ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΤΟΥ

Προφητεία στην Παλαιά Διαθήκη:

«Και συ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρά ώστε να ήσαι μεταξύ των χιλιάδων του Ιούδα, εκ σου θέλει εξέλθει εις εμέ ανήρ διά να ήναι ηγούμενος εν τω Ισραήλ. του οποίου αι έξοδοι είναι απ' αρχής, από ημερών αιώνος.» Μιχαίας [ε'] 5:2.

Εκπλήρωση στην Καινή Διαθήκη:

«Εγεννήθη ο Ιησούς εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας.» Ματθαίον [β'] 2:1.

Η ΕΚ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ

Προφητεία στην Παλαιά Διαθήκη:

«Διά τούτο ο Κύριος αυτός θέλει σας δώσει σημείον. Ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσει υιόν, και θέλει καλεσθή το όνομα αυτού Εμμανουήλ (ο Θεός μεθ' ημών).» Ησαΐας [ζ'] 7:14.

Εκπλήρωση στην Καινή Διαθήκη:

«Ιωσήφ υιέ του Δαβίδ, μη φοβηθής να παραλάβης Μαριάμ την γυναίκα σου. διότι το εν αυτή γεννηθέν είναι εκ Πνεύματος Αγίου . θέλει δε γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν (Σωτήρ).» Ματθαίον [α'] 1:20,21.

Η ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΗ ΙΟΥΔΑ

Προφητεία στην Παλαιά Διαθήκη:

«Δεν θέλει εκλείψει σκήπτρον εκ του Ιούδα, ουδέ νομοθέτης εκ μέσου των ποδών αυτού, εωσού έλθη ο Σηλώ. και εις αυτόν θέλει είσθαι η υπακοή των λαών.» Γένεσις [μθ'] 49:10.

Εκπλήρωση στην Καινή Διαθήκη:

«Επειδή είναι πρόδηλον, ότι εξ Ιούδα ανέτειλεν ο Κύριος ημών.» Εβραίους [ζ'] 7:14.

Η ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΟΥ

Προφητεία στην Παλαιά Διαθήκη:

«Καταπεφρονημένος και απερριμμένος υπό των ανθρώπων.» Ησαΐας [γγ'] 53:3.

Εκπλήρωση στην Καινή Διαθήκη:

«Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν.» Ιωάννην [α'] 1:11.

Η ΚΑΤΑΔΟΣΗ ΤΟΥ

Προφητεία στην Παλαιά Διαθήκη:

«Και αυτός ο άνθρωπος μετά του οποίου έζων ειρηνικώς, επί τον οποίον ήλπισα, όστις έτρωγε τον άρτον μου, εσήκωσεν επ' εμέ την πτέρναν.» Ψαλμοί [μα'] 41:9.

Εκπλήρωση στην Καινή Διαθήκη:

«Αποκρίνεται ο Ιησούς, Εκείνος είναι, εις τον οποίον εγώ βάψας το ψωμίον θέλω δώσει. Και εμβάψας το ψωμίον δίδει εις τον Ιούδαν Σίμωνος τον Ισκαριώτην.» Ιωάννην [γγ'] 13:26.

Η ΑΜΟΙΒΗ ΤΟΥ ΠΡΟΔΟΤΗ

Προφητεία στην Παλαιά Διαθήκη:

«Και είπα προς αυτούς, Εάν σας φαίνεται καλόν, δότε μοι τον μισθόν μου. ει δε μη, αρνήθητε αυτόν. Και έστησαν τον μισθόν μου τριάκοντα αργύρια.» Ζαχαρίας [ια'] 11:12.

Εκπλήρωση στην Καινή Διαθήκη:

«Τότε υπήγεν εις των δώδεκα, ο λεγόμενος Ιούδας Ισκαριώτης, προς τους αρχιερείς, και είπε, Τί θέλετε να μοι δώσητε, και εγώ θέλω σας παραδώσει αυτόν. Και εκείνοι έδωκαν εις αυτόν τριάκοντα αργύρια.» Ματθαίον [κς'] 26:14,15.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ

Προφητεία στην Παλαιά Διαθήκη:

«Ετρύπησαν τας χείρας μου και τους πόδας μου.» Ψαλμοί [κβ'] 22:16.

Εκπλήρωση στην Καινή Διαθήκη:

«Και ότε ήλθον εις τον τόπον τον ονομαζόμενον Κρανίον, εκεί εσταύρωσαν αυτόν.» Λουκά [κγ'] 23:33.

Τα κεφάλαια Ψαλμοί κβ' και Ησαΐας γγ' περιγράφουν το

διωγμό και το θάνατο του Μεσσία από μέρους εκείνων τους οποίους είχε έρθει να σώσει.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ

Προφητεία στην Παλαιά Διαθήκη:

«Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχή μου εν τω άδη, ουδέ θέλεις αφήσει τον Όσιόν σου να ίδη διαφθοράν.» Ψαλμοί [ις'] 16:10.

Εκπλήρωση στην Καινή Διαθήκη:

«Προϊδών (ο Δαβίδ) ελάλησε περί της αναστάσεως του Χριστού, ότι δεν εγκατελείφθη η ψυχή αυτού εν τω άδη, ουδέ η σαρξ αυτού είδε διαφθοράν. Τούτον τον Ιησούν ανέστησεν ο Θεός, του οποίου πάντες ημείς είμεθα μάρτυρες.» Πράξεις [β'] 2:31,32.

Η ζωή του Χριστού είναι μια συνεχής εκπλήρωση της βιβλικής προφητείας. Ο Πέτρος Στόνερ στο βιβλίο του «Science Speaks» (Η Επιστήμη Ομιλεί) εξέτασε αυτές τις προφητείες υπό το φως του νόμου των πιθανοτήτων. Από τις εξήντα κυριότερες μεσσιανικές προφητείες επέλεξε οκτώ και έκανε τον ακόλουθο υπολογισμό: η πιθανότητα κάποιος άνθρωπος να έχει ζήσει στον κόσμο μας και να έχει εκπληρώσει όλες τις οκτώ αυτές προφητείες είναι ένα προς εκατό τετράκις εκατομμύρια. Η απόδειξη είναι ισχυρή ότι ο Ιησούς δεν προσάρμοσε στη ζωή Του κατά τύχη μερικές προρρήσεις. Η βιογραφία Του καταχωρήθηκε εκ των προτέρων με υπερφυσικά μέσα. Πραγματικά, ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας, ο Υιός του Θεού.

Οι μαθητές του Ιησού, πολλοί από τους οποίους είχαν τις επιφυλάξεις τους για τις δηλώσεις Του, τελικά πείσθηκαν απόλυτα επειδή είδαν οι προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης να εκπληρώνονται σε κάθε λεπτομέρεια της ζωής Του. Ένας μαθητής ονομαζόμενος Απολλώς, επί παραδείγματι, «εντόνως εξήλεγγε τους Ιουδαίους δημοσία, αποδεικνύων διά των γραφών ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός» (Πράξεις [ιη'] 18:28)

Η ανωτέρω αυτόπτης μαρτυρία μας οδηγεί να δεχθούμε τη δήλωση του Χριστού ότι είναι Υιός Θεού. Έχοντας δει την απόδειξη, χρειαζόμαστε να πάρουμε απόφαση κατόπιν προσευχής για το ποιος θα είναι ο Κύριός μας. Αν δεν το έχεις κάνει ήδη, θέλεις να τοποθετήσεις τη ζωή σου στα χέρια του Ιησού;

4. ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ

Ο Ιησούς έζησε μια ζωή σχεδιασμένη από το Θεό, καθορισμένη εκατοντάδες χρόνια πριν γεννηθεί. Πάντοτε έχοντας συνείδηση αυτού του γεγονότος, ο Χριστός αφέθηκε στην οδηγία του Θεού και είπε:

«Απ' εμαυτού δεν κάμνω ουδέν, αλλά καθώς με edίδαξεν ο Πατήρ μου, ταύτα λαλώ . . . διότι εγώ κάμνω πάντοτε τα αρεστά εις αυτόν.» Ιωάννην [η'] 8:28,29.

Όπως ο Θεός σχεδίασε την ανθρώπινη ζωή του Ιησού πριν γεννηθεί, έτσι έχει και ένα σχέδιο για κάθε ανθρώπινη ύπαρξη. Γνωρίζει πώς ο καθένας μας μπορεί να εκπληρώσει τις βαθύτερες επιθυμίες του και να βρει άφθονη ζωή.

Κάποιος νέος από τις Η.Π.Α., ο Ρέι, δεν ήταν πρόθυμος να υποταχθεί στη θεία καθοδήγηση. Στο βάθος του μυαλού του φώλιαζε ο φόβος «Αν ο Θεός ελέγχει πραγματικά τη ζωή μου, ίσως θα καταλήξω στα σκοτάδια της Αφρικής» σκεπτόταν.

Αλλά όταν ο Ρέι αντιμετώπισε ένα μεγάλο δίλημμα τι να σπουδάσει, αποφάσισε για πρώτη φορά στη ζωή του να ζητήσει τη θεία καθοδήγηση στο θέμα αυτό. Προσευχήθηκε πολλές μέρες και περίμενε να ακούσει κάποια απάντηση. Έπειτα από ένα διάστημα του φάνηκε να έχει σαφείς λόγους να διαλέξει κάποιο πανεπιστήμιο του Δυτικού Ιλλινόις, και εγγράφηκε εκεί. Λίγο μετά που άρχισαν τα μαθήματα, γνωρίστηκε με κάποιους πολύ καλούς Χριστιανούς. Η πείρα του με αυτούς κατά τα δύο επόμενα χρόνια άλλαξε τη ζωή του ριζικά.

Λίγα χρόνια αργότερα ο Ρέι αντιμετώπισε ένα άλλο δίλημμα: αν θα έμενε στην Ιαπωνία για δεύτερο χρόνο να διδάξει ή θα επέστρεφε στις Η.Π.Α. Αποφάσισε πάλι να ζητήσει ιδιαίτερη βοήθεια, και ο Θεός του έδωσε σαφείς ενδείξεις ότι έπρεπε να μείνει εκεί. Στην αρχή αυτού του δευτέρου έτους ο Ρέι είχε την απρόσμενη ευκαιρία να παράγει ευαγγελιστικά φιλμ. Αυτό ήταν πάντοτε το μεγάλο όνειρό του, ο μακροχρόνιος σκοπός του, αλλά τώρα φαινόταν ο Θεός να το πραγματοποιεί εκεί που αυτός ελάχιστα το περίμενε.

Όταν σήμερα ο Ρέι βλέπει πίσω, λέει ότι κάθε φορά που αντιμετώπιζε μια σημαντική απόφαση και ζητούσε θεία καθοδήγηση, ο Θεός του άνοιγε ένα τελείως νέο πεδίο δράσης στη ζωή του. Ο ίδιος γράφει: «Αυτό το είδος της ύπαρξης σωστά κατατετημημένης, σας κάνει να θέλετε να αναφωνήσετε: «Άκουσε, Κύριε, αν έχεις κάτι στη σκέψη Σου για μένα, Σε παρακαλώ, γνωστοποίησέ το μου.»

Πώς μπορείς να ξέρεις το σχέδιο του Θεού για τη ζωή σου; Ο Θεός σε οδηγεί με τρεις τρόπους:

1. Η ΓΡΑΦΗ.

Σύμφωνα με τον ψαλμωδό, ποιο είναι το εγχειρίδιο για τη ζωή;

«Δύχνος εις τους πόδας μου είναι ο λόγος σου, και φως εις τας τρίβους μου.» Ψαλμοί [ριθ'] 119:105.

Τι λέει ο Παύλος ότι πρέπει να μαθαίνουμε από τις εμπειρίες των ανθρώπων της Γραφής;

«Ταύτα δε πάντα εγίνοντο εις εκείνους παραδείγματα, και εγράφησαν προς νουθεσίαν ημών, εις τους οποίους τα τέλη των αιώνων έφθασαν.» Α' Κορινθίους [ι'] 10:11.

Ο Λόγος του Θεού ανανεώνει τη διάνοιά μας και μας δίνει ενόραση (Ρωμαίους [ιβ΄] 12:2, Ψαλμοί [ριθ΄] 119:99). Αντί να δείχνουμε με το δάκτυλό μας ένα τυχαίο εδάφιο για να επιτύχουμε κάποια καθοδήγηση, ας δοκιμάσουμε να τρεφόμαστε από τη σοφία του Θεού, μελετώντας με περισυλλογή πολλά εδάφια από όλη τη Γραφή. Ένας τακτός χρόνος μελέτης του θείου Λόγου με προσευχή είναι ο καλύτερος τρόπος να δώσουμε σωστές προτεραιότητες στη ζωή μας.

2. ΘΕΟΣΤΑΛΤΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ

Ο Θεός επίσης μας οδηγεί μέσα από περιστάσεις που ο Ίδιος κατευθύνει. Ο Ψαλμός κγ΄ Τον περιγράφει ως τον Καλόν Ποιμένα. Ένας βοσκός οδηγεί τα πρόβατά του μέσα από πράσινες κοιλάδες καθώς και από βραχώδεις χαράδρες. Είναι ικανός να βοηθήσει το κοπάδι του, να ωφεληθεί, αλλά και να μάθει από κάθε εμπειρία. Έχουμε έναν Ποιμένα που στέκεται στο πλευρό μας.

3. ΑΜΕΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Ο Θεός επίσης μας οδηγεί μιλώντας στη συνείδησή μας. Ο απόστολος Παύλος βεβαιώνει ότι οι πιστοί λαβαίνουν θεία καθοδήγηση όταν ερευνούν «τα πάντα και τα βάθη του Θεού» (Α΄ Κορινθίους [β΄] 2:10). Και διακηρύττει ότι το Πνεύμα μπορεί να δια φωτίσει (Εφεσίους [α΄] 1:18). Σε ένα επόμενο Τεύχος θα δούμε ότι η προσευχή μας ικανώνει να μιλήσουμε κατευθείαν με το Θεό. Όσο στενότερη είναι η επικοινωνία μας με Αυτόν, τόσο περισσότερο έχουμε την οδηγία Του. Διαμορφώνει και τις εσωτερικές μας εντυπώσεις και την κρίση μας για να δούμε καλύτερα το επόμενο βήμα που πρέπει να κάνουμε.

5. ΟΙ ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΑΡΜΟΝΙΖΟΝΤΑΙ

Υπάρχει περίπτωση να φαντασθείτε ότι ζείτε μια ζωή κατευθυνόμενη από το Θεό, ενώ εσείς ακολουθείτε απλώς τις δικές σας ροπές και παρορμήσεις. Η Γραφή μας καθιστά προσεκτικούς σε αυτή την παγίδα:

«Υπάρχει οδός ήτις φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής είναι οδοί θανάτου.» Παροιμιαί [ις΄] 16:25.

Τα αισθήματά μας πρέπει να εναρμονίζονται με τις διδασκαλίες της Γραφής. Είναι επικίνδυνο να συμπεραίνουμε ότι ο Θεός μας οδηγεί ενώ εμείς δεν είμαστε εναρμονισμένοι με τις τρεις οδηγίες που είδαμε προηγουμένως.

Ας πάρουμε σαν παράδειγμα κάποιον Ιάκωβο. Είχε μια αξιαγάπητη σύζυγο και δύο παιδιά, αλλά συνδέθηκε με μια άλλη γυναίκα. Πώς να συμβιβάσει τη διαγωγή του με τα επιτακτικά λόγια της Γραφής σχετικά με τη μοιχεία; Είπε στους φίλους του: «προσευχήθηκα γι' αυτό το θέμα και αισθάνομαι ότι αυτό είναι το θέλημα του Θεού.»

Το πάθος και οι «εσωτερικές εντυπώσεις» του Ιάκωβου τον οδήγησαν σε λαθεμένο μονοπάτι. Νόμιζε πως ήταν Θεία Πρόνοια ότι συνάντησε αυτή τη γυναίκα, και δε δοκίμασε να δει αυτή τη σχέση κάτω από το φως της βιβλικής διδασκαλίας. Τα σχόλια της Γραφής για τη μοιχεία και οι συμβουλές πώς οι άνδρες πρέπει να τιμούν τις γυναίκες τους, μπορούσαν να δείξουν στον

Ιάκωβο τις καταστροφικές συνέπειες της πράξης του. αλλά αυτός συνέχισε τις βιολογικές του ορμές με τη θεία καθοδήγηση.

Ποια είναι η τελική δοκιμή για να καθορίσουμε ποια είναι η ορθή πορεία των πράξεων;

«Εις τον νόμον και εις την μαρτυρίαν. εάν δεν λαλώσι κατά τον λόγον τούτον, βεβαίως δεν είναι φως εν αυτοίς.» Ησαΐας [η'] 8:20.

Η Γραφή, (ο νόμος και η μαρτυρία) είναι ο τελικός ρυθμιστής μας, το εγχειρίδιό μας. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε σε κανέναν εντυπωσιασμό ή σε καμιά φαινομενικά Θείας Πρόνοιας περίσταση να μας ξεστρατίσουν από τις βιβλικές αρχές.

6. ΥΠΟΤΑΣΣΟΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΘΕΙΟ ΣΧΕΔΙΟ

Όταν ο διάβολος ήρθε να πειράξει τον Ιησού στην έρημο, Του επιτέθηκε στο θέμα της υποταγής. Θα δοκίμαζε ο Σωτήρας να εκπληρώσει την αποστολή Του συμφεροντολογικά χρησιμοποιώντας κοσμικές μεθόδους, ή θα υποτασσόταν στο θέλημα του Πατέρα Του; Ο διάβολος σαν να Του πρότεινε: «Αν θέλεις να προσπεράσεις την επώδυνη θυσία που ο Πατέρας σου σχεδίασε για σένα, θα σου δώσω στην παλάμη του χεριού σου τον κόσμο με τη δόξα, τα πλούτη και την άνετη ζωή». Ακόμη, ο Σατανάς χρησιμοποίησε και τη Γραφή στην προσπάθειά του να παρασύρει τον Ιησού. Αλλά κάθε φορά ο Ιησούς τον αντιμετώπιζε με τα λόγια: «Είναι γεγραμμένον» (Ματθαίον [δ'] 4:1-11).

Το ισχυρότερο μάθημα που μπορούμε να διδαχθούμε από τη ζωή του Ιησού είναι η υποταγή στο θέλημα του Πατέρα. Ακόμη και στην τρομερή αγωνία της Γεθσημανής, ο Ιησούς ανέκραξε: «Πάτερ μου, εάν ήναι δυνατόν, ας παρέλθη απ' εμού το ποτήριον τούτο. πλην ουχί ως εγώ θέλω, αλλ' ως συ» (Ματθαίον [κς'] 26:39). Έπειτα από τρία χρόνια ζωής ημέρα με την ημέρα σε αρμονία με το σχέδιο του Πατέρα, τα τελευταία λόγια του Χριστού στο σταυρό ήταν «τετέλεστα» (Ιωάννην [ιθ'] 19:30). Στην πραγματικότητα ο Ιησούς έλεγε: «Το θεοσύστατο έργο της ζωής μου τώρα ολοκληρώθηκε και εκπληρώθηκε.»

Καθώς άρχισες να ακούς τη φωνή του Θεού να μιλάει με συνοχή μέσα από το Λόγο Του, με θεόσταλτες περιστάσεις και με άμεσες εντυπώσεις, θα καταλήξεις να δεχθείς ολόκαρδα την καθοδήγησή Του. Ακόμη, μπορείς να ανακαλύψεις τη χαρά μιας καλοσχεδιασμένης ζωής, μιας ζωής κατευθυνόμενης από το Θεό.

Αγαπητέ Πατέρα, Σε ευχαριστώ που έστειλες τον Ιησού στον κόσμο να νικήσει το Σατανά. Σε ευχαριστώ, Ιησού, που ήρθες με τη θέλησή Σου να με σώσεις από τις αμαρτίες μου και να μου δείξεις μια υπεράφθονη ζωή. Η καρδιά μου ξεχειλίζει από ενθουσιασμό και συγκίνηση για μια τέτοια αγάπη. Πατέρα, θέλω να κατευθύνεις τη ζωή μου όπως κατεύθυνες τη ζωή του Ιησού. Σε παρακαλώ, έλα ως Κύριος της καρδιάς μου και της διάνοιάς μου. Στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

ΓΕΦΥΡΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Βρήκαν το σκελετό του δίπλα σε ένα πρόχειρο στέγαστρο σε κάποιο ερημικό νησί στα ανοιχτά του Ατλαντικού. Ο ανώνυμος ναυτικός κράτησε ένα ημερολόγιο στο οποίο περιέγραφε την τετράμηνη δοκιμασία του. Θα είχε εγκαταλειφθεί στο νησί Ανάλγηνη από τον ολλανδικό στόλο το 1725 για κάποιο έγκλημα που δεν αναφέρεται. Γρήγορα κατέληξε να πίνει αίμα από χελώνες για να σβήνει την αφόρητη δίψα του. Τα σωματικά βάσανα του ανθρώπου ήταν έντονα, αλλά στο ημερολόγιό του ξεχωρίζει ένα

μεγαλύτερο βάσανο - η ενοχή που τον τσάκιζε.

Έγραψε μαρτυρικά σημειώματα όπως: «Τι σουβλιές αισθάνονται από τύψεις οι βασανισμένοι θνητοί που εγκαταλείπουν το μονοπάτι της δικαιοσύνης.» Η μέγιστη απομόνωση αυτού του ναυτικού στο μοναχικό νησί προερχόταν από το αίσθημα του χωρισμού από το Θεό. Γι' αυτό αποδείχθηκε το τέλος του ανυπόφορο.

Οι άνθρωποι αγωνίζονται με αυτή την απομόνωση της καρδιάς από την εποχή που «εκρύφθησαν ο Αδάμ και η γυνή αυτού από προσώπου Κυρίου του Θεού» μετά που έφαγαν τον απαγορευμένο καρπό (Γένεσις [γ'] 3:8). Το παράξενο νέο συναίσθημα ντροπής, ενοχής και φόβου υποχρέωσε εκείνο το πρώτο ζευγάρι να φύγουν μακριά από το Θεό, όταν Αυτός τους κάλεσε. Τα ίδια αισθήματα, δυστυχώς, είναι πολύ συνηθισμένα σε μας σήμερα.

Τι δημιουργεί το χωρισμό ανάμεσα σε μας και στο Θεό;

«Αι ανομίες σας έβαλον χωρίσματα μεταξύ υμών και του Θεού υμών, και αι αμαρτίαι σας έκρυσαν το πρόσωπον αυτού από σας, διά να μη ακούη.» Ησαΐας [ισθ'] 59:2.

Η αμαρτία υψώνει φράγματα. μας χωρίζει από το Θεό. Αλλά το μεγάλο χάσμα που απομονώνει τους αμαρτωλούς ανθρώπους από τον άγιο Θεό δεν είναι δικό Του έργο. Ο Θεός δεν έφυγε από τον Αδάμ και την Εύα. εκείνοι έφυγαν από το Θεό.

1. ΙΚΑΝΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΡΥΦΗ ΜΑΣ ΠΕΙΝΑ

Πριν η αμαρτία κηλιδώσει την εικόνα, ο Αδάμ και η Εύα απολάμβαναν την οικειότητα με το Δημιουργό τους στον ωραίο κήπο της Εδέμ. Δυστυχώς, πίστεψαν στο ψέμα του διαβόλου ότι θα γίνονταν σοφοί σαν το Θεό, και έσπασαν τους δεσμούς της εμπιστοσύνης με τον Πλάστη τους. Η αμαρτία τους επέφερε την αλλοτρίωση, μια αλλοτρίωση που γρήγορα επεκτάθηκε στην πρώτη οικογένεια διχάζοντάς την (Γένεσις [γ'] 3:15 - [δ'] 4:8). Ο χωρισμός από το Θεό είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο, «διότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος» (Ρωμαίους [ς'] 6:23).

Αφού διώχθηκαν από τον κήπο της Εδέμ ο Αδάμ και η Εύα, βρήκαν πολύ δύσκολη τη ζωή έξω. Η τεκνοποιία και η καλλιέργεια της γης στο εξής θα γινόταν με αίμα, ιδρώτα και δάκρυα. Αλλά το σκληρότερο από όλα ήταν η κενότητα της καρδιάς που άρχισε να τους μαστίζει. Έχοντας σπάσει το στενό δεσμό με το Θεό, βρέθηκαν ευάλωτοι σε κάθε είδους κρυφές λαχτάρες, ανικανοποίητες επιθυμίες, οδνηρούς καημούς. Έμοιαζαν με το ναυτικό εγκαταλειμμένο στο νησί, ζωσμένο από τη μέγιστη τραγωδία: την απομόνωση που προκαλεί η αμαρτία.

Κάτω από ποιες συνθήκες ζει η ανθρωπότητα;

«Διά τούτο καθώς δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον, και διά της αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον.» Ρωμαίους [ε'] 5:12.

Από την πρώτη πράξη επανάστασης του Αδάμ και της Εύας, «πάντες» (ολόκληρη η ανθρωπότητα) έπεσε στην ίδια μορφή αμαρτίας και υπόκειται στο θάνατο - την έσχατη ποινή της αμαρτίας.

Και όλοι έχουμε την εμπειρία της μεγάλης δίψας της καρδιάς για ό,τι έχουμε χάσει, και τη λαχτάρα για ένα είδος ασφάλειας που μόνον ο Θεός μπορεί να μας δώσει. Συχνά προσπαθούμε να ικανοποιήσουμε αυτή τη δίψα με πρόσκαιρα μέσα: τυχερά παιχνίδια, τρελός αγώνας για επαγγελματική άνοδο, κρουαζιέρα σε εξωτικά νησιά. Μερικές φορές προσπαθούμε να σβήσουμε τη δίψα μας με οιοπονεματώδη ποτά, ναρκωτικά ή ερωτικές ασυδοσίες. Αλλά όλες οι ακατονόμαστες επιθυμίες και ανεκπλήρωτες δραστηριότητες, βασικά, είναι συμπτώματα της αποξένωσής μας από το Θεό. Και δεν υπάρχει θεραπεία, εκτός αν έχουμε την εμπειρία της αγάπης Του στη ζωή μας.

Ποιος είναι ο μόνος τρόπος να ικανοποιηθεί η δίψα της ανθρώπινης καρδιάς;

«Εφάνέρωσας εις εμέ την οδόν της ζωής. χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπόν σου. τερπνότητες είναι διά παντός εν τη δεξιά σου.» Ψαλμοί [ις'] 16:11.

Πραγματική ικανοποίηση θα έρθει μόνον όταν εγκαταλείψουμε το νησί, όταν αυτό το χάσμα ανάμεσα σε μας και στο Θεό γεφυρωθεί, και είμαστε ικανοί να βαδίζουμε στην παρουσία Του.

2. ΓΕΦΥΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΧΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Δεν είναι μόνον οι άνθρωποι που απομονώθηκαν εξαιτίας της αμαρτίας. Και ο Θεός απομονώθηκε. Πόνεσε η καρδιά Του την ημέρα που ο Αδάμ και η Εύα έστρεψαν τα νώτα τους. Και ακόμη θλίβεται για τις ανθρώπινες πίκρες και τραγωδίες. Λαχταράει να ικανοποιήσει τις κρυφές επιθυμίες μας και να θεραπεύσει τα συναισθηματικά μας τραύματα. Δεν Του αρκεί να βλέπει απλώς με συμπόνια το χάσμα της αμαρτίας και του θανάτου που μας χωρίζει από Αυτόν. Αποφάσισε να κατασκευάσει μια γέφυρα.

Πώς ο ίδιος ο Θεός έγινε γέφυρα επάνω σε αυτό το χάσμα;

«Ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εις τον κόσμον διά να σώσει τους αματωλούς.» Α΄ Τιμόθεον [α΄] 1:15.

Ο Χριστός πρόσφερε τον εαυτό Του θυσία για την αμαρτία, πληρώνοντας ο Ίδιος τη θανατική ποινή. Διέθεσε την αναμάρτητη ζωή Του σε όσους αναζητούν τη συγχώρηση στο σταυρό. Ο σταυρός του Χριστού γεφυρώνει το χάσμα ανάμεσα στις ανήσυχες λαχτάρες μας και στην ειρήνη και χαρά που ο Θεός μας δίνει. Συνδέει τη γη της αμαρτίας και το χαμένο τρόπο ζωής με τη χώρα της ανεξάντλητης ζωής.

Γιατί ο Ιησούς ήταν πρόθυμος να έρθει;

«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον, διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού.» Ιωάννην [γ΄] 3:16,17.

Ερχόμενος στον κόσμο μας, ο Ιησούς έκανε ξεκάθαρη την αντίθεση μεταξύ της βασιλείας του Θεού και της βασιλείας του Σατανά. Η ζωή Του, ο θάνατός Του και η ανάστασή Του έκαναν εφικτή τη συγχώρηση και τη σωτηρία των αματωλών, χωρίς να ελαχιστοποιήσουν την αμαρτία, και απέδειξαν στο σύμπαν τον αληθινό χαρακτήρα τόσο του Χριστού όσο και του Σατανά. Η γέφυρα του τραυματισμένου και ματωμένου σώματος του Χριστού ανασύρει από το βάραθρο της αμαρτίας τους ανθρώπους. Η αγάπη γεφυρώνει το χάσμα, ικανώνοντας αυτούς που τοποθετούν την πίστη τους στο Χριστό ως Σωτήρα και Κύριό τους να βαδίζουν προς την αιώνια ζωή.

3. ΕΠΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

Αυτά τα επτά γεγονότα για τον Ιησού δεν ισχύουν για κανέναν άλλον άνθρωπο που έζησε ποτέ.

1. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΗΡΘΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΣΤΗ ΓΗ

Ποια είναι η ταυτότητα του Ιησού;

«Και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης.» Ησαΐας [θ΄] 9:6.

Αν και ο Ιησούς γεννήθηκε από ανθρώπινη μητέρα (Ματθαίον [α΄] 1:22,23), είναι Θεός - Θεός με ανθρώπινη σάρκα.

Από πότε διακηρύττει ο Ιησούς ότι υπάρχει;

«Πριν γείνη ο Αβραάμ εγώ είμαι.» Ιωάννην [η΄] 8:58.

Ο Ιησούς τόνισε τις λέξεις «εγώ είμαι», ο αυθύπαρκτος, πάντοτε υπήρχα και πάντοτε θα υπάρχω.

Ο Ντουάιτ Μούντυ, ο μεγάλος ευαγγελιστής του 19ου αιώνα, κάποτε είπε για την ενσάρκωση του Ιησού: «Θα ήταν μεγάλη θυσία από μέρους του Ιησού να έρθει στη γη και να λικνισθεί σε μια ασημένια κούνια, βρεφοκόμος Του να είναι ένας άγγελος και να τρέφεται με χρυσά κουτάλια. Αλλά ο Δημιουργός του ουρανού και της γης ήρθε και έλαβε ανθρώπινη σάρκα, γεννήθηκε σε ένα στάβλο από φτωχούς γονείς και σε χειρίστο περιβάλλον».

Γιατί ήρθε ο Ιησούς στον κόσμο μας;

Ένας άγγελος είπε στον Ιωσήφ όταν επρόκειτο να γεννηθεί ο Ιησούς:

«Θέλει δε γεννήσει (η Μαριάμ) υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν. διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών.» Ματθαίον [α΄] 1:21.

Ο Ιησούς, ο Δημιουργός του σύμπαντος (Ιωάννην [α΄] 1:1-3,14), πρόθυμα ήρθε στον κόσμο μας για να μας λυτρώσει από την αμαρτία και το θάνατο. Το ίδιο το όνομά Του αποτελεί υπόσχεση ότι ικανώνει τον αδύνατο άνθρωπο να βρει την αληθινή ευτυχία και την αιώνια ζωή.

2. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΖΗΣΕ ΑΝΑΜΑΡΤΗΤΗ ΖΩΗ

«Ιησούν τον Υιόν του Θεού . . πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών, χωρίς αμαρτίας.» Εβραίους [δ΄] 4:14,15.

Ο Ιησούς έζησε μια πραγματικά ηθικής τελειότητας ζωή με σάρκα και αίμα. Ο Θεός δεν περιορίστηκε σε λόγια για να μας τραβήξει από τη ζωή της αμαρτίας. Το μεγαλύτερο επιχείρημα του Θεού δόθηκε με τη ζωή του Ιησού Χριστού. Διερχόμενος μέσα από όλες τις δοκιμασίες της ανθρώπινης ύπαρξης, ο Χριστός έζησε μια ζωή αναμάρτητη και πιο ελκυστική από οποιοδήποτε κήρυγμα.

Ο Σατανάς, ο μεγάλος αντίπαλος του Χριστού, έκανε τα πάντα στην επίγεια ζωή Του για να Τον παρασύρει στην αμαρτία. Όταν ο Ιησούς νήστεψε στην έρημο της Ιουδαίας μετά από τη βάπτισή Του και πριν αρχίσει τη διακονία Του, ο διάβολος εκσφενδόνισε τις πιο άγριες επιθέσεις του κατά της ακεραιότητας του Μεσσία (Ματθαίον [δ΄] 4:1-11). Και κατά την αζημέρωτη νύχτα στον κήπο της Γεθσημανής πριν από τη σταύρωσή Του, η πίεση του πειρασμού είχε φθάσει σε τέτοια ένταση που ο ιδρώτας Του ήταν σαν αιμάτινες σταγόνες (Λουκά [κβ΄] 22:44).

Κανένας άλλος δεν είχε αντιμετωπίσει τόσο παρατεταμένες δαιμονικές επιθέσεις. Αλλά ο Χριστός στάθηκε ακλόνητος απέναντι σε ό,τι ο διάβολος Του εκτόξευσε - «χωρίς αμαρτίας». Επειδή ο Ιησούς γεύθηκε όλη τη σειρά των ανθρώπινων προβλημάτων και πειρασμών, κατανοεί τους δικούς μας αγώνες και τις ανάγκες μας. Μπορεί «να συμπαθήσει εις τας ασθενείας ημών» (Εβραίους [δ΄] 4:15).

Γιατί ήταν ανάγκη ο Ιησούς να ζήσει αναμάρτητη ζωή;

«Διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν έκαμεν υπέρ ημών αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού.» Β' Κορινθίους [ε'] 5:21.

Μπορούμε να παραφράσουμε αυτή την περικοπή ως εξής: «Ο Θεός έκανε τον Ιησού, που ήταν αναμάρτητος, να γίνει αμαρτία για μας. και στη θέση της αμαρτωλής ζωής μας ο Ιησούς έδωσε την αναμάρτητη ζωή Του για να γίνουμε αναμάρτητοι χάρι σε Αυτόν.» Ο Ιησούς νίκησε τον πειρασμό και έζησε αναμάρτητη ζωή με τον έκδηλο σκοπό να την περάσει σε μας, στη θέση της παλιάς αμαρτωλής ζωής μας. Να, πώς δικαιώνονται οι αμαρτωλοί - δηλωμένοι δίκαιοι ενώπιον του Θεού μόνο με την αξία του Χριστού.

3. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΕΘΑΝΕ ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΛΕΙΨΕΙ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ

Πόσοι άνθρωποι έχουν αμαρτήσει;

«Επειδή πάντες ήμαρτον, και υστερούνται της δόξης του Θεού.» Ρωμαίους [γ'] 3:23.

Ποια είναι η τιμωρία της αμαρτίας;

«Ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος . το δε χάρισμα του Θεού, ζωή αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών.» Ρωμαίους [ς'] 6:23.

Γιατί πέθανε ο Ιησούς;

«Μόλις υπέρ δικαίου θέλει αποθάνει τις. επειδή υπέρ του αγαθού ίσως και τολμά τις να αποθάνη. Αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διότι, ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών.» Ρωμαίους [ε'] 5:7,8.

«Ιδού ο Αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου.» Ιωάννην [α'] 1:29.

Όλοι μας έχουμε αμαρτήσει και είμαστε καταδικασμένοι στον αιώνιο θάνατο - την έσχατη των ποινών για την αμαρτία. Αλλά ο Ιησούς πέθανε στη θέση μας. Έγινε «υπέρ ημών αμαρτία» (Β' Κορινθίους [ε'] 5:21), πληρώνοντας έτσι τη θανατική καταδίκη μας. Η πράξη του θανάτου Του είναι ένα δώρο που ξεχρεώνει τις δικές μας αμαρτίες, «το δε χάρισμα του Θεού, ζωή αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών» (Ρωμαίους [ς'] 6:23).

Μια μέρα στο στρατόπεδο θανάτου των Ναζί στο Άουσβιτς, ο διοικητής ανακοίνωσε ότι δέκα φυλακισμένοι έπρεπε να εκτελεστούν επειδή ένας είχε δραπετεύσει. Δέκα ονόματα διαβάσθηκαν στο πεδίο ασκήσεων. Όταν ο τελευταίος άκουσε το όνομά του, φώναξε με αγωνία: «η γυναίκα μου και τα παιδιά μου!»

Ξαφνικά ένας ηλικιωμένος φυλακισμένος άνοιξε δρόμο και βρέθηκε μπροστά. Ήταν ο πατήρ Μαξιμιλιανός Κόλμπε, ένας άγιος άνθρωπος που κατάφερε να

μοιράζεται με άλλους τη χαρά του Θεού ακόμη και στη φρίκη του Άουσβιτς. «Κύριε Διοικητά», είπε ο Κόλμπε, παρακαλώ, μπορώ να πάρω τη θέση του;»

Ο αξιωματικός των S.S. διέταξε τον Κόλμπε να ενωθεί με τους άλλους εννέα που κατευθύνονταν στο μπλοκ 13, όπου στο σκοτεινό δύσοσμο υπόγειο του ήταν καταδικασμένοι να πεθάνουν από την πείνα. Για αρκετές ημέρες στη συνέχεια, οι άνθρωποι άκουγαν τις προσευχές και τους ύμνους που έρχονταν από το κελί του Κόλμπε. Τελικά τον φόνευσαν με ένεση φαινικού οξέος.

Ο πατήρ Κόλμπε είχε διαβιώσει μια ζωή ηρωικής αρετής κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες. Όμως ήταν πρόθυμος να θυσιάσει αυτή τη ζωή του για έναν ξένο που είχε ανάγκη. Αγάπη σαν και αυτή είναι πέρα από την ανθρώπινη κατανόηση. Αλλά ο Ιησούς πρόσφερε την τέλεια και δίκαιη ζωή Του ως δώρο για τον πιο ανάξιο. Με το θάνατό Του «έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού» (Ρωμαίους [ε΄] 5:1).

4. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

Ο θάνατος του Ιησού στο σταυρό δεν ήταν το τέλος της ανεπανάληπτης ιστορίας Του. Δεν θα μπορούσε να παραμείνει ένας νεκρός Σωτήρας. Εξακολουθεί να εργάζεται στον κόσμο μας σήμερα.

«Αλλ' εάν ο Χριστός δεν ανέστη, ματαία η πίστις σας. έτι είσθε εν ταις αμαρτίαις υμών. Άρα και οι κοιμηθέντες εν Χριστώ απωλέσθησαν.» (Α΄ Κορινθίους [ιε΄] 15:17,18).

Ο Μωάμεθ και ο Βούδας παρουσίασαν στον κόσμο κάποιες μεγάλες φιλοσοφικές αλήθειες. Ενέπνευσαν τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων. Αλλά δεν έχουν υπερφυσική δύναμη να δώσουν ζωή, εφόσον και αυτοί παραμένουν στον τάφο τους.

Επειδή ο Ιησούς αναστήθηκε την τρίτη ημέρα (Λουκά [κδ΄] 24), ποια υπόσχεση μπορεί να κάνει για μας;

«Και ο ζων, και έγεινα νεκρός. και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων. αμήν. και έχω τα κλειδιά του άδου και του θανάτου.» (Αποκάλυψις [α΄] 1:18).

Μόνον ο Ιησούς που βγήκε από τον τάφο μπορεί να αποδείξει ότι νικάει το μακάβριο φάσμα του θανάτου.

Ποια επιπρόσθετη υπόσχεση μας έκανε ο αναστηθείς Χριστός;

«Διότι εγώ ζω, και σεις θέλετε ζη.» Ιωάννην [ιδ΄] 14:19.

Ο Ιησούς είναι ζωντανός. Αυτός που παρουσιάστηκε μετά την ανάστασή Του και αναφώνησε: «Είμαι ζων», τώρα μπορεί να μας προσφέρει ζωή αιώνια. Θα μένει στις καρδιές μας αν Τον προσκαλέσουμε.

Καλύπτει ο αναστημένος Χριστός τις ανάγκες μας σήμερα;

«Ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος.» Ματθαίον [κη'] 28:20.

Άνδρες και γυναίκες σε όλο τον κόσμο γνωστοποιούν την εμπειρία τους με ποιον τρόπο ο Χριστός τους ελευθέρωσε από τις χειρόστες εξαρτήσεις και τα βαθύτερα συναισθηματικά τραύματα. Μια συναυλία από τέτοιες μαρτυρίες δείχνει τη δύναμη του αναστημένου Σωτήρα.

Ένας σπουδαστής μιας παλαιότερης σειράς μαθημάτων έγραψε αυτές τις λέξεις ευγνωμοσύνης σε ένα Απαντητικό Φύλλο: «Ήμουν αλκοολικός. Μια μέρα φεύγοντας από το μπαρ, βρήκα μια κάρτα στο πεζοδρόμιο που γνωστοποιούσε τα βιβλικά σας μαθήματα. Την πήρα, τη συμπλήρωσα και έκανα την πρώτη γνωριμία μου με το Χριστό. Λίγο μετά που πήρα τα βιβλικά μαθήματα, έδωσα την καρδιά μου στο Θεό και έχασα την όρεξη για ούισκι.»

Ο Ιησούς ανέλαβε τη ζωή αυτού του ανθρώπου και του έδωσε την ικανότητα να νικήσει την εξάρτηση. Μια νέα δύναμη μπήκε στη ζωή του, που αποδείχθηκε δυνατότερη από τους παλιούς καταπιεστικούς του εθισμούς. Επειδή ο Χριστός είναι ο αναστημένος Σωτήρας, μπορεί να σώσει εκείνους οι οποίοι ζητούν τη βοήθειά Του.

5. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΑΝΑΛΗΦΘΗΚΕ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

Λίγο μετά την ανάστασή Του ο Ιησούς γύρισε στον Πατέρα Του.

«Και αφού (ο Ιησούς) είπε ταύτα, βλεπόντων αυτών ανελήφθη, και νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών.» Πράξεις [α'] 1:9.

Ακριβώς πριν από την ανάληψή Του ο Ιησούς ποια υπόσχεση έδωσε στους οπαδούς Του;

«Ας μη ταράττηται η καρδιά σας, πιστεύετε εις τον Θεόν, και εις εμέ πιστεύετε. Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα. ει δε μη, ήθελον σας ειπεί. υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον. Και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι, και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να ήσθε και σεις όπου είμαι εγώ.» Ιωάννην [ιδ'] 14:1-3.

6. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΑΚΟΝΕΙ ΩΣ ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΙΕΡΕΑΣ

Ο Ιησούς αδιάλειπτα επιζητεί να ετοιμάσει για σένα έναν τόπο στον ουρανό. Ο μοναδικός σκοπός Του να έρθει, να ζήσει, να πεθάνει, να αναστηθεί και να αναληφθεί, είναι για να κάνει εφικτή τη σωτηρία για όλους τους ανθρώπους. Τα ακόλουθα λόγια της Βίβλου περιγράφουν ολοκάθαρα τις προθέσεις Του για μας:

«Επειδή λοιπόν τα παιδιά εμέθεξαν από σαρκός και αίματος, και αυτός παρομοίως μετέλαβεν από των αυτών, διά να καταργήση διά του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι τον διάβολον, και ελευθερώση εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλειάν. . . Όθεν έπρεπε να ομοιωθή κατά πάντα με τους αδελφούς, διά να γείνη ελεήμων και πιστός αρχιερεύς εις τα προς τον Θεόν, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ των αμαρτιών του λαού. Επειδή καθ' ό,τι αυτός έπαθε πειρασθείς, δύναται να βοηθήση τους πειραζομένους.» Εβραίους [β΄] 2:14-18.

Σύμφωνα με την περικοπή αυτή, ο Ιησούς ήρθε στον κόσμο μας με μια σωτήρια αποστολή:

Να ελευθερώσει τους ανθρώπους από τη δυστυχία και τη σκλαβιά της αμαρτίας.

Να συμφιλιώσει τον άνθρωπο με το Θεό, προσφέροντας τη διακονία Του ως ελεήμων και πιστός Αρχιερέας.

Να εκριζώσει τελικά την αιτία της αμαρτίας, τη θλίψη και το θάνατο, καταστρέφοντας το διάβολο.

Ο Ιησούς ως ιερέας και Μεσίτης μας, είναι συνέχεια στην παρουσία του Πατέρα Του υπέρ ημών. Ο ίδιος ο Ιησούς που ευλόγησε τα παιδιά, που αποκατέστησε τη μοιχαλίδα και συγχώρησε τον εκπνέοντα ληστή, τώρα προσφέρει στον ουρανό τις υπηρεσίες Του για μας και «δύναται να βοηθήση τους πειραζομένους» (Εβραίους [β΄] 2:18).

7. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΘΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ

Πριν αναληφθεί στον ουρανό, ποια υπόσχεση έδωσε ο Χριστός;

«Και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι, και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να ήσθε και σεις όπου είμαι εγώ.» Ιωάννην [ιδ΄] 14:3.

Όταν ο Ιησούς επιστρέψει, θα μας ελευθερώσει μια για πάντα από την αμαρτία, τις ασθένειες, την τραγωδία και το θάνατο που μαστίζουν αυτόν τον πλανήτη. Θα μας καλωσορίσει στο νέο κόσμο της αιώνιας ευτυχίας και της αιώνιας ζωής - στην παρουσία του Θεού. Τα Τεύχη 7 ως 10 θα διερευνήσουν τι θα συμβεί όταν ο Ιησούς επιστρέψει.

Ο ΙΗΣΟΥΣ . . .

ΗΡΘΕ ως Θεός με ανθρώπινη σάρκα.

ΕΖΗΣΕ μια αναμάρτητη ζωή στη θέση μας.

ΠΕΘΑΝΕ για τις αμαρτίες μας.

ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ για να μας ελευθερώσει από το θάνατο.

ΑΝΑΛΗΦΘΗΚΕ για να μας ετοιμάσει κατοικία στον ουρανό.

ΔΙΑΚΟΝΕΙ κάθε μέρα ως αρχιερέας μας.

ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΥΝΤΟΜΑ να μας πάρει κοντά Του για πάντα.

4. ΑΔΙΑΠΤΩΤΗ ΑΓΑΠΗ

Η ιστορία είναι από ένα γάμο με συνοικέσιο στην Ταϊβάν μεταξύ του Ου Λογκ και μιας κοπέλας που το όνομά της σημαίνει χρυσό λουλούδι. Ας την ονομάσουμε Χρυσάνθη. Όταν ο Ου Λογκ σήκωσε το πέπλο της νύφης μετά την τελετή του γάμου, ξαφνιάστηκε και αηδίασε. Το πρόσωπο της κοπέλας ήταν βλοσυροκομμένο.

Μετά από αυτό, ο Ου Λογκ είχε όσο γίνεται λιγότερες σχέσεις με τη γυναίκα του. Αυτή προσπαθούσε να κάνει το καλύτερο για να τον ευχαριστήσει. εργαζόταν σκληρά στο σπίτι ελπίζοντας ότι ο άνδρας της θα τη δεχθεί τελικά. Αλλά αυτός παρέμεινε ψυχρός και αδιάφορος σε όλες τις εκδηλώσεις τρυφερότητας. Η Χρυσάνθη ζούσε σχεδόν σαν χήρα.

Έπειτα από δώδεκα χρόνια συμβατικού γάμου, ο Ου Λογκ άρχισε να χάνει την όρασή του και από τα δύο μάτια. Ο γιατρός είπε ότι θα τυφλωνόταν τελείως αν δεν έκανε μεταμόσχευση του κερατοειδούς χιτώνα. Αλλά η εγχείρηση στοίχιζε πολύ και ο κατάλογος αναμονής μεγάλος.

Η Χρυσάνθη έκανε υπερωρίες τα απογεύματα για να συγκεντρώσει χρήματα. Μια μέρα ο Ου Λογκ πληροφορήθηκε ότι ο κερατοειδής κάποιου ήταν στη διάθεσή του μετά από ένα δυστύχημα. Πήγε βιαστικά στο νοσοκομείο για την εγχείρηση.

Μετά την ανάρρωσή του απρόθυμα αποφάσισε να δει τη γυναίκα του για να την ευχαριστήσει για τα χρήματα που αυτή είχε συγκεντρώσει. Όταν γύρισε το σκυμμένο κεφάλι της, κόπηκε η αναπνοή του Ου Λογκ. Η γυναίκα του τον ατένιζε με σβηστά μάτια χωρίς τον κερατοειδή χιτώνα. Καταβλημένος από συγκίνηση, σωριάστηκε στα πόδια της και αναλύθηκε σε λυγμούς. Και τότε, για πρώτη φορά από την εποχή του γάμου τους πρόφερε το όνομά της: Χρυσάνθη.

Ο Ιησούς λαχταράει να σχετισθεί με εκείνους που χρόνια Του έδειχναν αδιαφορία. Λαχταράει να προφέρουμε το όνομά Του ως Σωτήρα μας. Θυσίασε όχι μόνο τα μάτια Του, αλλά όλο το σώμα Του για να αποδείξει την αμείωτη αγάπη Του. Η αγάπη αυτή είναι τόσο ισχυρή που «ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εις τον κόσμον διά να σώση τους αμαρτωλούς» (Α΄ Τιμόθεον [α΄] 1:15).

Η μεγάλη θυσία του Χριστού γεφύρωσε την αδιαφορία που προκαλούσε την αλλοτρίωσή μας. Έχεις ανακαλύψει προσωπικά ότι ο Θεός θέλει να σε τραβήξει από το χάσμα και να σε πάρει στα χέρια Του; Θα ανταποκριθείς με την προσευχή, «*Ιησού Σε αγαπάω. Σε ευχαριστώ για την απίστευτη θυσία Σου. Έλα στην καρδιά μου και σώσε με τώρα - σώσε με ολόκληρο, σώσε με τελείως, σώσε με για την αιωνιότητα*»;

ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ

Γράμματα από σπουδαστές μας μιας παλαιότερης σειράς μαθημάτων, πραγματικά θα σας δώσουν χαρά.

Κάνετε ένα υπέροχο έργο με ανθρώπους τους οποίους είχα ξεγράψει ως άπιστους και χαμένους (συμπεριλαμβανομένου και εμού). Βοηθήσατε ένα φίλο να βρει το δρόμο του έξω από τα ναρκωτικά . βοηθήσατε μια άλλη φίλη να βρει το δρόμο της μακριά από μια φαινομενικά άσκοπη ζωή (ήταν αθεϊστρια και περήφανη γι' αυτό). Αν και εγώ δεν ήμουν αθεϊστής, δε φανταζόμουν

ότι η επικοινωνία με το Θεό θα γινόταν μέσω του Ιησού Χριστού. Αλλά Τον βρήκα και ποτέ δεν ήμουν τόσο ευτυχισμένος στη ζωή μου. Σας ευχαριστώ.

Αυτοί οι νέοι βρήκαν το δρόμο για μια δεύτερη ευκαιρία στη ζωή - τον Ιησού! Έκαναν τη σπουδαιότερη ανακάλυψη γιατί, ενώ είναι τρομερή η εμπειρία της απώλειας, είναι φανταστική η εμπειρία της σωτηρίας.

Ποια είναι η μόνη λύση για κάποιον παγιδευμένο από την αμαρτία;

«Δεν αισχύνομαι το ευαγγέλιον του Χριστού. επειδή είναι δύναμις Θεού προς σωτηρίαν εις πάντα τον πιστεύοντα.» Ρωμαίους [α'] 1:16.

Το ευαγγέλιο είναι σώζουσα δύναμη για τους αμαρτωλούς που πιστεύουν ολόκαρδα στο Χριστό και Τον δέχονται στη ζωή τους.

Οι νέοι της επιστολής δέχθηκαν το Χριστό τοποθετώντας επάνω Του την εμπιστοσύνη τους και υποτασσόμενοι σε Αυτόν. Η δύναμη του Θεού, η προσωποποιημένη δύναμη του ευαγγελίου, μεταμόρφωσε τη ζωή τους, και τώρα απολαμβάνουν μια συνεχώς αυξανόμενη φιλία με τον Ιησού.

1. ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΧΑΜΕΝΟΣ

Όπως υπάρχουν δύο είδη ζωής - πνευματική και φυσική, έτσι υπάρχουν και δύο είδη θανάτων - πνευματικός και φυσικός. Είναι δυνατό για ένα ανθρώπινο σώμα να ζει φυσικά - να περιδιαβαίνει την πόλη, να εργάζεται, να έχει συναναστροφές - και όμως να είναι νεκρό, δηλαδή πνευματικά νεκρό.

«Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εξωποίησεν. εις τας οποίας περιεπατήσατε ποτέ κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερα εις τους υιούς της απειθείας.» Εφεσίους [β'] 2:1,2.

Ο Σατανάς οδηγεί έναν πνευματικά νεκρό στην κατηφορία της αμαρτίας και της ανυπακοής. Αλλά η θαυμάσια αλήθεια του ευαγγελίου είναι ότι ο Θεός αγαπάει τέτοιους καταδικασμένους ανθρώπους. Τους αγαπάει ενώ αυτοί βρίσκονται μακριά Του, νεκροί στις αμαρτίες, και τους προσφέρει πλήρη απελευθέρωση από τη δυσχερή κατάσταση.

«Ο Θεός όμως πλούσιος ών εις έλεος, διά την πολλήν αγάπην αυτού με την οποίαν ηγάπησεν ημάς, και ενώ ήμεθα νεκροί διά τα αμαρτήματα . . . διά να δείξη εις τους επερχομένους αιώνας τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού διά της προς ημάς αγαθότητας εν Χριστώ Ιησού. Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως, και τούτο δεν είναι από σας. Θεού το δώρον, ουχί εξ έργων, διά να μη καυχηθή τις.» Εφεσίους [β'] 2:4-9.

Ο Θεός μας αγάπησε όταν δεν είχαμε τίποτε το αξιαγάπητο. Η χάρη Του δημιούργησε μέσα μας πνευματική ανάσταση για μια νέα ζωή με το Χριστό. Εμείς δεν μπορούμε να αλλάξουμε τον εαυτό μας, αλλά ο Θεός μπορεί. Μας δίνει δεύτερη ευκαιρία για ζωή.

2. ΑΠΟ ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΣΩΘΟΥΜΕ;

Για να καταλάβουμε σωστά τη σωτηρία που ο Χριστός προσφέρει, επιβάλλεται να κατανοήσουμε την ανάγκη μας.

1. ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΣΩΘΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ.

Πόσοι έχουν αμαρτήσει;

«Πάντες ήμαρτον, και υστερούνται της δόξης του Θεού.» Ρωμαίους [γ'] 3:23.

Χωρίς περιστροφές: δε ζούμε με τον τρόπο που γνωρίζουμε ότι είναι ορθός. Ένας γονιός σε στιγμή έξαψης κατσαδιάζει το παιδί του άδικα και το τραυματίζει ψυχικά. Ένας που οδηγεί νευριασμένος, προκαλεί δυστύχημα. Μια αθλήτρια κακολογεί την αντίπαλό της. Κάποιος επιχειρηματίας κάνει πως ξέχασε κάποιο έσοδό του στη φορολογική δήλωση. «Πάντες ήμαρτον». Αυτή είναι η ανθρώπινη κατάσταση.

Ποιον ορισμό δίνει η Γραφή για την αμαρτία;

«Πάσα αδικία είναι αμαρτία.» Α' Ιωάννου [ε'] 5:17.

Πρέπει να λυτρωθούμε από κάθε είδους ανθυγιεινές συνήθειες και παρορμήσεις: ψέματα, κατάχρηση οργής, ασέλγεια, πικρόχολα λόγια. Ανομία είναι η παράβαση του νόμου, τον οποίον βρίσκουμε στην Έξοδο [κ'] 20:3-17.

«Πας όστις πράττει την αμαρτίαν, πράττει και την ανομίαν. διότι η αμαρτία είναι η ανομία.» Α' Ιωάννου [γ'] 3:4.

Λοιπόν, πρέπει να σωθούμε από την αμαρτία, δηλαδή από την παράβαση των θείων εντολών.

2. ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΣΩΘΟΥΜΕ ΑΠΟ ΜΙΑ ΔΙΑΣΠΑΣΜΕΝΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ.

«Η χειρ του Κυρίου δεν εσμικρύνθη, ώστε να μη δύναται να σώση. ουδέ το ωτίον αυτού εβάρυνεν, ώστε να μη δύναται να ακούση. αλλ' αι ανομίας σας έβαλον χωρίσματα μεταξύ υμών και του Θεού υμών.» Ησαΐας [νθ'] 59:1,2.

Οι αμαρτίες που δεν έχουν συγχωρηθεί, διασπάνε τις σχέσεις μας με το Θεό, το Ζωοδότη. Δεν μπορεί να υπάρχει σχέση αγάπης χωρίς πίστη και εμπιστοσύνη στο Θεό. Γι' αυτό ο Χριστός αναφέρεται στην αμαρτία ως απιστία (Ιωάννην [ις'] 16:9). Αυτός ήρθε να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη στο Θεό, την οποία ο Σατανάς είχε υπονομεύσει.

3. ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΣΩΘΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΩΝΙΟ ΘΑΝΑΤΟ - ΤΗΝ ΠΟΙΝΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ.

«Δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον, και διά της αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον.» Ρωμαίους [ε'] 5:12.

Εδώ η Γραφή αναφέρεται στον αιώνιο θάνατο από τον οποίον κανένας δεν μπορεί να αναστηθεί.

4. ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΣΩΘΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΩΛΗ, ΤΗ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΖΩΗ.

Για τον αμαρτωλό η ζωή είναι ένας δρόμος με τέρμα το θάνατο, επειδή μια ζωή αμαρτίας αφήνει ένα οδυνηρό κενό στην ύπαρξή του.

5. ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΣΩΘΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΜΑΡΤΩΛΟ ΚΟΣΜΟ.

Πρέπει να γλιτώσουμε από έναν κόσμο γεμάτο αμαρτία και από τις συνέπειές της - αθλιότητα, βαθύς πόνος, μοναξιά, πόλεμος, ασθένεια, κακία, θάνατος.

3. ΠΟΙΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΣΩΣΕΙ;

1. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΣΩΣΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ.

«Θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν. διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών.» Ματθαίον [α'] 1:21.

Ένας Ινδουιστής είπε σε ένα φίλο του Χριστιανό: «Στον Ινδουισμό βρήκα πολλά πράγματα που δε βρήκα στο Χριστιανισμό, αλλά ο Χριστιανισμός έχει κάτι που δεν το έχει ο Ινδουισμός - ένα Σωτήρα. Ο Χριστιανισμός είναι η μόνη θρησκεία στον κόσμο που προσφέρει στους ανθρώπους ένα Σωτήρα.

2. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΜΕΝΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ.

Μια απεικόνιση που χρησιμοποιεί ο Θεός για να περιγράψει τη σχέση του Χριστιανού μαζί Του είναι ο γάμος. Σε αυτούς που μόλις είχαν γίνει Χριστιανοί στην Κόρινθο, ο απόστολος Παύλος έγραψε:

**«Σας ηρραβώνισα με ένα άνδρα, διά να σας παραστήσω παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν.»
Β΄ Κορινθίους [ια΄] 11:2.**

Σε μια άλλη εκκλησία έγραψε:

«Ήσθε εν τω καιρώ εκείνω χωρίς Χριστού, . . ελπίδα μη έχοντες, και όντες εν τω κόσμω χωρίς Θεού. τώρα όμως διά του Ιησού Χριστού, σεις οι ποτέ όντες μακράν, εγγίνετε πλησίον διά του αίματος του Χριστού.» Εφεσίους [β΄] 2:12,13.

Ένα πρόσωπο που έρχεται στο Χριστό, έχει την ίδια εμπειρία χαράς που έχει ένα ζευγάρι στην εποχή των αρραβώνων και του γάμου. Όταν το άτομο παραδίνει τη ζωή του στο Χριστό, αρχίζει μια σχέση που γίνεται ισόβιος δεσμός με τον Ιησού.

Ο Ιησούς είναι ο τέλειος σύντροφος στο γάμο. Θέλει να φέρει στην επιφάνεια τον καλύτερο εαυτό μας. Με το αίμα Του η περασμένη αμαρτωλή ζωή μας συγχωρείται και μέρα με την ημέρα μας παρέχει την αποδοχή Του, τη δύναμή Του κατά της αμαρτίας, την τέλεια ζωή Του. Με τη σειρά της, η αγάπη μας γι' Αυτόν δημιουργεί την επιθυμία να ζούμε κατά τρόπον που να Τον ευχαριστεί. Ξέρουμε ότι θα μας σηκώσει όταν πέσουμε.

3. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΣΩΣΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΩΝΙΟ ΘΑΝΑΤΟ - ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ.

«Διότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος. το δε χάρισμα του Θεού, ζωή αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών.» Ρωμαίους [ς΄] 6:23.

Είμαστε πνευματικά καταδικασμένοι σε θάνατο ως παραβάτες του νόμου. Η τιμωρία της αμαρτίας είναι ο αιώνιος θάνατος. Αλλά ο Ιησούς μπορεί να μας σώσει από τον αιώνιο θάνατο και να μας δώσει την αιώνια ζωή. Πώς και γιατί;

«Αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διότι, ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο

Χριστός απέθανεν υπέρ ημών.» Ρωμαίους [ε΄] 5:8.

Από αδιάπτωτη αγάπη ο Ιησούς πέθανε για μας. Δεχόμενος να πεθάνει στη θέση μας, μας εξασφάλισε τη συγχώρηση. Γνώρισε τη φρίκη του μαρτυρίου, τον ολοκληρωτικό αποχωρισμό από το Θεό, για να μη τα γνωρίσουμε εμείς. Επειδή Αυτός πέθανε για μας και υπέφερε όλα τα αποτελέσματα της αμαρτίας, ο Θεός μπορεί τώρα να μας συγχωρήσει και δέχεται τους αμαρτωλούς χωρίς να ελαχιστοποιήσει την αμαρτία.

4. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΣΩΣΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΩΛΗ, ΤΗ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΖΩΗ.

Ο Θεός όχι μόνο μας συγχωρεί, αλλά μας θεραπεύει και μας αποκαθιστά. Υπόσχεται να μας σώσει από την αμαρτία, όχι μέσα στην αμαρτία.

«Θεν εάν τις ήναι εν Χριστώ, είναι νέον κτίσμα. τα αρχαία παρήλθον, ιδού τα πάντα έγιναν νέα.» Β΄ Κορινθίους [ε΄] 5:17.

Δεν μπορούμε μόνοι μας να σωθούμε από την αμαρτία ή να αλλάξουμε τη φύση μας, όπως ένα λιοντάρι δεν μπορεί να γίνει αρνάκι (Ρωμαίους [ζ΄] 7:18). Η αμαρτία σαφώς είναι δυνατότερη από τη δύναμη της θέλησής μας. Αλλά ο Χριστός μας ικανώνει να κραταιωθούμε «εν δυνάμει διά του Πνεύματος αυτού εις τον εσωτερικόν άνθρωπον» (Εφεσίους [γ΄] 3:16). Εργάζεται να αντικαταστήσει τις καταστροφικές συνήθειες με εποικοδομητικές ιδιότητες: αγάπη, ειρήνη, χαρά, αγαθοσύνη, εγκράτεια (Γαλάτας [ε΄] 5:22,23). Ο Χριστός ζει τη ζωή Του μέσα από τη δική μας. Χαίρεται να αναλαμβάνει τις πιο απελπιστικές περιπτώσεις.

Ο Χάρολντ Χιουζ αποτελεί ελπίδα για κάθε αλλαγή. Απελπισμένα προσπάθησε πολλές φορές να σταματήσει το ποτό. Ήξερε πολύ καλά ότι η πάλη του με το ποτό είχε αναγκάσει τη γυναίκα του και τις δυο κόρες του να ζουν για δέκα χρόνια σε μια κόλαση. Έτσι, ένα κρύο πρωινό μπήκε στην μπανιέρα και έστρεψε την κάνη του όπλου στο στόμα του. Πριν πατήσει τη σκανδάλη, αποφάσισε να παρουσιάσει την κατάστασή του στο Θεό. Εκείνη η προσευχή μεταβλήθηκε σε μια έκκληση με αναφιλητά για βοήθεια.

Και ο Θεός έφθασε. Ο Χάρολντ Χιουζ έδωσε μια υπόσχεση στο Χριστό και βρήκε τη δύναμη να την κρατήσει. Εγκατέλειψε το ποτό για πάντα, έγινε ένας αξιαγάπητος σύζυγος και πατέρας, και έφθασε να κερδίσει μια έδρα στη Γερουσία των Ηνωμένων Πολιτειών.

Ο Τεξ Γουάτσον είχε παραλύσει τόσο πολύ από τα ναρκωτικά και τη διαφθαρμένη ζωή, που δεν αισθανόταν την ανάγκη να αλλάξει. Αφού ενώθηκε με τη ναρκομανή σπείρα του Τσάρλς Μάνσον, συμμετείχε στην κτηνώδη δολοφονία της Τέιτ Λα Μπιάνκα που συγκλόνησε τον κόσμο. Στη φυλακή η διαγωγή του φαινόταν βίαιη και αλλοπρόσαλλη όπως ήταν και έξω, μέχρι που άρχισε να διαβάζει την Καινή Διαθήκη.

Μια απροσδόκητη συνάντηση με το Χριστό έδωσε στον Τεξ μια αποκάλυψη: «Η φρίκη μου αποτελούσε μέρος μιας μεγαλύτερης φρίκης. Άρχισα να βλέπω ότι ακόμη και για μια ενοχή μεγάλη σαν τη δική μου, ήδη μια ποινή είχε πληρωθεί. . . Άρχισα να βλέπω ότι η δύναμη της αγάπης του Θεού υπερνικά το θάνατο και την καταστροφή, ότι θεραπεύει, όχι μόνον αφηρημένα αλλά συγκεκριμένα, όπως ήταν η περίπτωση μου.

Σήμερα οι δημοσιογράφοι ξαφνιάζονται όταν επισκέπτονται τον Τεξ στη φυλακή. Ο παγερός φονιάς με τα άγρια μάτια εξαφανίστηκε. Στη θέση του είναι ένας θερμός, ευαίσθητος άνθρωπος που οδηγεί άλλους συγκρατούμενους στη μελέτη της Γραφής και τους βοηθάει να βρουν ειρήνη κοντά στο Χριστό. Ο Τεξ Γουάτσον ανακάλυψε τη μεγαλύτερη μεταμορφώουσα δύναμη στον κόσμο μας.

5. ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΣΩΣΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΜΑΡΤΩΛΟ ΚΟΣΜΟ.

Τα τέσσερα επόμενα Τεύχη μας εξηγούν πώς ο Ιησούς θα μας λυτρώσει από τον αμαρτωλό κόσμο.

4. ΣΩΖΟΜΑΣΤΕ ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΡΙΑ ΑΠΛΑ ΒΗΜΑΤΑ

ΒΗΜΑ 1. ΖΗΤΗΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΑΥΤΟΣ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ.

Ποιο είναι το μέρος μας για να απαλλαγούμε από την αμαρτωλή ζωή;

«Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφθώσιν αι αμαρτίαι σας.» Πράξεις [γ'] 3:19.

Τι οδηγεί τον άνθρωπο στη μετάνοια;

«Καταφρονείς τον πλούτον της χρηστότητας αυτού και της υπομονής και της μακροθυμίας, αγνοών ότι η χρηστότης του Θεού σε φέρει εις μετάνοιαν;» Ρωμαίους [β'] 2:4.

«Τώρα χαίρω, ουχί ότι ελυπήθητε, αλλ' ότι ελυπήθητε προς μετάνοιαν.» Β' Κορινθίους [ζ'] 7:9.

Μετάνοια είναι να λυπηθούμε για τις αμαρτίες μας, να τις αποστραφούμε, να κόψουμε τις παλιές συνήθειες και την παλιά διαγωγή μας. Δε λυπόμαστε για το φόβο της τιμωρίας, αλλά ανταποκρινόμαστε στη χρηστότητα του Θεού που οδήγησε τον Ιησού να πεθάνει στην αμαρτωλή θέση μας. Απορρίπτουμε την αμαρτία επειδή προκαλεί πόνο στο Θεό.

«Ο κρύπτων τας αμαρτίας αυτού, δεν θέλει ευδοωθή. ο δε εξομολογούμενος και παραιτών αυτάς, θέλει ελεηθή.» Παροιμιαί [κη´] 28:13.

Μετά την αναγνώριση της αμαρτίας και απόρριψη της παλιάς ζωής, τι απαιτείται ακόμη να κάνει ο μετανοών αμαρτωλός;

«Αποδώση το ενέχυρον ο ασεβής, επιστρέψη το ηρπαγμένον, περιπατή εν τοις διατάγμασι της ζωής, μη πράττων αδικίαν, θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει.» Ιεζεκιήλ [λγ´] 33:15.

Πραγματική μετάνοια δε σημαίνει απλά εγκατάλειψη της αμαρτίας, αλλά κατά το δυνατόν αποκατάσταση της αδικίας.

Ποιο είναι το μέρος του Θεού για την απαλλαγή μας από την παλιά αμαρτωλή ζωή μας;

«Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας, και καθάριση ημάς από πάσης αδικίας.» Α´ Ιωάννου [α´] 1:9.

«Τούτον ο Θεός ύψωσε διά της δεξιάς αυτού αρχηγόν και σωτήρα, διά να δώση μετάνοιαν εις τον Ισραήλ και άφεςιν αμαρτιών.» Πράξεις [ε´] 5:31.

Η ικανότητα να μετανοήσουμε είναι πραγματικά δώρο από το Θεό σε μας (Πράξεις [ε´] 5:31). Μόνον Εκείνος μπορεί να αφυπνίσει μέσα μας τη γνήσια μετάνοια. Και όταν ανταποκρινόμαστε, ένας αξιαγάπητος Σωτήρας συγχωρεί τις αμαρτίες μας, τις σβήνει, τις ρίχνει στα βάθη της θάλασσας και μας καθαρίζει από αυτές. Δεν υπάρχει τόσο τρομερή αμαρτία που ο σταυρικός θάνατος του Χριστού δεν μπορεί να συγχωρήσει αν Του το ζητήσουμε.

Είναι μια πραγματικότητα ότι οι αμαρτίες μας συνετέλεσαν ώστε τα καρφιά να τρυπήσουν τα χέρια και τα πόδια του Ιησού. Τελικά, ο καθένας μας σταύρωσε το Σωτήρα. Όμως πάντα να θυμόμαστε ότι ο Ιησούς «υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτόν υπέφερε σταυρόν» (Εβραίους [ιβ´] 12:2). Πρόθυμα πλήρωσε την υπέρτατη τιμή για την υπέρτατη λύτρωσή μας. Και είναι πολύ μεγαλύτερη από ό,τι φανταζόμαστε η λαχτάρα Του να δεχθούμε το δώρο Του της συγχώρησης και της συμφιλίωσης.

Ένας νέος που είχε φύγει από το σπίτι του, πληροφορήθηκε ότι η μητέρα του πέθαινε. Τώρα αισθανόταν τύψεις που είχε διακόψει τις σχέσεις του με την οικογένεια του. Έτρεξε στο σπίτι του, μπήκε στο δωμάτιο και ρίχθηκε στο κρεβάτι της μητέρας του. Ανάμεσα στα αναφιλητά του της ζήτησε να τον συγχωρήσει. Αυτή τον τράβηξε κοντά της και ψιθύρισε: «Αγόρι μου, θα σε είχα συγχωρήσει πολύ πριν αν μόνο μου το είχες ζητήσει.»

Αν παρασύρθηκες μακριά από το Θεό, ή αν ακόμη δεν Τον γνώρισες, σκέψου πόσο λαχταράει ο ουράνιος Πατέρας να σε καλέσει κοντά Του. Έδειξε τη συγχωρούσα αγάπη Του με το δραματικό θέαμα στο λόφο του Γολγοθά. Πέρα από καθετί, επιθυμεί να δεχθείς την

προσφερόμενη συγχώρηση και χάρη Του. Σε αγαπάει. Ο Χριστός πέθανε για σένα. Θέλει να σε συγχωρήσει.

Ανταποκρίσου στη φιλεύσπλαχνη πρόσκληση για μετάνοια. Ομολόγησε τις αμαρτίες σου. Αρκει να πιστέψεις ότι ο Θεός σε συγχωρεί, και Αυτός θα το κάνει. Μην εφησυχάζεις στα αισθήματα. Εμπιστέψου στις υποσχέσεις της Γραφής.

ΒΗΜΑ 2. ΝΑ ΔΕΧΘΕΙΣ ΜΙΑ ΝΕΑ ΖΩΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ.

Το μέρος σου να δεχθείς μια νέα ζωή από τον Ιησού, είναι να πιστέψεις ότι ο Ιησούς πραγματικά σε σώζει. Δέξου χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι Αυτός σε συγχώρησε και σε καθάρισε, σου αφαίρεσε την παλιά αμαρτωλή ζωή και σου έδωσε μια τελείως νέα και αλλαγμένη ζωή.

«Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού.» Ιωάννην [α'] 1:12.

Σαν παιδί του Θεού έχεις την «εξουσία» να λάβεις από τον Ιησού νέα ζωή. Όπως είπαμε, δεν μπορείς να το κατορθώσεις μόνος σου, είναι δώρο για σένα από τον ουράνιο Πατέρα!

Ο Ιησούς υπόσχεται να αφαιρέσει τις ανασφάλειες και τις αμφιβολίες μας. Αν αγωνίζεσαι με αμφιβολίες, να θυμάσαι τον άνθρωπο εκείνο που σε μια σπαρακτική κρίση φώναξε στον Ιησού: «Πιστεύω, Κύριε. βοήθει εις την απιστίαν μου» (Μάρκον [θ'] 9:24). Κάνε η εμπιστοσύνη σου να επαναπαυτεί στις υποσχέσεις του Θεού. Δε μετράει πόση πίστη έχεις, αλλά αν την εξασκείς ή όχι.

Ποιο είναι το μέρος του Θεού για να σου δώσει νέα ζωή;

«Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν, Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού.» Ιωάννην [γ'] 3:3.

Ο Ιησούς εξηγεί ότι ο αμαρτωλός που μετανοεί, γεννιέται σε μια νέα ζωή. Η αλλαγή είναι τόσο συνταρακτική όσο και η γέννηση ενός βρέφους. και είναι ένα θαύμα που μόνον ο Θεός μπορεί να το επιτελέσει.

Ποια εσωτερική αλλαγή επέρχεται στο άτομο που αποκτάει μια νέα ζωή από τον Ιησού;

«Και θέλω δώσει ες εσάς καρδίαν νέαν . και πνεύμα νέον θέλω εμβάλει εν υμίν, και, αποσπάσας την λιθίνην καρδίαν από της σαρκός σας, θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν σαρκίνην.» Ιεζεκιήλ [λς'] 36:26.

Ο Ιησούς μεταμορφώνει την καρδιά μας, τα αισθήματά μας, τη διαγωγή μας και κατοικεί μέσα μας (Κολοσσαείς [α'] 1:27). Αυτή η νέα ζωή δεν είναι απλώς μια όμορφη πνευματική ιδέα. είναι

περισσότερο από μια θετική σκέψη, είναι σταθερό γεγονός. Η νέα γέννηση είναι ανάσταση από τον πνευματικό θάνατο σε μια τελειώς νέα ύπαρξη (Εφεσίους [ε΄] 5:14). Ο Χάρολντ Χιουζ και ο Τεξ Γουάτσον είναι απλώς δυο παραδείγματα της ικανότητας του Χριστού να δώσει στους ανθρώπους μια υπέροχη δεύτερη ευκαιρία.

ΠΩΣ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΝΕΑ ΖΩΗ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

1. Πιστεύουμε σε Αυτόν και Τον δεχόμαστε ως Σωτήρα και Κύριο.
2. Δημιουργούμε μια σχέση μαζί Του. (Είναι ζωτική η τακτική προσευχή και μελέτη της Γραφής).
3. Ο Χριστός εργάζεται με το Πνεύμα Του για να αντικαταστήσει τις κακές μας συνήθειες με καλά προτερήματα.

ΒΗΜΑ 3. ΝΑ ΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ.

Η χριστιανική ζωή εμπερικλείει καθημερινή αποστροφή του εγωισμού και ένωση με τον Ιησού, τον αγαπημένο Φίλο μας. Αυξανόμαστε σε αυτή τη νέα ζωή δυναμώνοντας τη σχέση μας με τον Ιησού. Αυτό σημαίνει να αφιερώνουμε χρόνο μαζί Του χωρίς κοσμικές διακοπές, δημιουργώντας ειλικρινή επικοινωνία. Ο Θεός μας έδωσε πέντε θεία βοηθήματα για την πνευματική μας αύξηση: μελέτη της Γραφής, προσευχή, περισυλλογή, χριστιανική συναναστροφή και μετάδοση της πείρας μας σε άλλους. Τα Τεύχη (14 ως 20 δίνουν πρακτικές υποδείξεις πώς να ζήσουμε μια ικανοποιητική χριστιανική ζωή).

Το να ζει κανείς με το Χριστό δε σημαίνει ότι γίνεται φαινομενικά τέλειος, που ψάλλει ύμνους από το πρωί μέχρι το βράδυ και ποτέ δεν κάνει λάθη. Απλώς σημαίνει ότι αναπτυσσόμαστε. Όταν σκοντάφτουμε και αμαρτάνουμε, ζητούμε τη συγχώρηση του Χριστού και συνεχίζουμε το δρόμο μας. Κατευθυνόμαστε προς ένα συγκεκριμένο δρόμο και ξέρουμε ότι ο Χριστός παραμένει στην καρδιά μας σε κάθε βήμα της ζωής μας (Εβραίους [ζ΄] 7:25, Ιούδα 24). Ο Ιησούς προμηθεύει δύο πράγματα που είναι ουσιώδη για την κανονική ανάπτυξη: το αίσθημα της ασφάλειας μέσα από την ανεπιφύλακτη αγάπη Του και το κίνητρο να τείνουμε προς τα επάνω με την έμπνευση του Λόγου Του.

5. Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

Ο Χάρολντ Χιουζ τιμήθηκε πολλές φορές για τη διαπρεπή σταδιοδρομία του ως γερουσιαστής των Η.Π.Α., αλλά εκείνο που είχε γι' αυτόν μεγαλύτερη σημασία, συνέβη λίγο μετά που παραδόθηκε στο Χριστό. Καθώς μελετούσε μόνος του τη Γραφή στο σπίτι του ένα βραδάκι, αισθάνθηκε ένα σκούντημα στον αγκώνα του. Κοίταξε. Ήταν τα δυο κοριτσάκια του με τις νυχτικές τους. Κάρφωσε τα μάτια του επάνω τους. Είχαν αλλάξει τόσο πολύ, και αυτός τα είχε στερηθεί τόσο καιρό στην περίοδο της άκαρπης πάλης

του με το αλκοόλ!

Τότε η Καρολίνα, η μικρότερη, είπε: «Μπαμπά, ήρθαμε να σε φιλήσουμε και να σου πούμε καληνύχτα.»

Τα μάτια του πατέρα θόλωσαν. Είχε περάσει τόσος καιρός από τότε που τα παιδιά τον αγκάλιαζαν! Τώρα τα όμορφα ματάκια τους δεν έδειχναν φόβο. Ο μπαμπάς επιτέλους είχε γυρίσει στο σπίτι!

Ο Ιησούς πραγματικά δίνει μια δεύτερη ευκαιρία στους ανθρώπους. Αφαιρεί τις πιο απελπισμένες καταστάσεις και δίνει νέο ξεκίνημα (Ρωμαίους [ς'] 6:23).

Ο Σωτήρας επιθυμεί για τον καθένα μας να γυρίσει επιτέλους στο σπίτι. Έχεις δεχθεί τη γεμάτη αγάπη πρόσκληση του Χριστού; Να δεχθείς τη συγχώρηση και την εξάγνιση από το Θεό. Είναι τόσο απλό και συνάμα βαθύ, όσο να ανοίξεις τα χέρια σου σε ένα παιδικό αγκάλιασμα.

Αν ακόμη δε στηρίχθηκες στο Χριστό ως τον προσωπικό Σωτήρα σου, μπορείς να το κάνεις τώρα αμέσως με μια προσευχή σαν αυτή:

«Πατέρα, λυπάμαι για την παλιά αμαρτωλή ζωή μου. Ευχαριστώ που έστειλες τον Υιόν Σου σε αυτόν τον κόσμο να πεθάνει στη θέση μου. Ιησού, Σε παρακαλώ συγχώρησε τις αμαρτίες μου και έλα στη ζωή μου να με σώσεις. Επιθυμώ μια δεύτερη ευκαιρία στη ζωή - θέλω να αναγεννηθώ. Και ακόμη περισσότερο: θέλω να δημιουργήσω μαζί Σου μια καθημερινή σχέση. Ευχαριστώ που μπορείς να επιτελέσεις μέσα μου αυτό το θαύμα. Στο όνομα του Ιησού. Αμήν.»

Κάνε αυτή τη θαυμάσια ανακάλυψη: όταν εμείς κάνουμε το βήμα προς Αυτόν, ο Ιησούς μας σώζει.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΟΥ

Οι γιατροί Πατρικία και Δαβίδ Μράζεκ γνώρισαν μεγάλο σπαραγμό στη δουλειά τους. Ως ειδικοί παιδίατροι στο Εθνικό Ισραηλινό Κέντρο Ανοσολογίας και Πνευμονολογίας είχαν να κάνουν με πολλά άρρωστα παιδιά. Εντυπωσιάστηκαν από το γεγονός ότι μερικά παιδιά μπόρεσαν να συνέλθουν γρηγορότερα από αυτή την ψυχολογική καταστροφή, ενώ άλλα συντρίβονταν ψυχικά. Γιατί; Γιατί, επί παραδείγματι ένα παιδί από φτωχογειτονιά καταλήγει στα ναρκωτικά, ενώ ένα άλλο πηγαίνει στο κολέγιο; Γιατί κάποια κακοποιημένα παιδιά με τη σειρά τους κακοποιούν παιδιά, ενώ άλλα γίνονται καλοί γονείς;

Το ζεύγος Μράζεκ διεξήγαγαν μια εκτεταμένη έρευνα για να βρουν απάντηση σε αυτά τα ερωτήματα. Στη μελέτη τους, ένα προεξέχον χαρακτηριστικό εμφανίστηκε ξαφνικά ανάμεσα σε εκείνα τα παιδιά που επέζησαν από το τραύμα και ήρθαν να δημιουργήσουν μια υγιεινή ζωή. Το μυστικό; έβλεπαν τη ζωή με ελπίδα και αισιοδοξία.

Η ελπίδα κάνει τη διαφορά. Η ελπίδα, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, μας βοηθάει να καταρρίψουμε τα προγνωστικά όταν αυτά είναι εναντίον μας.

Αλλά πώς θα το επιτύχουμε; Σε τι μπορούμε να βασιστούμε; Ο κόσμος συχνά μοιάζει τόσο πολύ αγκαθωτός για τα φωτεινά μπαλόνια ελπίδας που μεταφέρουμε μαζί μας. Ακριβώς όταν νομίζουμε ότι ανερχόμαστε, κάτι κάνει τα μπαλόνια μας να σκάνε.

Αισθανόμασταν περήφανοι και αισιόδοξοι για το διαστημικό λεωφορείο το 1988. η τεχνολογία φαινόταν να ανοίγει τις πύλες της σε ένα απεριόριστο μέλλον. Αλλά το Τσάλαντζερ εξερράγη μπροστά στα μάτια μας στην τηλεόραση.

Όλοι πανηγυρίζαμε για το τέλος του ψυχρού πολέμου. Μια νέα τάξη πραγμάτων με ειρήνη και αρμονία φαινόταν να ξεκινάγε για τον κόσμο. Αλλά η σύρραξη στον Περσικό Κόλπο και οι εμφύλιες συγκρούσεις στις οποίες εμπλέκηκαν η Γιουγκοσλαβία και η Σοβιετική Ένωση, κατέληξαν σε αιματοχυσίες.

Η ανθρωπότητα απεγνωσμένα αναζητάει την ελπίδα. Αλλά είναι δύσκολο να βρεθεί στον κόσμο μας η ελπίδα, εκτός αν προσβλέπουμε σε αυτή μέσα από την προοπτική των βιβλικών προφητειών. Αυτό το Τεύχος εξετάζει μια σημαντική προφητεία, η οποία εμφύτευσε τη ζωντανή ελπίδα σε αναρίθμητα άτομα. Η προφητεία του Δανιήλ β' αποτελεί την πιο περίτρανη απόδειξη ότι ο Θεός πραγματικά ελέγχει την ιστορία και ότι πραγματικά κρατάει το μέλλον στα χέρια Του.

1. ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΚΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Πεντακόσια χρόνια πριν από τη γέννηση του Χριστού, ο Θεός έδωσε στον κόσμο μια καταπληκτική διείσδυση στο μέλλον χρησιμοποιώντας τον προφήτη Δανιήλ. Παρουσίασε ένα περίγραμμα της ιστορίας του κόσμου από την εποχή του Δανιήλ μέχρι τις ημέρες μας.

Αυτή η προφητεία παρουσιάζεται στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ. Το ξεκίνημα έγινε από ένα όνειρο που ο Θεός έδωσε στο Ναβουχοδονόσορ, το βασιλιά της Βαβυλώνας, περίπου 2.500 χρόνια πριν από την εποχή μας. Το όνειρο αναστάτωσε αυτόν το μονάρχη, αλλά όταν ξύπνησε, δε θυμόταν ούτε μια λεπτομέρεια. Στη συνέχεια, αφού όλοι οι σοφοί απέτυχαν να βοηθήσουν το βασιλιά να θυμηθεί το όνειρο και έπειτα να το ερμηνεύσουν, ένας νεαρός αιχμάλωτος Εβραίος με το όνομα Δανιήλ εμφανίστηκε στο προσκήνιο, δηλώνοντας ότι ο Θεός του ουρανού μπορεί να αποκαλύψει όλα τα μυστήρια.

Όρθιος μπροστά στο βασιλιά, ο Δανιήλ είπε θαρραλέα:

«Συ, βασιλεύ, εθεώρεις, και ιδού εικόν μεγάλη. εξάισιος ήτο εκείνη η εικόν, και υπέροχος η λάμψις αυτής, ισταμένης ενώπιόν σου, και η μορφή αυτής φοβερά.

Η κεφαλή της εικόνας εκείνης ήτο εκ χρυσού καθαρού, το στήθος αυτής και οι βραχίονες αυτής εξ αργύρου, η κοιλία αυτής και οι μηροί αυτής εκ χαλκού, αι κνήμαι αυτής εκ σιδήρου, οι πόδες αυτής μέρος μεν εκ σιδήρου, μέρος δε εκ πηλού.

Εθεώρεις εωσού απεκόπη λίθος άνευ χειρών, και εκτύπησε την εικόνα επί τους πόδας αυτής τους εκ σιδήρου και πηλού, και κατεσύντριψεν αυτούς.

Τότε ο σίδηρος, ο πηλός, ο χαλκός, ο άργυρος, και ο χρυσός, κατεσυντρίφθησαν ομού, και έγιναν ως λεπτόν άχυρον αλωνίου θερινού, και ο άνεμος εσήκωσεν αυτά, και ουδείς τόπος ευρέθη αυτών. ο δε λίθος ο κτυπήσας την εικόνα έγινεν όρος μέγα, και εγέμισεν όλην την γην.» Δανιήλ [β'] 2:31-35.

Αυτό το άγαλμα, με την πρώτη ματιά, δε φαίνεται να έχει καμιά σχέση με την ελπίδα που λαχταράμε στην εποχή μας. Η βαβυλωνιακή αυτή εικόνα απέχει πολύ από τους πυραύλους και τους τρομοκράτες που βασανίζουν τον κόσμο μας. Αλλά κρατηθείτε στη θέση σας. έχουμε να κάνουμε ένα γρήγορο ταξίδι μέσα από χιλιάδες χρόνια ιστορίας με οδηγό το Θεό.

2. Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΕΡΜΗΝΕΥΕΤΑΙ

Αφού εντυπωσίασε το Ναβουχοδονόσορ με την ακριβή αφήγηση του οράματος, ο προφήτης Δανιήλ εξήγησε:

«Τούτο είναι το ενόπνιον. και την ερμηνείαν αυτού θέλομεν ειπέ ενώπιον του βασιλέως.» Δανιήλ [β'] 2:36.

ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΑΠΟ ΧΡΥΣΟ

Ποια παγκόσμια εξουσία είπε ο Δανιήλ στο βασιλιά ότι συμβολίζει η χρυσή κεφαλή;

«Συ, βασιλεύ, είσαι βασιλεύς βασιλέων. διότι ο Θεός του ουρανού έδωκεν εις σε βασιλείαν, δύναμιν, και ισχύν, και δόξαν. Και πάντα τόπον όπου κατοικούσιν οι υιοί των ανθρώπων, τα θηρία του αγρού, και τα πετεινά του ουρανού, έδωκεν εις την χείρα σου, και σε κατέστησε κύριον επί πάντων τούτων. Συ είσαι η κεφαλή εκείνη η χρυσή.» Εδάφια 37,38.

Στην ουσία, ο Δανιήλ έλεγε στον κυβερνήτη της μεγαλύτερης παγκόσμιας αυτοκρατορίας της εποχής: «Ναβουχοδονόσορ, το όνειρό σου είναι ένα μήνυμα από το Θεό ο οποίος συμβολίζει τη βασιλεία σου με το χρυσό κεφάλι του αγάλματος.»

Το χρυσό κεφάλι απεικονίζει αυθεντικά την αρχαία Βαβυλώνα. οι ιστορικοί αναφέρονται σε αυτήν ως «τη χρυσή βασιλεία μιας χρυσής εποχής». Πλουσιότερη και ισχυρότερη από κάθε προηγούμενη βασιλεία, η Βαβυλώνα περήφανα επικράτησε στον κόσμο μέχρι το 539 π.Χ.

ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΒΡΑΧΙΟΝΕΣ ΑΠΟ ΑΣΗΜΙ

Από ανθρώπινη άποψη, και ιδιαίτερα μπροστά στο περήφανο βλέμμα του Ναβουχοδονόσορ, η Βαβυλώνα φαινόταν σαν μια αυτοκρατορία που θα διαρκούσε για πάντα. Αλλά τι λέει η προφητεία ότι θα συνέβαινε στη συνέχεια;

**«Και μετά σε θέλει αναστηθή άλλη βασιλεία κατωτέρα σου.»
Εδάφιο 39α.**

Εκπληρώθηκε η θεία πρόρρηση. Η βασιλεία του Ναβουχοδονόσορ σωριάστηκε σε ερείπια όταν ο Κύρος, ο στρατηγός των Περσών, κατέλυσε τη βαβυλωνιακή αυτοκρατορία το 539 π.Χ. Έτσι, το στήθος και οι βραχίονες από άργυρο αντιπροσωπεύουν τη Μηδο-Περσία - μια άλλη ισχυρή αυτοκρατορία - στην οποία τελικά επικράτησαν οι Πέρσες.

Η ΚΟΙΛΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΜΗΡΟΙ ΑΠΟ ΧΑΛΚΟ

Τι αντιπροσωπεύει το μεγάλο αυτό τμήμα του μεταλλικού αγάλματος;

«Και τρίτη άλλη βασιλεία εκ χαλκού, ήτις θέλει κυριεύσει επί πάσης της γης.» Εδάφιο 39β.

Η κοιλιά και οι μηροί από χαλκό συμβολίζουν το βασίλειο της Ελλάδας που νίκησε τους Πέρσες στη μάχη των Αρβήλων το 331 π.Χ. Ο Μέγας Αλέξανδρος νίκησε τους Πέρσες, καθιστώντας την Ελλάδα την τρίτη παγκόσμια αυτοκρατορία. Η Ελλάδα κυριάρχησε από το 331 μέχρι το 168 π.Χ.

ΟΙ ΚΝΗΜΕΣ ΑΠΟ ΣΙΔΕΡΟ

Τι θα ακολουθούσε την Ελλάδα;

«Και τετάρτη βασιλεία (είπε ο προφήτης) θέλει σταθή ισχυρά ως ο σίδηρος. καθώς ο σίδηρος κατακόπτει και καταλεπτόνει τα πάντα. μάλιστα καθώς ο σίδηρος ο συντρίβων τα πάντα, ούτω θέλει κατακόπτει και κατασυντρίβει.» Εδάφιο 40.

Μετά το θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου η αυτοκρατορία του διαιρέθηκε μέχρι που το 168 π.Χ. στη μάχη της Πύδνας η «σιδηρά αυτοκρατορία» της Ρώμης συνέθλιψε την Ελλάδα. Ο Θεός χρησιμοποίησε τις κνήμες από σίδηρο στο μεγάλο μεταλλικό άγαλμα για να συμβολίσει την τετάρτη παγκόσμια αυτοκρατορία.

Ο Αύγουστος Καίσαρας κυβερνούσε τη ρωμαϊκή αυτοκρατορία όταν γεννήθηκε ο Χριστός πριν πάνω από 2,000 χρόνια (Λουκάς [β'] 2:1). Ο Χριστός και οι απόστολοι έζησαν στην περίοδο που συμβολίζεται από τις σιδερένιες κνήμες. Ο Γίββων, ο ιστορικός του 18ου αιώνα αναμφίβολα είχε στη σκέψη του την προφητεία του Δανιήλ όταν έγραψε: «Τα όπλα της (ρωμαϊκής) δημοκρατίας, από καμιά φορά ηττημένα, πάντοτε όμως με κερδισμένο τον πόλεμο, προχωρούσαν με ταχύ βήμα στον Ευφράτη, στο Δούναβη, στο Ρήνο και στον Ωκεανό. και η εικόνα από χρυσό ή ασήμι, ή χαλκό που μπορεί να χρησίμευσε για να αντιπροσωπεύσει τα έθνη και τους βασιλιάδες τους, διαδοχικά συντρίφθηκαν από τη σιδερένια μοναρχία της Ρώμης.» Edward Gibbon, *The History of the Decline and Fall of the Roman Empire* (Η Ιστορία της Παρακμής και της Πτώσης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας) (John Morris and Company), τόμος 4ος, σελίδα 89).

Σκέψου για μια στιγμή αυτή την πρόρρηση από ανθρώπινη άποψη. Πώς μπορούσε ο Δανιήλ, ένας νέος που ζούσε στην εποχή της Βαβυλώνας, να έχει κάποια ιδέα πώς οι αυτοκρατορίες θα διαδέχονταν η μια την άλλη εκατοντάδες χρόνια στο μέλλον; Δυσκολευόμαστε να υπολογίσουμε τι άνοδο ή κάθοδο θα έχουν οι μετοχές στο χρηματιστήριο την επόμενη εβδομάδα. Και όμως η Βαβυλώνα, η Μηδοπερσία, η Ελλάδα, η Ρώμη διαδέχθηκαν η μια την άλλη όπως προλέχθηκε, σαν υπάκουοι μαθητές στη γραμμή.

Ο Θεός ελέγχει το μέλλον; Μπορούμε να ελπίσουμε σε αυτή τη βάση του μεγάλου σχεδίου Του; Το κεφάλαιο Δανιήλ β' το βροντοφωνεί. Ναι, αλλά και περισσότερο.

ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΑ ΑΠΟ ΣΙΔΕΡΟ ΑΝΑΜΙΧΤΟ ΜΕ ΠΗΛΟ

Θα ακολουθούσε τη Ρώμη μια πέμπτη εξουσία;

«Περί δε του ότι είδες τους πόδας και τους δακτύλους, μέρος μεν εκ πηλού κεραμέως, μέρος δε εκ σιδήρου, θέλει είσθαι βασιλεία διηρημένη. πλην θέλει μείνει τι εν αυτή εκ της δυνάμεως του σιδήρου, καθώς είδες τον σίδηρον αναμειγμένον μετά αργιλώδους πηλού. Και καθώς οι δάκτυλοι των ποδών ήσαν μέρος εκ σιδήρου, και μέρος εκ πηλού, ούτως η βασιλεία θέλει είσθαι κατά μέρος ισχυρά, και κατά μέρος εύθραυστος.» Εδάφια 41,42.

Ο προφήτης προείπε όχι μια πέμπτη αυτοκρατορία, αλλά μια διαίρεση της σιδηράς ρωμαϊκής μοναρχίας. Η Ρώμη θα χωριζόταν σε δέκα βασιλεία, όπως συμβολίζονται στο άγαλμα με τα πόδια και τα δέκα δάκτυλα.

Αυτό έχει συμβεί; Και βέβαια. Κατά τον 4ο και 5ο αιώνα της χριστιανικής εποχής βάρβαροι εισβολείς από τα βόρεια ξεχύθηκαν στην παρακμάζουσα ρωμαϊκή αυτοκρατορία, δίνοντάς της απανωτά χτυπήματα. Τελικά, δέκα από αυτές τις φυλές κατέκτησαν το περισσότερο μέρος της δυτικής ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, και δέκα συγκεκριμένα, ανεξάρτητα έθνη εγκαταστάθηκαν μέσα στα όρια της δυτικής Ευρώπης. Έτσι, τα δάκτυλα συμβολίζουν δέκα κράτη στην Ευρώπη. Η προφητεία εκπληρώθηκε κατά γράμμα, και η ιστορία πάλι εναρμονίζεται με ό,τι ο Θεός προείπε. Επτά από τα δέκα έθνη της διαιρημένης δυτικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας παραμένουν στο χάρτη της Ευρώπης σήμερα, και έχουν άμεση σχέση με την προφητεία του Δανιήλ.

ΔΕΚΑ ΔΑΚΤΥΛΑ - ΔΕΚΑ ΚΥΡΙΕΣ ΦΥΛΕΣ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Αγγλοσάξονες (Αγγλία)
Φράγκοι (Γαλλία)
Αλαμαννοί (Γερμανία)
Λομβαρδοί (Ιταλία)
Οστρογότθοι (αργότερα εξαφανίσθηκαν)
Βησιγότθοι (Ισπανία)
Βουργούνδιοι (Ελβετία)
Βάνδαλοι (αργότερα εξαφανίσθηκαν)
Σουήβοι (Πορτογάλοι)
Χερούλοι (αργότερα εξαφανίσθηκαν)

3. Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΚΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Η προφητεία του Δανιήλ προείπε ότι θα γίνονταν προσπάθειες να ενωθούν τα έθνη της άλλοτε ρωμαϊκής αυτοκρατορίας της Ευρώπης κάτω από έναν αρχηγό;

«Και καθώς είδες τον σίδηρον αναμεμιγμένον μετά του αργιλώδους πηλού, ούτω θέλουσιν αναμιχθή διά σπέρματος ανθρώπων. πλην δεν θέλουσιν είσθαι κεκολλημένοι ο εις μετά του άλλου, καθώς ο σίδηρος δεν μινύεται μετά του πηλού.» Δανιήλ [β'] 2:43.

Επανειλημμένα ισχυροί άνδρες προσπάθησαν να ενώσουν την Ευρώπη, αλλά γρήγορα απέτυχαν στο σκοπό τους. Οι λαοί «θέλουσιν αναμιχθή. . . πλην δεν θέλουσιν είσθαι κεκολλημένοι ο εις μετά του άλλου» είναι η ετυμολογία της προφητείας. Αυτό δηλώνει ότι η Γαλλία, η Αγγλία, η Γερμανία, η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Ιταλία και η Ελβετία δε θα αναδιαμορφωθούν σε μια μεγάλη και ενωμένη δύναμη.

Ζώντας αιώνες τώρα ο καθένας στο δικό του έθνος, είναι δύσκολο να αντιληφθούμε πόσο δραματικά η προφητεία του Δανιήλ προσδιόρισε τη μεγαλύτερη διάσπαση στην ιστορία. Μέχρι την κατάρρευση της Ρώμης, στον κόσμο είχαν κυριαρχήσει αυτοκρατορίες με αφετηρία την Αίγυπτο και τη Ασσυρία. Αλλά μετά τη Ρώμη ο κόσμος τεμαχίσθηκε σε έθνη και αυτό το

πρότυπο παρέμεινε. Μόνον ο Θεός μπορούσε να προδεί με τόση ακρίβεια αυτό το μεγάλο σάρωμα της ιστορίας. Πολύ σωστά ο Ιησούς είπε: «Δεν δύναται να αναιρεθή η γραφή» (Ιωάννην [ι'] 10:35). Ακόμη, δήλωσε:

«Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει.» Ματθαίον [κδ'] 24:35.

Μια ιστορία δεκατεσσάρων αιώνων έδειξε ότι καμιά ανθρώπινη εξουσία ή συνασπισμός εξουσιών δεν μπόρεσαν να σπάσουν τη δύναμη αυτών των λόγων της βιβλικής προφητείας ότι οι άνθρωποι «θέλουσιν αναμιχθή. . . πλην δεν θέλουσιν είσθαι κεκολλημένοι».

Και αυτό δεν οφείλεται σε έλλειψη προσπάθειας. Πολλοί μεγαλοφυείς στρατηλάτες έκαναν τα αδύνατα δυνατά για να ενώσουν την Ευρώπη. Ο Ναπολέων Βοναπάρτης πλησίασε στο σκοπό του περισσότερο από κάθε άλλον. Στην αρχή της στρατιωτικής σταδιοδρομίας του έλεγε με κομπασμό: «Σε πέντε χρόνια θα είμαι κυρίαρχος του κόσμου». Δήλωσε το σκοπό του ξεκάθαρα: «Η κατάκτηση της Ευρώπης, της Ρωσίας, του κόσμου».

Τα στρατεύματα του Ναπολέοντα φαίνονταν αήττητα για ένα διάστημα, και κατέκτησαν μεγάλες εκτάσεις γης. Αλλά καθώς βάδιζαν προς τη Μόσχα, έπεσαν σε έναν πρόωρο χειμώνα και τα ρωσικά στρατεύματα αποδεκάτισαν τους άνδρες του Ναπολέοντα. Γιατί ο Ναπολέων για κάτι λίγο απέτυχε στο σκοπό του; Γιατί ο Θεός είχε πει ότι οι λαοί «θέλουσιν αναμιχθή. . . πλην δεν θέλουσιν είσθαι κεκολλημένοι».

Ο Ναπολέων είχε τον καλύτερο στρατό στην Ευρώπη, αλλά αυτός δεν ήταν εφάμιλλος του Λόγου του Θεού. και καθώς υποχωρούσε από το πεδίο μάχης του Βατερλό, αναφώνησε: «Υψιστε Θεέ, αυτό είναι πάρα πολύ για μένα!»

Ο Κάιζερ Γουλιέλμος Β΄ και ο Αδόλφος Χίτλερ δημιούργησαν τις ισχυρότερες στρατιωτικές δυνάμεις της εποχής τους. Αλλά και οι δύο απέτυχαν να ενώσουν την Ευρώπη κάτω από την κυριαρχία τους. Γιατί; Γιατί διακυβευόταν ο Λόγος του Θεού ότι οι άνθρωποι «θέλουσιν αναμιχθή. . . πλην δεν θέλουσιν είσθαι κεκολλημένοι».

Δικτάτορες που επέτυχαν να εξοπλίσουν έναν ολόκληρο λαό με φανατικό ζήλο, δεν ήταν ικανοί να ανασκευάσουν την προφητεία του Δανιήλ. Η έκβαση των δύο παγκόσμιων πολέμων βεβαιώνουν το γεγονός: ο Θεός κρατάει στα χέρια Του το μέλλον. ο Θεός έχει τον τελικό έλεγχο. Αυτό είναι αρκετό για να μας δώσει ελπίδα και ειρήνη πνεύματος, να μας δημιουργήσει εμπιστοσύνη στα σχέδιά Του για τη ζωή μας.

4. ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Μόνον ένα μέρος αυτής της προφητείας του Δανιήλ μένει ανεκπλήρωτο.

Ποια είναι η έννοια της πέτρας που περιγράφεται στα εδάφια 34 και 35, έτοιμη να χτυπήσει το άγαλμα στα πόδια, να το κονιορτοποιήσει και να γίνει ένα όρος που θα γεμίσει όλη τη γη;

«Και εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων (τα σύγχρονα έθνη της δυτικής Ευρώπης), θέλει αναστήσει ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τον αιώνα δεν θέλει φθαρή. και η βασιλεία αυτή δεν θέλει περάσει εις άλλον λαόν. θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει πάσας ταύτας τας βασιλείας, αυτή δε θέλει διαμένει εις τους αιώνας. Καθώς είδες ότι απεκόπη λίθος εκ του όρους άνευ χειρών, και κατεσύντριψε τον σίδηρον, τον χαλκόν, τον πηλόν, τον άργυρον και τον χρυσόν. ο Θεός ο μέγας έκανε γνωστόν εις τον βασιλέα ό,τι θέλει γείνει μετά ταύτα.» Δαυιήλ [β΄] 2:44,45.

«Των βασιλέων εκείνων» είναι έκφραση που αναφέρεται μόνο στους βασιλιάδες εκείνους οι οποίοι συμβολίζονται από τα πόδια και τα δάκτυλα του αγάλματος, δηλαδή οι αρχηγοί των σημερινών ευρωπαϊκών κρατών. Η κατάληξη είναι αναπόφευκτη. «Εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων» αναφέρεται στην εποχή μας. Ο σύγχρονος κόσμος μας στέκεται στο κατώφλι του μεγαλύτερου γεγονότος όλων των εποχών. Σύντομα ο Ιησούς θα κατεβεί από τον ουρανό και «θέλει αναστήσει. . . βασιλείαν» - τη βασιλεία Του της ευτυχίας και της ειρήνης. Η πέτρα που προορίζεται να χτυπήσει το άγαλμα και να το θρυμματίσει, θα γεμίσει όλη τη γη. Τότε ο Χριστός - ο Βράχος των αιώνων και ο Βασιλεύς των βασιλέων - θα κυβερνήσει τον κόσμο παντοτινά. (Η βασιλεία του Θεού περιγράφεται λεπτομερώς στο Τεύχος 9).

Αυτό είναι το αποκορύφωμα της ιστορίας του Δαυιήλ. όλα οδηγούν σε αυτό το παγκόσμιο γεγονός. Η εμπιστοσύνη που η μεγάλη αυτή πρόρρηση εμπνέει, καθώς μας οδηγεί με αλάθητη ακρίβεια μέσα από τις φάσεις της ιστορίας, δημιουργεί τη βέβαιη ελπίδα στη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού. Όλες οι προρρήσεις του Δαυιήλ β΄ [2] εκπληρώθηκαν εκτός από το τελικό γεγονός - το χτύπημα του αγάλματος από την πέτρα. Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα του Θεού, πλησιάζουμε τώρα στο μεγάλο αποκορύφωμα - την επιστροφή του Χριστού στον κόσμο. Ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, είναι έτοιμος να σταματήσει το μακροχρόνιο αιματηρό αγώνα της ανθρώπινης ιστορίας και να εγκαθιδρύσει την αιώνια βασιλεία της αγάπης και της χάρις.

5. Ο ΘΕΟΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΙ ΤΑ ΕΘΝΗ

Όταν ο Θεός αποκάλυψε αυτή την προφητεία στο Δαυιήλ, ο Εβραίος προφήτης αμέσως είδε το χέρι του Θεού στην έγερση και πτώση των εθνών (Δαυιήλ [β΄] 2:20-22). Ο Θεός γνωρίζει το παρελθόν, και αυτή η βιβλική προφητεία δείχνει καθαρά ότι Αυτός γνωρίζει εξίσου το μέλλον.

Μερικές φορές μπορούμε να φαντασθούμε ότι ο Ύψιστος είναι τόσο απασχολημένος με το απέραντο σύμπαν, που δεν προσδίδει στο μικρό μας πλανήτη μεγάλη προσοχή - ακόμη δε λιγότερο στη ζωή ενός ατόμου επάνω σε αυτόν. Αλλά ο Θεός έκανε το παν για να μας βεβαιώσει ότι ενδιαφέρεται πάρα πολύ για την ανθρώπινη ιστορία και για την ιστορία κάθε ατόμου. Μας έδωσε ένα φάρο:

«Και έχομεν βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον, εις τον οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε, ως εις λύχον φέγγοντα εν σκοτεινώ τόπω, εωσού έλθη η αυγή της ημέρας, και ο φωσφόρος ανατείλη εν ταις καρδίαις υμών.» Β΄ Πέτρου [α΄] 1:19.

Ο Θεός χρησιμοποιεί τη βιβλική προφητεία στα σκοτάδια του κόσμου μας, όπως χρησιμοποιούνται οι προβολείς σε ένα αυτοκίνητο που ταξιδεύει τη νύχτα. Μας δείχνει πού πηγαίνουμε. μας δείχνει τι βρίσκεται μπροστά μας. Μπορούμε να νιώθουμε σιγουριά ότι η πορεία της ιστορίας τελικά καταλήγει στη λεωφόρο του Θεού.

Και Αυτός κατευθύνει τη ζωή των μελετητών της Γραφής. Η εκπλήρωση των βιβλικών προφητειών σε ωθεί να προσκαλέσεις τον Ιησού - «τον αστέρα τον ορθρινόν» - να ανατείλει στην καρδιά σου. Με Αυτόν ως Κύριο σου δεν έχεις τίποτε να φοβηθείς.

6. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΚΑΙ ΣΥ

Ναι, ο κόσμος μπορεί να είναι σχεδόν ένας ακανθώδης χώρος. Οι τρομοκράτες μπορεί να χτυπάνε όπου τύχει. Παλιές εχθρότητες ξαναφουντώνουν χύνοντας αθώο αίμα. Οι τύραννοι συνωμοτούν μέσα από το προπύργιό τους.

Αλλά μπορούμε να αναγνωρίσουμε ένα γεγονός πολύ πιο σπουδαίο από όλους τους τίτλους των εφημερίδων: η ανθρώπινη ιστορία κατευθύνεται προς μια μοιραία συνάντηση με το Χριστό. Μπορώ να ετοιμασθώ τώρα για τη μεγάλη αποκορύφωση της ιστορίας. Το ίδιο χέρι που οδήγησε το Δαυιήλ να συμπτύξει χιλιετηρίδων ιστορία του μέλλοντος σε λίγες παραγράφους, μπορεί να με οδηγήσει καθώς προσπαθώ να δώσω νόημα στη ζωή μου.

«Όταν υπό Κυρίου κατευθύνονται τα διαβήματα του ανθρώπου, η οδός αυτού είναι αρεστή εις αυτόν. Εάν πέση, δεν θέλει συντριφθή. διότι ο Κύριος υποστηρίζει την χείρα αυτού.» Ψαλμοί [λζ΄] 37:23,24.

Εάν ο Θεός κατευθύνει τις κινήσεις των εθνών με τόση ακρίβεια, ασφαλώς μπορεί να κατευθύνει τη ζωή κάθε απόμου.

«Δύο στρουθία δεν πωλούνται δι' έν ασσάριον; και έν εξ αυτών δεν θέλει πέσει επί την γην, άνευ του θελήματος του Πατρός σας. Υμών δε και αι τρίχες της κεφαλής είναι πάσαι ηριθμημένοι. Μη φοβηθήτε λοιπόν. πολλών στρουθίων διαφέρετε σεις.» Ματθαίον [ι΄] 10:29-31.

Το θείο χάρισμα της πίστης μπορεί να λειτουργήσει σαν αντίδοτο σε όλες τις ανησυχίες και όλους τους φόβους. Ο Θεός μας εμπνέει την ελπίδα για να χρησιμεύσει σαν άγκυρα της ψυχής (Εβραίους [ς΄] 6:19). Στον 16ο αιώνα ο λόγιος Έρασμος ανέφερε ένα περιστατικό σε κάποιο θαλάσσιο ταξίδι, το οποίο του τυπώθηκε για όλη τη ζωή του. Το πλοίο είχε πέσει σε θύελλα. Καθώς τα πελώρια κύματα έσπαζαν πάνω στο πλοίο και αυτό άρχισε να διαλύεται, ακόμη και οι ναύτες πανικοβλήθηκαν. Υστερία κατέλαβε τους ταξιδιώτες. Πολλοί ζητούσαν βοήθεια από τον άγιο προστάτη τους, έψελναν ύμνους ή προσεύχονταν υψηλόφωνα.

Ο Έρασμος πρόσεξε έναν επιβάτη που συμπεριφερόταν τελείως διαφορετικά. Αργότερα έγραψε: «Από όλους μας το μόνο άτομο που έμεινε ατάραχο, ήταν μια νεαρή γυναίκα που κρατούσε ένα μωρό και το θήλαζε. Ήταν η μόνη που δε φώναζε, δεν έκλαιγε και δεν έκαμνε τάματα στον ουρανό. Απλώς προσευχόταν ήρεμα μόνη της με το μωρό σφιγμένο επάνω της.»

Ο Έρασμος κατάλαβε ότι αυτή η προσευχή ήταν μια συνέχεια της τακτικής προσευχής της. Δε ζήτησε ξαφνικά ιδιαίτερη εύνοια. Φαινόταν να εμπιστεύεται στο Θεό.

Καθώς το πλοίο άρχισε να διαλύεται, αυτή τη νεαρή μητέρα την τοποθέτησαν σε μια σανίδα, της έδωσαν ένα πάσαλο για κουπί και την έριξαν στα κύματα. Με το ένα χέρι κρατούσε το μωρό και με το άλλο προσπαθούσε να κωπηλατήσει. Λίγοι πίστευαν ότι θα επιζούσε. Αλλά η πίστη και η ηρεμία της αποδείχθηκαν πολύτιμες. Η γυναίκα και το μωρό της ήταν οι πρώτοι που έφθασαν στην ακτή.

Η ελπίδα στο Θεό μπορεί να κάνει όλη τη διαφορά - ακόμη και όταν ο κόσμος φαίνεται να διαλύεται γύρω μας. Δεν είμαστε μόνοι. Το στιβαρό χέρι του Θεού μας κρατάει και μας οδηγεί.

Αν θέλεις να κάνεις τέλεια παραχώρηση του εαυτού σου στο Χριστό, Αυτός θα σου δώσει την πίστη η οποία θα σε παρασταθεί σε κάθε τρικυμία. Ανακάλυψε την υπερφυσική ειρήνη που ο Χριστός υπόσχεται:

«Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμήν δίδω εις εσάς. . . Ας μη ταραττηται η καρδιά σας μηδέ ας δειλιά.» Ιωάννην [ιδ'] 14:27.

«Ελθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει.» Ματθαίον [μα'] 11:28.

Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα, Σε ευχαριστώ σήμερα για το προσωπικό Σου ενδιαφέρον για μένα. Σε ευχαριστώ που έχεις απαντήσει εκ των προτέρων στα ερωτήματά μας για το μέλλον του κόσμου μας και την καθοδήγηση της ζωής μας. Σε ευχαριστώ για τη βεβαιότητα των βιβλικών προφητειών. Βοήθησέ με να δεχθώ τη Βίβλο ως τον αληθινό λόγο Σου και να πιστεύω πάντοτε σε αυτόν. Και πάνω από όλα, βοήθησέ με να ανοίξω τώρα αμέσως την καρδιά μου στον Ιησού, τον Άρχοντα της ειρήνης. Στο όνομά Του προσεύχομαι. Αμήν.

ΟΤΑΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΡΘΕΙ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Έπειτα από χρόνια κακομεταχείρισης, ο Αρμάντο Βαλαντάρης ήταν ένας αδύνατος, ανάπηρος, σκιά του παλιού εαυτού του. Εξέτισε ποινή τριάντα ετών σε μια από τις φυλακές του Φιντέλ Κάστρο και το έγκλημά του ήταν ότι προσευχήθηκε σε μια εκκλησία την ημέρα των Χριστουγέννων! Οι δεσμοφύλακες τον άφηναν νηστικό, τον βασάνιζαν, τον ταπείνωναν, αλλά αυτός δεν αρνιόταν την πίστη του.

Κάτι όμως τον βοηθούσε να συνεχίσει: η υπόσχεση που είχε δώσει σε μια νέα, τη Μάρθα. Είχαν συναντηθεί και είχαν αγαπηθεί ενώ αυτός ήταν στη φυλακή. Αυτή είχε πολύ ελκυστεί από τη θερμή πίστη του. Λίγο μετά που το ζευγάρι έκανε πολιτικό γάμο στην αιματοβαμμένη αυλή της φυλακής, η Μάρθα αναγκάστηκε να μεταναστέψει στο Μαϊάμι.

Ο χωρισμός τους ήταν επώδυνος. Αλλά ο Αρμάντο κατάφερε να περάσει λαθραία μια υπόσχεση στην αγαπημένη του. Σε ένα παλιό κομμάτι χαρτί έγραψε στα γρήγορα την υπόσχεση: «Θα έρθω κοντά σου . . . Οι ξιφολόγχες στον ορίζοντα πίσω από την πλάτη μου δε θα έχουν πια σημασία.»

Αυτός ο φυλακισμένος ήταν αποφασισμένος να δώσει υπόσχεση γάμου μαζί με τη Μάρθα σε μια εκκλησία ενώπιον του Θεού. Κάποια μέρα η ένωση τους θα ολοκληρωνόταν. «Είσαι πάντοτε μαζί μου» της είχε πει.

Η υπόσχεση που έδωσε ο Αρμάντο τον κράτησε στα πόδια στα χρόνια της κακομεταχείρισης, μια κακομεταχείριση που θα κατέστρεφε το κουράγιο πολλών ανθρώπων. Και εκείνη η ίδια υπόσχεση βοήθησε και τη Μάρθα να κρατηθεί. Εργάστηκε ακούραστα να ελκύσει την προσοχή του Κοινού στη δυσχερή θέση του άνδρα της. Ποτέ δεν έχασε την ελπίδα της.

1. Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ

Έρχονται στιγμές που έχουμε τον πειρασμό να αμφιβάλλουμε για τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Στ' αλήθεια θα έρθει ο Χριστός κάποια μέρα από αυτόν το γαλάζιο ουρανό για μια υπέροχη συγκέντρωση; Είμαστε χωρισμένοι από χρόνια αμέτρητα. Ένα τόσο ένδοξο και ευτυχισμένο τέλος της μακρόχρονης τραγικής ιστορίας του κόσμου μοιάζει απίστευτο.

Αλλά υπάρχει κάτι που βοηθάει και μας να κρατηθούμε στα πόδια. υπάρχει κάτι που διατηρεί την ελπίδα μας ζωντανή μέσα στις καρδιές μας. Και αυτό το κάτι είναι μια υπόσχεση. Αυτός που λαχταράει περισσότερο από οτιδήποτε την εμπειρία της ένωσης με το λαό Του, υποσχέθηκε να επιστρέψει. Ακριβώς πριν αποχωρισθεί από τους μαθητές Του για τον ουρανό, ο Ιησούς έδωσε την υπόσχεση:

«Ας μη ταραττήται η καρδιά σας. πιστεύετε εις τον Θεόν, και εις εμέ πιστεύετε. Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα. ει δε μη, ήθελον σας ειπεί. υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον. Και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι, και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να ήσθε και σεις όπου είμαι εγώ.» Ιωάννην [ιδ΄] 14:1-3.

Πριν ο Ιησούς αναληφθεί στον ουρανό, βεβαίωσε στους οπαδούς Του «Πάλιν έρχομαι!» Μας θέλει κοντά Του και υποσχέθηκε να επιστρέψει και να πάρει όλους όσους εμπιστεύονται σε Αυτόν, στο μέρος που έχει ετοιμάσει γι' αυτούς.

Η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού είναι ένα βιβλικό γεγονός. Η Γραφή αναφέρεται στην επιστροφή Του περίπου 2.500 φορές. Αξιοσημείωτο είναι ότι υπάρχουν περισσότερα εδάφια για τη δεύτερη έλευσή Του παρά για την πρώτη. Το γεγονός ότι ο Ιησούς έρχεται στον κόσμο για δεύτερη φορά είναι τόσο βέβαιο, όσο και η πραγματικότητα ότι έζησε στη γη πριν 2.000 χρόνια. Να, γιατί ο απόστολος Παύλος μπορούσε με βεβαιότητα να διακηρύξει: επειδή ο Χριστός «έδωκεν εαυτόν υπέρ ημών» στο σταυρό, γι' αυτό εμείς μπορούμε να έχουμε «την μακαρίαν ελπίδα, και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού» (Τίτον [β΄] 2:13).

Χρόνια πολλά πριν, ο Θεός είχε υποσχεθεί ότι θα ερχόταν ο Μεσσίας, ο Ελευθερωτής που θα έπαιρνε επάνω Του τις ανομίες μας και θα εξασφάλιζε συγχώρηση για την ανθρώπινη αμαρτία. Αυτή η υπόσχεση φαινόταν απρόσιτη στους αρχαίους, γι' αυτό οι ίδιοι μοχθούσαν για την επίτευξή της. Αλλά ο Ιησούς ήρθε και πέθανε στο σταυρό. Η υπόσχεση αλήθευε πιο ένδοξα από ό,τι οι Εβραίοι μπορούσαν να φαντασθούν.

Η υπόσχεσή Του να επιστρέψει στη γη θα αληθύνει το ίδιο. Μπορούμε να βασισθούμε σε Αυτόν που μας αγαπάει. θα επιστρέψει να συνάξει εκείνους για τους οποίους πλήρωσε μια άπειρη τιμή.

Στο διάστημα της φυλάκισής του ο Αρμάντο Βαλαντάρες έστειλε κρυφά ποιήματα, μηνύματα και ζωγραφιές στη Μάρθα. Τελικά, αυτή κατόρθωσε να δημοσιεύσει μερικά από αυτά τα γραπτά. Η γλαφυρότητά τους τράβηξε την προσοχή του κόσμου. Κυβερνήσεις άρχισαν να πιέζουν το Φιντέλ Κάστρο να ελευθερώσει τους φυλακισμένους για λόγους συνείδησης. Ο πρόεδρος της Γαλλίας επενέβη προσωπικά, και τελικά τον Οκτώβριο του 1982 ο Αρμάντο Βαλαντάρες επιβιβάσθηκε σε ένα αεροπλάνο με κατεύθυνση το Παρίσι. Δεν τολμούσε να πιστέψει ότι ήταν ελεύθερος, ακόμη και όταν το αεροπλάνο προσγειώθηκε. Και τότε, μετά από δύο δεκαετίες βασάνων, νοσταλγίας και αναμονής ο Αρμάντο έπεσε στην αγκαλιά της Μάρθας.

Λίγους μήνες αργότερα το ευτυχισμένο ζευγάρι σε μια εκκλησία του Μαϊάμι επανέλαβε την υπόσχεσή του μπροστά στο Θεό. Επιτέλους η ένωσή τους ολοκληρώθηκε. Τελικά η υπόσχεση εκπληρώθηκε:

«Θα έρθω κοντά σου».

Μπορείς να φαντασθείς τι θαυμάσια συνάντηση θα είναι όταν τελικά θα δούμε το Χριστό πρόσωπο προς πρόσωπο; Η ένδοξη παρουσία Του θα σαρώσει όλες τις θλίψεις και απογοητεύσεις μας, και ακόμη θα αφαιρέσει όλον τον πόνο που φώλιαζε στην καρδιά μας. Η επιστροφή του Ιησού θα εκπληρώσει τις πιο βαθιές επιθυμίες μας και τις πιο συναρπαστικές προσδοκίες μας. Και θα ξεκινήσουμε μια αιωνιότητα στενής ένωσης με την πιο θαυμάσια προσωπικότητα του σύμπαντος. Ο Ιησούς Χριστός έρχεται σύντομα. Λαχταράς να Τον συναντήσεις;

2. ΠΩΣ ΘΑ ΕΡΘΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ;

1. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΘΑ ΕΡΘΕΙ ΚΡΥΦΑ;

«Ιδού, προείπα προς υμάς. Εάν λοιπόν είπωσι προς υμάς, Ιδού, εν τη ερήμω είναι, μη εξέλθητε. Ιδού, εν τοις ταμείοις, μη πιστεύσητε. Διότι, καθώς η αστραπή εξέρχεται από ανατολών, και φαίνεται έως δυσμών, ούτω θέλει είσθαι η παρουσία του Υιού του ανθρώπου.» Ματθαίων [κδ'] 24:25-27.

Αστραπή θα φωτίσει πέρα ως πέρα. Η έλευση του Χριστού δε θα είναι κρυφό γεγονός. Έτσι, ο Χριστός μας προειδοποιεί να μην παρασυρθούμε από δηλώσεις ότι θα επιστρέψει κατά τρόπο κρυφό για να πάρει κάποιους λίγους.

2. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΘΑ ΕΠΑΝΕΡΘΕΙ ΣΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ;

«Και ενώ ήσαν ατενίζοντες (οι μαθητές) εις τον ουρανόν, ότε αυτός (ο Ιησούς) ανέβαινεν, ιδού, άνδρες δύο με μάτια λευκά εστάθησαν πλησίον αυτών. οίτινες και είπον, Άνδρες Γαλιλαίοι, τι ίστασθε εμβλέποντες εις τον ουρανόν; ούτος ο Ιησούς, όστις ανελήφθη αφ' υμών εις τον ουρανόν, θέλει ελθει ούτω, καθ' όν τρόπον είδετε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν.» Πράξεις [α'] 1:10,11.

Ο Ιησούς θα επιστρέψει προσωπικά. Την ημέρα της ανάληψής Του, δύο άγγελοι βεβαίωσαν τους μαθητές ότι «ούτος ο Ιησούς» που αναλήφθηκε στον ουρανό - και όχι κάποιος άλλος - θα επιστρέψει.

Ο Χριστός που παρουσιάζεται ως Βασιλεύς των βασιλέων, θα είναι ο ίδιος ο Ιησούς που θεράπευσε τους ασθενείς και άνοιξε τα μάτια των τυφλών. Ο ίδιος ο Ιησούς που μίλησε καλοσυνάτα στη μοιχαλίδα γυναίκα. Ο ίδιος ο Ιησούς που σκούπισε τα δάκρυα των πενθούντων και πήρε στην αγκαλιά Του τα παιδιά. Ο ίδιος ο Ιησούς που πέθανε στο σταυρό του Γολγοθά, που αναπαύθηκε στον τάφο και αναστήθηκε την τρίτη ημέρα.

3. ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΕΡΧΟΜΕΝΟ;

Οι άγγελοι υποσχέθηκαν ότι «ούτος ο Ιησούς» θα επιστρέψει «καθ' ον τρόπον» πορεύθηκε στον ουρανό.

Με ποιον τρόπο ο Ιησούς αναλήφθηκε;

«Και αφού είπε ταύτα, βλέπόντων αυτών ανελήφθη, και νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών.» εδάφιο 9.

Οι μαθητές είδαν ολοκάθαρα το Δάσκαλό τους να ανυψώνεται από τη γη με το ένδοξο ανθρώπινο σώμα Του. Πολλοί μάρτυρες είδαν την αναχώρησή Του. «Θέλει ελθεί ούτω», έτσι που θα Τον δουν όλοι.

Σύμφωνα με τον Αποκαλυπτή Ιωάννη, πόσοι θα είναι μάρτυρες της επιστροφής του Ιησού;

«Ιδού, έρχεται μετά των νεφελών, και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός.» Αποκάλυψις [α'] 1:7α.

Δίκαιοι και ασεβείς θα δουν τη Δευτέρα Παρουσία Του. Όσοι είναι ζωντανοί όταν ο Ιησούς επιστρέψει, θα είναι μάρτυρες της επιστροφής Του.

Πόσοι, λέει ο ίδιος ο Ιησούς, θα Τον δουν ερχόμενο;

«Και τότε θέλει φανή το σημείον του Υιού του ανθρώπου εν τω ουρανώ. και τότε θέλουσι θρηνήσαι πάσαι αι φυλαί της γης, και θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής.» Ματθαίον [κδ'] 24:30.

Κάθε ζωντανός κάτοικος στη σφαίρα μας θα δει τη Δευτέρα Παρουσία. Θα τη δουν πιο πολλοί απ' όσους είδαν στην τηλεόραση την προσσελήνωση αστροναυτών, θα είναι πιο θεαματική από την τελετή λήξεως των ολυμπιακών αγώνων την οποία παρακολουθούν εκατομμύρια άνθρωποι, η επιστροφή του Χριστού απλώς δε συγκρίνεται με κανένα γεγονός στον πλανήτη.

4. ΜΕ ΠΟΙΟΝ ΑΛΛΟ ΤΡΟΠΟ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ;

«Επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον.» Α' Θεσσαλονικείς [δ'] 4:16.

Ο Ιησούς έρχεται «επί των νεφελών του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής», «καθώς η αστραπή» την οποία ακολουθεί βροντή, και «μετά σάλπιγγος φωνής μεγάλης» του Θεού (Ματθαίον [κδ'] 24:30,27).

5. ΠΟΙΟΙ ΣΥΝΟΔΕΥΟΥΝ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΟΤΑΝ ΕΡΧΕΤΑΙ;

«Όταν δε έλθη ο Υιός του ανθρώπου εν τη δόξη αυτού, και πάντες οι άγιοι άγγελοι μετ' αυτού, τότε θέλει καθίσει επί του θρόνου της δόξης αυτού.» Ματθαίον [κε'] 25:31.

Η εμφάνιση ενός μόνον αγγέλου στην ανάσταση του Χριστού έριξε καταγής τους τρομαγμένους φύλακες (Ματθαίον [κη'] 28:2-4). Φαντάσου τώρα τι θα γίνει όταν ο Ιησούς επιστρέψει με όλη τη λαμπρότητα, συνοδευόμενος από όλους τους αγγέλους Του.

6. ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΡΟΕΙΠΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΚΡΙΒΗ ΧΡΟΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;

«Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι των ουρανών, ειμή ο Πατήρ μου μόνος.» «Διά τούτο και σεις γίνεσθε έτοιμοι. διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου.» Ματθαίον [κδ'] 24:36,44.

Αν και όλοι θα δουν την ένδοξη έλευση του Ιησού, πολλοί θα είναι απροετοίμαστοι για το γεγονός αυτό. Εσύ προσωπικά είσαι έτοιμος για την έλευση του Χριστού;

3. ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΟΤΑΝ ΘΑ ΞΑΝΑΡΘΕΙ;

1. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΑ ΦΕΡΕΙ ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ.

«Ότώ και ο Χριστός, άπαξ προσφερθείς διά να σηκώσει τας αμαρτίας πολλών, θέλει φανή εκ δευτέρου χωρίς αμαρτίας εις τους προσμένοντας αυτόν διά σωτηρίαν.» Εβραίους [θ'] 9:28.

«Και θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού μετά σάλπιγγος φωνής μεγάλης, και θέλουσι συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων, απ' άκρων ουρανών έως άκρων αυτών.» Ματθαίον [κδ'] 24:31.

Αν άφησες τον Ιησού να σε ετοιμάσει στην καρδιά και στη ζωή, θα Τον υποδεχθείς χαρούμενα ως Σωτήρα σου.

2. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΘΑ ΑΝΑΣΤΗΣΕΙ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΠΟΥ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ.

«Μη θαυμάζετε τούτο, διότι έρχεται ώρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού, και θέλουσιν εξέλθει οι πράξαντες τα αγαθά εις ανάστασιν ζωής, οι δε πράξαντες τα φαύλα, εις ανάστασιν κρίσεως.» Ιωάννην [ε'] 5:28,29.

«Επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον.» Α' Θεσσαλονικείς [δ'] 4:16.

Όταν ο Ιησούς επιστρέψει, θα κατεβεί από τον ουρανό με ισχυρή φωνή που θα ξυπνήσει τους νεκρούς. Αυτή η φωνή ακούγεται σε όλον τον κόσμο, ανοίγει τους τάφους σε κάθε νεκροταφείο και ανασταίνει εκατομμύρια ανθρώπους που είχαν δεχθεί τον Ιησού στο διάβα των αιώνων. Τι χαρμόσυνη ημέρα θα είναι!

3. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΘΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ.

Ο απόστολος Παύλος μας βεβαιώνει ότι ο Ιησούς θα επιστρέψει όχι μόνο για τους δίκαιους νεκρούς, αλλά και για τους δίκαιους ζώντες. Προσθέτει:

«Έπειτα ημείς οι ζώντες όσοι απομένομεν, θέλομε αρπαχθεί μετ' αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα, και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου.» Εδάφιο 17.

«Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή. Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν.» Α' Κορινθίους [ιε'] 15:51-53.

Για να μας ετοιμάσει για την αιωνιότητα, ο Χριστός μεταβάλλει αυτά τα αμαρτωλά, άρρωστα και κουρασμένα σώματά μας σε όμορφα, αθάνατα σώματα. Όχι πια αρθρίτιδα, παραλυσία, καρκίνος. Όχι πια νοσοκομεία και γραφεία κηδειών. Ο Χριστός έχει έρθει.

4. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΑ ΠΑΡΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ.

Ο Ιησούς ο ίδιος υποσχέθηκε όταν ήταν στη γη: «Πάλιν έρχομαι, και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν», στην κατοικία του Πατέρα Του. (Ιωάννην [ιδ΄] 14:1-3).

Η Καινή Διαθήκη καθαρά δείχνει ότι ο Ιησούς θα παραλάβει τους λυτρωμένους στον ουρανό κατά τη Δευτέρα Παρουσία Του. Ο Πέτρος μιλάει για την κληρονομιά των λυτρωμένων «πεφυλαγμένην εν τοις ουρανοίς δι' ημάς» (Α΄ Πέτρου [α΄] 1:4). Ο Παύλος μας λέει «διά την ελπίδα την αποτεταμιευμένην διά σας εν τοις ουρανοίς» (Κολοσσαείς [α΄] 1:5) Μπορούμε να προσμένουμε για να εξερευνήσουμε τα θαυμάσια της πόλης του Θεού στο κέντρο του Σύμπαντος και να γνωρίσουμε τον ουράνιο Πατέρα μας πρόσωπο προς πρόσωπο. Σε κάποιο επόμενο Τεύχος θα ανακαλύψουμε πώς οι λυτρωμένοι, αφού ζήσουν χίλια χρόνια στον ουρανό με τον Ιησού, θα επιστρέψουν μαζί Του στη γη για να ζουν αιώνια σε έναν τελείως αναδημιουργημένο και τέλειο κόσμο (Αποκάλυψις [κ΄] 20- [κβ΄] 22).

5. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΞΑΛΕΙΦΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΚΑΚΟ ΚΑΙ ΤΗ ΘΛΙΨΗ.

Τι λέει ο Ιησούς ότι θα συμβεί στους ζώντες ασεβείς με την έλευσή Του;

«Και καθώς έγεινεν εν ταις ημέραις του Νώε, ούτω θέλει είσθαι και εν ταις ημέραις του Υιού του ανθρώπου. έτρωγον, έπινον, ενύμφευον, ενυμφεύοντο, μέχρι της ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν. και ήλθεν ο κατακλυσμός και απώλεσεν άπαντας. Ομοίως και καθώς έγεινεν εν ταις ημέραις του Λωτ. έτρωγον, έπινον, ηγόραζον, επώλουν, εφύτευον, ωκοδόμουν. καθ' ην δε ημέραν εξήλθεν ο Λωτ από Σοδόμων, έβρεξε πυρ και θείον απ' ουρανού, και απώλεσεν άπαντας. οσαύτως θέλει είσθαι καθ' ην ημέραν ο Υιός του ανθρώπου θέλει φανερωθή.» Λουκά [ιζ΄] 17:26-30.

Οι ασεβείς εκείνοι που επέμεναν να απορρίπτουν την προσφορά του ελέους του Ιησού, τώρα καταδικάζουν τον εαυτό τους. Καθώς ατενίζουν την απερίγραπτα ένδοξη όψη να κατέρχεται από τα ουράνια, ένα ξαφνικό αίσθημα της αμαρτίας και αδιαφορίας τους φαίνεται ασήκωτο. Κραυγάζουν προς τα βουνά και τα βράχια: «Πέσετε εφ' ημάς, και κρύψατε ημάς από προσώπου του καθημένου επί του θρόνου, και από της οργής του Αρνίου» (Αποκάλυψις [ς΄] 6:16).

Οι ασεβείς προτιμούν το θάνατο αντί να αντικρίσουν το διαπεραστικό βλέμμα του Ιησού. Ξέρουν ότι η φωνή που τώρα αντηχεί από τα ουράνια, κάποτε τους εκλιπαρούσε να δεχθούν τη θεία χάρη. Αυτοί που επιδόθηκαν σε ένα τρελό αγώνα για χρήματα, διασκεδάσεις ή θέσεις, τώρα διαπιστώνουν ότι παραμέλησαν το μόνο που άξιζε πραγματικά στη ζωή.

Αυτή είναι μια συνθλιπτική αποκάλυψη. Τελικά, θα μπορούσε να μην είχε χαθεί κανένας από αυτούς. Ο Θεός λέει: «Δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού» (Ιεζεκιήλ [λγ΄] 33:11), και επίσης «μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν»

(Β΄ Πέτρου [γ΄] 3:9). Ο Ιησούς μας ικετεύει: «Ελθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει» (Ματθαίον [ια΄] 11:28). Αλλά, απίστευτο, πολλοί στρέφουν την πλάτη τους στη φιλεύσπλαχνη πρόσκληση.

4. ΕΙΣΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΠΟΥ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ;

Ο Ιησούς έκανε τα πάντα για να μη στερηθούμε την αιωνιότητα μαζί Του. Για να μας εγγυηθεί ένα ένδοξο μέλλον πρόσφερε την ίδια τη ζωή Του!

«Τώρα δε άπαξ εις το τέλος των αιώνων εφανερώθη, διά να αθετήση την αμαρτίαν διά της θυσίας εαυτού. . . Ο Χριστός, άπαξ προσφερθείς διά να σηκώση τας αμαρτίας πολλών, θέλει φανή εκ δευτέρου χωρίς αμαρτίας εις τους προσμένοντας αυτόν διά σωτηρίαν.» Εβραίους [θ΄] 9:26-28.

Ο Σωτήρας που πέθανε στο σταυρό για να αφαιρέσει τις αμαρτίες σου, «θέλει φανή εκ δευτέρου. . . εις τους προσμένοντας αυτόν διά σωτηρίαν». Ο Χριστός θυσιάστηκε για να προσφέρει σωτηρία στον καθένα μας. Γι' αυτό βιάζεται να επιστρέψει. Θέλει να απαιτήσει αυτούς που λυτρώθηκαν με μια τόσο μεγάλη τιμή. Χωρίς τη δεύτερη έλευσή Του ο σταυρός θα ήταν αποτυχία. Ο Χριστός θέλει να μας δώσει αιώνια ασφάλεια κοντά Του. Αλλά για να μας συμβεί αυτό κάποια μέρα, πρέπει τώρα αμέσως να Του παραχωρήσουμε τη διακυβέρνηση της καρδιάς μας.

Το πρωί της 16ης Αυγούστου 1945 ένα παιδάκι έτρεχε σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης της βόρειας Κίνας φωνάζοντας ότι διέκρινε ένα αεροπλάνο στον ουρανό. Όλοι οι αρτιμελείς έγκλειστοι βγήκαν έξω για να δουν. Αυτοί οι άνθρωποι είχαν υποφέρει χρόνια τη μοναξιά, την ανέχεια και την αγωνία, φυλακισμένοι από τους Ιάπωνες ως υπήκοοι ευρωπαϊκών εθνών, εχθρικών προς την Ιαπωνία. Ένα μόνο πράγμα τους κρατούσε ακόμη ζωντανούς: η ελπίδα ότι ο πόλεμος μια μέρα θα τελείωνε. Σαν να πέρασε ηλεκτρικό ρεύμα στους 1.500 που είχαν επιζήσει στο στρατόπεδο συγκέντρωσης, όταν συνειδητοποίησαν ότι αυτό το αεροπλάνο μάλλον ερχόταν γι' αυτούς. Καθώς ο βόμβος του αεροσκάφους μεγάλωνε, κάποιος άφησε μια κραυγή: «Κοιτάξτε, έχει την αμερικανική σημαία ζωγραφισμένη στα πλάγια!»

Και τότε, σε μια απίστευτη παραζάλη, ακούσθηκαν κραυγές: «Κοιτάξτε, μας χαιρετούν. Ξέρουν ποιοι είμαστε. Έρχονται να μας πάρουν.»

Σε αυτό το σημείο η έξαψη ήταν περισσότερο από ό,τι αυτοί οι ρακένδυτοι, κουρασμένοι, νοσταλγοί της πατρίδας επιζήσαντες αιχμάλωτοι μπορούσαν να συγκρατήσουν. Ξέσπασε πανδαιμόνιο. Οι άνθρωποι έτρεχαν γύρω-γύρω φωνάζοντας με όλη τη δύναμη των πνευμόνων τους, κουνώντας τα χέρια τους και κλαίγοντας.

Κάποιος από αυτούς θυμάται τα αισθήματά του. «Αυτό το αεροπλάνο ήταν το αεροπλάνο μας. Είχε σταλεί για μας, να μας πει ότι ο πόλεμος τελείωσε. . . και πάλι αποτελούσαμε μέρος του μεγάλου κόσμου.»

Ξαφνικά το πλήθος κράτησε την αναπνοή του και κάρφωσε τα μάτια του στον ουρανό. Άνοιξε η πόρτα του αεροπλάνου και άνθρωποι άρχισαν να πέφτουν με αλεξίπτωτα. Αυτό φαινόταν απίστευτο. Οι απελευθερωτές τους δε θα έρχονταν κάποια μέρα. Έχουν έρθει σήμερα, είναι τώρα ανάμεσά τους!

Το πλήθος ξεχύθηκε προς την πύλη του στρατοπέδου. Κανένας δεν κοντοστάθηκε να σκεφθεί τα πολυβόλα από τα φυλάκια στραμμένα κατ' επάνω τους. Τα χρόνια καταπίεσης και μοναξιάς τους μετέβαλαν σε ανθρώπινη χιονοστιβάδα. Βγήκαν από την πύλη και ξεχύθηκαν εκεί που προσγειώθηκε το σώμα των αλεξιπτωτιστών.

Σε λίγο αυτό το ανθρώπινο κύμα γύρισε στο στρατόπεδο με τους στρατιώτες στους ώμους τους. Ο διοικητής του στρατοπέδου παραδόθηκε αμαχητί. Ο πόλεμος είχε τελειώσει. Είχε έρθει η ελευθερία. Ο κόσμος έγινε πάλι ολοκαίνουριος.

Σύντομα ο Θεός ΜΑΣ, ο Σωτήρας ΜΑΣ θα κατεβεί από τον ουρανό να μας σώσει. Η μακραιώνη φρίκη της βίας του ανθρώπου προς τον άνθρωπο θα σταματήσει τελικά. Θα είναι πανηγυρισμός εκείνη η ημέρα και κραυγές χαράς θα γεμίζουν την ατμόσφαιρα: «Πλησιάζει! Διακρίνω τους αγγέλους που σαλπίζουν!» Ο ήχος θα γίνεται δυνατότερος, το σύννεφο της δόξας λαμπρότερο, μέχρι που δεν θα το αντέχουμε. Αλλά θα συνεχίζουμε να βλέπουμε αναφωνώντας: «Με βλέπει. Γνωρίζει ποιος είμαι. Έρχεται να με πάρει!»

Θα θέλουμε να τρέξουμε, να φωνάξουμε, να υψώσουμε τα χέρια μας. Θα γίνουμε μια ανθρώπινη πλημμύρα που θα υψωθεί προς τον Υιόν του Θεού. Θα γνωρίσουμε μια απερίγραπτη χαρά. «Αυτός είναι ο Θεός μου. Έρχεται για μένα, όχι κάποια μέρα, αλλά σήμερα, ακριβώς τώρα».

Είσαι έτοιμος να υποδεχθείς το Βασιλέα με όλη τη δόξα Του;

Έχεις ανακαλύψει τη ζωντανή ελπίδα που μπορεί να γεμίσει την καρδιά σου; Αν ακόμη δεν το έκανες, κάλεσε τον Ιησού προσωπικά στη ζωή σου ακριβώς τώρα. Όπως ο ερχομός του Χριστού στον κόσμο μας θα λύσει τα προβλήματά του, έτσι και ο ερχομός Του στην καρδιά σου θα σε βοηθήσει να αντιμετωπίσεις τα καθημερινά σου προβλήματα. Αυτός που λύνει τα προβλήματα, μπορεί να σε ελευθερώσει από την ενοχή και το βάρος της αμαρτίας, και να σου δώσει σωτηρία. Ο ερχομός του Ιησού στη ζωή μπορεί για πάντα να την αλλάξει, όπως θα μεταβάλει και τον κόσμο μας ερχόμενος στη γη. Εναπόθεσε την εξάρτησή σου στον Ιησού. Αυτός θα σε ετοιμάσει για την έλευσή Του και θα σου δώσει την υπέροχη βεβαιότητα μιας ζωής με αιώνια ευτυχία.

Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα, η καρδιά μου πάλλει με ανυπόμονη προσδοκία καθώς περιμένω να έρθει ο Ιησούς πάλι. Ακριβώς τώρα, αγαπητέ Ιησού, έλα στην καρδιά μου, έτσι που να Σε νιώσω

περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Ετοιμάσέ με να Σε υποδεχθώ όταν έρθεις πάλι. Σε ευχαριστώ τόσο πολύ! Αμήν.

ΤΟ ΣΠΗΤΙ ΣΟΥ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

Όταν ο Μάρκο Πόλο γύρισε στη γενέτειρά του τη Βενετία, μετά από πολλά χρόνια στην Ανατολή, οι φίλοι του υπέθεσαν ότι τα μακρινά ταξίδια τον είχαν τρελάνει. Διηγόταν τόσο απίστευτες ιστορίες!

Ο Μάρκο Πόλο είχε ταξιδέψει σε μια πόλη γεμάτη ασήμι και χρυσό. Είχε δει μαύρες πέτρες που καίγονταν αλλά κανένας δεν είχε ακούσει για κάρβουνο. Είχε δει ύφασμα που αρνιόταν να πιάσει φωτιά, ακόμη περνώντας και μέσα από φλόγες, αλλά κανείς δεν είχε ακούσει για αμίαντο. Μίλησε για τεράστια φίδια, δέκα βήματα μήκος, με μεγάλα σαγόνια που θα μπορούσαν να καταπιούν άνθρωπο, καρύδια σε μέγεθος ανθρώπινου κεφαλιού και στο εσωτερικό κάτι άσπρο σαν γάλα, και μια ουσία να αναβλύζει από το έδαφος που άναβε τις λάμπες. Αλλά ποτέ δεν είχαν δει κροκοδείλους, ινδοκάρυδα ή αργό πετρέλαιο. Απλώς γελούσαν με αυτές τις ιστορίες.

Χρόνια αργότερα, όταν ο Μάρκο Πόλο πέθαινε, ένας καλός Χριστιανός που στάθηκε στο πλευρό του, τον πίεσε να αποκηρύξει όλες αυτές τις ιστορίες που είχε διηγηθεί. Αλλά ο Μάρκο αρνήθηκε, λέγοντας: «Όλα είναι αλήθεια - και το παραμικρό. Στην πραγματικότητα δεν είπα ούτε τα μισά από ό,τι είδα».

Οι βιβλικοί συγγραφείς που μας δίνουν μια φευγαλέα ματιά του ουρανού, μοιάζουν να απηχούν τα αισθήματα του Μάρκο Πόλο. Σε όραμα είδαν ένα λαμπρό τοπίο, τόσο φανταστικό, που μπόρεσαν να περιγράψουν μόνο μέρος των όσων είδαν. Και αντιμετωπίζουμε την ίδια πρόκληση με τους φίλους του Μάρκο Πόλο. Πρέπει να προσπαθήσουμε να φαντασθούμε «κροκοδείλους και ινδοκάρυδα» που ποτέ δεν είδαμε, γιατί η φευγαλέα ματιά που η Γραφή μας δίνει για τον ουρανό, είναι πολύ περισσότερο από το να καθόμαστε στα σύννεφα και να παίζουμε άρπα.

1. ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ;

Ο ουρανός είναι ένας πραγματικός τόπος;

«Ας μη ταράττηται η καρδιά σας. πιστεύετε εις τον Θεόν, και εις εμέ πιστεύετε. Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα. ει δε μη, ήθελον σας ειπεί. υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον. Και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι, και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να ήσθε και σεις όπου είμαι εγώ.»
Ιωάννην [ιδ'] 14:1-3.

Ο Ιησούς ετοιμάζει έναν πραγματικό τόπο για μας τώρα σε έναν πραγματικό ουρανό. Έρχεται στον κόσμο μας για δεύτερη φορά να μας εγκαταστήσει σε κατοικίες που ήδη

ετοιμάσθηκαν στην ουράνια πόλη, πιο ένδοξη και από τα πιο τολμηρά μας όνειρα - τη Νέα Ιερουσαλήμ.

Αφού ζήσουμε εκεί χίλια χρόνια, ο Χριστός έχει προγραμματίσει να μεταφέρει αυτή την ουράνια κατοικία στον πλανήτη Γη. (Περισσότερα για το θέμα αυτό στο Τεύχος 22). Καθώς η Νέα Ιερουσαλήμ κατέρχεται, φωτιά θα καθαρίσει ολόκληρο τον κόσμο, καίγοντας όλη τη μόλυνση. Ο ανανεωμένος πλανήτης μας τότε γίνεται μόνιμη κατοικία των λυτρωμένων.

Πώς ο Ιωάννης περιέγραψε στην Αποκάλυψη την εικόνα αυτή των γεγονότων;

«Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν. διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε. και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένη ως νύμφη κεκοσμημένη διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν, Ιδού η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών.»
Αποκάλυψις [κα΄] 21:1-3.

Ποια ήταν η πρωταρχική πρόθεση του Θεού όταν δημιούργησε τον κόσμο μας;

«Ούτω λέγει Κύριος, ο ποιήσας τους ουραμούς, αυτός ο Θεός ο πλάσας την γην και ποιήσας αυτήν. όστις αυτός εστερέωσεν αυτήν, έκτισεν αυτήν ουχί ματαίως, αλλ' έπλασεν αυτήν διά να κατοικήται. Εγώ είμαι ο Κύριος.» Ησαΐας [με΄] 45:18.

Όταν ο Θεός έπλασε τον κόσμο μας, έσκυψε και είδε έναν τέλειο πλανήτη που έσφυζε από ζωή, και με ικανοποίηση παρατήρησε ότι όλα ήταν πολύ καλά (Γένεσις [α΄] 1:31). Ωστόσο, με τον καιρό οι άνθρωποι διαφθάρηκαν και η γη στέναζε κάτω από το συνθλιπτικό βάρος της κακίας. Αυτή η κατάσταση του εκφυλισμού συνέχισε μέχρι που τώρα όλος ο κόσμος μας παραπατάει στο χεΐλος της καταστροφής. Η γη μας χρειάζεται να καθαρισθεί με φωτιά, όπως ο Θεός αποφάσισε.

Μετά τη μεταμόρφωση που η φωτιά θα επιφέρει, κατά την υπόσχεση του Χριστού ποιοι θα κατοικήσουν στη γη;

«Μακάριοι οι πραείς. διότι αυτοί θέλουσι κληρονομήσει την γην.» Ματθαίον [ε΄] 5:5.

Τα σχέδια του Θεού ποτέ δε μένουν ανεκπλήρωτα. Μπορεί να παρεμποδισθούν, ακόμη και να αναβληθούν για ένα διάστημα, αλλά τελικά θα επιτελεσθούν όλα σύμφωνα με την πρόθεση Του. Θα αποκαταστήσει τη δημιουργία Του στην τέλεια, πρωταρχική ομορφιά της. Η χαμένη Εδέμ θα αποκατασταθεί και «οι πραείς θέλουσι κληρονομήσει την γην».

2. ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΑΛΗΘΙΝΑ ΣΩΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ;

Ο ουρανός για τον οποίον η Γραφή μας δίνει μια φευγαλέα ματιά, δε θα είναι μια χώρα πνευμάτων. Θα κατοικείται από υπάρξεις με πνευματική και φυσική ζωή, αλλά τα σώματά μας στον ουρανό θα είναι ένδοξα.

**«Διότι το πολίτευμα ημών είναι εν ουρανοίς, οπόθεν και προσμένομεν Σωτήρα, τον Κύριον Ιησούν Χριστόν. όστις θέλει μετασχηματίσει το σώμα της ταπεινώσεως ημών, ώστε να γείνη σύμμορφον με το σώμα της δόξης αυτού.»
Φιλιπησίους [γ'] 3:20,21 (επίσης Α' Κορινθίους [ιε'] 15:35-44).**

Όταν ο Ιησούς παρουσιάσθηκε στους μαθητές Του με το αναστημένο και δοξασμένο σώμα Του, πώς το περιέγραψε ο Ίδιος;

«Ιδέτε τας χείρας μου και τους πόδας μου, ότι αυτός εγώ είμαι. ψηλαφήσατέ με και ιδέτε. διότι πνεύμα σάρκα και οστά δεν έχει, καθώς εμέ θεωρείτε έχοντα.» Λουκά [κδ'] 24:39.

Ο Ιησούς είχε πραγματικό σώμα. κάλεσε τους μαθητές Του να Τον αγγίσουν (Ιωάννην [κ'] 20:27). Στην περίπτωση αυτή ο Ιησούς βάδισε σε ένα πραγματικό σπίτι, μίλησε με πραγματικούς ανθρώπους και έφαγε πραγματική τροφή (Λουκά [κδ'] 24:43). Μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι τα ουράνια σώματά μας θα είναι στερεά και πραγματικά όπως το αναστημένο σώμα του Χριστού, επειδή Αυτός «όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν» (Α' Ιωάννου [γ'] 3:2).

Θα αναγνωρίσουμε την οικογένειά μας και τους φίλους μας στον ουρανό και θα χαρούμε τη συντροφιά τους;

«Τώρα βλέπομεν διά κατόπτρου αινιγματωδώς, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον. τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε δε θέλω γνωρίσει καθώς και εγνωρίσθην.» Α' Κορινθίους [ιγ'] 13:12.

Στον ουρανό θα γνωρισθούμε καλά. Θα καταλάβουμε και θα εκτιμήσουμε ο ένας τον άλλον περισσότερο από ό,τι εδώ στη γη.

Οι μαθητές αναγνώρισαν τον Ιησού με το ουράνιο σώμα Του από τα οικεία χαρακτηριστικά Του (Λουκά [κδ'] 24:36-43). Η Μαρία Τον αναγνώρισε κοντά στον τάφο από τον τόνο της φωνής Του όταν την κάλεσε με το όνομά της (Ιωάννην [κ'] 20:14-16). Οι δύο μαθητές προς την Εμμαούς Τον αναγνώρισαν από κάποιες

γνώριμες κινήσεις Του. Τον αναγνώρισαν από τον τρόπο που ευλόγησε την τροφή (Λουκά [κδ'] 24:13-34).

Εφόσον «θέλομεν εἶσθαι ὅμοιοι με αὐτόν» (Α' Ιωάννου [γ'] 3:2), οἱ λυτρωμένοι θα ἔχουν τὴ συναρπαστικὴ ἐμπειρία τῆς οὐράνιας συνάντησης «πρόσωπον πρὸς πρόσωπον». Φαντάσου τὴ χαρὰ νὰ αναγνωρίσεις τὸ ἰδιαίτερο χαμόγελο τοῦ ἢ τῆς συζύγου σου, ἢ τὴ γνωστὴ φωνούλα τοῦ παιδιοῦ σου τὸ ὁποῖο χρόνια πρὶν εἶχες ἐναποθέσει στὴ γῆ, ἢ τοὺς προσφιλεῖς ἀσπασμούς κάποιου ἀγαπητοῦ φίλου. Ὅλα τὰ ἐμπόδια ποὺ ἡ ἀμαρτία εἶχε θέσει μετὰξὺ τῶν ἀνθρώπων, θα ἐξαφανισθοῦν. Θα ἔχουμε μπροστὰ μας τὴν αἰωνιότητα γιὰ νὰ κάνουμε πιο στενοῦς τοὺς πολῦτιμους δεσμούς τῆς ζωῆς καὶ νὰ ἀναπτύξουμε στενές φιλίες με τὶς πιο ἐνδιαφέρουσες προσωπικότητες στὸ σύμπαν.

Οἱ υπέροχες αὐτές οἰκειότητες θα ἐπεκταθοῦν καὶ στὸ ζωικὸ βασίλειο:

«Καὶ ὁ λύκος θέλει συγκατοικεῖ μετὰ τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ λεοπάρδαλις θέλει ἀναπαύεσθαι μετὰ τοῦ ἐριφίου. καὶ ὁ μύσχος καὶ ὁ σκύμνος καὶ τὰ σιτεντὰ ομοῦ, καὶ μικρὸν παιδίον θέλει ὀδηγεῖ αὐτά.» Ησαΐας [ια'] 11:6.

3. ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ;

Πέρα ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη σχέσεων με τρόπο ποὺ δὲν εἶχαμε ονειρευτεῖ, θα ἔχουμε καὶ ἄλλες δραστηριότητες. Πῶς θα σχεδιάσεις τὸ σπίτι τῶν ονειρῶν σου;

«Ἰδοῦ, νέους οὐρανοὺς κτίζω, καὶ νέαν γῆν. . . τὴν Ἱερουσαλήμ ἀγαλλίαμα, καὶ τὸν λαὸν αὐτῆς εὐφροσύνην. . . Θέλουσιν οἰκοδομήσει οἰκίας, καὶ κατοικήσει. καὶ θέλουσι φυτεῦσαι ἀμπελώνας, καὶ φάγει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Δὲν θέλουσι κτίσει αὐτοί, καὶ ἄλλος νὰ κατοικήσῃ. δὲν θέλουσι φυτεῦσαι αὐτοί, καὶ ἄλλος νὰ φάγῃ. διότι αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου εἶναι ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ δένδρου, καὶ οἱ ἐκλεκτοί μου θέλουσι παλαιώσῃ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν αὐτῶν.» Ησαΐας [ξε'] 65:17-22.

Ὁ Ἰησοῦς ἤδη ετοιμάζει κατοικίες προσωπικά γιὰ μας στὴν ἀγία πόλη, τὴ Νέα Ἱερουσαλήμ (Ἰωάννην [ιδ'] 14:1-3, Ἀποκάλυψις [κα'] 21). Αὐτὰ τὰ ἐδάφια ὑπονοοῦν ὅτι καὶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι θα χτίσουμε δικές μας κατοικίες - ἴσως ὀμορφα ἐξοχικά στολισμένα με οὐράνια λουλούδια. Ἀλλὰ αὐτές οἱ κατοικίες εἶναι μόνο τὸ ξεκίνημα. Ὁ Ησαΐας περιγράφει ὡς κύρια ἐνασχόλησή μας κατασκευές καὶ καλλιέργειες. Ποιὸς ξέρεῖ ποια τεχνολογικά ἐπιτεύγματα μας περιμένουν στὸ προηγμένο πολιτισμὸ τοῦ παραδείσου! Οἱ σημερινές ἐπιστημονικές διεισδύσεις μας καὶ οδύσσειες στὸ διάστημα θα μοιάζουν σαν παιδικὰ παιχνίδια ὅταν ἀρχίσουμε τὶς ἐξερευνήσεις μας «ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς».

Ὁ βίαιος καταρράκτης, τὸ ἤσυχο λιβάδι, ἡ ἀφθονὴ βροχὴ στὸ δάσος, τὸ ἀπαλὸ μπουμπούκι ἔχουν τὴν ὀμορφιά τους. Σου ἀρέσουν;

«Ο Κύριος λοιπόν θέλει παρηγορήσει την Σιών. . . θέλει κάμει την έρημον αυτής ως την Εδέμ, και την ερημίαν αυτής ως παράδεισον του Κυρίου. ευφροσύνη και αγαλλίασις θέλει ευρίσκεσθαι εν αυτή, δοξολογία, και φωνή αιnéσεως.» Ησαΐας [να΄] 51:3.

Ο Θεός θα ξαναδώσει στη γη την πρώτη εδεμική της ωραιότητα. Όχι πια πετρελαιοκηλίδες ή αιθαλομίχλες. οι λίμνες καθαρές σαν κρύσταλλο, τα δέντρα μεγαλειώδη, οι βουνοπλαγιές όχι απότομες.

Στο βιβλίο «Twenty Minutes of Reality» (Είκοσι Λεπτά από την Πραγματικότητα) η Μαργαρίτα Μοντάκ περιέγραψε την πρώτη έξοδό της μετά από μια σοβαρή ασθένεια. Αυτό συνέβη μια συννεφιασμένη μέρα του Μαρτίου προς τα τέλη του χειμώνα, με δέντρα γυμνά και στοίβες από μισολιωμένα χιόνια. Αλλά αυτή η τόσο κοινή σκηνή μεταμορφώθηκε στα μάτια της. Έγραψε σαν να έβλεπε «τη ζωή για πρώτη φορά με όλη την ελκυστικότητά της, την ανέκφραστη χαρά, την ομορφιά και σπουδαιότητα». Με αυτόν τον τρόπο θα εισέλθουμε στον κήπο της Εδέμ. Όχι μόνο θα είναι έντονες οι ομορφιές του κόσμου, αλλά και οι δικές μας ικανότητες να τις νιώσουμε θα είναι έντονες. Θα μοιάζει σαν την πρώτη μέρα εξόδου έπειτα από μακροχρόνια ασθένεια. Και τα πρώτα «Είκοσι Λεπτά από την Πραγματικότητα» θα επεκταθούν σε μια μαγική αιωνιότητα.

Χαίρεσαι να έχεις την εμπειρία νέων πραγμάτων; Να μαθαίνεις; Να δημιουργείς;

Μερικοί ίσως φαντάζονται ότι η ζωή σε ένα τέλειο περιβάλλον δε θα παρουσιάζει ενδιαφέρον έπειτα από λίγο. Με τον καιρό ακόμη και οι πιο θαυμάσιες διακοπές γίνονται κουραστικές. Δεν μπορούμε να φαντασθούμε ότι θα υπάρχουν εκεί μεγάλα προβλήματα να επιλυθούν ή προκλήσεις να νικηθούν. Και τότε με τι θα ασχοληθούμε;

Αλλά και πάλι, η φαντασία μας εδώ είναι περιορισμένη και όχι η ζωή στον παράδεισο. Μια χριστιανή συγγραφέας του 19ου αιώνα, η Ελένη Ουάιτ, μας βοηθάει σε αυτό το θέμα:

«Εκεί οι αθάνατες διάνοιες θα μελετούν με ανεξάντλητη ευχαρίστηση τα θαυμάσια έργα της δημιουργικής δύναμης και τα μυστήρια της απολυτρωτικής αγάπης. . . Κάθε ιδιότητα αξιοποιείται, κάθε ικανότητα αναπτύσσεται. Η απόκτηση γνώσεων δεν προξενεί ούτε διανοητική κόπωση, ούτε σωματική εξάντληση. Εκεί μπορούν οι τολμηρότερες πρωτοβουλίες να προαχθούν, οι ευγενέστερες προσδοκίες να εκπληρωθούν, οι μεγαλύτερες φιλοδοξίες να πραγματοποιηθούν. Πάντοτε όμως θα υπάρχουν νέα ύψη για κατάκτηση, νέες εκπλήξεις για θαυμασμό, νέες αλήθειες για κατανόηση, νέα θέματα για ανάπτυξη διανοητικών, ψυχικών και σωματικών δυνάμεων. Οι λυτρωμένοι του Θεού θα έχουν το προνόμιο να ερευνούν διαρκώς τους ανεξάντλητους θησαυρούς του σύμπαντος.» (Η Μεγάλη Διαμάχη, Τόμος Β΄, σελ. 763).

4. ΘΑ ΑΠΕΙΛΗΣΕΙ ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΤΟ ΚΑΚΟ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ;

Μιλώντας για τη Νέα Ιερουσαλήμ ο Αποκαλυπτής Ιωάννης γράφει:

«Δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν ουδέν το οποίον μαιίνει και προξενεί βδέλυγμα, και ψεύδος. αλλά μόνον οι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω της ζωής του Αρνίου.» Αποκάλυψις [κα΄] 21:27.

Οι λυτρωμένοι δε θα σπαταλούν την ενεργητικότητά τους καταπολεμώντας τις ροπές για φόνο, κλοπή, ψεύδος ή βιασμούς. Η ίδια η φύση τους θα έχει αλλάξει, ώστε να εκδιώξουν για πάντα όλους τους μικροθυμούς και τις εγωιστικές σκέψεις. Αντί να αντιστεκόμαστε σε ανθυγιεινές δραστηριότητες, θα ακολουθούμε τις παραδείσιες χάρες.

Επιθυμείτε έναν τόπο όπου δε θα υπάρχει πια ασθένεια, βάσανα, θλίψη;

«Και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον. ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον. διότι τα πρώτα παρήλθον.» Αποκάλυψις [κα΄] 21:4.

«Και ο κάτοικος (στη Σιών) δεν θέλει λέγει, Ητόνισα.» Ησαΐας [λγ΄] 33:24.

Ο Θεός θα εξαλείψει τελείως την αμαρτία και τις τρομερές συνέπειές της. αυτές δε θα ξαναφανούν πια. Ακόμη και ο έσχατος εχθρός, ο θάνατος, θα εξαλειφθεί. Στην εδεμική γη της αιώνιας νιότης οι λυτρωμένοι θα είναι αθάνατοι (Α΄ Κορινθίους [ιε΄] 15:53). κανένας κάτοικος δε θα υποφέρει πια από τις φθορές των γηρατειών.

Ο παράδεισος όχι μόνον καταστρέφει τα αποτελέσματα της αμαρτίας, αλλά και τα αντιστρέφει. Φαντάσου πώς θα είναι γι' αυτούς που αγωνίζονταν μια ολόκληρη ζωή με αναπηρίες:

«Τότε οι οφθαλμοί των τυφλών θέλουσιν ανοιχθή, και τα ότα των κωφών θέλουσιν ακούσει. Τότε ο χωλός θέλει πηδά ως έλαφος, και η γλώσσα του μογιλάου θέλει ψάλλει.» Ησαΐας [λε΄] 35:5,6.

5. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ;

Φαντάσου να δεις τον Κύριο του σύμπαντος πρόσωπο προς πρόσωπο.

«Ιδού η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν εισθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει εισθαι μετ' αυτών Θεός αυτών.» Αποκάλυψις [κα΄] 21:3.

«Χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπόν σου. τερπνότητες είναι διαπαντός εν τη δεξιά σου.» Ψαλμοί [ις΄] 16:11.

Ο Ύψιστος Θεός υπόσχεται να είναι σύντροφος και δάσκαλός μας. Τι χαρά να καθόμαστε στα πόδια Του! Σκέψου τι είναι για ένα μουσικό να περάσει λίγα λεπτά με τον Μπετόβεν ή το Μότσαρτ. Φαντάσου ένας φυσικός πόσο θα θεωρούσε πολύτιμη την τύχη να καθίσει με τον Αϊνστάιν, ή τι

θα σήμαινε σε ένα ζωγράφο να μιλήσει με το Μιχαήλ Άγγελο ή το Ρέμπραντ.

Αλλά οι λυτρωμένοι έχουν ένα απείρως ανώτερο προνόμιο. Θα συνομιλήσουν με το δημιουργό όλης της μουσικής, της επιστήμης, της τέχνης. Θα έχουν στενές σχέσεις με τη μεγαλύτερη διάνοια και καρδιά. Και αυτή η σχέση θα εκδηλώνεται σε λατρεία.

«Και από νέας σελήνης έως άλλης, και από Σαββάτου έως άλλου, θέλει έρχεσθαι πάσα σαρξ διά να προσκυνή ενώπιόν μου, λέγει Κύριος.» Ησαΐας [ξς'] 66:23.

Στο κέντρο της ουράνιας πόλης βρίσκεται ο μεγάλος λευκός θρόνος του Θεού. Με ένα σμαραγδένιο ουράνιο τόξο ολόγυρα, το πρόσωπό Του ακτινοβολεί σαν ήλιος. Κάτω από τα πόδια Του μια γυάλινη θάλασσα εκτείνεται προς όλες τις κατευθύνσεις. Σε αυτή την κρυστάλλινη επιφάνεια που αντανακλάται η δόξα του Θεού, συγκεντρώνονται οι λυτρωμένοι για να ψάλλουν θριαμβευτικούς ύμνους.

«Και οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουσιν επιστρέψει, και ελθεί εν αλαλαγμώ εις τη Σιών. και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτών. αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουσιν απολαύσει. η λύπη δε και ο στεναγμός θέλουσι φύγει.» Ησαΐας [λε'] 35:10.

Στα πρώτα χρόνια της αεροπορίας, τρεις φύλαρχοι που είχαν περάσει όλη τη ζωή τους στη Σαχάρα, πέταξαν στο Παρίσι για τουρισμό. Ένας ξεναγός τους έδειξε τον Πύργο του Άιφελ και τα ανάκτορα των Βερσαλλιών. Οι φύλαρχοι φάνηκαν μάλλον αδιάφοροι. Εξοικειώθηκαν με τα τρένα, τα αυτοκίνητα και τα τηλέφωνα. ακόμη και αυτά τα αξιοθέατα δεν πέτυχαν να ταράξουν την ψυχραιμία αυτών των περήφανων πολεμιστών.

Αλλά όταν ταξίδεψαν στις γαλλικές Άλπεις και είδαν ένα θέαμα, έμειναν άφωνοι από δέος. Ένας εκκωφαντικός καταρράκτης κατακυλούσε στους βράχους. Οι φύλαρχοι μαρμάρωσαν. Πόσες φορές χρειάστηκε να βαδίσουν μέρες για να φθάσουν σε κάποια πηγή όπου έπρεπε να σκάψουν βαθιά για να βρουν λασπόνερο!

Ο ξεναγός προσπάθησε να τους οδηγήσει στο επόμενο θαυματικό μέρος, αλλά αυτοί δεν ήθελαν να κουνηθούν. επέμεναν να περιμένουν.

«Να περιμένετε τι;»

«Το τέλος.»

Γι' αυτούς ήταν αδιανόητο ότι αυτός ο καταρράκτης με το ζωογόνο νερό έπεφτε ασταμάτητα.

Θα έχουμε την ίδια εμπειρία θαυμασμού όταν σταθούμε επάνω στη γυάλινη θάλασσα μπροστά στο θρόνο του Θεού. και αυτό, επειδή η αγάπη και η αγιότητά Του πραγματικά θα μας κατακλύσουν. Με μεγάλη προσπάθεια καταφέραμε να έχουμε λίγες στιγμές αρετής στην

εγωκεντρική διαδρομή της ζωής μας στη γη. Αλλά εδώ είναι Κάποιος του οποίου η καλοσύνη δε γνωρίζει όρια. Η πιστότητα Του, η υπομονή Του και η συμπάθειά Του συνεχίζουν να εκδηλώνονται αμιγείς και χωρίς συμβιβασμούς. Και μπορούμε να υψώσουμε τις φωνές μας με θαυμασμό, όπως οι ουράνιες υπάρξεις που διαλαλούν ασταμάτητα: «Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτωρ, ο Ην και ο Ων και ο Ερχόμενος» (Αποκάλυψις [δ΄] 4:8).

6. ΟΦΕΙΛΕΙΣ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΚΕΙ!

Ο Ιησούς θέλει να συμμετέχεις σε εκείνη τη συναρπαστική σκηνή στη γυάλινη θάλασσα. Δε θέλει το σπίτι σου στη Νέα Ιερουσαλήμ να είναι κενό. Λαχταράει να ανταμώσετε πρόσωπο προς πρόσωπο. Γι' αυτό θέλει να σε σώσει από την αμαρτία με ένα τόσο μεγάλο αντάλλαγμα:

«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.» Ιωάννην [γ΄] 3:16.

Πρέπει να εκμεταλλευθείς προσωπικά αυτό το δώρο. Πρέπει να δεχθείς το Χριστό ως Κύριο και Σωτήρα σου. Χρειάζεσαι τη συγχώρηση που προσφέρεται από το σταυρό, επειδή:

«Δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν (στη νέα γη) ουδέν το οποίον μιαίνει και προξενεί βδέλυγμα, και ψεύδος, αλλά μόνον οι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω της ζωής του Αρνίου.» Αποκάλυψις [κα΄] 21:27.

Ο Ιησούς μας ελευθερώνει από την αμαρτία, όχι μέσα στην αμαρτία. Πρέπει να έρθουμε σε Αυτόν με τη δύναμή Του και να χωρισθούμε από τα ακάθαρτα και τα βέβηλα. Ο Χριστός είναι το παρασύνθημά μας για να εισέλθουμε στην επικείμενη βασιλεία Του.

Και αυτή η βασιλεία μπορεί να ξεκινήσει τώρα αμέσως στην καρδιά σου. Όταν ο Χριστός μας ελευθερώνει από την αμαρτία, δημιουργεί μέσα μας ένα μικρό ουρανό. Μας βοηθάει να αντιμετωπίσουμε τις στεναχώριες, το θυμό, την ασέλγεια, το φόβο και τις ενοχές που μας βασανίζουν. Η ελπίδα του ουρανού δεν είναι διαφυγή από τα προβλήματα της ζωής. μας βοηθάει να δημιουργήσουμε περισσότερη ουράνια ατμόσφαιρα στη γη. Ο κοινωνιολόγος Άντριου Γκρήιλι πρόσφατα έκανε μια σφυγμομέτρηση η οποία έδειξε ότι εκείνοι που πιστεύουν σε μια ζωή μετά το θάνατο, διάγουν ευτυχέστερο βίο και εμπιστεύονται στους ανθρώπους περισσότερο από ό,τι εκείνοι που δεν πιστεύουν σε μια ζωή μετά το θάνατο.

Τίποτε δε θα έχει πιο συνταρακτική επιρροή στη ζωή σου ακριβώς τώρα από μια σωστή σχέση με τον Ιησού Χριστό. Άκουσε πώς περιγράφει ο Πέτρος την επιρροή της ζωντανής πίστης:

«Τον οποίον αν και δεν είδατε, αγαπάτε, εις τον οποίον, αν και τώρα δεν βλέπετε αυτόν, πιστεύοντες όμως, αγαλλιόσθε με χαράν ανεκλάλητον και ένδοξον, απολαμβάνοντες το τέλος της πίστεώς σας, την σωτηρίαν των ψυχών.» Α΄ Πέτρου [α΄] 1:8,9.

Έχεις ανακαλύψει την αφθονία της ζωής που ο Χριστός θέλει να γευθείς; Μην αποποιείσαι τη φιλεύσπλαχνη πρόσκλησή Του.

«Και το Πνεύμα και η νόμφη λέγουσιν, Ελθέ. και όστις ακούει, ας είπη, Ελθέ. και, Όστις διψά, ας έλθη. και όστις θέλει, ας λαμβάνη δωρεάν το ύδωρ της ζωής.» Αποκάλυψις [κβ΄] 22:17.

Ο Ιησούς είναι μαζί σου τώρα και μιλάει στην καρδιά σου καθώς διαβάζεις αυτές τις γραμμές. Σε προσκαλεί «Ελθέ!» «Ελθέ!» «Ελθέ!» Επιμένει όσο γίνεται. Αν δεν το έκανες ακόμη, αυτή η στιγμή είναι η υπέρτατη ευκαιρία να εκμεταλλευθείς την προσφορά Του. Γιατί δεν Του λες ότι δέχεσαι το φιλεύσπλαγχο δώρο Του και ότι θέλεις να είσαι μαζί Του στην αιωνιότητα; Να Του πεις ότι Τον αγαπάς. Ευχαρίστησέ Τον για όσα έχει κάνει για σένα. Αν υπάρχει κάτι ανάμεσα σε σένα και στο Θεό, ζήτησέ Του να σου δώσει τη δύναμη να το απομακρύνεις. Σήμερα, καθώς ακούς τη φωνή Του, ενώ η καρδιά σου είναι ακόμη ευαίσθητη, παραχώρησε τον εαυτό σου στον Κύριο χωρίς επιφύλαξη. Σκύψε το κεφάλι σου αυτή τη στιγμή και πες: *«Ιησού, Κύριέ μου, έρχομαι, Σου δίνομαι ολοκληρωτικά. Θα Σου ανήκω για πάντα. Αμήν.»*

ΠΟΣΟ ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;

Το 1978 ανακαλύφθηκε ένα θαυματουργό φάρμακο που διπλασίασε τα χρόνια της ανθρώπινης ζωής.

Το 1980 η μηχανή εσωτερικής καύσης τέθηκε εκτός νόμου σε όλες τις μεγαλουπόλεις των Ηνωμένων Πολιτειών.

Το 1981 η Μοντάνα έγινε η πρώτη Πολιτεία της Αμερικής για τους κατάδικους. Εκεί προωθούσαν όλους τους βαρυποινίτες.

Μεταξύ Φεβρουαρίου και Μαΐου το 1983 όλες οι γυναίκες στην πόλη Σεντ Λούις έχασαν τα μαλλιά τους.

Μήπως δεν προσέξατε αυτά τα αξιοσημείωτα γεγονότα; Και φυσικά. Γιατί κανένα από αυτά τα δεν έγινε. Αλλά όλα αυτά προβλέφθηκαν με βεβαιότητα από διάσημα μέντιουμ.

Πολλοί από μας έχουμε σχεδόν μια ενστικτώδη παρόρμηση να διεισδύσουν στο μέλλον. Θέλουμε να γνωρίσουμε τι βρίσκεται πέρα από τον ορίζοντα. Αλλά οι ακριβείς προβλέψεις είναι ασύλληπτες. Ακόμη έχουμε δυσκολία να προβλέψουμε και τον αυριανό καιρό!

Υπάρχει Κάποιος, του οποίου οι προφητείες αποδείχθηκαν επακριβείς. Ο Ιησούς Χριστός, μέσα από το Λόγο Του, μπορεί να μας γνωρίσει το μέλλον. Είναι ένας αξιόπιστος ξεναγός. Σε αυτό το Τεύχος θα δούμε τι λέει ο Χριστός για τη Δευτέρα Παρουσία Του. Σε τελική ανάλυση, ποιος θα μπορούσε να γνωρίζει καλύτερα για το τέλος του κόσμου από Εκείνον ο οποίος τον δημιούργησε από την αρχή;

1. ΣΗΜΕΙΑ ΟΤΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

Όταν ο Ιησούς βεβαίωσε τους μαθητές Του ότι θα επιστρέψει, αυτοί ποια ερώτηση Του υπέβαλαν;

«Ειπέ προς ημάς, πότε θέλουσι γείνει ταύτα; και τι το σημεῖον της παρουσίας σου, και της συντελείας του αἰῶνος; Ματθαῖον [κδ'] 24:3.

Ο Ιησούς απάντησε καθαρά και θετικά. Στα κεφάλαια κδ' του Ματθαίου και κα' του Λουκά έδωσε πολλά σημεῖα, τα οποία μας βοηθούν να γνωρίσουμε πότε πλησιάζει ο ερχομός Του. Και άλλες βιβλικές προφητείες συντελούν για να ολοκληρώσουμε την εικόνα με λεπτομέρειες για τις συνθήκες του κόσμου λίγο πριν από την έλευση του Χριστού. Όπως θα δούμε, αυτές οι προφητείες εκπληρώνονται μπροστά στα ίδια τα μάτια μας και δείχνουν ότι ο Χριστός θα έρθει στη γη στις ημέρες μας.

Ας δούμε δέκα πινακίδες των βιβλικών προφητειών στη λεωφόρο προς τον ουρανό και να εξετάσουμε τις ερωτήσεις που ένας οδοιπόρος της εποχής μας υποβάλλει καθώς τις διαβάσει.

ΠΙΝΑΚΙΔΑ 1 - ΑΓΧΟΣ! ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ! ΑΜΗΧΑΝΙΑ!

Πώς θα περιέγραφες μια εποχή όπου η τεχνολογία θα έπρεπε να αυξήσει την ανθρώπινη ευτυχία, και όμως αυτή μαστίζεται από διαλυμένες οικογένειες και συνοικίες που επικρατεί η βία; Πριν από δεκαεπτά αιώνες ο Χριστός έδωσε μια προφητική περιγραφή της σύγχρονης ζωής, που ακούγεται σαν το απογευματινό δελτίο ειδήσεων:

«Και θέλουσιν εἶσθαι σημεῖα ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ καὶ τοῖς ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς στενοχωρία τῶν ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, καὶ θέλει ἠγεῖ ἡ θάλασσα καὶ τὰ κύματα. οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἀποψυχεῖ ἐκ τοῦ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς τὴν οἰκουμένην. διότι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆ. Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Ὅταν δὲ ταῦτα ἀρχίσωσι νὰ γίνωνται, ἀνακύψατε καὶ σηκώσατε τὰς κεφαλὰς σας, διότι πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσίς σας.» Λουκά [κα'] 21:25-28.

Πιο ακριβής περιγραφή της πυρηνικής εποχής, που ξεκίνησε εδώ και μερικές δεκάδες χρόνια δεν μπορούσε να καταχωρηθεί: «Οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεῖ ἐκ τοῦ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς τὴν οἰκουμένην». Υπάρχει σήμερα μια γενεά η οποία μεγάλωσε στη σκιά αποθηκευμένων όπλων που μπορούν να καταστρέψουν όλο τον πλανήτη. Οι σημερινές γνώσεις κάνουν να φαίνονται οι χτεσινές πολύ μικρές. Τι θα συμβεί αν μερικοί τρομοκράτες γίνουν κάτοχοι μιας πυρηνικής κεφαλής;

Αλλά ο Ιησούς μας δίνει μια βάση ελπίδας στην ολέθρια εποχή μας. Η σημερινή κρίση της παγκόσμιας ανασφάλειας - «στενοχωρία τῶν ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ» - ενισχύει την αλήθεια ότι ο ερχομός του Χριστού πραγματικά «πλησιάζει».

Οι άνθρωποι σήμερα παραπονιούνται απογοητευμένα: «Κοίταξε πού έχει φθάσει ο κόσμος μας!» Αλλά ο μελετητής των βιβλικών προφητειών αναφωνεί γεμάτος ελπίδα: "Κοίταξε ΠΟΙΟΣ φθάνει στον κόσμο μας!»

ΠΙΝΑΚΙΔΑ 2 - ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΣΥΜΦΟΡΕΣ

Πώς ταυτίζονται τα γεγονότα των εσχάτων ημερών με τις φυσικές καταστροφές;

«Και θέλουσι γίνεσθαι κατὰ τόπους σεισμοὶ μεγάλοι, καὶ πείναι, καὶ λοιμοὶ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι φόβητρα καὶ σημεῖα μεγάλα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.» «Οὗτο καὶ σεις, ὅταν

Ίδητε ταύτα γινόμενα, εξεύρετε ότι είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού.» Λουκά [κα'] 21:11,31.

Οι σκεπτικιστές μπορεί να πουν: «Πάντοτε υπήρχαν πείνες και σεισμοί». Σκεφθείτε όμως τις σημερινές πείνες. Δεν είναι παράξενο ότι ένας κόσμος που μπορεί να στείλει ανθρώπους στο φεγγάρι, δεν μπορεί να θρέψει τους κατοίκους του; Πώς γίνεται εικόνες από πεινασμένα παιδιά με πρησμένες κοιλίες να προβάλλονται στα νέα, ενώ πολλές χώρες έχουν τόση τροφή που δεν ξέρουν τι να την κάνουν;

Ο Ιησούς ήξερε ότι οι πείνες θα εντεινόταν επειδή οι άνθρωποι είναι εγωκεντρικοί, οι κυβερνήσεις διαφθαρμένες, οι ένοπλες συρράξεις συνεχίζονται και το κακό αυξάνεται όσο πλησιάζουμε προς το τέλος. Αυτοί οι συντελεστές καθιστούν την πείνα τόσο καταστροφική.

Αλλά και με τους σεισμούς; Πραγματικά αυξάνονται ή απλώς εμείς τους προσέξαμε περισσότερο; Προσέξτε αυτές τις στατιστικές των μεγαλύτερων σεισμών, πάνω από επτά βαθμούς της κλίμακας Ρίχτερ. Ξέρουμε περίπου πόσοι σεισμοί έγιναν από τον 9ο αιώνα, όταν επήλθε ένας μεγάλος σεισμός. Αλλά κανένας μεγάλος σεισμός δε συνέβη μέχρι το 16ο αιώνα. Δεν έγινε κανένας το 17ο αιώνα, δύο το 18ο αιώνα, ένας το 19ο αιώνα. Αλλά στα πρώτα τρία τέταρτα του 20ου αιώνα είχαμε εννέα μεγάλους σεισμούς. Αυτός ο αριθμός είναι σχεδόν διπλός από τους προηγούμενους δέκα αιώνες μαζί.

Και ο αριθμός μεγαλώνει καθώς πλησιάζουμε στις μέρες μας. Από το 1975 μέχρι το 1978 είχαμε δέκα μεγάλους σεισμούς. Δέκα μέσα σε τρία χρόνια μόνο. Και η γη μας δε σταμάτησε να σειεται: Αρμενία, Ινδία, Μεξικό, Σαν Φραντσίσκο, Λος Άντζελες. . . και ο κατάλογος συνεχίζεται. Στον κατάλογο των σεισμών και η μικρή μας πατρίδα έχει το μερτικό της. Αυτά τα φαινόμενα βαίνουν αυξανόμενα. «Είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού».

ΠΙΝΑΚΙΔΑ 3 - ΣΥΣΣΩΡΕΥΣΗ ΠΛΟΥΤΟΥ

Τι σημαίνει το γεγονός τα πλούτη να περνάνε όλο και σε λιγότερα χέρια, ενώ όλο και περισσότεροι να καταλήγουν στη φτώχεια;

«Εθησαυρίσατε διά τας εσχάτας ημέρας.» Ιακώβου [ε'] 5:3.

Παρά τις γνώσεις μας σε οικονομικά θέματα, παρά την αφθονία εθνικών προϊόντων στη Δύση, οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι. Στη δεκαετία του 90 είδαμε ένα πραγματικό όργιο αγοροπωλησιών. αγόραζαν και πωλούσαν εταιρείες σαν μεταχειρισμένα αυτοκίνητα. Το αποτέλεσμα: ένα απίστευτο απόθεμα πλούτου για λίγους, κλείσιμο εργοστασίων και απολύσεις για πολλούς. Τα δισεκατομμύρια δολάρια που συσσωρεύονται σαν αποτέλεσμα μερικών συναλλαγών είναι μια άλλη πινακίδα που μας δείχνει ότι «η παρουσία του Κυρίου επλησίασε», ότι ο κόσμος βαίνει ολοταχώς προς τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

ΠΙΝΑΚΙΔΑ 4 - ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ

Γιατί δημιουργήθηκαν δυσaréσκειες και αναταραχές μεταξύ των εργαζομένων τόσο έντονα παρά την τεχνολογική πρόοδο και τη συσσώρευση πλούτου;

**«Ιδού, ο μισθός των εργατών των θερισάντων τα χωράφια σας, τον οποίον εστερήθησαν από σας, κράζει. και αι κραυγαί των θερισάντων εισήλθον εις τα ότα Κυρίου Σαβαώθ.»
«Μακροθυμήσατε και σεις, στηρίζατε τας καρδιάς σας. διότι η παρουσία του Κυρίου επλησίασε.» Ιακώβου [ε'] 5:4,8.**

Αφού προείπε την άνευ προηγουμένου συσσώρευση πλούτου στην εποχή μας, ο Ιάκωβος προείδε την πολιτική αναταραχή να προέρχεται από τους ανικανοποίητους εργαζόμενους. Η ένταση μεταξύ των έχόντων και των μη έχόντων βαίνει αυξανόμενη. Μια δυσσίωνη τάση αναρχίας πλανιέται πάνω από τις μεγαλουπόλεις του κόσμου. Ο Ιάκωβος βεβαιώνει ότι αυτή η στάση είναι ένα ακόμη σημάδι ότι «η παρουσία του Κυρίου επλησίασε».

ΠΙΝΑΚΙΔΑ 5 - ΗΘΙΚΗ ΚΑΤΑΠΤΩΣΗ

Γιατί ο ηθικός ιστός της κοινωνίας φαίνεται να κουρελιάζεται;

«Γίνωσκε δε τούτο, ότι εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί. διότι θέλουσιν είσθαι οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονείς, αγάριστοι, ανόσιοι, άσπλαγχοι, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής.» «Πονηροί δε άνθρωποι και γόητες θέλουσι προκόψει εις το χείρον, πλανώντες και πλανώμενοι.» Β' Τιμόθεον [γ'] 3:1-5,13.

Μπορούσε κανείς να σκεφθεί μια πιο επακριβή περιγραφή του κόσμου μας; Στρέψε τη φωτογραφική μηχανή οπουδήποτε σήμερα και θα συλλάβεις μια εικόνα αλαζονικού υλισμού. Θα συλλάβεις μια σοκαριστική επιδημία κακομεταχείρισης παιδιών. Θα δεις αναρίθμητες σκηνές νέων χωρίς αυτοέλεγχο, παιδιά και έφηβοι να φονεύουν και να τραυματίζουν στην τύχη. Θα συλλάβεις φιλήδονους που προσπαθούν να παρουσιάσουν την αγάπη προς την τρυφήλότητα σαν ωφέλιμη και φυσική. Το πάθος μας με την αγάλινωτη ελευθερία πραγματικά έφερε τους κακούς καιρούς στις έσχατες ημέρες. Όλα αυτά τα πράγματα διαμορφώνουν μια έκθεση με εικόνες που βροντοφωνούν ότι ο Ιησούς έρχεται γρήγορα - στις μέρες μας.

ΠΙΝΑΚΙΔΑ 6 - ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

Πώς συμβαίνει στην κοσμική εποχή μας να διαπιστώνεται επέκταση ενδιαφέροντος για το μυστικισμό;

«Όστις (ο άνομος εδ. 8) θέλει ελθεί κατ' ενέργειαν του Σατανά εν πάση δυνάμει και σημείοις και τέρασι ψεύδους.» Β' Θεσσαλονικείς [β'] 2:9.

«Διότι θέλουσιν εγερθή ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται, και θέλουσι δείξει σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς.» Ματθαίον [κδ'] 24:24.

Αυτά τα κείμενα προλέγουν ότι πλησιάζοντας προς το τέλος του κόσμου το έργο του αντίχριστου θα χαρακτηρίζεται από κάθε είδους θαύματα και σημεία - κίβδηλη εκδήλωση του υπερφυσικού. Αυτή η εικόνα κατηγορηματικά έρχεται σε αντίθεση με όσα σχεδόν όλοι οι παρατηρητές πρόλεγαν για εκατοντάδες χρόνια, ότι η λογική θα θριαμβεύσει επί της δεισιδαιμονίας. Μας έλεγαν ότι οι επιστημονικές μέθοδοι θα νικούσαν πολύ εύκολα τη θρησκευτική αλήθεια. Η επιστήμη θα καθιστούσε το υπερφυσικό απίστευτο, αν όχι απαρχαιωμένο.

Αλλά τι ανακαλύπτουμε πλησιάζοντας στον 21ο αιώνα; Οι άνθρωποι μπορούν να είναι προσκολλημένοι στα βίντεο και συγχρόνως στις κάρτες του Ταρό. Μορφωμένοι, επιστήμονες, προοδευτικοί άνθρωποι έχουν προλήψεις όσο ανέκαθεν.

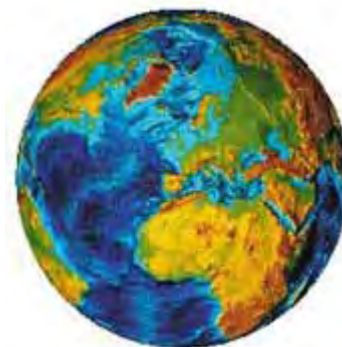
Ο πνευματισμός δεν έχει εξαφανισθεί. Αντίθετα, γνωστοποιείται μέρα μεσημέρι. Ο παγανισμός είναι απλούστατα ένας εναλλακτικός τρόπος ζωής. Μάγισσες κάθε είδους παρουσιάζονται και μιλούν. Οπαδοί της Νέας Εποχής βρίσκονται παντού, πουλώντας μαγικούς κρυστάλλους και επικοινωνώντας δήθεν με πνεύματα νεκρών. Κίβδηλα σημεία και τέρατα γνωρίζουν δόξες. Όλα αυτά κάνουν πιο σαφές ότι η ιστορία βαίνει στην αποκορύφωσή της, ότι - όπως ο Χριστός είπε - πλησιάζουμε στην «παρουσία του Υιού του ανθρώπου» (εδ. 27).

ΠΙΝΑΚΙΔΑ 7 - ΑΦΥΠΝΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τι σημαίνει το ξύπνημα της συνείδησης του κόσμου στην Αφρική, στη Μέση Ανατολή, στην Ανατολική Ευρώπη, στα έθνη της Άπω Ανατολής;

«Ας εγερθώσι, και ας αναβώσι τα έθνη εις την κοιλάδα του Ιωσαφάτ. διότι εκεί θέλω καθίσει διά να κρίνω πάντα τα έθνη τα κυκλόθεν. Βάλετε δρέπανον, διότι ο θερισμός είναι ώριμος . . . επειδή η κακία αυτών είναι μεγάλη. Πλήθη, πλήθη εις την κοιλάδα της δίκης. διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου εις την κοιλάδα της δίκης.»
Ιωήλ [γ'] 3:12-14.

Σήμερα η Ασία και η Αφρική ξύπνησαν. έχουν συνείδηση της δύναμής τους και ζητούν τη θέση τους κάτω από τον ήλιο και ένα μέρος από την παγκόσμια οικονομία. Η Ανατολική Ευρώπη κοχλάζει. Οι δημοκρατίες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης αγωνίζονται για σταθεροποίηση. Οι χώρες της Μέσης Ανατολής με τη δύναμη του μαύρου χρυσού διευρύνουν τη σφαίρα επιρροής τους. Καθώς η μία πίσω από την άλλη οι εθνολογικές ή θρησκευτικές ομάδες οργανώνονται σε κράτη, οι χάρτες γίνονται εκτός χρόνου σχεδόν μόλις τυπωθούν. Είμαστε μάρτυρες της ευρύτερης σχεδόν αφύπνισης του κάθε έθνους σε ολόκληρη την ιστορία, «διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου.»

ΠΙΝΑΚΙΔΑ 8 - ΣΧΕΔΙΑ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ

Γιατί αμφιταλαντευόμαστε ανάμεσα στις διαπραγματεύσεις για την ειρήνη και την είσοδο στον πόλεμο;

Ο Ιησούς είπε για τις έσχατες ημέρες λίγο πριν από τον ερχομό Του:

«Θέλετε δε ακούσει πολέμους και φήμας πολέμων . προσέχετε, μη ταραχθήτε. επειδή πάντα ταύτα πρέπει να γείνωσιν. αλλά δεν είναι έτι το τέλος. Διότι θέλει εγερθή έθνος επί έθνος, και βασιλεία επί βασιλείαν.» Ματθαίον [κδ΄] 24:6,7.

Πριν από τον 20ο αιώνα ποτέ δεν διεξάχθηκε πόλεμος σε παγκόσμια κλίμακα. Αλλά σε αυτόν τον 20ο αιώνα σχεδόν όλα τα σημαντικά κράτη της γης συμμετείχαν στις δύο παγκόσμιες συρράξεις. Και μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ζούμε γνωρίζοντας ότι αν κάποιος πατήσει ένα κουμπί, ο κόσμος μας θα μεταβληθεί σε ένα σωρό από μπάζα. Καθόλου παράξενο που η Γραφή λέει για το Θεό: «να διαφθείρεις τους διαφθείροντας την γην» Αποκάλυψις [ια΄] 11:18.

Ζούμε σε έναν παράξενο κόσμο. Όλοι συμφωνούμε ότι θέλουμε να δώσουμε στην ειρήνη μια ευκαιρία. Μιλάμε για ειρήνη. καυχόμαστε για τις διεθνείς οργανώσεις υπέρ της ειρήνης. και όμως ο καθένας καταλήγει σε ένοπλες συρράξεις. Συγκρατημένες εχθρότητες αιώνων πυροδοτούν ανοικτή επίθεση. Μεθοριακές διαφορές καταλήγουν σε ανταλλαγή πυροβολισμών. Τρομοκρατικές επιθέσεις καταλήγουν σε αντίποινα και τελικά δημιουργείται ένας φαύλος κύκλος τρομοκρατικών επιθέσεων. Οι προφήτες Μιχαίας και Ιωήλ προείπαν ότι τη στιγμή που τα έθνη εκφράζουν την επιθυμία τους για ειρήνη (Μιχαίας [δ΄] 4:1-3), η δυσπιστία προς τους γείτονές τους τους αναγκάζουν να ετοιμάζονται κρυφά για πόλεμο (Ιωήλ [γ΄] 3:9-13).

Πολλά χρόνια πριν, η Βίβλος περιέγραψε το σημερινό μας δίλημμα ειρήνη-πόλεμος, και διακήρυξε ότι η ειρήνη θα βασιλέψει στη γη μόνον όταν έρθει ο Ιησούς.

ΠΙΝΑΚΙΔΑ 9 - ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Γιατί, έπειτα από αιώνες ανθρώπινης ιστορίας, ξαφνικά τώρα η ανθρωπότητα έκανε τέτοια επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο; Γιατί τα μέσα συγκοινωνίας και επικοινωνίας έφεραν τους ανθρώπους τόσο κοντά;

«Έως του εσχάτου καιρού. τότε πολλοί θέλουνσι περιτρέχει, και η γνώσις θέλει πληθυνθή.» Δανιήλ [ιβ΄] 12:4.

Τα οκτώ προηγούμενα σημεία ότι η έλευση του Χριστού πλησιάζει, άρχισαν να εκπληρώνονται από την αρχή της χριστιανικής περιόδου,

εντάθηκαν, πολλαπλασιάστηκαν και έφθασαν στο αποκορύφωμα στην εποχή μας. Η προφητεία του Δανιήλ είναι μοναδική επειδή αναφέρεται αποκλειστικά σε μας - στον έσχατο καιρό. Αλλά η χρησιμοποιούμενη γλώσσα σε αυτή την προφητεία δείχνει κατευθείαν την εποχή της πληροφορικής.

Οι κάθε είδους γνώσεις έχουν αυξηθεί με ταχύτητα φωτός αυτά τα τελευταία χρόνια. Ένας σχολιαστής δήλωσε: «Υπήρξαν περισσότερες αλλαγές στα τελευταία πενήντα χρόνια από ό,τι στα προηγούμενα 2.000 χρόνια. Κάνουμε χιλιάδες πράγματα που ο Ιούλιος Βέρν δεν τα είχε ονειρευτεί σε στιγμές οραματισμού.»

«Πολλοί θέλουνσι περιτρέχει, και η γνώσις θέλει πληθυνθεί.» Πριν από το 1850, οι άνθρωποι ταξίδευαν με άλογα και αμάξια περίπου όπως έκαμαν από αμνημονεύτων χρόνων. Τώρα σπάσαμε το φράγμα του ήχου και συνδέουμε την υδρόγειο με τα αεροπλάνα κονκόρντ και τους δορυφόρους. Τα αυξανόμενα ταξίδια και η σύγχρονη παλίρροια εφευρέσεων αποτελούν εκπλήρωση του Δανιήλ [ιβ´] 12:4 και δίνουν ακόμη μια απόδειξη ότι ζούμε στον έσχατο καιρό.

ΠΙΝΑΚΙΔΑ 10 - ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ο Ιησούς προείπε ότι πριν την έλευσή Του το ευαγγέλιο θα έφθανε στα πέρατα του κόσμου.

«Και θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη, προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη. και τότε θέλει ελθεί το τέλος.» Ματθαίον [κδ´] 24:14.

Είχαμε μεγάλα χριστιανικά ιεραποστολικά κινήματα στην ιστορία. Αλλά αυτό που έχει συμβεί στα τελευταία χρόνια είναι άνευ προηγουμένου. Επί δεκαετηρίδες σχεδόν η μισή υδρόγειος ήταν κλειδωμένη πίσω από το σιδηρούν παραπέτασμα, αφήνοντας έξω τα καλά νέα. Απολυταρχικά, αθεϊστικά καθεστώτα καταπίεζαν τη χριστιανική μαρτυρία.

Αλλά το 1989 από τη μια μέρα στην άλλη φάνηκε ότι η Ανατολική Ευρώπη ξέφυγε από το σιδερένιο κλοιό του Κομμουνισμού. Δικτάτορες διέφυγαν κρυφά από τη χώρα τους. Δυνάμεις της μυστικής αστυνομίας πήγαν να κρυφθούν. Το Τείχος του Βερολίνου έπεσε. Και τότε, απίστευτο, η ισχυρή Σοβιετική Ένωση κατέρρευσε. Ξαφνικά σχεδόν ο μισός πλανήτης άνοιξε την αγκαλιά του στο ευαγγέλιο. Είδαμε μια πνευματική επανάσταση στη Ρωσία καθώς το ευαγγέλιο εισχώρησε για να καλύψει ένα μεγάλο πνευματικό κενό. Επί αιώνες οι Μουσουλμάνοι είχαν κλείσει τη διάνοιά τους στο ευαγγέλιο του Χριστού. Τώρα πολλοί Μουσουλμάνοι στρέφονται στο Χριστό, και τους είναι ευπρόσδεκτη η ελπίδα της Δευτέρας Παρουσίας Του.

Το ευαγγέλιο πραγματικά πηγαίνει «εν όλη τη οικουμένη» όσο ποτέ άλλοτε. Με τη σημερινή τεχνολογία είναι δυνατόν ακριβώς τώρα να μεταδοθεί ένα χριστιανικό μήνυμα συγχρόνως σχεδόν σε κάθε άτομο στο κάθε έθνος. Τεχνικές ταυτόχρονης μετάφρασης δίνουν τη δυνατότητα στα άτομα να κατανοήσουν την εκπομπή στη δική τους γλώσσα. Ζούμε ακριβώς στην εποχή για την οποία ο Χριστός είπε: «Θέλει κηρυχθή το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη... και τότε θέλει ελθεί το τέλος».

2. ΠΟΣΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΘΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ;

Η γενιά μας είδε και βλέπει αυτές τις δέκα πινακίδες της προφητείας να εκπληρώνονται μπροστά στα μάτια της.

Αφού περιέγραψε τα γεγονότα που θα χαρακτήριζαν την εποχή που προηγείται της Δευτέρας Παρουσίας, ο Ιησούς καταλήγει συμπερασματικά στην παρατήρηση:

«Αληθώς σας λέγω, δεν θέλει παρέλθει η γενεά αυτή, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα.» Ματθαίον [κδ´] 24:34.

Το συμπέρασμα είναι πρόδηλο - η γενεά που περιγράφεται με αυτές τις πινακίδες της προφητείας θα δει τον Ιησού να έρχεται στη γη για δεύτερη φορά. Δε θα αργήσει ο Ιησούς να σαρώσει την αμαρτία και τη θλίψη, και να εγκαταστήσει την αιώνια βασιλεία Του.

Ποιος μόνο γνωρίζει την ακριβή ημέρα της έλευσης του Χριστού;

«Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι των ουραμών, εμή ο Πατήρ μου μόνος.» Ματθαίον [κδ´] 24:36.

Ποια σπουδαία προειδοποίηση μας δίνει ο Χριστός;

«Διά τούτο και σεις γίνεσθε έτοιμοι. διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου.» Ματθαίον [κδ´] 24:44.

3. Ο ΙΗΣΟΥΣ, Η ΜΟΝΗ ΕΛΠΙΔΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Οι άνθρωποι γνωρίζουν σήμερα ότι ο κόσμος μας κατευθύνεται προς μια κρίση. Μερικοί απελπισμένα στρέφονται προς κάποιον τρόπο να την αναχαιτίσουν. Αλλά όλες οι τεχνολογικές μας πρόοδοι, οι οικονομικές θεωρίες και οι διεθνείς οργανισμοί καταβάλλονται από τα παγκόσμια προβλήματα. Φωνές λογικής και καλής θέλησης πνίγονται από τις άγριες κραυγές εθνικών φατριών.

Πάνω από όλη αυτή την οχλοβοή, ο Χριστός ήρεμα και σταθερά διακηρύττει: «Εγώ είμαι η οδός» (Ιωάννην [ιδ´] 14:6), και υπόσχεται, «πάλιν έρχομαι» (εδ. 3).

Ο Χριστός είναι η μοναδική ελπίδα για τον κόσμο μας, γιατί μόνον Αυτός μπορεί να αντιμετωπίσει την ίδια την αιτία που τον καταστρέφει - την αμαρτία. Ο Ιησούς πέθανε στο Γολγοθά για να γίνει εφικτή η ήττα του διαβόλου και η απελευθέρωση εκείνων που ανταποκρίνονται στην προσφορά Του για σωτηρία.

«Όστις πράττει την αμαρτίαν, είναι εκ του διαβόλου. διότι απ' αρχής ο διάβολος αμαρτάνει. Διά τούτο εφανερώθη ο Υιός του

Θεού, διά να καταστρέψη τα έργα του διαβόλου.» Α΄ Ιωάννου [γ΄] 3:8.

Ο Σωτήρας μας άνοιξε δρόμο στον κατακερματισμένο κόσμο μας προσφέροντας θυσία το ίδιο Του το σώμα και αίμα. Και ο ίδιος ο Ιησούς, ο οποίος κάποια μέρα θα θεραπεύσει τον κόσμο από την ασθένεια καταστρέφοντας την αμαρτία, από τώρα εξαλείφει την αμαρτία από τη δική σου ζωή. Δε χρειάζεται να περιμένεις τη Δευτέρα Παρουσία για να απαλλαγείς από την ενοχή, το φόβο και την ανάρμοστη διαγωγή. Ο Ιησούς, αυτή τη στιγμή, θέλει να σου δώσει τη δική Του ειρήνη.

Καθώς μια νεαρή γυναίκα - η Ιωάννα - παρακολουθούσε κάποια θρησκευτική ομιλία, αισθάνθηκε μια παράξενη συγκίνηση από την παρουσίαση του ευαγγελίου. Όπως άκουγε την αφήγηση για την επικείμενη επιστροφή του Σωτήρα, όλα άρχισαν να ξεκαθαρίζουν στο μυαλό της. Η Ιωάννα αναζητούσε την αγάπη, την ευτυχία και την ειρήνη σε λάθος μέρος. Ο Ιησούς ήταν η απάντηση.

Την επόμενη μέρα όταν ο ιεροκήρυκας και ο βοηθός του πήγαν να τη δουν, η Ιωάννα αφηγήθηκε την ιστορία της πικρής και τσακισμένης ζωής της. Είχε φθάσει στο έσχατο σημείο του αλκοολισμού και αποζούσε από την πορνεία. Αφού περιέγραψε τα προβλήματά της, με λυγμούς πρόσθεσε: «Πραγματικά μου μιλήσατε το περασμένο βράδυ».

Αλλά η φωνή που άκουγε στην καρδιά της, ήταν η φωνή του Θεού. Και Αυτός ήταν που της είχε μιλήσει τρυφερά. Η Ιωάννα αποφάσισε να καλέσει το Χριστό στην καρδιά της ως Σωτήρα και Κύριο, και γαντζώθηκε στην ελπίδα της ταχείας επιστροφής Του.

Στις εβδομάδες που ακολούθησαν, η Ιωάννα άρχισε να διαπιστώνει ότι οι φόβοι και οι ανασφάλειες που προσπαθούσε να πνίξει στο ποτό, τώρα την άφηναν καθώς διέθετε το χρόνο της στη συντροφιά του Χριστού. Άρχισε να ελευθερώνεται από τις καταπιέσεις που είχαν οδηγήσει σε ναυάγιο τη ζωή της.

Η Ιωάννα είχε κάνει πολλά πράγματα για τα οποία δεν ήταν καθόλου περήφανη. Αλλά η χάρη του Χριστού και η συγχώρηση αποδείχθηκαν πιο ισχυρές από το όνειδός της. Η εμπειρία του ληστή στο σταυρό σήμαινε πολλά γι' αυτήν. Στις τελευταίες απελπισμένες ώρες του ο ληστής στράφηκε σε Αυτόν που υπέφερε σιωπηλά δίπλα του και είπε: «Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου» (Λουκά [κγ΄] 23:42).

Ο Ιησούς αμέσως απάντησε, υποσχόμενος στο ληστή μια θέση μαζί Του στον παράδεισο (εδ. 43).

Ο ίδιος ο Ιησούς που με τόση απλοχεριά πρόσφερε συγχώρηση στην Ιωάννα και στο θνήσκοντα ληστή, τώρα σου προσφέρει σωτηρία, τελεία συγχώρηση και εσωτερική γαλήνη. Ανακάλυψέ το σήμερα για σένα.

Και συ μπορείς να προσευχηθείς με το θνήσκοντα ληστή: «Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου». Και ο Ιησούς θα απαντήσει: «Θα επιστρέψω και θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο».

Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα, Σε ευχαριστώ για την ελπίδα ότι ο Ιησούς θα επιστρέψει πολύ γρήγορα. Σε καιρούς σαν τους δικούς μας, όπου αυτός ο ερχομός είναι τόσο κοντά, η μεγάλη λαχτάρα της καρδιάς μου είναι να ζήσω για Σένα. Χρειάζομαι τη δύναμή Σου στην καθημερινή μου ζωή. Βοήθησέ με κάθε μέρα να αυξάνομαι όλο και περισσότερο με τη βιβλική μελέτη και προσευχή. Βοήθησέ με να βιώσω την πίστη μου με τρόπο που και άλλοι να θέλουν να γνωρίσουν το Χριστό. Το ζητώ στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ

Το 1929 ο Φρανκ Μόρις επιβιβάσθηκε σε ένα πλοίο στις Ηνωμένες Πολιτείες με τελικό προορισμό την Ελβετία. Από καιρό περίμενε αυτό το ταξίδι, που όμως κατέληξε σε μια ταπεινωτική εμπειρία. Ένας καμαρότος είχε την ευθύνη να κλειδώνει το Φρανκ κάθε βράδυ στην καμπίνα του. Έπειτα από ένα γρήγορο πρόγευμα ο Φρανκ μπορούσε να κινείται λίγο, αλλά αισθανόταν ανόητος να περιφέρεται στο κατάστρωμα σαν ζώο με λουρί. Τέλος, ο καμαρότος κάθισε το Φρανκ σε μια καρέκλα του ατμόπλοιου. Κάθε φορά που έβλεπε ένα φιλικό επιβάτη να τον καλεί για περίπατο, ο καμαρότος του έλεγε να τον προσέχει.

Ο Φρανκ ήταν ένας ενήλικας, με φυσιολογικές περιέργειες και επιθυμίες ενός ενήλικα. Αλλά ήταν και τυφλός. Ο καμαρότος υπέθετε ότι ο Φρανκ δεν μπορούσε να αυτοεξυπηρετηθεί, και έτσι τον έσερνε παντού σαν ταχυδρομικό δέμα.

Αλλά στην Ελβετία η ζωή του Φρανκ άλλαξε εντελώς. Εκεί έμαθε για τα σκυλιά που εκπαιδεύονται για να οδηγούν τυφλούς. Στην επιστροφή του στις Ηνωμένες Πολιτείες έφερε μαζί του ένα γερμανικό λυκόσκυλο με το όνομα Μπάντι, και ξεκίνησε μια οργάνωση που ονομάζεται ΤΟ ΜΑΤΙ ΠΟΥ ΒΛΕΠΕΙ.

Τώρα με τον Μπάντι στο πλάι του, ο Φρανκ μπορούσε να πηγαίνει παντού, οποτεδήποτε, με οποιονδήποτε. Επιτέλους αισθανόταν ελεύθερος.

Στο διάστημα μιας επίδειξης σε μια ομάδα δημοσιογράφων σε ένα πολυσύχναστο σταυροδρόμι της Νέας Υόρκης, ο Μπάντι οδήγησε τον κύριό του επιδέξια από τη μια λωρίδα στην άλλη, ενώ τα αυτοκίνητα περνούσαν σαν αστραπή. Επειδή ο Φρανκ εμπιστευόταν στον Μπάντι ανεπιφύλακτα, διέσχισε άνετα το δρόμο. Οι δημοσιογράφοι που έβλεπαν, δυσκολεύθηκαν περισσότερο. ο ένας μάλιστα πήρε ταξί για να περάσει στην απέναντι πλευρά.

Στις επόμενες σελίδες θα μελετήσουμε για το Άγιο Πνεύμα, τον Οδηγό που θέλει να πάρει τη ζωή μας στα χέρια Του. Όλοι είμαστε ανάπηροι από την ίδια ανθρώπινη φύση, την ίδια τυφλότητα σε ότι μετράει στην πραγματικότητα. Η ζωή ορμάει με έναν έξαλλο ρυθμό, που συχνά πιάνουμε τον εαυτό μας απλά να επιβιώνουμε χωρίς συγκεκριμένο σκοπό. Παραταύτα, μένουμε αναποφάσιστοι να εμπιστευθούμε ολοκληρωτικά τη ζωή μας σε αυτόν τον Οδηγό. Επιμένουμε ακόμη να διασχίζουμε το δρόμο μόνοι μας. Αλλά η ανακάλυψη που μας περιμένει, είναι: θα βρούμε την αληθινή ελευθερία και τη δύναμη αν αφήσουμε το Άγιο Πνεύμα να μας οδηγήσει μέσα στη ζωή.

1. Ο ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΤΗ ΓΗ

Λίγο πριν ο Χριστός αναληφθεί, οι μαθητές ανησυχούσαν στη σκέψη ότι ο Δάσκαλός τους θα έφευγε. Τότε ο Ιησούς τους έδωσε ένα ανεκτίμητο δώρο, έναν προσωπικό Παράκλητο και Οδηγό:

«Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω. συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ. διότι, εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς. αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς. . . Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν . . . Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει, και αναγγείλει προς εσάς.» Ιωάννην [ις'] 16:7-14.

Κατά το θείο σχέδιο, ο Ιησούς έπρεπε να επιστρέψει στον ουρανό ως αντιπρόσωπός μας «διά να εμφανισθή τώρα ενώπιον του Θεού υπέρ ημών» (Εβραίους [θ'] 9:24.). Αλλά οι πιστοί μπορούν, κατά μίαν έννοια, να έχουν διπλό μέσον. Ενώ ο εσταυρωμένος Κύριός μας μάς αντιπροσωπεύει στον ουρανό, εμείς έχουμε εδώ στη γη το Άγιο Πνεύμα, τον άμεσο αντιπρόσωπο του Ιησού από τον ουρανό.

Όσο ο Χριστός εργαζόταν στη γη περιορισμένος από το ανθρώπινο σώμα, δεν μπορούσε να είναι παρών παντού. Αλλά το Άγιο Πνεύμα δεν έχει αυτούς τους περιορισμούς. Παραστέκεται ως προσωπικός οδηγός της ζωής στα αναρίθμητα άτομα. Ο Χριστός καλύπτει τις ανάγκες μας μέσω του Αγίου Πνεύματος.

2. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ;

Πολλοί από μας μπορούμε να φαντασθούμε το Θεό Πατέρα σκεπτόμενοι τον πιο φιλόστοργο γονιό που έχουμε ποτέ δει. Μπορούμε ακόμη να περιγράψουμε τον Ιησού - τον Υιόν, επειδή έζησε στη γη προσωπικά. Αλλά είναι δύσκολο να περιγράψουμε το Άγιο Πνεύμα. Δεν μπορούμε να κάνουμε κάποια ανθρώπινη σύγκριση. Η Γραφή όμως μας δίνει πληροφορίες για το Άγιο Πνεύμα:

Είναι Προσωπικότητα. Ο Χριστός αναφέρεται στο Άγιο Πνεύμα ως πρόσωπο, μέλος της Θεότητας, μαζί με το Θεό Πατέρα και το Θεό Υιόν:

«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.» Ματθαίον [κη'] 28:19.

Η Γραφή μας λέει ότι το Άγιο Πνεύμα έχει προσωπικά χαρακτηριστικά: φρόνημα (Ρωμαίους [η'] 8:27). σοφία (Α' Κορινθίους [β'] 2:10). αισθήματα αγάπης προς εμάς (Ρωμαίους [ιε'] 15:30). αισθήματα λύπης όταν αμαρτάνουμε (Εφεσίους [δ'] 4:30). ικανότητα να διδάσκει (Νεεμίας [θ'] 9:20). δύναμη να μας καθοδηγεί (Πράξεις [ις'] 16:6,7).

Συμμετοχή στη δημιουργία. Το Άγιο Πνεύμα συμμετείχε στη διαμόρφωση του κόσμου μας μαζί με τον Πατέρα και Υιόν.

«Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανό και την γην. . . Και Πνεύμα Θεού εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων.» Γένεσις [α'] 1:1,2.

3. ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

1. Αλλάζει την ανθρώπινη καρδιά. Η Γραφή επανειλημμένα περιγράφει το έργο του Αγίου Πνεύματος με πολύ προσωπικό τρόπο. είναι γεγονός ότι το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει τα βάθη του κάθε ανθρώπου και εξασκεί την επιρροή Του επάνω σε αυτόν. Στη συνάντησή Του με το Νικόδημο ο Ιησούς έδωσε έμφαση στο ρόλο του Αγίου Πνεύματος για την αλλαγή της ανθρώπινης καρδιάς:

«Απεκρίθη ο Ιησούς, Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος δεν δύναται να εισέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.» Ιωάννην [γ'] 3:5.

Κάποτε το Πνεύμα του Θεού κινήθηκε επάνω στα νερά κατά τη δημιουργία. τώρα κινείται μέσα μας για να επιτελέσει την αναδημιουργία. Το να «γεννηθῆ τις εκ Πνεύματος» σημαίνει ότι το Πνεύμα μας δίνει ένα καινούριο ξεκίνημα. Είναι πολύ περισσότερο από το να τροποποιήσουμε απλώς τη διαγωγή μας.

Το Άγιο Πνεύμα μας μεταβάλλει εσωτερικά, εκπληρώνοντας την υπόσχεση: «Θέλω δώσει εἰς εσάς κάρδιον νέον» (Ιεζεκιήλ [λα'] 36:26).

2. Μας ενημερώνει για την παρανομία και μας δίνει την επιθυμία για την αγιότητα. Ποιος ικανώνει τους ανθρώπους να αναγνωρίσουν τις αμαρτίες τους και να αναλάβουν την ευθύνη γι' αυτές;

«Ελθὼν ἐκεῖνος (ο Παράκλητος) θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ αμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.» Ιωάννην [ις'] 16:8.

Αν δεν αφεθούμε στην ελέγχουσα δύναμη του Αγίου Πνεύματος, εύκολα θα παρασυρθούμε χωρίς να καταλάβουμε τις καταστροφικές συνέπειες της διαγωγής μας. Σε ένα κόσμο γεμάτο από δυσλειτουργικά άτομα, πολλές φορές είναι δύσκολο να ξέρεις τι πραγματικά είναι «φυσιολογικό» και «υγιεινό». Αλλά το Άγιο Πνεύμα μας γνωστοποιεί την αληθινά «καλή ζωή» που ο Θεός σχεδίασε για τα παιδιά Του.

Όταν ακούς τη δραματική ιστορία ενός χρήστη τοξικών ουσιών που βρήκε την ελευθερία του στο Χριστό, ή κάποιον που στρέφεται στο Θεό εγκαταλείποντας τον ανήθικο τρόπο ζωής και γίνεται πιστός σύζυγος και φιλόστοργος πατέρας, σκέπτεσαι ότι κάθε βήμα προς την ολοκλήρωση είναι αποτέλεσμα της παρακίνησης του Αγίου Πνεύματος.

3. Μας οδηγεί στη χριστιανική μας ζωή. Το Άγιο Πνεύμα μερικές φορές κάνει τις σπουδαιότερες ενέργειες απλώς με ένα ψίθυρο:

«Και τα ὄτα σου θέλουσιν ἀκούει λόγον ὀπισθέν σου, λέγοντα, Ἀὕτη εἶναι ἡ οδός, περιπατεῖτε ἐν αὐτῇ. ὅταν στρέφησθε ἐπὶ τα δεξιὰ, καὶ ὅταν στρέφησθε ἐπὶ τα ἀριστερά.» Ησαΐας [λ'] 30:21.

Ο Θεός μας μιλάει κατευθείαν με την απαλή φωνή του Αγίου Πνεύματος, βοηθώντας μας να επιστρέψουμε όταν ξεστρατίζουμε, και προσηλώνει το βλέμμα μας στον ύστατο σκοπό.

«Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν.» Ιωάννην [ις'] 16:13.

Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να γνωστοποιήσει τα πιο βαθιά μυστικά του σύμπαντος. Μας οδηγεί «εις πάσαν την αλήθειαν». Ανοίγει τα μάτια μας στις πνευματικές αξίες που τόσο εύκολα αγνοούμε.

Με δορυφορικές μεταδόσεις, οι τηλεοράσεις φέρνουν στο σαλόνι μας εικόνες από άλλες ηπείρους. Το Άγιο Πνεύμα λειτουργεί κάπως σαν δορυφόρος του Θεού, φέρνοντας την παρουσία του Χριστού από τον ουρανό στη γη, δίπλα μας, όταν Τον έχουμε ανάγκη. Γι' αυτό ο Ιησούς μπορούσε να υποσχεθεί: **«Μένει μεθ' υμών και εν υμίν θέλει είσθαι» Ιωάννην [ιδ'] 14:17.**

4. Μας βοηθάει στην προσευχή. Το Άγιο Πνεύμα συμπαρίσταται στα μηνύματα που στέλνονται από τη γη στον ουρανό:

«Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών. επειδή το τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει, δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών διά στεναγμών αλαλήτων . . . κατά Θεόν ικετεύει.» Ρωμαίους [η'] 8:26,27.

Το ίδιο το Πνεύμα προσεύχεται καθώς προσευχόμαστε. Όταν αγωνιζόμαστε να βρούμε τις λέξεις, το Άγιο Πνεύμα συνηγορεί με ευγλωττία. Όταν είμαστε τόσο απογοητευμένοι και στεναζούμε προς το Θεό, το Άγιο Πνεύμα μετατρέπει την ασθενική κραυγή μας σε ισχυρή προσευχή για μεσιτεία μπροστά στον ίδιο το θρόνο του Θεού.

5. Διαμορφώνει χριστιανικές αρετές και χαρακτήρα. Το Πνεύμα μεταβάλλει τα πνευματικώς άκαρπα άτομα σε εύφορα, σαν καρποφόρο δέντρο:

«Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότητα. . . Όσοι δε είναι του Χριστού, εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας.» Γαλάτας [ε'] 5:22-24.

Μπορούμε να προσδιορίσουμε την υγεία θρησκείας από αυτούς τους καρπούς. Όχι το τυπικό μέρος, αλλά την ποιότητα: γνήσια αγάπη, βαθιά χαρά, διαμένουσα ειρήνη. Ο καρπός του Πνεύματος δείχνει ότι έχουμε μπολιασθεί επάνω στην αληθινή άμπελο - τον Ιησού.

«Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα. ο μένων εν εμοί, και εγώ εν αυτό, ούτος φέρει καρπόν πολύν. διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν.» Ιωάννην [ιε΄] 15:5.

Ο Ιησούς Χριστός μπορεί να διαβιώσει τη ζωή Του μέσα μας με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

6. Μας ετοιμάζει ως μάρτυρες. Ο Ιησούς υπόσχεται σε εκείνους που Τον δέχονται ως Κύριο και Σωτήρα:

«Θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς. και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες . . . έως εσχάτου της γης.» Πράξεις [α΄] 1:8.

Δεν μπορούμε να δώσουμε απαντήσεις σε όλες τις ερωτήσεις και ούτε γνωρίζουμε όλα τα κατάλληλα εδάφια από τη Γραφή. αλλά το Πνεύμα θα βάλει στο στόμα μας λόγια που θα συγκινήσουν καρδιές και διάνοιες. Όσοι θέλουν, μπορούν να γίνουν μάρτυρες με τη βοήθεια του Πνεύματος. Οι απόστολοι είχαν δυσκολία να επικοινωνούν μεταξύ τους πριν από την Πεντηκοστή. Αλλά μετά την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος κήρυξαν το Χριστό με τόση δύναμη που ήταν «οι αναστατώσαντες την οικουμένην» (Πράξεις [ιζ΄] 17:6).

4. ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Η Γραφή κάνει διαχωρισμό ανάμεσα στο θείο δώρο του Αγίου Πνεύματος σε κάθε πιστό για νικηφόρα χριστιανική ζωή, και στα διάφορα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος που δίνονται στους πιστούς για την αποτελεσματική διακονία στους διάφορους τομείς.

«Αναβάς (ο Χριστός) εις ύψος, ηγμαλώτευσεν αιχμαλωσίαν, και έδωκε χαρίσματα εις τους ανθρώπους. . . Και αυτός έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το έργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού. εωσόυ καταντήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως, διά της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού.» Εφεσίους [δ΄] 4:8,11-13.

Ο Παύλος καθιστά σαφές ότι όλοι οι πιστοί δε θα λάβουν όλα τα χαρίσματα. Διάφοροι χριστιανοί θα λάβουν διαφορετικά χαρίσματα, και σε μερικούς μπορεί να δοθούν χαρίσματα με πιο πρόδηλο τρόπο από ό,τι σε άλλους, ανάλογα πώς το Πνεύμα θέλει να διανείμει στον καθένα (Α΄ Κορινθίους [ιβ΄] 12:11) και να εξοπλίσει τον κάθε πιστό για τον ειδικό ρόλο του στο σχέδιο του Θεού.

Ένας άλλος κατάλογος του Αποστόλου Παύλου για πνευματικά χαρίσματα βρίσκεται στην Α΄ Κορινθίους [ιβ΄] 12. Αυτός ο κατάλογος των χαρισμάτων περιλαμβάνει σοφία, γνώση, πίστη, ιάματα, προφητεία, διακρίσεις πνευμάτων, είδη γλωσσών, ερμηνεία γλωσσών (εδάφια 8-10). Μερικοί στην εκκλησία της Κορίνθου δίδασκαν ότι το χάρισμα της γλώσσας ήταν σπουδαιότερο

από τα άλλα χαρίσματα. Σαν αποτέλεσμα, αναπήδησαν διαμάχες. Ο απόστολος αφιέρωσε όλο το δωδέκατο κεφάλαιο για να ξεκαθαρίσει ότι το Άγιο Πνεύμα επιδιώκει να φέρει ενότητα και ισορροπία στην εκκλησία με τα χαρίσματα, που το ένα δεν αναιρεί τα άλλα ούτε υπερτερεί αυτών.

Ποιο είναι σπουδαιότερο - τα χαρίσματα του Πνεύματος ή ο καρπός του Πνεύματος; Ας απαντήσει ο Παύλος:

«Ζητείτε δε μετά ζήλου τα καλλίτερα χαρίσματα. και έτι πολύ υπερέχουσαν οδόν σας δεικνύω.» Α΄ Κορινθίους [ιβ΄] 12:31.

Το κεφάλαιο της αγάπης (Α΄ Κορινθίους [ιγ΄] 13) που ακολουθεί αυτό το εδάφιο, τονίζει ότι «η υπερέχουσα οδός» είναι η οδός της αγάπης. Αγάπη είναι ο πρώτος καρπός του Πνεύματος (Γαλάτας [ε΄] 5:22).

Η φροντίδα μας είναι να επιδιώξουμε τον καρπό του Αγίου Πνεύματος, και έπειτα να αφήσουμε Αυτό να μας διανεμίει τα χαρίσματά Του «καθώς θέλει» (Α΄ Κορινθίους [ιβ΄] 12:11). Η εκκλησία ποτέ δε θα είναι ολοκληρωμένη χωρίς τα χαρίσματα του Πνεύματος, αλλά και ποτέ δε θα ενδυναμωθεί με τεχνητές απομιμήσεις των εκδηλώσεων εκείνων τις οποίες το Άγιο Πνεύμα επιτελεί. Ο Θεός γνωρίζει πότε και πού θα προμηθεύσει τα χαρίσματα τα οποία θα είναι η κάλλιστη ευλογία για την εκκλησία Του.

«Εωσού καταντήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως, και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού.» Εφεσίους [δ΄] 4:13.

5. Η ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Την ημέρα της Πεντηκοστής έγινε η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος σε μέτρο απεριόριστο, όπως είχε υποσχεθεί ο Ιησούς:

«Αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθει το Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς. και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες . . . έως εσχάτου της γης.» Πράξεις [α΄] 1:8.

Το Πνεύμα έλαβε μορφή περιστεράς κατά τη βάπτισή του Χριστού. Στην Πεντηκοστή εμφανίσθηκε «εις αυτούς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ως πυρός, και εκάθισεν επί ένα έκαστον αυτών» (Πράξεις [β΄] 2:3). Σε αυτή την περίπτωση το Πνεύμα

ικάνωσε τους αποστόλους να μεταδώσουν το ευαγγέλιο με πολλή σαφήνεια σε άτομα πάνω από είκοσι εθνικότητες.

Η Γραφή συγκρίνει την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος με την πρώιμη βροχή του φθινοπώρου και την όψιμη της άνοιξης στην Παλαιστίνη.

«Τα τέκνα της Σιών, χαίρετε, και ευφραίνεσθε εις Κύριον τον Θεόν σας, διότι έδωκεν εις εσάς την πρώιμον βροχήν εγκαίρως, και θέλει βρέξει εις εσάς βροχήν πρώιμον και όψιμον ως πρότερον.» Ιωήλ [β΄] 2:23.

Νωρίς το φθινόπωρο στην Παλαιστίνη πέφτουν ευεργετικές βροχές που διαποτίζουν το χώμα και βρέχουν τους σπόρους, κάνοντας να ξεπετιέται από τη γη το φυτό. Το Πνεύμα πέφτοντας την Πεντηκοστή σαν πρώιμη φθινοπωρινή βροχή, διαπότισε το Λόγο που ο Χριστός είχε σπείρει κατά τη διακονία Του, και οι μαθητές δημιούργησαν νέα φύτρα πίστης καθώς άρχισαν να φέρνουν το ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο. Αυτή η «πρώιμη βροχή» του Πνεύματος προμήθευσε ζωτική τροφή στη νεοσύστατη χριστιανική εκκλησία, ποτίζοντας πολλούς σπόρους (Ιωήλ [β΄] 2:23).

6. Η ΟΨΙΜΗ ΒΡΟΧΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Από τότε πέρασαν εκατοντάδες χρόνια και η ιστορία της σωτηρίας διασπάρθηκε στο μεγαλύτερο μέρος της γης. Τώρα είναι καιρός της όψιμης βροχής την άνοιξη, για να ωριμάσει ο σπόρος και να ετοιμασθεί για το θερισμό.

Η βιβλική προφητεία μιλάει ότι θα έρθει η ημέρα όπου το Πνεύμα του Θεού θα εκχυθεί σαν βροχή επάνω στην εκκλησία:

«Και μετά ταύτα θέλω εκχέει το πνεύμα μου επί πάσαν σάρκα. και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας, και αι θυγατέρες σας. οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια, οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις. Και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει το πνεύμα μου.» Ιωήλ [β΄] 2:28,29.

Καθώς η ιστορία κινείται προς την αποκορύφωση και τα τελευταία σημεία εμφανίζονται πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, ο Θεός θα ετοιμάσει κάθε ειλικρινή πιστό για τον ουρανό μέσα από την επιφοίτηση του Πνεύματος. Έχεις την εμπειρία της πρώιμης βροχής η οποία ετοιμάζει την εκκλησία για την όψιμη βροχή του Πνεύματος; Ζεις σήμερα μια ζωή πλημμυρισμένη από το Πνεύμα; Καθώς ενδυναμώνεσαι από το Πνεύμα, θα αφήσεις στο Θεό να σε χρησιμοποιήσει για να μεταδώσεις τα νέα της απίστευτης αγάπης Του και της επικείμενης επιστροφής Του;

7. ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΛΑΒΟΥΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

Στην Πεντηκοστή το Άγιο Πνεύμα προέτρεψε εκείνους οι οποίοι άκουσαν την κλήση του ευαγγελίου να αναφωνήσουν: «Τι πρέπει να κάμωμεν, άνδρες αδελφοί;» (Πράξεις [β΄] 2:37).

«Και ο Πέτρος είπε προς αυτούς, Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού, εις άφεσιν αμαρτιών. και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος. διότι προς εσάς είναι η επαγγελία και προς τα τέκνα σας, και προς πάντας τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέση Κύριος ο Θεός ημών.» Πράξεις [β΄] 2:38,39.

Ο απόστολος Πέτρος τονίζει τη μετάνοια - την εγκατάλειψη του αμαρτωλού τρόπου ζωής και επιστροφή στο Χριστό - ως προϋπόθεση για να λάβουμε τη δωρεά του Πνεύματος.

Το Πνεύμα ήδη εργάζεται με τους ανθρώπους και τους οδηγεί σε αυτό το σημείο: Μας γνωστοποιεί την αγαθοσύνη του Θεού και μας εμφυτεύει την επιθυμία να εγκαταλείψουμε την ανομία (Ρωμαίους [β'] 2:4). Επίσης συμμετέχει στο έργο της αναγέννησης (Πράξεις [γ'] 3:19). Για να επέλθει το Άγιο Πνεύμα σε μας και να μας γεμίσει, ο Πέτρος λέει ότι πρώτα πρέπει να μετανοήσουμε και να παραδώσουμε τη ζωή μας στο Χριστό, όπως συμβολίζεται με το βάπτισμα.

Ο Ιησούς αναφέρεται στην ίδια αλήθεια, αλλά λίγο διαφορετικά. Δίνει έμφαση στη θέληση να υπακούσουμε και να Τον ακολουθήσουμε ως προϋπόθεση για να λάβουμε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος:

«Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε. Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, το Πνεύμα της αληθείας.» Ιωάννην [ιδ'] 14:15-17.

Εκείνος που επιζητεί τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος αλλά συνεχίζει μια αμαρτωλή ζωή, απλώς εξαπατάει τον εαυτό του. Υπάρχει ένα «πονηρό πνεύμα» που μιμείται κάποιες εκδηλώσεις του Αγίου Πνεύματος και οδηγεί κάποιους να συμπεράνουν ότι αυτή η «δωρεά του Θεού» παραβλέπει την ανήθικη διαγωγή τους.

8. Η ΠΛΗΡΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΖΩΗ

Το Άγιο Πνεύμα κάνει τη ζωή του Χριστιανού γεμάτη και όμορφη, γιατί αυτή η ύπαρξη εκπληρώνει το ιδεώδες του Χριστού για μας:

«Εγώ ήλθον διά να έχωσι ζώην, και να έχωσιν αυτήν εν αφθονία.» Ιωάννην [ι'] 10:10.

Πριν αφήσει τη γη, ο Ιησούς παρήγγειλε στους μαθητές Του:

«Να μη απομακρυνθώσιν από Ιεροσολύμων, αλλά να περιμένωσι την επαγγελίαν του Πατρός, την οποίαν ηκούσατε, είπε, παρ' εμού. Διότι ο μεν Ιωάννης εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι Αγίω, ουχί μετά πολλάς ταύτας ημέρας.» Πράξεις [α'] 1:4,5.

Η λέξη βαπτίζω σημαίνει βυθίζω. Οι χριστιανοί πρέπει να ομολογήσουν πίστη στο Χριστό με κατάδυση στα νερά του βαπτίσματος. Και κατά το βάπτισμά τους στο νερό, πρέπει να βαπτισθούν και με Πνεύμα Άγιο.

Ο Ιησούς ενημέρωσε το Νικόδημο:

«Εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού.» Ιωάννην [γ'] 3:5.

Επανελημμένα η Γραφή αναφέρει ότι ο χριστιανός πρέπει να «πληρωθή διά Πνεύματος Αγίου» (Πράξεις [β'] 2:4, [δ'] 4:8,31, [ς'] 6:3,5, [ζ'] 7:55, [θ'] 9:17, [ιγ'] 13:9,52, [ιθ'] 19:6). Ενώ περιγράφει ο Παύλος την πλήρωση του Πνεύματος στη χριστιανική ζωή, διατυπώνει αυτή την προσευχή για κάθε πιστό:

«Κάμπτω τα γόνατά μου προς τον Πατέρα . . . διά να δώση εις εσάς κατά τον πλούτον της δόξης αυτού διά να κραταιωθήτε εν δυνάμει διά του Πνεύματος αυτού εις τον εσωτερικόν άνθρωπον . διά να κατοικήση ο Χριστός διά της πίστεως εν ταις καρδίαις υμών . . . Εις δε τον δυνάμενον υπερεκπερισσού να κάμη υπέρ πάντα όσα ζητούμεν ή νοούμεν, κατά την δύναμιν την ενεργουμένην εν ημίν.»
Εφεσίους [γ'] 3:14-20.

Μια ζωή κατευθυνόμενη από το Άγιο Πνεύμα οδηγεί στη γνήσια ελευθερία. Όπως ο Φρανκ Μόρις με τον πιστό οδηγό του το σκύλο Μπάντι, έτσι και μεις έχοντας το Άγιο Πνεύμα μέσα μας μπορούμε να επιτύχουμε απείρως μεγαλύτερα πράγματα από ό,τι μπορούσαμε στο παρελθόν. Ανακαλύπτουμε νέες επιθυμίες και νέες ικανότητες. Είμαστε σε θέση να προχωρήσουμε με εμπιστοσύνη αντί να προσπαθούμε απλώς να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα της ζωής.

Αυτή η εμπειρία της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος ανανεώνεται καθημερινά με την προσευχή και τη μελέτη της Γραφής. Αυτά είναι τα κύρια εργαλεία που χρησιμοποιεί το Πνεύμα για να μας βοηθήσει να αναπτυχθούμε (όπως θα δούμε στα Τεύχη 14 και 15). Η προσευχή μας κρατάει σε στενή επαφή με το Χριστό και ο Λόγος του Θεού στρέφει την προσοχή μας στις Πηγές Του. Έτσι, ξεκινάμε να αντικαθιστούμε τις κακές συνήθειες με καλές ιδιότητες.

Μια ζωή πλήρης Πνεύματος Αγίου είναι ένα χάρισμα για κάθε πιστό. Μπορούμε όλοι να επιτύχουμε στη χριστιανική ζωή, να προχωρούμε με όποιο βηματισμό ο Θεός μας ικανώνει. οπωσδήποτε όμως να προχωρούμε εμπρός. Το κεφάλαιο Ρωμαίους [η'] 8 μας δίνει τη συναρπαστική περιγραφή μιας ζωής πλήρους Πνεύματος. Διάβασε το κεφάλαιο όταν μπορείς, και πρόσεξε πόσες φορές ο Παύλος επισημαίνει ότι το Πνεύμα είναι η δύναμη πίσω από τη χριστιανική ζωή.

Έκανες τη θαυμάσια ανακάλυψη μιας ζωής πλήρους Πνεύματος Αγίου; Αισθάνεσαι την παρουσία του Πνεύματος στη ζωή σου; Έχεις την εμπειρία της ζωοδότειρας δύναμής Του; Βεβαιώσου ότι δεν υψώνεται φράγμα ανάμεσα σε σένα και στο Χριστό που μπορεί να εμποδίσει την επίχυση του ανεκτίμητου δώρου Του. Άνοιξε τη ζωή σου στη μέγιστη δύναμη του σύμπαντος.

Αγαπητέ Πατέρα, Δότη κάθε αγαθού και τέλειου δωρήματος, Σε δοξάζω σήμερα για το δώρο του Αγίου Πνεύματος. Ζητώ ο Ιησούς να έρθει και να ζήσει μέσα μου με το Άγιο Πνεύμα. Διώξε τις παλιές μου συνήθειες και δραστηριοποίησε μέσα μου θείες ιδιότητες. Σήμερα κάνε τη ζωή μου να καθοδηγείται από το Θεό, να ελέγχεται από το Χριστό, να ενδυναμώνεται από το Πνεύμα. Το ζητώ στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

ΕΝΑΣ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ ΣΩΤΗΡΑΣ

Όταν ένα παλικάρι από τη Σκοτία, ο Πέτρος Μάρσαλ χάθηκε σε ένα χερσότοπο μια κατασκότεινη νύχτα, ο Θεός τον κάλεσε με το όνομά του: «Πέτρο!» Όταν ξανακούστηκε η ουράνια φωνή, ο Πέτρος σταμάτησε επιτόπου, κοίταξε κάτω και διαπίστωσε ότι ένα βήμα ακόμη και θα έπεφτε σε ένα εγκαταλειμμένο λατομείο.

Δε θα ήταν όμορφο να ακούγαμε το Θεό να μας καλεί με το όνομά μας; Δε θα ήταν σπουδαίο να καθόταν κοντά μας σαν ένας σύντροφος και να είχαμε μαζί Του μια φιλική συζήτηση για τις προσπάθειές μας και για τα όνειρά μας;

1. ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

Είτε το πιστεύεις είτε όχι, μπορούμε να έρθουμε πιο κοντά στον Ιησού τώρα, από ό,τι αν ζούσε εδώ ως ένα ορατό πρόσωπο. Να έχουμε το Χριστό σωματικά στην πόλη μας, φυσικά θα ήταν θαυμάσιο, αλλά σκέψου το πλήθος που θα συνωστιζόταν για να Τον δει, σκέψου τις απαιτήσεις του κόσμου για το χρόνο Του. Ένα άτομο θα το θεωρούσε προνόμιο να έχει στη ζωή Του μια ολιγόλεπτη άμεση συνομιλία μαζί Του. Ο Χριστός οπωσδήποτε επιθυμεί να καλλιεργήσει προσωπικές σχέσεις με τον καθένα μας. και αυτό ακριβώς κάνει στον ουρανό για μας.

Ο Ιησούς ήταν κοντά στον Πέτρο Μάρσαλ στην άκρη του λατομείου. Τον κατεύθυνε να γίνει ποιμένας σε μια μεγάλη εκκλησία στο κέντρο της Ουάσιγκτον και εφημέριος στη Γερουσία των Ηνωμένων Πολιτειών. Και, επειδή ο Ιησούς δεν περιορίζεται σε ένα μέρος όπως όταν ήταν στη γη, βρίσκεται κοντά σε όποιον Τον θέλει, και γίνεται οδηγός του.

Ποια ενθαρρυντική υπόσχεση έδωσε ο Ιησούς στους οπαδούς Του πριν αναληφθεί;

«Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανῷ και επί γης . . . Και ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος.» Ματθαίον [κη'] 28:18,20.

Τι κάνει ο Χριστός στον ουρανό, ώστε να είναι «μεθ' υμών πάσας τας ημέρας»;

«Έχοντες λοιπόν αρχιερέα μέγαν, όστις διήλθε τους ουρανούς, Ιησούν τον Υιόν του Θεού, ας κρατώμεν την ομολογίαν. Διότι δεν έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον να συμπαθήση εις τας ασθενείας ημών, αλλά πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών, χωρίς αμαρτίας. Ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρησίας εις τον θρόνον της χάριτος, διά να λάβωμεν έλεος, και να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρώ χρείας.» Εβραίους [δ'] 4:14-16.

Σημείωσε τις διαβεβαιώσεις να έχουμε τον Ιησού ως προσωπικό μας αντιπρόσωπο στον ουρανό: «πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών». «Δυνάμενον να συμπαθήση εις τας ασθενείας ημών». «Να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρώ χρείας». Με

τον Ιησού ως αρχιερέα μας, δεν είμαστε πια αποκομμένοι από τον ουρανό. ο Χριστός μας εισάγει στην παρουσία του Θεού. Καθόλου λοιπόν παράξενο που μας δίνεται η παρότρυνση να «πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρησίας εις τον θρόνον της χάριτος.»

Ποια θέση κατέχει ο Ιησούς στον ουρανό;

«Αλλ' αυτός (ο Ιησούς) αφού προσέφερε μίαν θυσίαν υπέρ αμαρτιών, εκάθισε διαπαντός εν δεξιά του Θεού.» Εβραίους [ι'] 10:12.

Ο Χριστός που μας καταλαβαίνει, είναι ο προσωπικός μας αντιπρόσωπος στο θρόνο «εν δεξιά του Πατρός».

Πώς η ζωή του Χριστού Τον ετοίμασε να είναι αρχιερέας μας;

«Θεν έπρεπε να ομοιωθή κατά πάντα με τους αδελφούς, διά να γείνη ελεήμων και πιστός αρχιερεύς εις τα προς τον Θεόν, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ των αμαρτιών του λαού. Επειδή καθ' ό,τι αυτός έπαθε πειρασθείς, δύναται να βοηθήση τους πειραζομένους.» Εβραίους [β'] 2:17,18.

Ο «Αδελφός» μας που μοιράσθηκε την ανθρωπότητά μας και πειράσθηκε όπως εμείς, είναι τώρα ο Αρχιερέας μας στα δεξιά του Πατέρα. Έχοντας ομοιωθεί με μας, γνωρίζει τι περνάμε. Και Αυτός πείνασε, δίψασε, εξαντλήθηκε. Αισθάνθηκε την ανάγκη για συμπάθεια και κατανόηση. Πέρασε από την εμπειρία της αγωνίας και του έντονου πειρασμού. Αλλά πάνω από όλα είναι ο ιερέας μας επειδή, ως Αμνός του Θεού, πέθανε για τις αμαρτίες μας.

«Ιδού ο Αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου.» Ιωάννην [α'] 1:19.

Ως «Αμνός του Θεού» για θυσία, ο Ιησούς γνώρισε φριχτούς πόνους. υπέφερε και φυσικά και συναισθηματικά.

«Αλλ' αυτός ετραυματίσθη διά τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημών. η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημών, ήτο επ' αυτόν. και διά των πληγών αυτού ημείς ιάθημεν.» Ησαΐας [γγ'] 53:5.

Ο Ιησούς ανέλαβε την ευθύνη για τις αμαρτίες μας και πέθανε στη θέση μας. Ο καθένας μας μπορεί να δεχθεί με πίστη την πληρωμή Του για το χρέος της αμαρτίας μας. Αυτό είναι το ευαγγέλιο, τα καλά νέα για όλους τους ανθρώπους, παντού και σε κάθε εποχή.

Ένας ποιμένας της Βιβλικής Σχολής μας μάς είπε μια προσωπική πείρα του: «Κάποτε το δάχτυλο της τρίχρονης κόρης μας μάγκωσε σε μια πτυσσόμενη καρέκλα και έσπασε το κόκαλο. Καθώς την πηγαίναμε στο γιατρό, φώναζε από τους πόνους και σπάραζε την καρδιά μας. Αλλά και η πεντάχρονη κόρη μας αναστατώθηκε. Μετά που ο γιατρός περιποιήθηκε το τραύμα και

βάλουμε τη μικρή στο κρεβάτι, δε θα ξεχάσω αυτά που μου είπε η μεγάλη μέσα στα αναφιλητά της: ‘Μπαμπά, θα ευχόμουν να ήταν το δικό μου δάχτυλο’.»

Όταν όλη η ανθρωπότητα τσακίστηκε από την αμαρτία και καταδικάστηκε στον αιώνιο θάνατο, ο Ιησούς δεν είπε: «Πατέρα, αυτό να συνέβαινε σε μένα», αλλά πριν η ανθρωπότητα καταδικασθεί, Αυτός είχε αναλάβει την καταδίκη της προσφέροντας τον εαυτό Του να πεθάνει στο σταυρό. Ο Σωτήρας μας γνώρισε κάθε αγωνία και πόνο που πέρασε ο καθένας μας, και ακόμη περισσότερο!

2. ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Όταν ο λαός Ισραήλ στρατοπέδευσε στους πρόποδες του όρους Σινά, ο Θεός υπέδειξε στο Μωσή να κατασκευάσει μια φορητή σκηνή - τη σκηνή του μαρτυρίου ή αγιαστήριο, «κατά τον τύπον αυτών των δειχθέντα εις σε επί του όρους». (Εξοδος [κε΄] 25:40). Περίπου 500 χρόνια αργότερα, ο πέτρινος ναός του βασιλιά Σολομώντα αντικατέστησε τη σκηνή του μαρτυρίου. Αλλά αυτός κατασκευάστηκε με το ίδιο ακριβώς σχέδιο όπως και το φορητό αγιαστήριο.

Ο Θεός έδωσε λεπτομερείς κατευθύνσεις για το σχεδιασμό του επίγειου αγιαστηρίου και πώς αυτό θα λειτουργούσε. Αυτές οι τελετές της Παλαιάς Διαθήκης δίδασκαν στους Εβραίους με απεικονίσεις όσα η Καινή Διαθήκη παρουσιάζει ως πραγματικότητες μέσα από τη ζωή και το θάνατο του Χριστού και μέσα από τη διακονία Του ως Αρχιερέα μας.

Όταν ο Θεός έδωσε στο Μωσή τις κατευθύνσεις να κατασκευάσουν το αγιαστήριο, ποια ειδική πρόθεση είχε κατά νου;

«Και ας κάμωσιν εις εμέ αγιαστήριον, διά να κατοικώ μεταξύ αυτών.» Έξοδος [κε΄] 25:8.

Η αμαρτία επέφερε τον τραγικό χωρισμό των ανθρώπων από το Δημιουργό τους. Το αγιαστήριο ήταν ο τρόπος του Θεού να δείξει πως και πάλι μπορεί να είναι μαζί τους. Αυτό δείχνει το σχέδιό Του για τη σωτηρία.

Το αγιαστήριο και αργότερα ο ναός έγιναν το κέντρο της θρησκευτικής ζωής και λατρείας στους χρόνους της Παλαιάς Διαθήκης. Οι τελετές του αποκάλυπταν πώς ο Θεός επικοινωνεί με μας και πώς εμείς μπορούμε να επικοινωνήσουμε με Αυτόν. Κάθε πρωί και βράδυ ο λαός μπορούσε να συγκεντρώνεται γύρω από το αγιαστήριο και να επικοινωνεί με το Θεό μέσα από την προσευχή (Λουκά [α΄] 1:10), απαιτώντας την υπόσχεση: «θέλω εμφανίζεσθαι εις σε» (Εξοδος [λ΄] 30:6).

Ίσως σε ξαφνιάσει ότι η Παλαιά Διαθήκη διδάσκει το ίδιο ευαγγέλιο σωτηρίας όπως και η Καινή Διαθήκη. Ο συμβολισμός του αγιαστηρίου στον Ισραήλ της Παλαιάς Διαθήκης απεικονίζει τη διακονία του Ιησού ως Ιερέας μας στο ουράνιο αγιαστήριο. Το αγιαστήριο και οι λειτουργίες του αποκαλύπτουν τι κάνει ο Ιησούς τώρα στον ουράνιο ναό, και τι κάνει τώρα στη γη για να εμπλουτίσει τον καθένα μας και να τον οδηγήσει στην καθημερινή ζωή του.

3. Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΓΙΑ ΜΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΓΙΑΣΤΗΡΙΟ

Εφόσον το επίγειο αγιαστήριο κατασκευάστηκε με πρότυπο το ναό στον ουρανό, απεικονίζει το ουράνιο αγιαστήριο όπου τώρα λειτουργεί ο Χριστός. Τα κεφάλαια Έξοδος [κε'] 25 - [μ'] 40 περιγράφουν με λεπτομέρεια τις λειτουργίες και τελετές του αγιαστηρίου στην έρημο. Μια σύντομη αναφορά του αγιαστηρίου βρίσκουμε στην Καινή Διαθήκη:

«Είχε μεν λοιπόν και η πρώτη σκηνή διατάξεις λατρείας, και το άγιον το κοσμικόν. διότι κατασκευάσθη η σκηνή η πρώτη, εις την οποίαν ήτο και η λυχνία, και η τράπεζα, και η πρόθεσις των άρτων, ήτις λέγεται Άγια. Μετά δε το δεύτερον καταπέτασμα ήτο σκηνή η λεγομένη Άγια αγίων, έχουσα χρυσούν θυμιατήριον, και την κιβωτόν της διαθήκης πανταχόθεν περικεκαλυμμένην με χρυσίον, εν ή ήτο στάμνος χρυσή έχουσα το μάννα, και η ράβδος του Ααρών η βλαστήσασα, και αι πλάκες της διαθήκης. υπεράνω δε αυτής ήσαν Χερουβεΐμ δόξης κατασκιάζοντα το ιλαστήριον.»
Εβραίους [θ'] 9:1-5.

Το αγιαστήριο είχε δύο διαμερίσματα, τα Άγια και τα Άγια των αγίων. Έξω και μπροστά στο αγιαστήριο ήταν η αυλή με το χάλκινο θυσιαστήριο όπου οι ιερείς πρόσφεραν θυσίες, και η λεκάνη για να πλένονται.

Οι προσφερόμενες θυσίες στο χάλκινο θυσιαστήριο συμβόλιζαν τον Ιησού, ο οποίος με το σταυρικό Του θάνατο έγινε «ο αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου» (Ιωάννην [α'] 1:29). Όταν ο μετανοημένος αμαρτωλός ερχόταν στο θυσιαστήριο με το ζώο για θυσία και ομολογούσε τις αμαρτίες του, καθαριζόταν. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο αμαρτωλός σήμερα καθαρίζεται με το αίμα του Ιησού, του Αμνού του Θεού.

Στο πρώτο διαμέρισμα - στα Άγια, η επτάφωτος λυχνία έκαιγε μερόνυχτα, συμβολίζοντας τον Ιησού - «το φως του κόσμου» που δε σβήνει ποτέ (Ιωάννην [η'] 8:12). Η τράπεζα με τους άρτους της προθέσεως, ο άρτος της παρουσίας του Θεού, συμβόλιζε ότι ο Θεός ικανοποιεί τη σωματική και πνευματική μας πείνα ως «ο άρτος της ζωής» (Ιωάννην [ς'] 6:35). Το χρυσό θυσιαστήριο του θυμιάματος συμβόλιζε την προσευχή του Ιησού για μας στην ίδια την παρουσία του Θεού (Αποκάλυψις [η'] 8:3,4).

Το δεύτερο διαμέρισμα - τα Άγια των αγίων, περιείχε την επίχρυση κιβωτό της διαθήκης. Αυτή συμβόλιζε το θρόνο του Θεού. Το ιλαστήριό της συμβόλιζε τη μεσιτεία του Χριστού για τους αμαρτωλούς ανθρώπους που παρέβηκαν τον ηθικό νόμο του Θεού. Οι δύο πέτρινες πλάκες όπου ο Θεός με το δάχτυλό Του είχε γράψει τις Δέκα Εντολές, φυλάγονταν κάτω από το ιλαστήριο. Τα χρυσά χερουβεΐμ της δόξας στέκονταν πάνω από το ιλαστήριο, στις δύο άκρες της κιβωτού. Ένα ένδοξο φως έλαμπε ανάμεσα από αυτά τα δύο χερουβεΐμ - σύμβολο της παρουσίας του ίδιου του Θεού.

Ένα καταπέτασμα έκρυβε τα Άγια από τα βλέμματα των ανθρώπων καθώς οι ιερείς λειτουργούσαν γι' αυτούς στην αυλή. Ένα δεύτερο καταπέτασμα βρισκόταν μπροστά στα Άγια των αγίων και έκρυβε το εσωτερικό από τους ιερείς που εισέρχονταν στο πρώτο διαμέρισμα.

Όταν ο Ιησούς πέθανε στο σταυρό, τι συνέβη στο καταπέτασμα;

«Και ιδού, το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω.» Ματθαίον [κζ'] 27:51.

Τα Άγια των αγίων, που άλλοτε περιείχαν την κιβωτό της διαθήκης - το σύμβολο του θρόνου του Θεού, πέρασαν στην κοινή θέα με το θάνατο του Ιησού. Τώρα πια κανένα καταπέτασμα δεν ορθωνόταν ανάμεσα στον άγιο Θεό και στον ειλικρινή πιστό. Ο Ιησούς, ο Αρχιερέας μας, μάς εισάγει στην παρουσία του Θεού.

«Έχοντες λοιπόν, αδελφοί, παρρησίαν να εισέλθωμεν εις τα άγια διά του αίματος του Ιησού, διά νέας και ζώσης οδοῦ την οποίαν καθιέρωσεν εις ημάς, διά του καταπετάσματος, τούτέστι, της σαρκός αυτού, και έχοντες ιερέα μέγαν επί τον οίκον του Θεού, ας πλησιάζωμεν μετά αληθινής καρδίας εν πληροφορία πίστεως.» Εβραίους [ι'] 10:19-22.

Έχουμε πρόσβαση στην αίθουσα του θρόνου του Θεού επειδή ο Ιησούς είναι ο Αρχιερέας μας στα δεξιά του Θεού. Δε βρίσκεται εκεί για να μας προστατεύσει από τον Πατέρα, αλλά για να μας εισάγει στην παρουσία του Θεού, στη γεμάτη αγάπη καρδιά του Πατέρα. Λοιπόν «ας πλησιάζωμεν». Γιατί; Επειδή ο Θεός μας δέχεται. Όπως είπε ο Ιησούς: «Δεν σας λέγω, ότι εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα περί υμών. διότι αυτός ο Πατήρ σάς αγαπά» (Ιωάννην [ις'] 16:26,27).

Αφού ο Σωτήρας μας επέστρεψε στον ουρανό μετά τη διακονία Του στη γη, ο Αποκαλυπτής Ιωάννης είδε ένα όραμα «του ναού του ουρανού» (Αποκάλυψις [ιδ'] 14:17, [ιε'] 15:5, [ις'] 16:17), το πρωτότυπο ουράνιο αγιαστήριο, του οποίου αντίγραφο ήταν η σκηνή του Μωυσή. Στα Άγια των αγίων ο Ιωάννης διέκρινε την κιβωτό της διαθήκης που περιέχει τον αιώνιο ηθικό νόμο του Θεού - τις Δέκα Εντολές (Αποκάλυψις [ια'] 11:19, Εβραίους [θ'] 9:4). Ακόμη, παρατήρησε «εν τω ουρανῷ. . . επτά λαμπάδες πυρός καιόμεναι έμπροσθεν του θρόνου» (Αποκάλυψις [δ'] 4:1,5) και «το θυσιαστήριον το χρυσούν» του θυμιάματος (Αποκάλυψις [η'] 8:3). Και το σπουδαιότερο, είδε τον Ιησού να περπατάει ανάμεσα στις επτά λυχνίες (Αποκάλυψις [α'] 1:12,13).

4. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΟΥ ΠΕΘΑΝΕ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΣΩΣΕΙ

Όπως το επίγειο αγιαστήριο αποτελούσε μικρογραφία του ουράνιου ναού όπου ο Ιησούς τώρα ιερουργεί για μας, οι λειτουργίες που γίνονταν στο επίγειο αγιαστήριο ήταν επίσης «εις υπόδειγμα και σκιάν των επουρανίων» (Εβραίους [η'] 8:5). Αλλά εδώ υπάρχει μια έντονη διαφορά: «Τώρα όμως ο Χριστός

έλαβεν εξοχωτέραν λειτουργίαν, καθόσον είναι και ανωτέρας διαθήκης μεσίτης, ήτις ενομοθετήθη με ανωτέρας επαγγελίας» (Εβραίους [η΄] 8:6). Οι ιερείς που υπηρετούσαν στον επίγειο ναό, δεν μπορούσαν οι ίδιοι να συγχωρήσουν αμαρτίες, αλλά στο σταυρό ο Ιησούς «άπαξ εις το τέλος των αιώνων εφανερώθη, διά να αθετήση την αμαρτίαν διά της θυσίας εαυτού» (Εβραίους [θ΄] 9:26).

Στην Παλαιά Διαθήκη, το βιβλίο Λευιτικών περιγράφει λεπτομερώς τις λειτουργίες του αγιαστηρίου. Οι ιεροτελεστίες χωρίζονταν σε δύο τμήματα: οι καθημερινές και οι ετήσιες. Το Τεύχος 13 αναφέρεται στις ετήσιες λειτουργίες.

Στις καθημερινές λειτουργίες, οι ιερείς πρόσφεραν θυσίες και για άτομα και για όλο το εκκλησίασμα. Όταν ένα άτομο αμάρτανε, θα έφερνε ένα άμωμο ζώο ως προσφορά για αμαρτία, «και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν της περί αμαρτίας προσφοράς» (Λευιτικών [δ΄] 4:29).

Όταν ολόκληρο το εκκλησίασμα εμπλεκόταν σε μια παράβαση, ο ιερέας εκτελούσε σχεδόν την ίδια λειτουργία και γι' αυτούς. Αφού έσφαζε το θυσιαζόμενο ζώο, ο ιερέας έφερνε το αίμα της θυσίας στο αγιαστήριο και τοποθετούσε μέρος αυτού στα κέρατα του θυσιαστηρίου του θυμιάματος. Αυτό το αίμα των θυσιών παρουσίαζε την αλήθεια ότι η αμαρτία επιφέρει το θάνατο και ότι ο αμαρτωλός μπορεί να αποφύγει τον έσχατο θάνατο όταν κάποιος άλλος πεθάνει στη θέση του.

Η θυσία του Χριστού βρίσκεται στο κέντρο του συστήματος του αγιαστηρίου.

Πρώτον, το προς θυσία ζώο έπρεπε να είναι «άμωμον», επειδή αντιπροσώπευε Εκείνον που είναι «όσιος, άκακος, αμίαντος, κεχωρισμένος από των αμαρτωλών» (Εβραίους [ζ΄] 7:26).

Δεύτερον, η ενοχή του αμαρτωλού έπρεπε να μεταφερθεί στο αθώο ζώο με την επίθεση των χεριών επάνω στο ζώο και την εξομολόγηση της αμαρτίας. Αυτό συμβολίζει ότι ο Χριστός παίρνει την ενοχή μας στο Γολγοθά. ο αναμάρτητος έγινε «υπέρ ημών αμαρτία» (Β΄ Κορινθίους [ε΄] 5:21).

Τρίτον, το προς θυσία ζώο έπρεπε να σφαχτεί και το αίμα του να χυθεί, επειδή έδειχνε την υπέρτατη ποινή που ο Χριστός υπέστη στο σταυρό.

Αυτό που συνέχεια επαναλαμβανόταν στο αγιαστήριο της Παλαιάς Διαθήκης, έδειχνε το σωτήριο έργο του Χριστού. Έχοντας πεθάνει για τις αμαρτίες μας, «διά του ιδίου αυτού αίματος εισήλθεν άπαξ εις τα άγια, αποκτήσας αιωνίαν λύτρωσιν» (Εβραίους [θ΄] 9:12).

5. ΓΙΑΤΙ ΑΙΜΑ;

Μερικοί παραπονούνται: «Ο Χριστιανισμός έχει πολύ αίμα». Γιατί «χωρίς χύσεως αίματος δεν γίνεται άφεσις» (Εβραίους [θ΄] 9:22); Γιατί το αίμα είναι τόσο σπουδαίο σύμβολο στη Γραφή;

Εκ πρώτης όψεως μπορεί να μην είναι ευχάριστη εικόνα, αλλά το αίμα του Χριστού μας μιλάει με πολύ ευφράδεια.

1. ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΛΟ ΖΩΗΣ

«Διότι η ζωή της σαρκός είναι εν τω αίματι. . . Διότι το αίμα τούτο κάμνει εξιλασμόν υπέρ της ψυχής.» Λευιτικόν [ιζ´] 17:11.

Από κάποια άποψη η ζωή του Χριστού είναι πιο σπουδαία από το θάνατό Του. Εάν η ζωή Του δεν ήταν αναμάρτητη, ο σταυρός δε θα είχε κανένα σκοπό. Και εάν δε ζούσε μετά το θάνατό Του, ο θάνατός Του δε θα μας έσωζε, όπως λέει και ο Παύλος:

«Αν ο Χριστός δεν ανέστη, μάταιον άρα είναι το κήρυγμα ημών, ματαία δε και η πίστις σας.» Α´ Κορινθίους [ιε´] 15:14.

Όταν ο Χριστός έχυσε το αίμα Του στο σταυρό, έδινε τη ζωή Του για την ανθρωπότητα. πρόσφερε μια ζωή τέλειας υπακοής στη θέση της δικής μας αποτυχίας.

2. ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ

Όταν έχυσε το αίμα Του στο σταυρό, πλήρωνε «τον μισθόν της αμαρτίας» - το θάνατο, τον αιώνιο θάνατο. Γεύθηκε την αγωνία του χωρισμού από τον Πατέρα Θεό. Ο Υιός Θεός βημάτισε μέσα στην ιστορία για να επιφορτισθεί τα αποτελέσματα της αμαρτίας και να αποδείξει πόσο πραγματικά τραγική είναι η παρανομία. Μπορούσε τότε λοιπόν να συγχωρήσει τους αμαρτωλούς χωρίς να ελαχιστοποιεί την αμαρτία.

3. ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο σταυρός αποκαλύπτει πόσο πόνο έφερε η αμαρτία στο Θεό, ο οποίος δεν είναι μια αιμοδιψής θεότητα που ζητάει θυσία. Όταν ο Πατέρας και ο Υιός σπάραζαν στο Γολγοθά, ο Πατέρας έστρεψε το πρόσωπό Του από αγωνία και ο Υιός πέθανε από ραγισμένη καρδιά.

Το αίμα του Χριστού αντιπροσωπεύει ολόκληρο το δράμα της εξιλέωσης, αυτή την καταπληκτική πράξη, ώστε ο Θεός «να συνδιαλλάξη τα πάντα προς εαυτόν, ειρηνοποιήσας διά του αίματος του σταυρού αυτού» (Κολοσσαείς [α´] 1:20).

6. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΠΟΥ ΖΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΣΩΣΕΙ

Αυτές οι θυσίες της Παλαιάς Διαθήκης συμβόλιζαν το θάνατο του Χριστού για τις αμαρτίες μας. Το έργο των ιερέων απεικόνιζε τη διακονία του Χριστού ως Αρχιερέα.

Το έργο του ιερέα στο εβραϊκό αγιαστήριο πως συγκρίνεται με αυτό που ο Χριστός κάνει τώρα ως Αρχιερέας στο ουράνιο αγιαστήριο;

«Διότι ο Χριστός δεν εισήλθεν εις χειροποίητα άγια, αντίτυπα των αληθινών, αλλ' εις αυτόν τον ουρανόν, διά να εμφανισθή τώρα ενώπιον του Θεού υπέρ ημών. . . Τώρα δε άπαξ εις το

**τέλος των αιώνων εφανερώθη, διά να αθετήση την αμαρτίαν διά της θυσίας αυτού.»
Εβραίους [θ'] 9:24,26.**

Είναι σχεδόν πολύ δύσκολο να κατανοηθεί: ο Χριστός πρόσφερε τον εαυτό Του ως θυσία στο σταυρό του Γολγοθά. Πρόσφερε τον εαυτό Του γιατί δεν μπορούσε να κάνει κάτι λιγότερο.

Ποιο είναι το καθημερινό έργο του Ιησού στο ουράνιο αγιαστήριο;

**«Θεν δύναται να σώζη εντελώς τους προσερχομένους εις τον Θεόν δι' αυτού, ζων πάντοτε διά να μεσιτεύση υπέρ αυτών.»
Εβραίους [ζ'] 7:25.**

Ο Ιησούς τώρα «ζει» για να παρουσιάζει το αίμα Του, τη θυσία Του για μας. Τώρα εργάζεται για να σώσει κάθε ανθρώπινη ύπαρξη από την τραγωδία της αμαρτίας. Μερικοί λαθεμένα υποθέτουν ότι, ως

Μεσίτης μας, ο Ιησούς στον ουρανό εκλιπαρεί έναν απρόθυμο Θεό να μας συγχωρήσει. Αντίθετα, ο Θεός με χαρά δέχθηκε τη θυσία του Υιού Του για μας. Ο Πατέρας και ο Υιός συνεργάζονται για να δημιουργήσουν αυτό το μέσον της συνδιαλλαγής.

Ως Αρχιερέας μας στον ουρανό, ο Χριστός κάνει έκκληση στην ανθρωπότητα. Εργάζεται να βοηθήσει τους αδιάφορους να ρίξουν μια δεύτερη ματιά στη χάρη, να βοηθήσει τους απελπισμένους αμαρτωλούς να βρουν ελπίδα στο ευαγγέλιο, να βοηθήσει τους πιστούς να βρουν περισσότερα πλούτη στο Λόγο του Θεού και περισσότερη δύναμη στην προσευχή. Ο Ιησούς διαπλάθει τη ζωή μας σε αρμονία με τις εντολές Του και μας βοηθάει να διαμορφώσουμε χαρακτήρα που να μπορεί να σταθεί στις δοκιμασίες του χρόνου.

Ο Χριστός έδωσε τη ζωή Του για κάθε άτομο που έζησε σε αυτόν τον κόσμο. Και τώρα ως Μεσίτης μας «ζων πάντοτε» οδηγεί τους ανθρώπους να δεχθούν τη θυσία Του για τις αμαρτίες τους. Αλλά οι άνθρωποι είναι και ελεύθεροι να απορρίψουν τη συγχώρηση που ο Ιησούς προσφέρει. Αν και συνδιάλλαξε όλο τον αμαρτωλό κόσμο με τον εαυτό Του στο σταυρό, ο Χριστός δεν μπορεί όμως να μας σώσει αν εμείς δε δεχθούμε τη χάρη Του. Οι άνθρωποι δε θα χαθούν επειδή είναι αμαρτωλοί, αλλά επειδή αρνούνται να δεχθούν τη συγχώρηση που ο Ιησούς προσφέρει.

Η αμαρτία κατέστρεψε τη στενή σχέση που ο Αδάμ και η Εύα κάποτε είχαν με το Θεό. Αλλά ο Ιησούς, ως ο Αμνός του Θεού, πέθανε για να ελευθερώσει τον Αδάμ, την Εύα και όλη την ανθρωπότητα από την αμαρτία, και να αποκαταστήσει τη χαμένη φιλία. Δέχεσαι ως Αρχιερέα σου Αυτόν που ζει για να διατηρήσει τη σχέση αυτή στενή και έντονη;

Η θυσία του Χριστού είναι απεριγράπτα μοναδική. Η ουράνια διακονία του Χριστού είναι ασύγκριτη. Μόνον ο Χριστός φέρει το Θεό πολύ κοντά σε μας. Μόνον ο Χριστός καθιστά δυνατόν το Άγιο Πνεύμα να διαμένει στις καρδιές μας. Κένωσε τον εαυτό Του για να γεμίσει εμάς. Αξίζει μια παρόμοια παραχώρηση από μέρους μας. Ας Τον δεχθούμε ως Σωτήρα και Κύριο της ζωής μας.

Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα, Σε ευχαριστώ σήμερα που ανακάλυψα το ενδιαφέρον Σου για μένα προσωπικά. Σε ευχαριστώ γιατί με τη διακονία του Χριστού στο ουράνιο αγιαστήριο κατευθύνεις τη ζωή μου και τη ζωή του λαού Σου παντού. Βοήθησέ με να ανταποκριθώ στην καλοσύνη Σου να με σώσεις και να μου δώσεις καλύτερη ζωή. Στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

ΑΠΟ ΕΝΟΧΟΣ ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ ΣΕ ΣΥΓΧΩΡΗΜΕΝΟΣ ΑΓΙΟΣ

Δεν υπήρχαν δακτυλικά αποτυπώματα. Δεν αναβρέθηκε κανένα όπλο. Κανένας δεν είδε το δολοφόνο να μπαίνει στο γραφείο του ψυχολόγου Μιχαήλ Φίλιπς. Ούτε κανένας άκουσε πυροβολισμούς. Και όμως ο δρ. Φίλιπς βρέθηκε πεσμένος πίσω από το γραφείο του. Πέντε σφαίρες είχαν διατρυπήσει το κουστούμι του.

Φαινόταν ένα τέλειο έγκλημα. Στην αρχή οι ντεντέκτιβ δεν μπορούσαν να βρουν κανένα ίχνος. Τελικά πρόσεξαν ένα λεπτό σύρμα κολλημένο σε μια μολυβοθήκη στο γραφείο του δρ. Φίλιπς. Το σύρμα κατέληγε σε ένα μαγνητόφωνο στο συρτάρι του γραφείου. Ανακάλυψαν ότι η μολυβοθήκη κάλυπτε ένα μικρόφωνο.

Αυτοί που διεξήγαγαν την έρευνα, γρήγορα γύρισαν πίσω την ταινία και, προς μεγάλη τους έκπληξη, άκουσαν ηχογραφημένη τη δολοφονία. Κάποιος με το όνομα Αντόνιος Ιντσιαράνο είχε μπει στο γραφείο και είχε μια ξαναμμένη συζήτηση με το δρ. Φίλιπς. Ακούστηκαν πυροβολισμοί. Η ταινία τελείωνε με τα βογκητά του ψυχολόγου που ξεψυχούσε στο πάτωμα.

Κάθε τρομερή λεπτομέρεια είχε καταγραφεί. Ο δολοφόνος λογάριζε ότι το έγκλημά του θα έμενε ανεξιχνίαστο. Είχε πάρει τις προφυλάξεις του να μην αφήσει κανένα ίχνος. Αλλά υπήρχε ένας άορατος μάρτυρας που αφηγήθηκε ολόκληρη την ιστορία.

Σε αυτό το Τεύχος θα μάθουμε για την τελική κρίση του Θεού, όπου όλοι οι άνθρωποι θα κριθούν «εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών» (Αποκάλυψις [κ'] 20:12). Το θέμα είναι σοβαρό. Εκείνοι που φαντάστηκαν ότι οι παρανομίες τους θα αποκρύβονταν, θα νιώσουν τη μεγαλύτερη έκπληξη. Άτομα που έκαμαν μακροσκελείς, ευσεβείς προσευχές στην εκκλησία κάθε εβδομάδα αλλά στα κρυφά ήταν τύραννοι στα σπίτια τους, θα βρεθούν μπροστά σε μια συνταρακτική καταγραφή.

Αλλά ακόμη θα μάθεις γιατί η κρίση είναι υπέροχα νέα για εκείνους που βρήκαν ασφάλεια κοντά στο Χριστό.

1. ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΑΦΟΒΑ

Ποιος θα κρίνει τον κόσμο;

«Ουδέ κρίνει ο Πατήρ ουδένα, αλλ' εις τον Υιόν έδωκε πάσαν την κρίσιν.» Ιωάννην [ε'] 5:22.

Πώς ο σταυρός ετοίμασε το Χριστό να γίνει κριτής μας;

«Ο Θεός προέθετο (τον Ιησού) μέσον εξιλεώσεως διά της πίστεως, εν τω αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού. . .διά να ήναι δίκαιος, και να δικαιώνη τον πιστεύοντα εις τον Ιησούν.» Ρωμαίους [γ'] 3:25,26.

Ο θάνατος του Χριστού στο σταυρό Τον κατέστησε Δικαστή και Δικαιώνοντα. Ο Χριστός υπερασπίζεται και τις αναλλοίωτες αρχές του Θεού και τους μετανοημένους αμαρτωλούς. Όταν το σύμπαν υποβάλλει την ερώτηση: «Πώς μπορεί ένας αδέκαστος κριτής να κηρύξει αθώο έναν ένοχο;» ο Χριστός θα απαντήσει δείχνοντας τα σημάδια στα χέρια Του. Το σώμα Του επιφορτίστηκε τη δίκαιη τιμωρία της αμαρτίας.

(Το Τεύχος 12 μας έδωσε μια ιδέα πώς ο Ιησούς, ο Αμνός του Θεού και αντιπρόσωπός μας στο θρόνο του Θεού, μας ετοίμασε για την ημέρα της κρίσης λύνοντας το πρόβλημα της αμαρτίας.)

Τι πρόσφερε ο Χριστός σε αντάλλαγμα για την αμαρτωλή ζωή μας;

«Τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν έκαμεν υπέρ ημών αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού.» Β' Κορινθίους [ε'] 5:21.

Για χάρη του Χριστού, ο Θεός επιτελεί μια υπέροχη πράξη αντικατάστασης. Η αμαρτωλή ζωή μας ανταλλάσσεται, κατά μια δικαστική έννοια, με τη ζωή δικαιοσύνης του Χριστού. Χάρη της αναμάρτητης ζωής του Χριστού και του θανάτου Του, ο Θεός μας συγχωρεί και φέρεται σε μας σαν να μην αμαρτήσαμε ποτέ. Και ακόμη περισσότερο: ρίχνει τις αμαρτίες μας στα βάθη των θαλασσών και παρουσιάζει το μητρώο της αναμάρτητης ζωής του Χριστού σε αντικατάσταση του καταδικασμένου μητρώου της αμαρτωλής ζωής μας. Αυτό ακριβώς χρειαζόμαστε στην κρίση για να σταθούμε μπροστά στον άγιο Θεό.

Ο ουρανός κρατάει μητρώο για τη ζωή του κάθε ατόμου (Αποκάλυψις [κ'] 20:12). Ο Θεός σταθμίζει κάθε πράξη (Α' Σαμουήλ [β'] 2:3). Παρακολουθεί κάθε λέξη που εκστομίζεται, ακόμη και κάθε σκέψη που περνάει από το μυαλό (Ματθαίον [ιβ'] 12:36). Και αυτά είναι τα χειρότερα νέα για εκείνους που νομίζουν ότι οι κρυφές αμαρτίες και τα εγκλήματά τους δε θα επιστρέψουν σε αυτούς σαν στοιχειό.

Αλλά τα νέα είναι θαυμάσια για εκείνους οι οποίοι ειλικρινά δέχθηκαν το Χριστό ως Συνήγορό τους μπροστά στον Πατέρα. «Το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας» (Α' Ιωάννου [α'] 1:7). Ο Ιησούς εξαλείφει τις αμαρτίες μας (Πράξεις [γ'] 3:19). Στη θέση του ελαττωματικού παρελθόντος μας ο Χριστός παρουσιάζει την

αψεγάδιαστη, τέλεια ζωή Του (Β' Κορινθίους [ε'] 5:21).

Ας ρίξουμε μια ματιά σε βάθος τι καθιστά τον Ιησού αρμόδιο να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της αμαρτίας. (Αν δυσκολεύεσαι με τα μαθηματικά, κάτι που συμβαίνει με πολλούς, προτείνουμε να διαβάσεις τα τρία επόμενα τμήματα πέρα για πέρα χωρίς να βαλτώσεις μέσα στους αριθμούς. Μπορείς να καταλάβεις τα σπουδαία γεγονότα από τα υπόλοιπα αυτού του Τεύχους, χωρίς οπωσδήποτε να κατανοήσεις τους αριθμούς που αναφέρονται).

2. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΗΡΘΕ ΣΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥ

Στη βάπτισή Του ο Χριστός χρίστηκε από το Άγιο Πνεύμα:

«Και βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του ύδατος, και ιδού, ηνοιχθήσαν εις αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του Θεού καταβαίνον ως περιστεράν, και ερχόμενον επ' αυτόν. Και ιδού φωνή εκ των ουρανών λέγουσα, Ούτος είναι ο υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην.» Ματθαίον [γ'] 3:16,17.

Μετά που το Άγιο Πνεύμα έχρισε τον Ιησού κατά το βάπτισμά Του, οι μαθητές γνωστοποίησαν ότι ο Μεσσίας είχε έρθει:

«Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι ο Χριστός.» Ιωάννην [α'] 1:41.

Γνωρίζοντας ότι στα εβραϊκά η λέξη Μεσσίας και στα ελληνικά η λέξη Χριστός έχουν την ίδια έννοια «κεχρισμένος», οι μαθητές συμπέραναν ότι ο Ιησούς χρίστηκε από το Άγιο Πνεύμα ως Μεσσίας κατά τη βάπτισή Του.

Ο ευαγγελιστής Λουκάς αναφέρει τη χρονολογία που χρίστηκε ο Ιησούς Μεσσίας ότι ήταν το δέκατο πέμπτο έτος της ηγεμονίας του Τιβερίου Καίσαρα (Λουκά [γ'] 3:1,2). Αυτό για μας σημαίνει 27 μ.Χ.

Ο ερχομός του Μεσσία προλέχθηκε από πολλούς προφήτες στην Παλαιά Διαθήκη, και ο Χριστός παρουσιάστηκε στον καθορισμένο χρόνο ως εκπλήρωση της βιβλικής προφητείας. Ακριβώς μετά τη βάπτισή Του ο Ιησούς ανήγγειλε:

«Επληρώθη ο καιρός και επλησίασεν η βασιλεία του Θεού. μετανοείτε, και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον.» Μάρκον [α'] 1:15.

Η βάπτιση και το χρίσμα του Σωτήρα μας έγιναν όταν «επληρώθη ο καιρός». Αλλά σε ποιον καιρό αναφέρεται ο Χριστός; Ο καιρός είχε φθάσει για το Χριστό να εμφανισθεί και να χριστεί. Πάνω από 500 χρόνια πριν ο Χριστός έρθει στον κόσμο αυτό, ο προφήτης Δανιήλ προείπε τη στιγμή που ο Ιησούς θα εμφανιζόταν ως Μεσσίας.

Ο Δανιήλ προείπε ότι ο Ιησούς θα εμφανιζόταν και θα χριζόταν ως Μεσσίας το 27 μ.Χ.; Εδώ είναι η προφητεία του Δανιήλ:

«Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε, ότι από της εξελεύσεως της προσταγής τού να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ, έως του Χριστού του Ηγουμένου, θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά, και εβδομάδες εξήκοντα δύο.» Δανιήλ [θ'] 9:25.

Επτά εβδομάδες και εξήντα δύο εβδομάδες κάνουν εξήντα εννιά εβδομάδες ή 483 ημέρες (7X69=483 μέρες). Στις συμβολικές προφητείες της Γραφής λογαριάζουμε κάθε ημέρα για ένα χρόνο (Ιεζεκιήλ [δ'] 4:6, Αριθμοί [ιδ'] 14:34). Λοιπόν 483 ημέρες ισοδυναμούν με 483 χρόνια. Ο Δανιήλ προείπε ότι θα εκδιδόταν ένα διάταγμα για την ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ, και ακριβώς 483 χρόνια μετά από αυτό το διάταγμα θα εμφανιζόταν ο Μεσσίας.

Ο Ιησούς εμφανίστηκε ως Μεσσίας στον καθορισθέντα χρόνο; Ο Αρταξέρξης εξέδωσε το διάταγμα για την ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ το 457 π.Χ. (Εσδρας [ζ'] 7:7-13,21-26). Η περίοδος των 483 ετών λοιπόν τελειώνει το 27 μ.Χ. (457 π.Χ. + 27 μ.Χ. = 484). Η διαταγή όμως εκδόθηκε μέσα στο 457 π.Χ. και ο Χριστός χρίστηκε μέσα στο 27 μ.Χ., ως εκ τούτου το ακριβές διάστημα χρόνου είναι 483 χρόνια.

Στον καθορισθέντα χρόνο, το 27 μ.Χ. ο Ιησούς παρουσιάστηκε με το μήνυμα: «Επληρώθη ο καιρός». Η ακριβής εκπλήρωση αυτής της βιβλικής προφητείας είναι εντυπωσιακή επιβεβαίωση ότι ο Ιησούς της Ναζαρέτ είναι πραγματικά ο Μεσσίας. Ο Θεός ήρθε στον κόσμο μας με ανθρώπινη σάρκα.

Σε πόσο διάστημα ο Χριστός θα στερέωνε τη διαθήκη Του;

«Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μια εβδομάδι.» Δανιήλ [θ'] 9:27α.

Όταν εφαρμόζουμε την αρχή μια ημέρα για ένα έτος, αυτή η εβδομάδα αντιστοιχεί σε επτά χρόνια. Έτσι, ο Χριστός μέσα σε επτά χρόνια θα στερέωνε τη διαθήκη Του προς την ανθρωπότητα - από το 27 μ.Χ. μέχρι το 34 μ.Χ. Λίγο μετά που αμάρτησαν ο Αδάμ και η Εύα, ο Θεός έδωσε σε αυτούς την υπόσχεση ότι θα έσωζε την ανθρωπότητα από την αμαρτία με το θάνατο Κάποιου που θα έστελνε (Γένεσις [γ'] 3:15). Ο θάνατος του Ιησού στο σταυρό εκπλήρωσε αυτή την υπόσχεση.

Τι θα συνέβαινε στο μέσο της εβδομηκοστής εβδομάδας;

«Και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά.» Δανιήλ [θ'] 9:27β.

Ο Ιησούς σταυρώθηκε το 31 μ.Χ. «εν τω ημίσει της εβδομάδος». Κατά τη στιγμή του θανάτου του Χριστού «το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω» (Ματθαίον [κζ'] 27:51). Το αρνί για τη θυσία - σύμβολο του Ιησού ως Αμνού του Θεού - ξέφυγε από τα χέρια του ιερέα. Αυτό ήταν ένα σημάδι ότι δε χρειαζόταν πια η ανθρωπότητα να προσφέρει θυσίες ζώων. Με την κατά γράμμα εκπλήρωση της προφητείας ο Ιησούς έδωσε τέλος στην ανάγκη για θυσία ζώων (Δανιήλ [θ'] 9:27). Από τη στιγμή του θανάτου του

Χριστού οι άνθρωποι έχουν πρόσβαση στο Θεό όχι με θυσίες ζώων και ιερείς, αλλά με το Μεσσία, τον Αμνό του Θεού και Αρχιερέα μας.

3. Η ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΟΤΙ ΟΙ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΣΥΓΧΩΡΟΥΝΤΑΙ

Σύμφωνα με την προφητεία του Δανιήλ, γιατί πέθανε ο Ιησούς;

«Θέλει εκκοπεί ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν.» Δανιήλ [θ'] 9:26.

Με το θάνατο στο σταυρό ο Χριστός εκκόπηκε, αλλά όχι για τον εαυτό Του. Ο Ιησούς έζησε μια τέλεια ζωή, ο μόνος που το έκανε στον κόσμο μας. Πέθανε «ουχί δι' εαυτόν», όχι για να

πληρώσει τιμωρία για δική Του αμαρτία, αλλά για να πληρώσει την τιμωρία των δικών σου αμαρτιών, των δικών μου αμαρτιών, των αμαρτιών όλου του κόσμου.

Πώς μπορούμε να ξέρουμε ότι ο Θεός συγχώρησε όλες τις αμαρτίες μας και μας δέχθηκε;

«Δικαιοσύνη δε του Θεού διά πίστεως Ιησού Χριστού, εις πάντας και επί πάντας τους πιστεύοντας. . . επειδή πάντες ήμαρτον, και υστερούνται της δόξης του Θεού. δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού, διά της απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού. τον οποίον ο Θεός προέθετο μέσον εξιλέσεως διά της πίστεως, εν τω αίματι αυτού.» Ρωμαίους [γ'] 3:22-25.

Τα κύρια σημεία στα εδάφια αυτά είναι: «πάντες ήμαρτον», «δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν» του Θεού «διά της πίστεως» στην εξαγνίζουσα δύναμη «εν τω αίματι» του Χριστού.

Δύο πράγματα συμβαίνουν όταν δικαιωνόμαστε:

1. Ο Θεός μας διακηρύσσει όχι ένοχους, αφαιρώντας την ενοχή των προγενομένων αμαρτιών.

2. Ο Θεός μας διακηρύσσει δίκαιους, με τη «δικαιοσύνη του Θεού διά πίστεως Ιησού Χριστού».

Ο τρόπος του Θεού να μας δώσει πλήρη εξασφάλιση, είναι να μας δικαιώσει με την πίστη στο Χριστό. Ο Ιησούς υποσχέθηκε: «Έλθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει» (Ματθαίον [ια'] 11:28). Όλοι μας που εξαντληθήκαμε στην προσπάθεια να γίνουμε αρκετά καλοί, να φθάσουμε στο σκοπό από μόνοι μας, μπορούμε να βρούμε πραγματική ησυχία στην ευπροσήγορη αποδοχή του Χριστού. Όλοι εμείς οι φορτωμένοι με τραύματα του παρελθόντος, με οδυνηρό αίσθημα ανεπάρκειας και αισχύνης, μπορούμε να βρούμε ειρήνη και ολοκλήρωση κοντά στο Χριστό, ο οποίος πάνω στο σταυρό άνοιξε τα χέρια Του σε μας.

4. Ο ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΙ Η ΚΡΙΣΗ

Τα κεφάλαια Δανιήλ [η'] 8 και [θ'] 9 έχουν στενή σχέση μεταξύ τους. Στο κεφάλαιο Δανιήλ [η'] 8 ένας άγγελος έδειξε στον προφήτη ένα μεγάλο πανόραμα του μέλλοντος. Ο Δανιήλ είδε (1) έναν κριό, (2) έναν τράγο, (3) ένα μικρό κέρας, που αντιπροσώπευαν αντίστοιχα τη Μηδοπερσία, την Ελλάδα και τη Ρώμη (Δανιήλ [η'] 8:1-12, 20-26).

Ποιο είναι το τέταρτο μέρος της προφητείας;

«Έως πότε θέλει διαρκεί η όρασις η περί της παντοτεινής θυσίας. . . ; Και είπε προς εμέ, Έως δύο χιλιάδων και τριακοσίων ημερονυκτίων. τότε το αγιαστήριον θέλει καθαρισθή.» Δανιήλ [η'] 8:13,14.

Ο Δανιήλ λιποθύμησε πριν ο άγγελος του εξηγήσει το μέρος της προφητείας με τις 2.300 ημέρες, και το όγδοο κεφάλαιο κλείνει με την ερμηνεία του. Αλλά αργότερα ξαναφάνηκε ο άγγελος και δήλωσε:

«Τώρα εξήλθον διά να σε κάμω να λάβης σύνεσιν. . . Διά τούτο εννόησον τον λόγον, και κατάλαβε την οπτασίαν. Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν επί τον λαόν σου, και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά να συντελεσθή η παράβασις, και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να γεινή εξιλέωσις περί ανομίας.» Δανιήλ [θ'] 9:22-24.

Οι 2.300 ημέρες είναι βεβαίως 2.300 χρόνια, λαμβάνοντας υπόψη ότι κάθε ημέρα αντιστοιχεί σε ένα χρόνο (Ιεζεκιήλ [δ'] 4:6). Εβδομήντα εβδομάδες ή 490 χρόνια αποτελούν το πρώτο μέρος της μακρύτερης περιόδου των 2.300 ετών. Και οι δύο περίοδοι αρχίζουν από το 457 π.Χ., όταν η Περσία εξέδωσε το διάταγμα «να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ». Αφαιρώντας τα 490 από τα 2.300, μας μένουν 1.810 χρόνια. Προσθέτοντας τα 1.810 χρόνια στο 34 μ.Χ., έτος που τελείωναν τα 490 χρόνια, φθάνουμε στο 1844 μ.Χ.

5. ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟ ΑΓΙΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ - ΚΡΙΣΗ

Ο άγγελος είπε στο Δανιήλ ότι το 1844, στο τέλος των 2.300 ετών, «το αγιαστήριον θέλει καθαρισθή». Αλλά τι σημαίνει αυτό;

Από τη θυσία του Χριστού στο σταυρό και μετά ο λαός του Θεού δε χρειάζεται πια να έχει ναό στη γη όπως στην Παλαιά Διαθήκη. Έτσι, το αγιαστήριο που έπρεπε να καθαρισθεί, ξεκινώντας από το 1844, θα ήταν το ουράνιο αγιαστήριο, του οποίου πιστό αντίγραφο ήταν το επίγειο αγιαστήριο.

Τώρα, τι σημαίνει καθαρισμός του ουράνιου αγιαστηρίου; Ο αρχαίος Ισραήλ ονόμαζε την ημέρα του καθαρισμού του επίγειου αγιαστηρίου Γιομ Κιπούρ - Ημέρα Εξιλασμού. Ήταν πραγματικά ημέρα κρίσης για τον εβραϊκό λαό.

Όπως είδαμε στο Τεύχος 12, η δραστηριότητα του Χριστού για μας στο αγιαστήριο έχει δύο φάσεις:

1. Οι καθημερινές θυσίες και τελετές που αποτελούσαν τη διακονία του ιερέα στο πρώτο διαμέρισμα του αγιαστηρίου - τα άγια.

2. Οι ετήσιες θυσίες και τελετές που επικεντρώνονταν στη διακονία του αρχιερέα στο δεύτερο διαμέρισμα του αγιαστηρίου, τα άγια των αγίων (Λευιτικόν [ις'] 16, [κγ'] 23, Εβραίους [θ'] 9:1-5).

Στον επίγειο ναό, καθώς ο λαός εξομολογιόταν τις αμαρτίες του ημέρα με την ημέρα, το αίμα των θυσιαζόμενων ζώων ραντιζόταν στα κέρατα του θυσιαστηρίου, και οι ιερείς έτρωγαν το κρέας μέσα στα Άγια (Λευιτικόν [δ'] 4, [ς'] 6) Έτσι, συμβολικά, ημέρα με την ημέρα οι εξομολογούμενες αμαρτίες συσσωρεύονταν στο αγιαστήριο και παρέμεναν εκεί.

Κάθε χρόνο λοιπόν, την Ημέρα του Εξιλασμού, το αγιαστήριο καθαριζόταν από τις εξομολογημένες αμαρτίες κατά τη διάρκεια του περασμένου έτους (Λευιτικόν [ις´] 16). Για την επίτευξη αυτού του καθαρισμού ο αρχιερέας έκαμνε μια ειδική θυσία ενός αφιερωμένου για το σκοπό αυτό τράγου. Έπειτα έφερνε το αίμα του στα Άγια των αγίων και ιερουργούσε μπροστά στην κιβωτό της διαθήκης που περιείχε τις Δέκα Εντολές κάτω από το ιλαστήριο. Ο αρχιερέας ράντιζε το εξαγνιστικό αίμα μπροστά στο ιλαστήριο για να δείξει ότι το αίμα του Χριστού, του μέλλοντα Λυτρωτή, θα πλήρωνε την ποινή για την αμαρτία. Ο αρχιερέας λοιπόν συμβολικά αφαιρούσε από το θυσιαστήριο τις αμαρτίες που είχαν ομολογηθεί και τις τοποθετούσε στο κεφάλι ενός άλλου τράγου, ο οποίος στη συνέχεια οδηγιόταν στην έρημο για να πεθάνει (Λευιτικόν [ις´] 16:20-22).

Αυτή η ετήσια τελετή την **Ημέρα του Εξιλασμού** καθάριζε το θυσιαστήριο από τις αμαρτίες. **Ο λαός τη θεωρούσε ως ημέρα κρίσης**, «επειδή πάσα ψυχή, ήτις δεν ταπεινωθή εις αυτήν ταύτην την ημέραν, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτής» (Λευιτικόν [κγ´] 23:29).

Εκείνο που ο αρχιερέας επιτελούσε συμβολικά κάθε χρόνο, ο Ιησούς το κάνει **άπαξ** ως Αρχιερέας μας (Εβραίους [θ´] 9:6-12). Κατά τη μεγάλη ημέρα του εξιλασμού αφαιρεί από το αγιαστήριο τις εξομολογημένες αμαρτίες όλων όσοι δέχθηκαν τον Ιησού ως Σωτήρα. Αν εξομολογούμαστε τις αμαρτίες μας, Αυτός θα σβήσει για πάντα τις καταχωρημένες αμαρτίες μας (Πράξεις [γ´] 3:19). Αυτό είναι το έργο που άρχισε το 1844.

Το 1844, όταν ξεκίνησε η ώρα της κρίσης στον ουρανό και ο Ιησούς άρχισε το έργο του καθαρισμού του ουράνιου αγιαστηρίου, στη γη άρχισε να δίνεται το μήνυμα για την ώρα της κρίσης (Αποκάλυψις [ιδ´] 14:6,7). Κάποιο από τα επόμενα Τεύχη θα ασχοληθεί ειδικά με αυτό το μήνυμα.

6. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΟΣ ΜΕ ΤΟ ΜΗΤΡΩΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΟΥ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Από το 1844, σύμφωνα με την προφητεία Δανιήλ [η´] 8 και [θ´] 9, ο Χριστός ανέλαβε δικαστικό ρόλο σε μια διερευνητική κρίση, διαγράφοντας τις καταχωρημένες αμαρτίες μας και καθαρίζοντας τον ουράνιο ναό. Ο Πέτρος προσέβλεπε σε αυτή την εποχή όταν είπε:

«Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφώσιν αι αμαρτίαι σας, διά να έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρουσίας του Κυρίου, και αποστείλη τον προκεκηρυγμένον εις εσάς Ιησούν Χριστόν.» Πράξεις [γ´] 3:19,20.

Αυτή η πριν την έλευση του Χριστού κρίση που τώρα διεξάγεται στον ουρανό, διερευνά τα κατάστιχα όλων των νεκρών και όλων των ζώντων για να επικυρώσει ποιοι θα είναι μεταξύ των λυτρωμένων όταν έρθει ο Ιησούς. Ως Κριτής μας, ο Ιησούς εξαλείφει όλες τις αμαρτίες των δικαίων από τα

κατάστιχα του ουρανού, διαλύοντας αυτές «ως πυκνήν ομίχλην» (Ησαΐας [μδ´] 44:22). Τις καταχωνιάζει στο άπειρο «όσον απέχει η ανατολή από της δύσεως» (Ψαλμοί [ργ´] 103:12). Θα εξαφανισθούν από το σύμπαν μια για πάντα (Αποκάλυψις [κα´] 21:1)

Εάν είχες την ευκαιρία να μεταβάλεις τα κατάστιχα της ζωής σου, ποια αλλαγή θα έκανες; Ίσως θα βιαζόσουν να διαγράψεις κάποιες ενοχλητικές καταχωρήσεις. Τα καλά νέα είναι ότι ο Χριστός το κάνει αυτό απείρως καλύτερα από ό,τι εμείς. Όταν το όνομά σου έρθει στην κρίση, θα είναι εύκολο να αντικρίσεις την καταχώρηση της ζωής σου αν έχεις δεχθεί το Χριστό ως Αντικαταστάτη σου, ως Σωτήρα σου.

Επειδή ο Ιησούς είναι βέβαιος ότι αφού οι δίκαιοι εισέλθουν στον ουρανό δε θα αμαρτήσουν ποτέ πια, καθαρίζει το μητρώο τους από κάθε ίχνος αμαρτίας και τους πιστώνει με τη δική Του τέλεια ζωή. Έπειτα επιστρέφει στη γη να τους ανταμείψει:

«Ίδού, έρχομαι ταχέως, και ο μισθός μου είναι μετ' εμού, διά να αποδώσω εις έκαστον ως θέλει εισθαι το έργον αυτού . . . Μακάριοι οι πράττοντες τας εντολάς αυτού, διά να έχωσιν εξουσίαν επί το δένδρον της ζωής, και να εισέλθωσι διά των πυλώνων εις την πόλιν.»
Αποκάλυψις [κβ´] 22:12,14.

Είσαι έτοιμος για τον ερχομό του Ιησού, ή υπάρχει κάτι που κρύβεις από Αυτόν; Έχεις μια ανοιχτή και ειλικρινή σχέση με Εκείνον που θέλει να είναι Συνήγορός σου;

Το συναίσθημα της κρίσης δεν πρέπει να μας κάνει να καταχωνιάσουμε βαθιά στο παρελθόν μας αμαρτίες που ίσως ξεχάσαμε να εξομολογηθούμε. Αντίθετα, πρέπει να μας παρακινήσει να παρουσιάσουμε όλα μπροστά στο Θεό. όχι μυστικά, όχι κουτοπονηριές.

Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχώρηση εις ημάς τας αμαρτίας, και καθάριση ημάς από πάσης αδικίας.»
ΑΊωάννου [α´] 1:9.

Εξομολόγηση σημαίνει να συμφωνήσουμε με το Θεό σχετικά με τα προβλήματα για τα οποία μας ελέγχει. Προθυμοποιούμαστε να τα αντιμετωπίσουμε. Δεχόμαστε τη συγχώρησή Του και αναγνωρίζουμε ότι χρειαζόμαστε τη δύναμη και τη χάρη Του.

Όταν ο βασιλιάς Φρειδερίκος Γουλιέλμος Α΄ επισκέφθηκε μια φυλακή στο Πότσδαμ, δέχθηκε αρκετές παρακλήσεις για συγχώρηση. Όλοι οι έγκλειστοι ορκίζονταν ότι προκατειλημμένοι δικαστές, επίορκοι μάρτυρες, ασυνείδητοι δικηγόροι ήταν υπεύθυνοι για τη φυλάκισή τους. Από κελί σε κελί συνέχιζε η ίδια ιστορία αδικημένων αθώων.

Αλλά σε ένα κελί ο φυλακισμένος δεν είχε τίποτε να πει. Ξαφνιασμένος ο βασιλιάς αστειεύτηκε: «Υποθέτω και συ είσαι αθώος».

«Όχι, Μεγαλειότατε, είμαι ένοχος και μου άξιζε με το παραπάνω τα όσα περνώ» είπε ο άνθρωπος.

Ο βασιλιάς γύρισε προς το δεσμοφύλακα και του είπε υψηλόφωνα: «Έλα και ελευθέρωσε αμέσως αυτό το κάθαρμα, να μη διαφθείρει τόσους αθώους εδώ μέσα».

Πώς ετοιμαζόμαστε για την κρίση; Πώς ετοιμαζόμαστε να συναντήσουμε το Χριστό ερχόμενο; Απλώς με ειλικρινή ομολογία της αλήθειας. Απλώς αναγνωρίζοντας αυτή τη μεγάλη ανακάλυψη: «Μου αξίζει με το παραπάνω η ποινή του θανάτου για τις αμαρτίες μου, αλλά Ένας άλλος πήρε τη θέση μου και μου έδωσε την υπέροχη συγχώρηση».

Κάνε ακριβώς τώρα αυτή τη δέσμευση, οτιδήποτε και να συμβεί, θα διατηρήσεις τις σχέσεις σου με το Χριστό τίμια πρόσωπο προς πρόσωπο και ειλικρινά καρδιά με καρδιά.

7. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΤΑΙΗ ΔΙΑΓΩΓΗ ΣΟΥ

Ως Αμνός του Θεού και Αρχιερέας μας, ο Ιησούς όχι μόνο καλύπτει το παρελθόν και εξασφαλίζει το μέλλον μας, αλλά ενδυναμώνει και το παρόν μας.

«Ελυτρώθητε από της ματαίας πατροπαράδοτου διαγωγής υμών. . . διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου.» Α΄ Πέτρου [α΄] 1:18,19.

Μας ελευθερώνει από τη μάταιη διαγωγή μας. Ο Ιησούς μας προσφέρει μια ηθική όμοια με μεταμοσχευμένη καρδιά.

«Από πασών των ακαθαρσιών σας, και από πάντων των ειδώλων σας, θέλω σας καθαρίσει. Και θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν νέαν . και πνεύμα νέον θέλω εμβάλει εν υμίν, και αποσπάσας την λιθίνην καρδίαν από της σαρκός σας, θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν σαρκίνην.» Ιεζεκιήλ [λς΄] 36:25,26.

Όλοι παλεύουμε με τις παλιές συνήθειες και παρορμήσεις μας, αλλά ο Θεός υπόσχεται να αλλάξει την παλιά ροπή με μια καινούρια ροπή.

«Και θέλω εμβάλει εν υμίν το Πνεύμα μου, και σας κάμει να περιπατήτε εν τοις διατάγμασί μου, και να φυλάττετε τας κρίσεις μου.» Ιεζεκιήλ [λς΄] 36:27.

Να θυμάσαι αυτές τις υποσχέσεις καθώς ξεκινάς μια πνευματική οδοιπορία. Άφησε τον εαυτό σου στα χέρια του Θεού, και ο Ιησούς θα σε ελευθερώσει από την πατροπαράδοτη μάταιη διαγωγή σου με το Άγιο Πνεύμα.

Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα, Σε ευχαριστώ για το δώρο του Ιησού ο οποίος πέθανε για τις αμαρτίες μας. Σε ευχαριστώ που Τον κατέστησες Συνήγορό μας, Αρχιερέα μας και Κριτή μας. Πόση ελπίδα και εμπιστοσύνη μας δίνει αυτό! Ακριβώς τώρα θέλω και πάλι να τοποθετήσω τη ζωή μου στα χέρια Σου. Δέχομαι την υπόσχεσή Σου να με ελευθερώσεις από την πατροπαράδοτη μάταιη διαγωγή μου και να με ετοιμάσεις για τον ουρανό. Στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΜΕ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ο Ανατόλι Λεβιτίν, ένας Ρώσος συγγραφέας και ιστορικός, πέρασε χρόνια στο Γκούλαγκ της Σιβηρίας όπου οι παρακλήσεις στο Θεό φαίνονταν να μένουν παγωμένες. Αλλά επέστρεψε πνευματικά ενδυναμωμένος. Έγραψε: «Το μέγιστο θαύμα όλων είναι η προσευχή. Αρκεί να στραφώ πνευματικά στο Θεό και μονομιάς αισθάνομαι μια δύναμη να περιλούει εμένα, την ψυχή μου, όλη την ύπαρξη μου. Τι είναι; Ψυχοθεραπεία; Όχι. Δεν είναι ψυχοθεραπεία, γιατί από πού εγώ, ένας ασήμαντος γεράκος και κουρασμένος από τη ζωή, παίρνω αυτή τη δύναμη που με ανανεώνει και με σώζει, υψώνοντάς με πάνω από τη γη; Αυτή έρχεται από έξω και δεν υπάρχει δύναμη στον κόσμο που θα της αντιστεκόταν».

Σε αυτό το Τεύχος θα δούμε πώς η προσευχή - η αναπνοή της ψυχής - μπορεί να μας βοηθήσει να δημιουργήσουμε ισχυρότερη σχέση με το Θεό και υγιέστερη χριστιανική ζωή.

1. ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ

Πώς μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι ο Θεός ακούει όταν προσευχόμαστε;

«Διότι εγώ γνωρίζω τας βουλὰς τας οποίας βουλευόμαι περί υμῶν, λέγει Κύριος, βουλὰς ειρήνης, και ουχί κακού, διά να δώσω εις υμὰς το προσδοκώμενον τέλος. Τότε θέλετε κρᾶξει προς εμέ, και θέλετε υπάγει και προσευχηθῆ εις εμέ, και θέλω σας εισακούσει. Και θέλετε ζητήσει, και ευρεί, όταν με εκζητήσητε ἐξ ὅλης της καρδίας υμῶν.» Ιερεμίας [κθ'] 29:11-13.

Ποια βεβαιότητα έδωσε ο Ιησούς ότι θα ακούσει και θα απαντήσει στις προσευχές μας;

«Και εγώ σας λέγω, Αιτείτε, και θέλει σας δοθῆ. Ζητείτε, και θέλετε ευρεί. κρούετε, και θέλει σας ανοιχθῆ.» Λουκά [ια'] 11:9.

Η προσευχή είναι συνομιλία διπλής κατεύθυνσης. Ο Ιησούς υπόσχεται:

«Ἰδοῦ, ἵσταμαι εις την θύραν και κρούω. εἴν τις ακούση της φωνῆς μου, και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αὐτόν, και θέλω δειπνήσει μετ' αὐτοῦ και αὐτός μετ' εμοῦ.» Αποκάλυψις [γ'] 3:20.

Πώς είναι δυνατόν να καθίσουμε και να έχουμε ένα ωραίο δείπνο συνομιλίας με το Χριστό; Πρώτον, λέγοντάς Του με προσευχή ό,τι έχουμε μέσα στην καρδιά μας (όχι απλώς να κάνουμε όμορφες, ευλαβείς εκφράσεις). Δεύτερον, ακούγοντας προσεκτικά. Καθώς προσευχόμαστε με περισυλλογή, ο Θεός μπορεί να μας μιλήσει κατευθείαν. Και καθώς διαβάζουμε το Λόγο Του με ευλάβεια, ο Θεός μας μιλάει μέσα από τις σελίδες του.

Η προσευχή μπορεί να γίνει τρόπος ζωής για το Χριστιανό.

«Πάντοτε χαίρετε. Αδιαλείπτως προσεύχεσθε. Κατά πάντα ευχαριστείτε, διότι τούτο είναι το θέλημα του Θεού προς εσάς εν Χριστώ Ιησού.» Α΄ Θεσσαλονικείς [ε΄] 5:16-18.

Πώς μπορούμε να προσευχόμαστε «αδιαλείπτως»; Πρέπει συνεχώς να είμαστε γονυκλινείς ή να επαναλαμβάνουμε τις ίδιες λέξεις δοξολογίας και ικεσίας; Φυσικά όχι. Η Γραφή εννοεί μια ζωή πολύ κοντά στον Ιησού που να αισθανόμαστε ελεύθεροι να Του μιλάμε οποιαδήποτε στιγμή και οπουδήποτε.

«Δεν υπάρχει ούτε χώρος ανάρμοστος ούτε χρόνος ακατάλληλος για να προσφέρουμε μια αίτησή μας στο Θεό. Τίποτε δεν μπορεί να μας εμποδίσει να υψώσουμε τις καρδιές μας με πνεύμα ένθερμης προσευχής. Ανάμεσα στην κοσμοσυρροή του δρόμου, στον τόπο των ασχολιών μας, μπορούμε να απευθύνουμε μια παράκλησή μας στο Θεό και να ζητήσουμε θεία καθοδήγηση. . . Πρέπει να έχουμε πάντα τη θύρα της καρδιάς μας ανοικτή προσκαλώντας τον Ιησού να έρθει σαν ουράνιος επισκέπτης και να κατοικήσει στην ψυχή μας.» (Βήματα προς τον Χριστό σελ. 92).

Ένας από τους καλύτερους τρόπους να δημιουργήσουμε αυτές τις στενές σχέσεις είναι να συνηθίσουμε στην αυτοσυγκέντρωση καθώς προσευχόμαστε.

«Η εις αυτόν μελέτη μου θέλει είσθαι γλυκεία . εγώ θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον.» Ψαλμοί [ρδ΄] 104:34.

«Ταύτα μελέτα, εις ταύτα μένε.» Α΄ Τιμόθεον [δ΄] 4:15.

«Εν τω νόμω του Κυρίου είναι το θέλημα αυτού, και εν τω νόμω αυτού μελετά ημέραν και νύκτα.» Ψαλμοί [α΄] 1:2.

Μην αναφέρεις στα βιαστικά ένα κατάλογο αιτήσεων όταν προσεύχεσαι. Μην απομακρυνθείς. Άκουσε. Ακόμη και ένας ευσεβής στοχασμός μπορεί να εμπλουτίσει πολύ τη σχέση σου με το Θεό.

«Πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς.» Ιακώβου [δ΄] 4:8.

Όσο περισσότερο πλησιάζουμε στον Ιησού, τόσο περισσότερο έχουμε την εμπειρία της παρουσίας Του. Κρατώντας απόσταση συνομιλίας με τον Ιησού, ποτέ δε θα απομακρυνθείς από την επιρροή Του. Μη σε απασχολεί να εκφρασθείς σωστά. Απλώς, μίλησε ειλικρινά και ανοιχτά. Μίλησε για όλα. Αυτός πέρασε μέσα από την αγωνία του ίδιου του θανάτου για να γίνει στενός Φίλος σου.

2. ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ

Όταν προσευχόμαστε δημόσια ή κατ' ιδίαν, ας ακολουθήσουμε το περίγραμμα της προσευχής την οποία ο Ιησούς έδωσε στο όρος των Μακαρισμών. Δίδαξε στους μαθητές Του την Κυριακή Προσευχή σε απάντηση της παράκλησής τους «Κύριε, δίδαξον ημάς να προσευχώμεθα».

«Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς. αγιασθήτω το όνομά σου. ελθέτω η βασιλεία σου. γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ και επί της γης. τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερα. και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών. και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού. Ότι σου εστί η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα εις αιώνας. Αμήν.» Ματθαίον [ς'] 6:9-13 (από το Κείμενο).

Σύμφωνα με τον τύπο που έδωσε ο Χριστός στην προσευχή Του, πρέπει να πλησιάζουμε στο Θεό ως τον ουράνιο Πατέρα μας, ζητώντας Του το θέλημά Του να πρωτανεύει στην καρδιά μας όπως αυτό επικρατεί στον ουρανό. Του ζητάμε τις υλικές μας ανάγκες, τη συγχώρησή Του και την προθυμία να συγχωρούμε και εμείς. Πάντοτε θυμόμαστε ότι η ευχέρειά μας να αντιστεκόμαστε στην αμαρτία προέρχεται από το Θεό. Η προσευχή του Χριστού κλείνει με έκφραση δοξολογίας.

Σε μια άλλη περίπτωση ο Χριστός δίδαξε στους μαθητές Του να προσεύχονται στον Πατέρα «εν τω ονόματί μου» (Ιωάννην [ις'] 16:23), δηλαδή να προσεύχονται σε αρμονία με τις αρχές του Ιησού. Γι' αυτό συνήθως οι Χριστιανοί τελειώνουν την προσευχή με τις λέξεις: «Στο όνομα του Ιησού. Αμήν». Η λέξη Αμήν στα εβραϊκά σημαίνει «ας γίνει».

Μερικές φορές οι Χριστιανοί αναφέρονται στην Κυριακή Προσευχή ως τύπο προσευχής. Την έχουν αποστηθίσει και την επαναλαμβάνουν δημόσια. Αν και η Κυριακή Προσευχή αποτελεί κατευθυντήρια γραμμή πώς να προσευχόμαστε και τι να ζητάμε, η επικοινωνία μας με το Θεό λειτουργεί καλύτερα όταν αυθόρμητα η καρδιά διαμορφώνει τα λόγια.

Μια ματιά στις διάφορες προσευχές ανδρών και γυναικών στη Γραφή μας δίνει ένα βασικό μάθημα: να προσευχόμαστε για όλα. Ο Θεός μας καλεί να προσευχόμαστε για κρίσιμα θέματα: συγχώρηση των αμαρτιών μας (Α' Ιωάννου [α'] 1:9), αύξηση της πίστης (Μάρκον [θ'] 9:24), ανάγκες της ζωής (Ματθαίον [ς'] 6:11), θεραπεία ασθενών (Ιακώβου [ε'] 5:15), επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος (Ζαχαρία [ι'] 10:1). Συγχρόνως μας βεβαιώνει ότι μπορούμε να παρουσιάσουμε όλες τις ανάγκες και τις έγνοιές μας στον Ιησού. τίποτε δεν είναι τόσο μικρό ώστε να μην προσευχηθούμε γι' αυτό.

«Πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών.» Α' Πέτρον [ε'] 5:7.

Ο Σωτήρας μας ενδιαφέρεται για κάθε λεπτομέρεια της ζωής μας. Ο Θεός ευχαριστείται με τις προσευχές μας. Η καρδιά Του αναθερμαίνεται καθώς οι καρδιές μας Τον πλησιάζουν με αγάπη και πίστη.

3. ΚΑΤ' ΙΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Πολλοί από μας έχουμε θέματα που διστάζουμε να πούμε στους στενούς φίλους μας, πράγματα που κρύβουμε σε μια γωνιά του μυαλού μας. Ο Θεός θέλει να ξαλαφρώσουμε τελείως σε κατ' ιδίαν προσευχή: ένας προς ένα με Αυτόν. Όχι ότι χρειάζεται να Τον πληροφορήσουμε. Ο Ύψιστος γνωρίζει τους μυστικούς φόβους μας, τα κρυφά κίνητρά μας και τις καταχωνιασμένες μνησικακίες καλύτερα από μας τους ίδιους. Αλλά εμείς χρειαζόμαστε να ανοίξουμε την καρδιά μας σε Εκείνον που μας γνωρίζει βαθιά και μας αγαπάει άπειρα. Η θεραπεία ξεκινάει μόνον όταν ο Ιησούς αγγίσει τις πληγές. Χρειαζόμαστε να αποδεχθούμε τα προβλήματά μας και να αναγνωρίσουμε τις ανάγκες μας. Αύξηση επέρχεται μόνον όταν ο Ιησούς απλώνει το χέρι Του πάνω στις μεγαλύτερες αδυναμίες μας.

Όταν προσευχόμαστε, ο Ιησούς ο Αρχιερέας μας είναι κοντά μας για βοήθεια σε κάθε στιγμή ανάγκης.

«Δεν έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον να συμπαθήσει εις τας ασθενείας ημών, αλλά πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών, χωρίς αμαρτίας. Ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρησίας εις τον θρόνον της χάριτος, διά να λάβωμεν έλεος, και να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρώ χρείας.» Εβραίους [δ'] 4:15,16.

Αισθάνεσαι ανήσυχος, πιεσμένος, ένοχος; Παρουσίασε όλα αυτά στον Κύριο. Η προσευχή μας εισάγει στον κύκλο του ελέους και της χάριτος του Χριστού, ο οποίος καλύπτει όλες τις ανάγκες μας.

Θα πρέπει να έχουμε ένα ιδιαίτερο μέρος για ατομική προσευχή;

«Συ όμως, όταν προσεύχησαι, είσελθε εις το ταμείον σου, και, κλείσας την θύραν σου, προσευχήθητι εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ. και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ, θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ.» Ματθαίων [ς'] 6:6.

Πέρα από ό,τι ο Χριστιανός μπορεί ενδόμυχα να προσευχηθεί στο δρόμο, στην εργασία του ή μέσα σε παρέα, πρέπει να ξεχωρίζει κάποιο χρόνο κάθε μέρα για προσωπική προσευχή. Ο Δανιήλ, ύπατος αξιωματούχος στη Βαβυλώνα και ισχυρός άνδρας του Θεού, προσευχόταν τρεις φορές την ημέρα - πρωί, μεσημέρι, βράδυ. Σχεδόν όλοι οι ειλικρινείς Χριστιανοί έχουν ξεχωρίσει κάποιο χρόνο να περνούν με το Θεό μελετώντας τη Γραφή και προσευχόμενοι. Κλείσε και συ την καθημερινή συνάντησή σου με το Θεό στο χρόνο που αισθάνεσαι ότι μπορείς να συγκεντρωθείς καλύτερα.

4. ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Η ένωση με τους άλλους στην προσευχή δημιουργεί ιδιαίτερο δεσμό και αποδεσμεύει θεία δύναμη κατά έναν ιδιαίτερο τρόπο.

«Διότι όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών.» Ματθαίον [ιη´] 18:20.

Να θυμάσαι ότι η Κυριακή Προσευχή κρατάει λιγότερο από ένα λεπτό για να προφερθεί. Οι δημόσιες προσευχές πρέπει να είναι σύντομες. Μη τις μετατρέψεις σε ομιλίες που φαίνεται σαν να απευθύνεσαι σε ακροατήριο και όχι στο Θεό. Να μην αισθάνεσαι ότι πρέπει να μιλήσεις σε τόνο αφύσικο και δραματικό. Σεβασμός και ταπεινοφροσύνη είναι ο καλύτερος τρόπος να πλησιάσεις το Βασιλέα των βασιλέων και τον Κύριο των κυρίων.

Ένα από τα μεγαλύτερα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε σαν οικογένεια, είναι να καλλιεργήσουμε τη συνήθεια της οικογενειακής προσευχής. Να δείξουμε στα παιδιά μας ότι μπορούμε να παρουσιάσουμε τις ανάγκες μας κατευθείαν σε Αυτόν. Συναρπάζει τα παιδιά η σκέψη ότι ο Θεός απαντάει στην προσευχή για τις πρακτικές λεπτομέρειες της ζωής. Κατάστησε την οικογενειακή προσευχή ώρα ευτυχισμένης, χαλαρωμένης συνύπαρξης.

5. ΕΠΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΕΙ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Όταν ο Μωσής προσευχήθηκε, η Ερυθρά Θάλασσα άνοιξε. Όταν ο Ηλίας προσευχήθηκε, φωτιά κατέβηκε από τον ουρανό. Όταν ο Δανιήλ προσευχήθηκε, ο άγγελος έκλεισε τα στόματα των λιονταριών. Η Γραφή μας παρουσιάζει συναρπαστικές αφηγήσεις προσευχών που απαντήθηκαν, και συνιστά την προσευχή ως το μέσον για να αντλήσουμε ισχυρή δύναμη από το Θεό. Πρόσεξε τη μεγάλη υπόσχεση του Χριστού:

«Εάν ζητήσητέ τι εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω κάμει αυτό.» Ιωάννην [ιδ´] 14:14.

Ο Ιησούς μπορεί «υπερεκπερισσού να κάμη υπέρ πάντα όσα ζητούμεν ή νοούμεν» (Εφεσίους [γ´] 3:20). Ο Θεός υπόσχεται: «Κράζον προς εμέ, και θέλω σοι αποκριθή» (Ιερεμίας [λγ´] 33:3). Όμως κάποιες προσευχές φαίνονται να μην εισακούονται. Γιατί; Απαιτούνται κάποιοι όροι για την προσευχή; Επτά αρχές θα σε βοηθήσουν να προσεύχεσαι πιο αποτελεσματικά.

1. ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

«Εάν μείνητε εν εμοί, και οι λόγοι μου μείνωσιν εν υμίν, θέλετε ζητεί ό,τι αν θέλητε, και θέλει γείνει εις εσάς.» Ιωάννην [ιε´] 15:7.

Όταν δίνουμε προτεραιότητα στις σχέσεις μας με το Θεό και έχουμε επικοινωνία μαζί Του, θα ακούμε και θα περιμένουμε απάντηση στις προσευχές μας οι οποίες αλλιώς θα περνούσαν απαρατήρητες.

2. ΝΑ ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΣΑΙ ΣΤΟ ΘΕΟ

«Πάντα όσα αν ζητήσητε εν τη προσευχή, έχοντες πίστιν, θέλετε λάβει.» Ματθαίον [κα´] 21:22.

Πίστη σημαίνει ότι οι προσευχές μας είναι περισσότερο από απλό χτύπημα στην πόρτα. πραγματικά προσβλέπουμε στον ουράνιο Πατέρα

μας για να καλύψει τις ανάγκες μας. Αν ανησυχείς για την έλλειψη πίστης, να θυμάσαι ότι ο Σωτήρας μας έκανε ένα θαύμα για κάποιον άνθρωπο που παρακάλεσε απελπισμένα:

«Πιστεύω, Κύριε. βοήθει εις την απιστίαν μου.» Μάρκον [θ'] 9:24.

Απλώς προσπάθησε να εξασκήσεις την πίστη που έχεις. μην ανησυχείς για την πίστη που δεν έχεις.

3. ΓΑΛΗΝΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙΣ ΣΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Αύτη είναι η παρρησία την οποίαν έχομεν προς αυτόν, ότι, εάν ζητόμεν τι κατά το θέλημα αυτού, ακούει ημάς.» Α' Ιωάννου [ε'] 5:14.

Να θυμάσαι ότι ο Θεός, μέσα από την προσευχή όπως μας δίνει πράγματα, θέλει και να μας διδάξει. Έτσι, μερικές φορές λέει «όχι». μερικές φορές μας στρέφει προς άλλη κατεύθυνση. Αυτό μας βοηθάει να προσευχόμαστε στο «στόχο» στο μέλλον. Η προσευχή είναι ένα μέσον να συγχρονισθούμε περισσότερο με το θέλημα του Θεού. Έτσι, χρειαζόμαστε να παραμείνουμε ευαίσθητοι στις απαντήσεις του Θεού και να διδαχθούμε από αυτές. Παρακολουθώντας την εξέλιξη των ικεσιών μας θα βοηθηθούμε πολύ.

Το Άγιο Πνεύμα θα μας βοηθήσει. «Το φρόνημα του Πνεύματος ότι κατά Θεόν ικετεύει υπέρ των αγίων» (Ρωμαίους [η'] 8:27).

Να θυμόμαστε ότι το θέλημά μας πρέπει να συμπίπτει πάντοτε με το θέλημα του Θεού όταν βλέπουμε τα πράγματα όπως Αυτός τα βλέπει.

4. ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ ΜΕ ΥΠΟΜΟΝΗ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ

«Περιέμενα εν υπομονή τον Κύριον, και έκλινε προς εμέ, και ήκουσε της κραυγής μου.» Ψαλμοί [μ'] 40:1.

Το κύριο θέμα είναι να προσβλέπεις στο Θεό και στη δική Του λύση. Μη στέλνεις απλώς μια γρήγορη ικεσία και έπειτα τρομοκρατημένα να βλέπεις το πρόβλημα αφήνοντάς το να σε καταβάλει. Μη ζητάς από το Θεό υποστήριξη μιας στιγμής και έπειτα να καταπνίξεις τις δυσκολίες σου στη φρενίτιδα

αναζήτησης διασκεδάσεων. Περίμενε υπομονητικά τον Κύριο. Στην εποχή που ετοιμάζουμε το γεύμα σε φούρνο μικροκυμάτων και χρησιμοποιούμε τηλεχειριστήρια, μας είναι δύσκολο να δεχθούμε αυτή την παιδεία της υπομονής.

5. ΜΗ ΠΡΟΣΚΟΛΛΑΣΑΙ ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ ΑΜΑΡΤΙΑ

«Εάν εθεώρουν αδικίαν εν τη καρδία μου, ο Κύριος δεν ήθελεν ακούσει.» Ψαλμοί [ξς'] 66:18.

Μια γνωστή σε μας αμαρτία βραχυκυκλώνει τη δύναμη του Θεού στη ζωή μας. μας χωρίζει από το Θεό (Ησαΐας [νθ'] 59:1,2). Αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει να είσαι τέλειος για να έχεις απάντηση στην προσευχή. Σημαίνει ότι δεν μπορείς με το ένα χέρι να κρατάς την αμαρτία και με το άλλο να αναζητάς θεία βοήθεια. Ειλικρινής ομολογία και μετάνοια λύνουν το πρόβλημα.

Αν δεν αφήνουμε το Θεό να μας ελευθερώσει από τις κακές σκέψεις, λέξεις και πράξεις, οι προσευχές μας δε θα είναι αποτελεσματικές.

**«Ζητείτε, και δεν λαμβάνετε, διότι κακώς ζητείτε, διά να δαπανήσητε εις τας ηδονάς σας.»
Ιακώβου [δ'] 4:3.**

Ο Θεός δεν απαντάει «ναι» σε εγωιστικές ή κακόβουλα εμπνευσμένες προσευχές. Έχε ανοιχτά τα αυτιά σου στο νόμο του Θεού, στο θέλημά Του, και τότε τα δικά Του αυτιά θα είναι ανοιχτά στις ικεσίες σου.

«Του εκκλίνοντος το ωτίον αυτού από του να ακούη τον νόμον, και αυτή η προσευχή αυτού θέλει είσθαι βδέλυγμα.» Παροιμίες [κη'] 28:9.

6. ΝΑ ΑΙΣΘΑΝΕΣΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Θεός απαντάει σε εκείνους που ζητούν την παρουσία και τη δύναμή Του στη ζωή τους.

**«Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην. διότι αυτοί θέλουσι χορτασθή.»
Ματθαίον [ε'] 5:6.**

7. ΕΠΙΜΟΝΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ο Ιησούς απεικόνισε την ανάγκη της επιμονής στις ικεσίες μας με την παραβολή της χήρας που πήγαινε συνεχώς σε ένα κριτή ζητώντας να εκδικάσει την υπόθεσή της. Τελικά, ο κριτής είπε εκνευρισμένος:

«Επειδή με ενοχλεί η χήρα αύτη, ας εκδικήσω αυτήν, διά να μη έρχηται πάντοτε και με βασανίζη. Και είπεν ο Κύριος, Ακούσατε τι λέγει ο άδικος κριτής. ο δε Θεός δεν θέλει κάμει εκδίκησιν των εκλεκτών αυτού, των βοώντων προς αυτόν ημέραν και νύκτα, αν και μακροθυμή δι' αυτούς;» Λουκά [ιη'] 18:5-7.

Μην εκφέρεις μια περιστασιακή ικεσία στο Θεό, έτσι καλού-κακού. Μίλησε μαζί Του για όλες τις ανάγκες σου, τις ελπίδες σου, τα όνειρά σου. Ζήτησε ειδικές ευλογίες. Κάλεσέ Τον σε στιγμές ανάγκης. Να ζητάς, να ακούς μέχρι να γνωρίσεις την απάντηση του Θεού.

6. ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΒΟΗΘΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΥΣ

Όταν προσευχόμαστε, ο Θεός στέλνει τους αγγέλους Του, που δεν περιορίζονται από ταχύτητα και απόσταση, να απαντήσουν στις προσευχές μας.

«Δεν είναι πάντες λειτουργικά πνεύματα εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα, διά τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν;» Εβραίους [α΄] 1:14.

Ο Ψαλμωδός χαιρόταν που ο Θεός απαντούσε στις προσευχές του με τη διακονία των αγγέλων Του.

«Εξεζήτησα τον Κύριον, και επήκουσέ μου, και εκ πάντων των φόβων μου με ηλευθέρωσεν . . . Άγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλω των φοβουμένων αυτόν, και ελευθερώνει αυτούς.» Ψαλμοί [λδ΄] 34:4,7.

Μετά από σαράντα μέρες πειρασμών, σε απάντηση της προσευχής του Ιησού, «αφίνει αυτόν ο διάβολος. και ιδού, άγγελοι προσήλθον και υπηρετούν αυτόν» (Ματθαίον [δ΄] 4:11). Όταν προσευχόμαστε, ο Θεός στέλνει αγγέλους που φθάνουν με ταχύτητα σκέψης για να απαντήσουν στις προσευχές μας.

Η Γραφή αφήνει να εννοηθεί ότι ο κάθε Χριστιανός έχει το φύλακα άγγελό του.

«Προσέχετε, μη καταφρονήσητε ένα των μικρών τούτων. διότι σας λέγω, ότι οι άγγελοι αυτών εν τοις ουρανοίς διαπαντός βλέπουσι το πρόσωπον του Πατρός μου του εν ουρανοίς.» Ματθαίον [ιη΄] 18:10.

Τα εδάφια Έξοδος [κγ΄] 23:20, Εβραίους [ιγ΄] 13:2, Ψαλμοί 91:11,12, Πράξεις [ε΄] 5:19 αναφέρονται σε αγγέλους που βοήθησαν προσευχομένους.

Η προσευχή είναι το μεγαλύτερο πείραμα στο οποίο εμείς οι άνθρωποι μπορούμε να συμμετέχουμε. Γι' αυτό άρχισε να κτίζεις τις προσωπικές σου εμπειρίες σήμερα. κάνε τις δικές σου ανακαλύψεις. Ως αποτέλεσμα των προσευχών μας:

«Ο Κύριος είναι πλησίον. Μη μεριμνάτε περί μηδενός. αλλ' εν παντί πράγματι ας γνωρίζωνται τα ζητήματά σας προς τον Θεόν μετ' ευχαριστίας διά της προσευχής και της δεήσεως.» Φιλιππησίους [δ΄] 4:5-7.

Ουράνιε Πατέρα, θέλω να Σε γνωρίσω από πιο κοντά. Μέσα από την προσευχή θέλω να έχω διαρκή επαφή μαζί Σου. Σε παρακαλώ δίδαξέ με πώς να προσεύχομαι πιο αποτελεσματικά. Δείξε μου πώς να ακούω καλύτερα, να έχω καλύτερους στόχους, να ανταποκρίνομαι καλύτερα. Στο όνομα του Ιησού τα ζητώ. Αμήν.

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ

Αυτό το Τεύχος και τα Τεύχη 15 μέχρι 20 εξετάζουν το χριστιανικό τρόπο ζωής.

Η Βίβλος σκιαγραφεί ένα συγκεκριμένο τρόπο χριστιανικής ζωής;

«Να απεκδυθήτε τον παλαιόν άνθρωπον τον κατά την προτέραν διαγωγήν, τον φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίας, και να ανανεώνησθε εις το πνεύμα του νοός σας, και να ενδυθήτε τον νέον άνθρωπον, τον κτισθέντα κατά Θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας.» Εφεσίους [δ'] 4:22-24.

Ο Χριστιανός πρέπει να απεκδυθεί τον παλιό άνθρωπο που ήταν αποτέλεσμα απατηλών επιθυμιών, και να ενδυθεί το νέον άνθρωπο, τον κτισθέντα κατά Θεόν. Κατά την αναγέννηση γινόμαστε νέα κτίσματα.

Η Γραφή μας παροτρύνει να αυξανόμαστε σε αυτή τη νέα ζωή καθώς το Άγιο Πνεύμα εργάζεται να μεταμορφώσει το χαρακτήρα μας:

«Λοιπόν και ημείς, περικυκλωμένοι όντες υπό τοσούτου νέφους μαρτύρων, ας απορρίψωμεν παν βάρος και την ευκόλως εμπειριπλέκουσαν ημάς αμαρτίαν, και ας τρέχωμεν μεθ' υπομονής τον προκειμένον εις ημάς αγώνα. αποβλέποντες εις τον Ιησούν, τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως, όστις υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτόν, υπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας την αισχύνην, και εκάθισεν εν δεξιά του θρόνου του Θεού. Διότι συλλογίσθητε τον υπομείναντα υπό των αμαρτωλών τοιαύτην αντιλογίαν εις εαυτόν, διά να μη αποκάμητε χαννούμενοι κατά τας ψυχάς σας.» Εβραίους [ιβ'] 12:1-3.

Η Γραφή εδώ χρησιμοποιεί την εικόνα ενός μεγάλου αθλητικού στίβου στον οποίον ο Χριστιανός επιδίδεται σε έναν πνευματικό αγώνα. Οι θεατές στο στίβο - το μεγάλο νέφος μαρτύρων - περιλαμβάνουν όλους τους πιστούς ανθρώπους που αναφέρονται στο προηγούμενο κεφάλαιο (Εβραίους [ια'] 11). Είμαστε οι αγωνιστές.

Σαν Χριστιανοί πρέπει να απαλλαγθούμε από κάθε τι που μας αναχαιτίζει, και να καταβάλουμε κάθε ενέργεια για να κερδίσουμε τον αγώνα. Για να εξασφαλίσουμε τη νίκη, πρέπει να αποβλέπουμε στον Ιησού και να συλλογισθούμε ότι Αυτός είναι το πρότυπό μας στις σκέψεις και πράξεις. Ο τρόπος ζωής Του και η προσφορά αιώνιας ζωής γίνονται εφικτά επειδή υπέφερε σταυρό και νίκησε την αμαρτία και το θάνατο για μας.

Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτό το νέφος των μαρτύρων που μεγαλούργησαν στους χρόνους της Παλαιάς Διαθήκης; Όταν έχεις χρόνο, διάβασε το κεφάλαιο Εβραίους [ια'] 11, και πρόσεξε πώς η πίστη ικάνωσε αυτούς τους ανθρώπους να υπερπηδήσουν κάθε εμπόδιο και κάθε δοκιμασία. Αυτές οι νίκες μπορούν να είναι και δικές σου - ακόμη και στις χειρίστες στιγμές που η ζωή σου επιφυλάσσει. Καθώς διαβάζεις το ια' κεφάλαιο, πρόσεξε τις λέξεις οι οποίες δίνουν την έννοια των αποφασιστικών πράξεων.

Αυτοί οι άνθρωποι επέτυχαν παρά τις αντίξοες συνθήκες, «διά της πίστεως» στον ερχόμενο Μεσσία. Το μυστικό της επιτυχίας τους, όπως και το δικό μας μυστικό της επιτυχίας ως Χριστιανοί, είναι να αποβλέπουμε στον Ιησού, εφόσον Αυτός είναι η ουσία της πίστεως. Ο

Χριστός είναι η κινητήρια δύναμη στη χριστιανική ζωή. Αυτός μας δίνει πίστη, την ουσιώδη αρετή στο χριστιανικό τρόπο ζωής, τον κύριο συντελεστή για ορθή πνευματική ανάπτυξη.

Ο χριστιανικός τρόπος ζωής οδηγεί στην τέλεια ειρήνη, σε ένα τέλειο αίσθημα ασφάλειας και ευεξίας.

**«Θέλεις φυλάξει εν τελεία ειρήνη το πνεύμα επί σε επιστηριζόμενον, διότι επί σε θαρρεί.»
Ησαΐας [κς'] 26:3.**

Αυτό συμβαίνει όταν η ζωή μας περιστρέφεται γύρω από το Χριστό.

Κάποτε στη Σιγκαπούρη ρωτήθηκε ένας γηραιός Χριστιανός που είχε ζήσει πολλά χρόνια ως Βουδιστής: «Κύριε Λιμ, ποια διαφορά βρίσκετε ανάμεσα στην εποχή που ήσασταν Βουδιστής και τώρα που είστε Χριστιανός;»

Ο κ. Λιμ απάντησε: «Είναι απλό. Από τότε που βρήκα τον Ιησού ως Σωτήρα μου, έχω ειρήνη στην καρδιά μου.»

Συχνά τίθεται η ίδια ερώτηση σε όσους δέχονται το Χριστό: «Τώρα που βιώνετε ένα χριστιανικό τρόπο ζωής, ποια διαφορά βλέπετε;»

Η πιο συνηθισμένη απάντηση είναι: «Έχω ειρήνη στην ψυχή μου.»

Αυτό το Τεύχος και τα έξι Τεύχη που ακολουθούν, ερευνούν το χριστιανικό τρόπο ζωής. αποκαλύπτουν τα μυστικά της ευτυχισμένης χριστιανικής ζωής. Θα σε βοηθήσουν να δημιουργήσεις μια στενότερη σχέση με το Θεό και ορθή χριστιανική ζωή. Αρχισε από σήμερα να προσβλέπεις στον Ιησού και θα συμμετέχεις στον πανηγυρισμό της τελικής νίκης όταν η ειρήνη του Ιησού θα βασιλεύει αδιαφιλονίκητα.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Το 1943, οι ιαπωνικές δυνάμεις κατοχής έστειλαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στα βόρεια της Κίνας Αμερικανούς και Ευρωπαίους, τους οποίους θεωρούσαν εχθρούς. Αυτοί οι άνθρωποι πέρασαν μήνες πλήξης, απογοήτευσης, και φόβου. Προσωπικότητες διαφωνούσαν, αντίθετοι χαρακτήρες διαπληκτίζονταν. Οι δύο ομάδες που επιδίδονταν στις πιο έντονες εξάρσεις ήταν οι επιχειρηματίες και οι ιεραπόστολοι - δείχνοντας ο ένας στον άλλο τη μεγαλύτερη περιφρόνηση. Οι λογομαχίες για μηδαμινές αιτίες πολλαπλασιάζονταν.

Αλλά ένας άνθρωπος φαινόταν ικανός να γεφυρώνει το χάσμα ανάμεσα στις δύο αυτές ομάδες, ένας άνθρωπος που ένας έγκλειστος τον περιέγραψε ως «το πρόσωπο αναμφίβολα το πιο περιζήτητο, σεβαστό και αγαπητό μέσα στο στρατόπεδο». Αυτός ήταν ο Ερρίκος Λίντελ, ένας ιεραπόστολος από τη Σκωτία.

Μια ρωσίδα πόρνη στο στρατόπεδο αργότερα θα θυμόταν ότι ο Λίντελ ήταν ο μόνος άνδρας που τη βοηθούσε χωρίς ποτέ να ζητήσει αντάλλαγμα. Όταν αυτή πρωτόφτασε στο στρατόπεδο, μόνη και ταπεινωμένη, ο Λίντελ τη βοήθησε να τακτοποιηθεί.

Ένας άλλος έγκλειστος θυμόταν: «Είχε έναν ευγενικό, ευχάριστο τρόπο να καθησυχάζει το οξύμενα πνεύματα».

Σε μια έντονη συγκέντρωση των εγκλειστών, όλοι αναζητούσαν κάποιον που να ηρεμήσει τους ανήσυχους και ταραχοποιούς έφηβους. Ο Λίντελ παρουσιάστηκε με μια λύση. Οργάνωσε αθλήματα, χειροτεχνίες, τάξεις για τα παιδιά, και άρχισε να περνάει τα απογεύματα μαζί τους.

Ο Λίντελ είχε αποκτήσει φήμη και δόξα στους Ολυμπιακούς το 1924 με το χρυσό μετάλλιο δρόμου των 400 μέτρων. Αλλά σε αυτό το περιορισμένο, κουραστικό στρατόπεδο, αποδείχθηκε νικητής στο χριστιανικό δρόμο, κερδίζοντας το θαυμασμό των πιο κοσμικών φυλακισμένων.

Τι τον έκανε τόσο ειδικό; Θα μπορούσες να ανακαλύψεις το μυστικό του κάθε πρωί στις 6 η ώρα. Ήταν τότε που αθόρυβα προσπερνούσε τους κοιμισμένους συντρόφους του και κατέληγε σε ένα κινέζικο τραπέζι, άναβε μια μικρή λάμπα για να φωτίζει το σημειωματάριό του και τη Γραφή. Ο Ερρίκος Λίντελ αντλούσε κάθε μέρα χάρη και δύναμη από τα πλούτη του θείου Λόγου.

1. ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΖΩΗΣ

Η Βίβλος γράφηκε να είναι οδηγός του Χριστιανού. Είναι γεμάτη από αφηγήσεις ανθρώπων όπως εμείς, που αντιμετωπίζουν τις ίδιες εμπειρίες κάθε μέρα όπως και μεις. Αναζητώντας να γνωρίσουμε αυτούς τους βιβλικούς χαρακτήρες, τις χαρές και τις λύπες τους, τα προβλήματα και

τις ευκαιρίες τους, τις αναζητήσεις τους για επίτευξη, αυτό βοηθάει εμάς να ωριμάσουμε ως Χριστιανοί.

Ο ψαλμωδός Δαβίδ περιγράφει την καθημερινή εξάρτησή μας από το Λόγο του Θεού συγκρίνοντάς τον με ό,τι φωτίζει:

«Λύχνος εις τους πόδας μου είναι ο λόγος σου, και φως εις τας τρίβους μου.» Ψαλμοί [ριθ'] 119:105.

Ο φωτισμός τον οποίον παίρνουμε κάθε μέρα από τη Γραφή μας ικανώνει να κάνουμε το επόμενο βήμα προς τα εμπρός και έτσι προοδεύουμε. Μας μιλάει για τις αρετές που χρειαζόμαστε περισσότερο στη ζωή μας και τις αρχές πνευματικής ανάπτυξης. Πάνω από όλα, η Γραφή μας παρουσιάζει τον Ιησού, το Φως του Κόσμου. Η ζωή έχει νόημα μόνον όταν ο Ιησούς τη φωτίζει.

2. ΜΙΑ ΦΙΛΙΑ ΠΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΕΙ

Ο Χριστός θέλει η Γραφή να είναι τόσο πραγματική για σένα όσο μια επιστολή από στενό φίλο.

«Εσάς δε είπον φίλους, διότι πάντα όσα ήκουσα παρά του Πατρός μου, εφανέρωσα εις εσάς.» Ιωάννην [ιε'] 15:15.

Ο Ιησούς μας παρέδωσε τις σπουδαιότερες αλήθειες του σύμπαντος επειδή θέλει το καλύτερο για μας. Ο λόγος Του μας φέρνει στον εσωτερικό κύκλο του Θεού.

«Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να έχητε ειρήνην εν εμοί.» Ιωάννην [ις'] 16:33.

Για να έχουμε την εμπειρία αυτής της ειρήνης, αυτή την ασφαλή σχέση με το Χριστό, πρέπει να διαβάσουμε τις επιστολές που μας στέλνει. Ό,τι λέει η Βίβλος είναι αλληλογραφία από τον ουρανό. Μην κρατάς αυτές τις επιστολές κλειστές γιατί απλώς σου είναι γνωστές ή γιατί πάντοτε ήταν κοντά σου. Η μεταμορφώνουσα αλήθεια την οποία έχεις ανάγκη, περιμένει να την ανακαλύψεις στο Λόγο του Θεού.

Εδώ υπάρχει μια τυπική μαρτυρία για την επίδραση της Γραφής: *«Χρειαζόμουν βοήθεια και τη βρήκα στον Ιησού. Κάθε ανάγκη αναπληρώθηκε. η δίψα της ψυχής μου ικανοποιήθηκε. Η Βίβλος για μένα είναι η αποκάλυψη του Χριστού. Πιστεύω στον Ιησού επειδή αυτός είναι για μένα θεϊκός Σωτήρας. Πιστεύω στη Γραφή επειδή ανακάλυψα σε αυτήν τη φωνή του Θεού να μιλάει στην ψυχή μου.»* (Ζωή και Υγεία, σελ. 435).

3. Η ΓΡΑΦΗ ΣΥΝΟΨΙΣΜΕΝΗ ΣΕ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ

Σήμερα έχουμε ολόκληρη τη Γραφή ως οδηγό για ένα χριστιανικό τρόπο ζωής. Αλλά πριν ακόμη η ανθρωπότητα

να έχει τη Γραφή, ο Θεός έδωσε στο λαό Του - τον Ισραήλ - τις Δέκα Εντολές ως περίληψη των βιβλικών διδασκαλιών (Έξοδος [κ'] 20).

Μια σύντομη ματιά στις Δέκα Εντολές μας βοηθάει να κατανοήσουμε γιατί οι προφήτες που έγραψαν τη Βίβλο και πολλοί σημερινοί μελετητές οδηγήθηκαν να βεβαιώσουν ότι οι Δέκα Εντολές αποτελούν την απαραίτητη βάση για ορθό τρόπο ζωής, όπως και ο Ιησούς μας το βεβαίωσε.

Οι Δέκα Εντολές χωρίζονται σε δύο τμήματα. Οι πρώτες τέσσερες Εντολές καθορίζουν τις σχέσεις μας με το Θεό και οι έξι επόμενες καθορίζουν τις σχέσεις μας με τους συνανθρώπους μας. Αυτές βρίσκονται στο βιβλίο Έξοδος [κ'] 20:3-17.

Οι Εντολές 1 και 2 σκιαγραφούν τις σχέσεις μας με το Θεό και τη λατρεία μας προς Αυτόν.

I. «Μη έχης άλλους θεούς πλην εμού.»

II. «Μη κάμης εις σεαυτόν είδωλον, μηδέ ομοίωμα τινός, όσα είναι εν τω ουρανώ άνω, ή όσα εν τη γη κάτω, ή όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης. μη προσκυνήσης αυτά, μηδέ λατρεύσης αυτά. . .»

Οι Εντολές 3 και 4 διατυπώνουν τις σχέσεις μας με το όνομα του Θεού και την αγία ημέρα Του.

III. «Μη λάβης το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω. διότι δεν θέλει αθωώσει ο Κύριος τον λαμβάνοντα επί ματαίω το όνομα αυτού.»

IV. «Ενθυμού την ημέραν του σαββάτου, διά να αγιάζης αυτήν. έξ ημέρας εργάζου, και κάμνε πάντα τα έργα σου. η ημέρα όμως η εβδόμη είναι σάββατον Κυρίου του Θεού σου. . .»

Οι Εντολές 5 και 7 προστατεύουν τους οικογενειακούς δεσμούς.

V. «Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου. . .»

VII. «Μη μοιχεύσης.»

Οι Εντολές 6,8,9,10 προστατεύουν τις κοινωνικές σχέσεις μας.

VI. «Μη φονεύσης.»

VIII. «Μη κλέψης.»

IX. «Μη ψευδομαρτυρήσης κατά του πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή.»

X. «Μη επιθυμήσης την οικίαν του πλησίον σου. μη επιθυμήσης την γυναίκα του πλησίον σου. . μηδέ παν ό,τι είναι του πλησίον σου.»

Οι Δέκα εντολές είναι η συμπύκνωση όλων των βιβλικών διδασκαλιών. καθορίζουν τις σχέσεις μας και με το Θεό και με τους συνανθρώπους μας. Είναι καθοδηγητές του χριστιανικού τρόπου ζωής.

4. ΤΙ ΕΙΠΕ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ

Μια μέρα καθώς ο Ιησούς δίδασκε, ένας ενθουσιώδης νέος έτρεξε προς Αυτόν και Τον ρώτησε: «Διδάσκαλε αγαθέ, τι καλόν να πράξω διά να έχω ζωήν αιώνιον;» (Ματθαίον [ιθ'] 19:16). Ο Ιησούς διέκρινε ότι αυτός ο νέος πάλευε με το θέμα των χρημάτων και του συνέστησε να απαλλαγεί από τα υπάρχοντά του και να φυλάξει τις εντολές (εδάφιο 17).

Ο νέος προσπάθησε να αποφύγει τη διάγνωση του Χριστού για το πρόβλημά του, ρωτώντας ποιες εντολές εννοούσε ο Χριστός. Ο Ιησούς ανέφερε μερικές από τις Δέκα Εντολές που αφορούσαν το φόνο, τη μοιχεία, το ψεύδος, την κλοπή, την έλλειψη σεβασμού προς τους

γονείς (εδάφια 18,19).

Τελικά ο νεαρός έφυγε λυπημένος (εδάφια 20-22). Δεν ήθελε να εφαρμόσει αυτή τη συνταγή. Θεωρητικά συμφωνούσε με τις Δέκα Εντολές αλλά δεν μπορούσε να υπακούσει στο πνεύμα του νόμου εγκαταλείποντας τον εγωιστικό τρόπο ζωής.

5. ΟΔΗΓΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΖΩΗ

ΟΙ Δέκα Εντολές μας δείχνουν τα όρια μέσα στα οποία μπορούν να αναπτυχθούν οι ορθές σχέσεις με το Θεό και τους συνανθρώπους μας. Γι' αυτό ο Θεός με τόσο πάθος κάνει έκκληση με την πένα του Ησαΐα:

«Είθε να ήκουες τα προστάγματά μου! τότε η ειρήνη σου ήθελεν είσθαι ως ποταμός, και η δικαιοσύνη σου ως κύματα θαλάσσης.» Ησαΐας [μη'] 48:18.

Ο Ιησούς τονίζει ότι η υπακοή οδηγεί στην πραγματική χαρά:

«Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου. καθώς εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου, και μένω εν τη αγάπη αυτού. Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να μείνη εν υμίν η χαρά μου, και η χαρά υμών να ήναι πλήρης.» Ιωάννην [ιε'] 15:10,11.

Η Γραφή παρουσιάζει τις Δέκα Εντολές ως τον αναλλοίωτο, απαραίτητο, τέλειο οδηγό για μια ευτυχισμένη ζωή. Η ανθρώπινη εμπειρία βεβαιώνει τη διαχρονική τους εγκυρότητα.

Ο Ιησούς είπε ότι ο δρόμος προς την ευτυχία είναι στρωμένος με την πρόθυμη υπακοή σε αυτές τις Εντολές.

6. ΟΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ - ΕΝΑΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Το βιβλίο του Εκκλησιαστή είναι μια αναφορά του Σολομώντα στην αναζήτηση της ευτυχίας. Καταγράφει την αναζήτηση της ευτυχίας στα πλούτη του κόσμου. Έκτισε υπέροχα σπίτια, φύτεψε αμπέλια, ωραίους κήπους, καρποφόρα δέντρα. Είχε υπηρετικό προσωπικό και βρέθηκε να περιβάλλεται από κάθε υλικό αγαθό που λαχταράει ο άνθρωπος. Αλλά τελικά η σαπουνόφουσκα έσκασε. Ο ίδιος είπε:

«Και παρατήρησα εγώ εν πάσι τοις έργοις μου τα οποία έκαμον αι χείρες μου, και εν παντί τω μόχθω τον οποίον εμόχθησα, και ιδού, τα πάντα ματαιότης, και θλίψις πνεύματος.» Εκκλησιαστής [β΄] 2:11.

Ο Σολομώντας λοιπόν στράφηκε στην αναζήτηση των απολαύσεων αυτού του κόσμου, με την ελπίδα να βρει την ευτυχία. Το κρασί, οι γυναίκες, τα τραγούδια μπήκαν δυναμικά στη ζωή του. Και φθάνοντας στην άκρη αυτού του ουράνιου τόξου δε βρήκε χρυσό. Συμπερασματικά λέει:

«Και τούτο ματαιότης.» Εδάφιο 23.

Περνώντας από αδιέξοδο σε αδιέξοδο, τελικά ο Σολομώντας κατάλαβε ότι έκανε λάθος βλέποντας φαντάσματα σαν πραγματικότητες, και δήλωσε:

«Ματαιότης ματαιότητων. . . τα πάντα ματαιότης.» Εκκλησιαστής [ιβ΄] 12:8.

Ο Σολομώντας γεύθηκε και είδε ότι ο Κύριος είναι αγαθός. Καθώς συνέκρινε την αρχική υπάκουη ζωή του προς το Θεό με το ασυλλόγιστο κυνήγι της ευτυχίας σε πράγματα αμαρτωλά, κατέληξε σε αυτή την ετυμηγορία:

«Ας ακούσωμεν το τέλος της όλης υποθέσεως. φοβού τον Θεόν, και φύλαττε τας εντολάς αυτού, επειδή τούτο είναι το παν του ανθρώπου.» Εκκλησιαστής [ιβ΄] 12:13.

Ο Σολομώντας νόμιζε ότι μπορούσε να βρει ένα σύντομο δρόμο προς την ευτυχία μέσα από μια απερίσκεπτη ζωή. Φθάνοντας προς το τέλος της ζωής του πήρε το θάρρος να παραδεχθεί το λάθος του, και γνωστοποίησε στον κόσμο την αποτυχία του με την ελπίδα ότι αναφερόμενος στην πείρα του θα βοηθούσε άλλους να αποφύγουν το ίδιο λάθος. Τέλος, νουθετεί:

«Είναι μακάριος ο φυλάττων τον νόμον.» Παροιμιαί [κθ΄] 29:18.

7. ΟΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ - ΕΝΑΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Στην Καινή Διαθήκη ο Παύλος μαρτυρεί:

«Ωστε ο μεν νόμος είναι άγιος, και η εντολή αγία και δικαία και αγαθή.» Ρωμαίους [ζ΄] 7:12.

Ο Ιάκωβος προσθέτει το δικό του βάρος στη μαρτυρία του Παύλου, δηλώνοντας:

«Διότι όστις φυλάξη όλον τον νόμον, και πταιση εις έν, έγινεν ένοχος πάντων. Επειδή ο ειπών, Μη μοιχεύσης, είτε και, Μη φονεύσης. Αλλ' εάν δεν μοιχεύσης, φονεύσης δε, έγινες παραβάτης του νόμου. Ούτω λαλείτε, και ούτω πράττετε, ως μέλλοντες να κριθήτε διά του νόμου της ελευθερίας.» Ιακώβου [β'] 2:10-12.

Ο Κάρολος Σπέρτζεον, ένας μεγάλος ιεροκήρυκας του περασμένου αιώνα είχε πει: "Ο νόμος του Θεού είναι θείος νόμος - άγιος, ουράνιος, τέλειος. . . Δεν υπάρχει μία εντολή περισσότερη ή μία λιγότερη, αλλά είναι τόσο ασύγκριτος που η τελειότητά του αποδεικνύει τη θεία προέλευσή του».

Ο Ιωάννης Ουέσλεϊ, ένας άλλος ιεροκήρυκας έγγραψε για τη μονιμότητα του νόμου: *«Τον ηθικό νόμο που περιέχεται στις Δέκα Εντολές. . . ο Χριστός δεν αφαίρεσε. . . Κάθε τμήμα αυτού του νόμου παραμένει σε ισχύ για όλους τους ανθρώπους και για όλες τις εποχές».* (Sermons, τόμος 1ος, σελ. 221,222).

Πολλά χρόνια πριν ο Β. Ζ. Κάμερον έκανε την ακόλουθη δήλωση σε μια έκκληση από ραδιοφωνικό δίκτυο: «Υπάρχουν κάποιοι ελάχιστοι όροι, οι οποίοι συντελούν στη συνύπαρξη των ανθρώπων. Αν όμως παραβιάζονται, η κοινωνική σταθερότητα κλονίζεται . . . Οι πιο περιεκτικοί και γνωστότεροι σε μας από αυτούς τους όρους που μπορούν να διατηρήσουν την κοινωνία, είναι οι Δέκα Εντολές. . . Αυτός είναι ο βασικός νόμος επάνω στο οποίον θεμελιώθηκαν όλοι οι αγγλοσαξονικοί νόμοι. Βασικός, επειδή είναι το πρώτο γραπτό σύνταγμα της ανθρώπινης φύσης. Οι ονομαζόμενες Εντολές απλούστατα δηλώνουν τι κάνουν σαν πολύ φυσικό οι λογικοί, και τι παράνομο μπορούν να επιβάλλουν οι παράλογοι. Αυτές αποτελούν το σύνταγμα μιας υγιούς κοινωνίας. Ανάλυσε οποιαδήποτε από αυτές και θα βρεις μια απαραίτητη κοινωνική αναγκαιότητα. Δε δημιουργείται ισχυρή κοινωνική δομή όταν λείπει κάποιο από αυτά τα στοιχεία.»

Ο Μπίλι Γκράχαμ, ο παγκόσμια γνωστός ευαγγελιστής, τοποθετεί τις Δέκα Εντολές τόσο υψηλά, που έγγραψε ένα ολόκληρο βιβλίο για τη σπουδαιότητά τους για το Χριστιανό.

8. Η ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΥΠΑΚΟΥΜΕ

Τώρα έχουμε τη βιβλική απάντηση στην ερώτηση: Τι οδηγεί στην ευτυχία - μια ζωή ανυπακοής και αμαρτίας ή μια ζωή υπακοής στο Θεό; Η Γραφή και οι Δέκα Εντολές είναι ο αναλλοίωτος, απαραίτητος, τέλειος οδηγός για ευτυχισμένη ζωή. Η ανθρώπινη πείρα βεβαιώνει την εγκυρότητα αυτής της βιβλικής αλήθειας.

Και όμως, κάποιες καρδιές βρίσκονται σε αμηχανία. Μια κυρία εκφράστηκε ως εξής: «Πιστεύω ότι οι Δέκα Εντολές είναι έγκυρες. Η Γραφή διδάσκει ότι πρέπει να τις τηρούμε. Πιστεύω ότι οι μεγαλύτεροι ιεροκήρυκες τις δέχονται ως οδηγό στη διαγωγή μας. Είμαι βεβαία ότι η τήρησή τους οδηγεί στην ευτυχία, και προσπάθησα να τις τηρήσω, αλλά δεν το

κατόρθωσα. Απλώς δεν μπορώ να τις τηρήσω και αρχίζω να πιστεύω ότι κανένας δεν μπορεί να το κάνει.»

Είναι κοινή η εμπειρία να βρούμε μεγαλύτερη δυσκολία στην τήρηση των Εντολών από το να δεχθούμε την εγκυρότητά τους. Γιατί; Οι άνθρωποι δεν έχουν έμφυτη την ικανότητα να τηρούν το νόμο. Τίποτε από όσα κατέχουμε από τη φύση μας δεν μπορούν να εξυψώσουν τη ζωή μας σε μια τέλεια υπακοή στο νόμο του Θεού:

«Διότι το φρόνημα της σαρκός είναι έχθρα εις τον Θεόν. επειδή εις τον νόμον του Θεού δεν υποτάσσεται, αλλ' ουδέ δύναται.» Ρωμαίους [η'] 8:7.

Η τάση του φυσικού ανθρώπου είναι να προσπαθεί να ζησει μια ζωή υπακοής στις εντολές του Θεού. Αλλά σε απάντηση αυτής της προσπάθειας, ξανά και ξανά μέσα από τη ρυπαρή καρδιά έρχεται η απογοητευτική απάντηση «δεν μπορώ να υπακούσω!»

Υπάρχει μόνον ένας δρόμος υπακοής. οι Δέκα Εντολές μας λένε ότι είμαστε αμαρτωλοί και χρειαζόμαστε ένα Σωτήρα:

«Διά του νόμου γίνεται η γνώρισις της αμαρτίας» Ρωμαίους [γ'] 3:20.

Η αποστολή του νόμου είναι να μας οδηγήσει στην τέλεια συνειδητοποίηση ότι είμαστε απελπιστικά χαμένοι. Για ποιο λόγο;

«Ο νόμος έγεινε παιδαγωγός ημών εις τον Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ της πίστεως.» Γαλάτας [γ'] 3:24.

Ο Ιησούς είναι η απάντηση! Όταν πέσουμε στα πόδια του Ιησού τελείως αβοήθητοι, τότε με την πίστη μπορούμε να λάβουμε δύναμη από Αυτόν για να υπακούσουμε στο νόμο.

9. ΠΡΟΘΥΜΗ ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΙΣ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ

Ο Ιησούς μας λέει ότι η υπακοή είναι απόρροια αγάπης.

«Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε.» Ιωάννην [ιδ'] 14:15.

Αν αγαπάμε το Θεό, θα υπακούσουμε στις πρώτες τέσσαρες εντολές που καθορίζουν τη σχέση μας με το Θεό. και αν αγαπάμε τους ανθρώπους, θα υπακούσουμε στις τελευταίες έξι εντολές που καθορίζουν τη σχέση μας με αυτούς (Ματθαίον [κβ'] 22:36-40).

Ο απόστολος Παύλος συναινεί στη σκέψη ότι η αγάπη για το Θεό και για τους συνανθρώπους μας θα έχει σαν αποτέλεσμα να γίνουμε τηρητές του νόμου και όχι παραβάτες του νόμου:

«Ο αγαπών τον άλλον εκπληροί τον νόμον. Επειδή το, Μη μοιχεύσης, Μη φονεύσης, Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρήσης, Μη επιθυμήσης, και πάσα άλλη εντολή, εν τούτω τω νόμω συμπεριλαμβάνεται, εν τω, Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. . . Είναι λοιπόν εκπλήρωση του νόμου η αγάπη.» Ρωμαίους [ιγ'] 13:8-10.

Εκείνος που ποδοπατάει τις Δέκα Εντολές, αμαρτάνει:

«Πας όστις πράττει την αμαρτίαν, πράττει και την ανομίαν. διότι η αμαρτία είναι ανομία.» Α' Ιωάννου [γ'] 3:4.

Αλλά, δόξα στο Θεό, έχουμε ένα Σωτήρα που ήρθε σε αυτόν τον κόσμο, πέθανε, αναστήθηκε και είναι στον ουρανό:

«Και εξεύρετε ότι εκείνος εφανερώθη, διά να σηκώση τας αμαρτίας ημών.» Εδάφιο 5.

Ο Σωτήρας μας συγχωρεί και αφαιρεί τις αμαρτίες μας:

«Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας, και καθάριση ημάς από πάσης αδικίας.» Α' Ιωάννου [α'] 1:9.

Και υπόσχεται να μας δώσει την αγάπη Του για να αγαπούμε, το μεγάλο αντίδοτο κατά μιας εγωιστικής ζωής:

«Η αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών διά Πνεύματος Αγίου του δοθέντος εις ημάς.» Ρωμαίους [ε'] 5:5.

Δεν έχουμε έμφυτη ικανότητα να τηρούμε το νόμο του Θεού. Στην πραγματικότητα, η αμαρτωλή διάνοιά μας απορρίπτει το νόμο του Θεού (Ρωμαίους [γ'] 3:10). Η αγάπη του Θεού η «εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών» είναι η μόνη μας ελπίδα, «διότι ο αγαπών τον άλλον, εκπληροί τον νόμον» (Ρωμαίους [ε'] 5:5, [ιγ'] 13:8). Η αγάπη είναι η κινητήρια δύναμη στη χριστιανική ζωή. Εφόσον αγαπάμε το Θεό, είναι φυσικό να υπακούμε σε Αυτόν, «επειδή η αγάπη του Θεού συσφίγγει ημάς» (Β' Κορινθίους [ε'] 5:14).

10. Η ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟ ΝΟΜΟ

Η σωτηρία είναι δώρο. Δεν μπορούμε να την κερδίσουμε. Μπορούμε μόνο να τη δεχθούμε με πίστη. Δεχόμαστε τη δικαίωση ως δώρο, μόνο με την πίστη και μέσα από τη χάρη του Θεού:

«Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως. και τούτο δεν είναι από σας. Θεού το δώρον . ουχί εξ έργων, διά να μη καυχηθή τις.» Εφεσίους [β'] 2:8.

Δεν μπορούμε να τηρήσουμε τις εντολές με τα δικά μας έργα, με τις προσπάθειές μας. Δεν μπορούμε να τηρήσουμε τις εντολές για να σωθούμε. Αλλά όταν ερχόμαστε στον Ιησού και σωζόμαστε, η αγάπη Του πλημμυρίζει τις καρδιές μας. Και ως αποτέλεσμα αυτής της θείας χάρης και αποδοχής, εντείνεται η επιθυμία μας να ακολουθήσουμε το Χριστό και να υπακούσουμε σε Αυτόν. αρχίζουμε να υπακούμε στις εντολές Του με τη δύναμή της αγάπης Του στις καρδιές μας. Η αγάπη του Χριστού «είναι εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών» και αρχίζουμε να αγαπάμε με τη δική Του αγάπη.

«Αύτη είναι η αγάπη του Θεού, το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού. και αι εντολαί αυτού βαρείαι δεν είναι.» Α΄ Ιωάννου [ε΄] 5:3.

Σύμφωνα με τον Ιωάννη «πας όστις πράττει την αμαρτίαν, πράττει και την ανομίαν» (Α΄ Ιωάννου [γ΄] 3:4). Και εφόσον ο Χριστιανός δεν είναι πια κάτω από την καταδίκη του νόμου επειδή ο Χριστός πέθανε στο Γολγοθά για τις αμαρτίες μας, ο Παύλος προσθέτει:

«Νόμον λοιπόν καταργούμεν διά της πίστεως; Μη γένοιτο. αλλά νόμον συνιστώμεν.» Ρωμαίους [γ΄] 3:31.

Ο Παύλος υπογραμμίζει τη ματαιότητα της ανθρώπινης προσπάθειας και δείχνει ότι δεν είμαστε πια καταδικασμένοι από το νόμο αλλά είμαστε κάτω από τη χάρη. Όμως προσθέτει:

«Τί λοιπόν; θέλομεν αμαρτήσει, διότι δεν είμεθα υπό νόμον, αλλ' υπό χάριν; Μη γένοιτο.» Ρωμαίους [ς΄] 6:15.

Εφόσον «η πίστις εάν δεν έχη έργα, νεκρά είναι». Μια καρδιά, με κίνητρο την αγάπη, δημιουργεί ζωή πρόθυμη υπακοής (Ιακώβου [β΄] 2:17). Να αγαπάμε το Χριστό σημαίνει να υπακούμε στις εντολές Του:

«Ο έχων τας εντολάς μου και φυλάττων αυτάς, εκείνος είναι ο αγαπών με.» Ιωάννη [ιδ΄] 14:21.

Ο Παύλος απηχεί τη διδασκαλία του Ιησού:

«Επειδή το αδύνατον εις τον νόμον, καθότι ήτο ανίσχυρος διά της σαρκός, ο Θεός πέμψας τον εαυτού Υιόν με ομοίωμα σαρκός αμαρτίας, και περί αμαρτίας, κατέκρινε την αμαρτίαν εν τη σαρκί. διά να πληρωθή η δικαιοσύνη του νόμου εις ημάς τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το Πνεύμα.» Ρωμαίους [η΄] 8:3,4.

Να ζούμε με τη δύναμη του Πνεύματος ερμηνεύεται σε μια αυξανόμενη ικανότητα να εκπληρώσουμε τη δικαιοσύνη του νόμου.

Ο Ερρίκος Λίντελ απέδειξε ότι, ακόμη και στις χειρίστες περιστάσεις, ο πιστός που αντλεί δύναμη από το Θεό μπορεί να διάγει μια ικανοποιημένη και υπάκουη ζωή. Ακόμη, απέδειξε μια θελκτική χάρη σε εποχή έντασης και φόβου. Η σχέση αγάπης με το Θεό τον ικάνωσε να αντιμετωπίσει τη «δικαιοσύνη του νόμου» με την αξιαγάπητη σχέση του με τους συγκρατούμενους. Μια σχέση αγάπης με το σταυρωθέντα και αναστηθέντα Σωτήρα μπορεί να δημιουργήσει αυτή την ποιότητα ζωής. Όταν η αγάπη του Χριστού γεμίζει τις καρδιές μας, μπαίνει πια στη φύση μας η υπακοή στις εντολές Του.

«Το έργο του νόμου γεγραμμένον εν ταις καρδίαις αυτών.» Ρωμαίους [β'] 2:15.

Έχεις ανακαλύψει αυτό το μυστικό για σένα; Η αγάπη του Χριστού για σένα Τον οδήγησε να δώσει τη ζωή Του για τις αμαρτίες σου. Προσφέρεται να ενδυναμώσει όλες τις σχέσεις σου με την αγάπη Του και «να σας κάμη τελείους εις παν έργον αγαθόν, διά να εκτελήτε το θέλημα αυτού» (Εβραίους [γ'] 13:21). Ποια είναι η ανταπόκρισή σου;

Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα, Σε ευχαριστώ που μας έδωσες το Λόγο Σου ως οδηγό στη χριστιανική ζωή. Σε ευχαριστώ που μας έδωσες τον Ιησού ως Σωτήρα και Υπόδειγμά μας. Σε ευχαριστώ για τη δύναμη της αγάπης Σου η οποία με ικανώνει να ζήσω για Σένα σύμφωνα με τη Γραφή και τις Δέκα Εντολές. Σε ευχαριστώ που γέμισες τη ζωή μου και με οδήγησες στην υπακοή. Σε παρακαλώ γέμισε την καρδιά μου όλο και περισσότερο από αυτή την αγάπη. Τα ζητώ στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ

Μόλις λίγα χρόνια πριν οι κοινωνιολόγοι προείπαν ότι σύντομα θα έχουμε τόσο ελεύθερο χρόνο που δε θα ξέρουμε τι να τον κάνουμε. Κατάθεση σε μια υποεπιτροπή της Γερουσίας στις Η.Π.Α. το 1967 υποστήριζε ότι το 1985 οι άνθρωποι θα δούλευαν μόνον 22 ώρες την εβδομάδα.

Υπήρχαν σοβαροί λόγοι γι' αυτές τις βέβαιες προβλέψεις. Ηλεκτρονικοί υπολογιστές έφερναν σε πέρας μέσα σε δευτερόλεπτα το έργο ενός μηνός. Και τα ρομπότ είχαν αρχίσει να χειρίζονται σκληρές εργασίες σε βαριές βιομηχανίες.

Αλλά αφού οι υπολογιστές λειτούργησαν, οι δορυφόροι στροβίλιζαν και οι αυτοματισμοί ελάττωσαν τις εργασίες, εμείς λαχανιάζουμε όσο ποτέ άλλοτε. Όπως πολύ σωστά είπε ένας αρχιτέκτονας: «Η τεχνολογία αυξάνει τους χτύπους της καρδιάς.»

Στην εποχή μας οι άνθρωποι κυνηγούν το χρόνο. Σαν παράδειγμα: ανάμεσα στο 1967 και 1985 το σύνολο του ελεύθερου χρόνου που απολαμβάνει κατά μέσον όρο ο Αμερικανός περιοριζόταν στο 37% και περισσότερο από 40% των εργαζομένων Αμερικανών δούλευε πάνω από 40 ώρες την εβδομάδα. Περίπου 20% είχαν και δεύτερη εργασία. Και εκείνος ο ρυθμός συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Πάνω από όλα, ελαττώνεται ο χρόνος συνάντησης της οικογένειας. Οι σύζυγοι συνεννοούνται με τον αυτόματο τηλεφωνητή. Είναι δύσκολο να προγραμματίσει κανείς κατάλληλο χρόνο για τα παιδιά, και ακόμη περισσότερο ο ένας για τον άλλον.

Μια μητέρα ανακάλυψε ότι η δεκατετράχρονη κόρη της κόλλησε αφοδίσιο νόσημα. Τα νέα ήταν μεγάλο κτύπημα, αλλά την απάντησή της εμπιστεύτηκε σε μια φίλη: «Ξέρω ότι την άφησα πολύ ελεύθερη, αλλά δεν μπορούσα να στερηθώ την κοινωνική ζωή μου για να την προσέχω συνέχεια».

Οι προτεραιότητες ανακατάωθηκαν. Ο χρόνος τρέχει.

Πώς μπορούμε να μειώσουμε τη βιασύνη μας για να ξαναποκτήσουμε επαφή;

1. ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ ΥΨΗΛΗΣ ΤΑΣΗΣ

Ο Ιησούς γνωρίζει το πρόβλημα των οικογενειών που ζουν με άγχος και θέλει να δώσουμε προτεραιότητα σε αυτό το θέμα. Η πνευματική ξεκούραση αποτελεί μέρος της καλής ποιότητας ζωής:

«Έλθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς, και μάθετε απ' εμού . διότι πρᾶος εἰμαι και ταπεινός την καρδίαν. και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχαῖς ημών.» Ματθαῖον [ια'] 11:28,29.

Η Γραφή προτείνει να έχουμε την εμπειρία αυτής της ανάπαυσης με δύο τρόπους: να ερχόμαστε στο Χριστό σε καθημερινή και σε εβδομαδιαία βάση.

2. ΕΝΑΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΚΡΙΚΟΣ ΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

Ο Ιησούς κανονικά δε θα έπρεπε να έχει καθόλου χρόνο. Τα πλήθη συνεχώς επιζητούσαν την προσοχή Του. Σε μια σύντομη περίοδο τριών χρόνων και μισού έπρεπε να επιτελέσει μια πνευματική επανάσταση που θα άλλαζε τη ζωή του πλανήτη για πάντα. Συνεχώς παρέκαμπτε τους κατασκόπους και τους δολοπλόκους των Φαρισαίων.

Παραταύτα ο Χριστός μεταβίβαζε στους γύρω Του ένα ειρηνικό, γαλήνιο πνεύμα. Πώς; Κάθε μέρα διέθετε χρόνο για επικοινωνία με τον ουράνιο Πατέρα Του. Από τον πατέρα Του αντλούσε δυνάμεις για να αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της ζωής.

«Καθώς με απέστειλεν ο ζων Πατήρ, και εγώ ζω διά τον Πατέρα, ούτω και όστις με τρώγει, θέλει ζήσει και εκείνος δι' εμέ.» Ιωάννην [ς'] 6:57.

Ο Σωτήρας μας εξαρτιόταν από τον Πατέρα. Αν θέλουμε να ζήσουμε μια γαλήνια ζωή όπως Εκείνος, κάθε μέρα πρέπει να τρεφόμεστε από το Λόγο Του, ενώ συγχρόνως το Άγιο Πνεύμα μας διαμορφώνει. Ο καλύτερος τρόπος να αντιμετωπίσουμε τις δυνάμεις που μας καταβάλλουν ως άτομα και μας διαλύουν ως οικογένεια είναι να επενδύσουμε χρόνο σε επικοινωνία με το Χριστό. Αυτός μας λέει:

«Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν. . . διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν.» Ιωάννην [ιε'] 15:4,5.

Μια από τις μεγαλύτερες ανάγκες της εποχής μας είναι να αντλούμε πνευματικά εφόδια έχοντας καθημερινή σχέση με το Χριστό. Τα Τεύχη 14 και 15 μας έδειξαν πώς να το επιτύχουμε μέσα από την καθημερινή προσευχή και μελέτη της Γραφής.

Ένα σπουδαίο σημείο που πρέπει να τονισθεί για τη σχέση μας με το Χριστό είναι το έργο Του στο σταυρό. Πραγματική ανάπαυση και ασφάλεια υπάρχει επειδή ο Ιησούς αναφώνησε θνήσκοντας «Τετέλεσται» (Ιωάννην [ιθ'] 19:30). Με άλλα λόγια, το έργο Του για την απολύτρωση είχε ολοκληρωθεί.

«Τώρα δε (ο Χριστός) άπαξ εις το τέλος των αιώνων εφανερώθη, διά να αθετήση την αμαρτίαν διά της θυσίας εαυτού.» Εβραίους [θ'] 9:26.

«Είμεθα ηγιασμένοι διά της προσφοράς του σώματος του Ιησού Χριστού άπαξ γενομένης. . . Διότι με μίαν προσφοράν ετελειοποίησε διαπαντός τους αγιαζομένους.» Εβραίους [ι'] 10:10,14.

Όταν ο Ιησούς πέθανε, αθέτησε την αμαρτία. Ο διάβολος δεν μπορεί πια να προβάλλει τις αμαρτίες εναντίον μας, γιατί ο Αντικαταστάτης μας στο Γολγοθά ολοκλήρωσε τη συγχώρηση. Εφόσον ο Ιησούς «με μίαν προσφοράν ετελειοποίησε διαπαντός του αγιαζομένους», ο Σατανάς δεν μπορεί πια να προβάλλει τις πτώσεις μας και την ανεπάρκειά μας εναντίον μας.

Γι' αυτό έχει λεχθεί ότι ο πιστός που ομολογεί τις αμαρτίες του, μπορεί να αναπαύεται στο ολοκληρωμένο έργο του Χριστού. Αν το κάνουμε, γινόμαστε δεκτοί. Ενοχή είναι η δύναμη που εξωθεί στην πιο τυραννική διαγωγή. Η ενοχή βρίσκεται πίσω από τον έξαλλο ρυθμό της ζωής μας σήμερα.

Αλλά ο Ιησούς στο σταυρό έλυσε μια για πάντα το πρόβλημα της ενοχής. Η κραυγή Του «τετέλεσται» σφράγισε την υπόσχεσή Του «εγώ θέλω σας αναπαύσει» ως τετελεσμένο γεγονός. Στο Γολγοθά ο Χριστός ολοκλήρωσε το έργο της σωτηρίας μας, και έπειτα αναπαύθηκε στον τάφο το Σάββατο, και την πρώτη ημέρα της εβδομάδας αναστήθηκε Νικητής κατά της αμαρτίας και του θανάτου. Ο Χριστιανός δεν μπορεί να έχει μεγαλύτερη βεβαιότητα από το να επαναπαύεται στο ολοκληρωμένο έργο του Χριστού.

«Λοιπόν. . . ας πλησιάζωμεν μετά αληθινής καρδίας εν πληροφορία πίστεως. . . ας κρατώμεν την ομολογίαν της ελπίδος ασάλευτον, διότι πιστός ο υποσχεθείς, και ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εις αγάπην και καλά έργα.» Εβραίους [ι'] 10:19-24.

Επειδή είναι «πιστός ο υποσχεθείς», μπορούμε να εισέλθουμε στη σωτήρια ανάπαυση που ο Ιησούς υποσχέθηκε. Η σταθερότητα, η ειρήνη, η ανάπαυση που γευόμαστε κάθε μέρα με το Χριστό δεν είναι αποτέλεσμα δικών μας προσπαθειών, αλλά του έργου που ο Χριστός πραγματοποίησε πάνω στο σταυρό.

Μπορούμε να επαναπαυόμαστε στη σωτηρία που ο Χριστός μας εξασφαλίζει. Αυτή η βεβαιότητα ανταποκρίνεται με υπακοή (όπως είδαμε στο Τεύχος 15), και αποτελεί κίνητρο να περνάμε κάθε μέρα κάποιο χρόνο με το Χριστό, τρεφόμενοι από το Λόγο Του και αναπνέοντας την ουράνια ατμόσφαιρα μέσα από την προσευχή. Μια συνάντηση με τον Ιησού μετατρέπει τον αγχώδη τρόπο ζωής μας σε μια γαλήνια και με νόημα ζωή.

3. ΕΝΑΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΚΡΙΚΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

Αφού ο Χριστός δημιούργησε τον κόσμο σε έξι ημέρες (Κολοσσαείς [α'] 1:16,17), καθιέρωσε την ανάπαυση του Σαββάτου ως εβδομαδιαία ευκαιρία για να αυξήσουμε την επαφή μας με Αυτόν.

«Και είδεν ο Θεός πάντα όσα εποίησε. και ιδού, ήσαν καλά λίαν. Και έγεινεν εσπέρα, και έγεινε πρωί, ημέρα έκτη. Και συνετελέσθησαν ο ουρανός και η γη, και πάσα η στρατιά αυτών. Και είχε συντετελεσμένα ο Θεός εν τη ημέρα τη εβδόμη τα έργα αυτού, τα οποία έκαμε. και ανεπαύθη την ημέραν την εβδόμην από πάντων των έργων αυτού, τα οποία έκαμε. Και ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμην, και ηγίασεν αυτήν. διότι εν αυτή

ανεπαύθη από πάντων των έργων αυτού, τα οποία έκτισε και έκαμεν ο Θεός.» Γένεσις [α΄] 1:31-[β΄] 2:3.

Ως Δημιουργός τους ο Ιησούς «ανεπαύθη» το πρώτο Σάββατο με τον Αδάμ και την Εύα, και «ευλόγησε» αυτή την ημέρα και την «ηγίασε».

Ο Θεός καθόρισε έναν επταήμερο κύκλο, όχι για τον εαυτό Του, αλλά για τον Αδάμ και την Εύα καθώς και για μας σήμερα. Επειδή φρόντιζε τόσο πολύ γι' αυτούς τους δύο ανθρώπους που δημιούργησε, σχεδίασε κάθε έβδομη ημέρα της ζωής τους να την αφιερώνουν για να επιζητούν την παρουσία Του. Κάθε Σάββατο θα ήταν γι' αυτούς φυσική και πνευματική ανανέωση.

Η είσοδος της αμαρτίας στον κόσμο μας είναι που έκανε την ανάπαυση του Σαββάτου επιτακτική ανάγκη. Ο ίδιος ο Σωτήρας που υποσχέθηκε στον Αδάμ και στην Εύα ανάπαυση, έδωσε το νόμο στο Μωσή στο όρος Σινά (Α΄ Κορινθίους [ι΄] 10:1-4) περίπου 2.000 χρόνια αργότερα. Ο Ιησούς τοποθέτησε την εντολή για την ανάπαυση του Σαββάτου στο κέντρο των Δέκα Εντολών. Στην Τετάρτη Εντολή διαβάζουμε:

«Ενθυμού την ημέραν του σαββάτου διά να αγιάζης αυτήν . έξ ημέρας εργάζου, και κάμνε πάντα τα έργα σου. η ημέρα όμως η εβδόμη είναι σάββατον Κυρίου του Θεού σου. μη κάμης εν ταύτη ουδέν έργον, μήτε συ, μήτε ο υιός σου, μήτε η θυγάτηρ σου, μήτε ο δούλος σου, μήτε η δούλη σου, μήτε το κτήνος σου, μήτε ο ξένος σου, ο εντός των πυλών σου. διότι εις έξ ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν, και πάντα τα εν αυτοίς. εν δε τη ημέρα τη εβδόμη κατέπαυσε . διά τούτο ευλόγησε Κύριος την ημέραν του σαββάτου, και ηγίασεν αυτήν.» Έξοδος [κ΄] 20:8-11.

Ο Θεός καθιέρωσε το Σάββατο ως ημέρα για να θυμόμαστε ότι «εις έξ ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην». Η ανάπαυση του Σαββάτου κάθε εβδομάδα μας ενώνει με το Δημιουργό ο οποίος ευλόγησε αυτή την ημέρα και την ξεχώρισε.

Όταν ο Ιησούς ήταν στη γη, επιδίωκε κάθε ευκαιρία για να διατηρεί την ένωσή Του με τον Πατέρα. Επωφελείτο και από την ανάπαυση του Σαββάτου, όπως μας λέει ο Λουκάς:

«Και ήλθεν εις την Ναζαρέτ, όπου ήτο ανατεθραμμένος. και εισήλθε κατά την συνήθειαν αυτού εις την συναγωγήν εν τη ημέρα του σαββάτου.» Λουκά [δ΄] 4:16.

Αν ο Θεάνθρωπος Ιησούς χρειαζόταν να αναπαυθεί στην παρουσία του Πατέρα Του την ημέρα του Σαββάτου, εμείς οι ανθρώπινες υπάρξεις χρειαζόμαστε περισσότερο. Όταν ο Ιησούς παραμέρισε τους νομικίστικους περιορισμούς που οι Ιουδαίοι είχαν τοποθετήσει στο Σάββατο (Ματθαίον [ιβ΄] 12:1-12), είπε ότι ο Θεός το καθιέρωσε για το καλό των ανθρώπων:

«Και έλεγε προς αυτούς, Το σάββατον έγινε διά τον άνθρωπον, ουχί ο άνθρωπος διά το σάββατον. Ωστε ο Υιός του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου.» Μάρκον [β΄] 2:27,28.

Ο Ιησούς εξήρε τη σπουδαιότητα του Σαββάτου ακόμη και στο θάνατό Του. Πέθανε την Παρασκευή, «και ήτο ημέρα παρασκευή, και εξημέρονε σάββατον» (Λουκά [κγ΄] 23:54). Εκείνη

τη στιγμή αναφώνησε: «Τετέλεσται», δηλαδή ολοκληρώθηκε το έργο Του που είχε έρθει να επιτελέσει ως αντικαταστάτης της ανθρώπινης φυλής (Ιωάννην [ιθ'] 19:30, [δ'] 4:34, [ε'] 5:30).

Το μεγάλο έργο της απολύτρωσης είχε επιτελεσθεί. Έτσι, για να εορτάσει την ολοκλήρωση της αποστολής Του ο Ιησούς αναπαύθηκε στον τάφο όλο το Σάββατο. Όπως ο Χριστός ολοκλήρωσε το έργο της δημιουργίας την έκτη ημέρα και αναπαύθηκε την έβδομη ημέρα, έτσι, κάμνοντας ιλασμό στο σταυρό ολοκλήρωσε το έργο της αναδημιουργίας των ανθρώπων την έκτη ημέρα και αναπαύθηκε την έβδομη.

Την Κυριακή το πρωί ο Ιησούς βγήκε από τον τάφο νικητής Σωτήρας (Λουκά [κδ'] 24:1-5). Ήδη είχε ζητήσει από τους μαθητές να τηρούν το Σάββατο μετά την ανάστασή Του. Μιλώντας για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ, που θα γινόταν περίπου σαράντα χρόνια μετά το θάνατό Του, ο Ιησούς τους παρήγγειλε:

«Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγή υμών εν χειμώνι, μηδέ εν σαββάτω.» Ματθαίον [κδ'] 24:20.

Ο Σωτήρας μας ήθελε οι μαθητές Του και όσοι στη συνέχεια θα πίστευαν, να συνεχίσουν την εφαρμογή των διδασκαλιών Του. Ήθελε να έχουν την εμπειρία και της σωτήριας ανάπαυσης και της Σαββατιαίας ανάπαυσης. Οι μαθητές συνέχισαν να τηρούν το Σάββατο μετά το θάνατο του Χριστού (Λουκά [κγ'] 23:54-56, Πράξεις [ιγ'] 13:14, [ις'] 16:13, [ιζ'] 17:2, [ιη'] 18:1-4).

Ο αγαπητός μαθητής Ιωάννης τηρούσε τον εβδομαδιαίο δεσμό με το Χριστό την ημέρα του Σαββάτου. Στα τελευταία χρόνια του έγραψε: «Κατά την Κυριακήν ημέραν ήλθον εις έκστασιν πνευματικήν» (Αποκάλυψις [α'] 1:10). Σύμφωνα με τη δήλωση του Ιησού, η Κυριακή είναι το Σάββατο, «διότι ο Υιός του ανθρώπου είναι Κύριος και του Σαββάτου» (Ματθαίον [ιβ'] 12:8).

Το Σάββατο εορτάζουμε δύο μέγιστες πραγματοποιήσεις του Κυρίου για χάρη μας: τη δημιουργία μας και τη σωτηρία μας. Η εμπειρία του Σαββάτου θα συνεχισθεί και στον ουρανό.

«Διότι ως οι νέοι ουρανοί και η νέα γη, τα οποία εγώ θέλω κάμει, θέλουσι διαμένει ενώπιόν μου, λέγει Κύριος, . . . από νέας σελήνης έως άλλης, και από σαββάτου έως άλλου, θέλει έρχεσθαι πάσα σαρξ διά να προσκυνή ενώπιόν μου, λέγει Κύριος.» Ησαΐας [ξς'] 66:22,23.

Ο Θεός από την αρχή θέσπισε το Σάββατο ως αναμνηστικό της δημιουργίας, γι' αυτό αρμόζει το μήνυμά Του των εσχάτων ημερών να περιλαμβάνει μια κλήση για επιστροφή στη λατρεία του Δημιουργού μας μέσα από την υπακοή στις Εντολές Του (Αποκάλυψις [ιδ'] 14:7,12). Αυτό το μήνυμα στο τελευταίο βιβλίο της Γραφής περιλαμβάνει και την τήρηση της εντολής του Σαββάτου ως αναμνηστικό του Δημιουργού.

4. ΤΑ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΠΑΥΣΗ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Σε εκείνους οι οποίοι θεωρούν τρυφή το Σάββατο ο Θεός δίνει τη μεγάλη υπόσχεση:

«Εάν αποτρέψης τον πόδα σου από του σαββάτου, από του να κάμνης τα θελήματά σου εν τη αγία μου ημέρα, και ονομάξης το σάββατον τρυφήν, αγίαν ημέραν του Κυρίου, έντιμον, και τιμάς αυτό, μη ακολουθών τας οδούς σου, μηδέ ευρίσκων εν αυτώ το θέλημά σου, μηδέ λαλών τους λόγους σου, τότε θέλεις εντρυφά εν Κυρίω. και εγώ θέλω σε ιππεύσει επί τους υψηλούς τόπους της γης, και σε θρέψει με την κληρονομίαν του πατρός σου Ιακώβ.»
Ησαΐας [νη'] 58:13,14.

Αυτή η περικοπή δείχνει ότι το Σάββατο είναι η είσοδος μέσα από την οποία μπορούμε να έχουμε την εμπειρία των καλύτερων πραγμάτων στη ζωή: Ιππεύουμε σε υψηλούς τόπους και τρεφόμαστε με την κληρονομιά. Οι άνθρωποι σήμερα ποδοπατιούνται στη βιασύνη τους να τα έχουν όλα. Οι άνθρωποι εξουθενίζονται και οι οικογένειες διαλύονται κάτω από την πίεση. Αλλά ο Θεός παρουσιάζει το Σάββατο ως τον καλύτερο τρόπο για να φθάσουμε εκεί, στο καλύτερο τρόπο ζωής.

Ας δούμε μερικά από τα ευεργετήματα που προσφέρει η ανάπαυση του Σαββάτου.

1. Το Σάββατο είναι αναμνηστικό της δημιουργίας, και αγιάζοντάς το ανεγείρουμε ένα αναμνηστικό στο Δημιουργό μας. Οι ιερές ώρες του προσφέρουν μια θαυμάσια ευκαιρία να έχουμε επαφή με τις ρίζες μας μέσα στον κόσμο που ο Θεός δημιούργησε. Πότε για τελευταία φορά εσύ ή με την οικογένειά σου διέθεσες χρόνο να διαποτιστείς από τη γαλήνια ομορφιά που δίνει το μονοπάτι στο δάσος ή το ρυάκι στα βράχια; Είναι δύσκολο στις μέρες μας να δούμε ή να ακούσουμε τη φύση. υπάρχουν τόσα άλλα που καταπνίγουν την ηρεμία του ήχου και της θέας της. Το Σάββατο μας δίνει ένα διάστημα στο οποίο μπορούμε να έχουμε φευγαλέες έστω εικόνες από τα θαύματα του Θεού για μας.

2. Το Σάββατο έχουμε τη χαρά της λατρείας και της συναναστροφής με άλλους χριστιανούς. Το Σάββατο στρέφει το βλέμμα μας στον ουρανό. Χρειαζόμαστε οπωσδήποτε αυτή την εβδομαδιαία προοπτική προσαρμογής. Είναι μεγάλο πλεονέκτημα να λατρεύουμε το Θεό με άλλους μαζί, πλεονέκτημα το οποίο δεν μπορεί να έρθει με άλλο τρόπο. Χρειαζόμαστε να εκφράσουμε την πίστη μας δημόσια, όπως το κάνουμε και μόνοι μας από την καρδιά μας. Το Σάββατο μας δίνει το χρόνο να συναντιόμαστε στην εκκλησία και να φορτίζουμε τις πνευματικές μπαταρίες μας.

Ο Ησαΐας κατάλαβε τη χαρά της λατρείας το Σάββατο.

«Μακάριος ο άνθρωπος όστις κάμνει τούτο, και ο υιός του ανθρώπου όστις κρατεί αυτό. όστις φυλάττει το Σάββατον, ώστε να μη βεβηλώση αυτό. . . όσοι φυλάττουσι το Σάββατο ώστε να μη βεβηλώσωσιν αυτό, και κρατούσι την διαθήκην μου. και τούτους θέλω φέρει εις το άγιόν μου όρος, και θέλω ευφραίνει αυτούς εν τω οίκω της προσευχής μου. . . διότι ο οίκος μου θέλει ονομάζεσθαι, Οίκος προσευχής διά πάντας τους λαούς.» Ησαΐας [νς'] 56:2,6,7.

3. Το Σάββατο προμηθεύει ευκαιρίες να κάνουμε ευγενικές πράξεις καλοσύνης. Κάποιος γείτονάς σου ήταν άρρωστος στο

διάστημα της εβδομάδας και δεν είχες καιρό να τον επισκεφθείς; Μια φίλη σου χρειάζεται τη συμπάθειά σου μετά το θάνατο του συζύγου της, αλλά τη στερήθηκε επειδή πιέζει το χρόνο σου ο αγώνας της ζωής. Η φυσική μας τάση είναι να αναβάλουμε αυτά τα πράγματα. Το Σάββατο μας λέει: κάνε το τώρα. Και ο Ιησούς είπε: «Συγχωρείται εν τω Σαββάτω να αγαθοποιή τις» (Ματθαίον [ιβ´] 12:12).

4. Το Σάββατο είναι η ημέρα για τη σύσφιξη των δεσμών της οικογένειας. Όταν ο Χριστός έδωσε την εντολή, «Μη κάμης εν ταύτη (εβδόμη ημέρα) ουδέν έργον» (Εξοδος [κ´] 20:10), δε θα μπορούσε να δώσει καλύτερη συνταγή για τους υπερβολικά εργαζόμενους πατεράδες και τις υπερφορτωμένες γυναίκες. Το Σάββατο είναι το γιγαντιαίο σήμα ΣΤΟΠ για τις οικογένειες. Να σταματήσουμε να προσπερνάμε ο ένας τον άλλον. να σταματήσουμε να δίνουμε προτεραιότητα στα επείγοντα και όχι στα σπουδαία. Το Σάββατο είναι μια μέρα όπου μπορούμε να αντικαταστήσουμε την ψυχαγωγία με την αλληλοεπίδραση, την πίεση με την προσευχή, την εργασία με το χαμόγελο, το φορτωμένο πρόγραμμα με τη γαλήνια περισυλλογή. Η ανάπαυση του Σαββάτου εξασφαλίζει σε ολόκληρη την οικογένεια το χρόνο να συνδεθούν με το Χριστό και να αντλήσουν από Αυτόν πνευματική ενέργεια.

5. Το Σάββατο είναι ένα χρονικό διάστημα όπου ο Χριστός έρχεται πιο κοντά μας. Κάθε σχέση χρειάζεται κατάλληλο χρόνο, και η σχέση μας με το Χριστό δεν αποτελεί εξαίρεση. Αφιερώνοντας στο Χριστό μια ολόκληρη μέρα την εβδομάδα, έχουμε τον τρόπο να διατηρούμε τη φιλία μας μαζί Του ανανεωμένη. Το Σάββατο μας δίνει περισσότερο χρόνο για βιβλική μελέτη και προσευχή, περισσότερο χρόνο να είμαστε με το Χριστό σε ένα ήσυχο χώρο και να Τον ακούμε.

«Ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμη και ηγίασεν αυτήν» με την παρουσία Του (Γένεσις [β´] 2:3). Καταλαβαίνεις γιατί είναι σπουδαίο να τηρούμε την εβδόμη ημέρα το Σάββατο, επειδή είναι η ημέρα που ο Θεός ξεχώρισε για να επικοινωνεί μαζί μας κατά έναν ιδιαίτερο τρόπο.

Είναι ευλογία που το Σάββατο εξακολουθεί να υπάρχει για τον άνθρωπο μετά την πτώση του στην αμαρτία. Ιδιαίτερα σήμερα, στον αγχώδη κόσμο που ζούμε, το Σάββατο αποτελεί μια διακοπή από την καθημερινότητα. Μια μέρα για να λατρεύουμε το Θεό, να πλησιάζουμε περισσότερο στη φύση, να μας απασχολούν οι σχέσεις και όχι τα πράγματα. Το Σάββατο είναι ανασασμός δροσερού αέρα στον καπνογόνο αυτοκινητόδρομο της ζωής.

5. ΜΙΑ ΠΡΟΓΕΥΣΗ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ

Μπορούμε λοιπόν να συνοψίσουμε τα ευεργετήματα της σύνδεσής μας με τον Ιησού μέσα από την καθημερινή και εβδομαδιαία συνάντηση με τον Ιησού με μια λέξη - ανάπαυση. Η λέξη Σάββατο έχει εβραϊκή προέλευση και σημαίνει ανάπαυση, γι' αυτό και βρίσκουμε την έκφραση «σάββατον αναπαύσεως» (Λευιτικόν [κγ´] 23:3). Το Σάββατο αποτελεί πρόγευση της τέλει ανάπαυσης που θα γνωρίσουμε στον ουρανό.

«Διότι είπεν (ο Θεός) εν μέρει τινί περί της εβδόμης ούτω, Και κατέπαυσεν ο Θεός εν τη ημέρα τη εβδόμη από πάντων των έργων αυτού. . . Άρα μένει κατάπαυσις (σαββατισμός στο κείμενο) εις τον λαόν του Θεού. Διότι ο εισελθών εις την κατάπαυσιν αυτού, και αυτός κατέπαυσεν από των έργων αυτού, καθώς ο Θεός από των εαυτού.» Εβραίους [δ´] 4:4,9,10.

Ο «σαββατισμός», η εμπειρία που έχουμε τηρώντας το Σάββατο, αποτελεί εβδομαδιαία υπενθύμιση της χαράς που θα νιώθουμε στην αιώνια ανάπαυση του ουρανού. Αυτή η ανάπαυση δεν είναι αδράνεια. αναφέρεται στο αίσθημα της ασφάλειας, της ειρήνης και της ευημερίας που βρίσκεται στη ρίζα της αληθινής ζωής. Αυτό το είδος της πνευματικής ανάπαυσης μπορεί να εκτιμηθεί μόνον από την εμπειρία, και η μαρτυρία εκείνων που γεύθηκαν τη σωτήρια ανάπαυση και τη Σαββατιαία ανάπαυση είναι παγκόσμια: αν εισέλθεις στην ανάπαυση του Ιησού με καθημερινή και εβδομαδιαία επικοινωνία μαζί Του, θα ανακαλύψεις τη μέγιστη χαρά στη ζωή.

Ο ίδιος ο Κύριός μας έδωσε το Σάββατο κατά τη δημιουργία. Αυτό δε δόθηκε στους Ιουδαίους, αλλά σε ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή, δύο χιλιάδες χρόνια πριν υπάρξει ο ιουδαϊκός λαός. Ο Ιησούς ευλόγησε και αγίασε το Σάββατο. Είναι μια μέρα που ο Θεός ξεχώρισε για να ανανεώνουμε την πνευματική ζωή μας. Αποτελεί μέρος του νόμου των Δέκα Εντολών. Ο Θεός είπε «ενθυμού», αλλά ο περισσότερος κόσμος το έχει ξεχάσει.

Θέλεις να ευχαριστήσεις τον Ιησού για το δώρο Του της ανάπαυσης; Θέλεις να Του πεις ότι επιθυμείς να τηρείς το Σάββατο κάθε εβδομάδα; Θέλεις να πεις: «Ναι, Κύριε, επιθυμώ να βρίσκω τρυφή στην ημέρα που Εσύ θέσπισες»;

Γιατί δεν αναλαμβάνεις αυτή τη δέσμευση ακριβώς τώρα;

«Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα, Σε ευχαριστώ για την υπόσχεση της σωτηρίας-ανάπαυσης για να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις της ζωής κάθε μέρα και για την υπόσχεση της Σαββατιαίας ανάπαυσης κάθε εβδομάδα για να εδραιώσω τη σχέση μου με Σένα. Σε ευχαριστώ για την υπόσχεση της εξ' Υψους δύναμης να αλλάξει την καρδιά μου και να μου δώσει ορθές επιθυμίες και ορθά κίνητρα. Σε παρακαλώ κάνε με υπάκουο στο Σωτήρα, ο οποίος έδωσε το παν για να έχω την εμπειρία μιας ολοκληρωμένης ζωής. Βοήθησέ με να ανταποκριθώ στο θέλημά Σου. Βοήθησέ με πάντοτε να δέχομαι χαρούμενα την εμπειρία της ουράνιας ανάπαυσης. Στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

[Θα αναρωτιέσαι ποιος άλλαξε το Σάββατο της έβδομης ημέρας στην Κυριακή που είναι η πρώτη ημέρα; Πότε έγινε η αλλαγή; Ο Θεός επέτρεψε αυτή την αλλαγή; Αυτές οι ερωτήσεις θα απαντηθούν στο Τεύχος 21]

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Ο Λάρρυ απολάμβανε την ευχάριστη συνομιλία, το ιαπωνικό τσάι και μπισκότα από ρύζι στο σπίτι του κυρίου Κομορί, καθώς οι άλλοι προσκαλεσμένοι άνοιγαν τις Γραφές τους. Όλοι τον κοιτούσαν με αδημονία. «Θα μας οδηγήσετε στη μελέτη της Αγίας Γραφής, παρακαλώ;» ρώτησε ευγενικά ο κ. Κομορί.

Ο Λάρρυ σχεδόν πνίγηκε από το τσάι του. Νόμιζε ότι αυτή η φιλική συγκέντρωση ήταν απλώς για διασκέδαση. Και τώρα δεν μπορούσε να σκεφθεί τι να τους πει.

Ο Λάρρυ είχε διδάξει τη Βίβλο σε πολλές τάξεις στο χριστιανικό αγγλόφωνο σχολείο της Ιαπωνίας, όπου εργαζόταν. Αλλά εκεί ήταν ετοιμασμένος γι' αυτό. Με άνεση μπορούσε να μιλήσει για τη Γραφή. Αλλά εδώ, έτσι ξαφνικά να μιλήσει για το Θεό. . . ήταν διαφορετικά. Από μικρός ήξερε τις αφηγήσεις της Γραφής. Αλλά αυτές ελάχιστα τον είχαν αγγίσει στην προσωπική ζωή του. Έκαμνε πράγματα που ήξερε ότι ο Θεός δεν τα επικροτούσε, γι' αυτό κρατούσε απόσταση. Πώς μπορούσε να μιλήσει για το Θεό που ο ίδιος στην πραγματικότητα δε γνώριζε;

Τώρα, καθισμένος σε ένα καναπέ και γύρω του άνθρωποι που τον κοίταζαν στο στόμα, αισθάνθηκε να καταρρέει. Μέσα στην απόγνωσή του, ένα εδάφιο ήρθε στο μυαλό του που λέει ότι το Άγιο Πνεύμα θα βάλει στο στόμα μας τα κατάλληλα λόγια όταν είναι να δώσουμε τη μαρτυρία μας (Λουκά [ιβ'] 12:12). Απελπισμένα πρόφερε μια προσευχή για βοήθεια και σταμάτησε στην πιο γνωστή ιστορία που μπορούσε να σκεφθεί: στην παραβολή του ασώτου υιού.

Καθώς περιέγραφε πόσο ο Θεός αγαπάει ακόμη και εκείνους που περιπλανιούνται μακριά Του, ο Λάρρυ έβλεπε τον εαυτό του να μιλάει από την καρδιά του με λόγια διεισδυτικά. Για πρώτη φορά στην ζωή του ένιωσε πόσο ο Θεός τον αγαπάει.

Εκείνη τη νύχτα ο Λάρρυ γονάτισε στο κρεβάτι του και αφιέρωσε τη ζωή του στο Θεό, που τελικά Τον έβλεπε πραγματικό. Το να συμμαρτυρείται την αγάπη του Θεού με άλλους δεν ήταν πια γι' αυτόν μια συνηθισμένη αφηρημένη έννοια. Τώρα ήταν ένα γεγονός που τον κατέκλυζε.

1. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΑΣ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΝΑ ΑΥΞΑΝΟΜΑΣΤΕ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ

Λίγο πριν ο Χριστός επιστρέψει στον ουρανό, ανέθεσε στους μαθητές Του να είναι προσωπικοί Του αντιπρόσωποι:

«Θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς, και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες. . . έως εσχάτου της γης.» Πράξεις [α'] 1:8.

Οι μαθητές είχαν περάσει τριάμισι χρόνια παρακολουθώντας τα λόγια και τις πράξεις του Χριστού, και τελικά το θάνατο και την ανάστασή Του.

«Τούτον του Ιησούν ανέστησεν ο Θεός, του οποίου πάντες ημείς είμεθα μάρτυρες.» Πράξεις [β'] 2:32.

Όταν οι οπαδοί του Χριστού έδωσαν τις καρδιές τους ανεπιφύλακτα σε Αυτόν κατά την Πεντηκοστή, ο αναστημένος Χριστός μεταμόρφωσε τη ζωή τους με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Έγιναν μάρτυρες όχι μόνον της ανάστασης και ανάληψής Του, αλλά και της δύναμής Του η οποία άλλαξε τη ζωή τους.

Ως χριστιανοί και μεις είμαστε μάρτυρες της ανάστασης του Ιησού επειδή έχουμε την εμπειρία της αναγεννητικής δύναμής Του στη ζωή μας.

«Ο Θεός όμως πλούσιος ων εις έλεος, διά την πολλήν αγάπην αυτού με την οποίαν ηγάπησεν ημάς, και ενώ ήμεθα νεκροί διά τα αμαρτήματα, εξωποίησεν ημάς μετά του Χριστού . κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι. και συνανέστησε, και συνεκάθισε εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού . διά να δείξη . . . τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού, διά της προς ημάς αγαθότητος εν Χριστώ Ιησού.» Εφεσίους [β'] 2:4-7.

Μας ζωοποίησε ο Χριστός και έτσι μπορούμε να δείξουμε τον υπερβάλλοντα πλούτο της χάρις Του. Ο Ιησούς ζητάει από τους οπαδούς Του να δώσουν τα καλά νέα για το τι μπορεί να κάνει Αυτός για την ανθρώπινη ζωή, και υπόσχεται ότι θα τους συνοδεύει στο έργο τους.

«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς. . . , διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς. και ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος.» Ματθαίον [κη'] 28:19-20.

Σαν πρέσβεις του ευαγγελίου, είμαστε «οικονόμοι των μυστηρίων του Θεού» (Α' Κορινθίους [δ'] 4:1). Είναι προνόμιο να γνωστοποιήσουμε τη δύναμη του ευαγγελίου. Ο Χ. Ρίτσαρντς, ιδρυτής των ραδιοφωνικών εκπομπών «Η Φωνή Της Προφητείας», κάποτε έγραψε:

«Είδα την αλλαγή στην καρδιά των ανθρώπων που άκουσαν το ευαγγέλιο του Χριστού. Διέσχισα χώρες όπου το όνομα του Χριστού δεν ήταν γνωστό μέχρι που η εκκλησία Του το έφερε εκεί. Είδα αυτοί οι άνθρωποι να μετατρέπουν τη βρωμιά σε καθαριότητα, την ασθένεια σε υγεία, το μόνιμο φόβο των κακών πνευμάτων στη χαρά της χριστιανικής ζωής. Είδα την αλλαγή στην κοινωνική θέση των γυναικών. Είδα αληθινά χριστιανικά σπίτια να αναδύονται μέσα από τα σκοτάδια του παγανισμού. Σε κάθε χώρα που επισκέφθηκα, είδα να αλλάζουν οι ζωές. Γνωρίζω ότι 'το ευαγγέλιον του Χριστού . . . είναι δύναμις Θεού προς σωτηρίαν' (Ρωμαίους [α'] 1:16). Ξέρω πως όταν η εκκλησία κηρύττει το μήνυμα του ευαγγελίου, επέρχεται αλλαγή στις ανθρώπινες καρδιές, στις οικογένειες, και αυτό είναι εμφανές στη ζωή εκείνων που ανταποκρίνονται στην πρόσκληση.»

Όλοι έχουμε ένα μέρος να διαδραματίσουμε σε αυτό το συναρπαστικό έργο. Ο Θεός έδωσε στα αδύνατα πλάσματά Του ένα ρόλο, επειδή η συμμετοχή είναι ζωτικό μέρος της ανάπτυξής μας. Για να είναι ζωντανή η πίστη, πρέπει να εκδηλώνεται. Όπως ο Λάρρυ μιλώντας για το Θεό Τον

ανακάλυψε ο ίδιος, αυτό μπορεί να συμβεί και σε μας. Η εκδήλωση της πίστης μας μάς βοηθάει να αυξάνεται αυτή μέσα μας. Η μαρτυρία συντελεί στην ανάπτυξη.

Υπάρχουν και άλλοι τρόποι μαρτυρίας εκτός από την προφορική.

2. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Ένας νέος μεγαλωμένος σε σπίτι όπου επικρατούσε ηθική εξαθλίωση, κάποτε είπε: «Εβλεπα τους γονείς μου οι οποίοι με το παράδειμά τους μου έδωσαν μια παραποιημένη μορφή του Θεού. ποτέ δεν είχα το παράδειγμα κάποιου ο οποίος να με αγαπάει. Οι άνθρωποι γύρω μας απελπισμένα χρειάζονται κάποιον που θα τους δώσει την αληθινή εικόνα του Θεού.

Το πιο δυνατό κήρυγμά μας είναι ο τρόπος της ζωής μας. Πριν ένα πρόσωπο ενδιαφερθεί για το πόσο ξέρεις για το Θεό, θέλει να ξέρει για το πόσο ενδιαφέρεσαι γι' αυτόν. Ο Πέτρος μας παρακινεί:

«Να έχετε καλήν την διαγωγήν σας μεταξύ των εθνών, ίνα, ενώ σας καταλαλούσιν ως κακοποιούς, εκ των καλών έργων, όταν ιδώσιν αυτά, δοξάσωσι τον Θεόν εν τη ημέρα της επισκέψεως. . . Διότι εις τούτο προσεκληθήτε, επειδή και ο Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εις υμάς, διά να ακολουθήσητε τα ίχνη αυτού.» Α΄ Πέτρου [β΄] 2:12,21.

Εφόσον ο Χριστός σταυρώθηκε για μας στο Γολγοθά, έχουμε ένα παράδειγμα θυσιαζόμενης αγάπης από πρώτο χέρι. Αυτή η αγάπη αναπαραγόμενη μέσα μας σε μορφή τρυφερών πράξεων προς τους άλλους, μπορεί να γίνει ισχυρή δύναμη έλξης προς τους απίστευτους να πέσουν στην αγκαλιά του Χριστού.

3. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΣΚΕΠΤΟΜΑΣΤΕ

Συχνά μας φαίνεται τόσο εύκολο να πέσουμε θύματα των πειρασμών του κόσμου, της σάρκας και του πονηρού. Αλλά ο Ιησούς πειράσθηκε «κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών χωρίς αμαρτίας» (Εβραίους [δ΄] 4:15). Αλλά γιατί επέτυχε εκεί όπου τόσοι πολλοί αποτυχαίνουν;

Όταν ο διάβολος έστησε ενέδρα στον Ιησού στην έρημο κάμνοντας χρήση της όρεξης, της περηφάνιας, και της αλαζονείας, ο Ιησούς αγωνίσθηκε με επιτυχία χρησιμοποιώντας τη Γραφή (Ματθαίον [δ΄] 4:4,7,10). Ήταν ήδη έτοιμος επειδή οι βιβλικές αλήθειες είχαν κατακλύσει τη διάνοιά Του. Εκεί είναι όπου κερδίζονται ή χάνονται οι μάχες - στη διάνοιά μας. Συνήθως σκεπτόμαστε να αντισταθούμε στον πειρασμό αφού αυτός έχει διαποτίσει τη διάνοιά μας και σχεδόν μας έχει κατάβάλει. Θα χάσουμε πολλές από αυτές τις μάχες. Αλλά μπορούμε να έχουμε επιτυχία εάν επιτεθούμε στις συνήθειες κατά τη γένεσή τους - όταν σχηματίζονται στη διάνοιά μας.

«Διότι καθώς φρονεί (ο καθένας) εν τη ψυχή αυτού, τοιούτος είναι.» Παροιμιαί [κγ'] 23:7.

Οι θερμοί χριστιανοί στρέφουν τη σκέψη τους στα ουράνια. Ο Θεός βρίσκεται πάνω από τα προβλήματα που τους περιβάλλουν. Στρέφονται προς τις καλές ιδιότητες προσπαθώντας να τις αποκτήσουν, και όχι απλώς να αποφύγουν ό,τι είναι κακό.

«Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε. . . Εν παντί πράγματι ας γνωρίζονται τα ζητήματά σας προς τον Θεόν μετ' ευχαριστίας διά της προσευχής και της δεήσεως. Και η ειρήνη του Θεού, η υπερέχουσα πάντα νον, θέλει διαφυλάξει τας καρδίας σας και τα διανοήματά σας διά του Ιησού Χριστού. Το λοιπόν, αδελφοί, όσα είναι αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα καθαρά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, αν υπάρχει τις αρετή, και εάν τις έπαινος ταύτα συλλογίζεσθε. . . ταύτα πράττετε. και ο Θεός της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' υμών.» Φιλιππησίους [δ'] 4:4,6-9.

Η διαφορά δημιουργείται με ό,τι τρέφουμε τη διάνοιά μας. Σκουπίδια μέσα, σκουπίδια και έξω. Ο Λόγος του Θεού μέσα, η ζωή του Θεού έξω.

4. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΜΑΣ

Ως αντιπρόσωπος του Χριστού, ο Χριστιανός πρέπει να είναι σεμνός ακόμη και στην εμφάνισή του, αποφεύγοντας τις ακρότητες. Ο Θεός λέει για το Χριστιανό:

«Εάν τινές απειθώσιν εις τον λόγον, κερδηθώσιν. . . αφού ιδωσι την μετά φόβου καθαράν διαγωγήν σας. Των οποίων ο στολισμός ας ήναι ουχί ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσίων, ή της ενδύσεως των ιματίων, αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδίας κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. Διότι ούτω ποτέ και αι άγιοι γυναίκες, αι ελπίζουσαι επί τον Θεόν, εστόλιζον εαυτάς.» Α' Πέτρου [γ'] 3:1-5.

«Ωσαύτως και αι γυναίκες με στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην να στολίζωσιν εαυτάς, ουχί με πλέγματα ή χρυσόν, ή μαργαρίτας, ή ενδυμασίαν πολυτελή, αλλά το οποίον πρέπει εις γυναίκας επαγγελομένας θεοσεβείαν, έργα αγαθά.» Α' Τιμόθεον [β'] 2:9,10.

Απλότητα στην ενδυμασία και στο στολισμό διέκρινε πάντοτε το γνήσιο Χριστιανό. Η επιμονή στην εξωτερική εμφάνιση δείχνει συνήθως ότι δεν υπάρχει τίποτε εσωτερικά. Οι Χριστιανοί τείνουν να αποφεύγουν τις δύο ακρότητες και ιδιαίτερα τις φανατικές σεμνοτυφίες. Η απλή καλαισθησία αντέχει στο χρόνο. Το ιδεώδες είναι οι άλλοι να ελκύονται από μας όχι από τις δηλώσεις μας για την περιβολή, αλλά από τις δηλώσεις που η ζωή μας κάνει για τον Ιησού.

«Μακάριοι οι πραείς, διότι αυτοί θέλουσι κληρονομήσει την γην.» Ματθαίον [ε'] 5:5.

5. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΟΥΜΕ

Ο ιστορικός Εδουάρδος Γίββων μας λέει πως όταν ο Γαλέριος λεηλάτησε το στρατόπεδο των Περσών, ένας δερμάτινος σάκος γεμάτος μαργαριτάρια έπεσε στα χέρια ενός στρατιώτη λεηλάτη. Αυτός κράτησε το χρήσιμο σάκο αλλά πέταξε τα μαργαριτάρια.

Όσοι προσκολλούνται σε επιπόλαιες συγκινήσεις που ο κόσμος προσφέρει, ενώ παραμερίζουν τον Ιησού - τον Ανεκτίμητο Μαργαρίτη - και την αιώνια ζωή που Αυτός προσφέρει, βρίσκονται σε χειρότερη κατάσταση από ό,τι ο λεηλάτης στρατιώτης. Δεν είναι απλώς μια περιουσία που γλίστρησε από τα χέρια μας, αλλά η αιώνια σωτηρία. Η Γραφή μας προειδοποιεί:

«Μη αγαπάτε τον κόσμο μηδέ τα εν τω κόσμω. εάν τις αγαπά τον κόσμο, η αγάπη του Πατρός δεν είναι εν αυτώ. διότι παν το εν τω κόσμω, η επιθυμία της σαρκός, και η επιθυμία των οφθαλμών, και η αλαζονεία του βίου, δεν είναι εκ του Πατρός, αλλ' είναι εκ του κόσμου. Και ο κόσμος παρέρχεται, και η επιθυμία αυτού. όστις όμως πράττει το θέλημα του Θεού, μένει εις τον αιώνα.» Α' Ιωάννου [β'] 2:15-17.

Ο Σατανάς εργάζεται σκληρά να επιχρυσώσει τις πιο καταστρεπτικές αμαρτίες και να υπερυψώσει τις χειρίστες συνήθειες. Σκέφθηκε ποτέ ότι η αμαρτία έχει τις μεγαλύτερες δημόσιες σχέσεις στον κόσμο; Γιατί οι πόρνες στην τηλεόραση φαίνονται συχνά ωραίες και προσαρμοσμένες στο περιβάλλον τους; Σπάνια βλέπουμε να προβάλλεται κάποια πόρνη που να μοιάζει με τις κακοποιημένες, σημαδεμένες, χλωμές γυναίκες που περιφέρονται στους δρόμους τη νύχτα. Γιατί μόνο νέοι, ωραίοι, δουλευταράδες, ικανοποιημένοι, πολύ ευτυχισμένοι είναι οι φιγούρες που διαφημίζουν την μπίρα και άλλα οινόπνευματώδη; Αν η πραγματικότητα είναι αυτή που μας δίνουν οι διαφημίσεις, τι προσπαθούν να ξεχάσουν όσοι πίνουν αλκοόλ; Σπάνια βλέπουμε κάποιον που να μοιάζει με εκείνες τις θλιβερές φυσιογνωμίες οι οποίες βγαίνουν από τις μυυραρίες παραπατώντας από τη ζάλη του ποτού.

Οι πιο καταστρεπτικές απολαύσεις φαίνονται να έχουν αποκτήσει τις πιο δυνατές φωνές και τις πιο παραστατικές εικόνες. Δεν μπορούμε να αγοράσουμε οτιδήποτε πουλάει ο κόσμος. Ο Χριστός ζητάει από μας να είμαστε «φρόνιμοι ως οι όφεις, και απλοί ως αι περιστεράι.» (Ματθαίον [ι'] 10:16).

Πρέπει επίσης να αποφεύγουμε συναναστροφές που θέτουν σε κίνδυνο τις χριστιανικές αρχές μας:

«Μη ομοζυγείτε με τους απίστους, διότι τίνα μετοχήν έχει η δικαιοσύνη με την ανομίαν; τίνα δε κοινωνίαν το φως με το σκότος;» Β' Κορινθίους [ς'] 6:14.

Φυσικά ο Χριστός δε θέλει να απομακρυνθούμε από τους φίλους μας που δεν πιστεύουν στο Χριστό. Οι προσωπικές σχέσεις είναι το πρώτο μέσον για να μοιρασθούμε την πίστη μας. Μόνον να βεβαιωθείς ότι οι συνεργάτες σου δε σε παρασέρνουν στον παλιό τρόπο ζωής. Αν σε κάποια σχέση σου αισθάνεσαι την ανάγκη να κρύψεις την πίστη σου, τότε κάτι δεν πάει καλά.

Ό,τι εισάγουμε στη ζωή μας, ακόμη και οι διασκεδάσεις που εκλέγουμε, έχουν αντίκτυπο στην πνευματική μας ζωή. Πρέπει να προσέχουμε με τι τρέφουμε τη διάνοιά μας.

«Δεν θέλω βάλει προ οφθαλμών μου πράγμα πονηρόν.» Ψαλμοί [ρα´] 101:3.

Όλο και περισσότερο οι διασκεδάσεις γύρω μας μοιάζουν να κατευθύνονται προς παραστατικές βιαιότητες και απροκάλυπτες σεξουαλικότητες. Ζούμε σε ένα κόσμο ο οποίος είναι «ακατάλληλος». Αλλά υπάρχει ακόμη τεράστια ποσότητα υπέροχου υλικού που παραμένει σχεδόν ανέγγιχτο. Υπάρχει αφθονία σε τέχνη, λογοτεχνία και μουσική που εξερευνάει βαθιές αλήθειες και αγγίζει τις πιο μύχιες συγκινήσεις μας. Αν διατηρήσουμε κενό μέσα μας, αυτό θα κατακλυσθεί από το κακό. Αυτό αληθεύει ιδιαίτερα για τα παιδιά μας. Αλλά αν τρέφουμε την ψυχή μας με το καλό, το κακό δεν μπορεί να μας παρασύρει στο επίπεδό του.

Κρατώντας υψηλά πρότυπα στα σπίτια και στις διανοίες μας δε στενεύει η ζωή μας. Θα διευρυνθεί η ζωή μας αν στραφούμε προς ό,τι είναι καθαρά, προσφιλή εύφημα (Φιλιππησίους [δ´] 4:8). Ο Χριστιανός μπορεί να γίνει πολύ πιο ευτυχής από οποιονδήποτε άλλον.

«Εφάνέρωσας εις εμέ την οδόν της ζωής, χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπόν σου . τερπνότητες διά παντός εν τη δεξιά σου.» Ψαλμοί [ις´] 16:11.

6. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΣ

Καθώς ετοιμαζόταν να βαπτίσει ένα νεοφώτιστο, ο ποιμένας Χ. Ρίτσαρντς πρόσεξε ότι ο άνθρωπος είχε στην τσέπη του ένα φουσκωμένο πορτοφόλι. Τον ρώτησε μήπως ξέχασε να το βγάλει. «Θέλω να βαπτισθεί το πορτοφόλι μου μαζί μου» εξήγησε ο άνθρωπος. Είχε συλλάβει το πραγματικό νόημα του Χριστιανισμού - να δώσει βοήθεια στους άλλους. Οι Χριστιανοί αυξάνονται δίνοντας. Θυμηθείτε τα λόγια του Ιησού, ότι αυτός είπε, «Μακάριον είναι να δίδη τις μάλλον παρά να λαμβάνη» (Πράξεις [κ´] 20:35).

Πώς μπορούμε να κάνουμε επένδυση στην τράπεζα του ουρανού;

«Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γης, όπου σκόληξ και σκωρία αφανίζει, και όπου κλέπται διατρυπούσι και κλέπτουσιν. αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανώ. . . Επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας.» Ματθαίον [ς´] 6:19-21.

Μερικοί άνθρωποι εργάζονται μια ολόκληρη ζωή για να κάνουν περιουσία, και να τη δουν τελικά να χάνεται με την κατακόρυφη πτώση των τιμών των εμπορευμάτων ή με την αποτυχία στις επιχειρήσεις. Αλλά τι δίνουμε για να κηρυχθεί η βασιλεία του Θεού που έχει αιώνια αξία;

Από αυτά που έχουμε, πόσα πιστεύουμε ότι ανήκουν πραγματικά στο Θεό;

«Του Κυρίου είναι η γη, και το πλήρωμα αυτής, η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτή. Διότι αυτός εθεμελίωσεν αυτήν.» Ψαλμοί [κδ´] 24:1,2.

«Εμού είναι το αργύριον, και εμού το χρυσίον, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.» Αγγαίος [β΄] 2:8.

Ανήκουμε στο Θεό και επειδή μας δημιούργησε και επειδή μας έσωσε από τις αμαρτίες μας, εξαγοράζοντάς μας με το αίμα Του.

«Δεν εξεύρετε ότι. . . δεν είσθε κύριοι εαυτών; Διότι ηγοράσθητε διά τιμής.» Α΄ Κορινθίους [ς΄] 6:19,20.

Από όσα κατέχουμε, πόσα μας έχει δώσει ο Θεός;

«Αυτός δίδει εις πάντας ζωήν και πνοήν και τα πάντα.» Πράξεις [ιζ΄] 17:25.

«Θέλεις ενθυμείσθαι Κύριον τον Θεόν σου. διότι αυτός είναι όστις σε δίδει δύναμιν να αποκτάς πλούτη.» Δευτερονόμιον [η΄] 8:18.

Ο σταυρωθείς και αναστηθείς Κύριος μας καλεί ως συνεργούς του Θεού για να γνωστοποιήσουμε το ευαγγέλιο στους άλλους (Β΄ Κορινθίους [ς΄] 6:1).

Τι ζητάει από μας ο Θεός να δώσουμε για να χρηματοδοτήσουμε τη θεία αποστολή;

«Μήπως θέλει κλέπτει ο άνθρωπος τον Θεόν; σεις όμως με εκλέπετε. Και λέγετε, Εις τι σε εκλέψαμεν; Εις τα δέκατα και εις τας προσφοράς. . . Φέρετε πάντα τα δέκατα εις την αποθήκην, διά να ήναι τροφή εις τον οίκον μου. και δοκιμάσατέ με τώρα εις τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτας του ουρανού, και εκχέω την ευλογίαν εις εσάς, ώστε να μη αρκή τόπος δι' αυτήν.» Μαλαχίας [γ΄] 3:8-10.

Δέκατο είναι το ένα δέκατο των εσόδων μας (Δευτερονόμιο [ιδ΄] 14:22, Γένεσις [κη΄] 28:22). Για τον αγρότη ή τον έμπορο, το έσοδο είναι ό,τι απομένει αφού αφαιρεθούν τα έξοδα της εργασίας του. Για τον υπάλληλο είναι το σύνολο του μισθού. Η αρχή των δεκάτων είναι ηθική αρχή επειδή έχει σχέση με το χαρακτήρα μας. Κρατώντας το δέκατο, κλέβουμε το Θεό. Είναι τόσο σπουδαίο για μας να είμαστε έντιμοι στην απόδοση των δεκάτων όσο να πληρώνουμε τους φόρους στο κράτος ή τις υποχρεώσεις σε άλλες συναλλαγές.

Όταν ο Ιησούς ήταν στη γη, βρήκε τους Φαρισαίους να αποδεκατίζουν ακόμη και τους μικρούς σπόρους από τον κήπο τους. Ενώ δεν επιδοκίμαζε τη νομικίστικη θρησκεία τους, επιδοκίμασε την απόδοση των δεκάτων στην εποχή της Καινής Διαθήκης:

«Ουαί εις εσάς γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί. διότι αποδεκατίζετε το ηδύοσμον, και το άνηθον, και το κύμινον. και αφήκατε τα βαρύτερα του νόμου, την κρίσιν και τον έλεον και την πίστιν. ταύτα έπρεπε να πράττητε, και εκείνα να μη αφήνητε.» Ματθαίον [κγ΄] 23:23.

Το δέκατο ανήκει στο Θεό και χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τη στήριξη του έργου του Χριστού και την ολοκλήρωσή του, ώστε να επιστρέψει ο Χριστός.

**«Ούτω και ο Κύριος διέταξεν, οι κηρύττοντες το ευαγγέλιον να ζώσιν εκ του ευαγγελίου.»
Α΄ Κορινθίους [θ΄] 9:14.**

«Και θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη, προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη. και τότε θέλει ελθεί το τέλος.» Ματθαίον [κδ΄] 24:14.

Πόσα πρέπει να δίνουμε ως προσφορά;

«Ως ελεημοσύνη και ουχί ως πλεονεξία. Τούτο δε λέγω, ότι ο σπείρων με φειδωλίαν, και με φειδωλίαν θέλει θερίσει. και ο σπείρων με αφθονίαν, και με αφθονίαν θέλει θερίσει. Έκαστος κατά την προαίρεσιν της καρδιάς αυτού, ουχί με λύπην ή εξ ανάγκης. διότι τον ιλαρόν δότην αγαπά ο Θεός.» Β΄ Κορινθίους [θ΄] 9:5-7.

Οι προσφορές είναι θέμα ατομικής απόφασης. Χρησιμοποιούνται για να χρηματοδοτήσουν τη διάδοση του ευαγγελίου μαζί με τα δέκατα τα οποία χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη διακονία του ευαγγελίου.

Το σχέδιο του Θεού για συστηματική προσφορά βοηθάει και στη διάδοση του ευαγγελίου και στη χριστιανική μας ανάπτυξη. Ο Ιησούς υπόσχεται:

«Δίδετε, και θέλει δοθή εις εσάς. μέτρον καλόν, πεπεισμένον και συγκεκριμένον και υπερεκχυνόμενον θέλουσι δώσει εις τον κόλπον σας.» Λουκά [ς΄] 6:38.

Οι πιστοί απέδειξαν πέρα για πέρα ότι όσα και να δώσεις στο Θεό, δεν είναι πολλά.

Ο Χ. Ρίτσαρντς ανέφερε κάποτε αυτή την πείρα:

«Ένας μανιάδης χαρτοπαίκτης παρακολουθούσε τις ομιλίες μου στο Λος Άντζελες, και δε θα ξεχάσω κάποια συνομιλία μου μαζί του στο πίσω μέρος της αίθουσας. Έβγαλε από την τσέπη του ένα μάτσο χαρτονομίσματα - 500 δολάρια - και μου τα έδωσε λέγοντας: ‘Αυτά είναι τα πρώτα μου δέκατα’.

Αυτός ο άνθρωπος δεν ήταν καλά και χαρτόπαιζε για 30 ή 40 χρόνια. ‘Και τώρα πώς θα ζήσεις;’ τον ρώτησα.

‘Μου μένουν πέντε-έξι δολάρια. Τα άλλα όμως ανήκουν στο Θεό’, μου απάντησε.

‘Και τώρα τι θα κάνεις;’ συνέχισα.

Η απάντησή του ήταν: ‘Δεν ξέρω. ξέρω όμως ότι πρέπει να δώσω τα δέκατα στο Θεό και Αυτός θα φροντίσει για μένα’.

Και ο Θεός τον βοήθησε. Η μετάνοιά του ήταν ειλικρινής. Συνέχισε το δρόμο του με αφιέρωση και ήταν ευτυχισμένος στη χριστιανική ζωή του. Ο Θεός φρόντισε γι' αυτόν μέχρι το θάνατό του.»

Ο Θεός δεν υπόσχεται ότι όλοι οι πιστοί θα γίνουν πλούσιοι. Αλλά έχουμε τη βεβαιότητα ότι ο Δημιουργός μας θα καλύψει τις ανάγκες της ζωής μας. Ο Χριστός έδωσε τα πάντα για μας. Ας δώσουμε τώρα την καρδιά μας ολοκληρωτικά σε Αυτόν. Ανακάλυψε τη χαρά να γνωστοποιήσεις το Χριστό στους άλλους και να αυξάνεσαι στη χάρη Του.

Αγαπητέ Πατέρα, Σε ευχαριστώ για την υπόσχεσή Σου μιας χαρούμενης ζωής. Σε ευχαριστώ για τη χάρη Σου και για την αγάπη Σου που με βοηθούν να αυξάνομαι. Βοήθησέ με να Σε γνωστοποιήσω με τον τρόπο που ζω, δίνω, ενεργώ. Είθε πάντοτε ο Ιησούς να ζει μέσα μου την τέλεια ζωή Του. Έχε με έτοιμο όταν ο Χριστός θα έρθει. Στο όνομα του Ιησού προσεύχομαι. Αμήν.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

Σύγχρονοι ερευνητές κατέβαλαν προσπάθειες να τεκμηριώσουν μια αλήθεια που η Γραφή πρώτη παρουσίασε: τα ανθρώπινα όντα είναι συνυφασμένα σύνολα. Αυτά που εμείς συχνά διαιρούμε σε φυσικά, διανοητικά, κοινωνικά και πνευματικά μέρη ενός ατόμου, αποτελούν στην πραγματικότητα μια ενιαία μονάδα. Η λέξη «άτομο» παράγεται από το στερητικό «α» και το ρήμα «τέμνω» που σημαίνει «κόβω», δηλαδή, το άτομο είναι μια ύπαρξη που δεν τέμνεται. Με άλλα λόγια, ό,τι επηρεάζει τη διάνοια, επηρεάζει και το σώμα. Η πνευματική μας κατάσταση έχει αντίκτυπο στη φυσική μας κατάσταση και το αντίθετο. Ό,τι επηρεάζει τη μια μορφή της ύπαρξής μας, αγγίζει και τις άλλες μορφές. Είμαστε ένα ενιαίο πρόσωπο.

Σαν παράδειγμα, οι ερευνητές Δρς Λήι και Μπερκ του πανεπιστημίου Λόμα Λίντα και ο δρ. Γουίλιαμ Φράι του πανεπιστημίου Στάνφορντ στις Ηνωμένες Πολιτείες βρήκαν με διερευνητικές μελέτες ότι το ευτυχισμένο, χαρούμενο γέλιο δημιουργεί υπολογίσιμες αλλαγές στο ανοσοποιητικό σύστημα του ατόμου (Loma Linda Score, Ιούλιος-Σεπτέμβριος 1992, σελ. 55). Μπορείς να βοηθήσεις το σώμα σου να καταπολεμήσει καλύτερα την ασθένεια αν είσαι ευτυχισμένος. Αυτή και πολλές άλλες μελέτες δείχνουν πόσο στενά συνεργάζονται η διάνοια και το σώμα.

Χιλιάδες χρόνια πριν ο Λόγος του Θεού έδειξε αυτή τη ζωτική σχέση που μόλις πρόσφατα έγινε αποδεκτή από την ιατρική θεωρία:

«Η ευφραϊνομένη καρδιά δίδει ευεξίαν ως ιατρικόν. το δε κατατεθλιμμένον πνεύμα ζηραίνει τα οστά.» Παροιμιαί [ιζ'] 17:22.

Σύμφωνα με τον απόστολο Ιωάννη, πόσο στενή σχέση υπάρχει ανάμεσα στο σώμα και στην πνευματική ευεξία;

«Αγαπητέ, κατά πάντα εύχομαι να ευοδούσαι και να υγιαίνης, καθώς ευοδούται η ψυχή σου.» Γ' Ιωάννου 2.

Ο Λόγος του Θεού μπορεί να σώσει τη ζωή μας με πολλούς τρόπους. Μπορεί να μας χρησιμεύσει ως πηγή υγείας καθώς και ως πηγή αιώνιας ζωής. Έτσι, σε αυτό το Τεύχος θα δούμε τις ουσιώδεις αρχές υγείας.

Επειδή η φυσική και διανοητική υγεία καθώς και η πνευματική ευεξία μας πηγαίνουν χέρι-χέρι, ο Παύλος δίνει την ακόλουθη συμβουλή:

«Είτε λοιπόν τρώγετε, είτε πίνετε, είτε πράττετε τι, πάντα πράττετε εις δόξα Θεού.» Α' Κορινθίους [ι'] 10:31.

Το ευαγγέλιο περιλαμβάνει και φυσική και πνευματική αποκατάσταση. Ο Δημιουργός μας θέλει να υγιαίνουμε (Γ' Ιωάννου 2). Γνωρίζει ότι ο υγιεινός τρόπος ζωής μας βοηθάει να είμαστε σφύζοντες Χριστιανοί.

Πώς μπορούμε να δημιουργήσουμε και να διατηρήσουμε καλή υγεία; Εδώ υπάρχουν οκτώ αρχές να ακολουθήσεις αν θέλεις να έχεις υγιεινότερη και αποδοτικότερη ζωή.

1. ΚΑΘΑΡΟΣ ΑΕΡΑΣ

Καθαρός αέρας είναι ουσιώδης για την καλή υγεία. Και την ημέρα και τη νύχτα κατάλληλος αερισμός στον τόπο εργασίας και στο σπίτι μας εγγυάται ότι το αίμα μεταφέρει επαρκές οξυγόνο σε όλο το σώμα.

Η ποιότητα του αέρα που αναπνέουμε έχει οπωσδήποτε σημασία. Πρόσεξε να μην εκτίθεται σε καπνό ή σε ατμόσφαιρα βεβαρημένη από δηλητήρια και βακτηρίδια. Το να παίρνεις βαθιές αναπνοές σε ένα πρωινό βάδισμα είναι ένας καλός εφοδιασμός του σώματός σου με οξυγόνο, και μάλιστα όσο περισσότερο μπορείς να βαδίσεις σε χώρο με καθαρό αέρα.

Το κάπνισμα είναι από τους μεγαλύτερους φονιάδες της εποχής μας. Επιστημονικές έρευνες απέδειξαν ότι το κάπνισμα ευθύνεται κατά πολύ για τον καρκίνο του αναπνευστικού συστήματος, το εμφύσημα, τις καρδιοπάθειες και άλλες ασθένειες. Η νικοτίνη που διαποτίζει το σώμα, καθιστά δύσκολο το κόψιμο του καπνίσματος. Αν συνεχίσει ο ίδιος ρυθμός, κάθε χρόνο θα πεθαίνουν από το κάπνισμα 3.000.000 άνθρωποι, και το 2020 μέσα σε ένα χρόνο θα πεθάνουν 12.000.000.

2. ΗΛΙΑΧΤΙΔΕΣ

«Τα ευεργετήματα του ήλιου είναι πολλά.

1. Από 15 μέχρι 30 λεπτά την ημέρα να μένουμε στον ήλιο νωρίς το πρωί ή αργά το απόγευμα βοηθάει το σώμα να δημιουργήσει τη βιταμίνη D, μια ουσιώδη θρεπτική ορμόνη στο δέρμα. (Η βιταμίνη D βοηθάει το αίμα να παράγει ασβέστιο και φωσφόρο που κατασκευάζουν και επισκευάζουν τα οστά).

2. Το ηλιακό φως ενεργεί ως βακτηριδιοκτόνο και μικροβιοκτόνο.

3. Το να βρεθούμε στον ήλιο μετά από ένα αεροπορικό ταξίδι που διασταυρώνεται με πολλές ζώνες χρόνου βοηθάει να προσαρμοσθούμε στη νέα ώρα.

4. Ο ήλιος προμηθεύει ενέργεια με την οποία η χλωρίδα μπορεί να μεταβάλει το διοξείδιο του άνθρακα και το νερό σε υδατάνθρακες. Χωρίς αυτή τη διαδικασία τα ζώα και οι άνθρωποι θα πέθαιναν από την πείνα.

5. Το φως του ήλιου βοηθάει επίσης το άτομο να προσαρμοσθεί σε νυχτερινή εργασία και μετριάξει την κατάπτωση που προκαλούν οι σκοτεινές μέρες του χειμώνα.

(Μια επισήμανση: Το φως του ήλιου μπορεί να είναι και επιβλαβές. Παρατεταμένη παραμονή στον ήλιο μπορεί να κάψει την επιδερμίδα και να δημιουργήσει καρκίνο του δέρματος, να επιταχύνει τα γεράματα, να βλάψει τα μάτια και να προκαλέσει καταρράκτη.» (Look Up and Live, A Guide to Health, Pacific Press Association 1993, σελ. 36).

3. ΑΝΑΠΑΥΣΗ

Έχουμε γίνει αρκετά ανυπόμονοι με την υγεία. Θέλουμε ένα χάπι να σταματήσει τον πόνο ή να ανακουφίσει τα συμπτώματα για να διατηρήσουμε το συνηθισμένο ρυθμό της ζωής μας. Αλλά το σώμα πρέπει να αναπαυθεί για να επισκευασθεί μόνο του. Και τα φάρμακα που παίρνουμε απλώς βοηθούν το έργο του σώματος για αποκατάσταση.

Συχνά, τα συμπτώματα από τα οποία αγωνιζόμαστε να απαλλαχθούμε, είναι στην πραγματικότητα οι προσπάθειες του σώματος να καταπολεμήσει την ασθένεια. Ο πυρετός, η υπεραιμία, η κόπωση είναι αποδείξεις ότι το σώμα εργάζεται σκληρά για τη θεραπεία σου. Άφησέ το λοιπόν να εργασθεί. Ξεκουράσου.

Η ανάπαυση είναι το καλύτερο φάρμακο της φύσης για την ολόημερη κακομεταχείριση της διάνοιας και του σώματος. Πρέπει να έχουμε χρόνο για ψυχαγωγία και ανάπαυση για να ανακουφισθούμε από την ένταση της εργασίας και τις οικογενειακές ευθύνες. Χωρίς την απαιτούμενη δόση ανάπαυσης, οι άνθρωποι συχνά γίνονται ανήσυχτοι και ευερέθιστοι. Αυτό μπορεί να επιφέρει ασθένεια που θα μας αναγκάσει να δώσουμε στο σώμα μας την ανάπαυση που τόσο μας ζητούσε. Δεν υπάρχει υποκατάστατο για τον ήρεμο νυχτερινό ύπνο. Κανένα φάρμακο ή τονωτικό δεν μπορεί να αναπληρώσει το κενό του ύπνου.

Να φορτίζουμε τις πνευματικές μπαταρίες μας σε καθημερινή βάση είναι επίσης σημαντικό για τη φυσική υγεία μας. Καθημερινή μελέτη της Γραφής και προσευχή θεραπεύει το σώμα και την ψυχή. Ακόμη, χρειαζόμαστε την τακτική διακοπή του κύκλου εργασίας, την εβδομαδιαία ημέρα ανάπαυσης. Επίσης οι ετήσιες διακοπές προμηθεύουν ευεργετική αλλαγή στο ρυθμό της ζωής.

4. ΑΣΚΗΣΗ

Για την άσκηση διαβάζουμε στο Look Up and Live, A Guide to Health σελ. 38:

«Ο Θεός όρισε στον Αδάμ και στην Εύα εργασία, που περιλαμβάνει εξάσκηση του σώματος. Δυστυχώς πολλοί από μας σήμερα έχουν εργασίες για τις οποίες απαιτούνται ελάχιστες κινήσεις. Το γεγονός όμως ότι η άσκηση είναι ζωτική για την υγεία μας, δεν άλλαξε. Εδώ είναι μερικά από τα οφέλη της:

1. Η άσκηση ρυθμίζει την πίεση του αίματος.

2. Η άσκηση βοηθάει να φθάνει το αίμα σε όλα τα σημεία του σώματος και να κρατάει τα άκρα ζεστά.
3. Η άσκηση χαλαρώνει τη φυσική και αισθηματική ένταση βοηθώντας να αισθάνεσαι καλύτερα στη ζωή. (Η άσκηση είναι συνήθως η καλύτερη θεραπεία για το άγχος).
4. Η άσκηση προμηθεύει ηλεκτρική ενέργεια στον εγκέφαλο και στα νευρικά κύτταρα. (Προάγει την υγεία διεγείροντας το ανοσοποιητικό σύστημα. Όταν το σώμα είναι εύρωστο με κατάλληλες ασκήσεις, η διάνοια λειτουργεί πιο δημιουργικά και αποτελεσματικά).
5. Η άσκηση βελτιώνει την εν γένει όψη σου.
6. Η άσκηση σε καθιστά πιο ενεργητικό, καθυστερώντας τη σωματική και πνευματική κόπωση.
7. Η άσκηση βοηθάει στην παραγωγή χημικής ουσίας στον εγκέφαλο που σου δίνει ευεξία και ανεκτικότητα στον πόνο.

Αυτός ο μικρός κατάλογος πρέπει να μας πείσει ότι είναι καιρός να σταματήσουμε τις δικαιολογίες και να αρχίσουμε να ασκούμαστε. Αρχισε σιγά-σιγά να αυξάνεις τις ασκήσεις καθώς αποκτάς αντοχή. Πριν ξεκινήσεις όμως, είναι συνετό να συμβουλευθείς το γιατρό σου. Η υπέρταση και η χοληστερόλη συχνά δεν εμφανίζουν συμπτώματα, αλλά μπορούν να αποδειχθούν επιζήμιες όταν ξεκινήσεις ένα πρόγραμμα ασκήσεων. Σκοπός σου πρέπει να είναι να επιδοθείς σε ένα τύπο αερόβιας άσκησης ή βάδισμα ενάμισι χιλιομέτρου σε 15 λεπτά τέσσερες ή περισσότερες φορές την εβδομάδα. (Οι τακτικές αερόβιες ασκήσεις χρησιμοποιούν τους μύες των ποδιών και των χεριών και ανεβάζουν την επίδοση της καρδιάς κατά 20 - 25%)».

5. ΝΕΡΟ

Αφού το νερό είναι ουσιώδες για κάθε κύτταρο του σώματος, πρέπει να πίνουμε πολύ. Είναι το διαλυτικό της φύσης και μέσον καθαρισμού εσωτερικά και εξωτερικά.

«Το νερό υπάρχει από την αρχή της Δημιουργίας και είναι σημαντικός συντελεστής για να διατηρήσει το σώμα μας σε φόρμα.

1. Τα 70% του βάρους του σώματος είναι νερό.
2. Τα 83% περίπου του αίματος είναι νερό, και τα 22% περίπου των οστών είναι νερό.
3. Τα 75% περίπου των μυών του σώματος είναι νερό.
4. Το σώμα απαιτεί περίπου δύομισι κιλά νερό την ημέρα για τη λειτουργία του. Μερικές από τις λειτουργίες του είναι η κυκλοφορία του αίματος, αποβολή αχρήστων, μεταφορά θρεπτικών συστατικών και πέψη. (Το νερό το παίρνουμε πίνοντας καθώς και από τις τροφές μας).

5. Κατά μέσον όρο το άτομο έχει από 15 μέχρι 40 δισεκατομμύρια εγκεφαλικά κύτταρα. Το καθένα από αυτά περιέχει 70 - 85% νερό. Αρκετό νερό για να καλύψει τις ανάγκες αυτών των κυττάρων κρατάει τη διάνοιά σου σε εγρήγορση και προλαβαίνει την κατάθλιψη και τον εκνευρισμό.

6. Δεν είναι σπουδαίο μόνο να πίνουμε το νερό. Ένα κρύο ή χλιαρό μπάνιο κάθε μέρα βελτιώνει την κυκλοφορία, ενεργοποιώντας έτσι το σώμα και τη διάνοια. Ακόμη, καταπραΰνει τα τεντωμένα νεύρα που μπορούν να προκαλέσουν ασθένεια με το να αδυνατίσουν το ανοσοποιητικό σύστημα. Επίσης το μπάνιο καθαρίζει το δέρμα και ρίχνει τον πυρετό.» Αυτόθι, σελ. 35.

6. ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Κατά τη δημιουργία ο Θεός καθόρισε για τον Αδάμ και την Εύα μια διατροφή από φρούτα, ξηρούς καρπούς και σπόρους. (Γένεσις [α'] 1:29). Μετά την αμαρτία, στο διαιτολόγιο προστέθηκαν και τα λαχανικά (Γένεσις [γ'] 3:18). Μετά τον κατακλυσμό ο Θεός πρόσθεσε στο διαιτολόγιο και τα καθαρά κρέατα. (Γένεσις [ζ'] 7:2,3, [θ'] 9:1-6).

Επειδή οι φυτοφάγοι είναι υγιέστεροι και ζουν περισσότερο, πολλοί ειδικοί στη διατροφή και υγεία μάς παροτρύνουν να επιστρέψουμε στο αρχικό διαιτολόγιο της ανθρωπότητας που περιλάμβανε ξηρούς καρπούς, δημητριακά, φρούτα και λαχανικά. Οι σάρκες των ζώων περιέχουν κορεσμένα λίπη και χοληστερόλη, που αυξάνουν τον κίνδυνο της υπέρτασης, της συμφόρησης, των καρδιοπαθειών, του καρκίνου, της παχυσαρκίας, του διαβήτη και άλλων ασθενειών. Σήμερα πολλοί γιατροί και διαιτολόγοι προειδοποιούν εκείνους που τρώνε κρέας να καταναλώνουν μόνο άπαχα, καλοψημένα κρέατα και όσο γίνεται λιγότερα. Αν θέλεις να ξεκινήσεις χορτοφαγία, κοίταξε πώς θα έχεις μια ισορροπημένη τροφή χωρίς κρέας.

Μερικές υποδείξεις θα σε βοηθήσουν για ένα διαιτολόγιο χορτοφαγίας ή ένα διαιτολόγιο με λίγο μόνον κρέας (παρμένο από το Look Up and Live, σελ. 44):

«1. Να αγοράζεις φρέσκα και πρώτης ποιότητας φρούτα, ξηρούς καρπούς, δημητριακά και λαχανικά. Να τα αποθηκεύεις σε δροσερό και στεγνό χώρο για μικρό διάστημα.

2. Να τρως κάποιες ωμές τροφές κάθε μέρα. Στο μαγείρεμα να χρησιμοποιείς όσο γίνεται λιγότερο νερό και λιγότερο χρόνο.

3. Να αποφεύγεις όσο γίνεται τις ραφιναρισμένες τροφές. Να αγοράζεις ή να ψήνεις ψωμί με αλεύρι ολικής άλεσης. Να χρησιμοποιείς μαύρο ρύζι αντί για άσπρο. Η διατροφή σου σε άμυλο και σύνθετους υδατάνθρακες πρέπει να αποτελείται από έξι ή και περισσότερες μερίδες ημερησίως. (Αυτή περιλαμβάνει επίσης δημητριακά και όσπρια).

4. Προσπάθησε να τρως πέντε ή περισσότερες μερίδες (η μερίδα είναι περίπου μισό φλιτζάνι) φρούτα και λαχανικά κάθε μέρα. Πράσινα και κίτρινα λαχανικά καθώς και

εσπεριδοειδή είναι ιδιαίτερα σπουδαία. Επίσης προσπάθησε να τρως φρούτα και λαχανικά της εποχής.

5. Αντικατάστησε τα ζωικά λίπη (βούτυρο, κρέμα, λαρδί, ξύγκια κ.λ.π.) με φυτικά λίπη και λάδι. Το σύνολο του λίπους στη διατροφή σου πρέπει να είναι λιγότερο από 30% του συνόλου των θερμίδων σου.»

Η διαίτα αυτή είναι επαρκής χωρίς κρέας, αν χρησιμοποιείς γαλακτοκομικά προϊόντα. Αν η διατροφή σου περιλαμβάνει και κρέας, να τρως μόνον άπαχο κρέας και ψάρι.

Μια υγιεινή διατροφή περιλαμβάνει απλή, ελκυστική, καλοετοιμασμένη τροφή και σε τακτά διαστήματα. Το μασούλημα ανάμεσα στα γεύματα και η πολυφαγία - ιδιαίτερα λίπη, γλυκά και πλούσιες τροφές - μπορούν να οδηγήσουν σε παχυσαρκία και σε εκφυλιστικές ασθένειες.

Τα υγρά στη διάρκεια του γεύματος επιβραδύνουν την πέψη, έτσι, αν πίνεις, να είναι λίγο. Κάποια μπαχαρικά και πολλά λιπαρά ερεθίζουν το στομάχι. Ποτά με καφεΐνη μπορούν να δημιουργήσουν έλκος, ξινίλες στο στομάχι, καούρα, ανησυχία και κατάθλιψη.

Όσοι αποφασίζουν να έχουν στο διαιτολόγιό τους και κρέας, να τρώνε μόνο τα κρέατα που η Γραφή ονομάζει καθαρά ή κατάλληλα για τον άνθρωπο. Όταν ο Θεός επέτρεψε την κρεοφαγία, μετά τον κατακλυσμό (Γένεσις [ζ'] 7:2-3, [θ'] 9:1-6), διευκρίνισε ποια κρέατα ήταν καθαρά και ποια όχι και διέταξε το λαό Του να τρώει μόνο καθαρά κρέατα.

Διάβασε στο Λευιτικόν [ια'] 11 και στο Δευτερονόμιον [ιδ'] 14: τον κατάλογο των ζώων, πουλιών και ψαριών που ο Θεός ονομάζει ακατάλληλα για τροφή. Σύμφωνα με αυτά τα κεφάλαια, καθαρά ζώα είναι όσα έχουν και τα δύο χαρακτηριστικά: σχιστό νύχι και να αναμασάνε. Καθαρά ψάρια είναι όσα έχουν και λέπια και φτερά. Από τα πουλιά είναι απαγορευμένα τα σαρκοβόρα.

Ανάμεσα στα ζώα αναφέρεται ιδιαίτερα και καταδικάζεται ο χοίρος:

«Και τον χοίρον, διότι έχει μεν το ονύχιον δίηλον, πλην δεν αναμασά. είναι ακάθαρτος εις εσάς. από του κρέατος αυτών δεν θέλετε τρώγει, ουδέ το θνησιμαίον αυτών θέλετε εγγίζει.» Δευτερονόμιον [ιδ'] 14:8.

Επιστημονικές έρευνες αποδεικνύουν ότι ο Θεός έχει δίκαιο που απαγόρευσε να τρώμε χοιρινό και άλλα ακάθαρτα κρέατα. Ένα υψηλό ποσοστό των ανθρώπων έχουν προσβληθεί από τριχίνες. Αυτά τα λεπτά σκουληκάκια μεταφέρονται σε εκείνους που τρώνε μολυσμένο χοιρινό. Έγκυρες επιστημονικές έρευνες όλο και περισσότερο αποκαλύπτουν γιατί ο Θεός δήλωσε ακάθαρτα κάποια κρέατα. Ο ένας λόγος είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για ασθένεια, όπως το σκουλήκι τριχίνα στο χοιρινό. Ένας άλλος λόγος είναι τα καταστρεπτικά αποτελέσματα από το κορεσμένο λίπος στο ανθρώπινο πεπτικό σύστημα.

Αυτή η διάκριση ανάμεσα στα καθαρά και ακάθαρτα κρέατα υπάρχει ακόμη σήμερα και θα εξακολουθεί να υπάρχει μέχρι να έρθει ο Χριστός:

«Ιδού, ο Κύριος θέλει ελθεί εν πυρί. . . οι τρώγοντες χοίρειον κρέας, και τα βδελύγματα, και τον ποντικόν, ούτοι θέλουσι καταναλωθή ομού, λέγει Κύριος.» Ησαΐας [ξς'] 66:15,17.

7. ΑΠΟΦΥΓΗ ΕΠΙΒΛΑΒΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Ποια προειδοποίηση μας δίνει η Γραφή για τα οινοπνευματώδη ποτά;

«Ο οίνος είναι χλευαστής και τα σίκερα στασιαστικά. και όστις δελεάζεται υπό τούτων, δεν είναι φρόνιμος.» Παροιμιαί [κ'] 20:1.

Εις τίνα είναι ουαί; εις τίνα στεναγμοί; εις τίνα έριδες; εις τίνα ματαιολογία; εις τίνα κτυπήματα άνευ αιτίας; εις τίνα φλόγωσις οφθαλμών; Εις τους εγχνονίζοντας εν τω οίνω. εις εκείνους οίτινες διάγουσιν ανιχνεύοντες οινοποσίαν.» Παροιμιαί [κγ'] 23:29,30.

«Όυτε κλέπται, ούτε πλεονέκται, ούτε μέθυσοι, ούτε λοίδοροι, ούτε άρπαγες, δεν θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού.» Α' Κορινθίους [ς'] 6:10.

Το «Look Up and Live, A Guide to Health» σελ. 66 κάνει τις ακόλουθες παρατηρήσεις για τα οινοπνευματώδη:

«Ένα ή δύο ποτήρια οινοπνευματωδών ποτών μειώνουν την ικανότητα της διάνοιας να συνάξει πληροφορίες. . . αδυνατίζουν τη μνήμη, την αντίληψη και την κρίση. Τα οινοπνευματώδη προσβάλλουν τα ακόλουθα συστήματα του σώματος:

1. Το ανοσοποιητικό σύστημα. Τα οινοπνευματώδη μειώνουν την ικανότητα των λευκών κυττάρων να καταπολεμούν την ασθένεια, και έτσι αυξάνεται ο κίνδυνος της πνευμονίας, της φυματίωσης, της ηπατίτιδας και πολλών καρκίνων.
2. Το ενδοκρινολογικό σύστημα. Μόνο δύο ή τρία ποτήρια οινοπνευματωδών την ημέρα αυξάνουν τον κίνδυνο των αποβολών, της θνησιγονίας και των πρόωρων τοκετών.
3. Το κυκλοφορικό σύστημα. Η χρήση οινοπνευματωδών αυξάνει τον κίνδυνο της στεφανιαίας νόσου, ελαττώνει το ζάχαρο στο αίμα, ανεβάζει το λίπος και την πίεση του αίματος και έτσι αυξάνει την υπέρταση.
4. Το πεπτικό σύστημα. Τα οινοπνευματώδη ερεθίζουν το στομάχι προκαλώντας έτσι γαστρορραγία. Η συχνή χρήση οινοπνευματωδών αυξάνει τον κίνδυνο της διόγκωσης του ήπατος, ηπατίτιδας, και κίρρωσης του ήπατος.»

Το οινόπνευμα είναι υπεύθυνο για το 30% των αυτοκτονιών, για το 55% όλων των θανατηφόρων τροχαίων δυστυχημάτων, για το 60% κακοποίησης των παιδιών, για το 85% των πράξεων βίας στην οικογένεια (Kathleen Whalen Fitzgerald, Alcoholism New York, Doubleday, 1988 σελ. xii).

Σε ένα γράμμα στο περιοδικό Christianity Today (Ο Χριστιανισμός Σήμερα) διαβάζουμε: «Τα οιοπνευματώδη είναι το υπ' αριθμόν ένα εθνικό πρόβλημα ναρκωτικών που στοιχίζει 100 δισεκατομμύρια δολάρια και 105.000 θανάτους κάθε χρόνο. Σκοτώνει τρεις φορές περισσότερους Αμερικανούς από ό,τι το κρακ, η ηρωίνη και όλα τα άλλα ναρκωτικά μαζί.»

8. ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΗ ΘΕΙΑ ΔΥΝΑΜΗ

Αυτές οι επτά αρχές περιγράφουν τα στοιχεία ενός υγιεινού τρόπου ζωής, αλλά παραμένουν ατελείς χωρίς την όγδοη ζωτική αρχή - εμπιστοσύνη στη θεία δύναμη. Ένα άτομο κυνηγημένο από το φόβο ή την ενοχή θα το βρει δύσκολο να επωφεληθεί από τις υγιεινές αρχές που μόλις περιγράψαμε. Αλλά ένα πρόσωπο που απολαμβάνει μια θετική πίστη στο Θεό, θα διαπιστώσει ότι όλα συντελούν στην άφθονη ζωή.

Να θυμάσαι τη βασική πηγή της ευημερίας:

«Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον, και μη λησμονής πάσας τας ευεργεσίας αυτού. τον συγχωρούντα πάσας τας ανομίας σου. τον ιατρεύοντα πάσας τας αρρώστιας σου, τον λυτρώνοντα εκ της φθοράς την ζωή σου . τον στεφανούντα σε με έλεος και οικτιρμούς.»
Ψαλμοί [ργ'] 103:2-4.

Ο Δαβίδ Λάρσον, ένας σύμβουλος του Εθνικού Ινστιτούτου Διανοητικής Υγείας, έκανε εκτεταμένες έρευνες για τη σχέση μεταξύ θρησκείας και υγείας. Ξαφνιάστηκε όταν διαπίστωσε ότι όσοι πήγαιναν στην εκκλησία, ζούσαν περισσότερα χρόνια. Οι εκκλησιαζόμενοι έχουν λιγότερες περιπτώσεις καρδιακής προσβολής, αρτηριοσκλήρωσης, υπέρτασης και άλλων ασθενειών. Ο Λάρσον βρήκε ακόμη ότι εκείνοι που πιστεύουν στο Θεό διάγουν μια ζωή πιο παραγωγική, επειδή έχουν λιγότερες πιθανότητες να πέσουν σε κατάθλιψη, να γίνουν αλκοολικοί, να καταλήξουν στις φυλακές ως υπότροποι παραβάτες ή να παγιδευτούν σε ένα ατυχή γάμο. Η υγεία είναι κάτι περισσότερο από την έλλειψη ασθένειας. Είναι αποτέλεσμα αρμονικής ανάπτυξης του φυσικού, διανοητικού, κοινωνικού και πνευματικού μέρους της φύσης

μας. Εμπιστοσύνη στη θεία δύναμη είναι το κλειδί της γνήσιας ευεξίας και μιας υγιεινής και ευτυχισμένης ζωής.

Όσοι ακολουθούν τις οκτώ αρχές υγείας που περιγράφονται σε αυτό το Τεύχος, έχουν την εμπειρία όχι μόνο μακροβιότητας, αλλά και καλύτερης σε ποιότητα ζωής. Μια έρευνα από το Τμήμα Προληπτικής Ιατρικής στο Πανεπιστήμιο Λόμα Λίντα των Η.Π.Α. απέδειξε τι συμβαίνει όταν ένα τμήμα του πληθυσμού ακολουθεί αυτές τις αρχές: «Περίπου 50.000 Χριστιανοί Αντβεντιστές της 7ης Ημέρας παρακολούθηθηκαν κυρίως στην Καλιφόρνια πάνω από τριάντα χρόνια. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι άνδρες ζούνε 8,9 χρόνια περισσότερο και οι γυναίκες 7,5 χρόνια περισσότερο από ό,τι ο γενικός πληθυσμός.» (John Sharffenberg M.D. M.P.H. Vibrant Life, Μάιος/Ιούνιος 1992, σελ. 18). Ο ίδιος γιατρός επισημαίνει ότι μελέτες επάνω σε Αντβεντιστές της Ολλανδίας, Νορβηγίας και Πολωνίας έδειξαν τα ίδια αποτελέσματα.

Ερευνητές απέδωσαν τη μακροβιότητα των Αντβεντιστών στο γεγονός ότι αυτοί ακολουθούν μερικές ή όλες από τις αρχές που περιγράφονται στο Τεύχος αυτό.

Εφαρμόζοντας την άποψη της Γραφής στη ζωή μας, έχουμε τα εξής αποτελέσματα: Βεβαιώνεται ότι η θρησκεία του Χριστού είναι η πιο θετική και λογική θρησκεία στον κόσμο. Αλλάζει τους ανθρώπους - τις σκέψεις και πράξεις τους - και δημιουργεί νέο τρόπο ζωής.

Επειδή υπάρχει στενή σχέση ανάμεσα στη διάνοια, στο σώμα και στην πνευματική ζωή, οι Χριστιανοί που ζούνε σύμφωνα με το λόγο του Θεού, θα θέλουν να ακολουθήσουν τις αρχές ενός υγιεινού τρόπου ζωής καθώς ετοιμάζονται για τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού (Α΄ Ιωάννου [γ'] 3:1-3). Ο Χριστός όχι μόνο θέλει να ετοιμασθούμε να Τον συναντήσουμε όταν επιστρέψει, αλλά θέλει και να βελτιώνουμε την ποιότητα της τωρινής ζωής μας. Μπορούμε να συνεργασθούμε μαζί Του ακολουθώντας τις βασικές αρχές υγιεινής του Θεού.

Ο Ιησούς υπόσχεται να μας ελευθερώσει από κάθε καταστροφική συνήθεια «κατά την δύναμιν την ενεργουμένην εν ημίν» (Εφεσίους [γ'] 3:20). Αν χρειάζεσαι βοήθεια να νικήσεις κάποια φθοροποιό συνήθεια όπως το κάπνισμα ή το ποτό, εδώ υπάρχει μια προσευχή για σένα:

Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα: θέλω τόσο πολύ να ζήσω όπως έζησε ο Ιησούς, με αγιότητα και καθαρότητα. Δώσε μου τη χάρη Σου να υποτάξω κάθε επιζήμιο πράγμα στη ζωή μου. Δεν μπορώ να το αποβάλω με τη δική μου δύναμη της θέλησης. Ξέρεις πόσο συχνά οι καλύτερες αποφάσεις μου καταλήγουν στο κενό. Αλλά υποσχέθηκες ότι η δύναμή σου θα συνεργασθεί με μας. Σε αγαπώ, θέλω να είμαι όπως Εσύ και να είμαι έτοιμος όταν ο Ιησούς επιστρέψει. Σε παρακαλώ, δώσε μου δύναμη να υπερνικήσω τις κακές συνήθειές μου και να ζήσω για Σένα. Στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ

Ένας αντιπρόσωπος των βιβλικών μαθημάτων μας στην Αφρική μας έστειλε την ακόλουθη αναφορά:

«Πέντε χρόνια πριν, μου ζητήθηκε να επισκεφθώ ένα φυλακισμένο που παρακολουθούσε τα βιβλικά μαθήματα με αλληλογραφία. Οι αρχές της φυλακής μου έδωσαν την άδεια επισκέψεων. Επειδή ο σπουδαστής επιθυμούσε να εμβαθύνει στη μελέτη της Γραφής, τον επισκεπτόμουν τακτικά.

Περίπου έξι μήνες μετά την πρώτη μου επίσκεψη ο φυλακισμένος ζήτησε να βαπτισθεί και να ενωθεί με την εκκλησία. Οι αρχές διευκόλυναν να γίνει το βάπτισμα μέσα στη φυλακή. Οι φύλακες και άλλοι φυλακισμένοι παρευρέθηκαν στο πιο συγκινητικό βάπτισμα που έκανα ποτέ.

Λίγο μετά από αυτό το γεγονός ο αδελφός μας αποφυλακίσθηκε, αν και δεν είχε εκτίσει όλη την ποινή του. Όταν ρώτησα γιατί, μου απάντησαν ότι η ζωή του άλλαξε τόσο ριζικά που ήταν ένας μάρτυρας για το Χριστό και για την εκκλησία του. Δεν μπορούσε πια να θεωρηθεί φυλακισμένος και ούτε να του φερθούν σαν σε φυλακισμένο. Αυτός ο άνθρωπος ενώθηκε με την οικογένειά του και σήμερα είναι ηγετικό στέλεχος σε μια μεγάλη εκκλησία μας.»

1. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ;

Όταν αυτός ο φυλακισμένος έγινε Χριστιανός και άλλαξε τελείως η ζωή του, γιατί ήταν σημαντικό γι' αυτόν να βαπτισθεί; Η Γραφή μιλάει πολύ καθαρά για τη σπουδαιότητα και την αληθινή σημασία του βαπτίσματος. Σε μια συνομιλία με το Νικόδημο - ηγετική μορφή των Ιουδαίων - που συνάντησε τον Ιησού τη νύχτα, ο Ιησούς δήλωσε:

«Εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ιδή την βασιλείαν του Θεού.» Ιωάννη [γ'] 3:3.

Ο Νικόδημος δεν κατάλαβε τι εννοούσε ο Χριστός. Πώς θα μπορούσε κανείς να «γεννηθή άνωθεν»; Ο Ιησούς εξήγησε:

«Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθῃ εἰς τὴν βασιλεία του Θεού.» Ιωάννη [γ'] 3:5.

Η φράση «Γεννηθή εξ ύδατος» αναφέρεται στο βάπτισμα με νερό. «Γεννηθή εκ Πνεύματος» σημαίνει είσοδος σε μια νέα ζωή, ριζική αλλαγή διάνοιας και καρδιάς. Επειδή η είσοδος στη βασιλεία του Θεού απαιτεί έναν τελείως καινούριο τρόπο ύπαρξης και όχι απλώς επιδιόρθωση, ονομάζεται αναγέννηση. Να γεννηθείς από το νερό και από το Άγιο Πνεύμα είναι σπουδαίο, επειδή το βάπτισμα στο νερό είναι το εξωτερικό σύμβολο εσωτερικής αλλαγής. Ο αντιπρόσωπός

μας βάπτισε το φυλακισμένο σε αναγνώριση της αφιέρωσής του στο Χριστό και ως σύμβολο της μεταμόρφωσης που το Άγιο Πνεύμα είχε ξεκινήσει στο χαρακτήρα του.

2. ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΠΤΙΣΘΩ;

Η σωτηρία μας επικεντρώνεται σε τρεις μεγάλες πράξεις του Χριστού:

«Ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς, και ότι ετάφη, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν, κατά τα γραφάς.» Α΄ Κορινθίους [ιε΄] 15:3,4.

Ο Χριστός έκανε εφικτή τη σωτηρία με το θάνατο, την ταφή και την ανάστασή Του. Πέθανε για τις αμαρτίες μας, θάφτηκε και αναστήθηκε για να μας δώσει μια νέα ζωή δικαιοσύνης.

«Αγνοείτε ότι όσοι εβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ιησούν, εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν; Συνετάφημεν λοιπόν μετ' αυτού διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα καθώς ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών διά της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν.» Ρωμαίους [ς΄] 6:3,4.

Η πράξη του βαπτίσματος δείχνει ότι, κατά έναν υπερφυσικό τρόπο, μπορούμε να συμμετέχουμε στο θάνατον, στην ταφή και στην ανάσταση του Ιησού. Βάπτισμα σημαίνει θάνατος κατά την αμαρτία με το Χριστό, ταφή της παλιάς αμαρτωλής ζωής με το Χριστό, και ανάσταση με το Χριστό «ίνα. . . περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν». Μπορούμε να ωφεληθούμε από αυτές τις σωτήριες πράξεις σαν να ήμασταν στο Γολγοθά και στον τάφο του Χριστού.

Ο θάνατος και η ανάσταση του Χριστού γίνεται ο θάνατος και η ανάστασή μας. Αυτό αληθεύει κατά πρώτον με την έννοια της σχέσης μας με το Θεό. Ο Θεός μας θεωρεί ότι είμαστε με το Χριστό και το αίμα Του καλύπτει τις αμαρτίες μας. Η τέλεια ζωή Του καλύπτει την ανεπάρκειά μας. Κατά δεύτερον, αληθεύει με την έννοια της εμπειρίας μας. Ο Θεός μπορεί να μας κάνει νεκρούς κατά την αμαρτία σαν να είχαμε σταυρωθεί. Να μας κάνει ζώντες στα πράγματα του Πνεύματος σαν να είχαμε αναστηθεί.

Η φυσική πράξη του βαπτίσματος παραστατικά απεικονίζει τα βήματα της μετάνοιας. Πρώτα κατεβαίνουμε στο νερό μέχρι που αυτό μας σκεπάζει, όπως οι άνθρωποι που πεθαίνουν και ενταφιάζονται. Αυτό σημαίνει ότι θέλουμε να πεθάνουμε με το Χριστό και να θάψουμε τον παλιό τρόπο ζωής μας.

Το βάπτισμα είναι μια ταφή, ένας αποχαιρετισμός σε μια ζωή όπου δέσποζε η αμαρτία. Έπειτα σηκωνόμαστε από το νερό από τον ποιμένα που μας βαπτίζει, όπως ένα άτομο που ανασταίνεται. Αυτό σημαίνει ότι είμαστε νέα κτίση, δοσμένοι σε μια νέα ζωή την οποία ο Χριστός περιμένει από μας.

Μόνον η κατάδυση απεικονίζει σωστά την αληθινή έννοια του βαπτίσματος - θάνατος, ταφή, αναγέννηση. Ακόμη και η λέξη «βαπτίζω» σημαίνει «βυθίζω στο νερό». Το δια ραντίσματος βάπτισμα δε συμβολίζει σωστά την ταφή και τη νέα γέννηση.

Τι σημαίνει πραγματικά να πεθάνουμε με το Χριστό;

«Τούτο γινώσκοντες, ότι ο παλαιός ημών άνθρωπος συνεσταυρώθη, διά να καταργηθή το σώμα της αμαρτίας, ώστε να μη ήμεθα πλέον δούλοι της αμαρτίας.» Ρωμαίους [ς'] 6:6.

Το βάπτισμα απεικονίζει εξωτερικά τι πρέπει να κάνει ο άνθρωπος εσωτερικά: να παραδώσει τα πάντα στο Χριστό, να ανοίξει τα χαρτιά του. Εάν κρατάμε και το παραμικρό μυστικό από το Θεό, τότε, κατά κάποιον τρόπο παραμένουμε σκλάβοι της αμαρτίας. Είναι μια καλή σκέψη, καθώς ετοιμάζεσαι για το βάπτισμα, να κάνεις μια προσωπική απογραφή και να πεις στο Θεό πως είσαι έτοιμος να αλλάξεις ό,τι Αυτός θέλει να αλλάξει. Η μεταμόρφωσή μας δεν επέρχεται μονομιάς. Αλλά πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να παραδοθούμε στα χέρια Του. Όταν υποταχθούμε στο Χριστό, οι αμαρτωλές επιθυμίες μας θα αποδυναμωθούν.

«Μετά του Χριστού συνεσταυρώθην. ζω δε ουχί πλέον εγώ, άλλ' ο Χριστός ζη εν εμοί . καθ' ό δε ζω εν σαρκί, ζω εν τη πίστει του Υιού του Θεού, όστις με ηγάπησε, και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού.» Γαλάτας [β'] 2:20.

Όταν ταυτίζομαι με τη σταύρωση του Χριστού δια του βαπτίσματος, προσκαλώ την ισχυρή δύναμη στη ζωή μου - «ο Χριστός ζη εν εμοί». Ο σταυρός και ο κενός τάφος είναι υπερφυσικά γεγονότα τα οποία ακόμη ενεργούν.

Για να κεντρίσεις τη θέλησή σου να τοποθετήσει τη ζωή σου στα χέρια του Χριστού, πρώτα ατένισε το Χριστό θνήσκοντα στο σταυρό. Μη βλέπεις στην αμαρτία, αλλά εξασκήσου να δυναμώσεις τη θέλησή σου. Μη βλέπεις στο παρελθόν σου και ό,τι σε καταθλίβει. Ατένισε στον Ιησού. Αν ατενίζεις με προσευχή, θα εμπνευσθείς. Αφού θαυμάσεις το Χριστό και την προθυμία Του να σταυρωθεί, μπορείς να εκφράσεις την αλληλεγγύη με Αυτόν. «Με τη δύναμη του σταυρού δηλώνω ότι είμαι νεκρός ως προς αυτές τις συνήθειες και δέχομαι το κάλεσμα του Θεού. Παίρνω θέση με το Χριστό. Από τώρα και στο εξής θα 'ζω εν τη πίστει του Υιού του Θεού, όστις με ηγάπησε, και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού' .»

Καθώς αντλούμε δύναμη από το θάνατο και την ανάσταση του Χριστού, θα δούμε όλο και περισσότερο οι αρετές Του να αντικαθιστούν τις κακές συνήθειές μας:

«Όθεν εάν τις ήναι εν Χριστώ, είναι νέον κτίσμα. τα αρχαία παρήλθον, ιδού τα πάντα έγιναν νέα. Τα δε πάντα είναι εκ του Θεού, όστις διήλλαξεν ημάς προς εαυτόν διά του Ιησού Χριστού.» Β' Κορινθίους [ε'] 5:17,18.

Το βάπτισμα είναι το πρώτο επίσημο βήμα σε αυτή τη διαδικασία. Με το βάπτισμα εκφράζουμε την επιθυμία μας να πιάσουμε σφιχτά το χέρι του Ιησού και να ζήσουμε μια νέα και καλύτερη ζωή μαζί Του. Αυτός κάνει μέσα μας και μέσα από μας ό,τι δε θα μπορούσαμε να κάνουμε ποτέ οι ίδιοι. Βγαίνουμε από το νερό «νέον κτίσμα», και Αυτός μας δίνει τη δύναμη να ζούμε ένα νέο είδος ζωής.

«Δεν είναι τώρα λοιπόν ουδεμία κατάκρισις εις τους εν Χριστώ Ιησού, τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το Πνεύμα. Διότι ο νόμος του Πνεύματος της ζωής εν Χριστώ Ιησού με ηλευθέρωσεν από του νόμου της αμαρτίας και του θανάτου.» Ρωμαίους [η'] 8:1,2.

3. ΓΙΑΤΙ ΒΑΠΤΙΣΘΗΚΕ Ο ΙΗΣΟΥΣ;

Να θυμάσαι ότι το βάπτισμα δε συμβολίζει μόνο το θάνατο της παλιάς αμαρτωλής ζωής, αλλά απεικονίζει και τον καθαρισμό των αμαρτιών μας με το αίμα του Ιησού. Στην Πεντηκοστή ο Πέτρος είπε σε εκείνους που αναζητούσαν να ελευθερωθούν από την ενοχή:

«Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού, εις άφεσιν αμαρτιών.» Πράξεις [β'] 2:38.

Αυτό δημιουργεί μια ερώτηση: Αφού ο Ιησούς δεν έκανε ούτε μία αμαρτία (Β' Κορινθίους [ε'] 5:21), γιατί θέλησε ο Ίδιος να βαπτισθεί;

«Τότε έρχεται ο Ιησούς από της Γαλιλαίας εις τον Ιορδάνην προς τον Ιωάννην, διά να βαπτισθή υπ' αυτού. Ο δε Ιωάννης εκώλυνεν αυτόν, λέγων, Εγώ χρείαν έχω να βαπτισθώ υπό σου, και συ έρχεσαι προς εμέ; Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε προς αυτόν, Άφες τώρα. διότι είναι πρόπον εις ημάς να εκπληρώσωμεν πάσαν δικαιοσύνην. Τότε αφήνει αυτόν. Και βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του ύδατος. και ιδού, ηνοιχθησαν εις αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του Θεού καταβαίνον ως περιστεράν, και ερχόμενον επί αυτόν. Και ιδού φωνή εκ των ουραμών, λέγουσα, Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην.» Ματθαίον [γ'] 3:13-17.

Ο Ιησούς ήταν αναμάρτητος. Δεν είχε ανάγκη μετάνοιας για κανένα σφάλμα ή να καθαρισθεί από κάποια ενοχή. Ο Χριστός βαπτίσθηκε για άλλο λόγο: για να εκπληρώσει «πάσαν δικαιοσύνην». Επιτρέποντας στον Ιωάννη να Τον βυθίσει στα νερά του Ιορδάνη, ο Ιησούς έδωσε παράδειγμα σε μας. Ταυτίσθηκε με τους αδύνατους και αμαρτωλούς ανθρώπους. πρόθυμα έκανε τα βήματα που αυτοί έπρεπε να κάνουν. Ο Σωτήρας μας Χριστός ποτέ δε ζήτησε από τους οπαδούς Του να πάνε όπου Αυτός δεν πήγε. Πάντοτε οδηγεί. ποτέ δεν σπρώχνει. Έτσι, όταν οι οπαδοί Του εισέρχονται στα νερά του βαπτίσματος, απλώς ακολουθούν τα βήματα του Κυρίου τους.

Γιατί ο Ιησούς βαπτίσθηκε; Για να μεταβιβάσει τη δικαιοσύνη Του σε μας.

«Τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν έκαμεν (ο Θεός) υπέρ ημών αμαρτιάν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού.» Β' Κορινθίους [ε'] 5:21.

Με το θάνατο και την ανάστασή Του ο Χριστός μας δίνει τη δικαιοσύνη Του. Μεταμορφωμένοι στα μάτια του Θεού από αμαρτωλοί σε αγίους, αυξανόμαστε στη δικαιοσύνη η οποία ήδη μας έχει δωριθεί, και έτσι ζούμε μια νέα ζωή κατά Χριστόν. Το βάπτισμα ήταν το πρώτο βήμα του

Χριστού να καλέσει την ανθρωπότητα στη ζωή Του. Ο θάνατος και η ανάσταση του Σωτήρα ήταν τα τελευταία βήματά Του.

4. ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΥΘΙΣΘΩ ΣΤΟ ΝΕΡΟ;

Όλα συγκλίνουν στο γεγονός ότι ο Χριστός βυθίσθηκε στο νερό κατά το βάπτισμά Του. Δεν Του έγινε ραντισμός και ούτε χύθηκε απλώς νερό στο κεφάλι Του. Ο Ιωάννης βάπτισε στον Ιορδάνη σε μέρος όπου «ήσαν εκεί ύδατα πολλά» (Ιωάννην [γ'] 3:23). Όταν ο Ιησούς ήρθε στον Ιωάννη για να βαπτισθεί, κατέβηκε μέσα στο νερό «και βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του ύδατος» (Ματθαίον [γ'] 3:16).

Όταν κατανοήσουμε την πραγματική σημασία του βαπτίσματος, δε δυσκολευόμαστε να αναγνωρίσουμε τον αυθεντικό τύπο του βαπτίσματος.

Μετά την Πεντηκοστή, όταν οι απόστολοι ανέλαβαν τη διάδοση του ευαγγελίου, βάπτιζαν τους προσερχόμενους στο Χριστό, όπως ο ίδιος ο Χριστός βαπτίσθηκε από τον Ιωάννη το Βαπτιστή. Τον ίδιο τρόπο του βαπτίσματος συνέχισαν και οι άμεσοι διάδοχοι των αποστόλων. Με την πάροδο του χρόνου όμως επήλθαν μεταβολές. Ας δούμε τις μεταβολές όπως είναι καταχωρημένες στο Λεξικό ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ, τόμος 2, σελίδα 918:

«Κατά τους πρώτους της Εκκλησίας χρόνους ο μέλλων να βαπτισθή κατηχείτο πρότερον εν τη χριστιανική διδασκαλία, εβαπτίζετο δ' ευθύς ως παρείχεν εγγυήσεις ότι εδραιώθη εν τη πίστει. Αλλ' επεκταθέντος του Χριστιανισμού εισήχθη ενωρίς υπό της Εκκλησίας της Καρχηδόνας το πρώτον ο βαπτισμός των νηπίων, επικρατήσας οριστικώς από του Ε' αιώνας, κυρωθείς δε υπό της πολιτείας (ρις' Ιουστιν, Νεαρ.)»

Πέρα από το γεγονός ότι οι άνθρωποι μετέβαλαν το θείο θέσπισμα του τρόπου του βαπτίσματος, το επικύρωσαν και με κοσμική εξουσία. Οφείλουμε, επιτέλους, να κατανοήσουμε ότι ο νόμος του Θεού και κάθε θείο θέσπισμα δεν έχει καμιά σχέση με την κοσμική εξουσία.

Εφόσον στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες η βάπτιση γινόταν μόνο σε ενήλικες, κατά συνέπεια υπήρχαν και τα ανάλογα βαπτιστήρια.

«Εις τους αρχαίους χριστιανικούς ναούς υπήρχε πάντοτε ίδιον διαμέρισμα διά την τελετήν του βαπτίσματος των κατηχουμένων (των δεχομένων εν μεγάλη ηλικία την νέαν πίστιν, διότι μόλις από των χρόνων του Ιουστινιανού ήρχισε να γενικεύεται ο νηπιοβαπτισμός) καλούμενον βαπτιστήριον. . . Βαπτιστήρια ως ίδια κτίσματα διεσώθησαν εν Ρώμη, Ραβέννη, Συρία και Αιγύπτω, ως ίδια δε διαμερίσματα εν Εφέσω, Εκατονταφυλιανή Πάρου, Ν. Αγχιάλω και αλλαχού.» Αυτόθι σελίδα 919.

Για την Εκατονταφυλιανή διαβάζουμε:

«Περίφημος παλαιός χριστιανικός ναός, κείμενος εν Παροικία, πρωτεύουση της νήσου Πάρου, κτίσμα των χρόνων του Ιουστινιανού. . . Ο ναός αποτελείται εκ τριών συνεχόμενων κτισμάτων: του μεγάλου ναού της Παναγίας. . . , του προσηρτημένου κατά την βορείαν αυτού πλευράν ναού του Αγ. Νικολάου. . . , και του βαπτιστηρίου.» Λεξικό ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ, τόμος 5, σελίδα 112.

Επίσης στην Κύπρο υπάρχουν βαπτιστήρια στη Σαλαμίνα, στη Μονή Ηρακλείδιου και στο Κούριο.

Υπήρχαν τα βαπτιστήρια, επειδή το βάπτισμα γινόταν με κατάδυση σε ενήλικες.

Μόνον μετά τη Σύνοδο της Ραβέννας στις αρχές του 15ου αιώνα η Καθολική Εκκλησία δέχθηκε το ραντισμό ισότιμο με την κατάδυση. Η Ορθόδοξη Εκκλησία εφαρμόζει το νηπιοβάπτισμα, αλλά με κατάδυση. Σε εκκλησιαστικά θέματα δεν πρέπει να ακολουθούμε ό,τι διδάσκει ο καθένας, αλλά να ακολουθούμε το παράδειγμα του Χριστού (Κολοσσαείς [β΄] 2:8).

Γιατί το νηπιοβάπτισμα; Πολλοί ειλικρινείς Χριστιανοί δέχονται το νηπιοβάπτισμα. Αυτό ξεκίνησε από τη συνήθεια να αφιερώνουν τα παιδιά τους στο Χριστό. Αυτή η αφιέρωση των παιδιών από την αρχή της ζωής τους είναι μια αξιέπαινη πράξη, αλλά δεν έχει σχέση με το βάπτισμα.

Η Γραφή κάνει ξεκάθαρο ότι ένα πρόσωπο πρέπει να διδαχθεί την οδό της σωτηρίας πριν από το βάπτισμα (Ματθαίον [κη΄] 28:19), ότι πρέπει να πιστέψει στον Ιησού πριν βαπτισθεί (Πράξεις [η΄] 8:37) και ότι πρέπει να μετανοήσει από τις αμαρτίες του και να συγχωρηθεί πριν βαπτισθεί (Πράξεις [β΄] 2:38). Ένα νήπιο δεν είναι ικανό να πιστέψει, να μετανοήσει και να ομολογήσει - αυτά που προηγούνται του βαπτίσματος.

Το βάπτισμα των νηπίων δεν τους εξασφαλίζει την είσοδο στη βασιλεία του Θεού, αλλά και ούτε και το νήπιο που πεθαίνει αβάπτιστο στερείται της βασιλείας. Γνωρίζουμε ότι τα παιδιά θα σωθούν στη βασιλεία (Ησαΐας [ια΄] 11:6). Οπωσδήποτε μπορούμε να εμπιστευθούμε την τύχη των αποθανόντων παιδιών στο Σωτήρα ο οποίος είπε:

«Αφήσατε τα παιδιά, και μη εμποδίζετε αυτά να έλθωσι προς εμέ, διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία των ουρανών.»
Ματθαίον [ιθ΄] 19:14.

5. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΠΤΙΣΘΩ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΩ;

Πόσο επιτακτικό είναι για τους πιστούς να βαπτισθούν; Ο Ιησούς εξηγεί στο Νικόδημο: «Εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ἰωάννην [γ΄] 3:5). Όπως λέει ο Ιησούς, το βάπτισμα είναι πρωταρχικό για όποιον θέλει τη βασιλεία του Θεού.

Ο Ιησούς έδωσε μια μόνον εξαίρεση. Ο ληστής στο σταυρό γεννήθηκε εκ Πνεύματος, αν και ήταν αδύνατο γι' αυτόν να κατεβεί από το σταυρό και να βαπτισθεί σε ένδειξη της αλλαγής της καρδιάς του. Ο Ιησούς του υποσχέθηκε ότι θα είναι με Αυτόν στη βασιλεία (Λουκά [κγ'] 23:42,43). Για το ληστή το να «γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος» απεικονίζει την κάθαρση με το αίμα του Χριστού που εκείνη τη στιγμή χυνόταν για να καθαρίσει το ληστή από τις αμαρτίες του. Ο Αυγουστίνος παρατήρησε: «Μια μόνον περίπτωση επιθανάτιας μετάνοιας αναφέρεται - αυτή του μετανοημένου ληστή, ώστε κανείς να μην απογοητευτεί. αλλά πάλι είναι μόνο μία, ώστε κανείς να μη το πάρει σαν δεδομένο».

Ο Ιησούς ο Ίδιος έκανε τη σοβαρή προειδοποίηση:

**«Όστις πιστεύση και βαπτισθή, θέλει σωθή. όστις όμως απιστήση, θέλει κατακριθή.»
Μάρκον [ις'] 16:16.**

Ο Ιησούς πεθαίνοντας στο Γολγοθά στη θέση μας, έδειξε δημόσια την αγάπη Του για μας. Και μεις δημόσια οφείλουμε να ανταποκριθούμε με τη δική μας αγάπη, ομολογώντας θαρραλέα την αφιέρωσή μας στο Χριστό με το βάπτισμα. Έχεις ξεκινήσει μια νέα ζωή με το Χριστό; Έχεις βαπτισθεί; Αν όχι, γιατί δεν ετοιμάζεσαι για το βάπτισμα στο εγγύς μέλλον;

6. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Η τελετή του βαπτίσματος, όπως και μια γαμήλια τελετή, σημαίνει το ξεκίνημα μιας όμορφης και αναπτυσσόμενης σχέσης. Αλλά ενώ η τελετή του βαπτίσματος μπορεί να έχει μια ισχυρή επιρροή στη χριστιανική πείρα μας, ας προσέξουμε να μη φαντασθούμε ότι δε θα αμαρτήσουμε πια. Η υποταγή μας κατά το βάπτισμα δε διαρκεί αυτόματα και ισόβια.

Όταν ένα παιδί γεννιέται, είναι καιρός γιορτής. Όμως, αφού περάσει η πρώτη ημέρα της γέννησης και η συγκίνηση υποχωρήσει, το βρέφος απαιτεί καθημερινή διατροφή, καθημερινό μάνιο και καθημερινή φροντίδα γενικά.

Στο βάπτισμα συμβαίνει κάτι περισσότερο από αυτό. Ο Παύλος μίλησε για την εμπειρία του: «Καθ' ημέραν αποθνήσκω» (Α' Κορινθίους [ιε'] 15:31). Κάθε μέρα αποστρεφόμενοι την ιδιοτέλεια, ανταποκρινόμαστε περισσότερο στο Χριστό. Για να αυξανόμαστε συνεχώς, πρέπει κάθε μέρα να παραχωρούμε τον εαυτό μας στο Χριστό, κάθε μέρα να είμαστε δέκτες νέας ζωής μέσα από την προσευχή και τη μελέτη της Γραφής.

Ποιες οδηγίες έδωσε ο Ιησούς σχετικά με εκείνους που βαπτίζονται;

«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς . και ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος.» Ματθαίον [κη'] 28:19,20.

Ο Ιησούς επισήμανε τη σπουδαιότητα της διδασκαλίας στους βαπτιζόμενους «να φυλάττωσι πάντα όσα» Αυτός παρήγγειλε. Το βάπτισμα απεικονίζει τη δέσμευσή μας σε ένα χριστιανικό τρόπο ζωής.

7. ΜΙΑ ΑΙΤΙΑ ΓΙΑ ΧΑΡΑ

Ο Φίλιππος, ένας διάκονος της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας, κάποτε οδηγήθηκε από το Άγιο Πνεύμα να πάει και να μιλήσει σε έναν ευνούχο από την Αιθιοπία. Ο Φίλιππος βρήκε τον άνθρωπο να ταξιδεύει με την άμαξά του και να διαβάζει μια προφητεία για το Μεσσία από το βιβλίο του προφήτη Ησαΐα. Όταν ο ευνούχος ρώτησε τον Φίλιππο για ποιον μιλάει ο προφήτης, ο Φίλιππος «ευηγγελίστατο εις αυτόν τον Ιησούν» (Πράξεις [η´] 8:26-35).

«Και καθώς εξηκολούθουν την οδόν, ήλθον εις τι ύδωρ. και λέγει ο ευνούχος, Ιδού ύδωρ. τί με εμποδίζει να βαπτισθώ; Και ο Φίλιππος είπεν, Εάν πιστεύης εξ όλης της καρδιάς, δύνασαι. Και αποκριθείς είπε, Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού. Και προσέταξε να σταθή η άμαξα. και κατέβησαν αμφοτέροι εις το ύδωρ, ο Φίλιππος και ο ευνούχος. και εβάπτισεν αυτόν. Ότε δε ανέβησαν εκ του ύδατος, Πνεύμα Κυρίου ήρπασε τον Φίλιππον, και δεν είδεν αυτόν πλέον ο ευνούχος, άλλ’

επορεύετο εις την οδόν αυτού χαίρων.» Πράξεις [η´] 8:36-39.

Τι προκάλεσε τη χαρά στον ευνούχο; Δεν ήταν απλώς το γεγονός ότι βυθίστηκε στο νερό. Ήταν η συγκίνηση για την ένωση με το Χριστό. Ο ευνούχος είχε βεβαιώσει την πίστη του στη δύναμη του Χριστού να έρθει στην καρδιά του και να τον σώσει. Ο Φίλιππος τον κατέβασε στο νερό ως μια δήλωση της νέας πίστης που έκαιγε στην καρδιά του ανθρώπου. Τον ενταφίασε στο νερό ως σύμβολο της ταφής της παλιάς αμαρτωλής ζωής του. Στη συνέχεια τον έβγαλε από το νερό ως σημείο ότι ο Αιθίοπας είχε γεννηθεί σε μια νέα ζωή με το Χριστό. Υπάρχει μεγάλη χαρά στο βάπτισμα μόνον επειδή δίνουμε τη ζωή μας στο Σωτήρα.

Το βάπτισμα δημιουργεί μεγάλη χαρά, επειδή όσοι τοποθετούν την πίστη τους στο Χριστό, έχουν τη βεβαιότητα της αιώνιας ζωής. «Όστις πιστεύση και βαπτισθή, θέλει σωθή» (Μάρκον [ις´] 16:16). Όταν βαπτιζόμαστε, βρισκόμαστε σε ένα ανοδικό μονοπάτι που οδηγεί στην αιώνια χαρά με το Θεό.

Το βάπτισμα επίσης αποτελεί το ξεκίνημα μιας επίγειας ευτυχίας με το Χριστό. Αυτός υπόσχεται το ανεκτίμητο δώρο του Αγίου Πνεύματος στους βαπτιζόμενους (Πράξεις [β´] 2:38), και με το Άγιο Πνεύμα έρχεται «ο καρπός του Πνεύματος» - η «αγάπη», η οποία γεμίζει τη ζωή με χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια (Γαλάτας [ε´] 5:22).

Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος μέσα μας μάς δίνει το αίσθημα της ασφάλειας και βεβαιότητας:

«Διότι δεν ελάβετε πνεύμα δουλείας διά να φοβήσθε πάλιν, αλλ’ ελάβετε πνεύμα υιοθεσίας, διά του οποίου κράζομεν, Αββά, ο Πατήρ. Αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεί με το πνεύμα ημών ότι είμεθα τέκνα Θεού.» Ρωμαίους [η´] 8:15,16.

Με την πίστη σου μπορείς να ακούσεις τον ουράνιο Πατέρα σου να απευθύνεται σε σένα όπως έκανε και στον Ιησού: «Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός εις τον οποίον ευηρεστήθην» (Ματθαίον [γ'] 3:17).

Αυτή η σίγουρη σχέση με το Θεό μας φέρνει πολλά οφέλη, αλλά δε μας εξασφαλίζει μια ζωή χωρίς προβλήματα. Πράγματι, ο εχθρός συχνά προσπαθεί να παρουσιάσει τις μεγαλύτερες δυσκολίες σε εκείνους που μόλις παραχώρησαν τον εαυτό τους στο Χριστό. Οποσδήποτε η ζωή με το Χριστό μάς δίνει πολύτιμη προοπτική σε σκληρές στιγμές. Όταν είμαστε στα χέρια του Θεού, ξέρουμε πως Αυτός θα χρησιμοποιήσει ό,τι και αν μας συμβεί - καλό ή κακό, για να μας διδάξει και να μας βοηθήσει στην αύξηση (Ρωμαίους [η'] 8:28).

Μια νεαρή γυναίκα αποφάσισε να παραχωρήσει τη ζωή της στο Χριστό παρά τις απειλές του άνδρα της για διαζύγιο. Αυτός δεν ήθελε να συμμετέχει στη νέα πίστη της, αλλά εκείνη έμεινε πιστή στον Ιησού και προσπάθησε να γίνει πιο αξιαγάπητη σύζυγος όσο ποτέ άλλοτε. Για ένα διάστημα ο σύζυγός της δυσκόλευε τα πράγματα στο σπίτι. Τελικά κερδίσθηκε από ένα επιχείρημα στο οποίο δεν μπορούσε να απαντήσει - η αλλαγή στη ζωή της. Αυτός ο άνθρωπος επίσης παραχώρησε τη ζωή του στο Χριστό και βαπτίσθηκε.

Μένοντας κοντά στο Χριστό θα γίνουμε ισχυρά όργανα στα χέρια Του. Ανακάλυψε τη χαρά αυτής της υπέρτατης παραχώρησης. Μπορούμε να Του παραχωρήσουμε τη ζωή μας ανεπιφύλακτα, επειδή Εκείνος ήδη έκανε για μας την υπέρτατη παραχώρηση στο σταυρό. Ο Ιησούς πλήρωσε την υπέρτατη τιμή για να γίνει Σωτήρας μας. Τι ύψιστο προνόμιο είναι δημόσια να δώσουμε την αγάπη και υποταγή μας σε Αυτόν! Αν δεν το έκανες ακόμη, γιατί δεν παραχωρείς τη ζωή σου τώρα ακριβώς με την προσευχή:

Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα, Σε ευχαριστώ που ο Ιησούς πέθανε για τις αμαρτίες μου, πέθανε και αναστήθηκε ο αιώνιος Ζωοδότης. Καθώς παραχωρώ τη ζωή μου θανατώνοντας το εγώ, έλα στη ζωή μου και γέμισέ την με την παρουσία Σου. Σε παρακαλώ στείλε το Άγιο Πνεύμα στη ζωή μου όπως το έκανες στη ζωή του Ιησού μετά τη βάπτισή Του. Γέμισε τη ζωή μου με ειρήνη και χαρά καθώς θα Σε ακολουθώ. Στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΣΗ

Στις αρχές της δεκαετίας του '60, ο αδελφός Ανδρέας, από την Ολλανδία, πέρασε λαθραία μια ποσότητα Γραφών από τα ρουμανικά σύνορα, προσπερνώντας και τους φρουρούς. Κατέλυσε σε ένα ξενοδοχείο και εκεί προσευχήθηκε ο Θεός να τον οδηγήσει στις κατάλληλες χριστιανικές ομάδες - εκείνες που θα χρησιμοποιούσαν καλύτερα αυτές τις Γραφές.

Το Σαββατοκύριακο ο Ανδρέας πήγε στον υπάλληλο του ξενοδοχείου και ρώτησε πού μπορούσε να βρει μια εκκλησία. Ο υπάλληλος τον κοίταξε λίγο περίεργα και απάντησε: «Ξέρετε, δεν έχουμε και πολλές εκκλησίες. Πέραν αυτού, δε θα καταλάβετε τη γλώσσα.»

Ο Ανδρέας συνέχισε: «Δεν ξέρετε ότι οι χριστιανοί μιλούν ένα είδος παγκόσμιας γλώσσας;»

«Και ποια είναι αυτή;»

«Ονομάζεται αγάπη». (Χρησιμοποίησε την ελληνική λέξη αγάπη).

Ο υπάλληλος ποτέ δεν την είχε ακούσει, αλλά ο Ανδρέας συνέχισε: «Αυτή είναι η πιο όμορφη γλώσσα στον κόσμο».

Ο Ανδρέας εντόπισε πολλές εκκλησιαστικές ομάδες στην περιοχή και κανόνισε μια συνάντηση με τον πρόεδρο και το γραμματέα μιας εκκλησίας. Δυστυχώς, αν και αυτοί οι άνθρωποι και ο Ανδρέας μιλούσαν κάποιες ευρωπαϊκές γλώσσες, δε βρήκαν μια κοινή γλώσσα. Ο Ανδρέας είχε ταξιδέψει χιλιάδες χιλιόμετρα με το πολύτιμο φορτίο του, αλλά δεν έβρισκε τρόπο να καταλάβει αν αυτοί οι άνθρωποι ήταν γνήσιοι χριστιανοί ή κυβερνητικοί καταδότες.

Τελικά διέκρινε μια ρουμανική Γραφή στο τραπέζι του γραφείου. Έβγαλε από την τσέπη του την ολλανδική Γραφή. Άνοιξε το εδάφιο Α΄ Κορινθίους [1ς'] 16:20 και κράτησε τη Γραφή δείχνοντας το όνομα του βιβλίου, το οποίο μπόρεσαν να αναγνωρίσουν. Στη στιγμή τα πρόσωπά τους φωτίστηκαν. Αμέσως βρήκαν το ίδιο κεφάλαιο και εδάφιο στη ρουμανική Γραφή και διάβασαν: «Σας ασπάζονται οι αδελφοί πάντες. Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω».

Οι άνθρωποι έλαμψαν από χαρά. Τότε ο ένας από αυτούς άνοιξε στη Γραφή του Παροιμιαί [κε'] 25:25. Ο Ανδρέας βρήκε το εδάφιο και διάβασε: «Ως ύδωρ ψυχρόν εις ψυχρήν διψώσαν, ούτως είναι αγγελία αγαθαί από μακρυνής γης».

Αυτοί οι άνθρωποι πέρασαν μισή ώρα συζητώντας με λέξεις από τη Γραφή. Ήσαν τόσο ευτυχισμένοι σε αυτή τη συναναστροφή όπου τα σύνορα κουλτούρας δε στάθηκαν εμπόδια, και γέλασαν τόσο μέχρι που ήρθαν δάκρυα στα μάτια.

Ο Ανδρέας ήξερε ότι είχε βρει τους αδελφούς του. Όταν τους έδειξε τις Γραφές, οι Ρουμάνοι από ευγνωμοσύνη τον γέμισαν φιλία.

Εκείνο το βράδυ στο ξενοδοχείο ο υπάλληλος πλησίασε τον Ανδρέα και του είπε: «Κοίτα, βρήκα τη λέξη αγάπη στο λεξικό. Δεν υπάρχει καμιά γλώσσα με αυτό το όνομα. Αυτή είναι απλώς μια ελληνική λέξη με την έννοια της αγάπης.»

Ο Ανδρέας απάντησε : «Είναι όπως το λες, και σήμερα τη μιλούσα όλο το απόγευμα».

Έχεις ανακαλύψει αυτή τη θαυμάσια γλώσσα; Στο Τεύχος αυτό θα μάθεις πώς ο Θεός μάς φέρνει όλους στο μεγάλο κύκλο της αγάπης.

1. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΓΙΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΣΗ

Ο Ιησούς ίδρυσε την εκκλησία Του για να καλύψει τις βασικές ανθρώπινες απαιτήσεις αύξησης και στήριξης. Όλοι έχουμε ανάγκες και γι' αυτό υπάρχει η εκκλησία. Δεν είναι ένας χώρος όπου ερχόμαστε να επιδείξουμε τη δικαιοσύνη μας σαν ένα φανταχτερό καινούριο καπέλο. Είναι ένας τόπος όπου ερχόμαστε να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλον. Στα πρακτικά της πρώτης εκκλησίας διαβάζουμε:

«Και ενήμενον εν τη διδαχή των αποστόλων, και εν τη κοινωνία, και εν τη κλάσει του άρτου και εν ταις προσευχαίς. . . Ο δε Κύριος προσέθετε καθ' ημέραν εις την εκκλησίαν τους σωζομένους.»
Πράξεις [β'] 2:42,47.

Η Γραφή αποκαλύπτει μια δυναμική πρώτη εκκλησία η οποία καλούσε άνδρες και γυναίκες σε μια χαρούμενη επικοινωνία η οποία εκτείνεται και προς τον Ύψιστο:

«Εκείνο το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλομεν προς εσάς, διά έχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημών . και η κοινωνία δε ημών είναι μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησού Χριστού. Και ταύτα γράφομεν προς εσάς, διά να είναι πλήρης η χαρά σας.» Α' Ιωάννου [α'] 1:3,4.

Μια συνύπαρξη καρδιών, δεμένες με τον Ιησού και μεταξύ τους, έχουν την εμπειρία της ανείπωτης χαράς. Όλοι μιλούν την ίδια γλώσσα, τη γλώσσα της αγάπης. Οι Χριστιανοί γίνονται μέρος μιας πλατιάς οικογένειας. Γινόμαστε αδέρφια εν Χριστώ αφού όλοι έχουμε το ίδιο πνεύμα και την ίδια φύση. Όσο πλατιά είναι η ενότητα της πίστης, τόσο ισχυρό είναι το δέσιμο μεταξύ των Χριστιανών. Ένας στρατιώτης Αντβεντιστής της Εβδόμης Ημέρας ανακάλυψε την αξία αυτού του δεσμού. Είπε: «Οπουδήποτε πήγαινα σε ξένη χώρα, είχα φίλους ακόμη και αν δε γνώριζα κανέναν. Πήγαινα σε ιεραποστολικούς σταθμούς μας και έβρισκα ομόπιστους που ένωνε τις καρδιές τους η ίδια ελπίδα. Αυτό δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός. εμπιστευόμασταν ο ένας στον άλλον και βρίσκαμε πραγματική ζεστασιά στη συντροφικότητα. Μου φέρονταν σαν μέλος της οικογένειάς τους όπου μπορούσαμε να ανταλλάξουμε λίγες λέξεις.»

Τα μέλη των εκκλησιών τις οποίες οι απόστολοι του Ιησού ίδρυσαν, ήσαν δεμένα με την ίδια πίστη, με την αγάπη τους στο Θεό και με την προθυμία να Τον υπηρετήσουν γνωστοποιώντας τη χάρη Του στον κόσμο. Αυτός ο στενός δεσμός της συναδέλφωσης ήταν ένας από τους λόγους που αυτή η αδύνατη, καταδιωκόμενη μειονότητα ανέτρεψε τον κόσμο.

2. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΔΡΥΕΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο Χριστός έχει μια εκκλησία, ή η εκκλησία είναι μια θρησκευτική οργάνωση ανθρώπινης επινόησης; Ο Ιησούς απαντάει:

«Επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου. και πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής.» Ματθαίον [ις'] 16:18.

Ο Ιησούς είναι ο Βράχος, ο ακρογωνιαίος Λίθος της Εκκλησίας Του. Ποια ομάδα σχημάτισε το θεμέλιο;

«Εποικοδομηθέντες επί το θεμέλιον των αποστόλων και προφητών, όντος ακρογωνιαίου λίθου αυτού του Ιησού Χριστού.» Εφεσίους [β'] 2:20.

Τι επιτελούσε ο Κύριος όταν οι απόστολοι κήρυτταν;

«Ο δε Κύριος προσέθετε καθ' ημέραν εις την εκκλησίαν τους σωζομένους.» Πράξεις [β'] 2:47.

Όταν ο Ιησούς ίδρυσε την εκκλησία, υποσχέθηκε ότι «πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής» (Ματθαίον [ις'] 16:18), και η χριστιανική εκκλησία εξακολουθεί να υπάρχει. Υπήρξαν ισχυρότατοι εχθροί - από τους ρωμαίους αυτοκράτορες μέχρι τους δικτάτορες της εποχής μας - αλλά το αίμα των μαρτύρων κατέστησε την εκκλησία ισχυρότερη. Όταν ένας χριστιανός καιγόταν στην πυρά ή γινόταν βορά των λιονταριών, πολλοί άλλοι έπαιρναν τη θέση του. Η εκκλησία συχνά πορευόταν κρυμμένη, αλλά ξεπεταγόταν από σπηλιές και ερημιές πιο ισχυρή παρά ποτέ. Σκεπτικιστές έκαναν ό,τι μπορούσαν για να μειώσουν τη χριστιανική εκκλησία και συχνά προείπαν την εξαφάνισή της μαζί με άλλες «δεισιδαιμονίες». Αλλά η χριστιανική αλήθεια αγωνίζεται με περισσότερη από ποτέ άλλοτε ευγλωττία σε μια επιστημονική, κοσμική εποχή.

Μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις στην εκκλησία ήρθε όταν η ρωμαϊκή αυτοκρατορία τη δέχθηκε ως επίσημη θρησκεία. Η εκκλησία ευημερούσε αλλά και συγχρόνως διαφθειρόταν. Έμοιαζε πνευματικά νεκρή στο Μεσαίωνα. Αλλά ο Θεός διατηρεί πάντοτε έναν πυρήνα από θαρραλέους πιστούς οι οποίοι, στους πιο σκοτεινούς και δύσκολους καιρούς, έλαμπαν σαν άστρα σε ασέληνη νύχτα. «Εκκλησία» είναι σύνθετη λέξη, από την πρόθεση «εκ» και το ρήμα «καλώ» - εκκαλώ = καλώ έξω. Ο Θεός δημιουργεί έναν ειδικό λαό από αυτούς που κάλεσε έξω από τον κόσμο.

Ο Παύλος συγκρίνει τη σχέση του Χριστού με την εκκλησία Του με αυτή την τρυφερή, προστατευτική σχέση του συζύγου προς τη σύζυγό του:

«Διότι ο ανήρ είναι κεφαλή της γυναικός, καθώς ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας.» Εφεσίους [ε'] 5:23.

Η εκκλησία είναι μια οικογένεια όπου τα μέλη σχετίζονται μεταξύ τους και συμβάλλουν για την ευημερία τους.

«Άρα λοιπόν δεν είσθε πλέον ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίται των αγίων και οικείοι του Θεού.» Εφεσίους [β'] 2:19.

Ο Παύλος συμβολίζει την εκκλησία με σώμα του οποίου κεφαλή είναι ο Χριστός.

«Και αυτός (ο Χριστός) είναι η κεφαλή του σώματος, της εκκλησίας.» Κολοσσαείς [α'] 1:18.

Πώς γινόμαστε μέλη του σώματος του Χριστού, της εκκλησίας;

«Διότι ημείς πάντες διά του ενός Πνεύματος εβαπτίσθημεν εις έν σώμα.» Α' Κορινθίους [ιβ'] 12:13.

Το βάπτισμα είναι η είσοδος στην εκκλησία. Η Αποκάλυψη περιγράφει τις εκκλησίες ως χρυσές λυχνίες (Αποκάλυψις [α'] 1:20). Ποια είναι η σχέση του Ιησού με αυτές τις λυχνίες;

«Και στραφείς είδον επτά λυχνίας, και εν μέσω των επτά λυχνιών είδον ένα όμοιον με υιόν ανθρώπου.» Αποκάλυψις [α'] 1:12,13.

Ο Ιωάννης είδε τον αναστημένο Χριστό να βαδίζει ανάμεσα στις εκκλησίες Του, εκδηλώνοντας τη φροντίδα Του γι' αυτές και την παρουσία Του στο διάβα των αιώνων.

3. ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΕ ΣΚΟΠΟ

Ένα πρόσφατο γκάλοπ αποκάλυψε ότι ενώ 94% των Αμερικανών λένε ότι η θρησκευτική εμπειρία γι' αυτούς έχει σπουδαιότητα, μόνον 25% πηγαίνουν τακτικά στην εκκλησία. Πολλοί άνθρωποι σήμερα έχουν την ιδέα ότι η θρησκεία είναι σαφώς ιδιωτική υπόθεση και δεν αφορά κανέναν άλλον. Δικαιολογούν την αποχή τους μιλώντας για υποκρισία μέσα στην εκκλησία.

Αλλά γεγονός παραμένει ότι ο Χριστός έφερε σε ύπαρξη την εκκλησία για να αναπληρώσει τις εσωτερικές μας ανάγκες. Εσωτερικές δεσμεύσεις τείνουν να χαλαρώνουν όταν ο δρόμος γίνεται τραχύς. Χρειαζόμαστε την αλληλοϋποστήριξη για να κρατήσουμε την πίστη ζωντανή και αποδοτική.

Τα άτομα χρειάζονται την εκκλησία επειδή η συναδέλφωσή μας αυξάνει. Η εκκλησία επίσης επιτελεί τρεις σπουδαίους ρόλους:

1. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΥΛΑΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ.

«Η εκκλησία του Θεού του ζώντος, ο στύλος και το εδραίωμα της αληθείας.» Α' Τιμόθεον [γ'] 3:15.

Η εκκλησία κρατάει την αλήθεια του Θεού και την υπερασπίζεται μπροστά στον κόσμο. Είναι εύκολο για κάποιους να ακολουθήσουν τις δικές τους διάφορες απόψεις και να κάνουν κάθε είδους δογματικές παρακάμψεις. Μη πιστεύεις πως οτιδήποτε βρίσκεται μέσα στην καρδιά σου είναι η αλήθεια. Ό,τι ο Θεός λει, αυτό είναι η αλήθεια. Και χρειαζόμαστε μια συλλογική σοφία και των άλλων πιστών για να εντοπίσουμε τις ουσιώδεις αλήθειες στη Γραφή.

2. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ Η ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥΣ.

«Σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασιλείον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φως.» Α΄ Πέτρου [β΄] 2:9.

Οι αλλαγές που ο Χριστός επιφέρει στη ζωή των πιστών αποτελούν δοξολογία στο Θεό, ο οποίος μας «εκάλεσεν εις το θαυμαστόν αυτού φως». Η εκκλησία ιδρύθηκε επάνω στον Ιησού «το μυστήριο της ευσεβείας» (Α΄ Τιμόθεον [γ΄] 3:16). Η δύναμή της επιστηρίζεται στην παρουσία του Χριστού στις καρδιές των Χριστιανών.

3. Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΣΕ ΕΝΑ ΤΑΛΑΙΠΩΡΟ ΚΟΣΜΟ

Ακριβώς πριν επιστρέψει στον ουρανό, ο Ιησούς υποσχέθηκε στους μαθητές Του:

«Αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς. και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία, και έως εσχάτου της γης.» Πράξεις [α΄] 1:8.

Είναι μεγάλο προνόμιο για την εκκλησία να αναγγείλει σε όλο τον κόσμο την αγάπη του Θεού. Σαν χριστιανοί, έχουμε μεγάλη ευθύνη να παρουσιάσουμε το Θεό στους ανθρώπους μέσα από τη ζωή μας.

4. ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΔΥΝΑΜΗ

Η εκκλησία που ο Χριστός ίδρυσε, είχε ορισμένη οργάνωση. Κάποιος μπορεί να συμπεριληφθεί στην εκκλησία ή να αποκλεισθεί από αυτήν (Ματθαίον [ιη΄] 18:15-18). Η εκκλησία του Θεού υποδείκνυε ιθύνοντες, είχε κεντρική διεύθυνση καθώς και τοπικούς χώρους συγκεντρώσεων (Πράξεις [η΄] 8:14, [ιδ΄] 14:23, [ιε΄] 15:2, Α΄ Τιμόθεον [γ΄] 3:1-10). Μετά το βάπτισμα οι πιστοί ενώνονταν σε μια οργανωμένη ομάδα (Πράξεις [β΄] 2:4,47).

Η εκκλησία υπάρχει για αμοιβαία ενθάρρυνση.

«Και ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εις αγάπην και καλά έργα. μη αφίνοντες το να συνεργώμεθα ομού, καθώς είναι συνήθεια εις τινάς, αλλά προτρέποντες αλλήλους. και τοσούτω μάλλον, όσον βλέπετε πλησιάζουσιν την ημέραν.» Εβραίους [ι'] 10:24,25.

Με λίγα λόγια, αυτό κάνει μια εύρωστη εκκλησία. Τα μέλη της αλληλοοικοδομούνται στην πίστη και αλληλοενθαρρύνονται.

Ο Θεός οργάνωσε την εκκλησία Του για να ενδυναμώσει αυτή το λαό Του και για να υπηρετήσει τον κόσμο. Γεγονός είναι ότι μπορούμε να εργασθούμε καλύτερα μαζί παρά ο καθένας χωριστά. Πάρε σαν παράδειγμα την εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Επιτελούμε ένα παγκόσμιο ιατρικό έργο, από κινητά ιατρεία στις πόλεις μέχρι κλινικές στα πιο απόμακρα νησιά του Ειρηνικού. Στα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα εκατοντάδες νέοι μαθαίνουν μια καλύτερη ζωή με το Χριστό - από το Πανεπιστήμιο του Λόμα Λίντα στις Ηνωμένες Πολιτείες όπου πρωτοπόρησαν σε εγχειρήσεις ανοικτής καρδιάς, μέχρι τα μικρά ιεραποστολικά σχολεία σκορπισμένα στο εσωτερικό της Αφρικής. Βοηθούμε τους αναξιοπαθούντες και γνωστοποιούμε το μήνυμα της σωτηρίας και επικείμενης έλευσης του Χριστού σε πάνω από 190 χώρες.

Μια ιδιωτική θρησκεία μπορεί να επιτελέσει όλα αυτά; Φυσικά όχι. Μόνο μια οργανωμένη ομάδα αφιερωμένων Χριστιανών μπορεί να επιτελέσει αυτό το έργο.

Ο Χριστός και οι απόστολοι έδωσαν έμφαση στην ανάγκη συνεργασίας των πιστών:

«Δεν δύναται ο οφθαλμός να είπη προς την χείρα, Δεν έχω χρείαν σου. ή πάλιν η κεφαλή προς τους πόδας, Δεν έχω χρείαν υμών. Αλλά πολύ περισσότερον τα μέλη του σώματος τα οποία φαίνονται ότι είναι ασθενέστερα, ταύτα είναι αναγκαία. . . διά να μη ήναι σχίσμα εν τω σώματι, αλλά να φροντίζωσι τα μέλη το αυτό υπέρ αλλήλων. . . Και σεις είσθε σώμα Χριστού, και μέλη κατά μέρος.» Α΄ Κορινθίους [ιβ΄] 12:21-27.

Όλα τα μέρη του σώματος δεν είναι ακριβώς τα ίδια, όμως κάθε τμήμα είναι σημαντικό και πρέπει να συνεργάζονται αρμονικά. Ένα μάτι χωρισμένο από το σώμα δεν μπορεί να δει. Ένα χέρι κομμένο δεν έχει αξία. Είτε είμαστε ένα μάτι, ένα χέρι, ή ακόμη και ένα δάκτυλο, δεν μπορούμε πραγματικά να είμαστε αποτελεσματικοί για το Χριστό από μόνοι μας. Ανήκοντας στην εκκλησία, όντες ενωμένοι με τα άλλα μέλη του σώματος, γινόμαστε ισχυροί ως Χριστιανοί.

5. Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ

Βαθιά στην καρδιά μας φωλιάζει η επιθυμία να λατρεύουμε το Θεό. Αλλά αυτή η ανάγκη μπορεί να σβήσει αν δεν της δώσουμε έκφραση. Γι' αυτό καλούμαστε να δώσουμε φωνή σε αυτό το βαθύτατο θαυμασμό μας:

«Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού. προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπή αγιαστηρίω αυτού.» Ψαλμοί [κθ΄] 29:2.

«Επιποθεί, και μάλιστα λειποθυμεί η ψυχή μου διά τας αυλάς του Κυρίου . η καρδιά μου και η σαρξ μου αγαλλιώνται διά τον Θεόν τον ζώντα.» Ψαλμοί [πδ´] 84:2.

Πώς αισθανόταν ο ψαλμωδός καθώς πήγαινε στον τόπο της λατρείας;

«Ευφράνθην ότε μοι είπον, Ας υπάγωμεν εις τον οίκον του Κυρίου.» Ψαλμοί [ρκβ´] 122:1.

Ποια θέση έχει η μουσική σε δημόσια λατρεία;

«Εισέλθετε εις τας πύλας αυτού εν δοξολογία, εις τας αυλάς αυτού εν ύμνω. δοξολογείτε αυτόν. ευλογείτε το όνομα αυτού.» Ψαλμοί [ρ´] 100:4.

«Αινείτε τον Θεόν εν τω αγιαστηρίω αυτού. . . , αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος. αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω και κιθάρα. . . ,αινείτε αυτόν εν κυμβάλις ευήχοις. . . Πάσα πνοή ας αινή τον Κύριον.» Ψαλμοί [ρν´] 150.

Η Γραφή μας λέει ότι οι προσφορές αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της λατρείας:

«Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού. λάβετε προσφοράς, και εισέλθετε εις τας αυλάς αυτού. Προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπή αγιαστηρίω αυτού.» Ψαλμοί 96:8,9.

Η προσευχή επίσης είναι μια ζωτική πλευρά της δημόσιας λατρείας.

«Δεύτε, ας προσκυνήσωμεν και ας προσπέσωμεν. ας γονατίσωμεν ενώπιον του Κυρίου, του Ποιητού ήμών.» Ψαλμοί 95:6.

Η βιβλική μελέτη και το κήρυγμα είναι το κέντρο της λατρείας στην Καινή Διαθήκη. Ξεκινώντας από το κήρυγμα του Πέτρου την ημέρα της Πεντηκοστής στις Πράξεις [β´] 2, το βιβλίο των Πράξεων αποκαλύπτει το θεμελιώδη ρόλο που ο Λόγος του Θεού είχε στη λατρεία της πρώτης εκκλησίας. Από την εποχή των Μεταρρυθμιστών μέχρι την εποχή μας, κάθε μεγάλη θρησκευτική αναζωπύρωση βασίσθηκε στο βιβλικό κήρυγμα. Γιατί;

«Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζων, και ενεργός, και κοπτερότερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν, και διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερευνά τους λογισμούς και τας εννοίας της καρδιάς.» Εβραίους [δ´] 4:12.

6. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΡΘΟ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ;

Μερικοί διαμαρτύρονται ότι η εκκλησία είναι γεμάτη από ατελείς ανθρώπους. Αυτό αληθεύει. Κάποιος πολύ σωστά είπε: «Η εκκλησία δεν είναι μια πινακοθήκη για έκθεση

διαπρεπών Χριστιανών, αλλά ένα σχολείο για την εκπαίδευση ατελών Χριστιανών».

Αφού κανένας μας δεν είναι τέλειος, ούτε η εκκλησία θα είναι τέλεια. Η εκκλησία είναι η ελπίδα του κόσμου, αλλά και πάλι, όπως είπε ο Ιησούς στην παραβολή Του: τα ζιζάνια αυξάνουν ανάμεσα στο σιτάρι (Ματθαίον [ιγ´] 13:24-30). Κάποιος έκανε τη σκέψη ότι η εκκλησία πρέπει να ονομάζεται η Κοινωνία των Συγχωρημένων και Συγχωρούντων.

Όταν διαβάζουμε τις επιστολές του Παύλου, ανακαλύπτουμε ότι η αποστολική εκκλησία είχε κρίσιμα προβλήματα, όπως και η εκκλησία σήμερα έχει σοβαρές ατέλειες. Καμιά φορά πολλοί από μας πηγαίνουμε στην εκκλησία περιμένοντας να τραφούμε από το Λόγο του Θεού, αλλά επιστρέφουμε νηστικοί. Γνωρίζουμε ποιμένες οι οποίοι δεν αναλαμβάνουν με σοβαρότητα τις ευθύνες τους απέναντι στην εκκλησία, και κάποιιοι στην εκκλησία δε βιώνουν αυτό που κηρύττουν. Μερικές εκκλησίες καταλήγουν στην ψυχρότητα, και όπως είπε κάποιος: «είναι τόσο κρύες που μπορείς να κάνεις παγοδρομίες στους διαδρόμους της».

Μερικές φορές είναι πολύ σκληρό να προσπερνούμε αυτές τις αποτυχίες και να βλέπουμε την αρχική πρόθεση του Χριστού για την εκκλησία Του. Άλλοτε πάλι είναι εύκολο να ξεπερνάμε τα προβλήματα. Αλλά να θυμόμαστε ότι κανένα ένοχο εκκλησίασμα δεν μπόρεσε ποτέ να καταστρέψει ή να διαταράξει το Μεγάλο Ακρογωνιαίο Λίθο της εκκλησίας - τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Έτσι, στη μακριά πορεία, η μόνη μας ελπίδα για να τραφούμε στις ατελείς εκκλησίες είναι να έχουμε το βλέμμα μας προσηλωμένο στο Σωτήρα ο οποίος διακονεί για μας.

Η εκκλησία δε θα σταματήσει ποτέ να είναι τόπος λατρείας όπου οι αμαρτωλοί συναντούν το Θεό. Ο Ιακώβ είπε για τον τόπο όπου βρήκε το Θεό!

«Βέβαια ο Κύριος είναι εν τω τόπω τούτω, και εγώ δεν έξευρον. . . Πόσον φοβερός είναι ο τόπος ούτος! δεν είναι τούτο, ειμή οίκος Θεού, και αύτη η πύλη του ουρανού.» Γένεσις [κη´] 28:16,17.

Ο Χριστός είναι και το θεμέλιο και η κεφαλή της εκκλησίας, και επίσης Σωτήρας της και Κύριος. Παρά τα λάθη της, η εκκλησία ανήκει σε Αυτόν. Όσοι εισέρχονται και ατενίζουν στο Χριστό, θα δουν τη δόξα Του και τη δύναμη της σωτηρίας. Θα έχουν τη χαρά του Κυρίου και τη χαρά της συναδέλφωσης με τους πιστούς.

«Ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν, και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, διά να αγιάση αυτήν, καθαρίσας με το λουτρόν του ύδατος διά του λόγου. διά να παραστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα, ή ρυτίδα, ή τι των τοιούτων, αλλά να ήναι αγία και άμωμος.» Εφεσίους [ε´] 5:25-27.

Η εκκλησία είναι τόσο σπουδαία για τον Ιησού, που «παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής» όταν πέθανε για τον καθένα μας ατομικά και για την εκκλησία συλλογικά. Έτσι, το να ανήκεις στην εκκλησία είναι σημαντικό για σένα. Ποια είναι η σχέση σου με την εκκλησία; Είσαι μέλος του σώματος του Χριστού;

7. ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΣ ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Πόσες αληθινές πίστεις ή εκκλησίες έχει ο Ιησούς στον κόσμο;

«Έν σώμα και έν Πνεύμα, καθώς και προσεκήθητε με μίαν ελπίδα της προσκλήσεώς σας. εἰς Κύριος, μία πίστις, έν βάπτισμα.» Εφεσίους [δ'] 4:4,5.

Εφόσον ο Χριστός έχει μόνον μία πίστη, πώς μπορούμε να γνωρίζουμε ποια είναι αυτή; Ο Ιησούς μάς δίνει το κλειδί να βρούμε την αληθινή εκκλησία:

«Εάν τις θέλη να κάμη το θέλημα αυτού, θέλει γνωρίσει περί της διδαχής, αν ήναι εκ του Θεού, ή αν εγώ λαλώ απ' εμαυτού.» Ιωάννην [ζ'] 7:17.

Όταν δεσμευθούμε να κάνουμε το θέλημα του Θεού, Αυτός θα μας βοηθήσει να δούμε αν η διδασκαλία μιας συγκεκριμένης εκκλησίας είναι από το Θεό ή απλώς ανθρώπινη παράδοση. Το κύριο συστατικό σε μια εκκλησία είναι ο σεβασμός και η υποταγή της στο Λόγο του Θεού. Η γνήσια συναδέλφωση οικοδομείται επάνω στη Γραφή και όχι επάνω σε χαρισματικό ηγέτη ή σε μεγάλη εκκλησία. Πριν αποφασίσεις να ενωθείς με μια εκκλησία, είναι σημαντικό να καταλάβεις πολλά θέματα που δεν αναφέρθηκαν ακόμη στα Τεύχη ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΩ. Τα Τεύχη που ακολουθούν, θα δώσουν μερικές κατευθυντήριες αρχές για να κάνεις ορθή εκλογή εκκλησίας. Το Τεύχος 26 ιδιαίτερα ασχολείται με αυτό το θέμα.

Συνέχισε να κάνεις ανακαλύψεις σε αυτά τα Τεύχη, να βαδίζεις στο φως που ο Θεός σου αποκαλύπτει από τη Γραφή, και θα σου εξηγήσει το θέλημά Του για σένα. Ένας θερμός Χριστιανός είναι αυτός που ανοίγει την καρδιά και τη διάνοιά του να δεχθεί την αλήθεια όπως ο Θεός την αποκαλύπτει στο λόγο Του.

Θεέ και Πατέρα όλων μας, θα είμαι πάντοτε ευγνώμων που γνώρισα τα καλά νέα για τον Ιησού. Σε ευχαριστώ για εκείνους που αναλώνονται για να γνωστοποιήσουν το ευαγγέλιο. Αυτή τη στιγμή θέλω να αποτελέσω και εγώ μέρος αυτών των πιστών που διακηρύττουν την αγάπη Σου. Κατάστησέ με δραστήριο μάρτυρα στην εκκλησία Σου και στον κόσμο. Στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

ΜΠΟΡΕΙ Η ΠΛΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΛΑΘΟΣ;

Στο Τεύχος 16 ανακαλύψαμε ότι η εμπειρία της ανάπαυσης του Σαββάτου είναι σπουδαίο αντίδοτο στο άγχος της σημερινής ζωής. Ο Θεός καθιέρωσε το Σάββατο στον παράδεισο (Γένεσις [β'] 2:1-3), αλλά σήμερα ακόμη περισσότερο μας χρειάζεται για φυσική ανάπαυση και πνευματική ανανέωση.

Όταν ο Θεός έδωσε τις Δέκα Εντολές στο λαό Του, τον Ισραήλ, τοποθέτησε στο κέντρο του Νόμου την τήρηση του Σαββάτου (Εξοδος [κ'] 20:8-11). Σύμφωνα με αυτή την Εντολή, το Σάββατο είναι αναμνηστικό της δημιουργικής δύναμης του Θεού, μια ημέρα για να σκεφθούμε τις ομορφιές που Αυτός δημιούργησε, μια ημέρα ξεκούρασης και περισσότερης προσέγγισης στο Δημιουργό μας, μια ημέρα στενότερης σχέσης με Αυτόν.

Κατά την επίγεια ζωή Του ο Χριστός τήρησε το Σάββατο (Λουκά [δ'] 4:16) και προσυπέγραψε ότι αυτό θεσπίστηκε για το καλό του ανθρώπου (Μάρκον [β'] 2:27,28). Πολλά εδάφια στις Πράξεις των Αποστόλων αναφέρουν ότι οι μαθητές του Χριστού μετά την ανάστασή Του τηρούσαν το Σάββατο. (Πράξεις [ιγ'] 13:14,, [ις'] 16:13, [ιζ'] 17:2, [ιη'] 18:1-4,11).

1. ΜΙΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΙΚΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

Αυτό μας οδηγεί σε ένα θέμα το οποίο πολλοί βρίσκουν περίπλοκο. Ο χριστιανικός κόσμος για ένα διάστημα τήρησε δύο διαφορετικές ημέρες. Από την μια πλευρά πολλοί ειλικρινείς χριστιανοί τηρούν την Κυριακή - την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, σε ανάμνηση της ανάστασης του Χριστού. Από την άλλη πλευρά, μια μεγάλη ομάδα Χριστιανών, και αυτοί ειλικρινείς, πιστεύουν ότι η Γραφή αναγνωρίζει ως αγία ημέρα μόνο το Σάββατο και πουθενά δεν αναφέρεται η τήρηση της Κυριακής.

Πραγματικά έχει σημασία ποια μέρα τηρούμε; Ως άνθρωποι ειλικρινείς που θέλουμε να γνωρίζουμε την αλήθεια, πρέπει πάντα να αναρωτιόμαστε: Τι λέει ο Χριστός; Τι θέλει να κάνω; Σε τελική ανάλυση, θέλουμε τη βεβαιότητα να ακολουθήσουμε τη βιβλική αλήθεια και να υπακούσουμε στη θεία υπόδειξη, «αύτη είναι η οδός, περιπατείτε εν αυτή» (Ησαΐας [λ'] 30:21).

Για να πάρουμε απόφαση σε αυτό το θέμα, πολλά σημαντικά γεγονότα πρέπει να διαλευκανθούν: Ποιος μετέφερε τη λατρεία από την έβδομη ημέρα - το Σάββατο, στην πρώτη ημέρα - την Κυριακή; Η Γραφή εξουσιοδοτεί αυτή τη μετάθεση; Αν ναι, ποιος την έκανε, ο Θεός Πατέρας, ο Ιησούς ή ίσως οι απόστολοι;

Θα προχωρήσουμε ελέγχοντας όλες τις πιθανότητες.

2. ΜΗΠΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΑΛΛΑΞΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ;

Υπάρχει καμιά δήλωση από το Θεό ότι αλλάζει το Σάββατο από την έβδομη ημέρα, στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας;

Οι περισσότεροι Χριστιανοί δέχονται ότι οι Δέκα Εντολές είναι ο έγκυρος οδηγός για τη ζωή. Ο Θεός τις έδωσε στο Μωσλή και στο λαό Του τον Ισραήλ στο Σινά. Ο Μωσής υπενθύμισε στον Ισραήλ:

«Ταύτα τα λόγια ελάλησε Κύριος προς πάσαν την συναγωγήν σας εν τω όρει, εκ μέσου του πυρός, της νεφέλης, και του γνόφου, εν φωνή μεγάλη. και άλλο τι δεν επρόσθεσε. και έγγραψεν αυτά επί δύο πλάκας λιθίνας, και παρέδωκεν αυτάς εις εμέ.»
Δευτερονόμιον [ε΄] 5:22.

Οι Δέκα Εντολές είναι το μόνο μήνυμα που ο Θεός έγγραψε προσωπικά για την ανθρωπότητα. Αυτές ήταν τόσο σπουδαίες, που τις έγγραψε σε πέτρα με το δάκτυλό του (Εξοδος [λα΄] 31:18).

Στην Τετάρτη Εντολή ο Θεός μας διδάσκει:

«Ενθυμού την ημέραν του σαββάτου, διά να αγιάζης αυτήν. έξ ημέρας εργάζου, και κάμνε πάντα τα έργα σου. η ημέρα όμως η εβδόμη είναι σάββατον Κυρίου του Θεού σου . μη κάμης εν αυτή ουδέν έργον, . . . διότι εις έξ ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν, και πάντα τα εν αυτοίς. εν δε τη ημέρα τη εβδόμη κατέπαυσε. διά τούτο ευλόγησε Κύριος την ημέραν του σαββάτου, και ηγίασεν αυτήν.» Έξοδος [κ΄] 20:8-11.

Όταν ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο μας, ξεχώρισε την «εβδόμη ημέρα» ως «σάββατον Κυρίου του Θεού» με τρεις θείες πράξεις: (1) «Ανεπαύθη την ημέραν την εβδόμην από πάντων των έργων αυτού», (2) «ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμην», (3) «και ηγίασεν αυτήν» (Γένεσις [β΄] 2:1-3). Και πάλι στο όρος Σινά, όταν ο Θεός έδωσε τις Δέκα Εντολές, επανέλαβε τις ίδιες αλήθειες.

Όταν Θεός έδωσε τις Δέκα Εντολές στο λαό Του, διευκρίνισε ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να αναθεωρήσει τις διδασκαλίες που Αυτός πρόφερε.

«Δεν θέλετε προσθέσει εις τον λόγον τον οποίον εγώ σας προστάζω, ουδέ θέλετε αφαιρέσει απ' αυτού. διά να φυλάττητε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ σας προστάζω.» Δευτερονόμιον [δ΄] 4:2.

Ο Θεός ο ίδιος υπόσχεται ότι δε θα αλλοιώσει τις εντολές Του:

«Δεν θέλω παραβεί την διαθήκην μου, ουδέ θέλω αθετήσει ό,τι εξήλθεν εκ των χειλέων μου.» Ψαλμοί [πθ΄] 89:34.

Η Γραφή διευκρινίζει ότι ο Θεός δεν άλλαξε την ημέρα λατρείας από την έβδομη ημέρα στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας.

3. ΜΗΠΩΣ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΑΛΛΑΞΕ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ;

Ο Ιησούς είπε ότι οι Δέκα Εντολές και οι αρχές της Παλαιάς Διαθήκης δε μεταβάλλονται αλλά είναι για να κατευθύνουν τους οπαδούς Του:

«Μη νομίσητε ότι ήλθον να καταλύσω τον νόμον ή τους προφήτας. δεν ήλθον να καταλύσω, αλλά να εκπληρώσω. Διότι αληθώς σας λέγω, έως αν παρέλθη ο ουρανός και η γη, ιώτα έν, ή μία κεραία δεν θέλει παρέλθει από του νόμου, εωσού εκπληρωθώσι πάντα. Όστις λοιπόν αθετήση μίαν των εντολών τούτων των ελαχίστων, και διδάξει ούτω τους ανθρώπους, ελάχιστος θέλει ονομασθή εν τη

βασιλεία των ουρανών. όστις δε εκτελέση και διδάξη, ούτος μέγας θέλει ονομασθή εν τη βασιλεία των ουρανών.» Ματθαίον [ε΄] 5:17-19.

Ο Ιησούς πιστά τίμησε και τήρησε το Σάββατο. Αποτελεί το παράδειγμά μας.

«Και ήλθεν εις Ναζαρέτ, όπου ήτο ανατεθραμμένος. και εισήλθε κατά την συνήθειαν αυτού εις την συναγωγήν εν τη ημέρα του σαββάτου, και εσηκώθη να αναγνώση.» Λουκά [δ΄] 4:16.

Ατενίζοντας στο μέλλον ο Ιησούς ήθελε οι μαθητές Του να έχουν τη χαρούμενη εμπειρία της τήρησης του Σαββάτου. Τους συνέστησε λοιπόν να προσεύχονται να μη γίνει η φυγή τους από την πολιορκημένη Ιερουσαλήμ σε μέρα Σάββατο:

«Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγή υμών εν χειμώνι, μηδέ εν σαββάτω.» Ματθαίον [κδ΄] 24:20.

Εδώ ο Ιησούς μιλούσε για την καταστροφή η οποία έγινε το 70 μ.Χ., περίπου σαράντα χρόνια μετά την ανάστασή Του. Ο Ιησούς δεν άλλαξε την εντολή του Σαββάτου, ή οποιαδήποτε άλλη από τις εντολές. Μάλιστα, συνέστησε στον πλούσιο άρχοντα να υπακούσει στις Δέκα Εντολές (Ματθαίον [ιθ΄] 19:16-22). Είναι σαφές από το παράδειγμα και τη διδασκαλία του Ιησού ότι μας χρειάζεται ακόμη το Σάββατο για ανάπαυση και συντροφιά με το Θεό.

4. ΜΗΠΩΣ ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ;

Ο Ιάκωβος, ο πρώτος ηγέτης της αποστολικής εκκλησίας, έγραψε σχετικά με τις Δέκα Εντολές:

«Διότι όστις φυλάξη όλον τον νόμον, και πταιση εις έν, έγινεν ένοχος πάντων. Επειδή ο ειπών, Μη μοιχεύσης, είπε και, Μη φονεύσης. Αλλ' εάν δεν μοιχεύσης, φονεύσης δε, έγινες παραβάτης του νόμου.» Ιακώβου [β΄] 2:10,11.

Ο Λουκάς, ο ιατρός και ευαγγελιστής, αναφέρει:

«Και τη ημέρα του σαββάτου εξήλθομεν έξω της πόλεως πλησίον του ποταμού, όπου εσυνειθίζετο να γείνηται προσευχή, και

καθίσαντες ελαλούμεν προς τας εκεί συνελθούσας γυναίκας.» Πράξεις [ις'] 16:13.

Ο Παύλος, ο απόστολος των εθνών, ο οποίος έγραψε τις περισσότερες επιστολές, δηλώνει:

«Διότι είπεν εν μέρει τινί περί της εβδόμης ούτω, Και κατέπαυσεν ο Θεός εν τη ημέρα τη εβδόμη από πάντων των έργων αυτού. . . Άρα μένει κατάπαυσις (σαββατισμός στο κείμενο) εις τον λαόν του Θεού.» Εβραίους [δ'] 4:4,9.

Στις Πράξεις των Αποστόλων αναφέρονται 84 Σάββατα που τηρήθηκαν από τους αποστόλους, τουλάχιστον δέκα τέσσερα χρόνια μετά την ανάσταση του Ιησού.

Πράξεις [ιγ'] 13:14,42,44 --- 2 Σάββατα στην Αντιόχεια

Πράξεις [ις'] 16:13 ----- 1 Σάββατο στους Φιλίππους

Πράξεις [ιζ'] 17:2 ----- 3 Σάββατα στη Θεσσαλονίκη

Πράξεις [ιη'] 18:4,11 ----- 78 Σάββατα στην Κόρινθο

Σύνολο ----- 84 Σάββατα γιόρτασαν οι οπαδοί του Χριστού

Ο Ιωάννης, ο τελευταίος που πέθανε από τους δώδεκα αποστόλους, έγραψε πέντε βιβλία στην Καινή Διαθήκη - ένα Ευαγγέλιο, τρεις Επιστολές και την Αποκάλυψη. Πέθανε γύρω στα 100 μ.Χ., περίπου εβδομήντα χρόνια μετά την ανάσταση του Ιησού. Πουθενά στα γραπτά του δεν αναφέρει για αλλαγή της ημέρας λατρείας από το Σάββατο την εβδόμη ημέρα, στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας. Αντίθετα, μίλησε για το Σάββατο όταν έγραψε:

«Κατά την Κυριακήν ημέραν ήλθον εις έκστασιν πνευματικήν.» Αποκάλυψις [α'] 1:10.

Όπως και ο Ιησούς είπε, η Κυριακή - η μέρα του Κυρίου - είναι το Σάββατο:

«Ο Υιός του ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου.» Ματθαίον [ιβ'] 12:8.

Μια έρευνα της Γραφής αποκαλύπτει ότι οι απόστολοι δεν αποπειράθηκαν να αλλάξουν την ημέρα του Θεού από την έβδομη στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας. Η Καινή Διαθήκη αναφέρει την πρώτη ημέρα της εβδομάδας μόνον οκτώ φορές. Σε καμιά περίπτωση όμως δεν αναφέρεται ως αγία ημέρα ή ημέρα λατρείας.

Εξετάζοντας τα αναφερόμενα στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας εδάφια, βρίσκουμε τα ακόλουθα γεγονότα:

1. Οι γυναίκες ήρθαν στον τάφο την πρώτη ημέρα της εβδομάδας (Ματθαίον [κη'] 28:1).

2. «Αφού επέρασε το σάββατον», τα χαράματα της πρώτης ημέρας οι μυροφόρες πήγαν στον τάφο του Χριστού (Μάρκον [ις'] 16:1,2).

3. Ο Ιησούς παρουσιάσθηκε στη Μαρία Μαγδαληνή νωρίς την πρώτη ημέρα της εβδομάδας (Μάρκον [ις'] 16:9).

4. Αφού σταμάτησαν κάθε εργασία το Σάββατο, οι μυροφόρες την πρώτη ημέρα της εβδομάδας πήγαν στον τάφο (Λουκά [κγ'] 23:56, [κδ'] 24:1).

5. Η Μαρία πήγε την πρώτη ημέρα της εβδομάδας στον τάφο του Ιησού και τον βρήκε κενό (Ιωάννην [κ'] 20:1).

6. Οι μαθητές ήταν συγκεντρωμένοι «διά τον φόβον των Ιουδαίων» - όχι για λατρεία - την πρώτη ημέρα της εβδομάδας (Ιωάννην [κ'] 20:19).

7. Ο Παύλος ζήτησε από τους αδελφούς την πρώτη ημέρα της εβδομάδας ο καθένας να βάζει κατά μέρος τα χρήματα για τους φτωχούς της Ιερουσαλήμ (Α' Κορινθίους [ις'] 16:1,2). Εδώ δε γίνεται λόγος για κάποια θρησκευτική συνάθροιση.

8. Στις Πράξεις [κ'] 20:7 ο Λουκάς μιλάει για το αποχαιρετιστήριο κήρυγμα του Παύλου την πρώτη ημέρα της εβδομάδας. Είναι ευνόητο ότι ο Παύλος μιλούσε κάθε μέρα και οι απόστολοι κάθε μέρα έκοβαν τον άρτο (Πράξεις [β'] 2:46).

Σε κανένα από αυτά τα εδάφια δε γίνεται νύξη ότι οι απόστολοι είχαν πρόθεση να σταματήσουν την τήρηση του Σαββάτου. Είναι σαφές ότι στην Καινή Διαθήκη δεν υπάρχει απόδειξη για αλλαγή από το Σάββατο στην Κυριακή. Η αλλαγή έγινε μετά τους αποστολικούς χρόνους, και πρέπει να την αναζητήσουμε στην ιστορία.

5. ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΗΛΘΕ Η ΚΥΡΙΑΚΗ;

Οι απόστολοι μας ειδοποιούν ότι κάποιοι Χριστιανοί θα απομακρύνονταν από τις χριστιανικές διδασκαλίες της Καινής Διαθήκης. Ο Παύλος είπε:

«Εγώ εξεύρω τούτο, ότι μετά την αναχώρησίν μου θέλουσιν εισέλθει εις εσάς λύκοι βαρείς, μη φειδόμενοι του ποιμνίου. και εξ υμών αυτών θέλουσι σηκωθή άνθρωποι λαλούντες διεστραμμένα, διά να αποσπώσι τους μαθητάς οπίσω αυτών. Διά τούτο αγρυπνείτε.»
Πράξεις [κ'] 20:29-31.

Και αυτό ακριβώς συνέβη. Αξιόπιστοι ιστορικοί κατέγραψαν πώς Χριστιανοί άρχισαν να ξεστρατίζουν από την αποστολική αγνότητα. Παραδόσεις και διδασκαλίες τις οποίες ο Παύλος, ο Πέτρος και οι άλλοι μαθητές ποτέ δεν επιδοκίμασαν, βαθμιαία εισχώρησαν στην εκκλησία.

«Από το απλό ξεκίνημα η Εκκλησία εξελίχθηκε σε ένα περίλαμπρο ιερατείο και σε περίπλοκες ιεροτελεστίες. Με τον τρόπο αυτόν δημιουργήθηκε τάση προσέγγισης χριστιανισμού και παγανισμού . . . .

κι όσο ο καιρός περνούσε, αναμίχθηκαν όπως τα ρυάκια ενώνονται στην πορεία τους.» (J. H. Robinson, *An Introduction to the History of Western Europe*, σελ. 31).

Η αλλαγή της αργίας από το Σάββατο στην Κυριακή έγινε αφού ολοκληρώθηκε η συγγραφή της Καινής Διαθήκης και αφού πέθαναν όλοι οι απόστολοι. Η ιστορία αναφέρει ότι οι Χριστιανοί τελικά μετέθεσαν τη λατρεία και ανάπαυση από την έβδομη ημέρα στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας.

«Η ιστορία του όλου θέματος δείχνει ότι σε μερικούς τόπους μόνο μετά από κάποιους αιώνες η ανάπαυση του Σαββάτου καταργήθηκε τελείως και αντικαταστάθηκε από την αργία της Κυριακής.» (Vencent J. Kelly, *Forbidden Sunday and Feast-Day Occupation* - Washington, Catholic University of America Press, 1943, σελ. 15).

Αλλά οι Χριστιανοί δε σταμάτησαν να τηρούν το Σάββατο από τη μια μέρα στην άλλη και να αρχίσουν να τηρούν την Κυριακή ως ημέρα του Κυρίου. Το αρχαιότερο παράδειγμα τήρησης της Κυριακής από τους Χριστιανούς εμφανίσθηκε στην Ιταλία, στα μέσα του 2ου αιώνα μετά Χριστό. Μετά, και για αρκετό διάστημα πολλοί χριστιανοί τηρούσαν και τις δύο ημέρες, ενώ άλλοι επέμεναν να τηρούν μόνο το Σάββατο.

Στις 7 Μαρτίου 321 μ.Χ. ο Μέγας Κωνσταντίνος θέσπισε τον πρώτο πολιτικό νόμο για την Κυριακή, υποχρεώνοντας όλους στη ρωμαϊκή αυτοκρατορία - εκτός από τους γεωργούς, να αναπαύονται την Κυριακή. Αυτός και άλλοι πέντε πολιτικοί νόμοι τους οποίους θέσπισε ο Κωνσταντίνος σχετικά με την Κυριακή, δημιούργησαν ένα προηγούμενο για όλους τους πολιτικούς νόμους της Κυριακής μέχρι σήμερα. Στον 4ο αιώνα η Σύνοδος της Λαοδίκειας απαγόρευσε στους χριστιανούς να απέχουν από εργασίες το Σάββατο. Αυτό τους ανάγκασε να τιμούν την Κυριακή ως ημέρα του Κυρίου.

Η ιστορία δείχνει ότι η λατρεία την Κυριακή είναι ανθρώπινη επινόηση. Η Γραφή δε δίνει καμιά εξουσία για την κατάργηση της τετάρτης εντολής που αναφέρεται στο Σάββατο. Στην Παλαιά Διαθήκη ο προφήτης Δανιήλ προείπε ότι στη χριστιανική εποχή μια απατηλή εξουσία θα δοκίμαζε να αλλάξει το νόμο του Θεού.

6. ΠΟΙΟΣ ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ;

Επίσημα ποιος μετέφερε τη λατρεία από το Σάββατο στην Κυριακή. Η Καθολική εκκλησία δηλώνει ότι αυτή το έκανε. Σε μια προσπάθεια να σώσουν την πύπτουσα ρωμαϊκή αυτοκρατορία, καλοπροαίρετοι ηγέτες της εκκλησίας συμβιβάστηκαν και δοκίμασαν να αλλάξουν την ημέρα λατρείας από το Σάββατο στην Κυριακή.

Σε μια Κατήχηση της Καθολικής Εκκλησίας διαβάζουμε:

«Ερώτηση: Γιατί τηρούμε την Κυριακή αντί για το Σάββατο;

Απάντηση: τηρούμε την Κυριακή αντί για το Σάββατο επειδή η Καθολική Εκκλησία . . . μετέφερε την αγιότητα από το Σάββατο στην Κυριακή.» (Peter Geiermann, *The Convert's Catechism of Catholic Doctrine*, Έκδοση 1957, σελ. 50.

Το περιοδικό The Catholic Mirror, 23 Σεπτεμβρίου 1893, ανέφερε:

«Η Καθολική Εκκλησία, πριν από 1.000 και περισσότερα χρόνια εμφανισθεί ο Προτεσταντισμός, δυνάμει της θείας αποστολής της άλλαξε την ημέρα από το Σάββατο στην Κυριακή»

Εδώ υπάρχουν δύο συμπληρωματικές δηλώσεις Καθολικών ηγετών:

«Μπορείτε να διαβάσετε τη Γραφή από τη Γένεση μέχρι την Αποκάλυψη, και δε θα βρείτε ούτε μια γραμμή που να επιτρέπει τον αγιασμό της Κυριακής. Η Γραφή επιμένει στη θρησκευτική τήρηση του Σαββάτου, ημέρα την οποία ποτέ δεν αγιάζουμε.» (James Cardinal Gibbons, *The Faith of Our Fathers*, σελ. 89).

«Η Καθολική Εκκλησία είναι εκείνη η οποία, με την άδεια του ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, μετέφερε αυτή την ανάπαυση στην Κυριακή σε ανάμνηση της ανάστασης του Κυρίου μας. Έτσι, η τήρηση της Κυριακής από τους Διαμαρτυρόμενους είναι μια τιμή που αυτοί αποδίδουν, παρά τη θέλησή τους, στην εξουσία της (Καθολικής) Εκκλησίας.» (Msgr. Louis Gaston de Segur, *Plain Talk About Protestantism of Today*, σελ. 225).

Τίποτε δεν μπορεί να είναι πιο σαφές. Η Καθολική Εκκλησία περήφανα διακηρύττει ότι ανθρωπίνοι παράγοντες στην εκκλησία έκαναν την αλλαγή.

7. ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ;

Επίσημα γραπτά που σκιαγραφούν το πιστεύω πολλών Διαμαρτυρομένων Εκκλησιών συμφωνούν ότι η Γραφή δεν αναφέρει πουθενά για την τήρηση της Κυριακής.

Ο Μαρτίνος Λούθηρος, ο ιδρυτής της Λουθηριανής Εκκλησίας, έγραψε στο *Augsburg Confession*, άρθρο 28, παράγραφος 9:

«Οι Καθολικοί ισχυρίζονται ότι άλλαξαν το Σάββατο σε Κυριακή, την ημέρα του Κυρίου, αντίθετα προς το Δεκάλογο (τις Δέκα Εντολές), και δεν υπάρχει μεγαλύτερο δείγμα κομψασμού από την αλλαγή της ημέρας του Σαββάτου. Λένε ακόμη, ότι μεγάλη είναι η δύναμη και η εξουσία της εκκλησίας, εφόσον κατήργησε μια από τις δέκα εντολές.»

Οι θεολόγοι Μεθοδιστές Αμώς Μπίνεϊ και Δανιήλ Στήιλ παρατηρούν:

«Είναι αλήθεια ότι δεν υπάρχει μια θετική εντολή για το νηπιobάπτισμα. . . όπως δεν υπάρχει και για την τήρηση ως αγία της πρώτης ημέρας της εβδομάδας.» (*Theological Compend*, New York Methodist Book Concern 1902), σελ. 180,181.

Ο δρ. Ν. Σάμερμπελ, ιστορικός των Μαθητών του Χριστού ή της Χριστιανικής Εκκλησίας, έγραψε:

«Η Καθολική Εκκλησία τελείως αποστάτησε. . . Άλλαξε την τετάρτη εντολή καταργώντας το Σάββατο από το λόγο του Θεού και θεσπίζοντας την Κυριακή ως αγία ημέρα. (*A Truth History of the Christian and the Christian Church*, σελ. 417,418).

Ένας άλλος ιστορικός από Διαμαρτυρόμενη εκκλησία έγραψε:

«Η γιορτή της Κυριακής, όπως και οι άλλες γιορτές, είναι καθαρώς ανθρώπινα θεσπίσματα και μακριά από τις προθέσεις των αποστόλων και της πρώτης αποστολικής εκκλησίας να μεταφέρουν το νόμο του Σαββάτου στην Κυριακή. Ίσως κατά τα τέλη του 2ου αιώνα μια εσφαλμένη τάση άρχισε να εφαρμόζεται, γιατί εμφανίσθηκαν άνθρωποι εκείνη την εποχή που θεωρούσαν αμαρτία την εργασία κατά την Κυριακή.» (Δρ. Augustus Neander, *The History of the Christian Religion and Church During the Three First Centuries*, σελ. 186).

8. ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ;

Αυτό μας φέρνει αντιμέτωπους με τις ερωτήσεις: Γιατί τόσο πολλοί χριστιανοί τηρούν την Κυριακή που είναι εξωγραφική; Και κάτι πιο σπουδαίο: Ποια μέρα πρέπει να τηρώ; Πρέπει να ακολουθήσω αυτούς που λένε: δεν έχει σημασία ποια μέρα τηρώ, εφόσον τηρώ μία από τις επτά; Ή πρέπει να θεωρήσω σπουδαίο αυτό που ο Θεός υποδεικνύει στις Δέκα Εντολές «η ημέρα όμως η εβδόμη είναι σάββατον»;

Εδώ δεν είναι μόνο το θέμα ποια είναι, κατά τη Γραφή, η σωστή ημέρα που πρέπει να τηρηθεί. Το ουσιώδες θέμα είναι η υπακοή στον Ιησού. Εδώ εμπλέκεται η θεμελιώδης υποταγή μας: Σε ποιον θα υπακούσουμε; Θα υπακούσουμε στο Χριστό τον Υιόν του Θεού ή σε ανθρώπινες παραδόσεις στο θέμα ποια είναι η αγία ημέρα;

Ο Θεός δεν είναι δεσποτικός. Στη διαμόρφωση των Δέκα Εντολών είχε δίκαιο να μας ζητήσει να τηρήσουμε την έβδομη μέρα - το Σάββατο (Γένεσις [β'] 2:1-3, Έξοδος [κ'] 20:8-11). Ο ίδιος ο Θεός αναπαύθηκε το Σάββατο και το θέσπισε ως αναμνηστικό της δημιουργικής δύναμής Του. Ο Δημιουργός μας ξεχώρισε το Σάββατο ως αγία ημέρα, ως ένα χρονικό διάστημα για μας και τις οικογένειές μας να έρθουμε πιο κοντά Του για δύναμη και αναζωογόνηση.

Μερικοί πιστοί απαντούν σε αυτή την πληροφορία λέγοντας: «Εγώ κρατώ όλες τις μέρες άγιες». Φυσικά είναι αλήθεια ότι μπορούμε και πρέπει να λατρεύουμε το Θεό στην καρδιά μας κάθε μέρα της εβδομάδας. Παραμένει όμως γεγονός ότι ο Θεός όρισε μια μέρα για ιδιαίτερο σκοπό. κατέστησε την έβδομη ημέρα της εβδομάδας άγια. Το Σάββατο έρχεται πιο κοντά μας με ένα μοναδικό τρόπο. ο Θεός ευλόγησε την ημέρα με την ιδιαίτερη παρουσία Του και ζητάει από μας να την αφιερώσουμε ολόκληρη σε Αυτόν.

Ας μιλήσουμε ξεκάθαρα. Δεν υπάρχει κανένα έρεισμα στη Γραφή για την τήρηση της Κυριακής. Το θέμα είναι απλό. Ποια μέρα λατρεύουμε κάνει τη διαφορά. Η επιλογή είναι σαφής: οι διδασκαλίες των ανθρώπων ή οι διδασκαλίες του Θεού. Ο λόγος των ανθρώπων ή ο Λόγος του Θεού. Ανθρώπινο υποκατάστατο ή θεία εντολή.

Ο προφήτης Δανιήλ αναφέρεται σε μια μεσαιωνική εκκλησία η οποία «θέλει διανοηθή να μεταβάλλη καιρούς και νόμους» (Δανιήλ [ζ'] 7:25). Ο Θεός καλεί το λαό Του σε υπακοή. Τους καλεί να τηρήσουν το Σάββατο ως σύμβολο νομιμοφροσύνης και αγάπης προς Αυτόν.

Ο Ιησούς υπόσχεται μια ολοκληρωμένη χαρά σε εκείνους που Τον αγαπούν και υπακούουν στις εντολές Του.

«Καθώς εμέ ηγάπησεν ο Πατήρ, και εγώ ηγάπησα εσάς, μείνατε εν τη αγάπη μου. Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου. καθώς εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου, και μένω εν τη αγάπη αυτού. Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μείνη εν υμίν. η χαρά μου, και η χαρά υμών να ήναι πλήρης.» Ιωάννην [ιε'] 15:9-11.

Έχουμε ένα θαυμάσιο Σωτήρα. Λαχταράει να έχουμε την εμπειρία της αγάπης στην πληρότητά της. Μια καρδιά πρόθυμη να υπακούσει, ανοίγει διάπλατα τη θύρα σε αυτή την αγάπη. Στον κήπο της Γεθσημανής ο Χριστός υποτάχθηκε ολοκληρωτικά στο θέλημα του Πατέρα - αν και αισθανόταν το σταυρό και τις αμαρτίες του κόσμου να συνθλίβουν τη ζωή Του. Ενώ αναφώνησε στο Θεό, «απομάκρυνον απ' εμού το ποτήριον τούτο», στη συνέχεια παραιτήθηκε από την παράκλησή Του και πρόσθεσε: «ουχί όμως ό,τι θέλω εγώ, αλλ' ό,τι συ» (Μάρκον [ιδ'] 14:36).

Ο Χριστός λαχταράει και εμείς να έχουμε την εμπειρία μιας αληθινά υποταγμένης ζωής. Και θέλει ακόμη να έχουμε τη χαρά της ανάπαυσης του Σαββάτου. Θέλει να Του έχουμε τέτοια εμπιστοσύνη, ώστε να Τον υπακούμε σε όλες τις λεπτομέρειες της ζωής. Αν απαντήσεις στην κλήση του Θεού και αρχίσεις να φυλάττεις το Σάββατο, η χαρά του Χριστού θα είναι μέσα σου και η δική σου χαρά θα είναι πλήρης (Ιωάννην [ιε'] 15:11).

Πολλοί τηρητές του Σαββάτου συμφωνούν με το πρόσωπο που είπε: «Από τότε που τηρώ το Σάββατο, μια τόσο μεγάλη χαρά κατέχει τη ζωή μου, τόση ειρήνη πλημμυρίζει το εγώ μου, τόση ικανοποίηση γεμίζει την καρδιά μου, που η χαρά της υπακοής στον Ιησού μεταμόρφωσε τη ζωή μου.» Έχεις ανακαλύψει την ομορφιά της ανάπαυσης του Σαββάτου;

Όταν οι άνθρωποι υπακούουν στο Θεό και αρχίζουν να τηρούν το Σάββατο, μερικοί αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην εργασία ή στην οικογένεια. Να θυμάσαι ότι ο Ιησούς μπορεί και θέλει να σου δώσει χάρη και δύναμη για να λύσεις αυτά τα προβλήματα. Ίσως ο δρόμος να μην είναι εύκολος, αλλά ο Ιησούς θα σε στηρίξει με δύναμη και μια πλουσιότερη χριστιανική ζωή θα εκπληρώσει τις υποσχέσεις Του. Η αόρατη παρουσία θα είναι μαζί σου και η χαρά σου θα είναι ολοκληρωμένη.

Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα, Σε ευχαριστώ γιατί ο θάνατος του Ιησού μου δίνει την αιώνια ζωή. Σε ευχαριστώ για το Λόγο Σου ο οποίος οδηγεί τη ζωή μου ως χριστιανό. Σε ευχαριστώ που μου αποκάλυψες την αλήθεια για το Σάββατο. Βοήθησέ με να είμαι ειλικρινής με Σένα και με την καρδιά μου. Βοήθησέ με να στέκομαι κοντά Σου πάντοτε. Σε όλα τα προβλήματα που μπορεί να αντιμετωπίσω, παρακαλώ ο Ιησούς να είναι στο πλευρό μου και να ζω γι' Αυτόν. Ζητώ όλα αυτά στο θαυμάσιο όνομά Του. Αμήν

ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ;

Ένα αγόρι σε μια πόλη σκοτώθηκε από αδέσποτη σφαίρα καθώς έκαμνε τα μαθήματά του στο τραπέζι της κουζίνας.

Μια νεαρή μητέρα διαπίστωσε ότι το παιδάκι της έπαθε έιτζ από μετάγγιση αίματος. Οι τραγωδίες αυξάνονται στον κόσμο μας. Ανεξήγητο και σπαραξικάρδιο! Και λαχταράμε τόσο πολύ μια απάντηση σε όλα αυτά! ΜΙΑ ΜΟΝΙΜΗ απάντηση.

Όπως και ο συγγραφέας Άλιστερ ΜακΓκραθ αναρωτήθηκε: «Πού είναι ο Θεός σε έναν κόσμο αδιανόητου πόνου και θανάτου; Ο Θεός μπορεί να είναι στον ουρανό. αλλά είναι και εδώ;» (The Mystery of the Cross, Grand Rapids: Zondervan, 1988, σελ. 107).

Ακούσαμε διαβεβαιώσεις ότι ο Θεός είναι δίκαιος. Ο ψαλμωδός λέει:

**«Αγαπά (ο Κύριος) δικαιοσύνην και κρίσιν. από του ελέους του Κυρίου είναι πλήρης η γη.»
Ψαλμοί [λγ'] 33:5.**

Αλλά εάν αυτό αληθεύει, πώς θα φέρει δικαιοσύνη σε αυτόν τον κόσμο; Πώς πρόκειται να φέρει ένα τέλος στη θλίψη και στην τραγωδία; Γνωρίζουμε ότι μπορεί να μας δώσει τη δύναμη και το θάρρος να ξεπεράσουμε τους δύσκολους καιρούς, αλλά δε θέλουμε οι δύσκολοι καιροί να διαρκέσουν για πάντα. Θέλουμε μια ύστατη λύση. Θέλουμε να δούμε ολόλαμπρο φως στο τέλος της σήραγγας.

Σε αυτό το Τεύχος θα ανακαλύψεις πώς ο Θεός θα δώσει τέλος στην αμαρτία και τη θλίψη. Και όταν το κάνει, κάθε ύπαρξη στο σύμπαν θα βεβαιώσει ότι ο Θεός είναι δίκαιος. Το κεφάλαιο Αποκάλυψις [κ'] 20 μας αποκαλύπτει πώς και πότε θα γίνουν όλα αυτά.

1. ΤΑ ΧΙΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

Η Αποκάλυψις [κ'] 20 ξεκινάει με μια περίοδο χιλίων ετών η οποία περίοδος ακολουθεί τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Τα γεγονότα που περιβάλλουν αυτή τη χιλιετηρίδα, σημειώνουν την τελευταία πράξη της διαμάχης ανάμεσα στο Χριστό και το Σατανά, η οποία είχε ξεκινήσει με την είσοδο της αμαρτίας στον κόσμο.

Το δράμα άρχισε στον ουρανό όταν ο Εωσφόρος φθόνησε το Χριστό, ξεκίνησε ένα πόλεμο με τους αναμάρτητους αγγέλους, εκδιώχθηκε και έπεσε στον κόσμο μας. Το δράμα συνεχίστηκε στη γη στον κήπο της Εδέμ και μέσα από τους αιώνες έφθασε στην αποκορύφωσή του με το σταυρικό θάνατο του Χριστού. (Μπορείς να ξαναδείς αυτή τη θλιβερή ιστορία στο Τεύχος 3). Το δράμα θα φθάσει στην τελική αποκορύφωσή του στο τέλος των χιλίων ετών, όταν η αμαρτωλή γη μας θα έχει καθαρισθεί και θα έχει περάσει

στον έλεγχο του Χριστού.

Η Αποκάλυψις [κ´] 20 δείχνει ότι δύο αναστάσεις οριοθετούν τη χιλιετηρίδα.

Ποιους εγείρει ο Θεός από τον τάφο στην πρώτη ανάσταση, στην αρχή της χιλιετηρίδας;

«Μακάριος και άγιος όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν. επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν είσθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού, και θέλουσι βασιλεύσει μετ’ αυτού χίλια έτη.» Αποκάλυψις [κ´] 20:6.

Οι μακάριοι και άγιοι, αυτοί που δέχθηκαν τον Ιησού ως Σωτήρα τους, εξέρχονται από τον τάφο στην πρώτη ανάσταση. Εφόσον θα βασιλεύσουν με το Χριστό κατά τα χίλια χρόνια, ευνόητο είναι ότι αναστήθηκαν στην αρχή των χιλίων ετών.

Ποιοι εξέρχονται από τους τάφους στη δεύτερη ανάσταση, στο τέλος των χιλίων ετών;

«Οι δε λοιποί των νεκρών δεν ανέζησαν εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη.» Αποκάλυψις [κ´] 20:5.

«Οι λοιποί των νεκρών» αναφέρονται στους ασεβείς νεκρούς, γιατί οι δίκαιοι, αυτοί που σώθηκαν με την πίστη τους στο Χριστό, επανήρθαν στη ζωή στην αρχή των χιλίων ετών.

Έτσι, η χιλιετής περίοδος χαρακτηρίζεται από δύο αναστάσεις: την ανάσταση των δικαίων στην αρχή και την ανάσταση των ασεβών στο τέλος.

2. ΑΝΑΣΤΗΜΕΝΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η πρώτη ανάσταση - αυτή των δικαίων - επιτελείται κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

«Επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ’ ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον. έπειτα ημείς οι ζώντες όσοι απομένοι, θέλομεν αρπαχθή μετ’ αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα . και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου.» Α΄ Θεσσαλονικείς [δ´] 4:16-18.

Ερχόμενος ο Ιησούς στη γη, θα αναστήσει τους «αποθανόντες εν Χριστώ» και θα τους πάρει στον ουρανό μαζί με τους ζώντες δικαίους (Ιωάννην [ιδ´] 14:1-3). Συγχρόνως μεταμορφώνει όλους τους δικαίους και τους καθιστά αναμάρτητους και αθάνατους - δε θα υπόκεινται πια σε ασθένεια, γηρατειά ή θάνατο (Α΄ Κορινθίους [ιε´] 15:51-53).

Τι συμβαίνει στους ζώντες ασεβείς κατά την έλευση του Χριστού; Επειδή παρέμειναν αμαρτωλοί και δε δέχθηκαν το Χριστό, δεν μπορούν να υπάρχουν στην παρουσία Του. καταστρέφονται «με την επιφάνειαν της παρουσίας αυτού» (Λουκά [ιζ´] 17:29,30, Β΄ Θεσσαλονικείς [β´] 2:7,8).

(Μπορείτε να ξαναδείτε στο Τεύχος 8 τα γεγονότα που συνοδεύουν την επιστροφή του Χριστού).

3. Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΑΛΥΣΟΔΕΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΧΙΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

Με την έναρξη της χιλιετηρίδας οι δίκαιοι έχουν πάει στον ουρανό και οι ασεβείς είναι όλοι νεκροί. Τι θα συμβεί σε αυτόν τον κόσμο κατά τα χίλια έτη;

«Και είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, όστις είχε το κλειδίον της άβυσσου, και άλυσιν μεγάλην εν τη χειρί αυτού. Και επέιασε τον δράκοντα, τον όφιν τον αρχαίον, όστις είναι Διάβολος και Σατανάς, και έδεσεν αυτόν χίλια έτη. Και έρριψεν αυτόν εις την άβυσσον, και έκλεισεν αυτόν, και εσφράγισεν αυτόν επάνω αυτού, διά να μη πλανήση τα έθνη πλέον, εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη. και μετά ταύτα πρέπει να λυθή ολίγον καιρόν.» Αποκάλυψις [κ'] 20:1-3.

Με την έλευση του Ιησού ο Σατανάς δένεται και θα παραμείνει δεμένος κατά τα χίλια χρόνια. Πού φυλακίζεται ο Σατανάς; Στην Άβυσσο, που σημαίνει σε απύθμενο βάθος. Στο εδάφιο Γένεσις [α'] 1:2 η Μετάφραση των Εβδομήκοντα χρησιμοποιεί τη λέξη άβυσσος για να περιγράψει τη χαώδη κατάσταση της γης πριν αρχίσει η δημιουργία. Είναι σαφές ότι η γη μας θα είναι η άβυσσος όπου ο Θεός φυλακίζει το Σατανά.

Η Βίβλος περιγράφει το Σατανά δεμένο «με άλυσιν μεγάλην». Κυριολεκτικά είναι μια αλυσίδα; Όχι. τα συμπραζόμενα δείχνουν ότι πρόκειται για συμβολισμό - μια αλυσίδα περιστάσεων. Αυτή η φράση μας οδηγεί στη συνηθισμένη έκφραση: «Θέλω να σε βοηθήσω, αλλά τα χέρια μου είναι δεμένα».

Ο Σατανάς θα ήθελε πολύ να συνεχίσει την απάτη και καταπίεση των ανθρώπων κατά τα χίλια έτη, αλλά τα χέρια του είναι δεμένα από μια σειρά γεγονότων. Στη χιλιετηρίδα δεν μπορεί να πειράξει τους δικαίους γιατί αυτοί βρίσκονται στον ουρανό. Και ούτε τους ασεβείς μπορεί να πειράξει, γιατί αυτοί είναι νεκροί. Ο Σατανάς απλώς περιφέρεται στην έρημη και καταστραμμένη γη, χωρίς ανθρώπους στον έλεγχό του. Οι περιστάσεις τον αναγκάζουν «να μη πλανήση τα έθνη πλέον, εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη» (Αποκάλυψις [κ'] 20:3).

Εδώ βρίσκουμε το Σατανά στην τελευταία πράξη του της μακροχρόνιας πάλης του κατά του Θεού. Ο πονηρός χαρακτήρας του μένει αναλλοίωτος. Αυτός και οι άγγελοί του περιορίζονται στον άδειο κόσμος μας. Ανίσχυρος να απατήσει οποιονδήποτε, περιπλανιέται στον άδειο κόσμο, αναγκασμένος να συλλογίζεται όλες τις τραγωδίες που δημιούργησε στο διάβα των αιώνων.

4. ΟΙ ΔΙΚΑΙΟΙ ΚΡΙΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΣΕΒΕΙΣ

Τα χίλια έτη είναι επίσης δικαστική περίοδος. Αλλά ας θυμηθούμε ότι η δίκη γίνεται σε τέσσερα στάδια:

1. Η δίκη των δικαίων πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.
2. Η ανταμοιβή των δικαίων κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.
3. Η δίκη των ασεβών κατά τα χίλια έτη.
4. Η ανταμοιβή του Σατανά και των ασεβών στο τέλος των χιλίων ετών. (Στο Τεύχος 13 θα βρείτε τα δύο πρώτα στάδια της δίκης). Τώρα θα δούμε τα στάδια 3 και 4.

Είδαμε ότι οι πιστοί νεκροί ανασταίνονται με την έλευση του Χριστού, και με τους ζώντες πιστούς αρπάζονται στον ουρανό, όπου παραμένουν για χίλια χρόνια.

Και τι κάνουν στον ουρανό κατά τη χιλιετή αυτή περίοδο;

«Δεν εξεύρετε ότι οι άγιοι θέλουσι κρίνει τον κόσμον; . . . Δεν εξεύρετε ότι αγγέλους θέλομεν κρίνει;» Α΄ Κορινθίους [ς΄] 6:2,3.

«Και είδον θρόνους . και εκάθισαν επ' αυτών, και κρίσις εδόθη εις αυτούς . και είδον τας ψυχάς των πεπελεκισμένων διά την μαρτυρίαν του Ιησού, και διά τον λόγον του Θεού. . . και έζησαν και εβασίλευσαν μετά του Χριστού τα χίλια έτη.» Αποκάλυψις [κ΄] 20:4.

Κατά τα χίλια έτη οι πιστοί θα ανασκοπήσουν τις περιπτώσεις των ασεβών ανθρώπων, του Σατανά και των αγγέλων που τον ακολούθησαν. Πόσο αρμόζει στους μάρτυρες του ευαγγελίου και νικητές να εξετάσουν και να κατανοήσουν την κρίση του Θεού για τους ασεβείς.

Ο Θεός έδωσε στους λυτρωμένους την ευκαιρία να εκτιμήσουν τη στάση Του προς τους ασεβείς. Ξέρουμε τι σημαίνει αγώνας σε ένα αμαρτωλό κόσμο. συνυπήρχαμε με αυτούς τους ανθρώπους κάθε μέρα. Μπορεί να μας δημιουργηθούν πολλές ερωτήσεις, όπως: «Γιατί ο γείτονάς μου δεν είναι εδώ; Φαινόταν τόσο καλός άνθρωπος!» Η «Γιατί η θεία μου δεν τα κατάφερε;» Όλες οι ερωτήσεις μας θα βρουν την απάντησή τους σε αυτή τη φάση της κρίσης. Όταν θα εξετάζουμε τα κατάστιχα και θα κρίνουμε τους νεκρούς «εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών» (Αποκάλυψις [κ΄] 20:12), θα δούμε από μόνοι μας ότι σε όλες τις σχέσεις Του με τους ανθρώπους ο Θεός ήταν δίκαιος με τον καθένα.

Ένας θεολόγος καθηγητής ξάφνιασε κάποτε τους φοιτητές του με την ερώτηση: «Ξέρετε ότι θα χυθούν δάκρυα στον ουρανό;» Οι φοιτητές δεν ήταν βέβαιοι γι' αυτό. Αλλά ο καθηγητής εξήγησε ότι κατά τα χίλια χρόνια οι δίκαιοι θα κρίνουν τους φίλους και αγαπητούς τους που δε σώθηκαν. Θα είναι θλιβερή εμπειρία. θα καταλάβουμε πώς απέρριψαν την προσπάθεια του Θεού να τους σώσει. Θα δούμε πώς το Άγιο Πνεύμα πρόσφερε στους ανθρώπους απανωτές ευκαιρίες να υποταχθούν στο Θεό. Η αμεροληψία της κάθε απόφασης θα γίνει σαφής. Θα υπάρξει κάποια περίοδος λύπης. Αλλά μπορούμε να έχουμε τη βεβαιότητα πως όταν αυτές οι τραγωδίες λάβουν τέλος, «θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών» (Αποκάλυψις [κα΄] 21:4).

5. Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΛΥΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΧΙΛΙΩΝ ΕΤΩΝ

Στο τέλος των χιλίων ετών η αυλαία ανοίγει για την τελευταία πράξη στο δράμα της κρίσης.

«Είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσιν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής.» Αποκάλυψις [κ'] 21:2.

Αυτή η θαυμάσια πόλη με τους χρυσούς δρόμους και τις μαργαριταρένιες πύλες αντηχούσε τις δοξολογίες μας και ήταν η κατοικία μας για χίλια χρόνια. Τώρα η αγία πόλη - με το Χριστό και τους λυτρωμένους Του - κατέρχεται από τον ουρανό στη γη.

Τι συμβαίνει με τους ασεβείς εκείνη την εποχή;

«Οι δε λοιποί των νεκρών δεν ανέζησαν εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη.» Αποκάλυψη [κ'] 20:5.

Οι «λοιποί των νεκρών» πρέπει να αναφέρονται στους νεκρούς ασεβείς, αφού οι δίκαιοι νεκροί είχαν βγει από τους τάφους κατά την πρώτη ανάσταση στην αρχή των χιλίων ετών. Έτσι, ανασταίνονται οι ασεβείς στη δεύτερη ανάσταση, στο τέλος των χιλίων ετών.

Τι κάνει ο Σατανάς στο τέλος των χιλίων ετών;

«Και όταν πληρωθώσι τα χίλια έτη, θέλει λυθή ο Σατανάς εκ της φυλακής αυτού. Και θέλει εξέλθει διά να πλανήση τα έθνη τα εις τας τέσσαρας γωνίας της γης. . . διά να συνάξη αυτούς εις πόλεμον, των οποίων ο αριθμός είναι ως η άμμος της θαλάσσης. Και ανέβησαν επί το πλάτος της γης, και περιεκύκλωσαν το στρατόπεδο των αγίων, και την πόλιν την ηγαπημένην.»

Αποκάλυψις [κ'] 20:7-9.

Όταν οι δίκαιοι κατεβαίνουν στη γη μέσα στην αγία πόλη και οι ασεβείς ανασταίνονται, ο Σατανάς «θέλει λυθή». Και πάλι ηγείται των αμαρτωλών έχοντας στόχο τους δικαίους. Δε χάνει ούτε στιγμή. Αμέσως αρχίζει να οργανώνει τους ασεβείς σε μια τεράστια στρατιά.

Αυτό φαίνεται για το Σατανά μια τέλεια ευκαιρία. Η αγία πόλη δεν είναι οχυρωμένη, και οι κάτοικοί της άοπλοι. Αποφασίζοντας να καταλάβει την πόλη με δύναμη και να λεηλατήσει τα πλούτη της, πείθει τους οπαδούς του ότι η νίκη είναι εξασφαλισμένη, αφού αυτοί είναι υπεράριθμοι από τους δικαίους.

Ο Σατανάς συνωμοτεί με τις στρατιωτικές μεγαλοφυίες όλων των αιώνων. Στρατηγοί που κατέκτησαν αυτοκρατορίες, μπορούν να οργανώσουν τα στρατεύματά του. Επιστήμονες μπορούν να δημιουργήσουν νέα όπλα μαζικής καταστροφής. Αυτή η δεύτερη ανάσταση αποκαλύπτει μια θλιβερή πραγματικότητα: με το θάνατο δεν άλλαξε ο χαρακτήρας των ασεβών. Ανασταίνονται με τις ίδιες φιλοδοξίες, με τις ίδιες εγωιστικές επιθυμίες.

Τελικά ο Σατανάς δίνει την εντολή να βαδίσουν κατά της πόλης. Τα απειράριθμα πλήθη κινούνται με στρατιωτική ακρίβεια να διεκδικήσουν την απαστράπτουσα εξωγήινη μητρόπολη ως πρωτεύουσα τους. Ο Σατανάς και οι ασεβείς πολιορκούν τη Νέα Ιερουσαλήμ. αυτή είναι η τελευταία ευκαιρία τους να σαμποτάρουν το σχέδιο του Ιησού να σώσει την ανθρωπότητα για πάντα από την κατάρρα της αμαρτίας. Αλλά καθώς παίρνουν θέση γύρω από τη Νέα Ιερουσαλήμ, μια τρομερή πραγματικότητα αρχίζει να τους λύνει τα γόνατα: «Βρισκόμαστε από έξω! Βρισκόμαστε έξω στο σκοτάδι!» Οι ασεβείς διαπιστώνουν ότι είναι χαμένοι - χαμένοι για πάντα.

6. Η ΤΕΛΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Εδώ, για πρώτη και τελευταία φορά, όλη η ανθρωπότητα συναντιέται πρόσωπο προς πρόσωπο. Ο Ιησούς είναι ο αρχηγός των λυτρωμένων μέσα στην πόλη και ο Σατανάς είναι επικεφαλής του πλήθους των ασεβών έξω από την πόλη. Σε αυτή την κρίσιμη στιγμή ο Θεός πραγματοποιεί το τελευταίο στάδιο της κρίσης και οι ασεβείς καταδικάζονται.

«Και είδον θρόνον λευκόν μέγαν, και τον καθήμενον επ' αυτού. . . Και είδον τους νεκρούς μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού, και τα βιβλία ηνοιχθησαν. και βιβλίον άλλο ηνοιχθη, το οποίον είναι της ζωής. και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών. Και έδωκεν η θάλασσα τους εν αυτή νεκρούς, και ο άδης έδωκεν τους εν αυτοίς νεκρούς. και εκρίθησαν έκαστος κατά τα έργα αυτών.»
Αποκάλυψις [κ'] 20:11-13.

Καθώς οι ασεβείς στέκονται μπροστά στο θρόνο της δικαιοσύνης, όλη η ζωή τους ξετυλίγεται μπροστά τους. Από τα κατάστιχα του ουρανού, ο Ιησούς - ο δίκαιος Κριτής - επίσημα παρουσιάζει τη στάση Του απέναντι στους αμαρτωλούς ανθρώπους και στους πονηρούς αγγέλους.

Ολόκληρο το σύμπαν παρακολουθεί με έντονο ενδιαφέρον. Όρθιος μπροστά στο θρόνο του Θεού, ο Ιησούς δείχνει το λυτρωτικό έργο Του. Αποκαλύπτει ότι είχε πρόθεση να ζητήσει και να σώσει το απολωλός. Ήρθε στον κόσμο μας με ανθρώπινη μορφή, έζησε αναμάρτητη ζωή ανάμεσα σε αγώνες και πειρασμούς, υπέστη την υπέρτατη θυσία στο σταυρό και λειτούργησε ως Ιερέας μας στον ουρανό. Τελικά, όταν ο Ιησούς θλιμμένα βηματίζει προς τα εμπρός και εκφέρει την απόφαση για όλους όσοι επέμεναν μέχρι τέλους να απορρίπτουν τη χάρη Του, κάθε ύπαρξη στο σύμπαν θα αναγνωρίσει τη δικαιοσύνη και την αναγκαιότητα αυτής της τελικής πράξης της θείας κρίσης.

«Πάντες ημείς θέλομεν παρασταθή εις το βήμα του Χριστού. Διότι είναι γεγραμμένον, Ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι εις εμέ θέλει κάμψει παν γόνυ, και πάσα γλώσσα θέλει δοξολογήσει τον Θεόν.» Ρωμαίους [ιδ'] 14:10,11.

«Ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος εταπείνωσεν εαυτόν, γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού. Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν, και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα. διά να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων

και επιγειών και καταχθονίων. και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, εις δόξαν Θεού Πατρός.» Φιλιπησίους [β'] 2:8-11.

Από τότε που ξεκίνησε η αμαρτία, ο διάβολος δυσφήμιζε το χαρακτήρα του Θεού, κατηγορώντας Τον ότι είναι άδικος. Αλλά τώρα όλες οι ερωτήσεις βρίσκουν την απάντησή τους και όλες οι περιπλοκές λύνονται. Τελικά, ούτε αυτός ο διάβολος, ο μεγάλος κατήγορος, θα έχει μια λέξη να πει για υπεράσπισή του. Τώρα κάθε ύπαρξη στο σύμπαν αναγνωρίζει ότι, ακόμη και στην κρίση, ο Ιησούς, ο Αμνός του Θεού, είναι άξιος της αγάπης και λατρείας μας. Μια μεγάλη χορωδία διακηρύττει: «Άξιον είναι το Αρνίον το εσφαγμένον» (Αποκάλυψις [ε'] 5:12).

Όλο το σχέδιο και όλη η πρόθεση του Θεού τώρα αποκαλύπτονται, και ο χαρακτήρας του Θεού δικαιώνεται.

«Πάντα τα έθνη θέλουσιν ελθεί και προσκυνήσει ενώπιόν σου. διότι αι κρίσεις σου εφανερώθησαν.» Αποκάλυψις [ιε'] 15:4.

«Και παν κτίσμα το οποίον είναι εν τω ουρανώ, και επί της γης, και υποκάτω της γης, και όσα είναι εν τη θαλάσση, και πάντα τα εν αυτοίς, ήκουσα ότι έλεγον, Εις τον καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία και η τιμή και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων.» Αποκάλυψις [ε'] 5:13.

Όχι μόνον οι λυτρωμένοι, αλλά και οι πονηροί άγγελοι και ο Σατανάς ο ίδιος θα ομολογήσουν ότι η οδός του Σατανά ήταν λαθεμένη και ότι η οδός του Θεού ήταν δίκαιη και αληθινή. Όλοι βλέπουν ότι το κακό και ο εγωισμός οδηγούν μόνο στη δυστυχία, σε μια ζωή που δεν αξίζει να συνεχισθεί.

7. Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΦΘΑΝΕΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ

Αν και ο Σατανάς και το απειράριθμο πλήθος των ασεβών παραδέχονται ότι η οδός του Θεού είναι η ορθή, οι καρδιές τους όμως δεν άλλαξαν, οι χαρακτήρες τους παρέμειναν κακοί. Και μετά την εκφώνηση της κρίσης, οι ίδιοι οι ασεβείς κινούνται προς το τραγικό πεπρωμένο τους:

«Και ανέβησαν επί το πλάτος της γης, και περιεκύκλωσαν το στρατόπεδο των αγίων, και την πόλιν την ηγαπημένην. και κατέβη πυρ από του Θεού εκ του ουρανού, και κατέφαγεν αυτούς. . . Και ο θάνατος και ο άδης ερρίφθησαν εις την λίμνην του πυρός. ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. Και όστις δεν ευρέθη γεγραμμένος εν τω βιβλίω της ζωής, ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός.» Αποκάλυψις [κ'] 20:9,14,15.

Στην τελική κρίση οι φλόγες θα καταστρέψουν την αμαρτία και όσους προσκολλήθηκαν σε αυτήν. Ο Σατανάς και όλοι οι ασεβείς θα καταστραφούν σε αυτόν τον δεύτερο θάνατο, τον αιώνιο θάνατον από τον οποίον δεν υπάρχει ανάσταση. Οι ασεβείς με την επαναστατική διαδρομή τους κατεστάθησαν ανάρμοστοι για πραγματική ευτυχία, και τώρα καταστρέφονται με το διάβολο και

τους αγγέλους του. Η φωτιά από τον ουρανό καθαρίζει τελείως τη γη από το ρήμαγμα της αμαρτίας. ο Θεός έχει τελικά ένα καθαρό σύμπαν που δε θα διαταραχθεί πια από το κακό. Ο επικός αγώνας ανάμεσα στο καλό και στο κακό, ανάμεσα στο Χριστό και στο Σατανά τελειώνει, και ο Χριστός βασιλεύει.

Πού σχεδιάζεις να είσαι εκείνη την ημέρα; Έχεις αποφασίσει να είσαι με το Χριστό μέσα στην πόλη και λυτρωμένος; Ή έξω από την πόλη χωρίς το Χριστό και χαμένος; Άσχετα τι σου επιφύλαξε η ζωή, αν τη θέσεις τώρα στα χέρια του Ιησού, μπορείς να είσαι μέσα στην πόλη με το Χριστό και τους λυτρωμένους. Εάν δεν το έκανες, δώσε την καρδιά σου στον Ιησού τώρα, και Αυτός θα σε περιβάλλει με την αγάπη Του και θα σε συγχωρήσει. Αυτή είναι η ευκαιρία σου. Αυτή είναι η ημέρα σου για σωτηρία.

8. Η ΓΗ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΝΕΤΑΙ

Από τις στάχτες αυτού του τελικού καθαρισμού, ο Θεός δημιουργεί ένα νέο κόσμο.

«Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν. διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε. . . Είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού. . . Και ήκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν, Ιδού η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών. Και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον. ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον. διότι τα πρώτα παρήλθον. . . Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα.» Αποκάλυψις [κα'] 21:1-5.

Αποκαταστημένη στην αρχική της ομορφιά, η γη γίνεται η κατοικία των λυτρωμένων για τους ατέλειωτους αιώνες. Απαλλαγμένοι από τον εγωισμό, τις ασθένειες, τις θλίψεις, έχουμε ένα ολόκληρο σύμπαν να εξερευνήσουμε, να δημιουργήσουμε θαυμάσιες σχέσεις και μια αιωνιότητα για να καθόμαστε στα πόδια του Ιησού να ακούμε, να μαθαίνουμε και να αγαπάμε. (Για μια ολοκληρωμένη περιγραφή της νέας γης, ξαναδιάβασε το Τεύχος 9).

Η αυλαία του αρχαίου δράματος της αμαρτίας πέφτει και αναδύεται ένας ένδοξος νέος κόσμος με απεριόριστες δυνατότητες. Για τον Ιησού, τον Κυβερνήτη του νέου κόσμου, διαβάζουμε:

«Και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού. και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Αρχων ειρήνης. Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος.» Ησαΐας [θ'] 9:6,7.

Μπορείς να ζεις αιώνια με αυτόν το Θαυμαστό, Σύμβουλο και Πατέρα του μέλλοντος αιώνος. Μπορείς να σταθείς στο εσωτερικό της Νέας Ιερουσαλήμ κατά την ημέρα όπου όλη η ανθρωπότητα θα ανταμώσει. Αν έχεις θέσει τη ζωή σου στα χέρια του Ιησού, δε θα δοκιμάσεις τον ανείπωτο τρόπο εκείνων που είναι έξω από την πόλη και διαπιστώνουν ότι είναι χαμένοι για πάντα. Θέτοντας όλη την εμπιστοσύνη σου στο Χριστό ως Σωτήρα σου, μπορείς να είσαι

βέβαιος πως όταν το όνομά σου παρουσιασθεί στην κρίση, ο Ιησούς θα πει: «Πέθανα γι' αυτό το πρόσωπο και η τέλεια ζωή μου τον καλύπτει».

Αγαπητέ Πατέρα, πόσο Σε ευχαριστώ που είσαι δίκαιος! Πόσο Σε ευχαριστώ για τον Ιησού, για όσα έκανε και κάνει για μένα κάθε μέρα! Πόσο Σε ευχαριστώ που πέθανε για να με σώσει, ώστε να βρίσκομαι μέσα στην αγία πόλη και να σωθώ για πάντα! Ναι, Πατέρα, προγραμματίζω να είμαι μέσα στην πόλη. Κράτησέ με πιστό, Σε παρακαλώ. Στο όνομα του Ιησού. Αμήν.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΛΑΣΗ ΚΑΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ;

Τον Ιούλιο του 1976 ο Γκάρι Γκίλμορ μπήκε σε ένα πρατήριο βενζίνης και πυροβόλησε το φύλακα - ένα φοιτητή. Το επόμενο βράδυ ανάγκασε έναν υπάλληλο ξενοδοχείου με την απειλή όπλου να του παραδώσει το ταμείο. Έπειτα ο Γκίλμορ ζήτησε από το θύμα του να γονατίσει, και τον πυροβόλησε στο κεφάλι.

Πολλοί Αμερικανοί σκέφθηκαν ότι αυτός ο άνθρωπος ήταν άξιος θανάτου για τους εν ψυχρώ φόνους του. Αλλά όταν ένας δικαστής στην Πολιτεία Γιούτα τον καταδίκασε σε θάνατο με εκτελεστικό απόσπασμα, ολόκληρο το έθνος βρέθηκε σε διαμάχη. Σύμφωνα με την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου, κανένας δεν είχε εκτελεσθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες για σχεδόν δέκα χρόνια. Οι θάλαμοι αερίων και οι ηλεκτρικές καρέκλες είχαν περάσει σε απραξία, και η προοπτική της επαναλειτουργίας τους ενόχλησε πολλούς.

Οι δικηγόροι για το δικαίωμα ζωής προσπάθησαν απεγνωσμένα να ανασταλεί η εκτέλεση της ποινής του Γκίλμορ, αν και ο ίδιος είπε ότι ήθελε να πεθάνει. Ομάδες κατά της θανατικής ποινής διαμαρτυρήθηκαν έντονα, χαρακτηρίζοντάς την απάνθρωπη παγανιστική τελετουργία. Άλλοι επικροτούσαν την ανάγκη της θανατικής ποινής ως προληπτικό για εκείνους που σκέπτονται να σκοτώσουν εν ψυχρώ. Μερικά άτομα τηλεφώνησαν στις φυλακές της Πολιτείας Γιούτα ζητώντας να συμμετέχουν στο εκτελεστικό απόσπασμα.

Και έτσι η δημόσια συζήτηση άναψε. Ήταν ορθό για την Πολιτεία να σκοτώσει τον Γκίλμορ; Δεν υπήρχε περίπτωση σωτηρίας; Ποιος ήταν ο πιο ανθρωπιστικός τρόπος εκτέλεσης των καταδικασμένων εγκληματιών; Μερικοί σκέπτονταν μια ένεση θανατηφόρου ναρκωτικού θα ήταν ο πιο ανώδυνος. Άλλοι στήριζαν ότι η ζωή τελειώνει πιο γρήγορα στην αγχόνη.

Αλλά σε όλη αυτή τη συζήτηση κανένας δε σκέφθηκε έναν άλλο τρόπο θανατικής ποινής. Κανένας δεν πρότεινε να βασανισθεί ο Γκίλμορ μέχρι θανάτου. Το ποινικό μητρώο του βάραιναν δολοφονίες. Είχε αφαιρέσει δύο ζωές. Αλλά ούτε οι υποστηρικτές της θανατικής ποινής πρότειναν ο Γκίλμορ να πληρώσει τους φόνους του με φυσική αγωνία. Ούτε ένας πρότεινε να καεί αργά μέχρι να πεθάνει.

Αλλά πολλοί ειλικρινείς χριστιανοί υποθέτουν ότι ο ουράνιος Πατέρας μας θα κάνει κάτι χειρότερο από αυτό. Λένε ότι οι ασεβείς πρέπει να βασανίζονται για να πληρώσουν τις αμαρτίες τους. Και ακόμη περισσότερο, περιγράφουν το χώρο εκτέλεσης του Θεού σαν ένα τόπο με ατέλειωτα βάσανα, έναν τόπο όπου η αγωνία των καταδικασμένων συνεχίζει αιώνια.

Τι συμβαίνει στους ασεβείς στην κόλαση; Και πώς ταιριάζει η τελική μοίρα τους με την αγάπη και τη δικαιοσύνη του Θεού; Θα βρούμε την απάντηση σε αυτό το Τεύχος.

1. Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΠΑΡΑΓΜΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Για 6.000 χρόνια ο Θεός παρακαλούσε τους ανθρώπους να επιστρέψουν σε Αυτόν και να γλιτώσουν από την αμαρτία. Ο προφήτης Ιεζεκιήλ αναφέρει ένα τυπικό κάλεσμα:

«Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψη ο ασεβής από της οδού αυτού, και να ζη.» Ιεζεκιήλ [λγ'] 33:11.

Ο Ιησούς συνέχισε το ίδιο κάλεσμα στην επίγεια διακονία Του:

«Έλθετε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει.» Ματθαίον [ια'] 11:28.

Όταν ο Ιησούς ανέκραξε στο σταυρό «Πάτερ, συγχώρησον αυτούς διότι δεν εξεύρουν τι πράττουν», αποκάλυψε την πονεμένη καρδιά Του (Λουκά [κγ'] 23:34). Έπειτα πρόσθεσε: «Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλειπες;» (Ματθαίον [κζ'] 27:46). Λίγο μετά ο Ιησούς παρέδωσε τη ζωή Του και πέθανε με ραγισμένη καρδιά (Ιωάννην [ιθ'] 19:30,34). Ο σταυρός αποκαλύπτει πόσο ο Θεός θέλει να σώσει την αμαρτωλή ανθρωπότητα.

Αλλά παρά την ισχυρή αυτή απόδειξη της θείας αγάπης, πολλοί επιμένουν να μην επιστρέψουν στον Ιησού. Και αυτοί που επιμένουν στην αμαρτία, τελικά θα καταστραφούν με φωτιά. Θα είναι μια εποχή σπαραγμού για τον Ιησού καθώς θα βλέπει τη φωτιά να κατακαίει εκείνους για τους οποίους πέθανε να τους σώσει.

«Δεν βραδύνει ο Κύριος την υπόσχεσιν αυτού, ως τινές λογίζονται τούτο βραδύτητα. αλλά μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν.» Β' Πέτρου [γ'] 3:9.

Ο Ιησούς θέλει όλοι να σωθούν και να διαφύγουν την καταστροφή της διαφθαρμένης από την αμαρτία γης.

«Θέλει δε ελθεί η ημέρα του Κυρίου, ως κλέπτης εν νυκτί. καθ' ην οι ουρανοί θέλουσι παρέλθει με συριγμόν, τα στοιχεία δε πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθή, και η γη και τα εν αυτή έργα θέλουσι κατακαή. . . Κατά δε την υπόσχεσιν αυτού νέους ουρανούς και νέαν γην προσμένομεν, εν οίς δικαιοσύνη κατοικεί.» Β' Πέτρου [γ'] 3:10,13.

Όσο η αμαρτία κυριαρχεί σε αυτόν τον κόσμο, η ανθρώπινη αθλιότητα θα συνεχίζει να πολλαπλασιάζεται. Έτσι, η αμαρτία πρέπει τελειώς να καταστραφεί. Αν οι άνθρωποι αρνούνται να εγκαταλείψουν τις αμαρτίες τους, θα καούν με αυτές «εις την λίμνην του πυρός» (Αποκάλυψις [κ'] 20:14,15). Ο τελευταίος σπαραγμός του Ιησού έρχεται όταν πρέπει τελικά να εξαλείψει το κακό, να θέσει τέλος στην αμαρτία, και να καταστρέψει εκείνους που έμειναν προσκολλημένοι στην αμαρτία, και τους οποίους ήθελε να σώσει με το θάνατό Του.

2. ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΘΑ ΚΑΙΕΙ Η ΚΟΛΑΣΗ;

Αντίθετα προς μερικές δημοφιλείς απόψεις, ο Θεός δεν έχει φωτιά να καίει σε κάποιο μέρος με το όνομα «κόλαση», όπου οι αμαρτωλοί πηγαίνουν μετά το θάνατο. Θα υπάρξει κόλαση όταν αυτή η γη θα μεταβληθεί σε λίμνη πυρός. (Β΄ Πέτρου [γ΄] 3:9-13). Οι ασεβείς δε βυθίζονται μέσα στην κόλαση τη στιγμή του θανάτου. Ο Θεός θα εκτελέσει την απόφαση Του στην ημέρα της τελικής κρίσης στο τέλος των χιλίων ετών (Αποκάλυψις [κ΄] 20:9-15).

«Εξεύρει ο Κύριος να ελευθερόνη εκ του πειρασμού τους ευσεβείς, τους δε αδίκους να φυλάττη εις την ημέραν της κρίσεως.» Β΄ Πέτρου [β΄] 2:9.

Επίσης υποβάλλει και τον πλανήτη μας στην κάθαρση με φωτιά.

«Οι δε σημερινοί ουρανοί και η γη, διά του αυτού λόγου είναι αποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι διά το πυρ εις την ημέραν της κρίσεως και της απωλείας των ασεβών ανθρώπων.» Β΄ Πέτρου [γ΄] 3:7.

Ο Θεός ποτέ δεν προγραμματίσει η ζωή του ανθρώπου να καταλήξει στη φωτιά της κόλασης. Αλλά όταν οι άνθρωποι αρνούνται να αποχωρισθούν από το Σατανά και επιμένουν στις αμαρτίες τους, τελικά θα υποστούν τις συνέπειες της εκλογής τους.

«Τότε θέλει ειπεί και προς τους εξ αριστερών, Υπάγετε απ' εμού, οι κατηραμένοι, εις το πυρ το αιώνιον, το ητοιμασμένον διά τον διάβολον και τους αγγέλους αυτού.» Ματθαίον [κε΄] 25:41.

Πού λέει ο Ιησούς ότι θα είναι η καιγόμενη κόλαση;

«Ο δε θερισμός είναι η συντέλεια του αιώνος. οι δε θεριστάι είναι οι άγγελοι. Καθώς λοιπόν συλλέγονται τα ζιζάνια και κατακαίονται εν πυρί, ούτω θέλει είσθαι εν τη συντελεία του αιώνος τούτου . θέλει αποστείλει ο Υιός του ανθρώπου τους αγγέλους αυτού, και θέλουσι συλλέξει εκ της βασιλείας αυτού πάντα τα σκάνδαλα, και τους πράττοντας την ανομίαν. και θέλουσι ρίψει αυτούς εις την κάμινον του πυρός . εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. Τότε οι δίκαιοι θέλουσιν εκλάμψει ως ο ήλιος, εν τη βασιλεία του Πατρός αυτών.» Ματθαίον [ιγ΄] 13:39-43.

Τα ζιζάνια και οι κακοποιοί δεν καίγονται πριν από το τέλος του κόσμου. Πριν εκφωνηθεί αυτή η απόφαση, ολόκληρο το σύμπαν πρέπει να βεβαιωθεί ότι ο Θεός υπήρξε δίκαιος στις σχέσεις Του με τους ανθρώπους. Στη μεγάλη διαμάχη μεταξύ του Χριστού και του Σατανά, ο Σατανάς προσπάθησε να αποδείξει στο σύμπαν ότι ο δρόμος της αμαρτίας είναι ο καλύτερος δρόμος. ο Ιησούς απέδειξε ότι ο δρόμος της υπακοής είναι το κλειδί της πιο ικανοποιητικής ζωής. Αυτή η απόδειξη φθάνει στο αποκορύφωμά της με την καταδίκη του Σατανά, των πονηρών αγγέλων και των ασεβών ανθρώπων κατά τη συντέλεια του αιώνος.

Στα τέλη των χιλίων ετών, αφού οι άγγελοι έχουν ανοίξει τα κατάστιχα και το μέρος του κάθε ατόμου έχει παιχθεί σε αυτό το μεγάλο δράμα, ο Θεός θα ρίξει το Σατανά, το θάνατο, τον Άδη

και όλους οι οποίοι δε βρέθηκαν γραμμένοι στο βιβλίο της ζωής στη λίμνη του πυρός (Αποκάλυψις [κ'] 20:15).

Σύμφωνα με το επόμενο εδάφιο (Αποκάλυψις [κα'] 21:1), αφού ο Θεός καθαρίσει τη γη από την αμαρτία με φωτιά, δημιουργεί «νέον ουρανόν και νέαν γην».

3. ΓΙΑ ΠΟΣΟΝ ΚΑΙΡΟ ΘΑ ΚΑΙΕΙ Η ΚΟΛΑΣΗ;

Πολλοί πιστοί θεωρούν ως δεδομένο ότι οι φωτιές της κόλασης δε σβήνουν ποτέ, με αποτέλεσμα τα αιώνια βάσανα. Σαν παράδειγμα δίνουμε την εικόνα της κόλασης που περιγράφει ο Ιωνάθαν Εντουαρντς:

«Η κόλαση είναι τώρα ένας χώρος βασάνων όπου ο Ύψιστος Θεός φυσάει τις φλόγες της φωτιάς . . . Φωνάζεις για έλεος και κουδουνίζουν οι αλυσίδες του μαρτυρίου σου, αλλά ο Θεός κάθετα αδιάφορος, βλοσυρός και οργίλος στο θρόνο Του, απολαμβάνοντας τα βάσανα των καταδικασμένων.»

Λίγοι πιστοί σήμερα αισθάνονται άνετα από αυτή την απαίσια απεικόνιση ενός οργίλου Θεού. Παραταύτα, πολλοί ακόμη δέχονται την ιδέα μιας αιώνιας κόλασης ως δήθεν διδασκαλία της Γραφής. Ας δούμε προσεκτικά τα εδάφια που περιγράφουν τη στάση του Θεού απέναντι στην αμαρτία και στον αμαρτωλό.

«Εν πυρί φλογός, κάμνων εκδίκησιν εις τους μη γνωρίζοντας Θεόν, και εις τους μη υπακούοντας εις το ευαγγέλιον του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. οίτινες θέλουσι τιμωρηθή με όλεθρον αιώνιον από προσώπου του Κυρίου, και από της δόξης της δυνάμεως αυτού.» Α΄ Θεσσαλονικείς [α'] 1:8,9.

Προσέξτε ότι « όλεθρος αιώνιος » δεν είναι το ίδιο με « βάσανα αιώνια ». Σημαίνει καταστροφή μια για πάντα, αιώνιο θάνατο. Το αποτέλεσμα της αιώνιας καταστροφής είναι αιώνιος θάνατος. Κοιτάξτε τι λέγει ο ίδιος ο Χριστός για την κόλαση:

«Μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων να αποκτείνωσι. φοβήθητε δε μάλλον τον δυνάμενον και ψυχήν και σώμα να απολέση εν τη γέεννη.» Ματθαίον [ι'] 10:28.

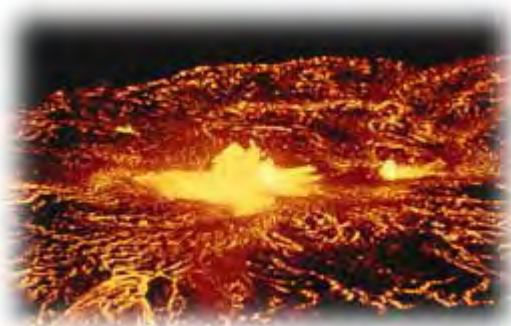
Ο Ιησούς βεβαιώνει ότι και το σώμα και η ψυχή καταστρέφονται στη γέενα (κόλαση). Στην επί του Όρους Ομιλία Του, όταν ο Ιησούς μίλησε για τη μοίρα της ανθρωπότητας στο τέλος των αιώνων, αναφέρθηκε στη στενή πύλη την «φέρουσα εις την ζωήν», και πρόσθεσε ότι είναι «ευρύχωρος η οδός η φέρουσα εις την απώλειαν» (Ματθαίον [ζ'] 7:13,14).

Στο πιο γνωστό βιβλικό εδάφιο (Ιωάννην [γ'] 3:16) ο Ιησούς εξηγεί ότι ο Θεός «έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον». Δύο πεπρωμένα εκ διαμέτρου αντίθετα: αιώνια ζωή και αιώνια απώλεια.

Από αυτά τα εδάφια της Γραφής πρέπει να συμπεραίνουμε ότι η κόλαση καταλήγει στο θάνατο των ασεβών. Είναι και άλλα εδάφια που μας το βεβαιώνουν: «Το δε σπέρμα των ασεβών θέλει εξολοθρευθή» (Ψαλμοί [λζ´] 37:28), «ούτοι όμως (οι άδικοι) . . . θέλουσι καταφθαρή» (Β΄ Πέτρου [β´] 2:9,12), «οι ασεβείς θέλουσιν εξολοθρευθή, . . . εις καπνόν θέλουσι διαλυθή» (Ψαλμοί [λζ´] 37:20).

Ο απόστολος Πέτρος μίλησε για «την ημέραν της κρίσεως και της απωλείας των ασεβών ανθρώπων» (Β΄ Πέτρου [γ´] 3:7). Και ο απόστολος Παύλος προσθέτει: «είναι οι εχθροί του σταυρού του Χριστού. των οποίων το τέλος είναι απώλεια» (Φιλιπησίους [γ´] 3:18,19).

Ο σκοπός της τελικής τιμωρίας, η λίμνη του πυρός, είναι να απαλλάξει τον κόσμο από την αμαρτία και όχι να διατηρήσει την αμαρτία για πάντα. Είναι αδιανόητο να φαντασθούμε ότι ο Χριστός που έκλαψε για την τύχη της αμετανόητης Ιερουσαλήμ και που συγχώρησε τους σταυρωτές Του, να διέρχεται την αιωνιότητα βλέποντας την αγωνία των καταδικασμένων. Η Γραφή μας βεβαιώνει ότι η κόλαση έχει ένα τέλος:

«Ιδού, έρχεται ημέρα, ήτις θέλει καίει ως κλίβανος. και πάντες οι υπερήφανοι, και πάντες οι πράττοντες ασέβειαν, θέλουσιν είσθαι άχυρον . και η ημέρα η ερχομένη θέλει κατακαύσει αυτούς. . . εις εσάς όμως τους φοβουμένους το όνομά μου. . . αυτοί θέλουσιν είσθαι σποδός υπό τα ίχνη των ποδών σας.» Μαλαχίας [δ´] 4:1,3.

Οι ασεβείς δε θα καίγονται στην αιωνιότητα. Η φωτιά θα τους κάνει στάχτη. «Ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος» (Ρωμαίους [ς´] 6:23), και όχι αιώνια ζωή σε φλεγόμενη κόλαση.

Στο τέλος των χιλίων ετών κάθε αμαρτωλός, ωθούμενος από το διάβολο, καταβάλλει μια ύστατη προσπάθεια να νικήσει το Θεό και να καταλάβει τη Νέα Ιερουσαλήμ (Αποκάλυψις [κ´] 20:7-10). Τότε ο Θεός ρίχνει φωτιά από τον ουρανό και εξαλείφει το Σατανά, την αμαρτία και εκείνους που επέμεναν στην αμαρτία.

«Κατέβη πυρ από του Θεού εκ του ουρανού, και κατέφαγεν αυτούς.» Αποκάλυψις [κ´] 20:9.

Μερικοί φαντάζονται αυτές τις περιγραφές ότι «ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά, και το πυρ δεν σβύνεται» (Μάρκον [θ´] 9:48) με την έννοια ότι η φωτιά του βασανισμού και τα σκουλήκια της συνείδησης θα κατατρώγουν αιώνια τους καταδικασμένους. Αλλά τα λόγια του Ιησού είναι παρμένα από τον Ησαΐα [ξς´] 66:24, όπου περιγράφεται η απαίσια σκηνή, τα σκουλήκια να τρώνε τα πτώματα και η φωτιά να τα αποτελείώνει. Το θέμα εδώ είναι η πλήρης καταστροφή. Η φωτιά δε σβήνει και τα σκουλήκια δεν πεθαίνουν μέχρις ότου δεν αφήσουν τίποτε. Ο Ιησούς λέει ότι αυτή η φωτιά είναι άσβεστη (Ματθαίον [γ´] 3:12). Καμιά πυροσβεστική υπηρεσία δεν είναι ικανή να τη σβήσει μέχρις ότου αυτή ολοκληρώσει την καταστροφή.

Ο Θεός υποσχέθηκε ότι μετά από αυτή την καθαρτήρια φωτιά θα αναδυθεί μια εξαγνισμένη νέα γη για κατοικία των λυτρωμένων:

«Διότι αι πρότεροι θλίψεις ελησημονήθησαν, και διότι εκρύφθησαν από των οφθαλμών μου. Επειδή, ιδού, νέους ουρανούς κτίζω, και νέαν γην. και δεν θέλει είσθαι μνήμη των προτέρων, ουδέ θέλουσιν ελθεί εις τον νουν. . . Και θέλω αγάλλεσθαι εις την Ιερουσαλήμ, και ευφραίνεσθαι εις τον λαόν μου. και δεν θέλει ακουσθή πλέον εν αυτή φωνή κλαυθμού, και φωνή κραυγής.» Ησαΐας [ξε΄] 65:16-19.

Τι μέρα θα είναι εκείνη! Κάθε αιτία πόνου θα έχει εξαφανισθεί. Ο Θεός θα εξαλείψει τις πληγές της αμαρτίας από κάθε καρδιά «και δεν θέλει είσθαι μνήμη των προτέρων». Η ευτυχία μας θα είναι ολοκληρωμένη, και ο Χριστός θα χαίρεται μαζί με το λαό Του.

4. Η ΛΕΞΗ «ΑΙΩΝΙΑ» ΣΤΗ ΓΡΑΦΗ

Τώρα ας πάμε σε κάποια κείμενα, όπου μερικοί δέχονται ότι αυτά υποστηρίζουν την αιώνια καιγόμενη κόλαση. Πολλοί Χριστιανοί βρίσκουν την ιδέα των ατελεύτητων βασάνων απεχθή, αλλά τη δέχονται εξαιτίας της ερμηνείας που δίνεται σε μερικά εδάφια.

Ήδη έχουμε δει ότι η αιώνια κόλαση στην οποία αναφέρεται ο Ιησούς (Ματθαίον [κε΄] 25:46), δεν είναι ατελεύτητη φωτιά αλλά αιώνιος όλεθρος (Β΄ Θεσσαλονικείς [α΄] 1:9). Η τιμωρία και τα αποτελέσματά της είναι αιώνια - απολήγουν στον αιώνιο θάνατο.

Ένα άλλο εδάφιο που αναστατώνει τους ανθρώπους είναι όταν ο Χριστός μίλησε για «το πυρ το αιώνιον, το ητοιμασμένον διά τον διάβολον και τους αγγέλους αυτού» (Ματθαίον [κε΄] 25:41). Αιώνιο σημαίνει ατελεύτητη κόλαση; ας δούμε την ίδια φράση σε άλλα εδάφια.

Τα Σόδομα και Γόμορρα και οι γύρω πόλεις «πρόκεινται παράδειγμα τιμωρούμενα με το αιώνιον πυρ» (Ιούδα 7). Φυσικά, αυτές οι πόλεις δεν εξακολουθούν να καίγονται. Αλλά η φωτιά ήταν αιώνια με την έννοια ότι τα αποτελέσματά της ήταν αιώνια καταστροφή. Ο Θεός «κατέκρινεν εις καταστροφήν τας πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας, και ετέφρωσε, καταστήσας παράδειγμα των μελλόντων να σεβώσι» (Β΄ Πέτρου [β΄] 2:6). Οι ασεβείς των Σοδόμων και Γομόρρων δεν εξακολουθούν να βασανίζονται στους Αγίους Τόπους όπου αυτές οι πόλεις υπήρξαν, αλλά έγιναν στάχτη εδώ και χιλιάδες χρόνια. Όμως η φωτιά που τους έκαψε, είναι αιώνια στα αποτελέσματά της - αιώνια καταστροφή. Να θυμάσαι τη διάκριση: αιώνια σημαίνει αιώνια τιμωρία, όχι αιώνια τιμωρούμενος.

Επειδή το βιβλίο της Αποκάλυψης χρησιμοποιεί συμβολική γλώσσα, μερικά κείμενά της παρανοούνται. Παράδειγμα: «Και ο καπνός του βασανισμού αυτών (των ασεβών) αναβαίνει εις αιώνας αιώνων». Φυσικά αυτό ακούγεται σαν βάσανα χωρίς τέλος. Αλλά και πάλι ας αφήσουμε τη Γραφή να εξηγήσει το εαυτό της.

Ο προφήτης Ησαΐας χρησιμοποίησε το ίδιο λεκτικό μιλώντας για τις κρίσεις του Θεού κατά της αμαρτωλής Ιδουμαίας. Είπε: «Η γη αυτής θέλει κατασταθή πίσσα καιομένη. νύκτα και ημέραν δεν θέλει σβεσθή. ο καπνός αυτής θέλει αναβαίνει ακαταπαύστως» (Ησαΐας [λδ΄] 34:9,10). Η γη της Ιδουμαίας δεν εξακολουθεί να καίγεται και σήμερα. Η φωτιά έσβησε πριν χιλιάδες χρόνια. Ο

Θεός χρησιμοποίησε ποιητική γλώσσα για να δώσει έμφαση στην ανεπανόρθωτη καταστροφή ως αποτέλεσμα αυτής της κρίσης.

Στην Έξοδο [κα΄] 21:6 γίνεται λόγος για το δούλο με τρυπημένο αυτί ως ένδειξη ότι θα δουλεύει στον κύριό του «διαπαντός», που σημαίνει «ενόσω ζει».

Ας προσέξουμε λοιπόν να κατανοήσουμε πώς και πότε η Γραφή χρησιμοποιεί συμβολική και ποιητική γλώσσα. Ο καπνός που ανεβαίνει από τη λίμνη του πυρός ακατάπαυστα είναι μια έντονη έκφραση της αιώνιας καταστροφής. Η λίμνη η καιομένη με πυρ και θείο είναι ο δεύτερος θάνατος (Αποκάλυψις [κα΄] 21:8). Η κόλαση είναι ένα τέλος. Οι ασεβείς καταναλώνονται. πεθαίνουν. δεν υπάρχουν.

5. ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΜΙΑ ΚΟΛΑΣΗ;

Στην αρχή ο Θεός δημιούργησε έναν τέλειο κόσμο, αλλά η αμαρτία έφερε τη φθορά και το θάνατο. Εάν ένα απόγευμα επέστρεφες στο σπίτι σου και το έβρισκες άνω κάτω και με πολλές ζημιές, θα το άφηνες σε αυτή την κατάσταση για πάντα; Φυσικά όχι. Θα το καθάριζες όλο και θα επιδιόρθωνες όλα τα σπασμένα. Ο Θεός θα κάνει το ίδιο. Θα διορθώσει μια για πάντα όσα η αμαρτία κατέστρεψε και μόλυνε, δημιουργώντας μια νέα γη.

Όμως ο Θεός αντιμετωπίζει ένα σοβαρό πρόβλημα, γιατί η αμαρτία δεν κατέστρεψε μόνο το φυσικό κόσμο, αλλά μόλυνε και τους ανθρώπους. Η αμαρτία ζημίωσε τις σχέσεις μας με το Θεό και μεταξύ μας. Η ανθρωπότητα συνεχίζει να μαστίζεται από κακοποίηση παιδιών, τρομοκρατία, πορνογραφήματα και χίλια άλλα καρκινώματα της ψυχής. Ο Θεός πρέπει κάποια μέρα να καταστρέψει την αμαρτία, επειδή αυτή καταστρέφει τους ανθρώπους. Το δίλημμα του Θεού είναι πώς να εξαλείψει το θανατηφόρο ιό της αμαρτίας από τον κόσμο χωρίς να καταστρέψει όλους τους ανθρώπους που έχουν προσβληθεί από αυτόν. Η λύση Του ήταν να επωμισθεί ο Ίδιος τον ιό. επέτρεψε το καρκίνωμα της αμαρτίας να θανατώσει το Χριστό στο σταυρό. Ως αποτέλεσμα:

«Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας, και καθαρίσει ημάς από πάσης αδικίας.» Α΄ Ιωάννου [α΄] 1:9.

Ο Θεός πρόσφερε δωρεάν στον καθένα μας τη λύση Του για την αμαρτία. Αλλά το λυπηρό είναι ότι πολλοί δε δέχονται αυτή τη θεραπεία. Επιμένουν να παραμείνουν προσκολλημένοι στην αμαρτία. Και ο Θεός δεν εξαναγκάζει κανέναν να διαλέξει το δρόμο για την αιώνια ζωή. Εκείνοι που απορρίπτουν τη λύση Του, τελικά θα καταστραφούν από την ασθένεια. Η πραγματική αιτία για την κόλαση είναι αυτή:

«Εκάλουν, και δεν αποκρίνεσθε. ελάουν, και δεν ηκούετε. αλλ' επράττετε το κακόν ενώπιόν μου, και εκλέγετε το μη αρεστόν εις εμέ.» Ησαΐας [ξε΄] 65:12.

Αποκομμένοι από τον Ιησού - την Πηγή της Ζωής - με δική τους εκλογή, οι ασεβείς ανακαλύπτουν ότι η μόνη επιλογή είναι ο αιώνιος θάνατος.

6. ΤΙ ΘΑ ΧΑΣΟΥΝ ΟΙ ΧΑΜΕΝΟΙ;

Αν και η Γραφή δε διδάσκει ότι η φωτιά της κόλασης έχει σαν αποτέλεσμα ατελεύτητα βάσανα, παραταύτα μας δίνει μια ιδέα τι τρομερό είναι να χαθείς.

«Επειδή είναι δίκαιον ενώπιον του Θεού να ανταποδώσει θλίψιν εις τους όσοι σας θλίβουσι. . . , όταν ο Κύριος Ιησούς αποκαλυφθή απ' ουρανού μετά των αγγέλων της δυνάμεως αυτού, εν πυρί φλογός, κάμνων εκδίκησιν εις τους μη γνωρίζοντας Θεόν, και εις τους μη υπακούοντας εις το ευαγγέλιον του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. οίτινες θέλουσι τιμωρηθή με όλεθρον αιώνιον από προσώπου του Κυρίου, και από της δόξης της δυνάμεως αυτού.» Β΄ Θεσσαλονικείς [α΄] 1:6-9.

Οι ασεβείς θα χάσουν. Θα χάσουν την αιώνια ζωή. Θα ριφθούν «εις το σκότος το εξώτερον. εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων» (Ματθαίον [κβ΄] 22:13).

Το τρομερό θα είναι να διαπιστώσεις ότι η χαρά της αιώνιας ζωής με τη συντροφιά του Θεού γλίστρησε από τα χέρια σου και ποτέ δεν θα έχεις την εμπειρία της τέλει μακαριότητας στους ατελεύτητους αιώνες.

Όταν ο Ιησούς υψώθηκε στο σταυρό με τις αμαρτίες του κόσμου να Τον χωρίζουν από τον Πατέρα Του, αισθάνθηκε την αγωνία της αιώνιας απώλειας. Καθώς οι ασεβείς βλέπουν το μαύρο κενό μπροστά τους, διαπιστώνουν την αιώνια καταστροφή. Πρέπει να πεθάνουν χωρίς την ελπίδα μιας δεύτερης ανάστασης. Συγχρόνως, αναλογίζονται πόσες φορές απώθησαν το Χριστό όταν τους πλησίασε με πρόταση αγάπης. Τελικά, πέφτουν στα γόνατά τους και αναγνωρίζουν τη δικαιοσύνη του Θεού και την αγάπη Του (Αποκάλυψις [ιε΄] 15:4, Φιλιππησίους [β΄] 2:10,11).

Καθόλου παράξενο που οι συγγραφείς της Βίβλου επιτακτικά τονίζουν τη σπουδαιότητα των αποφάσεών μας.

«Παρακαλούμεν ενταυτώ να μη δεχθήτε την χάριν του Θεού ματαιώς. διότι λέγει, Εν καιρώ δεκτώ επήκουσά σου, και εν ημέρα σωτηρίας σε εβοήθησα. ιδού τώρα καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού τώρα ημέρα σωτηρίας.» Β΄ Κορινθίους [ς΄] 6:1,2.

«Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον, διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού.» Ιωάννην [γ΄] 3:17.

Δεν μπορώ να φαντασθώ μεγαλύτερη τραγωδία από το να χάσει κανείς την ανεκτίμητη θυσία του Ιησού, εκλέγοντας ο ίδιος την απώλειά του. Γι' αυτό και ο Χριστός είπε:

«Σας λέγω ότι ούτω θέλει εἶσθαι χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ διὰ ἓνα ἀμαρτωλὸν μετανοοῦντα, μᾶλλον παρά διὰ ἐννενηκονταεννέα δικαίους, οἵτινες δὲν ἔχουσι χρεῖαν μετανοίας.» Λουκά [ιε'] 15:7.

Εἶναι ξεκάθαρες οἱ εναλλακτικὲς λύσεις που ἔχουμε να ἀντιμετωπίσουμε: αἰώνια καταστροφή - αἰώνιος χωρισμὸς ἀπὸ τὸ Χριστό, ἢ αἰώνια φιλία μαζί Του που θα ἐκπληρώσει τις πιο βαθιὲς ἐπιθυμίες μας. Ποια ἐκλογή κάνεις για τον εαυτό σου; Γιατί να μὴν ἀνακαλύψεις τὸ πεπρωμένο σου κοντὰ στο Χριστό σήμερα;

Ἀγαπητέ οὐράνιε Πατέρα του ἐλέους, της ἀγάπης και της δικαιοσύνης: Σε ευχαριστῶ τόσο πολὺ που ο Ἰησοῦς με ἀγαπάει και ἔδωσε τη ζωὴ Του για μένα. Βοήθησέ με τώρα να τοποθετηθῶ ἀπὸ την πλευρὰ της σωτηρίας και της αἰώνιας ζωῆς, και ὄχι ἀπὸ την πλευρὰ του αἰώνιου θανάτου. Ἐτοίμασέ με να εἶμαι με ἐκείνους που θα γονατίσουν σε λατρευτικὴ στάση στα πόδια του Ἰησοῦ ὅταν Αὐτός θα στεφθεῖ Βασιλεὺς βασιλέων και Κύριος κυρίων. Κάνε με πιστό σε Σένα και υπάκουο στο Λόγο Σου και στις Ἐντολές Σου. Προσεύχομαι στο ὄνομα του Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ;

Βρισκόμαστε σε αμηχανία όταν ένα παιδάκι μας ρωτήσει, «Τι σημαίνει θάνατος;» Δεν αποτολμούμε να του μιλήσουμε για το θάνατο. Όχι μόνο φοβόμαστε το θάνατο, αλλά και επαναστατούμε στη σκέψη ότι κάποιο αγαπημένο μας πρόσωπο πεθαίνει. Ο θάνατος είναι ο κοινός εχθρός όλων των ανθρώπων.

Τότε, ποια είναι η απάντηση στη σκληρή ερώτηση σχετικά με το θάνατο; Οι άνθρωποι γεννιούνται απλώς για να πεθάνουν; Ο θάνατος είναι το τέλος της ιστορίας; Ποια είναι η πείρα αυτών που κατεβαίνουν στον τάφο; Μπορούμε να τους βοηθήσουμε; Μπορούμε να μιλήσουμε μαζί τους; Θα ξαναδούμε τους αγαπημένους μας που πέθαναν; Πού είναι τώρα οι νεκροί;

Αλληλοσυγκρουόμενες φωνές κραυγάζουν ότι έχουν την απάντηση. Οπαδοί της Νέας Εποχής διδάσκουν ότι τα πνεύματα που τους διοχετεύουν μηνύματα είναι νεκρές υπάρξεις που εξελίχθηκαν σε ανώτερη κατάσταση. Οι Ινδουιστές διδάσκουν τη μετενσάρκωση σε ισόβιες μεταλλαγές μέχρις ότου αποβάλλουμε το κακό «κάρμα» μας φθάνοντας σε ανώτερες βαθμίδες τελειότητας. Οι Βουδιστές πιστεύουν σε ένα θεό μέσα μας που μας φωτίζει και μας ωθεί προς ανώτερα στρώματα. Οι αθεϊστές αρνούνται κάθε ελπίδα μελλοντικής ζωής και διακηρύττουν ότι ο θάνατος είναι το αιώνιο τέλος των πάντων. Πολλοί χριστιανοί πιστεύουν ότι ο θάνατος δεν είναι πραγματικά θάνατος, ότι πηγαίνουν στον ουρανό, στην κόλαση ή σε μια ενδιάμεση κατάσταση με ενσυνείδητη ύπαρξη.

Για ένα θέμα τόσο σπουδαίο, τόσο παγκόσμιο, τόσο έντονο σε συγκίνηση, πού μπορούμε να μάθουμε την αλήθεια για το τι συμβαίνει στο θάνατο; Η απάντηση είναι στη Γραφή, όπου ο παντογνώστης Θεός θα μας διδάξει με μηνύματα παρηγοριάς και ελπίδας.

1. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΑΤΑΡΑΧΑ

Όλοι μας σε κάποιες στιγμές, ίσως ευθύς μετά το θάνατο ενός φίλου ή ενός αγαπημένου μας, αισθανθήκαμε αυτό το κενό στο στομάχι μας, αυτό το αίσθημα της μοναξιάς που μας σαρώνει καθώς ρίχνουμε μια ματιά στο τέλος της ζωής. Αλλά ευτυχώς μέρος της αποστολής του Ιησού επάνω στη γη ήταν να «ελευθερώσει εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν» (Εβραίους [β'] 2:15).

Στη Γραφή, ο Ιησούς δίνει απάντηση σε όλες τις ερωτήσεις μας για το θάνατο, την ανάσταση και τη μέλλουσα ζωή. Για να καταλάβουμε το θέμα του θανάτου, ας ξεκινήσουμε από την αρχή και να δούμε πώς ο Δημιουργός μάζ έπλασε.

2. ΠΩΣ ΜΑΣ ΕΠΛΑΣΕ Ο ΘΕΟΣ;

«Και έπλασε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον (Αδάμ στα εβραϊκά) από χώματος εκ της γης (αδαμάχ στα εβραϊκά).» Γένεσις [β'] 2:7.

Ο Δημιουργός μπορούσε να πλάσσει τον πρώτο άνθρωπο από ουράνια ή υπερφυσική ύλη, αλλά δεν το έκανε. Διαμόρφωσε τον Αδάμ «από χόματος εκ της γης». Αφού χρησιμοποίησε τα υλικά της γης για να σχηματίσει το μυαλό, τα κόκαλα, το σώμα όλο του Αδάμ, η δημιουργική Του ενέργεια έδωσε ζωή στο άψυχο σχήμα. Χρειάστηκε κάτι περισσότερο για να μεταμορφώσει το τέλειο σώμα σε ζωντανή ψυχή. Αυτό το κάτι ήταν η «πνοή ζωής».

«Και έπλασε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον από χόματος εκ της γης . και ενεφύσησεν εις τους μυκτήρας αυτού πνοήν ζωής, και έγεινεν ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν.» Γένεσις [β'] 2:7.

Καθώς ο Θεός εμφύσησε στον Αδάμ, η ζωή άρχισε να ρέει από το Θεό μέσα στο περίπλοκο νευρικό σύστημα του Αδάμ. Οι μυς του άρχισαν να διαστέλλονται και να συστέλλονται, η καρδιά και οι πνεύμονες του να κινούνται ρυθμικά. Η ένωση του σώματος και της πνοής ζωής κατέστησαν τον άνθρωπον «εις ψυχήν ζώσαν».

Πρόσεξε, η Γραφή δε λέει ότι ο Αδάμ έλαβε ψυχή, αλλά λέει ότι «έγεινεν ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν».

Έτσι, μπορούμε να γράψουμε την ανθρώπινη εξίσωση ως ακολούθως:

**«Χώμα Γης» + «Πνοή Ζωής» = «Ψυχή Ζώσα»
 Άψυχο Σώμα + Πνοή Θεού = Ζωντανή Ύπαρξη**

Ο καθένας μας έχει σώμα, διάνοια, νοημοσύνη, μνήμη, λογική, συνείδηση, θέληση. Έχουμε μια προσωπικότητα και ένα χαρακτήρα. Είμαστε λοιπόν μια ολόκληρη ενότητα και όχι δύο ή περισσότερα διαφορετικά τμήματα κάπως ενωμένα. Όσο αναπνέουμε, είμαστε μια ζωντανή ανθρώπινη ύπαρξη, μια ζωντανή ψυχή.

3. ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ΠΕΘΑΙΝΕΙ;

Στο θάνατο αντιστρέφεται η δημιουργική διαδικασία (Γένεσις [β'] 2:7).

«Επιστρέψη το χώμα εις την γην, καθώς ήτο, και το πνεύμα επιστρέψη εις το Θεόν, όστις έδωκεν αυτό.» Εκκλησιαστής [ιβ'] 12:7.

Η Γραφή συχνά χρησιμοποιεί τις λέξεις πνοή και πνεύμα με την ίδια έννοια. Όταν οι άνθρωποι πεθαίνουν, το σώμα τους γίνεται «χώμα» και το «πνεύμα» τους ή η «πνοή ζωής» επιστρέφει στο Θεό, στην πηγή του. Αλλά τι συμβαίνει με την ψυχή;

«Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός. . . ιδού, πάσαι αι ψυχαι είναι εμού. . . η ψυχή η αμαρτήσασα, αυτή θέλει αποθάνει.» Ιεζεκιήλ [ιη'] 18:3,4.

Η ψυχή πεθαίνει! Δεν είναι αθάνατη μπορεί να χαθεί.

Τα δύο προηγούμενα εδάφια δείχνουν ότι η εξίσωση που βγαίνει από το εδάφιο Γένεσις [β΄] 2:7 όταν ο Θεός μας δημιούργησε, αντιστρέφεται στο θάνατο.

**«Χώμα Γης» - «Πνοή Ζωής» = «Νεκρή Ψυχή»
Αψυχο Σώμα - Πνοή Θεού = Νεκρή Ύπαρξη**

Θάνατος είναι παύση της ζωής. Το σώμα αποσυντίθεται σε χώμα και η πνοή ή το πνεύμα επιστρέφει στο Θεό. Είμαστε ζωντανά πλάσματα όσο ζούμε, ζωντανή ψυχή, αλλά στο θάνατο είμαστε πτώμα, νεκρή ψυχή. Όταν ο Θεός παίρνει πίσω την πνοή ζωής που μας έδωσε, η ψυχή μας πεθαίνει.

Αλλά ευχαριστούμε το Θεό ότι η ιστορία δεν τελειώνει εδώ. Με το Χριστό έχουμε ελπίδα. Αλλά πριν συζητήσουμε γι' αυτή την ελπίδα, ας εξετάσουμε την ερώτηση:

4. ΠΟΣΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ;

Μετά το θάνατο, το μυαλό αποσυντίθεται. Δε γνωρίζει, δε κατανοεί, δε θυμάται τίποτε.

«Εν τω θανάτω δεν υπάρχει ενθύμησις περί σου (του Θεού) . εν τω άδη τις θέλει σε δοξολογήσει; Ψαλμοί [ς΄] 6:5.

Όλα τα ανθρώπινα συναισθήματα σταματούν με το θάνατο.

**«Ετι και η αγάπη αυτών, και το μίσος αυτών, και ο φθόνος αυτών, ήδη εχάθη. και δεν θέλουσιν έχει πλέον εις τον αιώνα μερίδα εις πάντα όσα γίνονται υπό τον ήλιον.»
Εκκλησιαστής [θ΄] 9:6.**

Οι νεκροί δεν είναι ενήμεροι για όσα γίνονται επάνω στη γη. Δεν έχουν καμιά απολύτως επαφή με τους ζωντανούς:

**«Οι ζώντες γνωρίζουσιν ότι θέλουσιν αποθάνει. αλλ' οι νεκροί δεν γνωρίζουσι ουδέν, ουδέ έχουσι πλέον απόλαυσιν. επειδή το μνημόσυνον αυτών ελησμονήθη. . . Πάντα όσα εύρη η χειρ σου να κάμη, κάμη κατά την δύναμίν σου. διότι δεν είναι πράξις, ούτε λογισμός, ούτε γνώσις, ούτε σοφία εν τω άδη όπου υπάγεις.»
Εκκλησιαστής [θ΄] 9:5,10.**

Ο θάνατος είναι ύπνος χωρίς όνειρα, και σαν ύπνος αναφέρεται στη Γραφή 54 φορές. Ο ψαλμωδός λέει, «υπνώσω τον ύπνον του θανάτου» (Ψαλμοί [ιγ΄] 13:3). Και ο Ιησούς βεβαιώνει ότι ο θάνατος είναι ύπνος. Διαβάζουμε:

«Μετά τούτο λέγει προς αυτούς, Λάζαρος ο φίλος ημών εκοιμήθη . αλλά υπάγω διά να εξυπνήσω αυτόν. Είπον λοιπόν οι μαθηταί αυτού, Κύριε, αν εκοιμήθη, θέλει σωθή. Αλλ' ο Ιησούς είχεν ειπέι περί του θανάτου αυτού. εκείνοι όμως ενόμισαν ότι λέγει περί της κοιμήσεως του ύπνου. Τότε λοιπόν είπε προς αυτούς ο Ιησούς παρρησία, Ο Λάζαρος απέθανε.» Ιωάννην [ια΄] 11:11-14.

Ο Λάζαρος ήταν στα πρώτα στάδια της αποσύνθεσης, αφού πέθανε τέσσερες μέρες πριν από την άφιξη του Ιησού. Αλλά όταν ο Υιός του Θεού ήρθε στον τάφο, απέδειξε ότι για το Θεό είναι τόσο εύκολο να αναστήσει ένα νεκρό όσο για μας να ξυπνήσουμε ένα σύντροφο που κοιμάται.

Είναι μεγάλη παρηγοριά να γνωρίζουμε ότι οι αγαπημένοι μας νεκροί κοιμούνται, αναπαύονται εν Κυρίω. Η σήραγγα του θανάτου, την οποία και μεις κάποια μέρα πρέπει να περάσουμε, είναι ένας ήσυχος ύπνος.

Ο τρόπος του Θεού είναι ο καλύτερος. Υποθέσουμε ότι μια ευσεβής μητέρα πεθαίνει και πηγαίνει στον ουρανό. Σύμφωνα με τις δημοφιλείς διδασκαλίες, αυτή θα είναι υποχρεωμένη να βλέπει από τον ουρανό στη γη. Αν είχε έναν άσωτο γιο, θα τον βλέπει αλκοολικό χωρίς ελπίδα ή να αργοσβήνει εξαιτίας μιας έκλυτης ζωής. Ή αν υποθέσουμε ότι ο άνδρας της είχε προηγηθεί στο θάνατο. Αν ήταν κακός, υποτίθεται ότι θα βρίσκεται στην κόλαση και αυτή θα τον βλέπει να βασανίζεται στις αιώνιες φλόγες. Κάτω από τέτοιες συνθήκες, η σωτηρία προκαλεί περισσότερο πόνο παρά χαρά. Ευχαριστούμε το Θεό που ο θάνατος είναι ένας βαθύς, ήσυχος ύπνος.

5. ΞΕΧΝΑΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ;

Ο θάνατος είναι ύπνος, αλλά δεν είναι το τέλος της ιστορίας. Στον τάφο του φίλου Του Λαζάρου, ο Ιησούς είπε στη Μάρθα:

**«Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή. ο πιστεύων εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσει.»
Ιωάννην [ια´] 11:25.**

Όσοι πέθαναν με πίστη στο Χριστό, κοιμούνται στον τάφο, αλλά τους περιμένει ένα λαμπρό μέλλον. Ο απείρως επιδέξιος Δημιουργός μας προστατεύει ολόκληρη την εικόνα, το πρότυπο του DNA - αν θέλετε, του κάθε ατόμου που δημιούργησε. Εκείνος που μετράει τις τρίχες στο κεφάλι μας και μας κρατάει στις παλάμες Του, δε θα μας ξεχάσει.

Ο Ιώβ είχε εμπιστοσύνη στην αλάνθαστη μνήμη του Θεού. Εξέφρασε την ελπίδα του ότι θα ξαναζήσει:

«Είθε να με έκρυπτες εν τω τάφω. . . Εάν αποθάνει ο άνθρωπος, θέλει αναζήσει; Πάσας τας ημέρας της εκστρατείας μου θέλω περιμένει, εωσού έλθη η μεταλλαγή μου. Θέλεις καλέσει, και εγώ θέλω σοι αποκριθή . θέλεις επιβλέψει εις το έργον των χειρών σου.» Ιώβ [ιδ´] 14:13-15.

Θα επέλθει μεταλλαγή σε εκείνους που αναπαύονται στο τάφο. Ο Θεός δε θα χάσει ούτε ίχνος από τα παιδιά Του. Μπορεί να πεθάνουμε και να επιστρέψουμε στη γη, αλλά η καταγραφή της ατομικότητάς μας παραμένει καθαρή στην διάνοια του Θεού. «Η ζωή σας είναι κεκρυμμένη μετά του Χριστού εν τω Θεώ» (Κολοσσαείς [γ´] 3:3), και θα μας αναστήσει όπως το Λάζαρο.

«Όταν ο Χριστός, η ζωή ημών, φανερωθή, τότε και σεις μετ' αυτού θέλετε φανερωθή εν δόξη.» Κολοσσαείς [γ'] 3:4,

ΟΙ δίκαιοι νεκροί θα ξυπνήσουν από τον ύπνο τους όταν έρθει ο Χριστός.

Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, περί των κεκοιμημένων, διά να μη λυπήσθε, καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα. . . Επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον . έπειτα ημείς οι ζώντες όσοι απομένομεν, θέλομεν αρπαχθή μετ' αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα. και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου. Λοιπόν παρηγορείτε αλλήλους με τους λόγους τούτους.» Α΄ Θεσσαλονικείς [δ΄] 4:13,16-18.

Την ημέρα της ανάστασης η σήραγγα του θανάτου θα μοιάζει σαν μια σύντομη ανάπαυση. Οι νεκροί δεν έχουν συναίσθηση του χρόνου που πέρασε. Όσοι δέχθηκαν το Χριστό ως Σωτήρα τους, θα ξυπνήσουν από μια υπέροχη φωνή που κατεβαίνει προς τη γη.

Η ελπίδα της ανάστασης συνοδεύεται από την ελπίδα της ουράνιας κατοικίας «την ελπίδα την αποτεταμιευμένην διά σας εν τοις ουρανοίς» (Κολοσσαείς [α΄] 1:5). Η Γραφή πολλές φορές αναφέρεται σε αυτή την κατοικία, στην οικία του Πατρός. Για τους κατοίκους της διαβάζουμε: «τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού» (Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:17). «Και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον. ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον» (Αποκάλυψις [κα΄] 21:4).

Όσοι αγαπούν το Θεό, δεν έχουν να φοβηθούν το θάνατο. Μπροστά τους βρίσκεται μια αιωνιότητα χαρούμενης ζωής με το Θεό μαζί. Ο Ιησούς κρατάει τα κλειδιά του θανάτου (Αποκάλυψις [α΄] 1:18). Χωρίς το Χριστό ο θάνατος θα ήταν ένας μονόδρομος με απόληξη τη λήθη, την άβυσσο όπου καταλήγει ο δρόμος της αμαρτίας. Αλλά ο Χριστός ανοίγει τους τάφους. Μαζί Του υπάρχει ελπίδα, ακτινόβολη ελπίδα.

6. ΤΩΡΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΘΑΝΑΤΟΙ;

Η Βίβλος ούτε μια φορά περιγράφει την ψυχή ως αθάνατη - ότι δεν υπόκειται στο θάνατο. Στην αρχή η κληρονομιά του Αδάμ ως δημιούργημα του Θεού, δεν ήταν ο θάνατος, αλλά η αιώνια ζωή. Αν ο Αδάμ παρέμενε πιστός στο θέλημα του Θεού, δε θα πέθαινε ποτέ. Αλλά όταν ο Αδάμ και η Εύα αμάρτησαν, έχασαν το δικαίωμα στη ζωή και με την ανυπακοή τους πέρασαν στην κυριαρχία του θανάτου. Η αμαρτία τους μόλυνε όλη την ανθρώπινη φυλή (Ρωμαίους [ε΄] 5:12). Επειδή «η ψυχή η αμαρτήσασα, αυτή θέλει αποθάνει» (Ιεζεκιήλ [τη΄] 18:4), γι' αυτό όλοι οι άνθρωποι είναι θνητοί - υπόκεινται στο θάνατο.

Οι λέξεις ψυχή, πνεύμα, πνοή που αποδίδονται στον άνθρωπο, αναφέρονται στη Γραφή 1.700 φορές αλλά ποτέ ως αιώνιες ή αθάνατες. Η Γραφή είναι ξένη ως προς το «αιώνιο ανθρώπινο πνεύμα». Ούτε υπάρχει νύξη στη Γραφή ότι η ψυχή ή το πνεύμα του ανθρώπου μπορεί να υπάρχει κατά κάποιον τρόπο έξω από το σώμα.

Μόνον ο Θεός κατέχει την αθανασία.

«Ο μακάριος και μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων, και Κύριος των κυριευόντων, όστις μόνος έχει την αθανασία.» Α΄ Τιμόθεον [ς΄] 6:15,16.

Η Γραφή είναι ξεκάθαρη: οι άνθρωποι σε αυτή τη ζωή είναι θνητοί, υποκείμενοι στο θάνατο. Αλλά όταν ο Ιησούς επιστρέψει, η φύση μας θα υποστεί ριζική αλλαγή.

«Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς. πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι . διότι θέλει σαλπίζει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή. Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασία. Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασία, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος, Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη.» Α΄ Κορινθίους [ιε΄] 15:51-54.

Σαν ανθρώπινες υπάρξεις, δεν είμαστε αθάνατοι. Αλλά με πίστη στον Ιησού μπορούμε να διεκδικήσουμε την υπόσχεση της αθανασίας. Η βεβαιότητα των Χριστιανών είναι ότι θα αποκτήσουν την αθανασία με τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού.

Η υπόσχεση της αθανασίας έγινε βεβαία όταν ο Ιησούς βγήκε από τον τάφο Του.

«Διά της επιφανείας του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, όστις κατήργησε μεν τον θάνατον, έφερε δε εις φως την ζωήν και την αφθαρσίαν διά του ευαγγελίου.» Β΄ Τιμόθεον [α΄] 1:10.

Η διδασκαλία ότι τώρα είμαστε αθάνατοι στηρίζεται στη δοξασία μιας αιώνια καιόμενης κόλασης. Η αθανασία της ψυχής και η αιώνια καιόμενη κόλαση είναι ιδέες που απορρέουν από το ψέμα του Σατανά προς την Εύα «δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει» (Γένεσις [γ΄] 3:4). Το σχέδιο του Θεού για το ανθρώπινο πεπρωμένο είναι σαφές: αιώνιος θάνατος για όσους απορρίπτουν το Χριστό και μένουν προσκολλημένοι στις αμαρτίες τους, και αθανασία ως δώρο όταν ο Ιησούς έρθει για εκείνους που Τον δέχθηκαν ως Σωτήρα τους.

7. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΕΝΟΣ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥ

Οι φόβοι ότι ερχόμαστε αντιμέτωποι με το θάνατο είναι ιδιαίτερα έντονοι όταν πεθαίνει κάποιο αγαπημένο μας πρόσωπο. Η μοναξιά και το αίσθημα της απώλειας μπορούν να μας τσακίσουν, και όλοι έχουμε να διανύσουμε μια πικρή πορεία. Μερικοί αισθάνονται το χωρισμό από το αγαπημένο τους πρόσωπο τόσο έντονα, που προσπαθούν να βρουν τρόπο επικοινωνίας με αυτό. Έτσι, πέφτουν

στα δίκτυα των μέντιουμ τα οποία διατείνονται ότι μπορούν να επικοινωνήσουν με τους νεκρούς.

Αλλά η Γραφή μάς προειδοποιεί να μη ζητήσουμε ανακούφιση στα μέσα αυτά για τη θλίψη του θανάτου:

«Όταν σας είπωσιν, Ερωτήσατε τους έχοντας πνεύμα μαντείας, και τους νεκρομάντεις, τους μορμυρίζοντας και ψιθυρίζοντας, αποκρίθητε, Ο λαός δεν θέλει ερωτήσει τον Θεόν αυτού; θέλει προστρέξει εις τους νεκρούς περί των ζώντων;» Ησαΐας [η'] 8:19.

Η πραγματική λύση για την ψυχική οδύνη του χωρισμού από αγαπημένο πρόσωπο είναι η παρηγοριά που μόνον ο Χριστός δίνει. Σε τελική ανάλυση, ο Χριστός είναι ο ενδιάμεσος, Αυτός που κρατάει το αγαπημένο μας πρόσωπο στις παλάμες των χειρών Του. Ο Χριστός ο Δημιουργός μας κρατάει το προσχέδιο γι' αυτό το άτομο.

Ο καλύτερος τρόπος να ωριμάσουμε μέσα από την πικρή πορεία είναι να διαθέσουμε χρόνο επικοινωνίας με το Χριστό. Σιγά-σιγά οι προθέσεις Του διαποτίζουν τη διάνοιά μας. Οι υποσχέσεις Του φωτίζουν τις σκοτεινές σκέψεις μας. Να θυμάσαι ότι το αγαπημένο πρόσωπό σου κοιμάται, και ο ύπνος μιας νύχτας μοιάζει στον κοιμώμενο σαν λίγα λεπτά. Η επόμενη συνειδητή εντύπωση που θα έχουν οι πιστοί νεκροί είναι το σάλπισμα της Δευτέρας Παρουσίας.

Οι αγαπημένοι σου που πέθαναν εν Κυρίω θα εγερθούν «εις ανάστασιν ζωής» όταν ο Ιησούς επιστρέψει. Σε εκείνη την ένδοξη ημέρα, οι αγαπητοί και οι φίλοι που είναι πιστοί, θα αρπαχθούν να συναντήσουν το Χριστό στον αέρα.

Ο Θεός σχεδιάζει θαυμάσιες συναντήσεις. Μωρά θα επιστραφούν στους εκστατικούς γονείς. Ανδρόγυνα θα αγκαλιαστούν. Όλοι οι σκληροί χωρισμοί στη ζωή θα εξαλειφθούν με τη συνάντηση και ανύψωσή μας στο ουρανό. Στ' αλήθεια «κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη» (Α' Κορινθίους [ιε'] 15:54).

8. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΑΦΟΒΑ

Δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό, ο θάνατος είναι εχθρός. μας κλέβει σχεδόν τα πάντα. Αλλά εκείνο που δεν μπορεί να μας αφαιρέσει, είναι ο Χριστός, και ο Χριστός μπορεί να μας τα επιστρέψει όλα. Ο θάνατος δε θα βασιλεύει για πάντα στον κόσμο. Ο διάβολος, οι ασεβείς, ο θάνατος και ο άδης «ερρίφθησαν εις την λίμνην του πυρός. ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος» (Αποκάλυψις [κ'] 20:14).

Στο μεταξύ υπάρχουν τέσσερες απλές υποδείξεις για να αντιμετωπίσεις άφοβα το θάνατο.

1. Να ζεις με εμπιστοσύνη στο Χριστό και να είσαι έτοιμος για το θάνατο κάθε στιγμή.
2. Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος να υπακούς στις εντολές του Χριστού και έτσι θα είσαι έτοιμος για τη δεύτερη ζωή στην οποία δε θα πεθάνεις ποτέ.

3. Να σκέπτεσαι ότι ο θάνατος είναι ένας σύντομος ύπνος από τον οποίον θα σε ξυπνήσει η φωνή του Ιησού όταν θα έρθει για δεύτερη φορά.

4. Να διατηρείς τη βεβαιότητα που ο Ιησούς μας δίνει για μια αιώνια κατοικία μαζί Του.

Η βιβλική αλήθεια μας ελευθερώνει από το φόβο του θανάτου επειδή μας αποκαλύπτει τον Ιησού, Αυτόν που ο θάνατος δεν μπόρεσε να νικήσει. Όταν ο Ιησούς μπαίνει στη ζωή μας, κατακλύζει τις καρδιές μας με ειρήνη:

«Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμὴν δίδω εις εσάς. . . Ἄς μη ταράττηται ἡ καρδιά σας, μηδὲ ἄς δειλιά.» Ιωάννην [ιδ΄] 14:27.

Ο Ιησούς καθιστά εφικτό να αντιμετωπίσουμε την τραγωδία όταν χάνουμε αγαπημένους μας. Ο Ιησούς διέσχισε «την κοιλάδα σκιάς του θανάτου». Γνωρίζει τις σκοτεινές νύχτες που περνάμε. Πέθανε και αναστήθηκε για να μας δώσει μια αδιάσειστη ελπίδα.

«Επειδή λοιπόν τα παιδιά εμέθεξαν από σαρκός και αίματος, και αυτός παρομοίως μετέλαβεν από των αυτών, διά να καταργήση διά του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τούτέστι τον διάβολον, και ελευθερώση εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν.» Εβραίους [β΄] 2:14,15.

Ο δρ. Ιάκωβος Σίμσον που εφεύρε την αναισθησία, είχε την τραγική εμπειρία να χάσει το τελευταίο παιδί του. Υπέφερε τρομερά όπως κάθε γονιός. Αλλά βρήκε το δρόμο του στην ελπίδα. Στον τάφο του αγαπημένου παιδιού του ανέγειρε ένα μικρό οβελίσκο, που σαν βέλος έδειχνε τον ουρανό. Και πάνω σε αυτόν χάραξε τις τρεις λέξεις: «Παραταύτα εγώ ζω».

Αυτό τα λέει όλα. Προσωπική τραγωδία ίσως να μας κρύβει τον ουρανό. παραταύτα, ο Ιησούς ζει!

Στο Χριστό έχουμε την ελπίδα μας για μια ζωή μετά το θάνατο. Αυτός είναι «η ανάστασις και η ζωή» (Ιωάννην [ια΄] 11:25), και υπόσχεται «εγώ ζω και σεις θέλετε ζει» (Ιωάννην [ιδ΄] 14:19). Όταν ο Ιησούς ξανάρθει, θα μας δώσει την αθανασία. Ποτέ πια δε θα ξαναζήσουμε κάτω από τη σκιά του θανάτου, γιατί θα έχουμε αιώνια ζωή. Ανακάλυψες αυτή τη μεγάλη ελπίδα που μπορεί να μας χαροποιήσει και στις πιο σκοτεινές στιγμές μας; Αν δε δέχθηκες ποτέ τον Ιησού ως Σωτήρα σου, θέλεις να το κάνεις τώρα;

Θεέ και Πατέρα ζώντων και νεκρών, Σε ευγνωμονώ για τη δικαιοσύνη και το έλεός σου απέναντι στις αδύνατες, θνητές ανθρώπινες υπάρξεις. Σε αγαπώ και λαχταρώ την ημέρα όπου, με τη χάρη Σου, θα λάβω την αθανασία μαζί με όλα τα παιδιά Σου. Βοήθησέ με να εμπιστευθώ ολοκληρωτικά σε Σένα και να δεχθώ τη Γραφή με όλη μου την καρδιά. Επίσπευσε την ημέρα όπου θα ενωθώ με τους αγαπημένους μου στο πρωινό της μεγάλης ανάστασης. Στο όνομα του Ιησού προσεύχομαι. Αμήν.

ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΒΡΩ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΗΜΕΡΑ;

Επί γενεές οι Καθολικοί και οι Διαμαρτυρόμενοι μάχονται σκληρά μεταξύ τους στη Βόρεια Ιρλανδία αν και οι δύο ορκίζονται υποταγή στη Γραφή. Από την κατάρρευση του κομμουνισμού στην Ανατολική Ευρώπη οι Χριστιανοί Ορθόδοξοι, οι Χριστιανοί Καθολικοί και οι Μουσουλμάνοι βρίσκονται στα μαχαίρια, συχνά στο όνομα των θρησκευτικών πεποιθήσεών τους. Χρόνια ατέλειωτα η ένταση στην εκρηκτική Μέση Ανατολή έχει πυροδοτηθεί από Ιουδαίους και Μουσουλμάνους, παρά το γεγονός ότι και οι Μουσουλμάνοι βασίζονται τις διδασκαλίες τους και στην Παλαιά Διαθήκη.

Δεν είναι παράξενο ότι οι άνθρωποι στην εποχή μας είναι επιφυλακτικοί για οποιονδήποτε ο οποίος μιλάει για μια αλήθεια, μια πίστη και ζητάει απόλυτη υποταγή. Αλλά την ίδια στιγμή λαχταρούμε για μια θέση να σταθούμε, μια αλήθεια να πιστέψουμε ολόκαρδα.

Πολλοί σήμερα μας ωθούν να βρούμε την ατομική πίστη μας και μας βεβαιώνουν ότι ο Θεός βρίσκεται κάπου στο βάθος της καρδιάς μας. Αλλά δεν είναι πολύ ενθαρρυντικό απλώς να επινοήσεις μια αλήθεια καθώς βαδίζεις. Όταν φθάσεις ως εκεί, θα ήταν τρομερό να διαπιστώσεις ότι δεν υπάρχει αλήθεια στον ορίζοντα μεγαλύτερη από τον εαυτό μας.

Αυτό είναι το δίλημά μας σήμερα. Λαχταρούμε μια θέση με σημασία για να σταθούμε στον κόσμο, και τρομαγμένοι ανακαλύπτουμε ότι είναι κατειλημμένη από φανατικούς.

Ευτυχώς ο Θεός έχει ετοιμάσει στην εποχή μας ένα μήνυμα για μας. Ο Θεός συχνά έδινε μηνύματα για να καλύψει τις ανάγκες των διαφόρων γενεών: ένα μήνυμα για να βοηθήσει τον Αδάμ και την Εύα μετά που η αμαρτία μπήκε στον κόσμο, ένα μήνυμα στον κόσμο πριν από τον κατακλυσμό, μηνύματα στον Ισραήλ όταν η Ασσυρία ή η Βαβυλώνα τους απειλούσαν.

Ο Ιησούς ήρθε με ένα ειδικό μήνυμα για την εποχή Του, και έχει ένα ειδικό μήνυμα για τις ημέρες μας που μας δίνει ένα μέρος για να σταθούμε. Αυτό το βρίσκουμε στα προφητικά βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης. Τα κεφάλαια Αποκάλυψης [ιβ'] 12 και [ιδ'] 14 συνοψίζουν το ειδικό μήνυμα για τις ημέρες μας. Στο Τεύχος αυτό και στο επόμενο θα εξετάσουμε σε βάθος αυτό το μήνυμα.

1. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

Η ζωή και οι διδασκαλίες του Ιησού ίδρυσαν την ενότητα της πίστης και τη συναδέλφωση στην αποστολική εκκλησία που Αυτός θεμελίωσε. Οι Χριστιανοί της αποστολικής εποχής ήξεραν ποιοι ήταν, και βίωναν την πίστη τους. Είχαν στενή επικοινωνία με τον αναστηθέντα Ιησού. Ο Παύλος περιέγραψε αυτόν το στενό δεσμό σαν σχέση γάμου:

**«Σας ηρραβώνισα με ένα άνδρα, διά να σας παραστήσω παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν.»
Β' Κορινθίους [ια'] 11:2.**

Σύμφωνα με τον Παύλο, η εκκλησία είναι η αγνή γυναίκα, η νύφη του Χριστού. Μια γυναίκα με όλη τη δροσιά και την αγνότητα της ως νύφη είναι το ταιριαστό σύμβολο για την αγαπημένη του Χριστού εκκλησία.

Στην Παλαιά Διαθήκη χρησιμοποιείται ο ίδιος συμβολισμός για να περιγράψει τον Ισραήλ, τον εκλεκτό λαό του Θεού: «την αγάπην της νυμφεύσεώς σου» (Ιερεμίας [β΄] 2:2). Αν και η λέξη «εκκλησία» δε χρησιμοποιείται στην Παλαιά Διαθήκη, η Καινή Διαθήκη αναφέρεται στον Ισραήλ ως «εκκλησία εν τη ερήμω» (Πράξεις [ζ΄] 7:38).

Στην Αποκάλυψη ο Ιωάννης περιγράφει την εκκλησία ως γυναίκα:

«Και σημεῖον μέγα εφάνη εν τω ουρανῷ. γυνή ενδεδυμένη τον ἥλιον, και η σελήνη υποκάτω των ποδῶν αυτής, και επί της κεφαλῆς αυτής στέφανος αστέρων δώδεκα.»
Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:1.

Αυτή η περιγραφή της γυναίκας δείχνει ότι ο Ιωάννης είχε στη σκέψη του το πέρασμα από τον Ισραήλ το λαό του Θεού της Παλαιάς Διαθήκης στην εκκλησία Του της Καινής Διαθήκης.

1. Η γυναίκα είναι «ενδεδυμένη τον ἥλιον». Αυτό δείχνει μια εκκλησία να λάμπει όπως ο ήλιος το καταμεσήμερο, επειδή περιβάλλεται από την ένδοξη παρουσία του Χριστού που είναι «το φως του κόσμου» (Ιωάννην [η΄] 8:12) και λάμπει μέσα από την εκκλησία Του η οποία με τη σειρά της γίνεται «το φως του κόσμου» (Ματθαίον [ε΄] 5:14).

2. Η γυναίκα έχει τη «σελήνη υποκάτω των ποδῶν αυτής». Η σελήνη αντιπροσωπεύει την αντανάκλαση του φωτός του ευαγγελίου στις θυσίες και τελετές του λαού του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη. Η σελήνη που είναι «υποκάτω των ποδῶν αυτής» δείχνει ότι το ανατακλώμενο φως του Ευαγγελίου της Παλαιάς Διαθήκης εκτοπίστηκε από την πραγματικότητα της ζωής, της διακονίας, του θανάτου και της ανάστασης του Χριστού.

3. Η γυναίκα έχει «στέφανον αστέρων δώδεκα». Τα άστρα σωστά αντιπροσωπεύουν τους δώδεκα αποστόλους, ανθρώπους με ευγενικό χαρακτήρα, των οποίων η μαρτυρία για τον Ιησού λάμπει και σήμερα.

Πολύ καθαρά ο Ιωάννης περιγράφει το πέρασμα από το λαό του Θεού της Παλαιάς Διαθήκης στη χριστιανική εκκλησία της Καινής Διαθήκης που ο Ιησούς ίδρυσε.

Ο ήλιος, η σελήνη και τα άστρα που χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν τα χαρακτηριστικά της γυναίκας, δίνουν έμφαση στη φωτοφόρο διακονία της χριστιανικής εκκλησίας και στον πρωταρχικό ρόλο της να δώσει τα Καλά Νέα.

2. ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΗΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ

Η εμφάνιση της γυναίκας φέρει επί σκηνής ένα μεγάλο δράμα:

«Έγκυος ούσα, έκραζε κοιλοπονούσα, και βασανιζομένη διά να γεννήση. Και εφάνη άλλο σημείον εν τω ουρανώ, και ιδού, δράκων μέγας κόκκινος, έχων κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα. και επί τας κεφαλάς αυτού διαδήματα επτά. και η ουρά αυτού έσυρε το τρίτον των αστέρων του ουρανού, και έρριψεν αυτούς εις την γην. Και ο δράκων εστάθη ενώπιον της γυναίκος της μελλούσης να γεννήση, διά να καταφάγη το τέκνον αυτής όταν γεννήση. Και εγέννησε παιδίον άρρεν, το οποίον μέλλει να ποιμάνη τα έθνη εν ράβδω σιδηρά. και το τέκνον αυτής ηρπάσθη προς τον Θεόν και τον θρόνον αυτού. Και η γυνή έφυγεν εις την έρημον, όπου έχει τόπον ητοιμασμένον από του Θεού, διά να τρέφωσιν αυτήν εκεί ημέρας χιλίας διακοσίας εξήκοντα.» Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:2-6.

Τρεις κύριες μορφές συμμετέχουν στο δράμα:

1. Η γυναίκα, ήδη προσδιορίστηκε ως εκκλησία του Θεού.
2. Το παιδίον άρρεν γεννήθηκε από αυτή τη γυναίκα και «ηρπάσθη προς τον θρόνον του Θεού» και «μέλλει να ποιμάνη τα έθνη». Ο Ιησούς Χριστός είναι το μόνο παιδί που γεννήθηκε σε αυτόν τον κόσμο, αρπάχθηκε στον ουρανό και κάποια ημέρα θα ποιμάνει όλα τα έθνη.
3. Ο δράκων αντιπροσωπεύει το Σατανά.

«Και έγεινε πόλεμος εν τω ουρανώ. ο Μιχαήλ και οι άγγελοι αυτού επολέμησαν κατά του δράκοντος, και ο δράκων επολέμησε και οι άγγελοι αυτού. Και δεν υπερίσχυσαν, ουδέ ευρέθη πλέον τόπος αυτών εν τω ουρανώ. Και ερρίφθη ο δράκων ο μέγας, ο όφιος ο αρχαίος ο καλούμενος Διάβολος και ο Σατανάς, ο πλανών την οικουμένην όλην, ερρίφθη εις την γην. και οι άγγελοι αυτού ερρίφθησαν μετ' αυτού.» Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:7-9.

Η εικόνα γίνεται καθαρή αφού κατανοήσουμε τα σύμβολα. Όταν ο Διάβολος και οι άγγελοί του έχασαν τη θέση τους στον ουρανό, ρίφθηκαν στη γη. Όταν ο Ιησούς γεννήθηκε περίπου 2.000 χρόνια πριν, ο διάβολος προσπάθησε να θανατώσει τον Ιησού, το άρρεν παιδίον, ευθύς μετά τη γέννησή Του. Απέτυχε, και ο Ιησούς «ηρπάσθη προς τον Θεόν και τον θρόνον αυτού». Τότε ο Σατανάς επιδόθηκε στο να εξουδετερώσει τη χριστιανική εκκλησία που ο Χριστός ίδρυσε. Αλλά απέτυχε να καταστρέψει είτε το Χριστό είτε την εκκλησία Του.

Ο Ιωάννης είχε μια φευγαλέα ματιά του μεγάλου αγώνα μεταξύ Χριστού και Σατανά που μαίνεται εδώ στη γη. Όταν ο αγώνας φθάνει στο κατακόρυφο με τη σταύρωση του Χριστού, ο Ιωάννης ακούει μια ισχυρή φωνή από τον ουρανό:

«Τώρα έγεινεν η σωτηρία και η δύναμις και η βασιλεία του Θεού ημών, και η εξουσία του Χριστού αυτού. διότι κατερρίφθη ο κατήγορος των αδελφών ημών, ο κατηγορών αυτούς ενώπιον του Θεού ημών ημέραν και νύκτα.» Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:10.

Ο Ιησούς κατήγαγε μια αποφασιστική νίκη κατά του Σατανά στο σταυρό. Στο σταυρό το σχέδιο της σωτηρίας εξασφαλίστηκε, ο Θεός προμήθευσε «δύναμη» για να αντισταθούμε στις πανουργίες του Σατανά, «η βασιλεία του Θεού» επιβεβαιώθηκε, και η «εξουσία» του Σωτήρα μας να είναι Αρχιερέας και Βασιλιάς μας επικυρώθηκε.

«Τώρα έγεινε σωτηρία» δηλώνει ότι έφθασε το υπέρτατο γεγονός της σωτηρίας. Η γέννηση του Χριστού - του Σωτήρα αυτού του κόσμου - έλαβε χώρα (εδάφιο 5). Σε πείσμα των άγριων πειρασμών του Σατανά, ο Ιησούς έζησε αναμάρτητη ζωή. Πέθανε και αναστήθηκε νικητής κατά της αμαρτίας και του θανάτου (εδάφιο 10). Ο Σατανάς νικήθηκε για πάντα (εδάφια 7-9). Ο σταυρός εκδηλώθηκε σε όλο το μεγαλείο του (εδάφια 10,11).

Η αναγγελία «τώρα έγεινε σωτηρία» δεν ενδιέφερε μόνο τον Ιωάννη, αλλά το σύμπαν όλο:

«Διά τούτο ευφραίνεσθε, οι ουρανοί, και οι κατοικούντες εν αυτοίς. Ουαί εις τους κατοικούντας την γην και την θάλασσαν, διότι κατέβη ο Διάβολος εις εσάς έχων θυμόν μέγαν, επειδή γνωρίζει ότι ολίγον καιρόν έχει.» Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:12.

Όλοι οι ουρανοί πανηγυρίζουν τη νίκη του Χριστού. Αυτός αφαίρεσε τη διεκδίκηση του Σατανά για μια θέση στον ουρανό, και ένας ηττημένος Σατανάς έχασε για πάντα τις διεκδικήσεις του επάνω στη γη μας. Με το Χριστό, η χριστιανική εκκλησία βαδίζει προς το θρίαμβο.

3. Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΗ ΜΕ ΤΟ ΣΑΤΑΝΑ

Πριν ο Ιησούς αναληφθεί στον ουρανό, ίδρυσε τη χριστιανική εκκλησία (που συμβολίζεται από τη γυναίκα). Έδωσε τη ζωή Του σ' αυτήν και τη θυσίασε γι' αυτήν. Ο θάνατος του Χριστού στο σταυρό εξασφάλισε στη χριστιανική εκκλησία τη δύναμη να νικήσει το Σατανά.

«Και αυτοί (η χριστιανική εκκλησία) ενίκησαν αυτόν (το Σατανά) διά το αίμα του Αρνίου, και διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτών. και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου.» Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:11.

Ο Χριστός δίνει τώρα τη δύναμή Του - τον καρπό της νίκης Του - στην εκκλησία Του. Με τη δύναμη του σταυρού μπορούμε να κατακτήσουμε την περιοχή η οποία άλλοτε ανήκε στο Σατανά. Όπως ο Ιησούς τελεσίδικα θριάμβευσε κατά του Σατανά στο σταυρό, εξακολουθεί να θριαμβεύει μέσο της εκκλησίας Του.

Τρία χαρακτηριστικά σημαδεύουν το θρίαμβο της εκκλησίας στο διάβα των αιώνων της χριστιανικής εποχής:

1. «Ενίκησαν αυτόν (το Σατανά) διά το αίμα του Αρνίου.» Ο Ιησούς δίπλα στο θρόνο του Θεού καθιστά το αίμα Του αποτελεσματικό στη ζωή των οπαδών Του. Μπορεί να σβήσει τις καταχωρημένες αμαρτίες μας και να μας σώσει με το χυθέν αίμα Του (Α΄ Ιωάννου [α΄] 1:7). Το ζωοδότο αίμα του αναστημένου Σωτήρα μας δίνει δύναμη να ζήσουμε μια έντονη χριστιανική

ζωή μέρα με την ημέρα (Α΄ Πέτρου [α΄] 1:18-20). (Για περισσότερη εξήγηση σχετικά με το αίμα του Χριστού, δες Τεύχος 11, Τμήμα 5).

2. «Δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου.» «Το αίμα του Αρνίου» τους έκανε πρόθυμους να πεθάνουν για το Χριστό. Δε δίστασαν μπροστά στο θάνατο. Η επιρροή του σταυρού ικάνωσε τους μάρτυρες να διατηρήσουν το αίσθημα της αποστολής ακόμη και στις αντιξοότητες. Ο Χριστός υπέφερε, και αυτοί πρόθυμα υπέφεραν.

Ακόμη και παιδιά έφθασαν στην ύστατη θυσία. Μια ιστορία μας λέει ότι μια χριστιανή μητέρα ρίχθηκε στα λιοντάρια στην αρένα της Ρώμης επειδή υποτάχθηκε στο Χριστό και όχι στο κράτος. Το κοριτσάκι της ήταν υποχρεωμένο να παρακολουθήσει αυτή την απάνθρωπη σκηνή. Αλλά αντί να υποχωρήσει τρομοκρατημένη, αισθάνθηκε τη θερμή αφοσίωση να βρεθεί και αυτή στην αρένα. Καθώς τα λιοντάρια επιτέθηκαν στη μητέρα της, αυτή φώναξε: «και εγώ είμαι χριστιανή». Οι ρωμαίοι αξιωματούχοι έριξαν και το κορίτσι στα πεινασμένα θηρία.

Ο Τερτυλλιανός, ένας χριστιανός του δεύτερου αιώνα, έγραψε για τους χριστιανούς: «Το έργο της αγάπης μας σημαδεύει, ώστε να πουν οι εθνικοί, ‘Δείτε, πόσο αγαπιούνται, που είναι έτοιμοι να πεθάνουν ο ένας για τον άλλον’.» Οι χριστιανοί που έμειναν πιστοί στην Αλήθεια ακόμη και μπροστά στο θάνατο, αποτελούν παράδειγμα που εμπνέει.

3. «Ενίκησαν αυτόν (το Σατανά). . . διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτών.» Όχι απλώς «δια τον λόγον» αλλά «δια τον λόγον της μαρτυρίας» - τη μαρτυρία της ζωής τους, τη ζωντανή μαρτυρία της δύναμης του Ιησού και του ευαγγελίου Του. Στις σκοτεινές ώρες της χριστιανικής εποχής στρατιά ολόκληρη Χριστιανών - από τους πατέρες της πρώτης εκκλησίας μέχρι την εποχή της Μεταρρύθμισης - υπερνίκησαν τα χείριστα που ο διάβολος εκτόξευσε εναντίον τους, απλώς με τη δυναμική μαρτυρία της ζωής τους.

Η Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:11 περιγράφει τη νικηφόρο χριστιανική εκκλησία. Η μαρτυρία της καλοσύνης, του θάρρους, της πιστότητας και του θριάμβου τους βρόντησε ανά τους αιώνες και συγκίνησε τον κόσμο.

Αφού ο Σατανάς απέτυχε να εξοντώσει τον Υιόν του Θεού όταν Αυτός έζησε στη γη, τώρα προσπαθεί να Τον εξοντώσει καθώς είναι μέσα στην εκκλησία Του. Στην εκκλησία όμως δίνεται και ενθάρρυνση και προειδοποίηση:

«Ότε είδεν ο δράκων ότι ερρίφθη εις την γην, εδίωξε την γυναίκα ήτις εγέννησε τον άρρην. Και εδόθησαν εις την γυναίκα δύο πτέρυγες του αετού του μεγάλου, διά να πετά εις την έρημον εις τον τόπον αυτής, όπου τρέφεται εκεί καιρόν και καιρούς και ήμισυ καιρού, από προσώπου του όφους. και έρριπεν ο όφης οπίσω της γυναίκος εκ του στόματος αυτού ύδωρ ως ποταμόν, διά να κάμη να σύρη αυτήν ο ποταμός. Και εβοήθησεν η γη την γυναίκα, και ήνοιξε η γη το στόμα αυτής, και κατέπιε τον ποταμόν, τον οποίον έρριπεν ο δράκων εκ του στόματος αυτού.» Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:13-16.

Ακριβώς όπως προλέχθηκε, κατά τον σκοτεινό Μεσαίωνα ο Σατανάς ξεσήκωσε ποταμόν διωγμού για «να σύρη αυτήν ο ποταμός». Αυτός είναι πνευματικός πόλεμος. Θανάσιμος πόλεμος. Ο Σατανάς θέλει να καταστρέψει την επιρροή του Χριστού εξολοθρεύοντας την εκκλησία Του και χρησιμοποιεί κάθε απάτη που μπορεί να επινοήσει. Ο δράκων συμβολίζει κατά πρώτον το Σατανά. Αλλά να θυμάσαι ότι ο Σατανάς χρησιμοποιεί ανθρώπινους παράγοντες στο ρόλο του ως δράκοντας για να επιτεθεί στο λαό του Θεού. Χρησιμοποίησε το ρωμαίο βασιλιά Ηρώδη σε μια προσπάθειά του να φονεύσει το βρέφος-Ιησού, μόλις γεννήθηκε. Χρησιμοποίησε τους θρησκευτικούς αντιπάλους του Χριστού για να Τον καταδιώξει, να Τον παρενοχλήσει και τελικά να εξασφαλίσει το σταυρικό Του θάνατο. Αλλά η φαινομενική νίκη του Σατανά έγινε ο μέγιστος θρίαμβος του Χριστού. Οργισμένος για την ήττα Του στο σταυρό, ο Σατανάς έστρεψε το θυμό του στην εκκλησία που ο Ιησούς ίδρυσε.

Στις δεκαετίες που ακολούθησαν τη σταύρωση του Χριστού, χιλιάδες θανατώθηκαν στο Κολοσσαίο της Ρώμης, στις αρένες, στις πλατείες των πόλεων, στις φυλακές και στα ερημικά κρησφύγετα. Οι κοσμικές εξουσίες ξεκίνησαν αυτή την καταδίωξη.

Αλλά μετά το θάνατο των αποστόλων επήλθε βαθμιαία αλλαγή στην εκκλησία. Κατά το δεύτερο, τον τρίτο και τον τέταρτο αιώνα πολλοί στην εκκλησία αλλοίωσαν και ακόμη απέρριψαν τις αλήθειες που ο Χριστός και οι απόστολοι είχαν διδάξει. Μερικοί αποστάτες ηγέτες άρχισαν να καταδιώκουν τους χριστιανούς εκείνους που επέμεναν στην αγνότητα των διδασκαλιών της Καινής Διαθήκης.

Υπολογίζεται ότι περίπου 50.000.000 πιστοί φονεύθηκαν. Σε μια ανεπιτυχή προσπάθειά του να καταπνίξει την εκκλησία και να την καταστρέψει τελείως, ο διάβολος έστειλε έναν «ποταμόν» καταδιώξεων και ψευδών διδασκαλιών για «να σύρη αυτήν (την εκκλησία) ο ποταμός». Αλλά «εβοήθησεν η γη την γυναίκα. . . και κατέπτε τον ποταμόν» των διωγμών και των ψευδών διδασκαλιών.

Στους διωγμούς του Μεσαίωνα η αληθινή εκκλησία αποχωρίστηκε από την αποστάτιδα ηγεσία και ζήτησε καταφύγιο «εις την έρημον εις τον τόπον αυτής». Ευτυχώς, ο πιστός λαός του Θεού «έφυγεν εις την έρημον όπου έχει τόπον ητοιμασμένον από του Θεού διά να τρέφωσιν αυτήν (την εκκλησία) εκεί ημέρας χιλίας διακοσίας εξήκοντα» (Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:6). Αυτή η προφητεία εκπληρώθηκε κατά τα 1.260 χρόνια διωγμού από το 538 μέχρι το 1798 (να θυμάσαι ότι μια ημέρα λογαριάζεται για ένα έτος στη συμβολική γλώσσα των βιβλικών προφητειών, ιδέ Ιεζεκιήλ [δ΄] 4:6).

Αυτές οι δύο χρονολογίες οριοθετούν το χρονικό διάστημα που η καθολική εκκλησία ήταν η ύπατη εξουσία στην Ευρώπη. Το 538 μπήκε σε εφαρμογή η διαταγή του αυτοκράτορα Ιουστινιανού ο οποίος το 533 είχε αναγνωρίσει την υπεροχή του Πάπα. και το 1798 ο Πάπας πιάστηκε αιχμάλωτος από το Γάλλο στρατηγό Μπερτιέ, οπότε ο Παπισμός έχασε την εξουσία του.

Κατά το σκοτεινό Μεσαίωνα, οι πιστοί στη Βίβλο Χριστιανοί έβρισκαν καταφύγιο όπου μπορούσαν, όπως στις κοιλάδες των Βαλδενσίων στη βορειοδυτική Ιταλία και στη νοτιοανατολική Γαλλία, και στην Κελτική εκκλησία της Αγγλίας. Άνδρες σαν τον Πατρίκιο της Ιρλανδίας, τον Κολούμπα της Ιόνας, τον Εϊνταν του Λιντισφον, κήρυξαν τον λόγο του Θεού σε μυστικά κέντρα μάθησης όπου εκπαίδευσαν νέους να κηρύξουν το αγνό ευαγγέλιο σε μια εποχή άγνοιας, προκατάληψης, και ανελευθερίας.

Κύλησαν πολλοί αιώνες της εκκλησιαστικής ιστορίας την οποία περιέγραψε με ακρίβεια η Αποκάλυψη, και τώρα ερχόμαστε στην εποχή μας - στην αληθινή εκκλησία του Χριστού μετά το 1798.

4. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

Όπως θα αναμενόταν, ο δράκοντας εξακολουθεί να είναι οργισμένος με το λαό του Θεού. Ο μεγάλος αόρατος πόλεμος συνεχίζεται. Πραγματικά, ο Σατανάς ετοιμάζει τη μεγαλύτερη επίθεσή του κατά της εκκλησίας πριν ακριβώς έρθει ο Ιησούς. Σημείωσε την τελευταία πράξη του δράματος στο κλείσιμο της προφητείας:

«Και ωργίσθη ο δράκων κατά της γυναικός, και υπήγε να κάμη πόλεμον με τους λοιπούς του σπέρματος αυτής, τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού.» Αποκάλυψις [ιβ'] 12:17.

Αυτή η προφητεία αφορά στις ημέρες μας. Ο Σατανάς είναι οργισμένος. διεξάγει πόλεμο «με τους λοιπούς του σπέρματος» της γυναίκας - δηλαδή με το σημερινό λαό του Θεού. Σημείωσε ότι η τελευταία χριστιανική εκκλησία έχει κάποια χαρακτηριστικά σημεία: «τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού.»

1. Αυτοί οι πιστοί των εσχάτων ημερών έχουν «την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού».

Προσκολλημένοι πιστά στις αγνές διδασκαλίες του Λόγου του Θεού, μαρτυρούν για τον Ιησού μέσα από μια δυναμική χριστιανική ζωή. Ανακάλυψαν ότι οι μεγάλες αλήθειες της Γραφής αφυπνίζουν την αγάπη και την αφοσίωση στο Χριστό. Άνθρωποι πονετικοί, θέλουν να μοιρασθούν και με άλλους τη χαρά της ζωής με το Χριστό.

2. Αυτοί οι Χριστιανοί των εσχάτων ημερών είναι ο λαός της προφητείας. Έχοντας «την μαρτυρίαν του Ιησού», ο Ιωάννης έγραψε το βιβλίο της Αποκάλυψης (Αποκάλυψις [α'] 1:1-3). Η τελευταία ομάδα των πιστών λαμβάνει ένα παρόμοιο χάρισμα: Άμεσες μαρτυρίες από το Θεό μέσα από έναν επίγειο αγγελιοφόρο. Ο Ιωάννης προσδιορίζει τη μαρτυρία του Ιησού ως το πνεύμα της προφητείας (Αποκάλυψις [ιθ'] 19:10). Αυτό το χάρισμα της προφητείας τους δίνει μια καθαρή ενόραση της αποστολής τους και του τελικού προορισμού τους.

3. Αυτοί οι χριστιανοί των εσχάτων ημερών ταυτίζονται επίσης με «τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού». Αυτοί όχι μόνον υπερασπίζονται την ακεραιότητα των Δέκα Εντολών, αλλά και υπακούουν σε αυτές. «Η αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών διά

Πνεύματος Αγίου του δοθέντος εις ημάς» (Ρωμαίους [ε΄] 5:5). Η αγάπη του Θεού οδηγεί στην πρόσχαρη υποταγή (Ρωμαίους [ιγ΄] 13:8-10).

Η αποστολική εκκλησία επέδειξε υπακοή στις εντολές του Θεού, και οι Χριστιανοί των εσχάτων ημερών κρατούν την ίδια στάση ακολουθώντας το παράδειγμα του Ιησού και της πρώτης εκκλησίας στην υπακοή των εντολών του Θεού. Αυτή η στάση προκαλεί τον εχθρό μας, το δράκοντα. Ο διάβολος διεξάγει πόλεμο «με τους λοιπούς του σπέρματος» της γυναίκας, επειδή αυτοί μαρτυρούν για μια μεγάλη αλήθεια: η γνήσια αγάπη προς το Θεό δημιουργεί υπάκουους μαθητές. Όπως ο Χριστός έδωσε την εντολή:

«Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε.» Ιωάννην [ιδ΄] 14:15.

Ανακάλυψες αυτό στη δική σου ζωή; Η ζωή αυτών των Χριστιανών των εσχάτων ημερών δείχνει ότι, με το Χριστό, μπορούμε να αγαπούμε το Θεό με όλη μας την καρδιά και τους συνανθρώπους μας σαν τον εαυτό μας. Αυτές οι αρετές, αγάπη στο Θεό και αγάπη στους ανθρώπους, συνοψίζουν τις Δέκα Εντολές του Θεού (Ματθαίον [κβ΄] 22:35-40).

Η τετάρτη από αυτές τις εντολές ζητάει από μας να τηρήσουμε το Σάββατο, την έβδομη ημέρα της εβδομάδας. Αφού η αγάπη για τον Ιησού έβαλε όλες τις εντολές στην καρδιά τους, αυτοί οι χριστιανοί των εσχάτων ημερών είναι τηρητές του Σαββάτου. Ο διάβολος προσπάθησε με διάφορους τρόπους να βγάλει την τετάρτη από τις Δέκα Εντολές που ο Θεός είχε γράψει πάνω σε πέτρινες πλάκες, αλλά δεν μπόρεσε να την αποσπάσει από τις καρδιές των πιστών. Ο Θεός έχει ένα κίνημα στις έσχατες μέρες που οδηγεί τους ανθρώπους πίσω στην τήρηση των Εντολών, χωρίς εξαίρεση καμιάς. Ο Θεός έχει μια εκκλησία στις έσχατες ημέρες που καλεί τους ανθρώπους πίσω στην υποταγή σε Αυτόν. Το Σάββατο αποτελεί σύμβολο ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός και Κύριος αυτού του κόσμου καθώς και της ζωής του καθενός μας. Και το Σάββατο βρίσκεται στο κέντρο της τελευταίας κλήσης προς το λαό Του στην Αποκάλυψη κεφάλαια [ιβ΄] 12 μέχρι [ιδ΄] 14.

Όλα τα μέσα του ουρανού είναι στη διάθεση των Χριστιανών των εσχάτων ημερών, οι οποίοι περιγράφονται σε αυτά τα κεφάλαια. Ίσως να φαίνονται απομονωμένοι από τον κόσμο, αλλά οι προσευχές τους καλούν στρατιά ουράνιων αγγέλων στο πλευρό τους. Ο ζων Σωτήρας είναι ο μόνιμος σύντροφός τους, και το Άγιο Πνεύμα εργάζεται για να τους δυναμώνει. Η υπόσχεση είναι βέβαιη. Θα νικήσουν το Σατανά «διά το αίμα του Αρνίου, και διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτών» (Αποκάλυψις [ιβ΄] 12:11).

Θέλεις να είσαι ένας από αυτούς τους Χριστιανούς των εσχάτων ημερών «τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού»; Γιατί δεν παίρνεις αυτή την απόφαση ακριβώς τώρα;

Ουράνιε Πατέρα: Πόσο Σε ευγνωμονώ για τη σαφή βιβλική μαρτυρία που μας δίνεις πώς να αποτελέσουμε μέρος του λαού του Θεού των εσχάτων ημερών που είναι νικητές. Βοήθησέ με να υποτάξω τη ζωή μου στο αιώνιο ευαγγέλιο, να τηρήσω τις εντολές και την πίστη του Ιησού. Κράτησέ με κοντά στον Ιησού να διάγω μια ζωή απόλυτης υποταγής και εμπιστοσύνης στην αιώνια χάρη. Στο όνομα του Ιησού προσεύχομαι. Αμήν.

ΕΧΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ;

Πρόσφατες στατιστικές μας δείχνουν ότι 240 διάφορες θρησκευτικές οργανώσεις έχουν τις δραστηριότητες τους μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Σε όλο τον κόσμο ξεπερνούν τις 500. Οι Διαμαρτυρόμενοι είναι χωρισμένοι σε πάνω από 200 ομολογίες, και αυτές ακόμη έχουν τις υποδιαιρέσεις τους. Σαν παράδειγμα, οι Βαπτιστές μόνο είναι διαιρημένοι σε είκοσι παρακλάδια.

Ένας αγγλικανός επίσκοπος είπε κάποτε: «Ο διαιρημένος χριστιανισμός είναι πηγή αδυναμίας στη Δύση. σε μη χριστιανικές χώρες είναι . . . πέτρα σκανδάλου». Αυτός ο άνθρωπος είχε στη σκέψη του την αμηχανία που αντιμετωπίζουν οι Ινδουιστές, οι Βουδιστές, οι Μουσουλμάνοι που, όταν θέλουν να ακολουθήσουν το Χριστό, πρέπει να διαλέξουν ανάμεσα σε πολλές εκκλησίες και μάλιστα ανταγωνιστικές.

Με τη σύγχυση που προκαλούν οι τόσες δοξασίες, δεν είναι περίεργο ότι η Γραφή ονομάζει Βαβυλώνα το θρησκευτικό κόσμο των εσχάτων ημερών (Αποκάλυψις [ιδ΄] 14:8). Σύμφωνα με τη σύγχυση των γλωσσών στον Πύργο της Βαβέλ, το όνομα Βαβυλών ταυτίστηκε με την εβραϊκή λέξη βαλάλ που σημαίνει σύγχυση. Στη βιβλική προφητεία «Βαβυλών» έγινε το κατεξοχήν σύμβολο της θρησκευτικής σύγχυσης.

Σε όλη αυτή τη μάζα των διαπληκτιζόμενων μερικές φορές, και συχνά ανταγωνιστικών θρησκευτικών οργανώσεων πώς μπορεί κανείς να αναζητήσει την αλήθεια και να ανακαλύψει τη γνήσια θρησκεία;

1. ΠΟΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΣΩΖΕΙ;

Ο Ραμόν Ουμασάνκαρ γεννήθηκε Βραχμάνος. Οι μεγαλύτεροί του τον δίδαξαν από τα παιδικά του χρόνια ότι ήταν ένας θεός, και για να πραγματοποιήσει τη θεότητα του έπρεπε να εφαρμόσει τη γιόγκα και την περισυλλογή. Ως έφηβος όμως, ο Ραμόν σκεπτόταν αν μπορούσε πραγματικά να βρει το Θεό μέσα από τα είδωλα που προσκυνούσε στους ναούς των Ινδουιστών.

Αργότερα ο Ραμόν βρέθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες και εκεί είχε την ευκαιρία να εξετάσει τη Γραφή και τι ζητάει από τους ανθρώπους ο Χριστός. Πάντοτε σεβόταν το Χριστό για την ταπεινοφροσύνη Του, αλλά τώρα έμαθε πως ο Χριστός έλεγε ότι ήταν ο μονογενής Υιός του Θεού. Και πρόσεξε ότι πολλοί χριστιανοί φαινόταν να έχουν μια ειρήνη που η μακρόχρονη περισυλλογή απέτυχε να του δημιουργήσει. Παραταύτα, ο Ραμόν ήταν αποφασισμένος να βρει την αλήθεια στην ινδουιστική θρησκεία του.

Αλλά είχε την ευκαιρία να δει μια ταινία για τη ζωή του Χριστού. Για πρώτη φορά διαπίστωσε ότι ο Χριστός γνώρισε τον πόνο σαν ανθρώπινη ύπαρξη. Πριν από αυτό, νόμιζε ότι ο Ιησούς

χρησιμοποιούσε υπερφυσικές δυνάμεις για να αποφύγει τον πόνο του σταυρού. Αλλά τώρα δεν μπορούσε να εξηγήσει το σταυρό. Αναρωτιόταν: Πώς ο Ιησούς πέρασε τόσο τρομερές δοκιμασίες για τους αμαρτωλούς ανθρώπους;

Καθώς ο Ραμόν σκεπτόταν το θάνατο του Χριστού, σκλαβώθηκε από μια τέτοια επίδειξη αγάπης. Αποφάσισε να εγκαταλείψει την ορεγόμενη βραχμανική ιδιότητα - να γίνει θεός, και να στραφεί προς τον Ιησού, το Σωτήρα. Σε σύγκριση με την αυτοθυσιαζόμενη αγάπη του Χριστού, ο Ραμόν είπε: «Οτιδήποτε άλλο απλώς σωριάστηκε σε κομμάτια».

Αυτός ο νεαρός Βραχμάνος ανακάλυψε την κεντρική μορφή της Χριστιανοσύνης - τον Ιησού το Σωτήρα του κόσμου. Αυτός είναι η οδός - η μοναδική οδός της σωτηρίας.

«Δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία. διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν.» Πράξεις [δ'] 4:12,

Η Γραφή το λέει ξεκάθαρα ότι είμαστε χαμένοι εξαιτίας της αμαρτίας, και η ποινή της αμαρτίας είναι ο θάνατος (Ρωμαίους [ς'] 6:23). Επειδή όλοι αμαρτήσαμε (Ρωμαίους [γ'] 3:23), όλοι αντιμετωπίζουμε το θάνατο. Όλοι έχουμε ανάγκη να διαφύγουμε από την καταδίκη του θανάτου. Και μόνον ο Ιησούς μπορεί να μας εξασφαλίσει αυτή τη διαφυγή.

«Διά του οποίου (ευαγγελίου) και σώζεσθε, . . . ότι ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς. και ότι ετάφη, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν.» Α' Κορινθίους [ιε'] 15:2-4.

Δε σωζόμαστε με τη θρησκεία, ούτε σωζόμαστε με την εκκλησία. Ο Ιησούς Χριστός και μόνον Αυτός μας σώζει.

«Τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν, να έχη ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα.» Ιωάννην [ς'] 6:40.

Ο απόστολος Πέτρος είπε στον Ιησού:

«Συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος.» Ματθαίον [ις'] 16:16.

Ο Ιησούς απάντησε σε αυτή την ομολογία πίστης λέγοντας:

«Επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου.» Ματθαίον [ις'] 16:18.

Πίστη στον Ιησού είναι το θεμέλιο της γνήσιας θρησκείας - η πέτρα επάνω στην οποία οικοδομείται η αληθινή εκκλησία. Όπως είναι «είς Θεός ο Πατήρ» και «είς Κύριος Ιησούς Χριστός» ο Σωτήρας μας (Α' Κορινθίους [η'] 8:6), έτσι υπάρχει και μία αληθινή θρησκεία:

«Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα.» Εφεσίους [δ'] 4:5.

«Και θέλει γείνει μία ποιμήν, εἷς ποιμήν.» Ιωάννην [ι'] 10:16.

Η Χριστιανοσύνη διδάσκει την αλήθεια όπως αποκαλύπτεται στο Λόγο του Θεού. Ο Ιησούς λέει:

«Ερευνάτε τας γραφάς, διότι σεις νομίζετε ὅτι ἐν αὐταῖς ἔχετε ζωὴν αἰώνιον. καὶ ἐκεῖναι εἶναι αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ.» Ιωάννην [ε'] 5:39.

2. ΕΧΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ;

Ναι, ο Θεός έχει ένα ειδικό μήνυμα για τους Χριστιανούς των εσχάτων ημερών. Εμφανίζεται στην Αποκάλυψη [ιδ'] 14:6-16 σε μορφή τριπλής αγγελίας, και όταν αυτό δοθεί σε ὅλο τον κόσμο, τότε ο Ιησούς θα έρθει να συνάξει τους λυτρωμένους:

«Και εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τῆς νεφέλης ἐκάθητό τις ὅμοιος με υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον κοπτερόν. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ κρᾶζων μετὰ μεγάλης φωνῆς πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ τῆς νεφέλης, Πέμψον τὸν δρέπανόν σου, καὶ θερίσον. διότι ἦλθεν εἰς σε ἡ ὥρα τοῦ να θερίσης, ἐπειδὴ ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης ἔβαλε τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ εθερίσθη ἡ γῆ.» Αποκάλυψις [ιδ'] 14:14-16.

Η διακήρυξη των αγγελιών που δίνουν οι τρεις ἄγγελοι φθάνει στο κατακόρυφό της με τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Αν και η Βίβλος περιγράφει ὅτι αυτές οι τρεις αγγελίες δίνονται συμβολικά ἀπὸ τρεις ἀγγέλους, μολταυτά ο λαός του Θεού εἶναι που γνωστοποιεῖ αυτές στον κόσμο. Ἀς εξετάσουμε ξεχωριστά την καθεμιά ἀπὸ αυτές τις τρεις αγγελίες.

1. ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ.

«Και εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον εἰς τὸ μεσουράνημα, ὅστις εἶχεν εὐαγγέλιον αἰώνιον, διὰ νὰ κηρύξῃ εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἰς παν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν. καὶ ἔλεγε μετὰ φωνῆς μεγάλης, Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ δότε δόξαν εἰς αὐτόν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ. καὶ προσκυνήσατε τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.» Αποκάλυψις [ιδ'] 14:6,7.

Ο λαός του Θεού δεν διακηρύττει ένα καινούριο εὐαγγέλιο, ἀλλὰ τὸ «αἰώνιον εὐαγγέλιον» σε ὅλον τον κόσμο, «εἰς παν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν» Αν και ο Θεός έχει ένα ειδικό μήνυμα για τις ἔσχατες ἡμέρες, πρέπει νὰ προσέξουμε νὰ μὴν υποβαθμίσουμε ἢ νὰ διαστρέψουμε τὸ «αἰώνιον εὐαγγέλιον» του Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι τὸ ἴδιο μήνυμα τῆς σωτηρίας που ὁ λαός τῆς ἐποχῆς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δέχθηκε «διὰ πίστεως» (Εβραίους [γ'] 3:16 - [δ'] 4:2, [ια'] 11:1-40). ἡ ἴδια διδασκαλία που ὁ Ἰησούς γνωστοποίησε. τὸ ἴδιο εὐαγγέλιο που οἱ

μαθητές κήρυξαν για να κατακτήσουν τον κόσμο και να τον φέρουν στο Χριστό. το ίδιο ευαγγέλιο που αντηχεί στο διάβα των αιώνων της χριστιανικής εποχής.

Το ευαγγέλιο του Χριστού καταδιώχθηκε από την αποστάτιδα εκκλησία κατά το σκοτεινό Μεσαίωνα, αλλά η Μεταρρύθμιση το αναβίωσε, και ο λαός του Θεού το κηρύττει σε όλο τον κόσμο σήμερα. Ο πρώτος άγγελος κηρύττει αυτό το ίδιο ευαγγελικό μήνυμα αλλά αυτό δίνεται με ένα νέο σκηνικό - παγκόσμιο - για τους ανθρώπους που ζουν σε αυτές τις έσχατες ημέρες, ακριβώς πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού.

Όσοι δέχονται την πρόσκληση, ακολουθούν την εντολή: «Φοβήθητε τον Θεόν, και δότε δόξαν εις αυτόν». Με τη ζωή τους και με τη δυναμική μαρτυρία τους δείχνουν στον κόσμο το χαρακτήρα αγάπης του Θεού. Δείχνουν τι μπορεί να κάνει ο Θεός μέσα από ανθρώπινες υπάρξεις καθιερωμένες στο Χριστό.

Πότε πρέπει να δοθεί αυτή η τριπλή αγγελία στον κόσμο; Πότε «ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού»; Το Τεύχος 12 εξηγεί ότι ο Ιησούς άρχισε το 1844 το έργο της κρίσης που προηγείται της Δευτέρας Παρουσίας. Σε αυτό το έτος - το 1844, ο Ιησούς ενέπνευσε τους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο να δίνουν το μήνυμα της Αποκάλυψης κεφάλαιο [ιδ'] 14.

Αυτό το μήνυμα μας καλεί: «προσκυνήσατε τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην» (Αποκάλυψις [ιδ'] 14:7). Ο Θεός ζητάει από μας «Ενθυμού την ημέραν του Σαββάτου, διά να αγιάζης αυτήν. . . Διότι εις έξ ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην» (Έξοδος [κ'] 20:8-11). Το 1844, όταν ο Δαρβίνος είχε εισηγηθεί τη νέα θεωρία της εξέλιξης, ο Θεός καλούσε τους ανθρώπους να Τον λατρεύουν ως δημιουργό. Στην ίδια εποχή που η εξέλιξη άρχισε να απειλεί την αυθεντικότητα του

Λόγου του Θεού, εκείνοι που κήρυτταν την τριπλή αγγελία ανακάλυψαν το Σάββατο - την έβδομη ημέρα στο Λόγο του Θεού - και άρχισαν να τη φυλάττουν προς τιμή του Δημιουργού του ουρανού και της γης.

2. ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ.

«Και άλλος άγγελος ηκολούθησε, λέγων, Έπεσεν, έπεσε Βαβυλών, η πόλις η μεγάλη. διότι εκ του οίνου του θυμού της πορνείας αυτής επότισε πάντα τα έθνη.» Αποκάλυψις [ιδ'] 14:8.

Η δεύτερη από τις αγγελίες του Θεού αντιτίθεται στη θρησκεία του συμβιβασμού. Η Αποκάλυψις [ιζ'] 17 περιγράφει την πνευματική Βαβυλώνα - τον αποστάτη Χριστιανισμό - ως μια πόρνη γυναίκα (εδάφιο 5). Αυτή είναι εκ διαμέτρου αντίθετη με την αγνή γυναίκα στην Αποκάλυψη [ιβ'] 12 που αντιπροσωπεύει την αληθινή χριστιανική εκκλησία.

Ο δεύτερος άγγελος γνωστοποιεί: «Έπεσε Βαβυλών η πόλις η μεγάλη». Η γυναίκα που αντιπροσωπεύει τη Βαβυλώνα είναι μια διαφθαρμένη γυναίκα η οποία «εκ του οίνου του θυμού της πορνείας αυτής επότισε πάντα τα έθνη». Ο οίνος των ψευδών

διδασκαλιών διαπότισε αυτά τα νοθευμένα σχήματα του Χριστιανισμού. Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου καλεί το λαό του Θεού να αντισταθεί στις ψευδείς διδασκαλίες του αποστάτη Χριστιανισμού ο οποίος θολώνει τις αλήθειες του Λόγου του Θεού.

Η Βαβυλώνα αντιπροσωπεύει ένα κράμα από πολλά σχήματα του αποστάτη Χριστιανισμού. Μια παραποίηση του ευαγγελίου η οποία εισέδυσσε στο μεγαλύτερο μέρος του Χριστιανισμού είναι ο νομικισμός: η δοξασία ότι η σωτηρία μας εξαρτάται από τις καλές προσπάθειές μας. Στο άλλο άκωτατο άκρο βρίσκονται εκείνοι που καθιστούν πολύ φθηνή τη χάρη. Χωρίζουν το ευαγγέλιο από τη φυσική συνέπειά του: μια ζωή υπακοής στο Χριστό.

Ο Θεός καλεί τους ανθρώπους να βγουν από τη Βαβυλώνα (Αποκάλυψις [ιη´] 18:4) και να αφιερωθούν ολόκαρδα στο Χριστό. Θέλει ανθρώπους που να αποτελέσουν παραδείγματα της δύναμης μιας πίστης που συνοδεύεται από την υπακοή. Ο Κύριος καλεί το λαό Του από την πνευματική Βαβυλώνα να γίνουν γνήσιοι μαθητές Του, να εξαρτώνται από Αυτόν και να ακολουθήσουν τα διδάγματά Του από τη Γραφή. Ζητάει από όλους μας να τηρήσουμε τις εντολές Του και να έχουμε πίστη σε Αυτόν. (Αποκάλυψις [ιδ´] 14:12).

Η Βαβυλώνα προσφέρει απατηλές εναλλαγές. Σαν παράδειγμα, θρησκευτικές ομάδες οι οποίες επιλέγουν ποιες βιβλικές διδασκαλίες πρέπει να γίνουν αποδεκτές και ποιες να απορριφθούν. Πολλοί σήμερα εκλέγουν ένα είδος χριστιανισμού του γλυκού νερού.

Η Βαβυλώνα είναι πολύ επικίνδυνη εξαιτίας της λαθεμένης ιδέας που δίνει για το Θεό. Μεταστρέφει την εικόνα του Θεού σε γελοιογραφία: ένας εκδικητής που αδιάλειπτα ζητάει χωροφύλακες στον ουρανό, ή ένας καλοκάγαθος παππούλης τόσο γλυκός που δεν ενοχλείται από την αμαρτία. Η σωστή εκκλησία θα παρουσιάσει μια ισορροπημένη εικόνα όλων των γνωρισμάτων του Θεού και θα δείξει πώς το έλεος και η δικαιοσύνη Του, η κυριαρχία και η προθυμία να υπηρετήσει, η παντοδυναμία και η συγκράτηση, όλα συνυπάρχουν στην αλήθεια ότι ο Θεός είναι αγάπη. Όσοι εξέρχονται από τη Βαβυλώνα, απορρίπτουν τις εξωβιβλικές διδασκαλίες και λατρεύουν το Θεό όπως Αυτός αποκαλύπτεται στο Λόγο Του.

3. ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ.

«Και τρίτος άγγελος ηκολούθησεν αυτούς, λέγων μετά φωνής μεγάλης, Όστις προσκυνεί το θηρίον και την εικόνα αυτού, και λαμβάνει χάραγμα επί του μετώπου αυτού ή επί της χειρός αυτού, και αυτός θέλει πίνει εκ του οίνου του θυμού του Θεού, του κεκερασμένου ακράτου εν τω ποτηρίω της οργής αυτού. . . και δεν έχουν ανάπαυσιν ημέραν και νύκτα όσοι προσκυνούσι το θηρίον και την εικόνα αυτού, και όστις λαμβάνει το χάραγμα του ονόματος αυτού. Εδώ είναι η υπομονή των αγίων. εδώ οι φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού.» Αποκάλυψις [ιδ´] 14:9-12.

Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου απαιτεί απόφαση. Διαιρεί ολόκληρο τον κόσμο σε δύο ομάδες. Από τη μια πλευρά στέκονται οι αποστάτες Χριστιανοί «όσοι προσκυνούν το θηρίον και την εικόνα αυτού, και όστις λαμβάνει το χάραγμα του ονόματος αυτού.» Από την άλλη πλευρά στέκονται όσοι απορρίπτουν την εξουσία του θηρίου. αυτοί είναι οι άγιοι, «οι φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού».

Πρόσεξε την αντίθεση ανάμεσα στις δύο ομάδες. Εκείνοι που δέχονται το χάραγμα του θηρίου είναι οι συμβιβαζόμενοι λατρευτές οι οποίοι ακολουθούν τα βολικά ανθρώπινης κατασκευής έθιμα. Οι άγιοι έχουν τα διακριτικά χαρακτηριστικά: υπομονή, υπακοή στις εντολές του Θεού και πίστη στον Ιησού.

3. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Έχεις ποτέ θαυμάσει ένα δυνατό, σταθερό Χριστιανό; Έμενες κατάπληκτος μπροστά στην αφοσίωση, την υπομονή και την πίστη του, και επιθυμήσες μια όμοια πνευματική εμπειρία; Ο Θεός έδωσε αυτό το ειδικό μήνυμα για τις ημέρες μας στην Αποκάλυψη ιδ' επειδή αυτό μπορεί να δημιουργήσει μια παρόμοια εμπειρία.

Όπως είδαμε στο Τεύχος 25, το εδάφιο Αποκάλυψις [ιβ'] 12:17 ταυτίζεται με τους Χριστιανούς των εσχάτων ημερών «τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού». Η Αποκάλυψις [ιδ'] 14:12 περιγράφει την ίδια ομάδα ως οι άγιοι «οι φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού». Ας συνοψίσουμε τα χαρακτηριστικά των Χριστιανών των εσχάτων ημερών.

1. Έχουν τη μαρτυρία του Ιησού. Ακόμη και όταν ο Σατανάς ξεσπάει την οργή του επάνω τους, αυτοί παραμένουν πιστοί στον Ιησού. Πριν ο Σωτήρας μας αναληφθεί στον ουρανό, υποσχέθηκε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Επίσης υποσχέθηκε να είναι στην καρδιά των Χριστιανών. Ο Σωτήρας μας θέλει το φως, η δύναμη και η αγάπη Του να φωτίσουν τον κόσμο μέσα από την εκκλησία των εσχάτων ημερών. Η πίστη δεν είναι δικό τους κατασκεύασμα, αλλά θείο χάρισμα (Εφεσίους [β'] 2:8). Βλέπουν το χαρακτήρα του Ιησού όλο και πιο καθαρά, και μέσα από την πίστη τους γίνονται ζωντανές αποδείξεις του τι μπορεί να κάνει ο Χριστός μέσα μας.

2. Έχουν την πίστη του Ιησού. Οι Χριστιανοί των εσχάτων ημερών εμπιστεύονται στο Θεό όπως ο Ιησούς έκανε στην επίγεια ζωή Του. Η πίστη που είχε ο Ιησούς, αυτή που δίδαξε και βίωσε, τώρα πρέπει να γεμίσει τις δικές τους καρδιές. Οι πιστοί των εσχάτων ημερών όχι μόνον έχουν την αλήθεια, αλλά και την ακολουθούν. Γι' αυτούς θρησκεία είναι ζωή, η δοξασία συνδέεται με την εφαρμογή και η πίστη συμβαδίζει με την υπακοή. Ο καθένας βιώνει την πίστη του Ιησού στη δική του ζωή. Η ζωή τους περνάει στην κατοχή του Χριστού και ζουν υπακούοντας στο Λόγο του Θεού. Ανακαλύπτουν αυτό που κάποιος είπε: «Εκείνος που ελπίζει να βρει ειρήνη εμπιστευόμενος στο Θεό, πρέπει και να υπακούει σε Αυτόν».

3. Μένουν πιστοί στον Ιησού επειδή ανακάλυψαν ότι οι διδασκαλίες της Γραφής εφαρμοζόμενες στην καθημερινή ζωή, δημιουργούν μια δυναμική χριστιανική ζωή. Ανακάλυψαν ότι οι αλήθειες της Γραφής αφυπνίζουν την αγάπη και την αφοσίωση στο Χριστό, ότι ικανοποιούν κάθε ανάγκη και επιθυμία της ανθρώπινης καρδιάς.

4. Φυλάττουν τις εντολές του Θεού - το Δεκάλογο. Επειδή είναι ειλικρινείς άνθρωποι, πάνω απ' όλα βάζουν την υπακοή στο θέλημα του Θεού. Δείχνουν την αγάπη τους στο Θεό και στους άλλους υπακούοντας στις εντολές

Του, συμπεριλαμβανομένης και της τετάρτης εντολής, η οποία μας κατευθύνει να λατρεύουμε το Δημιουργό μας τιμώντας το Σάββατο.

5. Γνωστοποιούν το μήνυμα του αιωνίου ευαγγελίου σε όλο τον κόσμο. Το ευαγγέλιο δηλώνει ότι η αμαρτία χωρίζει τους ανθρώπους από το Θεό, αλλά ο Ιησούς πέθανε για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε για να έχουμε εμείς τη σώζουσα επικοινωνία με Αυτόν. Ο θάνατος και η ανάσταση του Ιησού αποκατάστησε την ένωση ανάμεσα στο Θεό και στους ανθρώπους. Από το 1844, που άρχισε στον ουρανό η προ της Δευτέρας Παρουσίας κρίση, η εκκλησία του Χριστού των εσχάτων ημερών καλεί παντού τους ανθρώπους να εξέλθουν από τη θρησκευτική σύγχυση και να δημιουργήσουν σχέση με το Χριστό, βασιζόμενη μόνο στις βιβλικές αλήθειες.

6. Ωθούνται από το αίσθημα του κατεπείγοντος «διότι ήλθεν εις σε η ώρα τού να θερίσης, επειδή εξηράνθη ο θερισμός της γης» (Αποκάλυψις [ιδ΄] 14:15). Η μακρόχρονη νύχτα της αμαρτίας και του πνευματικού σκότους σχεδόν παρέρχεται, το τέλος του κόσμου είναι εγγύς, και εκατομμύρια ακόμη δε βρήκαν το Χριστό. Αυτό εξηγεί το έντονο αίσθημα του κατεπείγοντος.

7. Αφιερώνονται στη θεόδοτη αποστολή τους. Επειδή «η Βαβυλών η μεγάλη» έπεσε, κάνουν έκκληση σε αυτούς που ακόμη βρίσκονται στη θρησκευτική σύγχυση, «Εξέλθετε εξ αυτής ο λαός μου» (Αποκάλυψις [ιη΄] 18:4). Δε θέλουν να κρατήσουν μόνο για τον εαυτό τους αυτή τη θαυμάσια σχέση με το Χριστό. Λαχταρούν να μοιραστούν την εμπιστοσύνη και ευτυχία τους με οποιονδήποτε. Η εποικοδομητική συναναστροφή τους ενώνει με το Χριστό και μεταξύ τους σε μια μεγάλη στρατιά η οποία φέρει το μεγάλο ύστατο μήνυμα του Θεού προς ένα καταρρέοντα κόσμο.

Όλα αυτά και άλλα ακόμη ενώνουν τις καρδιές εκατομμυρίων Χριστιανών των εσχάτων ημερών που περιγράφονται στο βιβλίο της Αποκάλυψης. Η χαρούμενη ζωή τους τους οδηγεί να ενωθούν με τον απόστολο Ιωάννη για να δώσουν αυτή την πρόσκληση και σε σένα:

«Εκείνο το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλομεν προς εσάς, διά να έχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημών. και η κοινωνία δε ημών είναι μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησού Χριστού. Και ταύτα γράφομεν προς εσάς, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας.» Α΄ Ιωάννου [α΄] 1:3,4.

Με το Πνεύμα Του και με την Εκκλησία Του ο Ιησούς σε προσκαλεί να έρθεις και να παραδώσεις τα πάντα σε Αυτόν:

«Το Πνεύμα και η νύμφη λέγουσιν, Ελθέ. και όστις ακούει, ας είπη, Ελθέ. και, Όστις διψά, ας έλθη. και όστις θέλει, ας λαμβάνη δωρεάν το ύδωρ της ζωής.» Αποκάλυψις [κβ΄] 22:17.

4. ΟΙ ΔΥΟ ΣΥΓΚΟΜΙΔΕΣ

Τα μηνύματα των τριών αγγέλων αποκορυφώνονται όταν ο Ιησούς επιστρέφει στη γη για το θερισμό των λυτρωμένων όλων των εποχών (Αποκάλυψις [ιδ΄] 14:14-16). Ο Ιησούς συγκεντρώνει όλους τους λυτρωμένους και τους μεταφέρει στα «πολλά οικήματα» στον ουρανό (Ιωάννην [ιδ΄] 14:1-3). Εξαφανίζει διαπαντός την αμαρτία, την ασθένεια, την αθλιότητα και το

θάνατο. Οι άγιοι αρχίζουν μια νέα ένδοξη ζωή μαζί Του στους ατελεύτητους αιώνες (Αποκάλυψις [κα΄] 21:1-4)

Κατά την έλευσή Του, ο Ιησούς θα κάνει επίσης τη συγκομιδή των ασεβών.

«Και άλλος άγγελος εξήλθεν εκ του ναού τού εν τω ουρανώ, έχων και αυτός δρέπανον κοπτερόν. Και άλλος άγγελος. . . εφώναξε μετά κραυγής μεγάλης προς τον έχοντα το δρέπανον το κοπτερόν, λέγων, Πέμψον το δρέπανόν σου το κοπτερόν, και τρύγησον τους βότρυας της αμπέλου της γης, διότι ωρίμασαν τα σταφύλια αυτής. Και έβαλεν ο άγγελος το δρέπανον αυτού εις την γην, και ετρύγησε την άμπελον της γης, και έρριψε τα τρυγηθέντα εις τον μεγάλον ληνόν του θυμού του

Θεού. Και επατήθη ο ληνός έξω της πόλεως, και εξήλθεν αίμα εκ του ληνού.» Αποκάλυψις [ιδ΄] 14:17-20).

Αυτή θα είναι μια τραγική στιγμή της τελικής καταστροφής. Είναι ένα ιδιαίτερα θλιβερό γεγονός για το Χριστό επειδή υποχρεούται να καταστρέψει εκείνους οι οποίοι δε δέχθηκαν να σωθούν. Ο Ιησούς «μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν» (Β΄ Πέτρου [γ΄] 3:9). Μήπως θα είσαι ανάμεσα στα ώριμα σταφύλια της οργής, τα οποία θα οπισθοχωρήσουν μπροστά στον ένδοξο Χριστό (Αποκάλυψις [ιδ΄] 14:17-20); Τώρα είναι καιρός απόφασης. Τώρα είναι καιρός να ανακαλύψεις την ημέρα της σωτηρίας.

«Όντες δε συνεργοί αυτού, παρακαλούμε ενταυτώ να μη δεχθήτε την χάριν του Θεού ματαιώς. διότι λέγει, Εν καιρώ δεκτώ επήκουσά σου, και εν ημέρα σωτηρίας σε εβοήθησα. ιδού τώρα καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού τώρα ημέρα σωτηρίας.» Β΄ Κορινθίους [ς΄] 6:1,2.

Το ζήτημα είναι σαφές. Από τη μια πλευρά ο Ιησούς στέκεται απλώνοντας τα τρυπημένα από τα καρφιά χέρια Του και παροτρύνοντάς σε να λάβεις θέση με τους αγίους τους «φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού» (Αποκάλυψις [ιδ΄] 14:12). Από την άλλη πλευρά είναι οι ανθρώπινες φωνές που τονίζουν ότι δεν είναι τόσο σπουδαίο η υπακοή στη Γραφή και σε όλες τις εντολές του Θεού.

Το πλήθος στο δικαστήριο του Πιλάτου αντιμετώπισε ακριβώς το ίδιο θέμα. Από τη μια πλευρά ήταν ο Ιησούς, ο Υιός του ανθρώπου - αλλά επίσης και Θεάνθρωπος. Από την άλλη πλευρά ήταν ο Βαραββάς, ένας αβοήθητος άνθρωπος, ανίκανος να βοηθήσει τον εαυτό του ή το πλήθος που ήταν μάρτυρες εκείνης της τραγικής σκηνής. Και πάλι, όταν τα επιτακτικά λόγια του Πιλάτου αντήχησαν στο ετερόκλητο πλήθος, «Τίνα θέλετε από των δύο να σας απολύσω;» οι άγριες φωνές του πλήθους βρόντησαν, «τον Βαραββάν».

«Τι λοιπόν να κάμω τον Ιησούν τον λεγόμενον Χριστόν;» ρώτησε ο Πιλάτος.

Με μια φωνή το πλήθος βόησε: «Σταυρωθήτω.» Έτσι, ο αθώος Ιησούς σταυρώθηκε και ο ένοχος Βαραββάς ελευθερώθηκε (Ματθαίον [κζ΄] 27:20-26).

Ποιον διαλέγεις σήμερα, το Βαραββά ή τον Ιησού; Προτιμάς να ακολουθήσεις τις ιδέες και διδασκαλίες ανθρώπινης επινόησης που είναι αντίθετες προς τις εντολές του Θεού και το αιώνιο ευαγγέλιο; Ή επιθυμείς να φυλάττεις τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού; Να θυμάσαι ότι Αυτός υποσχέθηκε να στείλει το Άγιο Πνεύμα για να λύσει κάθε σου αμηχανία, να θεραπεύσει κάθε βαθύ πόνο και να ικανοποιήσει κάθε σου επιθυμία.

Αγαπητέ ουράνιε Πατέρα, θέλω περισσότερο από οτιδήποτε άλλο να γονατίσω μπροστά Σου, πρόσωπο προς πρόσωπο, με λατρεία και ευχαριστία. Θέλω να σταθώ από την πλευρά Σου. Θέλω να είμαι από τους τηρητές των εντολών Σου σε αυτές τις έσχατες ημέρες. Λαχταρώ την ημέρα που θα είμαι μαζί Σου στη βασιλεία. Γνωρίζω ότι αυτό είναι εφικτό μόνο με τη μεγάλη θυσία του Χριστού. Δέχομαι την ευμενή προσφορά Σου και ζητώ να γίνεις ο Κύριος της ζωής μου. Στο όνομα του Ιησού. Αμήν.